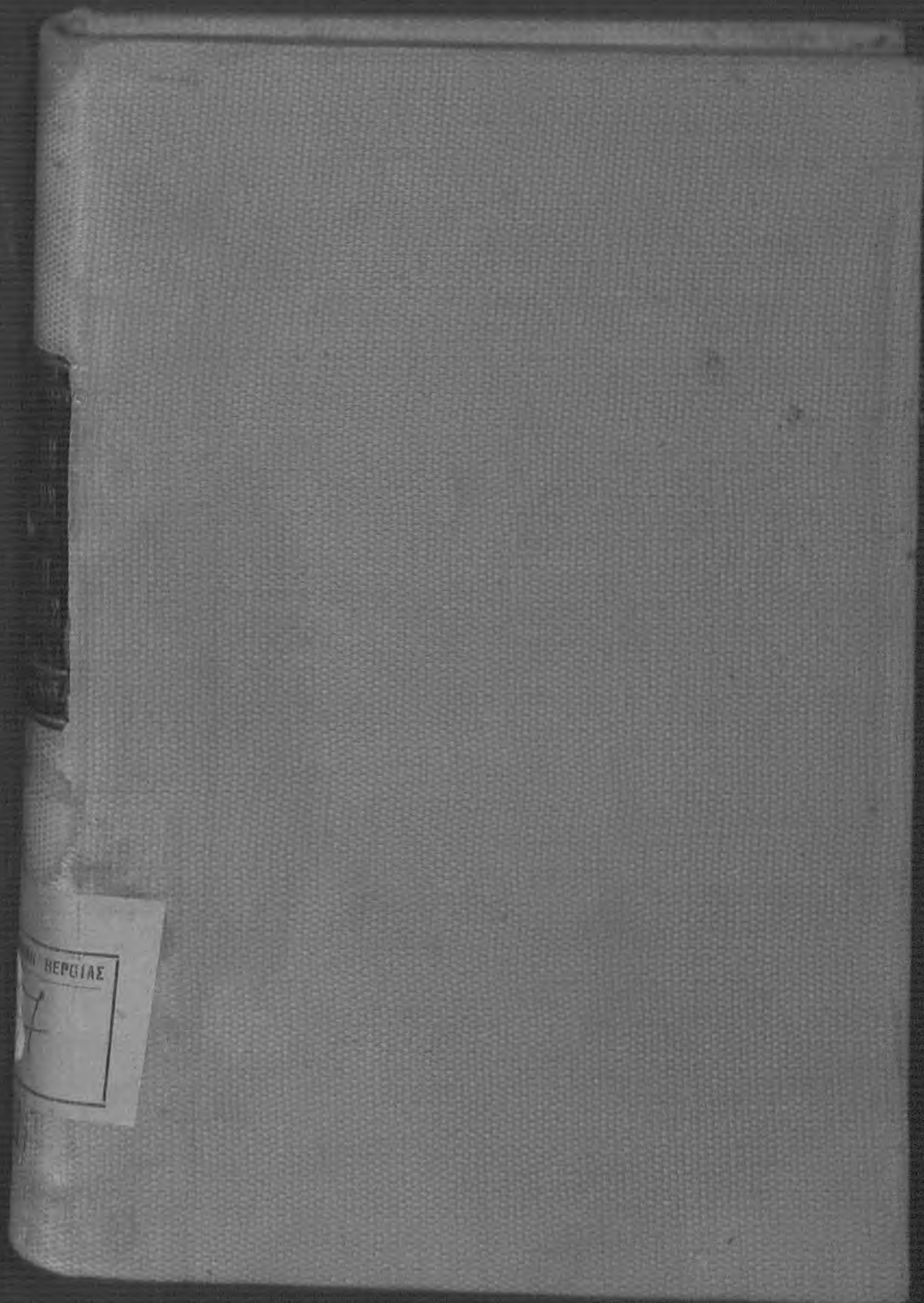




ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΛΙΝΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΕΡΟΙΑΣ

+ 300
NO

*Αριθ. είσοδ.

ΔΩΡΕΑ 21002625

GRVER-00268



Ανθρώπινα Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ

ΗΤΟΙ
ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ
ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΕΦΕΤΕΙΩΝ, ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ, ΕΓΚΥΚΛΙΩΝ, ΓΝΩΜΟΛΟ-
ΓΗΣΕΩΝ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ, ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΤΛ.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝΤΕΣ ΥΠΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΥΟΒΟΥΝΙΩΤΟΥ

Δικηγόρου, ύφηγου του ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ, πρώην Πρωτοδίκου.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ
Πλατεία Λονδοβίκου, ἔναντι τοῦ νέου Δημ. Θεάτρου
1902

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΑΤΑΛΟΓΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁργανισμός
Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας



Β. Διάταγμα τῆς 3 Ἀπριλίου 1833.*

1. Τὸ προσωπικὸν τῆς Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης συγκείται, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως, ἀπὸ ἑνα Σύμβουλον, πρεῖς Γραμματεῖς, δύο γραφεῖς καὶ ἓνα κλήτορα. Καθόσον διαρχοῦν αἱ νομοθετικαὶ κατὰ τὸ παρὸν ἐργασίαι, θέλει προστεθῇ καὶ δεύτερος Σύμβουλος. Αὐξήσις τοῦ πρωτοπικίου δὲν συγχωρεῖται, εἰμὴ ὅτε ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ᾗθελε τὸ ἀπαιτήσῃ.

2. Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ὑπάγονται

α') Ἡ καθίδρυσις, διόρθωσις καὶ ἐπιστάσις ὅλων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης εἰς πολιτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις ἀναγκαίων καταστημάτων, ὁ διοργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων, αἱ περὶ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν προτάσεις καὶ ἡ ἐπ' αὐτὰ ἐπαγρύπνησις, ἡ διατήρησις τῶν περὶ Δικαστηρίων ὑπαρχόντων νόμων καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ δικαστικοῦ ὑπουργήματος.

β') Ἡ ἐπιστάσις ὅλων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης ἀναγκαίων πραγμάτων, πρὸ πάντων δὲ τῶν ἐξεταστικῶν εἰρηκτῶν, καὶ ἡ φροντίς διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης ἀναγκαίων οἰκοδομῶν.

γ') Ἡ ἐπιτήρησις εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς Ἐπικρατείας, ἡ μετ' αὐτῶν ἀλληλογραφία καὶ αἱ περὶ διορισμοῦ ἢ παύσεως αὐτῶν προτάσεις.

δ') Τὰ περὶ Μνημονείας, καὶ ἡ ἐπιτήρησις εἰς τοὺς Μνημονας καὶ Συνηγόρους καθὼς καὶ αἱ περὶ διορισμοῦ αὐτῶν προτάσεις.

* Τοὺς Νόμους 3 Ἀπριλίου 1833, 11 Μαρτίου 1837, 3 Ἰουνίου 1846, 31 Μαρτίου 1867 καὶ 1 Μαΐου 1882 ἐπιθ. ἐν Τεύχει Διοικητικὸς Ὁργανισμὸς.

ε') Αἱ προτάσεις περὶ βελτιώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν πολιτικῶν ἢ ποινικῶν Κωδίκων, καὶ τῶν περὶ διαδικασίας εἰς πολιτικὰς ἢ ποινικὰς ὑποθέσεις Κωδίκων καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν διερμηνεύσεως.

ς') Ἡ ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δικαστικῆς ἀρμοδιότητος, καὶ ἡ σύμπραξις εἰς τὴν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους διάλυτιν τῶν ἀναφυομένων περὶ τούτου διενέξεων μεταξὺ τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν.

ζ') Αἱ προτάσεις περὶ ἀφέσεως ἢ ἐλαττώσεως τῆς ποινῆς εἰς τὰς παρὰ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων γενομένας ἀποφάσεις.

η') Αἱ προτάσεις περὶ ὅλων τῶν ἐξαιρέσεων καὶ ἀδειῶν, τὰς ὑποίας οἱ πολιτικοὶ νόμοι ἐναποθέτουσιν εἰς τὸν Βασιλέα εἰς πολιτικὰς δίκας.

θ') Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν εἶναι ὑποταγμένοι ἐντὸς τῆς ἀρμοδιότητός της ὅλα τὰ Δικαστήρια, οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἐπικρατείας, οἱ Μνήμονες, οἱ Συνηγόροι καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικόν, τὸ ὁποῖον τυχὸν ἤθελεν εἶσθαι διωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς δικαιοσύνης.

ι') Ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεία θέλει ὅμως ἀπέχει αὐστηρῶς ἀπὸ πάσαν παρέμβασιν εἰς τὴν ἀπόφασιν κατὰ μέρος δικῶν, καθὼς καὶ ἀπὸ πάσαν παραβίασιν τῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν, τὰς ὑποίας οἱ νόμοι χρηγοῦσιν εἰς τοὺς Συνηγόρους, εἰς τοὺς Μνήμονας καὶ εἰς ἄλλους μετερχομένους ὑπηρεσίαν τινὰ εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον.

Νόμος ΡΠ' τῆς 4 Ἰουλίου 1851. Περί αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

1. Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης αὐξάνει κατὰ δύο γραφεῖς α' β' ἢ γ' τάξεως.

Β. Διάταγμα τῆς 16 Δεκ. 1869 [16 Ἰαν. 1870].

1. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διαιρεῖται εἰς τμήματα δύο, ὡς ἐφεξῆς: Τμήμα Α' διαιρούμενον εἰς δύο γραφεῖα, ἐξ ὧν τὸ μὲν περιλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰ ἐξάφια α') περὶ καθιδρύσεως,

διορθώσεως καὶ ἐπιστάσις ὅλων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς δικαιοσύνης εἰς πολιτικὰς καὶ ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις ἀναγκάων καταστημάτων, περὶ διοργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, περὶ προτάσεων διὰ τὸ προσωπικὸν αὐτῶν, περὶ ἐπαγρυπνήσεως ἐπ' αὐτά, περὶ διατηρήσεως τῶν περὶ δικαστηρίων ὑπαρχόντων Νόμων καὶ περὶ ἀνεξαρτησίας τοῦ δικαστικοῦ ὑπουργήματος· β') περὶ ἐπιστάσις ὅλων τῶν διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς Δικαιοσύνης ἀναγκάων πραγμάτων· πρὸ πάντων δὲ τῶν ἐξεταστικῶν εἰρκτῶν καὶ περὶ φροντίδος διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ διατήρησιν τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Δικαιοσύνης ἀναγκάων οἰκοδομῶν· γ') περὶ ἐπιτηρήσεως τῶν ἐπιτρόπων τῆς ἐπικρατείας, τῆς μετ' αὐτῶν ἀλληλογραφίας καὶ περὶ προτάσεων διὰ τὸν διορισμὸν ἢ παῦσιν αὐτῶν· δ') περὶ μνημονείας καὶ ἐπιτηρήσεως τῶν μνημόνων καὶ συνηγόρων καθὼς καὶ τῶν περὶ διορισμῷ αὐτῶν προτάσεων· ε') περὶ προτάσεων διὰ τὴν βελτίωσιν ἢ τροποποίησιν τῶν πολιτικῶν ἢ ποινικῶν κωδίκων καὶ περὶ διαδικασίας εἰς πολιτικὰς ἢ ποινικὰς ὑποθέσεις καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν διερμηνεύσεως· ς') περὶ ἐπαγρυπνήσεως εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δικαστικῆς ἀρμοδιότητος καὶ περὶ συμπτύξεως εἰς τὴν κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους διάλυσιν τῶν ἀναφυσμένων περὶ τοῦτου διενέξεων μεταξὺ τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 3)15 Ἀπριλίου 1833 Βασ. Διατάγματος, καὶ πάσης ἄλλης, ἐκτὸς τῆς προσδιοριζομένης διὰ τὸ τμήμα β'. Τὸ δὲ λογιστικὸν περιλαμβάνει τὴν σύνταξιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τούτου.—*Τμήμα Β'*. Περιλαμβάνον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 108 καὶ ἐπόμενα τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων διατάξεων, περὶ διαχειρίσεως τῆς Ποινικῆς, Πολιτικῆς Δικαιοσύνης καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἐδῶφ. ζ' τοῦ ἀπὸ 3)15 Ἀπριλίου 1833 Βασ. Διατάγματος, περὶ προτάσεων διὰ τὴν ἄφεισιν ἢ ἐλάττωσιν τῆς ποινῆς εἰς τὰς παρὰ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων γενομένας ἀποφάσεις.

2. Τοῦ Α' τμήματος προΐσταται ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς ἢ τμηματάρχης πρώτης τάξεως, τοῦ δὲ Β' ὁ ἕτερος τῶν τμηματάρχων, ἔχοντες ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ἀναγκαίους βοηθοὺς, ἐκ τῶν Γραμματέων ἢ καὶ γραφέων ἐν ἀνάγκῃ λαμβανομένους.

3. Οἱ προϊστάμενοι τῶν τμημάτων διευθύνουσι τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἀνατεθειμένας αὐτοῖς ὑπηρεσίας καὶ εἰσάγουσιν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τὰς εἰς αὐτὰ ὑπαγομένας υποθέσεις, εἰ δὲ ὑπ' αὐτοῦς ὑπἄλληλοι ἐνεργοῦσι κατὰ παραγγελίαν τῶν προϊσταμένων τῶν, εἰς 2 ὑπάγονται τμημάτων.

4. Περὶ τῶν ἔργων καὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν ἐκάστου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἰσχύουσι τὰ διατεταγμένα διὰ τοῦ ἀπὸ 3|15 Ἀπριλίου 1833 Βασ. Διατάγματος περὶ συστάσεως Γραμματειῶν.

5. Ἐκαστος τῶν τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου υπογράφει κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργοῦ:—1. Ἐγγράφα, δι' ὧν διευθύνονται λογαριασμοὶ καὶ ἀπολογισμοὶ πρὸς ἐπεξεργασίαν.—2. Ἐπιστροφὰς ἐγγράφων ἀποσπελλομένων πρὸς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου, καὶ διευθυνομένων εἰς αὐτὰ ἐσφαλμένως ἢ κατὰ παράβασιν τῆς διαταχθείσης τάξεως εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν.—3. Ἐγγράφα, δι' ὧν διευθύνονται πρὸς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς ἐντάλματα, βιβλία, ἔντυπα, ἢ ἄλλο ὕλικόν τῆς ὑπηρεσίας.

Β. Διάταγμα τῆς 3 Νοεμβρίου 1901. Περὶ ἀναθέσεως τῆς υπογραφῆς τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων πληρωμῆς ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῷ παρ' αὐτῷ Γενικῷ Γραμματεῖ.

Ἰδόντες τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου ΑΥΟΖ' περὶ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἀνατίθεμεν τὴν υπογραφὴν τῶν πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἐκδιδόμενων χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

Σημ. Διὰ Νόμου ΑΛΟΑ' 31 Δεκ. 1890 [2 Ἰαν. 1891] ὁρίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης κλητῶν εἰς τρεῖς.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

τῶν Δικαστηρίων

καὶ

τῶν Συμβολαιογράφων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σ Η Μ Ε Ι Ω Μ Α

Διαρκούσης τῆς Τουρκοκρατίας δικαστήρια δὲν ὑπῆρχον ἐν Ἑλλάδι ἀλλ' αἱ διαφοραὶ εἴτε ἐλύοντο συμβιβαστικῶς ὑπὸ τοῦ κλήρου εἴτε ἐτέμνοντο διοικητικῶς ὑπὸ τῶν Τούρκων διοικητῶν. Αἱ ποινικαὶ δίκαι ἐδικάζοντο ὑπὸ τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων, ἧτοι ὑπὸ τοῦ καδῆ, ἢ τοῦ πασᾶ, αὐθαιρέτως κρίνοντας. Καὶ ναὶ μὲν ὁ Πατριάρχης ὡς Ἐθνάρχης τῶν Ἑλλήνων ἀπήλασε μεγάλων προνομίων, ὅτε δικάζων κατ' ἑφεσιν τὰς ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων δικαζομένας δίκας, δικάζων δὲ καὶ ποινικάς ὑποθέσεις, δι' ὅπερ ἐκέκτητο καὶ imperium, ἔχων ἰδίαν ἔνοπλον δύναμιν καὶ ἰδίας φυλακάς, ἀλλὰ πάντα ταῦτα περιορίζοντο ἐνὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ τῶν περιγύρων αὐτῆς. Αἱ ἀπώτατοι καὶ μικροῦ λόγου ἄξια ἐπαρχίαι, οἷα ἦν τότε ἡ Ἑλλάς, ἦσαν σχεδὸν ἄγευστοι τῶν τοιοῦτων προνομίων. Ἡ δικαιοδοσία τῶν ἐν Ἑλλάδι κληρικῶν δικαστηρίων ἦτο μᾶλλον ἐκουσία, ἐξαρτωμένη ἐκ τῆς συμφωνίας τῶν διαδίκων πρὸς ὑπαγωγὴν ὑπὸ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων τούτων.

Ἀμα τῇ Ἑλληνικῇ Ἐπανάστασει ἐγένετο φροντίς περὶ δικαστικῆς διοργανώσεως. Καὶ πλείστας μὲν τοιαύτας ἀπαντῶμεν ἐν Νόμοις, ἀλλ' ἡ πραγματικὴ ἰδρυσις τῶν δικαστηρίων ἦτο προβληματικὴ ὡς ἐκ τῆς ἐκρύβου καταστάσεως τῆς χώρας. Μόλις δὲ ἐπὶ Καποδιστρίου κατέστη ἐφικτὴ ἡ ψήφισις καὶ ἡ πραγματοποιήσις δικαστικῆς διοργανώσεως.

Ὁ Διοργανισμὸς τῶν Δικαστηρίων τοῦ Καποδιστρίου ψηφισθεὶς τὴν 15 Δεκεμ. 1828 ὁρίζει α') δικαστήρια Εἰρηγοδικῶν ἐν πάσῃ κομποπόλει καὶ χωρίῳ αποτελούμενα ἐκ τῶν δημογερόντων· β') Δικαστήρια Πρωτοκλήτων ἐν ἐκάστῳ τμήματι· γ') δικαστήριον Ἐμπορικῶν ἐν Σύρῳ· δ') Ἀνέκκλητον Κριτήριον· ε') αἵρεταὺς κριτάς. Κατόπιν ἐξεδόθησαν διάφορα ψηφίσματα κανονίζοντα τὸ μὲν τῆς 18 Μαΐου 1829 τὰ περὶ αἵρετῶν δικαστηρίων τῆς ἐπιεικείας, τὸ δὲ τῆς 10 Ἀπριλ. 1829 τὰ περὶ «θαλασσίου Δικαστηρίου», τὸ δὲ τῆς 6 Μαΐου 1829 τὰ περὶ «ἐγκληματικῆς διαδικασίας», τὸ δὲ τῆς 2 Αὐγούστ. 1829 τὰ περὶ «Τριμελοῦς Κριτηρίου». Πάντα ταῦτα συνεχυνεύθησαν ἐν τῷ ψηφίσματι τῆς 15 Αὐγ. 1830 περὶ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ ἐν τῷ 159 ψηφίσματι τῆς 15 Αὐγ. 1830 Περὶ μνημόνων. Ἐπὶ τῆς Ἀντιβασίλειος τοῦ Ὁθωνος διὰ Β. Διατάγματος 22 Φεβρ. 1833 συνστήθησαν 3 τριμελῆ Δικαστήρια ἐν Ναυπλίῳ, Μεσολογγίῳ καὶ Θήβαις, ὅπερ τελευταῖον μετετέθη εἰς Χαλκίδαν διὰ Β. Διατ. 8 Δεκ. 1833.

* *

Ὁ Δικαστικὸς Ὁργανισμὸς συνετάγη ὑπὸ τοῦ Maurer. Ἐδημοσ.

σιεύθη δὲ τὴν 21 Ἰαν. 1834 διὰ τοῦ ἀπὸ 1 Ἰαν. 1835 Β. Διατάγματος καὶ ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ 25 Ἰαν. 1835. Συγχρόνως δὲ τὴν 4 Ἰαν. 1835 ἐδημοσιεύθη τὸ Β. Διάταγμα τῆς 1 Ἰαν. 1835 περὶ διαλύσεως τῶν ὑφισταμένων δικαστηρίων καὶ λειτουργίας τῶν νέων, ἀφοῦ ἤδη διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 16 Ὀκτωβρ. 1834 συνεστάθησαν νέα δικαστήρια ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ.

Τὰ Διατάγματα ταῦτα ἔχοντα ἰσχὺν Νόμου, ἅτε ἐκδοθέντα ἐπὶ τῇ ἀπολύτῳ Μοναρχίᾳ, δημοσιεύω ἐνταῦθα.

*
* *

Β. Διάταγμα 1 Ἰανουαρίου 1835. Περί ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων τῆς ἐπικρατείας.

1. Τὰ διὰ τοῦ ἡμετέρου ἀπὸ 16]29 Ὀκτ. Π. Ε. διατάγματα σχηματισθέντα, καὶ διὰ τῆς ἀπὸ σήμερον ἀπεφάσεώς μας συστηθέντα δικ. τοῦ βασιλείου θέλουν ἀρχίσει τὰς ἐργασίας των τὴν 25 Ἰανουαρίου (5 Φεβρ.) Τ. Ε.

2. Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διαλύονται τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα δικ. Ναυπλίου, Χαλκίδος, Μεσολογγίου καὶ τὸ ἐμποροδικεῖον Συρας.

Β. Διάταγμα 1 Ἰανουαρίου 1835. Περί τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμβαινεῖ εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα νομοθεσία.

1. Ὁ ὁργανισμὸς τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ὁ ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου), ὁ περὶ ποινικῆς δικονομίας νόμος ὁ ἀπὸ 10(22) Μαρτίου, καθὼς καὶ ὁ περὶ πολιτικῆς δικονομίας ὁ ἀπὸ 2(14) Ἀπριλίου παρελθόντος ἔτους λαμβάνουν χυρὸς, καὶ ἐμβαίνουν εἰς ἐνέργειαν τὴν 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) Τ. Ε.

2. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀκυροῦνται ὅλοι οἱ ὑπάρχοντες νόμοι, καὶ ὅλα τὰ διατάγματα καὶ ἔθιμα τὰ ἀντιβαίνοντα εἰς τοὺς ρηθέντας νόμους.

3. Αἱ ἀνακρίσεις αἱ μὴ πελειωθεῖσαι μέχρι τοῦ χρόνου ἐκείνου θέλουν διευθυνθῇ κατὰ τὴν νέαν ποινικὴν δικονομίαν· ὅλαι δὲ αἱ πολιτικαὶ δίκαι αἱ μὴ ὄριμοι πρὸς ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης θέλουν συζητεῖσθαι καὶ ἀποφασίζεσθαι κατὰ τοὺς ὁρισμὸς τῆς ἀπὸ 2(14) Ἀπριλίου πολιτικῆς δικονομίας.

4. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως καὶ ἀναγνωσθῇ εἰς τὰς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν δύο συνεχεῖς Κυριακάς.

Β. Διάταγμα 13 Ὁκτωβρίου 1835. Περὶ τῶν πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου 1834 κακουργ.

1. Αἱ πρὸ τῆς 19 Ἀπριλίου 1834πραχθεῖσαι καὶ μέχρι τοῦδε ἀτιμώρηται μέινασαι κολάσιμοι πράξεις θέλουσιν δικάζεσθαι παρὰ τῶν κακουργοδικῶν μὲν, ἂν ἡ τὴν ὑποίαν ἐπάγονται ποινὴ εἶναι βαρυτέρα τῆς πένταετοῦ φυλακίσεως· παρὰ τῶν πλημμελειοδικῶν δέ, ὅταν αὕτη εἶναι πένταετής τὸ πολὺ φυλάκις, ἢ ζημία χρηματικὴ.

Β. Διάταγμα 25 Ὁκτωβρ. 1835.

1. Αἱ ἐγκληματικαὶ οἰκαὶ ὅσαι πρὸ τῆς κατὰ τὸ 1832 (14 Ὁκτωβρίου) γενεμένης διαλύσεως τῶν δικαστηρίων πρωτοκλήτως δικασθεῖσαι ἐξεκαλέσθησαν νομίμως, ἔμειναν δὲ καὶ μένουσιν εἰσέτι ἐκκερεμῆς, θέλουσιν δικασθῇ ἀνεκκλήτως κατὰ τὰς διατάξεις τῆς κατὰ τὸ 1829 ἐκδοθείσης ἐγκληματικῆς διαδικασίας παρὰ τῶν νῦν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν. Κατὰ τῶν παρὰ τούτων τῶν δικαστηρίων ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων δὲν ἐπιτρέπεται καμμία περαιτέρω προσφυγή.

Τὸ κείμενον τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ ἐδημοσιεύθη γερμανιστί, μετεφράσθη δὲ ἐλληνιστί ὑπὸ τῶν Κ. Σχαινῆ καὶ Α. Πολυζωΐδου. *Manner, das griechische Volk* II § 3 46 καὶ 468.

Ἐκτοτε πολλαπλοὶ ἐπηκολούθησαν Νόμοι, δι' ὧν πλεῖσται ἐπὶ τὸν τροποποιήσεις, καὶ ἰδίως οἱ Νόμοι περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Οὕτω δὲ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν Νόμων τούτων ἐδημιουργήθη χάος μέγα, ὅπερ μόνον διὰ Κωδικοποιήσεως πάντων τῶν Νόμων τούτων εἰς ἓνα ὑπὸ τὸν τίτλον «Δικαστικὸς Ὁργανισμὸς» δύναται νὰ ἀρθῇ.

De lege ferenda ἐπιβάλλονται παρ' ἡμῖν τὰ ἐπόμενα:

I. Περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Εἰρηνοδικειῶν.

II. Διαίρεσις τῶν συμβολαιογραφείων εἰς τρεῖς τάξεις καὶ κατάθεσις παρὰ τῷ δημοσίῳ ταμείῳ ἐγγυήσεως χρηματικῆς ἀποφερούσης τόκον 5 ο/ο, διὰ μὲν τοὺς πρώτης τάξεως 25000 δρ., διὰ τῆς δευτέρας 15000 δρ. καὶ διὰ τοὺς τῆς τρίτης 5000 δρ.

III. Διαίρεσις τῶν ὑποθηκοφυλάκων εἰς δύο τάξεις καὶ κατάθεσις ἐγγυήσεως διὰ μὲν τὴν πρώτην τάξιν δραχμ. 25000, διὰ δὲ τὴν δευτέραν δραχμ. 10000.

IV. Διορισμός κατασχετῶν, οἵτινες νὰ ἐπιχειρῶσι τὰς κατασχέσεις καὶ πάντα τὰ ἔργα τῆς ἐκτελέσεως ὑποχρεούμενοι εἰς ἐγγύησιν 25000 δραχμῶν.

V. Περιορισμός τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κλητῆρων καὶ περιορισμός τῶν καθιζόντων αὐτῶν διὰ τῆς ἀναθέσεως τῷ Ταχυδρομείῳ τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καθ' ὃ τοῦτο γίνεται ἐν Εὐρώπῃ.

VI. Περιορισμός τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑποθηκοφυλακείων.

VII. Κατάργησις τῶν πολλῶν Εἰρηνοδικείων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει καὶ ἴδρυσις ἐν Ἀθήναις, ἐν Πάτραις, ἐν Βόλῳ, ἐν Σύρῳ ἐνὸς Εἰρηνοδικείου ἔχοντος ἓνα εἰρηνοδίκην ἔχοντα προσόντα πρωτοδίκου καὶ ἀποσπώμενον ἐκ τῶν ἰσοδίων πρωτοδικῶν, ἵνα ὑπηρετήσῃ ὡς εἰρηνοδίκης ἐπὶ τριετίαν καὶ ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀντειρηνοδικῶν ἀναπληρούντων τὸν εἰρηνοδίκην, μὴ ἐπιτρεπομένης ἀναπληρώσεως ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἢ ὑπὸ παρέδρων. Κατάργησις τῶν Εἰρηνοδικείων Πειραιῶς καὶ συγχώνευσις ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις. Κατάργησις τῶν Πταισματοδικείων Ἀθηνῶν, Πατρῶν, Βόλου καὶ Σύρου καὶ συγχώνευσις ἐν τῷ Εἰρηνοδικείῳ.

Ἄνευ τῶν μεταβολῶν τούτων καὶ ἄλλων παρομοίων ἢ Δικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι οὐδέποτε θέλει ὀρθοποδίσῃ.



ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Δικαστήρια καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Δικαστήρια.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πολιτικὰ δικαστήρια.

1. Πρὸς διαχείρισιν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης ὑπάρχουν τὰ ἐξῆς δικαστήρια:—1) εἰρηνοδίκαι, —2) πρωτοδίκαι, —3) ἐμποροδίκαι,** —4) ἐφέται, —5) Ἄρειος Πάγος.—Ὅλοι οἱ ὑπῆκοοι τοῦ Κράτους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τοῦ κλήρου, ὑπόκεινται ἀνεξαίρετως εἰς αὐτά. Πολ. Δικ. 1, 3, 13.

*** 2. Εἰς πᾶσαν ἐπαρχίαν συσταίνεται τοῦλάχιστον

* Τὰ περὶ προξενικῶν Δικαστηρίων ἐπιθι ἐν Κώδικι «Διπλωματικὴ καὶ προξενικὴ ὑπηρεσία».

** Τὰ ἐμποροδικεῖα κατηργήθησαν διὰ Νόμου ΑΥΝΖ' τῆς 28 Μαΐου 1887. Περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων.

*** Τὸ ἄρθρον 2 ἐτροποποιήθη ὑπὸ πλείστων νεωτέρων Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων καταχωρουμένων παρακατιὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Σύστασις καὶ κατάργησις Δικαστηρίων». Ἐπιθι ἐν τέλει καὶ «Πίνακα Δικαστηρίων».

ἐν εἰρηνοδικεῖον· εἰς πάντα νομὸν τοῦλάχιστον ἐν δικαστήριον πρωτοδικῶν· εἰς πᾶσαν σημαντικὴν ἐμπορικὴν πόλιν ἐν δικαστήριον ἐμποροδικῶν· εἰς ὅλον τὸ Κράτος οὐδ' ὀλιγώτερα τῶν δύο οὐδὲ ὑπὲρ τὰ τρία δικαστήρια ἐφετῶν· καὶ εἰς τὴν καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως ὁ Ἄρειος Πάγος.

3. Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 1 ἀριθ. 1—4 διαλαμβανομένων δικαστηρίων θέλει προσδιορισθῇ παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας καὶ γνωμοδότησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

4. [Ἡ περιφέρεια τῆς δικαιοδοσίας ἐκάστου δικαστηρίου ἐμποροδικῶν ἐκτείνεται ἐφ' ὅσον καὶ ἡ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ τόπου, ὅπου ἔχει τὴν καθέδραν του. Δύναται δὲ ἡ Κυβέρνησις νὰ περιστείλῃ ἢ νὰ ἐκτείνῃ αὐτὴν κατὰ τὴν ἀνάγκην, διὰ δημοσίων δημοποιήσεων.—Ὅπου δὲν ὑπάρχει δικαστήριον ἐμποροδικῶν, οἱ πρωτοδίκαι δικάζουν καὶ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μὲ τοὺς τῶν ἐμποροδικῶν τύπους]. Ὁργ. 7. Πολ. Δικ. 720.

5. Πᾶν εἰρηνοδικεῖον σύγκειται ἐξ ἑνὸς εἰρηνοδίκου, ἑνὸς γραμματέως καὶ δύο παρέδρων, ἐξ ὧν ὁ εἰς τοῦλάχιστον πρέπει νὰ κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ εἰρηνοδικείου. Ὁργ. 10. 280. Πολ. Δικ. 47. 489.

6. Πᾶν δικαστήριον πρωτοδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τριῶν δικαστῶν τοῦλάχιστον, ἑνὸς εἰσαγγελέως, ἑνὸς ἀντεισαγγελέως, ἑνὸς γραμματέως, καὶ τεσσάρων παρέδρων, * ἐξ ὧν οἱ δύο τοῦλάχιστον πρέπει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου. Ὁργ. 10. 250. 262. 280.

**7. [Πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς

* Νῦν ὑφίστανται πάρεδροι ἄμισθοι καὶ ἑμισθοί.

** Τὸ ἄρθρον 7 κατηργήθη ὑπὸ Νόμου ΑΥΝΖ'.

παρέδρου, δύο δικαστῶν, ἐνὸς γραμματέως καὶ τεσσάρων παρέδρων. — Ὁ πρόεδρος πρέπει νὰ ᾔηται νομικός, οἱ δὲ δικασταὶ καὶ παρόδροι ἔμποροι ὅλ' οἱ δὲ αὐτοὶ πρέπει νὰ ᾔηται κάτοικοι, ἢ νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου καθ' ὅλην τῆς ὑπηρεσίας των τὴν διάρκειαν]. Ὁργ. 4. 10. 12. 22. 23. 24. 280. 281. 287.

8. Πᾶν δικαστήριον ἐφετῶν σύγκεται ἐξ ἐνὸς προέδρου, πέντε δικαστῶν, ἐνὸς παρέδρου, ἐνὸς εἰσαγγελέως, ἐνὸς ἀντεισαγγελέως, καὶ ἐνὸς γραμματέως. Δικ. Ὁργ. 10.

ΑΠ. 257 (1877). Ἐπειδὴ, ἀποδεικνυμένου ἐκ τοῦ ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ προσαγομένου ἐπίδοτηρίου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Τ, ὅτι εἰς τὸν, κατὰ τὴν 4 Μαρτίου 1875 γενομένην διάσκεψιν πρὸς καταρτισμὸν τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, λαβόντα μέρος ὡς παρόδρον δικαστή, Β, εἶχε κοινοποιηθῆ ἡ μετὰβσις ὡς παρέδρου παρὰ Ἀρ. Πάγω ἀπὸ τῆς 11 Φεβρ. 1875, ἐπομένως οὗτος κατὰ τὴν μνησθεῖσαν διάσκεψιν δὲν ἐκέκμηται τὴν τοῦ παρέδρου δικαστοῦ παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν ἀπόφασιν δικαστηρίῳ ἰδιότητά, τούτῳ δὲ τῷ λόγῳ ἡ συμμετοχὴ αὐτοῦ πρὸς καταρτισμὸν τῆς μνησθείσης ἀποφάσεως καθίσταται ταύτην ἄκυρον καὶ μὴ οὔσαν, καὶ ἀποτελεῖ τὸν λόγον ἀναιρέσεως.

Ἐπειδὴ, ἀναιρουμένης τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως ἔνεκα μὴ προσηκούσης συνθέσεως, ἡ ἐκ τούτου καταψηφίζομένη δικαστικὴ δαπάνη τοῦ ἀναιρεσιβλήτου Ν. δέον ν' ἀποδοθῇ αὐτῷ κατ' ἀναγωγὴν ὑπὸ τοῦ μνησθέντος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ὡς παραιτίου, οὐχὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἑτέρων δικαστῶν, ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει βεβαίωσις τις ὅτι διετέλουν ἐν γνώσει τῆς μεταθέσεως συμφώνως πρὸς 297 Δικ. Ὁργ. καὶ 203, 204 καὶ 835 Πολ. Δικ. διότι οὗτος, ἐν γνώσει ὧν τῆς μεταθέσεως, ἦς ἔνεκα ἐστερήθη τῆς τοῦ παρέδρου παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ ἰδιότητος, συμμετέσχεν εἰς τὴν πρὸς καταρτισμὸν τῆς ἀποφάσεως διάσκεψιν.

ΑΠ. 442 (1877). Ἐπειδὴ, εἰ καὶ ἐπικουρικῶς υποβάλλεται ὑπὸ τῶν ἀναιρεσιβλήτων ἐκτελεστῶν ὁ περὶ μὴ προσηκούσης συνθέσεως τοῦ δικαστος ἐφετείου λόγος ἀναιρέσεως, οὐχ ἥττον πρωτεύει κατὰ τὴν ἀξίαν, ὡς ἐπηρεάζων τὸ κύρος ὁλοκληροῦ τῆς ἀποφάσεως, καὶ δέον πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ ἐξετασθῇ, μὴ λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς τάξεως, καθ' ἣν προτείνεται ὑπὸ τοῦ διαδίκου, διότι τὴν τάξιν τῆς συζητήσεως δικαίωμα καὶ καθήκον ἔχει νὰ ὀρίξῃ τὸ δικαστήριον.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρ. 1875 πιστοποιητικοῦ τοῦ ἐπὶ τῆς διεκπεραιώσεως γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης προκύπτει, ὅτι εἰς τὸν πρῶτον ἐφέτην Θ. τὸν λαβόντα μέρος ὡς δικαστὴν εἰς τὴν

προσβαλλομένην 1006 ἀπόφασιν, ἐκιοινοποιήθη τὸ περὶ προβιβασμοῦ αὐτοῦ εἰς Ἀρειοπαγίτην ἔγγραφον τοῦ αὐτοῦ Ἰπουργείου τὴν 1 Αὐγ. 1873, ἡ δὲ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἐδημοσιεύθη τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὅτε πλέον ὁ εἰρημένος δικαστὴς εἶχε παύσει τοῦ νὰ ἀποτελῇ μέρος τοῦ ἐφετείου.

Ἐπειδὴ αἱ συζητούμεναι ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ὑποθέσεις μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς εἰς τὰ ἀκροατήρια ἀπαγγελίας τῆς ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου θεωροῦνται ὡς διατελοῦσαι ὑπὸ τὴν διάσκεψιν τῶν δικαστῶν, καθίσσον διὰ μόνης τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως αὕτη καθίσταται ἡ ὀριστικὴ τοῦ δικαστηρίου ψήφος ἐπὶ τῆς συζητηθείσης ὑποθέσεως, καὶ δὲν δύναται ἕκτοτε νὰ μεταβληθῇ ἢ τροποποιηθῇ· πρὸς τοῦτο δ' ἀπαιτεῖται ἵνα πάντες οἱ δικάζοντες δικασταὶ ἐξακολουθῶσι νὰ ὦσι τοιοῦτοι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως· ἄρα ἡ ἐκ τοῦ δικαστηρίου ἀποχώρησις ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, ἐπελθοῦσα εἴτε διὰ παύσεως ἢ παραιτήσεως, ἢ θανάτου, εἴτε διὰ μεταθέσεως ἢ προβιβασμοῦ, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, καθιστῶσα τὸ δικαστήριον ἐν μὴ νομίμῳ ἀπαρτίᾳ, ματαίῳ καὶ τὴν συζήτησιν καὶ τὴν τυχόν γενομένην διάσκεψιν ἐπὶ τῆς δικαζομένης ἀποφάσεως.

Ὅθεν, κατὰ ταῦτα, τὸ ἐφετεῖον, ἐκδόσαν τὴν ἀπόφασιν, ὅτε πλέον ὁ συνεδριάσας κατὰ τὴν συζήτησιν δικαστὴς Θ. δὲν ἔδυνάτο ν' ἀποτελῇ μέρος τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ, ὡς προβιβασθεὶς εἰς τὸ ἀνώτερον δικαστήριον, δὲν ἦτο προσηκόντως συντεθειμένον ἐκ πέντε δικαστῶν ὅπως ἀπαίτεῖ ὁ νόμος, ἀλλ' ἐκ μόνον τεσσάρων, ὅπερ δίδωσι χώραν εἰς ἀναίρεσιν τῆς ἀποφάσεως.

ΑΠ. 305 (1877). Ἐξ ἄρθρ. 173 καὶ 174 Πολ. Δικ. συνδρασμένον πρὸς 581 § 3 Πολ. Δικ. συναγεται ὅτι ἡ ἀπόφασις δύναται ν' ἀπαγγελθῇ καὶ προφορικῶς, ὅταν εὐθὺς μετὰ τὴν συζήτησιν δημοσιευθῇ· καὶ τότε τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ὀφείλει ὁ γραμματεὺς νὰ σημειώσῃ ἐν τοῖς πρακτικοῖς, καὶ ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως νὰ συνταχθῇ ἡ ἀπόφασις, ὡς τὸ 182 Πολ. Δικ. ὁρίζει· ἄλλως ἐπέρχονται αἱ παιδαγωγικαὶ συνέπειαι ἄρθρ. 174 Πολ. Δικ.

Ἀποφάσεις ἢ πρακτικὰ δικαστηρίου δὲν δύναται ἐγκύρως νὰ ὑπογραφῶσι παρὰ προέδρου ἢ δικαστοῦ, ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς ἔχει μετατεθῇ εἰς ἄλλο δικαστήριον.

✦ 9. [Ὁ Ἀρειος Πάγος σύγκειται ἐξ ἐνὸς προέδρου, ἐνὸς ἀντιπροέδρου, πέντε δικαστῶν, ἐνὸς παρέδρου, ἐνὸς εἰσαγγελέως, ἐνὸς ἀντεισαγγελέως καὶ ἐνὸς γραμματέως].

* Τὸ ἄρθρον 9 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῶν νεωτέρων Νόμων περὶ Ἀρείου Πάγου, οὗς ἐπιθεὶ παρακατιὸν ὑπὸ τὸν τίτλον α" Ἀρειος Πάγος.

+ ὅρα, Νόμος ΓΥΝΣ'. (1909) —, Νόμος 1585 (1918)

— Ὁ ἀντιπρόεδρος, κωλυομένου μὲν τοῦ προέδρου, ἀναπληροῦ τὴν θέσιν αὐτοῦ, ἄλλως δέ, ἐνεργεῖ ὡς δικαστής. Δικ. Ὁργ. 10.

10. [Ὅλοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρ. 5 - 9 ἀναφερόμενοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ὡς ἐφεξῆς: — 1) Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, οἱ πρωτοδίκαι καὶ ἐμποροδίκαι μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ τόπου, ὅπου κεῖνται τὰ δικαστήρια ταῦτα. — 2) οἱ ἐφέται ἢ οἱ ἀρειοπαγῖται μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 3) ἔλαι οἱ ἀντεισαγγελεῖς κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 4) οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — 5) οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελέως]. Δικ. Ὁργ. 3.14. 278.

* 11. [Πρόεδρος, εἰσαγγελεὺς, δικαστής, ἀντεισαγγελεὺς ἢ εἰρηνοδίκης διορίζεται ὅστις, [ἀφοῦ παρέλκει τὸ ἄρθρ.] ὑπεβλήθη εἰς τὰς διατεταγμένας διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐξετάσεις, ὑπηρέτησεν καὶ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον ὡς δικηγόρος ἢ πάρεδρος. — Περιπλέον διὰ τοὺς προέδρους, εἰσαγγελεῖς, δικαστάς, καὶ εἰρηνοδικὰς ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ δὲ τοὺς ἀντεισαγγελεῖς ἡ τοῦ 22. — Γραμματεὺς δύνανται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις ὑπηρέτησε τοῦλάχιστον ἐν ὁλόκληρῳ ἔτος ὡς ὑπογραμματεὺς. — Ὡς πρὸς τοὺς πρώτους διορισμούς, τοὺς γενησομένους κατὰ συνέπειαν τοῦ παρόντος νόμου, δύναται νὰ γενῇ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβοῦσας ἐκδουλεύσεις].

* Τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 καταργοῦνται ὑπὸ νεωτέρων Νόμων, οὓς ἐπιθετικὰ καλεῖται «Προσόντα δικαστ. ὑπαλλήλων».

* 12. [Οἱ δινασταὶ καὶ πάρεδροι τῶν δικαστηρίων τῶν ἐμποροδικῶν [ἐκλέγονται] λαμβάνονται ἐκ τοῦ εἰς τὰ ἄρθρα 14 - 21 ἀναφερομένου καταλόγου]. Δικ. Ὅργ. 7.

13. Ὅσοι κατεδικάσθησαν ἐπὶ κακουργήματι ἢ, κατὰ τὰς εἰς τὰ ἄρθρα 22 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀναφερομένας περιστάσεις, ἐπὶ πλημμελήματι, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσι πρίεδροι, δικασταί, εἰσαγγελεῖς, γραμματεῖς, πάρεδροι ἢ εἰς ἄλλην δικαστικὴν ὑπηρεσίαν.— Ὁ καταδικασθεὶς σθύνεται ἀμέσως ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ὑπαλλήλων ἢ τῶν παρέδρων.— Ἐκαστος δικαστικὸς ὑπάλληλος παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του, ἅμα γενῇ ἔναρξις τῆς ἀνακρίσεως δυνάμει τοῦ ἁρθρου 308 ἕνεκα κακουργήματος, ἢ τίνος τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 22 καὶ 24 τοῦ Ποιν. Νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων. Δικ. Ὅργ. 294.

14. [Πᾶς ἔμπορος, καταστημένος καὶ κατοικῶν ἐν τῇ τῆς περιφερείας τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, λογίζεται ἱκανὸς διὰ τὴν θέσιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ παρέδρου παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ]. Δικ. Ὅργ. 10. Πολ. Δικ. 717.

15. [Κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον παντὸς ἔτους συντάσσεται διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχοῦ κατάλογος περιέχων ἐκείνους τῶν ἐν αὐτῇ κατοικούντων, ὅσοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἁρθρου εἶναι ἱκανοὶ ν' ἀναλάβουν ἔργα ἐμποροδίκου, τὴν δὲ 1 Μαρτίου τὸ βρεδύτερον ἐκτίθεται ἢ τοιχοκολλᾶται, πρὸς γνῶσιν πάντων, παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ δημαρχεῖον τοῦ τόπου ἐνθα καθεδρεύει ὁ ἐπαρχος* ἐκτὸς δὲ τούτου ὅπου ὑπάρχει χρηματιστήριον ἢ δικα-

* Τὰ ἄρθρα 12 καὶ 14—21 καταργοῦνται ὑπὸ Νόμου ΑΥΝΖ' τῆς 28 Μαΐου 1887, Περὶ καταργήσεως τῶν ἐμποροδικείων. Ἐπιθ. Τεύχος, Πολιτικὴ Δικονομία σελ 1612.

στήριον ἐμποροδικῶν, ἐκτίθεται ἢ τοιχοκολλᾶται ὁ κατάλογος παρὰ μὲν τοῦ δημάρχου εἰς τὸ χρηματιστήριον, παρὰ δὲ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν εἰς τὸ ἀκροατήριον].

16. [Πᾶς ἐμπορος δύναται νὰ κάμῃ παρατηρήσεις διότι παρελείφθησάν ἱκανοὶ ἢ ἐνεγράφησαν ἀνίκανοι εἰς τοὺς ἐκτεθειμένους ἢ τοιχοκολλημένους καταλόγους].

17. [Ἐκαστος κατάλογος, ἀφοῦ ἐκτεθῇ τοιουτοτρόπως δέκα ἡμέρας, στέλλεται πρὸς τὸν ἐπαρχὸν ἀπὸ τὸν δήμαρχον, καὶ ὡς πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ἐμποροδικῶν ἀπὸ τὸν γραμματέα τῶν δικαστηρίων τούτων, ὁμοῦ μὲ τὰς γενομένας παρατηρήσεις. — Ὁ ἐπαρχος ἐπικρίνει ἀμέσως τὰς παρατηρήσεις καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην τὸ πολὺ τὴν 1 Μαρτίου τοὺς διορθωθέντας καταλόγους, μὲ συνοπτικὴν ἐκθεσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπικρίσεως τῶν παρατηρήσεων προερχομένων τροπολογιῶν].

18. [Μέχρι τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπιτρέπεται ἔφεσις πρὸς τὸν νομάρχην ὅστις, ἀποφασίζων ἀνεκκλήτως τὰς περὶ ἐκάστης παρατηρήσεως γενομένας ἐφέσεις, ὀφείλει νὰ διορθώσῃ κατ' αὐτὸς ὀριστικῶς μέχρι τῆς 20 Ἀπριλίου τοὺς εἰρημένους καταλόγους].

19. [Κατὰ τὴν 1 Νοεμβρίου ἐκάστου ἔτους τὸ βραδύτατον συγκροτεῖται εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου συνέλευσις, προϊσταμένου τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, διὰ νὰ ἐκλεχθῶσι κατὰ πλειονοψηφίαν τρεῖς ὑποψήφιοι δι' ἐκάστην τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 7 ἐνδιαλαμβανομένων θέσεων δικαστῶν ἢ παρέδρων. — Οἱ ὑποψήφιοι ἐκλέγονται ἐξ ἐκείνων τῶν ἐμπόρων, οἵτινες διακρίνονται διὰ τῆς τιμιότητος, τοῦ πνεύματος τῆς εὐταξίας καὶ τῆς καλῆς διευθετήσεως τῶν κατὰ τὸν οἶκόν των. — Ὅλοι οἱ εἰς τοὺς καταλόγους τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 14—18 ἀναφερομένους ἐγγεγραμμένοι ἐμποροὶ προσκα-

λοῦνται ἐγγράφως εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν, κωλυομένου δὲ τοῦ προέδρου, ὁ νομάρχης προεδρεύει τῆς συνελεύσεως].

20. [Ὁ κατάλογος τῶν ὑπεψηφίων κοινοποιεῖται παρευθὺς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα παρὰ τοῦ διευθύνοντος τὴν συνέλευσιν προέδρου, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ καταλόγου διορίζονται οἱ ἀναγκαῖοι δικασταὶ καὶ πάρεδροι διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, καθ' ἃ διατάττουσι τὰ ἄρθρα 10 καὶ 12. Οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πάρεδροι τοῦ παρελθόντος ἔτους δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου].

21. [Μέχρις οὗτοῦ ἐνεργηθῶσι τὰ περὶ τῶν καταλόγων, τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 15—20 ἀναφερομένων, αἱ ἐκλογαὶ καὶ οἱ διορισμοὶ θέλουν γίνεσθαι κατὰ τοὺς ἄχρι τοῦδε ὑπάρχοντας τύπους].

* 22. Οὐδεὶς εἶναι ὑπόχρεως νὰ δεχθῇ θέσιν ἐμποροδίκου ἢ παρέδρου οἰοῦντο δὲ δικαστηρίου· ἀλλ' ἀφοῦ ἅπαξ τὴν δεχθῇ, ὀφείλει, προσκληθεὶς παρὰ τοῦ προέδρου, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. Ἐκαστον μέλος ἐμπορικοῦ δικαστηρίου [Ἐκαστος ἐμποροδίκης] καὶ πάρεδρος ὀφείλει νὰ μετοικήσῃ παρευθὺς, κατὰ τὸ ἄρθρον 7, εἰς τὸν τόπον ὅπου καθεδρεύει τὸ δικαστήριον. Ὅσοι δὲ δεκατέσσαρας ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς κοινοποιήσεως τοῦ διορισμοῦ τῶν, δὲν ἔδωσαν ἐγγράφως τὴν παραίτησίν των εἰς τὸν παρ' ἐφέταις ἢ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέα, ὑποτίθενται ὅτι ἐδέχθησαν τὸν διορισμόν. Δικ. Ὁργ. 5. 6. 7. 22. 24. 280. 287.

ΑΠ. 4 (1866). Ἐπειδὴ τὴν θέσιν ἐμποροδίκου ἢ παρέδρου οἰοῦντο δὲ δικαστηρίου οὐδεὶς εἶναι ὑπόχρεως νὰ δεχθῇ· ἀλλ' ὅπου ἅπαξ δεχθῇ αὐτὴν ὀφείλει, προσκληθεὶς παρὰ τοῦ προέδρου, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ δικαστήριον, ἄλλως καταδικάζεται κατὰ πρώτην μὲν φορὰν εἰς πρόσ-

* Τὰ ἄρθρα 22—26 δὲν ἰσχύουσι διὰ τοὺς ἐμποροδίκας, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς παρέδρους.

τιμον δραχ. 20—200, ἐν ὑποτροπῇ δὲ εἰς πρόστιμον 200—500, στερούμενος προσέτι καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ θέσιν ἐμποροδίκου ἢ παρέδρου κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἡ ἀπόφασις καταχωρίζεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος εἰς τινὰ τῶν ἐγγχωρίων ἐφημερίδων. Ἐκ τῶν διατάξεων δὲ τούτων συνάγεται ὅτι λέγον τὸ ἄρθρον 23 Δικ. Ὁργ. «ὅστις εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ ἄνευ ἀποχρώσεως δικαιολογίας δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸ δικαστήριον» ἐννοεῖ τὸν ἐν ἀρχῇ τοῦ διαρισμοῦ του μὴ ἐμφανιζόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δικαστηρίου ἐμποροδίκην ἢ πάρεδρον ἵνα λάβῃ τὰ καθήκοντά του, διὰ τοῦτο καὶ τιμωρεῖ αὐτὸν αὐστηρότερον ἢ κατὰ τὰ συνήθη πειθαρχικά παραπτώματα, καὶ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως διατάσσει τὴν δημοσίευσιν. Ὅθεν ἐπεται ὅτι δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἁρθροῦ τούτου ὁ ἐμποροδίκης ἢ πάρεδρος ὅστις ἀνέλαβε μὲν τὰ ἔργα του, ἀλλ' εἰς τινὰ συνεδρίασιν τοῦ ἐμποροδικίου δὲν παρέστη κατὰ τὸν τόπον καὶ τὴν ὥραν τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου διὰ νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτήν. Τὴν δὲ περίπτωσιν ταύτην προβλέπει καὶ τιμωρεῖ τὸ ἄρθρον 252 Δικ. Ὁργ., καθ' ὃ πάντα τὰ δικαστικά πρόσωπα (πρόεδρος, δικαστῆς, εἰρηνοδίκης, εἰσαγγελεὺς, δημόσιος κατήγορος, γραμματεὺς καὶ κλητὴρ ἀκροατηρίου) ὀφείλουσιν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ ἐμφανίζονται κατὰ τὴν διορισμένην ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως.

Ἐπειδὴ τὰ ἐκτεθέντα ἐφαρμόζονται κατὰ ἄρθρ. 41 Δικ. Ὁργ. καὶ εἰς τοὺς συνεδρους. Ὅθεν τὸ δικαστήριον τῶν συνεδρῶν, ἀποφηνάμενον ἐπὶ τοῦ πρακτικμοῦ ἐαυτοῦ ἀναρμόδιον νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς τὸν συνεδρῶν Θ τὸν ἀναδεχθέντα μὲν τὴν θέσιν τοῦ συνεδρῶν, ἀλλὰ μὴ ἐμφανισθέντα εἰς τὸ ἀκροατήριον κατὰ τινὰ συνεδρίασιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδὲως παρεβίβασε τὸ ἄρθρον 41 καὶ τὰ εἰς αὐτοῦ παρατίμει ἄρθρα 23—26, ἀλλ' ὁρθῶς ἐπῆρυσεν αὐτά.

23. Ὅστις, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἁρθροῦ, ἄνευ ἀποχρώσεως δικαιολογίας, δὲν ἐμφανίζεται εἰς τὸ δικαστήριον ἢ, κατὰ τὰ ἄρθρα 7 καὶ 22, δὲν μετασφίγγει εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, καταδικάζεται τὸ πρῶτον, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ἀπὸ τοῦ ἀνήκον δικαστήριον, εἰς πρόστιμον ἐκκοσιμέχρι διακοσίων δραχ., ἐν ὑποτροπῇ δὲ, εἰς πρόστιμον ἐκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχ. στερεῖται προσέτι καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ λάβῃ τοῦ λοιποῦ θέσιν παρέδρου ἢ ἐμποροδίκου. Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἀπόφασις καταχωρίζεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος εἰς τινὰ

τῶν ἐγγχωρίων ἐφημερίδων, προσδιοριζομένην παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, ἢ εἰς ἄλλο ἐγχώριον περιοδικὸν σύγγραμμα. Δικ. Ὁργ. 7. 22. 26. 41. 64.

24. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ ὅταν ὁ ἐμποροδίκης, ἢ πάρεδρος, ἐμφανισθῇ μὲν εἰς τὸ δικαστήριον, κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην πρόσκλησιν, ἀπομακρυνθῇ δὲ πάλιν, ἄνευ νομίμου δικαιολογήματος, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑπηρεσίας του. Δικ. Ὁργ. 7. 22. 26.

25. Νόμιμα δικαιολογήματα θεωροῦνται μόνον τὰ ἑξῆς :— 1) ἡ δι' ἀποδείξεως ἱατροῦ πιστοποιουμένη νόσος, μὴ ἐπιτρέπουσα τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν.— 2) λόγοι οἰκιακῆς ἢ τῆς ὑπηρεσίας, ἢ ἄλλης ἀστυκῆς ἀσχυρίας, ὅστινες, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀρχῆς, ἀπαιτοῦσι τὴν εἰς ἄλλον τόπον μετάβασιν, ἢ καθιστῶσιν ἀδύνατον τὴν προσωπικὴν ἐμφάνισιν, ἢ δὲν ἐπιτρέπουσι κάμμιαν ἄλλην ἐνασχόλησιν. Περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προτεινομένων δικαιολογημάτων, κρίνει τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον. Δικ. Ὁργ. 26.

26. Ὡς ἀρμόδιον δικαστήριον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἁρθρῶν 23—25 θεωρεῖται πᾶν δικαστήριον ἐμποροδικῶν, εἰρηνοδικῶν, ἢ ἄλλο, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἐμποροδίκης ἢ ὁ πάρεδρος.

* 27. Κωλυομένου τοῦ προέδρου, εἰς μὲν τὰ δικαστήρια ἐπὶ ὑπάρχει ἀντιπρόεδρος, προεδρεύει αὐτός, εἰς δὲ τὰ ἄλλα δικαστήρια ὁ κατὰ τὸν βαθμὸν ἥτοι τὰ πρεσβεῖα τοῦ διορισμοῦ ἀνώτερος δικαστής· ὅταν δὲ, κωλυομένου εἰρηνοδίκου τινὸς ἢ δικαστοῦ, δὲν ὑπάρχη πλέον ἄλλος τοιοῦτος, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ εἰς πάρεδρος κατὰ τὴν

* Ἀνλοποίνδης Ὑπουργ. Δικαιοσύνης 5 Ἰαν. 1838.

εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὀρισθεῖσαν τάξιν.* Προσέτι, κωλυομένου τοῦ εἰσαγγελέως, ἀναπληροῦ τὴν θέσιν ὁ ἀντεισαγγελεὺς, κωλυομένων δὲ ἀμφοτέρων, ὁ νεώτερος δικαστῆς. Δικ. Ὁργ. 33. 37. 42. 261. 270. 278. Πολ. Δικ. 47. 50. 489. Ποιν. Δικ. 61.

Ἀνλ. 5 Ἰαν. 1838 τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμματείας.

Τινὲς τῶν μετατιθεμένων πρωτοδικῶν ἐρώτησαν ποίαν τάξιν θέλουν κατέχει εἰς τὰ νέα δικαστήρια ὡς πρὸς τοὺς νέους συναδέλφους τῶν. Θέλει δηλαδὴ προσδιορίξει τὴν τάξιν ταύτην ἢ ἐποχὴ καθ' ἣν ἕκαστος ὁριώσθῃ μὲ τὸν αὐτὸν βαθμὸν εἰς ὁποιοδήποτε δικαστήριον, ἢ ἢ ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλο μεταθέσει ἐξαλείψει τὸ ἤδη κεκτημένον δικαίωμα τῆς προτεραιότητος καὶ καθίστασι πάντοτε τὸν μετατιθέμενον δικαστὴν ἑσχατον ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους νεωτέρους κατὰ τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν συναδέλφους του. — Ἐπειδὴ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία παρ' οἰσδήποτε δικαστηρίῳ συνεχῶς ἐκτελουμένη εἶναι πάντοτε ἡ αὐτὴ καὶ παρέχει, ὅταν ὁ βαθμὸς ᾗναι ὁ αὐτός, τὰ αὐτὰ ὡς πρὸς τὴν τάξιν δικαιώματα, τὰ δὲ δικαιώματα ταῦτα δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐλαττωῖνται ἐκ τῆς εἰς ἄλλο δικαστήριον ἀπλῶς μεταθέσεως, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ θέσωμεν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

1. Ὅταν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον ἢ ἐφετεῖον ὅπου πρωτοδικῆς ἢ ἐφέτης ἢ ἄλλος τούτου ὁμοβάθμιος μετετέθῃ ὡς δικαστῆς ὑπάρχουσι δικασταὶ τῶν ὁποίων ὁ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν μὲ τὸν βαθμὸν τούτου διορισμὸς εἶναι μεταγενέστερος τοῦ τοῦ μετατεθέντος, ὁ μετατεθείς θέλει προκάθεσθαι αὐτῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις.

2. Ἄν μεταξὺ τῶν νέων τοῦ μετατιθεμένου συναδέλφων ὑπάρχῃ καὶ σύγχρονος ἔχων μὲ τὸν μετατιθέμενον τὴν εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν βαθμολογίαν τοῦ οὗτος θέλει προκάθεσθαι τοῦ μετατιθεμένου.

3. Οἱ εἰς θέσιν πρωτοδίκου διοριζόμενοι γραμματεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων καὶ εἰρηνοῖκαι θέλουν κάθεσθαι τελευταῖοι πάντων τῶν συναδέλφων τῶν, χάριν τῆς ἐν τῷ νόμῳ λεπτῆς διακρίσεως μεταξὺ τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν καὶ τοῦ τῶν πρωτοδικῶν.

ΑΠ. 63 (1848). Ἐπειδὴ τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν προσλαβὼν διὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ πρὸς ἐκδίκασιν τῆς προκειμένης υποθέσεως ἕνα δικηγόρον, τὸν Γ. καὶ ἀναφέρων ἐν τῇ προσβαλλομένῃ αὐτοῦ ἀποφάσει, ὅτι ἐκωλύοντο οἱ ἐφ' αὐτῇ Μ. καὶ Χ. καὶ οἱ λοιποὶ ἀρμόδιοι ἀναπληρωταί, ἐδήλωσεν ἀρκούντως διὰ τῆς λίξεως «ἀρμόδιοι» ὅτι οἱ κατὰ προτίμησιν τοῦ δικαστηρίου νόμιμοι ἀναπληρωταὶ ἐκωλύοντο ὥστε δὲν ἦτο ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ γενῇ κατ' ὄνομα σημείωσις τῶν ἐλλειπόν-

* Περὶ ἐμμέθων παρέδρων Ν. 1 Ὀκτ. 1892 ἀρ. 2.

των ἀναπληρωτῶν, διότι ὁ νόμος ὁρίζει τοὺς ἔχοντας κατὰ προτίμησιν τοῦ δικηγόρου δικαίωμα ν' ἀναπληροῦν ἑλλείποντα δικαστὴν· ἐν ὅσῳ δὲ δὲν ὑπάρχει ἀποδείξιμος ὅτι παρελείφθη τις τοιοῦτος νόμιμος ἀναπληρωτής, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὅτι κατὰ συνέπειλὴν τὸ δικαστήριον, καθότι ὁ δικηγόρος προσλαμβάνεται, κατὰ τὸν νόμον, πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ.

ΑΠ. 311 (1863). Ἐπειδὴ ὁ λόγος τῆς κακῆς συνθέσεως τοῦ ἐφετείου εἶναι ἀληθής καὶ νόμιμος, διότι ἐκ τῆς φράσεως τῆς ἀποφάσεως, ὅτι «τὸ ἐφετεῖον συνέκειται ἐκ τῶν δικαστῶν (κωλυομένων τῶν λοιπῶν ἐφετῶν καὶ ἀρμοδιωτέρων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν) ἀποδεικνύεται ὅτι ἐκ τῶν εἰρημένων πέντε δικαστῶν τοῦλάχιστον εἰς δὲν ἦτο ἐφέτης. Ἀλλὰ προσελήφθη εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κωλυομένων ἐφετῶν ὡς ἀρμοδιωτέρων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν, χωρὶς ὅμως νὰ ὁρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει τις ἡτο ὁ ἀναπληρωτής οὗτος· ἤγουν, ἂν ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην τῶν ὑπαλλήλων τῶν δυναμένων κατὰ Ὁργ. Δικ. (ἄρθρ. 27, 278) νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν, κωλυομένων, ἐνῷ εἶναι οὐσιώδης μέρος τῆς ἀποφάσεως ἡ μνεία τῶν ὀνομάτων τῶν δικαστῶν (Πολ. Δικ. 182), ἡ παράλειψις δὲ φέρει ἀναίρεσιν (807 § 4 Πολ. Δικ.).

ΑΠ. 185 (1838). Ἡ διάταξις ἄρθρου 27 Δικ. Ὁργ. εἶναι δημοσίας τάξεως, καὶ διὰ τοῦτο οὐσιώδης.

ΑΠ. 54 (1856). Ἀπόφασις μὴ κάμνουσα μνείαν ὅλων τῶν παρόντων δικαστῶν, εἶναι ἀναιρετέα, ἂν καὶ ἐν τοῖς πρακτικοῖς σημειοῦται, ὅτι συνεδρίασαν πλειότεροι.

ΑΠ. 34 (1849) 9 (1843). Δικασθείσης αὐτοτελῶς τῆς ὑποθέσεως διὰ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως χωρὶς νὰ ληφθῇ παντελῶς ὑπ' ὄψιν ἡ προδικαστικὴ περὶ ἀποδείξεως ἀπόφασις, εἶναι ἀδικάφορον ἂν ἄλλοι δικασταὶ ἔλαβον μέρος εἰς ταύτην, καὶ ἄλλοι εἰς ἐκείνην.

ΑΠ. 242 (1851). Ἄν τὸ ἐφετεῖον, συγκείμενον ὑπὸ ἄλλων δικαστῶν, ἀναφέρηται, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεων, καὶ εἰς τὴν προηγουμένην ἀπόφασίν του, εἰς ἣν ἄλλοι δικασταὶ ἔλαβον μέρος, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι δὲν ἐξετιμήσεν αὐτὸ ὅλας τὰς ὑποβληθείσας ἀποδείξεις.

ΑΠ. 97 (1863). Οἱ δικασταὶ τοῦ ἐνὸς τμήματος δικάζουσιν εἰς τὸ ἕτερον τμήμα, παρὰ τὸν ἐσωτερικὸν κανονισμόν τοῦ δικαστηρίου. Τοῦτο πραττόμενον δὲν ἐπιφέρει ἀναίρεσιν.

ΑΠ. 366 (1840). Ἡ κατ' ἐρήμην καὶ ἡ κατ' ἀντιμαλίαν συζήτησις εἶναι πάντῃ διακεκοιμένη, διότι εἰς ἑκατέραν αὐτῶν ἡ ὑπόθεσις συζητεῖται ἐξ ὑπαρχῆς· ἐπομένως δὲν ἀπαιτεῖται ἀναγκαιῶς ἡ κατ' ἀμφοτέρας τὰς συζητήσεις ταύτας σύμπραξις τῶν αὐτῶν δικαστῶν.

ΑΠ. 341 (1864). Εἶναι κακὴ σύνθεσις ὁσάκις ὁ εἰς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ προσλαμβανόμενος δὲν χαρακτηρίζεται ὅτι εἶναι Πάρεδρος, Εἰρηνοδίκης.

ΑΠ. 213 (1871). Δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις ὅταν κατὰ λάθος ση-

μειώται ἐν τῇ ἀποφάσει ὅτι ἔλαβε μέρος ὁ δικαστὴς Α. ἐνῷ πράγματι ἔλαβε μέρος ὡς δικαστὴς ὁ Β., ἂν ἄλλως βεβαιῶται ὅτι οὗτος ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ εἰς τὴν διάσκεψιν.

ΑΠ. 35 (1862) 316 (1864). Δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις ὅταν ἐδίκα-
σεν ὡς ἐφέτης ὁ καὶ πρωτοδικῶς δικάσας, μὴ προταθείσης ἐξαίρεσιως
κατὰ ἄρθρον 36 Πολ. Δικ.

ΑΠ. 116 (1865). Διαλαμβανούσης πράξεώς τινος τοῦ εἰρηνοδικοῦ,
ὅτι αὕτη ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ παρέδρου, ὡς ἀπόντος τοῦ εἰρηνοδικοῦ, τεκ-
μαίρεται τὸ κώλυμα τούτου.

ΑΠ. 102 (1873) 17 (1864). Ἐπειδὴ ναὶ μὲν ὁ δικηγόρος Γ. ἐκδούς,
ὡς δικαστὴς, τὴν ἐκκληθεῖσαν ἀπόφασιν ἡδύνατο νὰ ἐξαίρῃ αὐτὸν ἐν
τῇ κατ' ἐφεσιν δίκῃ εἰς ἣν ἔλαβε μέρος πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωλυ-
μένου εἰσαγγελέως, ἢ καὶ νὰ ἐξαίρεθῇ ὑπὸ τῶν διαδίκων (36 § 5 Πολ.
Δικ.), ἀλλὰ, μὴ προταθείσης τοιαύτης ἐξαίρεσιως, κακὴ σύνθεσις τοῦ
δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν δὲν ἔλαβε χώραν.

ΑΠ. 272 (1852). Δικηγόρους δὲν προσλαμβάνει πρὸς συγκρότησιν τοῦ
τοῦ πρωτοδικείου εἰμὴ ὅταν ᾖναι δυνατόν νὰ προσληφθῶσιν οἱ πάρε-
δροι ἢ ὁ εἰρηνοδίκης (27. 278 ὄργ.), τοῦ δὲ κωλύματος τούτων πρέπει
νὰ γίνηται μνεία. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ὅταν δικαστὴς τις ἀναπληρῶται
ὑπὸ δικηγόρου καὶ τὸ κώλυμα αὐτοῦ, τῶν παρέδρων καὶ τοῦ εἰρηνοδι-
κου, καθὼ νομίμων ἀναπληρωτῶν, δὲν ἀναφέρεται, εἶναι κακὴ σύνθεσις
δικαστηρίου καὶ ἡ ἀπόφασις ἀναιρετέα. Contra ΑΠ. 376 (1855) 348.
464 (1852) 21. 247. 386 (1851).

ΑΠ. 20 (1854) Ποινική. Ἐπειδὴ, ἀφοῦ ὁ νεώτερος δικαστὴς, ὅστις
δύναται κατὰ ἄρθρον 27 Δικ. Ὁργ., ν' ἀναπληρώσῃ τὸν εἰσαγγελέα
κωλυόμενον, συνεδρίασεν ὡς δικαστὴς ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως,
ἡδύνατο ἐπίσης κατὰ ἄρθρον 278 Δικ. Ὁργ. ν' ἀναπληρώσῃ τὸν εἰσαγ-
γελέα καὶ ἄλλος δικαστὴς, ὡς καὶ ὁ εἰρηνοδίκης ἢ δικηγόρος τις, ἐνῷ
διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως ἀπεμακρύνθη αὐτὸς τοῦ ἀκροατηρίου λόγῳ
ἀσθενείας· ὅθεν δὲν ἔλαβε χώραν κακὴ σύνθεσις δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ, ἂν μετὰ τὴν ἐξέτασιν τιμῶν μαρτύρων, ἀποχωρήσαντος ἐνε-
κον ἀσθενείας τοῦ εἰσαγγελέως, ἀνεπληρώθῃ ἡ θέσις αὐτοῦ παρὰ τοῦ
δικαστοῦ Θ., χωρὶς νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ διαδικασία, τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ
λόγον ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, οὔτε ἡδύνατο νὰ δώσῃ χώραν εἰς
ἀναβολὴν τῆς δίκης, καθότι τὸ ἄρθρ. 363 Ποιν. Δικ. δὲν ἀπαιτεῖ εἰμὴ
νὰ παρευρίσκηται ὁ εἰσαγγελεὺς ἀδιαλείπτως εἰς τὴν συνεδρίασιν, ὅπερ
καὶ διετηρήθη ἀκριβῶς, ὡς ἀναπληρωθέντος τοῦ ἀποχωρήσαντος εἰσαγ-
γελέως ὑπὸ τοῦ εἰρημένου δικαστοῦ· οὕτως δὲ ἀδιαίρετου τῆς εἰσαγγε-
λῆς ὑπηρεσίας, καθίσταται ἀδιάφορον ἂν εἰς ὅλην τὴν συνεδρίασιν δὲν
παρευρίθῃ ὡς εἰσαγγελεὺς τὸ αὐτὸ πρόσωπον.

Ἐπειδὴ, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει ὅτι ὁ προεδρεύσας τὸ δικαστήριον Γ' δὲν
εἶναι ὁ ἀρχαιότερος δικαστὴς, ἢ προσβαλλομένη ὅμως ἀπόφασις βεβαιῶται.

ὅτι οὐ μόνον ἐκωλύετο ὁ πρόεδρος, ἀλλὰ καὶ δικατταί· ὅθεν συνάγεται ὅτι οὗτος προέδρευεν ὡς ἀρχαιότερος μεταξὺ τῶν μὴ κωλυομένων καὶ συνεδριασάντων δικαστῶν.

ΑΠ. 229 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ προκειμένου περὶ νομίμου συνθέσεως τοῦ πλημμελειοδικείου, (27 καὶ 33 Δικ. Ὁργ.) τὸν μὲν πρόεδρον, κωλυόμενον, ἀναπλήροί ὁ ἀρχαιότερος δικαστής, τοὺς δὲ δικαστάς, κωλυομένους, ἀναπλήρουσι α') οἱ ἐμισθοὶ πάρεδροι, οἵτινες κατὰ ἐδ. 4 ἀρθ. 2 νόμου Β' 27Η' τοῦ 1892 προηγοῦνται τῶν ἀμίσθων, β') οἱ ἄμισθοι πάρεδροι κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ τῶν διορισθέντων τάξιν, καὶ τούτων κωλυομένων ἢ ἀπόντων, γ') οἱ εἰρηνοδίκαι, ἢ οἱ δικηγόροι κατὰ τὸ ἰσχύον εἰσέτι ἀρθρον 278 Ὁργ. Δικ.

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως, ἀποὺ ἐκωλύοντο οἱ λοιποὶ δικατταί καὶ οἱ ἐμισθοὶ πάρεδροι, ἔπρεπε, κατὰ τ' ἀνωτέρω λεχθέντα, νὰ κληθῶσι πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν οἱ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ Καλαμῶν ἄμισθοι πάρεδροι, καὶ τούτων μὴ ὑπάρχόντων ἢ κωλυομένων, εἰρηνοδίκαι ἢ δικηγόροι, καὶ οὐχὶ νὰ προσληφθῶσιν οἱ δικηγόροι Σ. καὶ Α., οἵτινες μόνον ἐν περιπτώσει κωλύματος ἢ μὴ ὑπάρξεως ἀμίσθων παρέδρων ἐκαλοῦντο πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου· ἄρα βέβαιός ἐστιν ὁ περὶ κακῆς συνθέσεως τοῦ πλημμελειοδικείου λόγος ἀναιρέσεως.

ΑΠ. 221 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης καὶ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως προκύπτει ὅτι ἔλαβον μέρος πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν πλὴν τριῶν ταχτικῶν δικαστῶν καὶ δύο δικηγόροι, ὡς κωλυομένων τῶν λοιπῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων ἢ δὲ συγκρότησις αὕτη τοῦ πλημμελειοδικείου ἐγένετο συμφώνως πρὸς ἀρθρα 363 Ποιν. Δικ. καὶ 27, 33 καὶ 278 Ὁργ. Δικ., καθ' ἃ δὲν ἦτο καὶ ἀνάγκη νὰ μνημονεύηται ἐν τῇ ἀποφάσει ἡ διάκρισις τῶν παρέδρων εἰς ἐμισθοὺς καὶ ἀμίσθους, ἀμφοτέρων εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένων ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου, οὐδὲ οἱ λόγοι τῶν κωλυμάτων αὐτῶν τε καὶ τῶν λοιπῶν δικαστῶν, οὐδὲ διατάσσεται ἡ προτίμησις τῶν εἰρηνοδικῶν ἀπὸ τοὺς δικηγόρους πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἀπ' ἀμφοτέρων προτιμωμένων, ἐν ἰσῇ μοίρᾳ τιθεμένων αὐτῶν τε καὶ τῶν δικηγόρων ὡς πρὸς τὴν πρόσληψιν ἐκατέρων ὑπὸ τοῦ προέδρου πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου.

ΑΠ. 218 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ ὁ διὰ τῶν προτάσεων προβαλλόμενος πρῶτος λόγος, ὁ εἰς κακὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀναγόμενος, ὅτε προσληφθέντος τοῦ δικηγόρου Α., χωρὶς νὰ βεβαιώται ἐν τοῖς πρακτικαῖς καὶ τῇ ἀποφάσει ὅτι ἐκωλύοντο οἱ Πλημμελειοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι, μὴ βέβαιος ἐστὶ· διότι ἐκ τῶν πρακτικῶν καὶ τῆς ἀποφάσεως προκύπτει ὅτι οὗτος προσελήφθη ὡς σύνοδος προτιμώμενος τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ παρέδρων· δὲν ἰσχυρίζονται δὲ οἱ ἀναιρεσιόντες ὅτι ὁ δικηγόρος οὗτος δὲν ἦτο καὶ πάρεδρος, ὅφ' ἦν καὶ μόνον ἰδιότητος ἡδύνατο νὰ διορισθῇ σύνοδος, κατὰ τὸ ἀρθ. 9 Νόμου ΒΚΗ' 20 Ἰουλ.

1882, ἵνα ἐξετασθῇ τὸ νόμιμον ἢ μὴ τοῦ διορισμοῦ ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ τὸ ἀνεξέλεγκτον ἢ μὴ τούτου ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

ΑΠ. 184 (1900) Ποινική. Οὐδεμία διάταξις τοῦ νόμου καθιεροῦ ὡς κώλυμα τοῦ πλημμελειοδίκου νὰ δικάσῃ τὸν κατηγορουμένον, καθ' οὗ ὑπέγραψεν ὡς εἰσαγγελεύων τὸ κατηγορητήριον, ἢ ὑπέγραψεν ὡς τοιοῦτος ἄλλην τινὰ πράξιν τῆς προδικασίας ἐν τῇ αὐτῇ ὑπόθεσι. Τοῦτο ἡδύνατο μᾶλλον νὰ στηρίξῃ λόγον ἀναιρέσεως, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς περὶ ἐξαίρεσεως δικαστῶν διατάξεις, ὅστις ὤφειλε νὰ προταθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας.

Δὲν ἀπαιτεῖται ἐκ τοῦ νόμου, ἀδιαίρετου οὗτος τῆς εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς, νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ὁ εἰσαγγελεὺς μέχρι τοῦ πέρατος τῆς δίκης, οὐδὲ νὰ βεβαιούται ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ἐπὶ ποινῇ ἀκυροτήτος τῆς διαδικασίας, ἡ ἀποχώρησις τοῦ ἐνὸς ἀναπληρωτοῦ καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, ἀρκεῖ ἀμφότερα τὰ πρόσωπα νὰ δύνανται νομίμως ν' ἀναπληρώσωσι τὸν εἰσαγγελέα.

Νομίμως προσλαμβάνεται δικηγόρος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου, δὲν ἀπαιτεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ νόμου νὰ προτιμηθῇ ὁ ἐργηνοδίκης ἢ πταισματοδίκης.

ΑΠ. 292 (1900). Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις τοῦ δικαστηρίου ὅταν κατὰ τὴν διάσκεψιν ἔλαβεν μέρος ἕτερος ὑπογραμματοῦς, οὐχὶ δὲ ὁ λαθὼν μέρος κατὰ τὴν συνεδρίασιν, διότι ἡ παρουσία τοῦ γραμματέως κατὰ τὴν διάσκεψιν συμβάλλει μόνον εἰς τὴν βεβαίωσιν δι' ἐξετέθησαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς αἱ γνώμαι τῶν δικαστῶν. ἐπομένως ὁ λόγος ὅτι κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν τῆς 3 Δεκεμβρ. 1891, καθ' ἣν ἐδικάσθη ἡ ἔφεσις τοῦ ἀναιρεσιτέου καὶ ἐφ' ἧς ἐτεδόθη ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις 876 (1892) ἔλαβε μέρος ὁ ὑπογραμματοῦς Σ., κατὰ δὲ τὴν διάσκεψιν τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἕτερος ὑπογραμματοῦς, δὲν καθίστασιν ἀναιρετέαν τὴν ἀπόφασιν.

ΑΠ. 154 (1849). Κακὴ σύνθεσις δὲν ὑπάρχει, ὅταν ἄλλον δικηγόρον ἀναφέρῃ ἡ ἀπόφασις καὶ ἄλλον τὰ πρακτικὰ ὡς ἀναπληρώσαντα τὸν εἰσαγγελέα καθὼς προσελθόντος τούτου ἐκ γραφικῆς βεβαίως παραδρομῆς.

Δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις, ἐὰν δὲν μνημονεύωνται ἐν τῇ ἀποφάσει τὰ ὀνόματα τῶν κωλυομένων καὶ ἐξ ἄλλων νεωτέρων δικαστῶν ἀναπληρουμένων δικαστῶν, (ΑΠ. 33 (1844), 82 (1845), 69 (1856), 217 (1849)).

ΑΠ. 176 (1856). Προεδρεύοντος τοῦ νεωτέρου δικαστοῦ, εἰκάζεται μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, τὸ κώλυμα τοῦ ἀρχαιοτέρου ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ μέλη ὁ νόμος δὲν διακρίνει μεταξὺ αὐτῶν. ἐπομένως δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις, ὅταν τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν προεδρευέται ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν δικασάντων καὶ 4 τακτικῶν μελῶν.

ΑΠ. 33 (1844). Ἀπαντα τὰ τακτικὰ μέλη δικαστηρίου τινὸς εἶναι

ἐπίσης φυσικοὶ δικασταὶ τῶν διαδίκων, καὶ ἐπομένως, διὰ τὴν δικάσιν ὁ νεώτερος αὐτῶν, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ βεβαιῶται διὰ τῆς ἀποφάσεως, ὅτι ὁ ἀρχαιότερος ἐκωλύετο.

ΑΠ. 182 (1850), 352 (1852). Δὲν ὑπάρχει ἀκυρότης ἂν εἰς τὴν ἀπόφασιν ἐνὸς τμήματος τῶν ἐφετῶν δὲν μνημονεύηται τὸ κώλυμα τῶν ἀποτελούντων τὸ ἕτερον, τοῦ νόμου ὁρίσαντος τὴν εἰς δύο τμήματα διαιρέσιν τῶν ἐφετῶν.

ΑΠ. 217 (1849). Κατὰ 27 ὄργ. ἀπαιτεῖται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητας, νὰ ἀναπληρώσῃ ὁ νεώτερος δικαστὴς τὸν εἰσαγγελέα, ὅταν, συγκροτομένου τοῦ δικαστηρίου ἐκ τακτικῶν δικαστῶν, ὑπάρχῃ καὶ ἕτερος, ἐκτὸς αὐτῶν, μὴ κωλυόμενος· ὅθεν, ὅταν βεβαιῶνται ὅτι ἐκωλύοντο ὁ εἰσαγγελεὺς, ὁ ἀντεισαγγελεὺς καὶ οἱ λοιποὶ νόμιμοι ἀναπληρωταὶ αὐτοῦ, καλῶς ἀναπληροῦνται ὁ εἰσαγγελεὺς ὑπὸ δικηγόρου.

ΑΠ. 61 (1857). Ἡ κυρία τοῦ δικαστοῦ ἐνασχόλησις πρέπει νὰ ᾖ καὶ ἡ τῶν δικαστικῶν αὐτοῦ καθήκοντων ἐκπλήρωσις. Ἐπομένως τότε μόνον ὀφείλει καὶ δύναται νὰ προσληφθῇ εἰς ἐκπλήρωσιν εἰσαγγελικῶν ἔργων, ὅταν διατελῇ ἐλεύθερος δικαστικῆς ἐνασχολήσεως.

ΑΠ. 217 (1855). Μὴ σημειωθέντος ἐν τινὶ ἀποφάσει τοῦ ἐφετείου, τῇ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν τμημάτων αὐτοῦ ἐκδόσει, ὅτι ὁ μὴ λαθὼν μέρος πρόεδρος ἐκωλύετο, δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις.

ΑΠ. 20 (1849). Κατὰ τὸ ἄρθρον 27 ὄργ. κωλυομένου δικαστοῦ τινος καὶ μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου τοιοῦτου, ἐπέχει τὸν τόπον αὐτοῦ εἰς παρέδρος, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν, ὁ νεώτερος δύναται ν' ἀναπληρώσῃ τὸν δικαστὴν, ὅταν βεβαιῶνται τὸ κώλυμα τοῦ ἀρχαιότερου παρέδρου. Ἄλλως ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις.

ΑΠ. 220 (1849). Ἡ ὑπαρξὶς τοῦ ἀρχαιότερου παρέδρου, δύναται ν' ἀποδειχθῇ δι' ἐπισήμου ἐγγράφου τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς. Ἀπόφασις δὲ λέγουσα, ὅτι ὁ παρέδρος Α. ἐδίκασεν, ὡς μὴ ὑπάρχοντος ἀρχαιότερου, ἐν ᾧ ἐξ ἐγγράφου τοῦ ἀρμοδίου γραμματέως βεβαιοῦται ὅτι ὑπῆρχεν ἀρχαιότερος, ἀναιρεῖται. Ὡστε ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις, ὅταν ὁ νεώτερος παρέδρος ἔλαβε μέρος χωρὶς νὰ βεβαιοῦται ὅτι ἐκωλύετο ὁ ἀρχαιότερος.

ΑΠ. 198 (1849). Δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις, ὁπότεν δὲν ἀναφέρηται μὲν ἐν τῇ ἀποφάσει τὸ κώλυμα τοῦ ἀναπληρωθέντος εἰσαγγελέως, βεβαιῶνται ὁμως τοῦτο διὰ τῶν πρακτικῶν (173 Πολ. Δικ.).

ΑΠ. 376 (1855). Μὴ βεβαιουμένου ὅτι κατὰ τὴν συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἐξεδόθη ἀπόφασις μὴ μνημονεύουσα ὅτι ἐκωλύοντο οἱ ἀρχαιότεροι τοῦ ἀναπληρώσαντος τὸν κωλυόμενον πρόεδρον δικασταί, ἦσαν παρόντες ἄλλοι ἀρχαιότεροι, εἰκάζεται ὅτι οἱ πρὸ αὐτοῦ ἐκωλύοντο, καὶ δὲν ὑπάρχει κακὴ σύνθεσις δικαστηρίου. (Πολ. ΑΠ. 376 1855).

28. Τὴν ἀρμοδιότητα τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία. Πολ. Δικ. 1. 3. 58. 62. 92. 100. 103. 142. 146, 2 καὶ 3. 166. 169. 176. 191. 203. 205. 206. 207. 243. 281. 299. 314. 432. 448. 490. 529. 599. 630. 653. 718. 737. 806. 882 896. 1001. 1016. Ὅργ. 299. Π.Ν. 134. 149. 392.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ποινικὰ δικαστήρια.

Α'. Ἐν γένει.

29. Ἐκτὸς τῆς εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν διοριζομένης εἰδικῆς δικαιοδοσίας καὶ τῆς στρατιωτικῆς δίκης, ὑπάρχουσι πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένων ποινῶν, τὰ ἑξῆς δικαστήρια: — 1) πταισματοδικῶν, — 2) πλημμελειοδικῶν, — 3) κακουργιοδικῶν. — Ὅλων τῶν ποινικῶν δικαστηρίων προΐσταται ὁ Ἀρειος Πάγος κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 9 διαλαμβανόμενον σχηματισμὸν τοῦ. Ποιν. Δικ. 36. 511. 330. 363. 409.

30. Τὴν ἀρμοδιότητα τῶν ποινικῶν δικαστηρίων προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία. Ποιν. Δικ. 333. 350. 367. 370. 373. 419. 477. Δικ. Ὅργ. 29. 299.

Β'. Πταισματοδικῶν δικαστήρια.

31. Πταισματοδικῶν δικαστήριον εἶναι ἕκαστον κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 27 προσηκόντως σχηματισμένον εἰρηνοδικοῦν. — Δημόσιος κατήγορος παρ' αὐτῷ εἶναι συνήθως ὁ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν πταισματοδικῶν δήμαρχος, ὁ δημαρχικὸς πάρεδρος, ἢ ὁ ἐκεῖ, τυχόν, διω-

ρισμένος ἀστυνόμος. — Δύναται δὲ νὰ κατηγορήσῃ, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ πᾶς ἄλλος ἀρμόδιος ἀστυνόμος, δήμαρχος, δήμαρχικὸς πάρεδρος, εἰσαγγελεὺς, ἢ τέλος καὶ αὐτὲς ὁ ἀδικοῦν. Ποιν. Δικ. 21. 292. 330. 331. 332.

Χ Γ'. Πλημμελειοδικῶν δικαστήρια.

Χ 32. Τὸ δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν σύγκειται ἐξ ἑνὸς παρέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως καὶ ἑνὸς γραμματέως. — Ἐκαστον, κατὰ τὸ ἄρθρον ὁ σχηματισμένον δικαστήριον πρωτοδικῶν, εἶναι συγχρόνως καὶ πλημμελειοδικῶν δικαστήριον. + Ὁ πρόεδρος ἀναπληροῖ τοὺς ἐλλείποντας δικαστὰς ἐκ τῶν παρέδρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν. Ποιν. Δικ. 363. Δικ. Ὁργ. 27. 278.

Χ 33. Κωλυσμένου τινὸς τῶν πλημμελειοδικῶν, ἰσχύουσιν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 27, μὴ ἐλθόντων δὲ τῶν παρέδρων ἢ ἀναχωρησάντων ἀνευ ἀδείας, ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν άρθρων 22—26 ὠρισμένα. Δικ. Ὁργ. 278. Ποιν. Δικ. 363.

Δ'. Κακουργιοδικῶν δικαστήρια *

1) Συνέδρων δικαστήριον.

34. [Τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων σύγκειται ἐξ ἑνὸς προέδρου, τεσσάρων δικαστῶν, ἑνὸς εἰσαγγελέως, καὶ ἑνὸς γραμματέως]. Ποιν. Δικ. 410. 411. 415, 2.

* Τὰ ἄρθρα 34—80 κατηργήθησαν ὑπὸ Νόμου.

ΑΠ. 90 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ κωλυσμένου τοῦ συνόδου Κ. δι-
κηγόρου ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν συ-
νέδρων, ἔλαβε μέρος ἕτερος, ὁ δὲ Κ. ἔλαβε μέρος ὡς ἑνορκος βραδυτε-
ρον, ἐκφρανηθέντος τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, μετὰ τὴν ὡς εἰσῆται συγκρό-
τησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων, ὅτε πλέον δὲν εἰσῆλθωσι κώλυμά
τι, ἀπὸ τοῦ νὰ λάβῃ μέρος ὡς ἑνορκος εἰς τὴν αὐτὴν δίκην, τοῦτο δὲ δὲν
ἀποτελεῖ κακὴν σύνθεσιν οὔτε τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων οὔτε τοῦ
δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναιρέσεως, ὅτι ἐνῷ κατὰ νόμον ὁ πρόεδρος καὶ οἱ
σύνεδροι διορίζονται τοῦλάχιστον πρὸ 15 ἡμερῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς
συνόδου, ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ διορισμὸς ἐσημειώθη τὴν 16 Νοεμ-
βρίου ἢ δὲ σύνδοσις ἤρξατο τὴν 1 Δεκεμβρίου, ἤτοι δὲν παρῆλθον 15
ἡμέραι, ἐστὶν ἀπορριπτέος, διότι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ κακὴν σύνθεσιν τοῦ
δικαστηρίου τῶν συνέδρων καθὼς πρᾶξις τῆς διοικήσεως.

ΑΠ. 88 (1899). Ποινική. Ἐπειδὴ ἡ μὴ κλήρωσις τῶν τακτικῶν
καὶ ἀναπληρωτικῶν ἐνόρκων ὑπὸ τε τοῦ ἐφετείου καὶ τοῦ δικαστηρίου
τῶν συνέδρων, ἐν ᾧ χρόνῳ ὀρίζουσιν ἄρθρ. 28 καὶ 37 ΒΚΑ' καὶ ΒΡΒ'
νόμων διὰ τὰς ἐν αὐτοῖς καθοριζομένας περιπτώσεις ἀλλ' ἐν μεταγενε-
στέρω, μὴ διατασσομένης ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, δὲν ἀποτελεῖ
λόγον ἀναιρέσεως, εἰς οὐδεμίαν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 458 Ποιν.
Δικοноми. ἀναγομένη, ἐπομένως οὐδὲ κακὴν σύνθεσιν τοῦ δικαστηρίου
τῶν ἐνόρκων ἢ συμμετοχὴ τῶν τοιούτων, ἀποῦ τοῦτο συνεκροτήθη νο-
μίμως ἐκ τῶν νομίμως κληρωθέντων ἐνόρκων, ὁ δὲ λόγος ὅτι δὲν συνέ-
τρεχον αἱ πρὸς τοιαύτην κλήρωσιν περιπτώσεις καὶ ἀόριστος εἶναι μὴ
ἀναφερομένων τῶν περιπτώσεων, αἱτίνας δὲν συνέτρεχον τυχόν δι' ὅλους
τοὺς κληρωθέντας ἢ διὰ τινὰς μόνον ἐξ αὐτῶν καὶ ἀναπόδεικτος μὴ
προσαγομένων τῶν πρακτικῶν τῶν γενομένων κληρώσεων.

ΑΠ. 147 (1900). Ἐπειδὴ ὡς βεβαιούται ἐκ τῶν πρωτοτύπων πρα-
κτικῶν τῆς συνεδριάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων προσαχθέντων
συνεπεῖα ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τούτου, ὁ πρόεδρος τῶν συνέδρων
ἀνέγνωσεν εἰς τοὺς ἐνόρκους τὸν ἐν ἄρθρῳ 53 ΒΚΗ' Νόμου διατυπου-
μενον ὅρκον καὶ διὰ τὸν ἰσραηλῆτιν ἐνόρκον Β. μετὰ τὴν φράσιν: ἵνα
ἔχητε τὸν Θεὸν βοηθόν, προσέθηκε τὴν φράσιν: ἵνα ἔχητε τὸν Θεὸν βο-
ηθόν καὶ τὴν παλαιὰν αὐτοῦ διαθήκην, ἢ προσθήκη ὅμως καθιστᾷ
τὸν ὅρκον τοῦ ρηθέντος ἐνόρκου ἄκυρον, διότι ἡ διατύπωσις αὐτοῦ αὐ-
στηρῶς πανηγυρικὴ οὐσα, δὲν ἐπιδέχεται οὔτε ἀφαίρεσιν οὔτε προσ-
θήκην ἄλλων λέξεων ὥστε θεωρεῖται ὡς μὴ ὀρκισθεὶς καὶ τοῦτο ἐπάγε-
ται ἀναιρέσιν.

ΑΠ. 220 (1899). Ποινική. Ἐπειδὴ ἵνα προβῇ τὸ δικαστήριον νομί-
μως εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων πρέπει ἀναγκαιῶς
νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν κληρωτὶδα 30 ὀνόματα ἐκ τῶν ἐμφανισθέντων ἐ-
νόρκων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου· ἂν δὲ τεθῶσιν ὀλιγώτερα
τούτων ἐπέρχεται ἀκυρότης. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ὡς δηλούται ἐκ
τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης, εἶχον μὲν τεθῆ ἐν τῇ κληρωτίδι 30 ὀνόματα

ἐνόρκων, ἀλλ' ἀπεδείχθη, κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου γενομένην ἐξαγωγήν τῶν κλήρων, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόρκου Ε. κατὰ λάθος ἐρρίφθη εἰς τὴν κληρωτῖδα, ἐνῷ οὗτος δὲν ἦτο παρὼν ἐν τῷ δικαστηρίῳ κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ γραμματέως γενομένην ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, καὶ ἐπομένως μὴ ἐμφανισθέντος τοῦ ἐνόρκου τούτου δὲν εἶχε συμπληρωθῇ ὁ ὑπὸ ἄρθρου 45 Νόμου ΒΚΗ' ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν 30 ἐνόρκων. Τούτων δ' οὕτως ἐχόντων, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων ἀντὶ ν' ἀκυρώσῃ, ὡς ὤφειλε, τὴν πλημμελῆ ταύτην κλήρωσιν καὶ νὰ ἐνεργήσῃ αἰὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ νέαν τοιαύτην, ἀναγιγνωσκόμενου πάλιν ἐξ ἀρχῆς τοῦ καταλόγου τῶν ἐνόρκων, ἀπ' ἐναντίας ἐσφαλμένως διέταξε τὴν περαιτέρω ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 30 ἐνόρκων, προσληφθέντος ἀντὶ τοῦ ἀπουσιάζοντος Ε. τοῦ Δ., ὅστις δὲν παρέστη κατὰ τὸ μέρος τῆς διαδικασίας, καθ' ὃ ὁ κατὰ πρῶτον κληρωθεὶς ἐνόρκος ἐξήρέθη ὑπὸ τῆς ὑπερασπίσεως. Οὕτω δὲ πρῶξαν τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, παρεδίωκε τὰς περὶ προσηκούσης συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων σχετικὰς διατάξεις τοῦ νόμου, καὶ συνεπῶς κατέστησεν ἀναιρετέαν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν (458 ἐδ. 3 Πιν. Δικ.).

ΑΠ. 219 (1899). Ποινική. Ἐπειδὴ κατὰ ἄρθρον 53 ΒΚΗ' Νόμου εἰς τὸν μὴ πρεσβεύοντα τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν ἐνόρκον ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ὁ ὅρκος ἄνευ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου· ἂν ὅμως ὁ ὅρκος δοθῇ ἄνευ τῆς ἀνωτέρω τροποποιήσεως, δὲν εἶναι ἄκυρος, μὴ γενομένης ἀντιρρήσεως, ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν σχετικῶν πρακτικῶν συνεδριάσεων, οὐδεμία ἀντιρρήσις ἐγένετο κατὰ τὴν ὁρκισιν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἐνόρκου Κ. ἐδραίου τὸ θρησκευμα, ὡς ὁ ἀναιρεσεῖων ἰσχυρίζεται νῦν.

ΑΠ. 169 (1899). Ποινική. Ἐπειδὴ ὁ περὶ κακῆς συνθέσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων λόγος ἀναιρέσεως, ἅτε προσληφθέντος εἰς τὴν σύνθεσιν ἐμμίσθου παρόδρου, μὴ συμπληρώσαντος πενταετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, ἐλέγχεται ἀστήρικτος, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 10 ΒΚΗ' Νόμου τοὺς συνέδρους κωλυομένους ἀναπληροῦσι μὴ ὑπαρχόντων πλημμελειοδικῶν, πάρεδροι καὶ δικηγόροι μετὰ πενταετῇ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν ἐξ οὗ συναγεται προδήλως, ὅτι ἡ τοιαύτη ὑπηρεσία, ἀπαιτεῖται διὰ τοὺς δικηγόρους μόνον, εἰς οὓς ἀμέσως ἀναφέρεται γραμματικῶς καὶ ὑφ' ὧν ἐνασκεῖται κατ' ἐπάγγελμα, οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τοὺς παρόδρους ἐμμίσθους ἢ ἐμμίσθους, οἵτινες δὲν ἐξασκῶσιν ἀπαραιτήτως καὶ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὧν ὁ διορισμὸς ἐνέχει τὴν εὐλογον προϋπόθεσιν, ὅτι ἄνευ οὐδεμιᾶς περαιτέρω δοκιμασίας κέκτηνται τὴν δέουσαν ἱκανότητα πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν κωλυομένων τακτικῶν δικαστῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ περὶ μὴ νομίμου συγκροτήσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων ἕτερος λόγος ἀναιρέσεως, ὡς κληρωθέντος ἐνόρκου τοῦ Ρ., ὅστις ἐστερήθη τοῦ τοιοῦτου δικαιώματος, καθ' ὃ κατὰδικασθεὶς εἰς φυλάκισιν ἐπὶ παρὰ νόμῳ βίᾳ καὶ ἀπειλῇ, ἐλέγχεται οὐχ' ἦττον ἀστήρικτος, διότι τὸ πλημμέλημα τῆς παρὰ νόμῳ βίας καὶ ἀπειλῆς δὲν δύναται νὰ ὑ-

παχθῇ εἰς οὐδεμίαν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 22 Ποινικοῦ Νόμου, ὑπερ ἐπιβάλλει ταιαύτην στέρησιν· τιμωρεῖται δὲ περιπλέον κατὰ τὸ 330 ἄρθρον μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ ἐνὸς μηνὸς ἐν ᾧ κατὰ τὸ θέσιν νόμου ἐπέχον Β. Διάταγμα 29 Μαΐου 1836, τότε μόνον ἐπέρχεται στέρησις δικαιωμάτων ἐνεκα καταδίκης ἐπὶ πλημμελήματι, ὅταν ἡ καταγινωσκομένη ποινὴ εἶναι τοῦλάχιστον ἐνιαύσιος.

35. [Ὁ πρόεδρος, οἱ δικασταὶ καὶ ὁ γραμματεὺς διορίζονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἐν τὸς τεσσάρων ἐβδομάδων μετὰ τὴν παῦσιν τῆς προλαβοῦσης συνόδου τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν. — Τὰ ὀνόματα τῶν διορισθέντων δημοσιεύονται δι' ἐπιμελείας τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως εἰς τὴν αὐτὴν διαταγὴν, εἰς ἣν προσδιορίζεται καὶ ἡ ἑναρξίς]. Ποιν. Δικ. 411, 412 Δικ. Ὁργ. 44.

36. [Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη δημοσίευσις γίνεται διὰ τῆς εἰς ἐπίσημόν τινα ἐφημερίδα καταχωρίσεως, καὶ διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν καθέδραν ὅλων τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ τῶν ἐπαρχείων, τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου. Ὁ εἰσαγγελεὺς προσδιορίζει τὴν ἐφημερίδα· ἡ δὲ καταχώρισις γίνεται δωρεάν ἐπὶ ποινῇ πέντε μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν].

37. [Ὁ πρόεδρος λαμβάνεται συνήθως ἐκ τῶν ἐφετῶν, δύναται ὁμοίως νὰ διορισθῇ καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ἢ τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ὁποίου θέλει συνεδριάσῃ τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν. Δι' ἐνδεχόμενον δὲ κώλυμα τοῦ προέδρου διορίζεται καὶ ὁ ἀναπληρώσων αὐτόν. Κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ προέδρου ἐκεῖνος τῶν συνέδρων, ὅστις προηγεῖται τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ διαλαμβανομένην τάξιν. Ἡ θέσις τοῦ συνέδρου, τοῦ ἐπέχοντος οὕτω τὸν τόπον τοῦ προέδρου, ἀναπληροῦται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 42]. Δικαστ. Ὁργ. 27.

38. [Οἱ σύνεδροι λαμβάνονται ἐκ τῶν πλημμελειοδικῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν καθέδραν συνεδριάζει τὸ δικαστήριον τῶν κακουργιοδικῶν, ἢ καὶ ἐκ τῶν ἐφετῶν, δύ· νανται δὲ νὰ ληφθῶσι καὶ ἐκ τῶν παρέδρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἢ τῶν ἐφετῶν]. Δικ. Ὁργ. 6. 8. 32.

39. [Εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν προετοιμάζονται εὐσχημα κατοικήματα δι' ὅλους τοὺς ἐξωθεν ἐρχομένους συνέδρους. — Ὁ νομάρχης, ὁ διευθυντὴς τοῦ νομοῦ, καὶ οἱ πρωτοδίκαι ἐπισκέπτονται πρῶτοι τὸν πρόεδρον καὶ τὸν εἰσαγγελέα εἰς τὰς δι' αὐτοὺς διορισθείσας κατοικίας ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων μετὰ τὴν ἀφίξιν των] Ποιν. Δικ. 63. Δικ. Ὁργ. 239.

40. [Ὅλοι οἱ διορισθέντες σύνεδροι εἰδοποιοῦνται περὶ τοῦ διορισμοῦ των παρὰ τοῦ προέδρου αὐτῶν δεκατέσσαρας ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ δικαστηρίου, καὶ προσκαλοῦνται ἐγγράφως νὰ ἐμφανισθῶσι].

41. [Μὴ ἐλθόντων τῶν συνέδρων ἢ ἀναχωρησάντων ἄνευ ἀδείας, ἰσχύουσι τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 23—26 ὁρισμένα].

42. [Κωλυσμένου τινὸς τῶν συνέδρων, ἀναπληροῦσι τὸν τόπον του οἱ λοιποὶ πλημμελειοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι αὐτῶν, οἵτινες δὲν διωρίσθησαν σύνεδροι, ἀλλ' εἰς τρόπον ὥστε οἱ μὲν δικασταὶ καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ὑπηρεσίας των, οἱ δὲ πάρεδροι κατὰ τὴν εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὁρισθεῖσαν τάξιν]. Δικ. Ὁργ. 27. 37.

43. Ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεύς, ὁ ἀντεισαγγελεύς, ἢ ὁ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ὑποκατασταθεὶς εἰσαγγελεύς δικαστηρίου τινὸς πλημμελειοδικῶν, ἐκπληροῦ καθήκοντα δημοσίου κατηγοροῦ].

44. [Ὁ Γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν καθέδραν τοῦ ὁποίου συγκροτεῖται τὸ δικαστήριον τῶν κακούργιοδικῶν, ἐκπληροῖ καθήκοντα γραμματέως, ἂν κατὰ τὸ ἄρθρον 35, δὲν διατάξῃ ἄλλως πῶς ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία].

2. Ἐνόρκων δικαστήριον.

45. [Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἐνόρκου λογίζονται ἱκανοί, καθ' ὅσον δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τῶν ἐπομένων ἁρθρῶν: 1) ὅλοι οἱ διδάσκαλοι τῶν ἐλληνικῶν σχολείων, γυμνασίων, καὶ πανδιδακτηρίων τοῦ Πανεπιστημίου.—2) ὅλα τὰ ἡμεδαπά μέλη τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν.—3) ὅλοι οἱ ἡμεδαποὶ προλῦται.—4) ὅλοι οἱ ἡμεδαποί, ὧτων τὰ ἀκίνητα κτήματα τιμῶνται τοῦλάχιστον πεντακισχιλίων δραχμῶν, ἢ ὅσοι ἔχουσιν εἰσόδημα τοῦλάχιστον χιλίων δραχμῶν.—5) οἱ Συμβολαιογράφοι]. Δικ. Ὁργ. 46.47. 48. 49. 59.

46. [Ἐνόρκοι δὲν δύνανται νὰ ᾔναι:—1) Γραμματεῖς τῆς ἐπικρατείας, νομάρχαι, διευθύνται νομοῦ, ἑπαρχοί, δήμαρχοι, δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ ἀστυνόμοι.—2) ὅλοι οἱ δικασταί, ἐκτὸς πῶν ἐμποροδικῶν καὶ τῶν παρέδρων ὅλων τῶν δικαστηρίων.—3) οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς.—4) ὅσοι διέπουσιν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἢ ἄλλως ἐκπληροῦσιν ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα.—5) ὅστις δὲν ὑπερέβῃ εἰσέτι τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του.]

47. [Ἀποκλείεται τῆς θέσεως ἐνόρκου:—1) διὰ βίου μὲν, ὅστις κατεδικάσθη ἔνεκα κακούργηματος, ἢ ἔνεκά τινος τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένων πλημμελημάτων.—2) ἐπὶ ρητὸν δὲ χρόνον, ὅστις, κατὰ τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου διαλαμβανομένας περιπτώσεις, κατεδικάσθη εἰς πρόσκαι-

ρον διακοπὴν τῆς πρὸς δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἱκανότητος].
Ποιν. Δικ. 564.

48. [Κάνεις δὲν δύναται νὰ ᾔηται ἑνορκος εἰς εἰδικὰς ἀξιοποίνους πράξεις, ἐὰν ὡς ἐκ τῶν καθήκοντων τῆς ὑπηρεσίας του συνέπραξεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν κατὰ τοῦ κατηγορουμένου εἰσαχθεῖσαν δίκην ἢ ὡς μάρτυς ἔδωκε τὴν μαρτυρίαν του, ἢ ὡς πραγματογνώμων ἐγνωμοδότησεν, ἢ [παρίσταται] φαίνεται ἔχων συμφέρον ὡς ἀδικηθεὶς ἢ ζημιωθεὶς.]

49. [Μόνον δι' ἡλικίαν 70 ἐτῶν δύναται τις ν' ἀποπειρηθῇ διὰ πάντα τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου.]

50. [Κατὰ μῆνα Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἐκάστου ἔτους σχεδιάζεται διὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ἐπάρχου κατάλογος περιέχων ἐκείνους ἐκ τῶν κατόικων αὐτῆς, ὅσοι, κατὰ τὸ ἄρθρον 45, εἶναι ἱκανοὶ νὰ ἐκπληρώσωσι καθήκοντα ἐνόρκου, καὶ κατὰ τὴν ἀ Μαρτίου τὸ πολὺ ἐκτίθεται παρὰ τοῦ δημάρχου εἰς τὸ δημαρχεῖον πρὸς γνῶσιν πάντων].

51. [Πᾶς πολίτης δύναται, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, νὰ κάμῃ παρατηρήσεις. — Αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις ἐπικρίνονται κατὰ τὰ ἄρθρα 17 καὶ 18, καὶ ἐπιδιορθοῦνται ὀριστικῶς οἱ κατάλογοι].

52. [Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 51 διορθωθέντες κατάλογοι κοινοποιοῦνται εἰς τὸ νομαρχικὸν συμβούλιον κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ συνέλευσιν· τοῦτο δὲ συντάττει ἐξ αὐτῶν τὸν κατόλογον τῶν εἰς τὸ προσεχὲς ἔτος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐνόρκων δικαστηρίων διοριστέων πολιτῶν, λαμβάνον ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπαιτουμένας ἡθικὰς καὶ διανοητικὰς ιδιότητας, καὶ τὸν καθυποβάλλει εἰς τὸν νομάρχην]. Δικ. Ὁργ. 55.

53. [Δεκατέσσαρας ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς συνελέουσας τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου, δημοσιεύονται οἱ διορθωθέντες κατάλογοι διὰ τινος ἡμεδαπῆς ἐφημερίδος,

διοριζομένης παρὰ τοῦ νομάρχου, ἢ δι' ἄλλου τινὸς ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ συγγράμματος. Ἡ καταχώρισις γίνεται δωρεάν ἐπὶ τῇ διὰ τοῦ άρθρου 30 ὥρισμένῃ χρηματικῇ ποινῇ].

54. [Ὁ παρὰ τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου συνταχθέν σάμενος κατάλογος θέλει περιέχει 30 ὀνόματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 45 σημειωμένων κλάσεων. — Τὸ νομαρχικὸν συμβούλιον δὲν δύναται νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὸν κατάλογον ὀνόματα ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μελῶν].

55. [Ὁ νομάρχης προσθέτει εἰς τὸν παρὰ τοῦ νομαρχικοῦ συμβουλίου συνταχθέντα κατάλογον ἄλλα 30 ὀνόματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 45 σημειωμένων κλάσεων· περὶ δὲ τὴν ἐκλογὴν ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἐπιμελῶς ὑπ' ὄψιν τὰς εἰς τὸ ἄρθρον 52 ἀναφερομένας ἰδιότητας].

56. [Ὁ οὕτω συμπληρωθεὶς κατάλογος κοινοποιεῖται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, καὶ εἰς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεῖα].

57. [Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, τέσσαρας ἐβδομάδας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει, παρόντος καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, βάλλει εἰς τὴν κληρωτίδα ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν πολιτῶν, ὅσα εὕρισκονται ἐγγεγραμμένα εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 55 συντεταγμένους διαφόρους καταλόγους τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου περιλαμβανομένων νομῶν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξάγει τριάκοντα].

58. [Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς γενικῆς κληρώσεως γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ πρὸς διορισμὸν τεσσάρων ἀναπληρωτικῶν ἐνόρκων ἰδιαίτερα κλήρωσις. — Κατ' αὐτὴν βάλλονται εἰς τὴν κληρωτίδα τὰ ὀνόματα μόνων τῶν πολιτῶν ὅσοι, κατοικοῦντες εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὸν γενικὸν κατάλογον]. Δικ. Ὁργ. 63.

59. [Ἐάν, μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταλόγου, εἰς ἣ καὶ πλείονες τῶν πολιτῶν, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἐξήχθησαν ἐκ τῆς κληρωτίδος, ἢ ἀπέθανον ἢ δὲν ἔχουν πλέοντας ἀπαιτούμενας ιδιότητας, δι' ὧν ἀποκαθίστανται ἱκανοὶ] ἀποκαθίσταται τις ἱκανὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν καθηκόντων ἐνόρκου, ἀναπληροῦνται διὰ νέας κληρώσεως οἱ ἐλλείποντες ἐνόρκοι, ἀφοῦ τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, ἀκοῦσαν τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως, ἀποφασίσῃ]. Δικ. Ὁργ. 45.

60. [Μέχρις οὗτοῦ ἐνεργηθῶσι τὰ περὶ τῶν καταλόγων τούτων, ὁ νομάρχης μόνος θέλει ἐγγράφει εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 50—55 σχεδιασθησομένους καταλόγους ἐξήκοντα ὀνόματα, τῶν ὁποίων κοινοποιηθέντων κατὰ τὸ ἄρθρον 56, ἐξάγεται ἐξ αὐτῶν διὰ κληρώσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 57—59 ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων]. Δικ. Ὁργ. 66.

61. [Ὁ κατάλογος τῶν πολιτῶν, οἵτινες κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κληρώσεως ὑφίλουν νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν προσεχῇ σύνοδον τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, δημοσιεύεται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν δι' ἡμεδαπῆς τινος ἐφημερίδος, διοριζομένης παρ' αὐτοῦ, ἢ δι' ἄλλου τινὸς ἡμεδαποῦ περιοδικοῦ συγγράμματος. — Ἡ δημοσίευσις γίνεται δωρεάν ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ἄρθρον 36 ὠρισμένῃ χρηματικῇ ποινῇ. — Ἐκτὸς τούτου ὁ κατάλογος κοινοποιεῖται ἀνευ ἀναβολῆς παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς τὸν νομάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ εἰδοποιεῖται ἕκαστος ἐγγράφως περὶ τῆς κληρώσεώς του, περὶ τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ τόπου ἐνθα μέλλει νὰ ἐμφανισθῇ, σημειουμένων ρητῶς καὶ τῶν ποινῶν αἵτινες ἐπίκεινται εἰς αὐτόν, ἐάν δὲν ἔλθῃ]. Δικ. Ὁργ. 25. 64.

62. [Τὸ προσκλητήριο ἐγγράφον [παραδίδεται] ἐπιδίδεται διὰ τῆς ἀνηκούσης ἀρχῆς ὁκτὼ ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων ἢ εἰς τὰς

ιδίας χειρας τοῦ ἐνόρκου, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, εἰς τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ εὐρίσκομένους συγγενεῖς ἢ ὑπηρέτας του, ἢ τέλος, ἐὰν κανεῖς δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ οἰκίᾳ του, εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις, παραλαβὼν τὸ ἐγγράφον τοῦτο, ὑποχρεοῦται νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀνευ ἀναβολῆς ἐγχειρίσεώς του εἰς τὸν ἐνόρκον. — [Ἡ ἐγχειρίσις] ἐπίδοσις πιστοποιεῖται δι' ἀποδεικτικῶν, καὶ τὸ ἀποδεικτικὸν πέμπεται ἀμέσως πρὸς τὸν νομάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα]. Ποιν. Δικ. 146. 191. Πολ. Δικ. 140.

63. [Ἄν κατὰ τὴν πρὸς ἐναρξιν τῆς συνόδου διωρισμένην ἡμέραν δὲν ἐμφανισθῶσι τοῦλάχιστον 24 ἐκ τῶν προσκληθέντων ἐνόρκων, καταλαμβάνουν τὸν τόπον τῶν ἐλλειπόντων οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 ἐπιλαχόντες, κατὰ τὴν περὶ αὐτῶν διὰ τῆς κληρώσεως ὁρισθεῖσαν τάξιν. — Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν δευτέρων τούτων δὲν ἐξαρκῇ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀναπληροῖ ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει διὰ νέας κληρώσεως τοὺς ἐλλείποντας, καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 58 συνταχθέντος ἰδιαιτέρου καταλόγου, ἐξαντληθέντος δὲ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν, τῶν κατοικούντων εἰς τὸν τόπον [τῶν συνεδριάσεων] τῆς συνόδου καὶ δυναμένων νὰ ἐκλεγθῶσι κατὰ τὰ ἄρθρα 45—48].

64. [Ὅστις τῶν ἐνόρκων, ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρόσκλησιν, οὔτε ἐμφανίζεται, οὔτε δικαιολογεῖ ἀποχρώντως τὴν μὴ ἐμφάνισίν του, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δέ, παρεκτός χρηματικῆς ποινῆς ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἀποστερεῖται καὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ νὰ ἐκπληροῖ τοῦ λοιποῦ καθήκοντα ἐνόρκου, καὶ ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις δημοσιεύεται δι' ἐξόδων τοῦ καταδικασθέντος κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον 23 ὁρισθέντα τρόπον]. Δικ. Ὁργ. 25. 61. 63.

65. [Περὶ τῆς ἀνευ ἀδείας ἀναχωρήσεως ἐνόρκου τινὸς καὶ περὶ τῶν κατὰ τοῦτο δικαιολογημάτων, ἰσχύουσι τὰ διὰ τῶν ἀρθρῶν 24 καὶ 25 ὠρισμένα.—Περὶ τῆς ἰσχύος τῶν προβαλλομένων δικαιολογημάτων ἀποφασίζει ἀμέσως τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων, καί, ἂν δὲν τὰ εὖρη εὐλογα, ἐπιβάλλει τὴν ἐν τῷ ἀρθρῷ 64 ὠρισμένην ποινὴν]. Δικ. Ὁργ. 41.

66. [Ὅστις, ἀφοῦ λάβῃ τὴν πρόσκλησιν, ἐμφανισθῇ καὶ ἐκπληρώσῃ πρεπόντως τὰ χρεῖα τοῦ ἐνόρκου, δὲν ἐγγράφεται πλέον οὔτε κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος οὔτε κατὰ τὸ προσεχὲς εἰς τὸν κατάλογον τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου διωρισμένων πολιτῶν, εἰμὴ ἐὰν αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκαμε ῥητὴν παραίτησιν τῆς ἀπαλλαγῆς ταύτης.—Ἐκ τοῦ ἐναντίου τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ὅσοι δικαιολογημένως ἢ ἀδικαιολογήτως δὲν ἐνεφανίσθησαν, ἢ πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν τῶν πάλιν ἀπεμακρύνθησαν, ἐκτὸς τῆς εἰς τὸ ἀρθρον 64 §. 2 διαλαμβανομένης περιπτώσεως, κοινοποιοῦνται πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὅστις τοὺς καταχωρεῖ πάλιν ἀμέσως εἰς τὸν κατὰ τὰ ἀρθρα 52-56 καὶ ἀρθρον 60 κατάλογον.]

67. [Ὅστις τῶν ὀρκωτῶν ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του, καὶ δὲν κατοικεῖ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει αἰτῶν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τροφοδοσίαν του καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ τῆς οἰκίας του ἀναγκαίας ἀπουσίας ἀνὰ δύο δραχμὰς τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου, ἂν ἡ κατοικία του ἀπέχῃ πλέον τῶν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει πρὸς ἀφίξιν καὶ ἐπάνοδον διὰ πᾶν ἡμιμυρίμετρον * τῆς μὲν κατὰ ξηρὰν πορείας ἀνὰ ἡμίσειαν δραχμὴν, τῆς δὲ κατὰ θάλασσαν ἀνὰ ἓν τέταρτον δραχμῆς].

* Διωρίσθη κατὰ δηλ. τῆς γραμμ. τῆς δικ. 9 Νοεμβρίου 1835.

68. [Τὸ ἑνὸρκον δικαστήριον σύγκειται διὰ πάντων συνεδριάσιν ἐκ δώδεκα ἐνόρκων]. Ποιν. 415, 1. Δικ. Ὁργ. 70. 75.

69. [Κατὰ τὴν πρὸς ἑναρξιν τῆς [συνεδριάσεως] τῆς συνόδου προσδιορισμένην ἡμέραν, καὶ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἐκάστης νέας ποινικῆς δίκης, καλοῦνται κατ' ὄνομα ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου ἐκείνοι τῶν προσκληθέντων ἐνόρκων, ὅσοι δὲν ἐδικαιολογήθησαν, καὶ ὅσων τὰ δικαιολογήματα δὲν ἐκρίθησαν ἀπογρῶντα· τὰ δὲ ὀνόματα τῶν παρόντων ρίπτονται εἰς κληρωτίδα]. Ποιν. Δικ. 417.

70. [Ὅσῳκις προσδοκᾶται μακρὰ διάρκεια τῆς συζητήσεως, χάριν τῆς ὁποίας [συνέστη] μὲλλει νὰ συστηθῇ τὸ ἑνὸρκον δικαστήριον, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων δύνανται, πρὶν ἢ ἐξαχθοῦν τὰ ὀνόματα, νὰ διατάξῃ τὴν ἐξαγωγὴν ἑνὸς ἢ δύο εἰσέτι ὀνομάτων, ἐκτὸς τῶν ἀπαιτούμενων δώδεκα ἐνόρκων, διὰ νὰ παρειρευθῶσιν εἰς τὴν συζήτησιν, καὶ νὰ ἀναπληρώσωσιν ἐκεῖνον τῶν ἐνόρκων, ὅστις τυχὸν ἤθελεν ἐμποδισθῇ τοῦ νὰ διαμείνῃ μέχρι τῆς διασκέψεως καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς [ἀποφάσεως] ἐτυμηγορίας. — Οἱ ἐπιλαχόντες οὗτοι προσχωροῦσι κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.] Δικ. Ὁργ. 68. 76. Ποιν. Δικ. 415, 1.

71. [Ἐάν, ἀφοῦ ἀποπερατωθῇ ἡ ἐκφώνησις, ὑπάρχῃ ὁ παρὰ τοῦ 63 ἄρθρου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς, ἐξάγει ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἐκ τῆς κληρωτίδας τὰ ὀνόματα τῶν ἐνόρκων ἀνὰ ἓν, τὰ ἐκφωνεῖ καὶ τὰ γνωστοποιεῖ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν κατηγορούμενον].

72. [Ὁ κατηγορούμενος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς δύνανται νὰ ἐξαιρέσωσιν ἑκάτερος ἴσον ἀριθμὸν ἐνόρκων. Ἐάν ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐνόρκων ἦναι περιττός, ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξαιρέσῃ ἓνα περισσότερον. — Ὅταν

ἐμφανισθῇ ἰδιώτης κατηγορῶν, καὶ δὲν περιορισθῇ ἀπλῶς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἰδιωτικῶν δικαιωμάτων του. ἐνεργεῖ τὸ εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνήκον δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως, συνεννοούμενος μετ' αὐτοῦ]. Ποιν. Δικ. 200. 418. Δικ. Ὁργ. 48. 73. 74.

73. [Ὅσακις ἡ συζήτησις ἀφορᾷ πολλοὺς κατηγορουμένους, οἵτινες ἐνέχονται εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ συμφωνήσωσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ εἰς αὐτοὺς ἀναλογουμένου ἀριθμοῦ. — "Ἄν δὲ τυχὸν δὲν συμφωνήσουν, προσδιορίζεται διὰ κλήρου ἡ τάξις, καθ' ἣν ἕκαστος τῶν κατηγορουμένων θέλει ἐνεργήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐξαιρέσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ παρ' ἐνὸς ἐκάστου δηλωθεῖσα ἐξαιρέσις εἶναι δι' ὅλους ὑποχρεωτικὴ]. Δικ. Ὁργ. 72.

74. [Περὶ ἐκάστου ὀνόματος δύναται πρῶτον ὁ εἰσαγγελεὺς, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ κατηγορούμενος νὰ ἐκφρασθῇ ἐλευθέρως, ἂν θέλῃ νὰ ἐξαιρέσῃ τὸν ἐνορκον, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐξήχθη. — Οὔτε ὁ κατηγορούμενος, οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκθέσουν τοὺς λόγους τῆς ἐξαιρέσεως. Δικ. Ὁργ. 72, 73.

75. [Ἡ κλήρωσις θεωρεῖται τελειωμένη ἅμα ἐκχθεὺν ἐκ τῆς κληρωτίδος δώδεκα ὀνόματα κατὰ τῶν ὁποίων δὲν ἐγίνε χρῆσις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαιρέσεως]. Ποιν. Δικ. 415. Δικ. Ὁργ. 68. 70. 76.

76. ["Ἄν ἔμειναν εἰς τὴν κληρωτίδα μόνον τόσα ὀνόματα, ὅσα ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀπαρτισμὸν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, δὲν δύναται πλέον νὰ γίνῃ ἄλλη ἐξαιρέσις. — Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 70 ὁ πρὸς σύστασιν τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν ἐκ τῆς κληρωτίδος ἐξακτέων ὀνομάτων, προάγεται μέχρι τῶν 13 ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις μέχρι τῶν 14]. Δικ. Ὁργ. 68. 70. 75.

77. [Ἄμα συσταθῇ τὸ ἐνορκον δικαστήριον, οἱ ἀπαρ-

τίζοντες αὐτὸ καί, εἰς περίπτωσιν τοῦ ἀρθρου 70, ἐν ταύτῃ διὰ τὸ ἐνδεχόμενον, καὶ οἱ ἐπιλαχόντες ὀρκίζονται ἐπὶ δημοσίᾳ συ ἐδριάζει ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου.

78. [Ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἀναγινώσκει εἰς τοὺς ὀρκισθησομένους ἐνόρκους τὸν ἐξῆς ὅρκον: — «Ὁμόσατε καὶ ὑποσχεθῆτε, ὅτι θὰ θεωρήσητε μὲ ἀτενῇ προσοχὴν, καὶ θὰ ἐξετάσετε εὐσυνειδώς, κατὰ τὴν προκειμένην δικαστικὴν συζήτησιν, τὴν κατὰ τοῦ δεινὸς κατηγορίαν, καὶ τὴν ὑπεράσπισίν του· ὅτι δὲν θὰ συνεννοηθῇτε μὲ κανένα πρὶ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως, καὶ ὅτι, ἐκπληροῦντες τὰ εἰς ὑμᾶς ὡς ἐνόρκους ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα, δὲν θὰ πράξετε κατὰ φιλίαν, ἐχθραν, φόβον, χάριν, οὔτε πρὸς ἰδιαιτέραν τινὰ ὠφέλειαν ἢ δι' ἄλλην τοιαύτην αἰτίαν, ἀλλὰ θὰ ἔχετε πρὸ ὀφθαλμῶν μόνον τὸν Θεόν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ θὰ ὀδώσετε τὴν ψήφον σας κατὰ συνείδησιν καὶ κατὰ τὴν ἐκ τῶν συζητήσεων προελθοῦσαν ἐλευθέραν πεποίθησίν σας, προσφερόμενοι κατὰ πάντα πιστῶς καὶ ἀδολῶς, διὰ νὰ ἔχετε βοηθὸν τὸν θεὸν καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ εὐαγγέλιον». — Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὅρκου, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων καλεῖ κατ' ὄνομα ἕκαστον τῶν ἐνόρκων, ὅστις, ἀνατείνων τὴν δεξιάν, προσφέρει τὴν λέξιν «Ὁμνύω». Ποιν. Δικ. 417.

79. [Ὁ ἐνόρκος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα πρῶτον ἐξῆλθεν ἐκ τῆς κληρωτίδας, θεωρεῖται ὡς [πρόεδρος] προϊστάμενος τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου, ἂν δὲν διωρίσθῃ ἄλλος, συναινέσει αὐτοῦ καὶ δι' ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῶν ἐνόρκων].

80. [Τοῦτου γενομένου, ἄρχεται ἡ συζήτησις τῆς δικασθησομένης ὑποθέσεως. — Ἄν διὰ τινὰ αἰτίαν ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις εἰς τὴν προσεχῇ σύνοδον τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργολογῶν, γίνεται τότε κατὰ τοὺς

προηγούμενους κανόνες νέα σύστασις τοῦ ἐνόρκου δικαστηρίου]. Ποιν. Δικ. 444.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κατὰ μέρος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πρόεδροι.

81. Ὁ πρόεδρος προίσταται τοῦ δικαστικοῦ συλλόγου. Προκειμένης διασκέψεως περὶ σημαντικῶν πραγμάτων, [διαφερόντων τὸ κοινὸν ἢ τοὺς ἰδιώτας], γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ συμφέροντος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ ὁλομελὲς τὸ δικαστήριον εἰς συμβούλιον, καὶ ὑποχρεοῦται μάλιστα εἰς τοῦτο, αἰτοῦντος τοῦ εἰσαγγελέως. Δικ. Ὁργ. 27. 100.

82. Ἄνευ τῆς προσκλήσεως τοῦ προέδρου, ὁ δικαστικὸς σύλλογος δὲν δύναται νὰ συνέλθῃ πρὸς διάσκεψιν. Δικ. Ὁργ. 27.

Εἰς διασκέψεις, ἀφορώσας τὰ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμενα γενικὰ ἀντικείμενα, παρευρίσκεται ὁ εἰσαγγελεύς, καὶ τὸ δικαστήριον δὲν ἀποφασίζει πρὶν ἀκούσῃ [τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ] αὐτόν. Δικ. Ὁργ. 27. 100.

83. Διαρκούσης τῆς συνεδριάσεως, ὁ πρόεδρος διευθύνει τὴν συζήτησιν· διατάττει τὸν κλητῆρα νὰ ἀπαγγεῖλῃ τὰς πρὸς συζήτησιν προκειμένας ὑποθέσεις· ἀκροᾶται τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, ἀποπεραίνει τὴν συζήτησιν, ὅταν ἡ ὑπόθεσις ἀνακριθῇ προσηκόντως, δημοσιεύει τὴν ἀπόφασιν, καὶ φροντίζει περὶ τῆς εὐταξίας τῆς συνεδριάσεως. Πολ. Δικ. 164. 172. Ποιν. Δικ. 364. 365. 417.

84. Ἐὰν μετὰ τὴν συζήτησιν [πρόκειται νὰ γενῇ ἀπόφασις περὶ τινος ὑποθέσεως] ἀναβληθῇ ἡ ἐκδοσις τῆς ἀποφάσεως, ὁ πρόεδρος διορίζει τὸν εἰσηγητὴν, [διευθύνει] αὐτὸς διευθύνει τὴν διάσκεψιν, ἐρωτᾷ κατὰ σειρὰν τὴν γνώμην τῶν δικαστῶν, συλλέγει τὰς ψήφους, εἶναι ἰσόψηφος μὲ τοὺς λοιποὺς δικαστάς, καὶ ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν. Ποιν. Δικ. 396. Πολ. Δικ. 581. 611.

85. Ὁ εἰσηγητὴς [ψηφοφορεῖ] ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ψηφοφορῇ πρῶτος πρῶτος, μετ' αὐτὸν ἔπονται κατὰ τάξιν οἱ δικασταὶ ἀπὸ τοῦ νεωτέρου μέχρι τοῦ πρεσβυτέρου, ἢ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἐσχάτως μέχρι τοῦ κατὰ πρῶτον διορισθέντος. Ὁ πρόεδρος ψηφοφορεῖ τελευταῖος. Ποιν. Δικ. 396.

86. Περὶ τῆς διασκέψεως καὶ ψηφοφορίας συντάσσεται ἑκθεσις πρακτικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ἐν συνόψει ἡ ψῆφος ἐνὸς ἐκάστου, ἡ σημειοῦται ἡ ὁμοφωνία, καὶ καταχωρίζεται ἡ γενομένη ἀπόφασις. Ἡ ἑκθεσις ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως. — Πᾶς ψηφοφορῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτὴν τὴν διαφέρουσαν γνώμην του, ὁμοῦ μὲ τοὺς λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους αὕτη στηρίζεται. Πολ. Δικ. 177.

87. Τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ ἄλλα κατάστιχα καὶ βιβλία τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ μονογράφωνται, πρὶν καταχωρισθῇ τι εἰς αὐτά· καὶ—1) τὰ εὐρετήρια τῶν συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐδρεύουσιν ἔνεκα τῆς ὑπηρεσίας τῶν—2) τὰ εὐρετήρια καὶ τὰ κατάστιχα τῶν δικαστικῶν γραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων, ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ [παρὰ τοῖς ὁποίοις] εἶναι διωρισμένοι. Δικ. Ὁργ. 128. 150. 164. 200.

88. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρω-

τοδικῶν ὀφείλει νὰ ἐπικυρώσῃ τὰς ὑπογραφάς, ὅσας καὶ τοῦτο ζητεῖται παρὰ τινος, ἢ ὅσας κατὰ νόμον εἶναι ἀναγκαῖον. Δικ. Ὁργ. 199.

Δηλοποιήσις 23 Ἰουνίου 1836 τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ ἐξωτερικῶν γραμματείας.

Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τῆς ἐν τῷ 23 ἀριθμῷ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ τρέχοντος ἔτους ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Φεβρουαρίου δηλοποιήσεως τῆς περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων χρῆσιμότητος εὐκολίαι, δυνάμεναι νὰ παρεξηγηθῶσι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐναντίον τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὥρισμένων, διασαφίζονται ὡς ἀκολούθως.

Α'. Τὰ παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐκδιδόμενα καὶ μέλλοντα νὰ ἐξελθῶσι τῆς ἐπικρατείας ἐγγράφα δύνανται νὰ φέρωσι τοῦ λοιποῦ ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν διοικητῶν μετὰ τὴν τῶν προέδρων, ἢ καὶ αὐτὴν μόνην τῶν προέδρων τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν. Τὰ δὲ παρὰ τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόμενα διὰ τὴν αὐτὸν προσδιορισμὸν, δύνανται ἐπίσης νὰ ἐξελθῶσι τῆς ἐπικρατείας φέροντα ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῶν ἀρμοδίων διοικητῶν.

Β'. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης δὲν ἀποκλείεται τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας πρὸς πλείοτεράν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ ἀποφυγὴν ἐνδεχομένων δυσκολιῶν ὡς τελευταίαν ἐπικύρωσιν τὴν τῆς γραμματείας ταύτης, τοῦ ν' ἀπευθύνωνται καὶ πρὸς αὐτήν, φροντίζοντες ὅμως τότε νὰ ὑποβάλωσι τὰ ἐγγράφα τῶν προηγουμένως εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἢ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς ἑτέρας ἀρμοδίου γραμματείας, ἀναλόγως τῆς φύσεως αὐτῶν.

Ἡ διαγράφεται

ἀρ. 100

Νόμου

5705

(1911)

89. Ὅς πρόεδρος καὶ εἰρηνοδίκης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιπλήττῃ τοὺς εἰς τὸ δικαστήριον τοῦ ὑπαγομένου γραμματεῖς, δικηγόρους, κλητῆρας καὶ γραφεῖς. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἀνήκει καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους· εἰς τοὺς δικαστὰς δέ, δὲν δύναται ὁ πρόεδρος νὰ κάμῃ εἰμὴ ἀπλᾶς παρατηρήσεις περὶ τῶν ἀρεπῶν πράξεων τῶν. Δικ. Ὁργ. 97. 116. 293. 298.

90. Κατὰ τὰ λοιπὰ προσδιορίζονται εἰδικώτερον τὰ δικαίωματα καὶ καθήκοντα τοῦ προέδρου τῶν δικαστη-

ρίων εἰς τὴν πολιτικὴν, καὶ ποινικὴν δικονομίαν, καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς νόμους. Πολ. Δικ. 41. 164. 221. 621. 634. 643. 694. 722. 844. 877. 945. 1028. 1030. 1035. 1003. 1045. 1060. 1066. 1076. 1083. Ποιν. Δικ. 48. 51. 59. 210. 364. 366. 375.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Εἰσαγγελεῖς.

91. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ διευθύνῃ αὐτοπροσώπως, ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος τὰς εἰς αὐτὸν κατὰ νόμον ἀνατεθειμένας ὑποθέσεις. — Δύναται δὲ ν' ἀναθέσῃ εἰς τὸν ἀντεισαγγελέα του, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ διεύθυνσίν του μέρος τῶν ὑποθέσεων, ἢ καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ παντὸς εἰς αὐτὸν ὠρισμένον τινὰ κλάδον. Παρεκτὸς τούτου, οἱ ἀντεισαγγελεῖς ἀναπληροῦν αὐτεπαγγέλτως τὸν τόπον τῶν εἰσαγγελέων, κωλυομένων, ἀπόντων, ἀσθενούντων ἢ ὅταν χηρεύῃ ἡ θέσις των (ἄρθρον 27 καὶ 43).

92. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς, ἢ ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 ὑποκατασταθεὶς εἰσαγγελεὺς, ἐνεργεῖ ἐλευθέρως κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποίθησιν διὰ νὰ λάβῃ ὠρισμένην τινὰ παραγγελίαν ἐκ μέρους τοῦ εἰσαγγελέως, χρεωστὴ γὰρ τὴν ἐκτελέσῃ. Δικ. Ὁργ. 94—97.

93. Μεταξὺ ὄλων τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάρχει ἱεραρχικὴ ὑπαλληλία καὶ ἐξάρτησις. — Τοῦ ἱεραρχικοῦ τούτου ὄλου προϊστάται ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς. Οὗτος λαμβάνει ἐδηγίας παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, δίδει ἐκ μέρους του ὁδηγίας εἰς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, καὶ δέχεται ἀναφορὰς παρ' αὐτῶν. Μόλα ταῦτα καὶ οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις

εἰσαγγελεῖς ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, λαμβάνουσιν ἀμέσως διαταγὰς παρ' αὐτῆς, καὶ ἀναφέρονται κατ' εὐθεῖαν εἰς αὐτήν. — Οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς δίδουν ὁδηγίας εἰς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις, καὶ δέχονται παρ' αὐτῶν τὰς ἀναγκαῖας ἀναφοράς. Δικ. Ὁργ. 94. 97.

94. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ μετὰ πάσης ἐλευθερίας καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πεποίθησιν* ὅταν δὲ λαμβάνῃ ρητὴν ὁδηγίαν παρὰ τοῦ ἀνωτέρου του, ὀφείλει νὰ τὴν ἐκτελῇ ταχέως καὶ ἀκριβῶς. Δικ. Ὁργ. 92. 93. 97.

95. Ὁ εἰσαγγελεὺς διεκδικεῖ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τὸν νόμον καὶ τὴν [κοινὴν εὐταξίαν] δημοσίαν τάξιν οὐχὶ δὲ τὸ δημόσιον. Διὰ τοῦτο χρεωστεῖ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων νόμων καὶ διαταγμάτων, νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων, καί, ὡςάκις τὸ κοινὸν συμφέρον ἀπαιτῇ, νὰ λαμβάνῃ πρόσφορα μέτρα. Δικ. Ὁργ. 100. Ποιν. Δικ. 405. 459. Πολ. Δικ. 589.

96. Πᾶς εἰσαγγελεὺς ἔχει τὴν ὑπερτάτην ἐπιτήρησιν ὅλων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν τῆς περιφερείας του, ὡς καὶ αὐτῶν τῶν δικαστηρίων. — Ἰδίως δὲ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν ὅλων τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πράξεων τῶν γραμματέων, συνηγόρων, συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων, νὰ ἐπιθεωρῇ τὸ κατὰ-στημὰ των, καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀντίγραφα ἐκ τῶν εὐρετηρίων καὶ ἄλλων βιβλίων των, ὅταν τοῦτο ἦναι ἀναγκαῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτηρήσεως ἢ τινος ἐξετάσεως. Πολ. Δικ. 192. Ποιν. Δικ. 89. Δικ. Ὁργ. 211.

* Ἐπιθι παρακατιόν· Ἐπιθεώρησις δικαστικῶν γραφείων.

97. Πᾶς εισαγγελεὺς πρωτοδικῶν ὡς πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέα, πρὸς ὅλους τοὺς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους, δικαστικούς γραμματεῖς, συνηγόρους, συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας τῆς περιφέρειας του ἔχει κατ' ἐξοχὴν τὸ δικαίωμα. — 1) νὰ δίδῃ ὁδηγίας. — 2) νὰ προσδιορίζῃ προθεσμίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν εἰς αὐτοὺς δεδομένων ὁδηγίων καὶ ἄλλων διαταγῶν. — 3) νὰ τοὺς διατάσῃ νὰ διέπουν πρεπόντως τὸ ἔργον των, ἀν' ὀλιγώρως ἔχωσι περὶ τοῦτο ἢ ἀν' ἄλλως τὸ ἀποποιῶνται. — 4) νὰ τοὺς ἐπιπλήττῃ καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτοὺς πειθαρχικῶς πρόστιμα μέχρι τῶν τριάκοντα δραχμῶν. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουν οἱ τε παρὰ τοῖς ἐφέταις εισαγγελεῖς καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἕκαστος πρὸς τὸν παρ' αὐτῷ ἀντεισαγγελέα, πρὸς τοὺς ὑφ' αὐτὸν εισαγγελεῖς, καὶ πρὸς τοὺς παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ γραμματεῖς, συνηγόρους καὶ τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. — Εἰς βαρύτερα πειθαρχικά πταίσματα ἢ ποινὴ ἐπιβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου κατ' αἵτησιν τοῦ εισαγγελέως. Δικ. Ὁργ. 89. 94. 98. 141. 293. 298.

Γραμματεῖς
ἀπὸ 100
Νόμου
1911

98. Ἐάν τις πρωτοδίκης, ἐμποροδίκης, πλημμελειοδίκης, σύνεδρος, ἐφέτης, ἀρειοπαγίτης, ἡ δικαστὴς ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου ἐπραξέ σφάλμα πειθαρχικόν, ὑποχρεοῦται ὁ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς ἀρμοδῖος εισαγγελεὺς νὰ ἐνεργήσῃ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἀταξιῶν καὶ παραβάσεων, τῶν ὁποίων ἔλαβε γνῶσιν, καὶ νὰ πειμψῇ παρευθὺς δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸν ἀνώτερόν του τὴν ἐπὶ τούτῳ συνταχθεῖσαν ἐκθεσιν. Ὁ εισαγγελεὺς ὀφείλει νὰ πράττῃ τὸ αὐτὸ περὶ τῶν πειθαρχικῶν σφαλμάτων τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας του εἰρηνοδικῶν, ἢ πταισματοδικῶν. Δικ. Ὁργ. 97. 116. 299.

99. Τὴν περαιτέρω τιμωρίαν τῶν εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρ. διαλαμβανομένων δικαστῶν πολιτικοῦ τινος ἢ

ποινικοῦ δικαστηρίου ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐπισπεύδουν:—1) οἱ παρὰ πρωτοδικαίαις εἰσαγγελεῖς ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδίκας ἢ πταισματοδίκας.—2) οἱ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὡς πρὸς τοὺς πρωτοδίκας, ἐμποροδίκας, ἢ πλημμελειοδίκας.—3) ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς ὡς πρὸς τοὺς συνέδρους, τοὺς ἐφέτας, ἢ τοὺς δικαστὰς ἐκτάκτου στρατιωτικοῦ δικαστηρίου.—Ὡς πρὸς τοὺς ἀρειοπαγίτας [θέλει ἐνεργῆται] ἐνεργεῖ τὰ περαιτέρω ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία. Δικ. Ὁργ. 300. 301.

100. Οἱ εἰσαγγελεῖς ὡς καὶ οἱ παρὰ τοῖς πταισματοδικαίαις δημόσιοι κατήγοροι ὀφείλουν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς δημοσίας συνεδριάσεις· ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν δὲν δύναται νὰ γενῇ καμμία συζήτησις εἰς τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 6, 8, 9, 31, 32, 34, καὶ 43 ἀναφερόμενα δικαστήρια, ὅλαι δὲ αἱ ἐν ἀπουσίᾳ των γινόμεναι ἀποφάσεις λογίζονται ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι· ἀποκλείονται δὲ ἀπὸ τὰς περὶ πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων διασκέψεις, διαφυλαττομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 82 ὡς πρὸς τὰς περὶ ἄλλων πραγμάτων [διαφερόντων τὸ κοινὸν ἢ τοὺς ἰδιώτας] γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ συμφέροντος γινομένας διασκέψεις.—Πρὸς τὸ δικαστήριον δημοσία συνεδριάζον, ἀγορεύουσιν ἰστάμενοι. Δικ. Ὁργ. 50. 82. Πολ. Δικ. 201. 728. 807. Ποιν. Δικ. 330. 360. 407. 458.

101. Ἡ πολιτικὴ δικονομία προσδιορίζει τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ δικαστήριον ἀκροᾷται τοὺς εἰσαγγελεῖς εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, καὶ καθ' ἃς οὗτοι παρίστανται ὡς ἐνάγοντες. Πολ. Δικ. 37. 588. 606. 643. 646. 658. 670. 671. 690. 743. 771. 773. 784. 815. 826.

102. Εἰς τὸν εἰσαγγελέα ἀνήκει ἡ ὑπερτάτη διεύθυνσις τῶν περὶ τὰς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας· αὐτὸς

ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προνοῇ, καθὼς εἰδικώτερον ὀρίζει ἡ πολιτικὴ δικονομία, περὶ τοῦ διορισμοῦ ἐπιτρόπου ἢ κηδεμόνος, τοῦ νὰ συμβουλευῇ κατὰ τοῦτο τοὺς ἐπιτρόπους, κηδεμόνας, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, καὶ τὸν εἰρηνοδίκην, τοῦ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων, καὶ νὰ ἐπιτηρῇ τὰ τῆς διαχειρίσεως των.—Περὶ παύσεως ἐπιτρόπων ἢ κηδεμόνων καὶ περὶ προσωρινῶν μέτρων ὑπὲρ ἀνθρώπων, διατελούντων ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν ἄλλων, ὀφείλει νὰ κάμῃ προτάσεις εἰς τὸ τῶν πρωτοδικῶν δικαστήριον. Πολ. Δικ. 74. 492, 4. 646. 649. 658. 671. 1025.

103. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν εἰς τὴν περιφέρειάν των τὴν διεύθυνσιν ὅλου τοῦ ἀνακριτικοῦ μέρους, ἰδίως δέ:—
1. τὴν διεύθυνσιν τῆς [προκαταρκτικῆς δίκης] προδικασίας προτείνοντες καὶ αἰτοῦντες, φροντίζοντες νὰ κληθῶσιν οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι, καὶ τέλος ἐνεργοῦντες ὅλας τὰς εἰς τὴν ποινικὴν δικονομίαν σημειωμένας πράξεις.—Αἱ παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ ἐκδιδόμεναι προσκλήσεις, καὶ ἐντάλματα συλλήψεως, ἢ φυλακίσεως, ἐκτελοῦνται μόνον κατ' αἵτησιν τοῦ εἰσαγγελέως.—2 τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου κατηγορίαν.—3. τὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρὰ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων. Ποιν. Δικ. 13. 16. 21. 144. 153. 155. 156. 160. 161. 216. 219. 229. 371. 405. 418. 521. 459. 544.

104. Οἱ χωροφύλακες * καὶ οἱ κλητῆρες εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν εἰσαγγελέων· δύναται δὲ νὰ προσκληθῇ ἀπ' εὐθείας παρ' αὐτῶν καὶ ἡ ἄλλη ἐνοπλος δύναμις.—Περὶλήψεις τῶν περὶ χρηματικῶν ποινῶν ἀποφά-

* Κανονισμὸς χωροφυλακῆς § 11 ἐν τεύχεσι: Ποινικὴ Δικονομία.

σεων πέμπονται παρευθὺς πρὸς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν ἀρχάς. Ἐκκ. 19. Ποιν. Δικ. 19. 190.

105. Πᾶς εἰσαγγελεὺς πλημμελειοδικῶν ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον :—1) τῶν εἰσερχομένων, εἰς τὸ ὅποιον καταχωρίζονται καθ' ἐκάστην ὅλα τὰ καταμηνυθέντα ἢ ἄλλως εἰς ἀνάκρισιν ὑποβληθέντα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα.—2) τῶν ἐκτελέσεων, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας.—Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ἀνὰ ἐν ὑπόδειγμα δι' ἐκάτερον τῶν δύο τούτων βιβλίων, θέλει τὰ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως πρὸς μίμητιν. Ποιν. Δικ. 546.

106. Τὰ αὐτὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα βιβλία θέλουν κρατεῖ:—1) ὁ δήμαρχος ἢ ὁ ὡς ἀνακριτὴς ἐνεργῶν δημαρχικὸς πάρεδρος, ἢ ὁ ἀστυνόμος δι' ὅλα τὰ καταμηνυθέντα πταίσματα ὡς καὶ δι' ὅλας τὰς ἐπιβληθείσας ἐπὶ πταίσμασι ποινάς.—2) ὁ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεὺς δι' ὅλας τὰς εἰς αὐτὸν πρὸς κατηγορίαν διευθυνθείσας, καὶ παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν κακουργιοδικῶν δικασθείσας ποινικάς ὑποθέσεις. Ποιν. Δικ. 546

107. Κατὰ πᾶσαν ὁγδόην ἡμέραν οἱ δήμαρχοι, ἢ οἱ ὡς ἀνακριταὶ ἐνεργοῦντες δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ ἀστυνόμοι, πέμπουν, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς, οὗτοι δὲ πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν εἰσαγγελεῖα τῶν ἐφετῶν ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου τῶν εἰσερχομένων, τὸ ὅποιον ὀφείλουν νὰ κρατοῦν κατὰ τὰ ἄρθρα 105. 106. Ποιν. Δικ. 15. 16.

108. Αἱ περὶ διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης κατὰ τριμηνίαν ἐκθέσεις θέλουν περιέχει:—1) Πίνακα περιεκτικὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐξ ἐνὸς ἐκάστου εἵδους κα-

ἡμηνυθέντων πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, τῶν καταδικῶν, ὧν ἄθωώσεων, καὶ τῶν εἰσέτι ἀνακρινομένων κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων.— 2) τὰς αἰτίας τῆς αὐξήσεως, ἢ μειώσεως δλων ἢ τινῶν πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, μὲ τὴν σημείωσιν τῶν περὶ τρίτων τυχόν ἀναγκαίων μέτρων.— 3) παρατηρήσεις περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων, τῶν κλητῆρων, δεσμοφυλάκων, χωροφυλάκων κτλ. ὡς καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδοθεισῶν πειθαρχικῶν ἢ ἄλλων ποινικῶν ἀποφάσεων.— 4) τὰς αἰτίας τῆς μὴ ἀπεπερατώσεως τῶν εἰσέτι ἐκκρεμῶν ἀνακρίσεων.— 5) παρατηρήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διὰ τοὺς ὑποδίκους καὶ καταδίκους φυλακῶν.— 6) παρατηρήσεις περὶ τῶν ἐλλείψεων καὶ ἐλλειμμάτων τῆς ποινικῆς νομοθεσίας.— 7) παρατηρήσεις περὶ ἐκτελέσεως τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων, ἰδίως δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσκομμάτων καὶ δυσχερειῶν, ἢ περὶ τῆς αἰτίας τῆς παραλειφθείσης τυχόν ἐκτελέσεως ἄλλων ποινικῶν ἀποφάσεων.— 8) σημείωσιν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν εἰς τοὺς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως δοθεισῶν ἀδειῶν. Δικ. Ὁργ. 121.

109. Τοιαύτας τριμηνιαίας ἐκθέσεις θέλουν πέμπει:— 1) οἱ δῆμαργοι, ἢ εἰ ὡς ἀνακριταὶ ἐνεργοῦντες δημαρχικοὶ πάρεδροι ἢ οἱ ἀστυνόμοι, πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖα, περὶ τῶν πταισμάτων.— 2) πᾶς εἰσαγγελεὺς πρὸς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεῖα, περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.— 3) πᾶς παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελεὺς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, περὶ πταισμάτων, πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.— 4) ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ

* Ἐπιθι παρακατιόν: Ἐπιθεώρησις δικαστικῶν γραφείων κτλ.

εἰσαγγελεύς, πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, περὶ τῶν κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ποινικῆς δικονομίας παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου δικαστέων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.

110. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ὑποδείγματα τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 108 ἄρθ. 1 διαλαμβανομένων περιεκτικῶν πινάκων, θέλει τὰ δημοσιεύσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. — Περίληψις τῶν πινάκων τούτων θέλει καταχωρίζεσθαι κατὰ τριμηνίαν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

111. Κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους θέλουν πέμπει ἔκθεσιν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης: — 1) ὅλοι οἱ εἰρηνοδίκαι πρὸς τὸν προϋστάμενον αὐτῶν εἰσαγγελεᾶ· — 2) ὅλοι οἱ παρὰ ταῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελεᾶ τῶν ἐφετῶν· — 3) οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν καὶ ὁ τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν. — Ἐπὶ τέλους ὡσαύτως ἐκάστου ἔτους ὁ πρόεδρος παντὸς ἐμπορικοῦ δικαστηρίου κοινοποιεῖ πρὸς τὸν εἰσαγγελεᾶ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου καθεδρεύει τὸ τῶν ἐπ. π. δικῶν, τὰς παρατηρήσεις του περὶ ὧν διαλαμβάνει τὸ ἐπόμενον ἄρθρον

112. Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερόμεναι ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις θέλουν περιέχει, ἐν εἰδὲι πίνακος, τὸν ἀριθμὸν : — 1) τῶν κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος [εἰσαγγελλοθεισῶν] εἰσαχθεισῶν δικῶν· — 2) τῶν [χρεωκοπιῶν] πτωχεύσεων καὶ κατατάξεων· — 3) τῶν ἐγγράφως γενομένων ἀνακρίσεων· — 4) τῶν προδικαστικῶν παρεμπιπτουσῶν, ἐριστικῶν, καὶ τῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἢ κατ' ἐρήμην ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων· — 5) τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν· — 6) [τῶν προκειμένων διορισμῶν ἐπιτρόπων καὶ

κηδεμόνων] προκυν/ασῶν ἐπιτροπειῶν καὶ κηδεμονιῶν παντὸς εἶδους:—7) τῶν ἀπολαβόντων δικαιώματα πενήτων.*

113. Αἱ εἰς τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα ἐκθέσεις καὶ παρατηρήσεις θέλουν διαλαμβάνει περιεκτικῶς:—1) τὰς αἰτίας δι' ἃς αἱ ἐκκρεμεῖς δίκαι δὲν ἀπεφασίσθησαν εἰσέτι:—2) τὰς αἰτίας τῆς συμβάσεως, τυχόν, αὐξήσεως ἢ μειώσεως τῶν δικῶν ἐν γένει, καὶ ἰδίως τῶν δικῶν τῶν πενήτων:—3) τὰ περὶ ἐπιτρόπων καὶ κηδεμόνων. τὴν διοίκησιν τῶν εἰς αὐτοὺς διαπεπιστευμένων ὑποθέσεων, τὴν δραστηριότητα τῶν μελῶν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, τὰς περὶ τὰς ἐπιτροπείας καὶ κηδεμονίας ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας:—4) τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀτελείας τῶν περὶ δημοσίων καταστημάτων ὑπαρχόντων διαταγμάτων καὶ τὰ κατὰ τὴν διοίκησιν των ἀνακαλυφθέντα ἐλλείμματα:—5) τὴν κατάστασιν τῶν δικαστικῶν οἰκοδομημάτων:—6) τὴν διαγωγὴν τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν συνηγόρων, συμβολαιογράφων, καὶ μεσιτῶν: τὰ περὶ τῆς εὐφυΐας ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν, τὰς γνώσεις των, τὴν περὶ τὸ ἔργον των δραστηριότητα, καὶ τὰς εἰς αὐτοὺς καταγνωσθείσας πειθαρχικάς, ἢ ἄλλας ποινάς:—7) τὰς ἐλλείψεις καὶ τὰς ἀτελείας τῶν πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν νόμων, τῶν χρηματιστηρίων, καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν συστημάτων:—8) τὸς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρετάς κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος δοθείσας ἀδείας ἀπουσίας.

114. Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία, σχεδιάσασα ὡσαύτως ὑποδείγματα καὶ διὰ τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 112 ἀναφερομένου πίνακας, θέλει φροντίσει περὶ τῆς εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως ὁμοσιεύσεως τῶν τε ὑπο-

* Ἐπιθε παρακατιόν: Πίνακες διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης.

δειγμάτων καὶ περιλήψεων τῶν κατ' ἔτος πρὸς αὐτὴν διευθυνομένων πινάκων.

115. Οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν κρατεῖ εἰς δικαστικὰς ὑποθέσεις ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν μὲ τὰς ἐξωτερικὰς καὶ ἐσωτερικὰς ἀρχάς. — Μόνα τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν ἀντεπιστέλλουν διὰ τῶν προέδρων των. — Ἐπὶ τούτῳ ὀφείλει ἕκαστος τῶν εἰρημένων νὰ ἔχη βιβλίον ἀλληλογραφίας, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην θέλει καταχωρεῖ αὐτολεξεῖ ὑπὸ αὐξοντα ἀριθμὸν ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἐκδοθέντων ἐγγράφων καὶ αἰτήσεων, θέλει σημειῶναι δὲ ἐν συνόψει τὰς ἐκτελεστέας ἀποφάσεις, τὰ περὶ συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἐντάλματα, καὶ τὰς κλήσεις. — Ἐπὶ παντὸς ἐξερχομένου ἐγγράφου σημειοῦται ὁ ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου τῆς ἀλληλογραφίας.

Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τῆς 21 Ἰουλίου 1860.

Κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 115 Ὁργ. Δικ. οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀλληλογραφῶσιν ἐπὶ δικαστικῶν ὑποθέσεων ἀπευθείας μὲ τὰς ἐξωτερικὰς καὶ ἐσωτερικὰς ἀρχάς. Ἡ διάταξις αὕτη διὰ δύο ἐγκυκλίων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τῆς μὲν ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1852, τῆς δὲ ἀπὸ 3 Δεβρίου 1852 ὑπεβλήθη εἰς περιορισμούς τινὰς ὅσας οἱ εἰσαγγελεῖς ἔμελλον νὰ γράψωσι πρὸς ἀνωτέραν ἀρχήν, ἥ καὶ πρὸς ἐξωτερικὰς τοῦ κράτους ἀρχάς, καθόσον ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις ὑπεχρεώθησαν νὰ διαβιβάσωσι τὴν ἀλληλογραφίαν των διὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης καὶ μόνον, ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἦναι κατεπεῖγον, νὰ γράψωσιν ἀπευθείας, ἐδοιοῦντες ὅμως καὶ τότε τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῆς ὑποθέσεως.

Ἡ ἔκτοτε πείρα ἀπέδειξεν ἀρκούντως ὅτι ἡ τοιαύτη παρεμπόδις τῆς μετὰ τῶν ἀνωτέρων ἢ τῶν ἐξωτερικῶν ἀρχῶν ἀμέσου ἀλληλογραφίας τῶν κ. εἰσαγγελέων, οὐχὶ μόνον ἀπέβη ὅλως ἀνωφελής, ἀλλὰ πολὺ λήκως καὶ ἐπιζήμιος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο συμβαίνει ἰδίως ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, ὅσας αἱ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀνακριτικαὶ ἀρχαὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀπευθύνωσιν αἰτήσεις πρὸς τὰς προξενικὰς ἀρχάς, ὅτε ἡ διαβίβασις τῶν αἰτήσεων τούτων διὰ τῶν ὑπουργείων τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεται πρόσκομμα τῆς ταχείας ἐκτελέσεως τῶν ἐνεργειῶν, ἃς αἱ αἰτήσεις αὗται ἀποβλέπουν.

Ἐπιθυμοῦντες λοιπὸν καὶ εἰς τὴν ταχύτητα τῆς διεξαγωγῆς τῶν ὑποθέσεων, ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, νὰ συντελέσωμεν, καὶ τὴν περιττὴν δὲ πολυγραφίαν ἐκ τοῦ μέσου ν' ἄρῃμεν, συνεννοηθέντες καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργείου ἀκυροῦμεν τὰς ἀνωτέρω μνημονευθείσας ἐγκυκλίους, καὶ σὰς προσκαλοῦμεν ἵνα εἰς τὸ ἐξῆς ἀποτείνεσθε ἀπευθείας πρὸς πᾶσαν ἐσωτερικὴν ἢ ἐξωτερικὴν τοῦ κράτους ἀρχὴν ὅταν ἡ ὑπηρεσία ὑμῶν τὸ ἀπαιτήσῃ. Εἰς δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τότε μόνον θέλετε ἀναφέρεσθε περὶ τοιούτων ὑποθέσεων, ὅταν ἡ μεσολάβησις τοῦ σᾶς φανῇ ἀναγκαία πρὸς ἄρσιν δυσκολίας τινός.

Θέλετε ἐπομένως ἀποστέλλει εἰς τὸ ἐξῆς ἀπευθείας πρὸς τὰς ἀρμοδίας κατὰ τὴν Ὁθωμ. ἐπικράτειαν προξενικάς ἀρχάς, ὧν κατάλογον σὰς ἐπισυνάπτωμεν, καὶ τὰς περὶ ἀνακριτικῶν ἐργασιῶν αἰτήσεις καὶ προσκλήσεις ὑμῶν καὶ τῶν κ. ἀνακριτῶν.

Σὰς εἰδοποιοῦμεν δὲ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δι' ἐγκυκλίου ἔδωκεν ἤδη τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ νὰ συνεννοῶνται τοῦ λοιποῦ μεθ' ὑμῶν.

116. Τὰ κατὰ τῶν εἰσαγγελέων παράπονα ἀναφέρονται πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τῶν [τὰ δὲ κατὰ τινος τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας παράπονα ἰδιαιτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὀλοκλήρου δικαστηρίου, εἰσαγγέλλονται εἰς δικαστήριον πταισματοδικῶν, ἢ ἄλλο ποινικόν, ἢ πολιτικὸν δικαστήριον] ὡσαύτως καὶ τὰ παράπονα δικαστικοῦ τινος ὑπαλλήλου ἢ ὀλοκλήρου δικαστηρίου κατὰ τινος μέλους τῆς παρὰ πταισματοδικεῖω ἢ ἄλλω ποινικῷ ἢ πολιτικ. δικαστηρίῳ εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται τὰ δικαστήρια νὰ ἐπιπληξῶσι τοὺς παρ' αὐτοῖς ἐνεργοῦντας δημάρχους, δημαρχικοὺς παρέδρους, ἀστυνόμους, ἢ εἰσαγγελεῖς, ἢ νὰ ἀποδοκιμάσωσι καθ' ὅποιονδῆποτε τρόπον τὰς πράξεις τῶν. — Αἱ παραβάσεις τῶν ὅρων τούτων τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικάς, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις μὲ βαρυτέρας ἐτιμωρίας. Δικ. Ὁργ. 97, 292.

117. Διὰ νὰ ἐπαρκῶσιν οἱ εἰσαγγελεῖς εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐξοδά των, προσδιορίζεται κατ' ἔτος προσεπιχορηγήσις πληρωτέα ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους ἀποδει-

κνυομένης τῆς πρὸς τοῦτο ἀναγκαίας ποσότητος." Δικ.
Ὁργ. 230.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἀνακρίται.

118. Εἰς πᾶν δικαστήριον πλημμελειοδικῶν εἰς, ἢ, κατὰ τὴν ἀνάγκην, πλείότεροι ἐκ τῶν δικαστῶν διορίζονται κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔτους δι' ὅλην τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὡς ἀνακρίται εἰς προανάκρισιν τῶν πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων.—Ἄν κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν διατάξη ἄλλως περὶ τούτου ὁ βασιλεὺς, ὁ διορισμός των ἀνήκει εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, ὅστις, κωλυομένου τοῦ ἡδὴ διορισθέντος, διορίζει ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ. **

119. Τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀνακριτοῦ προσδιορίζει ἡ ποινικὴ δικονομία· ἰδίως δὲ ἔχει οὗτος καθὼ δικαστικὸς ἀστυνόμος, τὸ δικαίωμα νὰ προσκαλῇ ἀπ' εὐθείας τοὺς δικαστικοὺς κλητῆρας, τὴν χωροφυλακὴν, καὶ ἐν γένει τὴν ἐνοπλον δύναμιν (ἄρθρον 103 καὶ 104). Ποιν. Δικ. 138.

120. Ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει νὰ κρατῇ διπλοῦν βιβλίον:—1) τῶν εἰσερχομένων, εἰς τὸ ὅποιον καθ' ἐκάστην καταχωρίζονται αἱ παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως παραδοθεῖσαι εἰς αὐτὸν ἀνακρίσεις, καὶ ὑπόδειγμα τοῦ ὁποίου σχεδιασθὲν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, θέλει κοινοποιηθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.—2)

* Ἐπιθι ὑπὸ ἄρθ. 126 Δικ. Ὁργ. ἐγκύκλιον, 22 Μαΐου 1836.

** Ἐπιθι παρακατιόν: Νόμον 14 Ὀκτωβρίου 1838 καὶ νόμον 28 Μαρτίου 1887 καταργηθέντα ὑπὸ νόμου ΑΩΞΘ 31 Δεκ. 1890.

τῆς ἀλληλογραφίας, εἰς τὸ ὅποῖον καθ' ἑκάστην κατ-
χωρίζονται μὲν αὐτολεξεῖ ὑπὸ αὖξοντα ἀριθμὸν ὅλα τὰ
σχέδια τῶν πρὸς ἄλλους ἀνακριτὰς ἢ εἰρηνοδίκας γενο-
μένων αἰτήσεων, σημειοῦνται δὲ περιληπτικῶς αἱ ἐκδι-
δόμεναι κλήσεις καὶ τὰ τῆς συλλήψεως καὶ φυλακίσεως
ἐντάλματα.—Πᾶν ἔγγραφον φέρει τὸν ἀριθμὸν τοῦ βι-
βλίου τῆς ἀλληλογραφίας. Ποιν. Δικ. 201. 202.

121. Ἐπὶ τέλους ἑκάστης τριμηνίας παραδίδει ὁ
ἀνακριτὴς πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἀντίγραφον τοῦ βιβλίου
τῶν εἰσερχομένων περὶ τῶν ὑπὸ ἀνάκρισιν κατηγορουμέ-
νων, καὶ προσθέτει εἰς τοῦτο τὰς ἀναγκαίας σημειώσεις
περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἀνακρίσεων, περὶ τῶν αἰτιῶν,
δι' ἃς τυχόν, καθυστέρησάν τινες ἐξ αὐτῶν, περὶ τῆς κα-
ταστάσεως τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων, περὶ τοῦ ἀριθ-
μοῦ τῶν ὑποδίκων, καὶ ἄλλας ἀξίας λόγου παρατηρή-
σεις, ἀναγομένας εἰς τὰ καθήκοντά του.—Ἡ ἔκθεσις αὕτη
τοῦ ἀνακριτοῦ ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν κατὰ τριμηνίαν
ἔκθεσιν τοῦ εἰσαγγελέως, ὅστις προσθέτει καὶ τὰς περὶ
αὐτῆς παρατηρήσεις του. Δικ. Ὅργ. 108. 109.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Γραμματεῖς.

122. Πᾶς γραμματεὺς, διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν πρόσ-
δον τῶν ὑποθέσεων, καὶ διὰ νὰ ἔχῃ ἐν περιπτώσει καλύ-
ματος τὸν ἀναπληροῦντα, ὑποχρεοῦται νὰ λαμβάνῃ ἓνα
τοῦλάχιστον ὑπογραμματέα· ὁ δὲ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις
γραμματεὺς προσλαμβάνει τοῦλάχιστον δύο· τὸν μὲν διὰ
τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, τὸν δὲ διὰ τὰ περὶ τὴν ἀνάκρι-
σιν, ὑπηρετοῦντα ἐπομένως παρὰ τῇ ἀνακριτῇ καὶ χρείας
καλούσης παρὰ τῇ εἰσαγγελεῖ, παρευρισκόμενον δὲ καὶ

εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου.

Ν. Φυσικῶς καὶ δυνάμει ρητῆς διατάξεως τοῦ νόμου ἀναπληροῦντος τὸν γραμματέα τοῦ ὑπογραμματέως, τεκμαίρεται τοῦ γραμματέως τὸ κώλυμα καὶ ἡ πρὸς ἐνέργειαν τοῦ ὑπογραμματέως ἐντολὴ αὐτοῦ. 50 ἐν δὲν ἀπαιτεῖται ἡ μνεία τοῦ κωλύματος. Α. Π. 354 τοῦ 40, 83 τοῦ 47, 106 τοῦ 50, 89 καὶ 348 τοῦ 52, 235 τοῦ 53, 21 τοῦ 55, 42 τοῦ 62, 103 τοῦ 69, 185 τοῦ 71, 82 τοῦ 73, 357 τοῦ 74, 7, 10, 13 καὶ 37 τοῦ 77. Α. Π. ποιν. ἀπ. 16 τοῦ 52, 3 καὶ 50 τοῦ 60, 63 τοῦ 65, 132 καὶ 138 τοῦ 67, 87 καὶ 109 τοῦ 68, 35 τοῦ 72, 82 τοῦ 73, 37 τοῦ 77, 122 τοῦ 77, 128 τοῦ 92, 122 τοῦ 91 κτλ.—Ἄλλὰ καὶ γραφεὺς ὀρκισθεὶς δύναται ἀναπληρώσῃ τὸν γραμματέα, τεκμαιρομένου τοῦ κωλύματος ὡς ἐκ τῆς εἰδικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 123, καθ' ἣν τὸ δικαστήριον δύναται νὰ προσλαμβάνῃ ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ. Α. Π. ποιν. ἀποφ. 96 τοῦ 61, 128 τοῦ 69, 9 τοῦ 90.—Δύναται δὲ ἀναπληρώσῃ τὸν γραμματέα οἰοσθῆποτε τῶν ὑπογραμματέων, ἅτε μὴ καθιερούντος τοῦ νόμου διάκρισιν πρεσβείων ὑπηρεσίας.—Τοῦ νόμου μὴ ὀρίζοντος ἡλικίαν ὡς πρὸς τοὺς δικαστικούς ὑπογραμματεῖς, ἐπεταί, ὅτι δὲν καθίστασι παράνομον τὴν τοῦ δικαστηρίου σύνθεσιν ἢ μετοχὴ ὑπογραμματέως, μὴ πληρώσαντος τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Α. Π. ποιν. ἀπ. 18 τοῦ 75.—Ἐκ τῶν ἄρθρ. 122, 123 καὶ 124 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικαστηρίων προκύπτει ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ γραμματέως ἐκλεγθέντες ἐπικουρικοὶ ὑπάλληλοι, ἅμα ἐπικυρωθέντος τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὀρκίζονται καὶ δύναται ἕκτοτε νὰ ἐκπληρῶσι πάντα τὰ καθήκοντα τοῦ γραμματέως. Α. Π. 179 τοῦ 38.

123. Ὁ γραμματεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα, νὰ ἐκλέγῃ καὶ νὰ ἀποπέμπῃ ἐλευθέρως τοὺς ὑπογραμματεῖς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ τοὺς παριστᾷ εἰς τὸ Δικαστήριον, ὥστε νὰ ἐπικυρῶνται παρ' αὐτοῦ καὶ νὰ ὀρκίζωνται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἔργων των.—Κωλυμένου τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ὑπογραμματέων, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρόνοιαν περὶ προσωρινῆς ἀναπληρώσεως δι' ἐξόδων τοῦ γραμματέως, καὶ ὀρκίζει τὸν προσληφθέντα. Δικ. Ὁργ. 214. 215. 261. 286.

Ἐγκύκλιος Ὑπ. Δικαιοσύνης 6 Ἰουλίου 1854.

α' Ἐξετάσαντες τὰς ἀπὸ 20 Σεπτ. 1850 καὶ 8 Αὐγ. 1852 ἐγκυκλίους τοῦ ὑπουργείου τούτου πρὸς ἐρμηνείαν τοῦ ἀρθ. 123 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, καὶ εὐρόντες αὐτὰς ἀντικειμέναις πρὸς ἀλλήλας, καθόσον, κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἀναγνωρίζεται ἀπόλυτον τὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀποπομπῆς δικαίωμα τῶν γραμματέων ὡς πρὸς τὸ βοηθητικὸν τοῦ γραφείου αὐτῶν προσωπικὸν κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἀποφαίνεται προηγουμένως τὸ συμβούλιον περὶ τῆς ὀρθότητος τῆς ἀποπομπῆς, μὴ ἐμποδιζομένης ἐν τούτοις ὡς ἐκ τῆς ἐναντίας τοῦ συμβουλίου ἀποφάνσεως, ἐξ ἀναλογίας δὴθεν τῆς περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ἐκλεγομένου ἀπαιτουμένης ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐπικυρώσεως, φρονοῦμεν ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἐγκυκλίαι δὲν ἐπέ-
 τουον τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ ἀρθρ. 123 δικ. ὀργ. ὅθεν ἀνακαλοῦμεν αὐτάς.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 124 δικ. ὀργ. ὁ γραμματεὺς εἶναι συνυπεύθυνος δι' ὅλας τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πράξεις τῶν ὑπογραμματέων, ὅθεν δὲν δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς διατήρησιν προσώπου μὴ ἐμπνέοντος εἰς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, ὅπως ἀναδεχθῇ τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων του.

Ἄν ὡς ἐκ τούτου ὁ γραμματεὺς δύναται ἐνίοτε νὰ ἐνδῶσῃ εἰς προσωπολήψιαν ἀποπέμπων δι' αἰτίας μὴ προερχομένας ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐ-
 τῆς, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῇ ἡ τῆς ἀποπομπῆς ἐλευθερία, ἀλλὰ καθόσον ὁ νόμος ἐν ἀρθρῳ 123, πρὶν ὀρισθῶσιν οἱ ὑπογραμματεῖς, ἀπαιτεῖ νὰ παριστῶνται πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὸ δικαστήριον, ὑπάρχει ὡς ἐκ τούτου μέσον περιορισμοῦ τῆς αὐθαρεσίας, ὥστε ἡ ἀποπομπὴ νὰ μὴ γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν ἀντικαταστάσεως διὰ προσώπου ἥττονος ἱκανότητος, πρὸς δὲ ὁ γραμματεὺς χαρίζεται.

Ἡ οἰκονομία τοῦ ἀρθρου 123 δικ. ὀργ., συγχρόνως καὶ τὸ ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης πηγάζον δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἐκλογῆς ἱκανοποιεῖ, καὶ τὴν αὐθαρεσίαν τῶν χαριζομένων περιτέλλει.

Κατὰ τὴν ἀκριβεστέραν ἔννοιαν αὐτοῦ, οἱ γραμματεῖς ἔχουσιν ἐλευ-
 θερον τὸ δικαίωμα τῆς ἀποπομπῆς τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' εἶναι ἐπωφελεὲς πρὸς τῆς ἀποπομπῆς νὰ πληροφορῶσι τὸ δικαστήριον δι' ἐκθέσεως περὶ τῶν λόγων αὐτῆς· ἀφ' ἑτέρου τὸ δικαστήριον δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ παρὰ τοῦ γραμματέως ἐκλεγμένου, διότι ἐν-
 δέχεται ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ νὰ μὴ ᾔηται κατάλληλος διὰ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοιοῦτοτρόπως ὑποχρεοῦται εἰς ἐκλογὴν προσώπου, συγχρόνως καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ δικαστηρίου, καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ γραμματέως ἀπολαβάνοντος.

Οἱ κ.κ. εἰσαγγελεῖς θέλουσι γνωστοποιῆσαι τοῦτο εἰς τοὺς γραμματεῖς τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι δικαστηρίου, θέλουσι δὲ πέμπει πρὸς τὸ Ὑπουρ-
 γεῖον τοῦτο ἐκάστοτε ἀντίγραφον τῆς ἀνω μνημονευθείσης ἐκθέσεως, περιεχούσης τὸν λόγον τῆς ἀποπομπῆς, ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστου ὀρι-
 σμοῦ ὑπογραμματέως καὶ γραφέως, πίνακα τῆς ποιότητος αὐτοῦ.

ΑΠ. 64 (1877). Ἐπειδὴ, κατὰ τὰ ἀρθρα 122 καὶ 123 δικ. ὀργ. δ

γραμματεὺς ἐκάστου δικαστηρίου ἐκλέγει καὶ ἀποπέμπει ἐλευθέρως τοὺς υπογραμματεῖς. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπεται ὅτι ὁ μὲν παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεύς δὲν δικαιούται νὰ παύσῃ τὸν υπογραμματέα, καὶ ἂν οὕτως, αἰτήσῃ ἐκείνου, διορίσθῃ ὑπὸ τοῦ γραμματέως, καὶ ἂν ἀκόμη ἐκ τῆς διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς εἰσαγγελίας ταύτης προσδιωρισμένης ἐπιχορηγήσεως μισθοδοτῇται, ἀλλὰ μόνον ν' ἀπομακρύνῃ τοῦτον τῆς παρ' αὐτῷ ὑπηρεσίας, ἂν θέλῃ νὰ ἐμπιστευθῇ αὐτὴν εἰς ἄλλον, ὃ δὲ γραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἂν δὲν θεώρῃ τὸν εἰρημένον υπογραμματέα ἀναγκαῖον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δικαστηρίου, ὥφειλε νὰ μὴ διορίσῃ αὐτόν, μὴ ἀποδεχόμενος τὴν πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως περὶ διορισμοῦ ἐκείνου ὡς υπογραμματέως, ἢ, ἄλλως, λαβὼν γνώσιν τῆς ἐκ τοῦ γραφείου τῆς εἰσαγγελίας ἀπομακρύνσεως τοῦ εἰρημένου υπογραμματέως, ὁφείλει ἢ νὰ χορηγήσῃ ἄλλην τοῦ δικαστηρίου ὑπηρεσίαν αὐτῷ ἅμα ἐμφανισθέντι ἐπὶ τούτῳ, ἢ νὰ ἀπολύσῃ αὐτόν τῆς θέσεως τοῦ υπογραμματέως, ἂν ἔχῃ λόγους νὰ μὴ διατηρήσῃ αὐτόν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν. Ἄλλως ὁ εἰρημένος υπογραμματεὺς, διατηρῶν τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου λειτουργοῦ, καὶ ἐξ ἐλλείψεως τοῦ γραμματέως μὴ ὑπηρετῶν, ἐνὸς μὲν ἀπολυθῇ νομίμως τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ δημοσίου τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένου εἰς τὴν θέσιν ταύτην μισθοῦ.

Ἐπειδὴ, κατὰ τὰς προσβαλλομένας ἀποφάσεις, ὁ ὑπὸ τῶν ἀναιρεσιβλήτων κληρονομηθεὶς Ν. διορίσθῃ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῶν ἐν Καλάμας Πρωτοδικῶν τὴν 30 Σεπτεμβρ. 1855 υπογραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου καὶ ὀρισθεὶς ἐξέτελει τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, ἐργαζόμενος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ παρὰ τοῖς αὐτοῖς Πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως καὶ μισθοδοτοῦ, ἐνός ἐκ τῆς διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῆς εἰσαγγελίας τὴν 1 Μαρτ. 18 8, καὶ μετὰ τὴν παύσιν ταύτην ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ τὸν γραμματέα τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου προσφέρων τὴν ὑπηρεσίαν του, ἀλλ' ὁ μὲν εἰσαγγελεύς δὲν ἔδωκεν αὐτόν νὰ ἐργασθῇ παρ' αὐτῷ, ὁ δὲ γραμματεὺς οὐδενίαν ἄλλην ἐργασίαν ὥρισεν αὐτῷ, καὶ οὕτως αὐτὸς ἔμεινεν ἀργὸς μέχρι τῆς 15 Ὀκτ. 1869· θοὴν ἢ ἀπόφασιν αὕτη, νομίμως ὑπεχρέωσε τὸ δημόσιον νὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς ἀναιρεσιβλήτους τὸν μισθὸν τοῦ Ν. ὡς υπογραμματέως Πρωτοδικῶν διὰ τὸ εἰρημένον χρονικὸν διάστημα.

[Ὁμοίαι ΑΠ. 96 (1876) 476 (1891)].

124. Ὁ γραμματεὺς διανέμει μετὰξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν υπογραμματέων τὰς ὑποθέσεις εἶναι δὲ συνυπεύθυνος δι' ὅλα τὰ σφάλματα καὶ πταίσματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν καὶ πραττόμενα παρ' αὐτῶν ἐκτελούντων τὰ ἔργα τῶν, ἰδίως δὲ δι' ὅλας τὰς ἐκ τούτων

ἀποζημιώσεις, ἀποδόσεις καὶ χρηματικὰς ποινὰς, διαφυλαττομένου εἰς αὐτὸν τοῦ δικαιώματος νὰ ἐνάξῃ τὸν πταίσαντα. Δικ. Ὁργ. 129.

125. Ὅλα τὰ δικαστικὰ γραφεῖα κατὰ πᾶσαν ἐργασίαν ἡμέραν μένουν τοῦλάχιστον ὀκτῶ ὥρας ἀνοικτά, κατὰ δὲ τὰς Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας τοῦλάχιστον τρεῖς. Ἡ εἰσοδος εἶναι ἐλευθέρα εἰς καθένα. — Αἱ ἐργάσιμοι ὥραι τοῦ γραφείου προσδιορίζονται προηγουμένως παρὰ τοῦ δικαστηρίου καὶ δημοσιεύονται. Δικ. Ὁργ. 250.

126. Τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ γραμματέως ἐμπεριέχονται ἐν γένει εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν, ἰδίως δὲ ὀφείλει οὗτος. — 1) νὰ συντάττῃ κατὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ ἐκτὸς τῶν συνεδριάσεων, κατὰ τὰς διασκέψεις, κατὰ τὰς [ἐκ παραγγελίας] τῶν εισηγητῶν ἐργασίας, ἢ κατὰ τὰς ἀνακρίσεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἄλλα διατεταγμένα βιβλία, καὶ νὰ φροντίζῃ ὡσαύτως περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀναγκαίων [ἐγγράφων] ἀπογράφων. — 2) νὰ φυλάττῃ τὰ πρωτότυπα τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καὶ τὰ ἄλλα δικαστικὰ ἐγγράφα. — 3) νὰ φυλάττῃ τὰ εἰς τὸ δικαστήριον ἀνήκοντα πράγματα, κυρίως τὰ βιβλία τῶν νόμων, τὰς ἐφημερ. τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἄλλα βιβλία. — 4) νὰ διαχειρίζῃ τὰ διὰ τὴν ἀναγκαίαν γραφικὴν δαπάνην εἰς τὸ δικαστήριον δοθέντα χρήματα, περὶ τῶν ὁποίων θέλει δίδει λόγον κατ' ἔτος εἰς τὸ δικαστήριον· τὰ χρήματα δὲ ταῦτα δὲν θέλουσι χρησιμεύει οὔτε διὰ τὸν εἰσαγγελέα, οὔτε διὰ τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου. — 5) νὰ τοιχοκολλᾷ εἰς τὸ ἀκροατήριον τὰ

* Ἐπιθ. παρακατὸν Β. Διάταγμα 22 Νοεμ. 1883. Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐργασίμων ὥρῶν εἰς τὰ γραφεῖα.

** Ἐπιθ. παρακατὸν: Νόμος ΑΡΙΣΤ' τῆς 30 Μαρτίου 1883. Περὶ διαρισμοῦ ἀρχειοφυλάκων ἐν τοῖς Δικαστηρίοις.

ἐλθέμετα καὶ νὰ βεβαίωσι τὴν τειχύτην τοιχοκόλλησιν:—
6) εἰς αὐτὸν παραδίδεται πᾶν ὅ, τι πρέπει νὰ παρακατα-
τεθῇ εἰς τὸ δικαστήριον. Ποιν. Δικ. 88. Δικ. Ὁργ.
80. 128, 3.* 220. 238. Πολ. Δικ. 42. 66. 67. 174.
573. 667. 670. 672. 674. 677. 680. 683, 1. 685.
686. 692.

Ἐγκύκλιος τῆς 22 Μαΐου 1836 τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

Ἡ κυβερνησις ἐγκρίνασα διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5549 Β. διατάγι. τὸν
ἐτήσιον ὑπολογισμὸν τῆς γραμμ. τῆς δικ. ἔθεσε συγχρόνως καὶ ἄλλους
καθ' οὓς πρέπει νὰ γίνωνται αἱ τακτικαὶ μισθοδοτήσεις, καὶ αἱ διὰ τὴν
τοῦ γραφείου δαπάνην μηνιαῖαι δόσεις. Περί τῶν τελευταίων τούτων
διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ εἰρημένου Β. διατάγι. ρητῶς ἀπεφάνετο. «Ἀπὸ
κατὰ ὀλίκως καὶ κατ' ἀποκοπὴν διωρισμένα γραφικὰ ἔξοδα πρέπει ν'
ἀπαντηθῶσιν αἱ ὕλαι τοῦ γραφίσματος, τὰ ἔξοδα τύπου καὶ λιθογραφίας,
ἡ ἀγορὰ τῶν ἀναγκαίων συγγραμμάτων, τὰ σκεύη, τὸ πύρωμα, φώ-
τισμα, καθάρισμα, καὶ ἐνοίκιον τοῦ γραφείου, καὶ τὰ χάριν ἐκτάκτου
συμβαλλομένης εἰς τὸ γραφεῖον καὶ εἰς τοὺς ὑπηρετάς διδόμενα· ἀπὸ αὐτὰ
θέλουσι πληροῦναι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ρητῶς τοὺς γραμματεῖς τῶν»—
«Περί τῆς χρήσεως δὲ τῆς ἐπιχορηγήσεως ταύτης διετάχθησαν τὰ ἑξῆς:
(ἄρθρ. 3.) Ὅσον ἀφορᾷ τὰ προϋπολογισθέντα γραφικὰ ἔξοδα τῶν ὑ-
ποτελούντων (εἰς τὴν γραμματείαν) δικαστηρίων καὶ δημοσίων ἄρχων,
αὐτὰ σχηματίζουν νόμιμον ἐπιχορήγησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 237 καὶ 238
τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικ. περί τῆς ὁποίας δὲν δίδεται πῶς λογαρια-
σμός εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον. Ὁ προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου
οἰορεῖται κατ' ἑτος δι' αὐτὰ ἀπὸ τὸ προσωπικὸν τοῦ δικαστ. ἓνα λογι-
στήν, καὶ ἐπικυροῖ μετὰ τὴν ὑπογραφήν του πάντοτε τὰ ἀποδεικτικά
νοδιά τὰ λαμβανόμενα ἀπὸ τὸ βας. ταμεῖον δόσεις τῆς προσεπιχορη-
γήσεως, ὥστε ὁ ρηθεὶς λογιστὴς χρεωστῇ νὰ δώσῃ λογαριασμὸν εἰς μὲ-
νον τὸ δικαστήριον, εἴτε εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτοῦ. Πλὴν οἱ εἰσαγ-
γελεῖς ἔχουν τὴν ἐλευθέρην γράψαι τῆς ἐγκριθείσης προσεπιχορηγή-
σεως διὰ τὰ γραφικὰ αὐτῶν ἔξοδα, ἐπομένως δύνανται νὰ λάβουν
καὶ ἐπεπαγγέλτως καὶ νὰ ἐκδώσιν ἀποδείξεις διὰ τὰς ἀνηκούσας εἰς
αὐτοὺς μηνιαίας δόσεις. Ἀπὸ τὰς προσεπιχορηγήσεις αὐτὰς πρέπει
νὰ προμηθεύωνται τὰ σκεύη τῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰ ἀναγκαζοῦντα

* Ταῦς Νόμους περὶ δικαστικῶν παρακαταθηκῶν ἐπιβ. ἐν Τεύχει:
Πολιτικὴ Δικονομία σελ. 1592—1595.

»συγγράμματα κατὰ τὴν πραγματικὴν χρεῖαν, τὸ ὅποιον πρέπει ν' ἀποδεικνύεται ἀπὸ τοὺς καταλόγους τῆς ὑπηρεσίας, οἵτινες ὑπόκεινται κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου διὰ νὰ γνωστῇ ἂν ἔγινε προσθήκη ἢ ἀφαιρέσις αὐτῶν.»

Ἐνταῦθα δὲ κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ προσθέσωμεν συμφώνως μετὰ τὸν § 6¹ τοῦ ἄρθρου τοῦ εἰρημένου Β. Δ. ὅτι «εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν τῶν γραφικῶν ἐξόδων τῶν διὰ τοὺς εἰταγγελεῖς τῶν πρωτοδικείων, συμπεριλαμβάνονται καὶ 200 δραχμαὶ δι' ἕκαστον αὐτῶν εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀναγκαίουσας δαπάνης διὰ τὴν περιοδείαν τῶν, τὴν ὅποιαν κατὰ τὸν νόμον χρεωστοῦν χάριν παρατηρήσεως νὰ κάμουν».

127. Ἐκαστος γραμματεὺς ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ ἢ ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως τῆς ὑπηρεσίας του, νὰ σημειώῃ εἰς τὸ τέλος παντὸς πρωτοτύπου ἐγγράφου συντεταγμένου παρ' αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος παντὸς διδομένου ἀντιγράφου ἢ ἀπογράφου, ἢ εἰς τὸ τέλος παντὸς παρακατατεθέντος ἐγγράφου, ἕνεκα τῶν ὁποίων πρέπει νὰ εἰσπραθῶσι δικαστικά τέλη καὶ δικαιώματα, τὴν ποσότητα αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ πειθαρχικὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τὰς παραβάσεις τῆς δικαστικῆς διατιμῆσεως, παρεκτὸς τῆς ἐπὶ παραβάσει ποινικοῦ τινος νόμου καταδιώξεως. Δικ. Ὁργ. 244. 248. Χ. 1.

* 128. Ὁ γραμματεὺς θέλει συντάττει διάφορα βιβλία ἢ κατάστιχα προσηκόντως μνηογραφημένα κατὰ τὸ ἄρθρον 87.—1) εὐρετήριον συντεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρον 200, ὅπου σημειοῦνται αἱ καθ' ἑκάστην γενόμεναι δικαστικαὶ [παρέλκει τὸ δικαστικαὶ] πράξεις.—2) βιβλίον τῶν παρὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διδομένων ὁρκῶν.—3) κατάστιχον τῶν παρὰ τῆς δικαστηρίου παρακατατεθειμένων.—4) ἰδιαίτερον βιβλίον ὅλων τῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου γενομένων παραιτήσεων ἢ ἄλλων δηλοποιήσεων.—5) ἰδιαί-

* Τὰ εὐρετήρια ταῦτα ἐπιθι παρακατιόν.

τερα βιβλία κατὰ τὰς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὥρισμένας περιπτώσεις. Δικ. Ὁργ. 126, 6. 214. 215. 216. 220. Πολ. Δικ. 408, 3. 599. 601. 676. 1074.

129. Οἱ γραμματεῖς κατ' αἴτησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως ὀφείλουν νὰ δώσουν χάριν ἀσφαλείας ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην των ἐγγύησιν προσδιοριζομένην κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ τοῦ δικαστηρίου. — Ἡ ποσότης τῆς ἐγγυήσεως εἶναι διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν οὔτε ἐλάσσων τῶν 100 οὔτε μείζων τῶν 200 δραχμῶν· διὰ δὲ τοὺς λοιποὺς γραμματεῖς 200—500. Δικ. Ὁργ. 124.

130. Ἡ διαφιλονέκησις καὶ παραδοχὴ τῆς ἐγγυήσεως ἀνήκει διὰ μὲν τοὺς γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν εἰς τοὺς ἀρμοδίους πρωτοδίκας καὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελεῖς· δι' ὅλους δὲ τοὺς ἄλλους γραμματεῖς, εἰς τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς εἰσαγγελεῖς, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι. — Ἡ ἐγγύησις δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Περὶ ταιούτων ἐγγυήσεων ἰσχύοσι καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 175 ὥρισμένα. Πολ. Δικ. 840. Δικ. Ὁργ. 124.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Δικηγόροι.

+ Κατηρημὸς +

νόμος

Γ 70 Γ

(1911)

—

131. Πᾶς διάδικος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρίσταται ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν δικαστηρίων, διὰ νὰ ἐνεργῇ αὐτοπροσώπως ὅλας τὰς δικαστικὰς πράξεις, καὶ νὰ ἐκθέτῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὴν ὑπόθεσιν προφορικῶς. — Ὅταν δὲ θέλῃ, ἢ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, ὀφείλει νὰ παρασταθῇ δι' ἀντιπροσώπου ἢ νὰ προσλάβῃ συνήγορον, ὁ ἀντιπρόσωπος ἢ

ὁ συνήγορος οὗτος πρέπει, ἐάν δὲν ᾔται εἰς τῶν εἰς τὴν πολιτικὴν δικονομίαν ὀνομαστὶ ἀναφερομένων, νὰ λαμβάνεται ἐκ τῶν δικηγόρων. Πολ. Δικ. 91. Ποιν. Δικ. 25. 26. Δικ. Ὁργ. 132.

132. Ὅταν ὁ διάδικος παρίσταται ὁ ἴδιος ἢ ἀντ' αὐτοῦ, κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, συγγενὴς τις ἢ ὁμόδικος αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν παραβάσει τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 146 — 148, ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς εἰρημένους τὸ νὰ ἀγορεύουν περαιτέρω, καὶ ὑποχρεοῦνται ὁ διάδικος νὰ λάβῃ δικηγόρον πρὸς ὑπεράσπισίν του, ἐπὶ δὲ παραβάσει ὅρου τινὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐνεργοῦνται κατ' αὐτῶν τὰ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν διατεταγμένα. Πολ. Δικ. 91. 166. 167. 168. 205. Ποιν. Δικ. 330. 367. 368. 370.

133. Ὅστις χωρὶς νὰ ᾔται κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν συγγενὴς, ὁμόδικος, ἢ δικηγόρος, ἐμφανίζεται ἀντ' ἄλλου εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ ἀγορεύει δικαστικῶς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἐνεργεῖ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἄλλας δικαστικὰς πράξεις, τιμωρεῖται καθ' ἃ διατάττει ὁ ποινικὸς νόμος. Ποιν. Νόμ. 230.

134. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη πεινὴ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν παραβάτην, εὐθὺς ἐπὶ συνεδριάσει, παρὰ τοῦ πολιτικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, ὅπου ἐνεφανίσθη· ἄλλως δέ, μόνον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Πολ. Δικ. 169. 206.

135. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθησομένων δικηγόρων προσδιορίζεται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου. — Εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια εἶναι δεκτοὶ πᾶς δικηγόρος διωρισμένος παρ' ὁποιοῦδήποτε ἄλλῳ δικαστηρίῳ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ διαδικασία διὰ τῆς ἐκλογῆς δικηγόρου, μετερχομένου τὸ ἐπιτήδευμά του ἐκτὸς τοῦ

Καταρτίδης
Πίνακ
Γ' 207
(1915)

τόπου, ἐνθα καθεδρεύει τὸ ποινικὸν δικαστήριον, οὐδὲ δύναται νὰ συγχωρήσῃ τὸ δικαστήριον τὴν τοιαύτην ἀναβολήν. Δικ. Ὁργ. 138.

ΑΠ. 143 (1900). Ἐπειδὴ διὰ τῆς 260 (1899) ἀποφάσεως τοῦ Α' Τμήματος τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἀνῆλθῃ ἡ 1557 (1898) ἀπόφασις τῶν ἐφετῶν καὶ παρεπέμφθῃ ἡ δίκη ἐνώπιον τοῦ Β' Τμήματος διὰ τὴν κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου μόνον ἐφ' ὅσον ἀπερίφθῃ ἡ ἀγωγή τοῦ ἐνάγοντος Δ. ὡς πρὸς τὴν ἀποζημίωσιν αὐτοῦ διὰ τὸν μὴ διορισμὸν τοῦ ὡς δικηγόρου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1896 ὥστε κατὰ τοῦτο ἐξεταστέα ἐστὶν αὐτὸς ἢ ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1897 ἔφασκε αὐτοῦ.

Ἐπειδὴ καθ' ἃ παρεδέχθη καὶ τὸ Α' Τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τῆς προσημειωθεῖσης ἀποφάσεως ὁ ὑπουργὸς ὤφειλε νὰ διορίσῃ τὸν ἐκκαλοῦντα δικηγόρον μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς περὶ ἀποχωρήσεως αὐτοῦ αἰτήσεως ἀφ' οὗ αὐτὸς ἐκέκτετο ὅλα τὰ πρὸς τοιοῦτον διορισμὸν ἀπαιτούμενα προσόντα, ἅτινα καὶ τὸ Δημόσιον δὲν ἀμφισβητεῖ· ἐπομένως ἢ ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐπελθοῦσα τῷ ἐκκαλοῦντι ζημία ὅσον νὰ ἀνορθωθῇ, βασίμου θεωρουμένης τῆς ἀγωγῆς κατὰ τοῦτο.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων καὶ ὑπὸ τῶν ἐκατέρωθεν ὑπὸ τῶν διαδίκων προτεινομένων ἰσχυρισμῶν βεβαιῶνται ὅτι ὁ ἐκκαλῶν εἶχε διατελέσει ἐπὶ πολλὰ ἔτη δικηγόρος παρ' ἅπασιν τοῖς ἐν Ἀθήναις Δικαστηρίοις, κατόπιν διορίσθη Πρωτοδίκης, καὶ ὑπηρέτησεν ὡς τοιοῦτος ἐπὶ πολλὰ ἔτη εὐδοκίμως ἐφ' ᾧ καὶ τῷ ἐξεφράσθη ἡ Πενταδικὴ Εὐχάρεσκεια, ἐκ τῶν περιστατικῶν δὲ τούτων τὸ Δικαστήριον θεωρεῖ ἀποδεδειγμένον ὅτι ὁ ἐκκαλῶν, ἡδύνατο νὰ κερδίσῃ ἀσφαλῶς ἐκ τοῦ δικηγορικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος δραγμαὶς τοῦλάχιστον ἑκατὸν κατὰ μῆνα καὶ τὸ πᾶν τοῦτο ὅσον νὰ τῷ ἐπιδόκασθῃ πρὸς ἀποζημίωσιν του διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν δύο μηνῶν, περὶ ὧν ἡ ἀγωγή, μεταρρυθμιζομένης κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως.

ΑΠ. 260 (1899). Ἐπειδὴ, τὸ ἐφετεῖον ἐφαρμόζον τὸ ἄρθρον 1 καὶ 26 Νόμου περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, λέγεται ὅτι ὁ ἐνάγων ἀναιρεσίβλητος εἶχε συμπληρώσει τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας, τὸ οὐσιώδες δὲ τοῦτο προσὲν τῆς βίσεως τῆς ἀγωγῆς περιέχεται καὶ ἐν αὐτῇ, διότι ὡς ἐξ αὐτῆς προκύπτει, ὁ ἐνάγων ἐκδέχεται, ὅτι κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1860 ἦτο ἤδη διορισμένος πρωτοδίκης Σπάρτης, εἶχε δὲ λάβει σύνταξιν κατὰ τὸ ἔτος 1873, ἐξ ὧν σαφῶς προκύπτει ὅτι, ὅτε κατὰ τὸ 1895 ὑπέβαλε τὴν περὶ ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστοῦ αἴτησιν, ἦτο ὑπερέξηκοντούτης, ἀφ' οὗ κατὰ ἄρθρον 11 Ὁργ. Δικ. δὲν ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῇ δικαστής, ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἐπειδὴ καὶ μὲν κατὰ γενικὴν ἀρχήν, πᾶν δίκαιόν ἔχει ἀπέναντι αὐτοῦ ἀντίστοιχον ἀνάλογον ὑποχρέωσιν, ἐπομένως καὶ τὸ ἐκ τοῦ νόμου πηγάζον δίκαιωμα τοῦ ὑπερβήκοντα τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἔχοντος εἰκόσαετὴ ὑπηρεσίαν ν' ἀποχωρήσῃ τῆς ὑπηρεσίας, λαμβάνων τὴν σύνταξιν, ἔχει ὡς ἀντίστοιχον τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ὑπουργοῦ νὰ δεχθῇ τὴν ἀποχώρησιν ταύτην αἰτουμένην· ἀλλ' ἔκτος τοῦ νόμου περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, οὐδεὶς ἄλλος νόμος προσδίδει τὸ χρονικὸν ὅριον, καθ' ὃ ὁ ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ δεχθῇ τὴν περὶ ἀποχωρήσεως αἴτησιν ἐπομένως ἀφ' οὗ τὸ ἄρθρ. 26 τοῦ ἀνω νόμου, ρητῶς δείκνυσι ὅτι ἡ σύνταξις διὰ τὸν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντα ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνῃ δεκτὴ ἡ περὶ ἀποχωρήσεως αἴτησις, ἢ τοῦτο μὴ γενομένου, ἀφ' οὗ παρέλθωσι τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς αἰτήσεως, ἐπεται ἀναγκάτως ὅτι πρὸ τῆς παρελεύσεως τῶν τριῶν μηνῶν ὁ ὑπουργὸς ἠδύνάτο ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀποδοχὴν τῆς περὶ ἀποχωρήσεως αἰτήσεως.

Ἐπειδὴ ὁ ἐνάγων Δ. διὰ τῆς ἀγωγῆς ἐζητεῖ ἀποζημίωσιν μόνον διὰ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ὅπερ δὲν ἐλαβεν ἐκ τῆς ἀμελείας τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐκ τοῦ δικηγορικοῦ τοῦ ἐπαγγέλματος ἀπολαύσεις, αἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου ἐστερήθη. Τὸ δεύτερον δὲ τοῦτο κεφάλαιον τῆς ἀγωγῆς καίτοι στηριζόμενον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νομικοῦ λόγου, ἐφ' οὗ καὶ τὸ πρῶτον, ὅπερ τὸ ἐφετὴν ἐδόχθη, ἀπέρριψεν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις ἄνευ περαιτέρω ἐρεῦνης, οὕτως ὥστε παρέβιάσθησαν οἱ τε ἀνωτέρω περὶ συντάξεως νόμοι καὶ τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ ΧΣΣ'. Νόμον καθ' ὃ, ὁ ἀριθμὸς τῶν δικηγόρων δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ, αὐτὸς ὁ δικηγόρος νὰ μετατεθῇ ἄνευ τῆς συναίνεσώς του, ἐξ οὗ ἐπεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ μὴ διορίσῃ δικηγόρον, τὸν ἔχοντα τὰ πρὸς τοῦτο νύμια προσόντα, ἐπομένως ὁ ἀναίρεσις ἔχων μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς περὶ ἀποχωρήσεως αἰτήσεως τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ αὐτοδικαίως τὴν σύνταξιν, εἶεν ἔκτοτε κακτημένα τὰ προσόντα, τὸ δικαίωμα νὰ διορισθῇ δικηγόρος. Τοῦτο δὲ μὴ πράξας ὁ ὑπουργὸς προσέβαλε τὸ διὰ τῆς ἐπιδικου ἀγωγῆς ἐπιδικώμενον δικαίωμα τοῦ ἐνάγοντος. Ὅθεν ἀναίρεσις καθίσταται ἡ ἀπόφασις.

Καμμγ. 36. Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, καὶ κατὰ προηγουμένην γιωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως. — Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδίκαις ἢ ἐμποροδίκαις δικηγόρων λαμβάνεται ἡ γνώμη τοῦ εἰσαγγελέως ἐκείνου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν κεῖνται τὰ εἰρημένα δικαστήρια. Δικ. Ὁργ. 131.

Καμμγ. 37. Κάνεις δὲν δύναται νὰ διορισθῇ δικηγόρος — 1)

Πρὸς
ὁφ. δικηγόρ.

ἀν δὲν ὑπερέβη τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του.—2) ἀν δὲν ὑπεβλήθη εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἐπάγγελμά τοῦ δικηγόρου ἀπαιτουμένας ἐξετάσεις.—3) καὶ ἀν δὲν ἐγυμνάσθῃ τοῦλάχιστον ἐν ὁλόκληρον ἔτος παρὰ τινι δικηγόρῳ.—Εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γεννησμένους πρῶτους διορισμοὺς δύναται νὰ γενῇ παράβλεψις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.*

Κατ'ὸν 138. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν παρὰ τινι δικαστηρίῳ διορισμένον δικηγόρον νὰ [συνηγορῇ] ἐνεργῇ τὰ καθήκοντά του εἰς ἄλλο δικαστήριον. — Ἐξαιρέσεις γίνεται μόνον διὰ τὰ ποινικά δικαστήρια, κατὰ τὸ ἄρθρον 135. Δύναται δὲ νὰ γενῇ καὶ ἄλλη ἐξαιρέσις εἰς τὸ διάταγμα τοῦ διορισμοῦ ὡς πρὸς τὰ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καθεδρεύοντα δικαστήρια. Εἰς τοὺς παραβάτας ἐπιβάλλεται πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ προσωρινὴ παῦσις. Δικ. Ὁργ. 221. 292.

Κατ'ὸν 139. Οἱ παρὰ τινι δικαστηρίῳ δικηγόροι χρεωστοῦν, προσκαλούμενοι νὰ συνηγοροῦν ὑπὲρ παντός διαδίκου, καὶ νὰ ὑπερασπίζουσιν τὰ συμφέροντά του. Τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος τοῦ νὰ ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν ἡ ὑπόθεσις τίνος διαδίκου ἦναι ἐντελῶς ἀδίκος καὶ παράνομος, καὶ δὲν ἦναι δεκτικὴ οὐδεμιᾶς νομίμου ὑπερασπίσεως. Δικ. Ὁργ. 140. 216.

Κατ'ὸν 140. Ὅταν εἰς πολιτικὴν τινὰ ἢ ποινικὴν ὑπόθεσιν ὁ διάδικος, ἢ ὁ κατηγορούμενος δὲν εὕρῃσκει δικηγόρον, ὁ πρέεδρος κατ' αἵτησιν αὐτοῦ, ἢ εἰς ἕνεκα νακουργημάτων δίκας, καὶ αὐτεπαγγέλτως, ἐκλέγει τὸν δικηγόρον. — Ὁ οὕτως ἐκλεχθεὶς δικηγόρος τότε μόνον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ τὴν συνδρομὴν του, ὅταν τὸ ἀνήκον δικαστήριον ἐγκρίνῃ τὰ δικαιολογήματά του. Δικ. Ὁργ. 139. 216. Ποιν. Δικ. 26. 423.

* Τοὺς εἰδικούς Νόμους περὶ προσόντων καὶ ἐξετάσεων τῶν δικηγόρων ἐπιβ. παρακατιὸν ἐν τίτλῳ : Προδόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

141. Ὁ δικηγόρος, ὅστις ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου *καταμχ.*
ἀρνεῖται ἢ ἀναβάλλει τὴν συνδρομὴν του, καὶ μ' ὅλας
τὰς εἰς αὐτὸν κατα τὸ ἄρθρον 97 γενομένας παρὰ τοῦ
ἐταγγελέως ἐπιταγὰς, ἐπιμένει ἀρνούμενος ἢ ἀναβάλλων
τινὰ συνδρομὴν, καταδικάζεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου εἰς
ὅλας τὰς ζημίας καὶ τὰ ἐξόδα, προσέτι δὲ εἰς παιθα-
ρχικὸν πρόστιμον 10—100 δραχμῶν, καὶ εἰς πρόσκαιρον
δεκατεσσάρων ἡμερῶν παῦσιν τῶν ἔργων του μέχρις ἐξ-
μηνῶν, καθ' ὅσον δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ ποινικῆς καταδιώ-
ξεως. Ποιν. Νόμ. 480. Πολ. Δικ. 56. 223. Δικ. Ὁργ.
161. 172. 279. Ποιν. Δικ. 65.

142. Οἱ δικηγόροι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, τῶν *καταμχ.*
ὁποίων κύριον ἔργον εἶναι νὰ συμβουλευέωσι τὸν πελάτην
ταῦν, νὰ τὸν ὑπερασπίζωσι καὶ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύωσιν
ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, νὰ ἐπιχειρῶσιν ἐν ὀνόματι αὐ-
τοῦ ὅλας τὰς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἀναγκαίας προφορικὰς
καὶ ἐγγράφους πράξεις, νὰ κάμνωσι τὰς προστηκούσας τρο-
πώσεις, καὶ νὰ τὰς ὑποστηρίζωσι τροφορικῶς ἐν δημοσίᾳ
συνεδριάσει. Πολ. Δικ. 148. Ποιν. Νόμ. 490. 491.

ΑΠ. 112 (1899) Ποινικῇ. Ἐπειδὴ, καθ' ἃ παρεδέχθη τὸ δ. κατη-
ρίον, τὰ πραγματικὰ περιστατικά τοῦ δι' ὃ κατεδικάσθη ὁ ἀνὴρ ἐσείων
ἀδικήματος, εἰς αὐτὸν ἐλεγχον δὲν δικαιούται νὰ ἐπιβῇ ὁ Ἄρειος Πά-
γος, ὁ ἀναιρεσεῖων ἐκτελέσθη ἔνοχος, ὅτι ὡς δικηγόρος ἐξετέλεσε
τοῦτο, ἤτοι ὡς τοιοῦτος, ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ δικηγόρου καὶ ἐντὸς
τῶν ὁρίων τῆς ἐνασχέσεως τῶν δικηγορικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ὡς ἐν
τῇ αἰτιολογικῇ τῆς προβαλλομένης ἀποφάσεως σαφηνίζεται, ἐν γνῶ-
σει καὶ ἐκ προθέσεως παρεκίνησε τὸν συγκατηγορηθέντα αὐτοεσχὸν δικα-
στικὸν κλητῆρα εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀξιοποιήσεως πράξεως, περὶ τῆς προνοή-
τῳ ἄρθρ. 487 § 1 489 καὶ 24 Ποιν. Νόμου, ἐπομένως ὁρθῶς ἡγηγε-
θήσαν καὶ ἐφ' ἡμῶν μόνον αἱ διατάξεις αὗται.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 497 Ποιν. Νόμου, εἰ δημόσιοι ὑπάλληλοι
ἐκτὸς τῶν εἰδικῶν ἐν τῷ νόμῳ ὀριζομένων περιπτώσεων, εἴτε τῶν ἄρθρων
490 καὶ 491, τιμωροῦνται γενικῶς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην παράθεσιν τοῦ
καθ' ἑαυτὸν των, εἰς συντρέχει τὰ στοιχεῖα τοῦ ἄρθρου 487 Ποιν.
Νόμου, ὡς συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐπομένως ὁ λόγος ἀναίρεσεως
ὅτι ἐσφαλμένως ἡγηγεθήσαν καὶ ψευδῶς ἐφημερεύσαν τὰ ἄρθρα 487

καὶ 489, ἐν ᾧ εἰδικῶς περὶ δικηγόρων προεβλήθη τὰ ἄρθρα 490 καὶ 491, ἐστὶν ἀπαρριπτός.

ΑΠ. 207 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ, καθ' ἃ δέχεται τὸ συμβούλιον διὰ τοῦ βουλευματος, κατὰ τε τὸ σκεπτικὸν καὶ τὸ διατακτικὸν αὐτοῦ, ὁ ἀναίρεσις ἐκ συστάσεως μετ' ἄλλου, πληρεξουσίου ὧν δικηγόρος τοῦ Χ καὶ θέλων νὰ βλάβῃ αὐτὸν καὶ νὰ περιποιήσῃ ἐκείνῳ ἀσυγχώρητον ὄφελος, ὁπέκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ παροσιώπησεν ὁθεμίτως πράγματα ἀληθῆ, ἥτοι τὴν ἄρσιν τῆς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων αὐτοῦ ἐπιβεβλημένης συντηρητικῆς κατασχέσεως, ἐξ ἧς, ὡς δέχεται τὸ συμβούλιον, ἐπὶ τῇ τῷ ἀσυγχώρητον εἰς τὸν ἀναίρεσιόντα ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ιδιώτου κατηγόρου ὄφελος, καὶ ἐντεῦθεν ἔβλαψε μὲν αὐτόν, ὡφελήθη δὲ ὁ ῥόιος οὐδὲν δὲ ἕτερον στοιχεῖον τῆς ἀξιοποίνου πράξεως τῆς ἀπάτης ἀπαιτεῖ ὁ νόμος τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἐπὶ τῇ βλάβῃ εἰς τὸν ἄλλον ἡ ἡ ὡφέλεια εἰς αὐτόν, ἀνεθέτως εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας, ὅπερ ἐάγει τοῦτο ἐκ τῆς σταθμίσεως τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως συμβάντων πραγματικῶν περιστατικῶν, ὧν ἡ ἐκτίμησις ἀνάγεται κυριαρχικῶς εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον κρίσιν τοῦ συμβουλίου ὥστε ὁρθῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεκτῶν γενομένων πραγματικῶν γεγονότων ἡμετηνεύθη καὶ ἐφημεύσθη ὁ Ποιν. Νόμος.

Ἐπειδὴ κατὰ ἄρθρον 142 Ὅργ. Δικ. οἱ δικηγόροι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, ρητῶς ὀνομαζόμενοι τοιοῦτοι, διοριζόμενοι δὲ καὶ ἐκτιζόμενοι ὡς καὶ πάντες οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἐκτελοῦντες πλὴν τῶν δικηγορικῶν καὶ ἄλλων τῆς δικαστικῆς λειτουργίας καθήκοντα, κατ' ἄλλας Ὅργανισμοῦ διατάξεις τοιοῦτοι δὲ ὄντες ὑπόκεινται καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν περὶ δωροδοκίας διάταξιν ἄρθρου 456 Ποιν. Νόμου ὡς πάντες οἱ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι, οὐδεμίαν ἐξαίρεσιν ρυθινόν τοιοῦτου ποινουμένου τοῦ νόμου δὲν εἶναι δὲ ὁρθός ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ ἀναίρεσιόντος ὅτι ἡ λήψις ὄφρου ὑπὸ δικηγόρου ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἡ παραλείψῃ ἐναντίον τῶν ἰδίων αὐτοῦ καθήκοντων πράξιν τινὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πρὸς ὄφελος ἄλλου, οἷος ἐστὶν ὁ ἀντιδικὸς τοῦ πελάτου του, ἡ πρὸς βλάβην ἰδιώτου τινός, οἷος ἐστὶν ὁ πελάτης, ὑπάγεται εἰς μόνην τὴν διάταξιν ἄρθρου 490 Ποιν. Νόμου, διότι κατ' αὐτὴν τιμωροῦνται οἱ δικηγόροι, ὅταν δι' ἄλλους λόγους, μὴ ἀποτελοῦντας ἄλλην ὀρισμένην ἐν τῷ νόμῳ ἀξιοποίνον πράξιν, ἐργάζονται εἰς συνενόησιν μετὰ τοῦ ἀντικείνου τοῦ πελάτου τινος καὶ ἐνεργοῦσι πρὸς χάριν μὲν αὐτοῦ, πρὸς βλάβην δὲ τοῦ πελάτου ὥστε, συντρέχοντων τῶν τὴν δωροδοκίαν ἀποτελούντων πραγματικῶν περιστατικῶν, ὡς δέχεται ταῦτα τὸ συμβούλιον διὰ τοῦ βουλευματος, ὁρθῶς ἡμετηνεύθη καὶ ἐφημεύσθη ὁ Ποιν. Νόμος, παραπεμπθέντος τοῦ ἀναίρεσιόντος εἰς δίκην καὶ ἐπὶ δωροδοκίαν.

Κατὰ 143. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δικηγόρους ἐπὶ προσωπικῇ νὰ υπογράφωσι γνωμοδοτήσεις, ὑπομνήματα, ἢ

ἄλλα ἔγγραφα, μὴ συντεθειμένα παρ' αὐτῶν, [καί] ἡ περὶ τῶν ὁποίων δὲν διεσκέφθησαν. Δικ. Ὁργ. 292, 293, 2.

144. Ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου ἢ προσκαιρου παύσεως ὀφείλουν νὰ σημειώσωσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης γνωμοδοτήσεως ἢ ἄλλου ἔγγραφου, συντεθειμένου ἢ ὑπογεγραμμένου παρ' αὐτῶν, τὴν ποσότητα τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, καὶ νὰ δίδωσιν ἐξοφλητικὸν περὶ τῆς ἀντιμισθίας τὴν ὁποίαν ἔλαβον [ὑπὲρ τὰ νενομισμένα] ἐκτὸς τῶν νομίμων δικαιωμάτων. Δικ. Ὁργ. 292, 293.

145. Δὲν δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ συμφωνῶσι πρὸς βλάβην τῶν διοδικῶν περὶ ἀντιμισθίας [ἀνωτέρας] δοτέας αὐτοῖς ἐκτὸς τοῦ νομίμου τέλους ἢ δικαιώματος. Τοιαύτη συμφωνία εἶναι ἄκυρος· τὸ ληφθὲν ἐπιστρέφεται μετὰ τόκου, καὶ ὁ παραβάτης δικηγόρος παύεται πρὸς καιρὸν τοῦ ἐπαγγέλματός του. — Μὲ παραμοίαν ποινὴν τιμωροῦνται καὶ οἱ πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς συζητήσεως ἠνάγκασαν τὸν πελάτην τῶν νὰ δώσῃ ἢ νὰ ὑποσχεθῇ ἀντιμισθίαν. Δικ. Ὁργ. 293, 4. Πολ. Δικ. 219. Ποιν. Νόμ. 461, 491.

ΑΠ. 27 (1899) Ἐπειδὴ ἡ μεταξὺ τῆς ὑπὸ τοῦ ἐκκαλουτοῦ διευθυνόμενης ἐταιρίας καὶ τοῦ ἐφεσιδλήτου διὰ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ὑπὸ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14)26 Ἰουλίου 1892 καὶ 22)3 Ἰουνίου 1893 συναφθεῖσα σύμβασις περὶ δικηγορικῆς ἀντιμισθίας, χορηγηθεῖσας εἰς τὸν ἐφεσίκλητον ὑπὸ τῆς ἐκκαλουμένης ἐταιρίας μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ περάτωσιν τῆς ἀνάπαιον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδρεύοντος διαρκοῦς ἐθνικοῦ μικτοῦ συμβουλίου ὀφισταμένης δίκης μεταξὺ τῆς Β. καὶ τῆς Μ. καὶ ἄλλων ἀμφισβητούντων τὴν ἰδιότητα αὐτῆς ὡς θυγατρὸς καὶ κληρονόμου τοῦ Γ., εἶχεν ὡς τὸν ἐκτελέσειας, κατὰ τὴν ὑπονοουμένην θέλησιν τῶν συμβαλλομένων, τὴν Κωνσταντινουπόλιν, διότι εἰς τὰ ἐκεῖ ἐδρεύοντα ἄλλα διὰ δικαστήρια, ἔπρεπε νὰ διεκχυθῇ ἡ δίκη, δι' ἣν συνεφωνήθη νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἐφεσίκλητον ἡ ὀρισθεῖσα διὰ τῶν εἰρημένων ἐγγράφων ἀντιμισθία.

* Ἐπιθ. παρακατὸν Β. Διάταγμα τῆς 8 Μαΐου 1835. Περί τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ 6 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 Ἀστικοῦ Νόμου, αἱ ἐνοχαὶ ρυθίζονται ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ κατὰ τὴν ρητὴν ἡ σωτηρίαν θέλησιν τῶν συμβαλλομένων πρόκειται νὰ ἐκτελεσθῶσιν. Ἡ ἰσχύς ἄρα καὶ τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καταρτισθείσης καὶ ἐκεῖ ἐκτελεστέας συμβάσεως περὶ τῆς συμφωνηθείσης ἀντιμισθίας τοῦ ἐφετιβλήτου, πρέπει ἀναγκαστικῶς νὰ κριθῶσι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ αλλοδαποῦ νόμου, ἥτοι τοῦ ὀθωμανικοῦ, καίπερ ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων μερῶν ὄντων ἡμεδαπῶν, οὐδὲ ἔπεται τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ 8 ἄρθρου 129 τοῦ ΝΧΣ' τοῦ 1877 Προξενικοῦ Νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ μεταγενεστέρου ΑΦΔΔ' Νόμου, διότι καὶ κατ' αὐτὸ αἱ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ ὑπηκόων ἄλλων Δυνάμεων διαφοραί, καθ' ἃς οἱ Ἕλληνες εἶναι ἐναγόμενοι, ἔτι δὲ μᾶλλον, καθ' ἃς πάντες οἱ διάδικοι εἶναι Ἕλληνες, δικάζονται κατὰ τοὺς ἐλληνικοὺς νόμους, ἐφ' ὅταν αἱ συνθήκαι καὶ τὰ ἔθιμα δὲν ἀντίκεινται εἰς τούτο, ὅπερ ἐστὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἰσχυοῦσης νομοθεσίας, ἥτις ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συναπτομένων πράξεων οὐ μόνον δὲν ἀποκλείει ἀλλὰ τοῦναντίον ρητῶς καθιεροῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ αλλοδαποῦ νόμου, ἐφ' ὅταν δὲν ᾤριστη ἕτερος νόμος ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων.

Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ ἄρθρον 8 Ἀστικοῦ νόμου τὰ ἡμεδαπὰ δικαστήρια ἐν οὐδενίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ ἐφαρμόσωσιν ἀλλοδαπὸν νόμον δημοσίας τάξεως ἢ ἀφορῶντα θεσμοθεσίαν μὴ ἀνγνωρίζομένην ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ νόμου· ἐτεῦθεν δ' ἔπεται ὅτι ὁ ἡμεδαπὸς νόμος, ὁ ἔχων ὡς ἐκ τοῦ ἀντικειμένου καὶ τοῦ σκοποῦ, ὃν προτίθεται, χαρακτηρὰ ἀναγκαστικοῦ νόμου, ἔχει ἀπόλυτον κράτος καὶ ἀποκλείει ἐντελῶς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ αλλοδαποῦ νόμου, ὅταν ἐπιδιώκηται ἐπὶ τῇ βίσει αὐτοῦ ἡ πραγματοποιήσις ἐννόμου πράξεως, ἣν ὁ ἡμέτερος νόμος ἀποδοκιμᾷ.

Ἐπειδὴ ὁ διὰ ἄρθρου 145 Ὁργ. Δικ. κινονίζων τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποβληθείσης εἰς τὸ προξενικὸν δικαστήριον διαφορᾶς ἡμεδαπὸς νόμος, καθ' ὃν ἡ σύμβασις περὶ ἀντιμισθίας χορηγητέας εἰς τὸν δικηγόρον πέραν τοῦ νενομισμένου μέτρου ἐπὶ βλάβῃ τῶν διαδίκων ἀποδοκιμᾷ, ἄκυρος κηρυττομένη καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν ὑποβάλλουσα τὸν δικηγόρον, φέρει προδήλως τὴν χαρακτηρὰ νόμου ἀναγκαστικοῦ ἀποκλείοντος ὡς τοιοῦτον τὴν ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν δικαστηρίων (ὅποια εἶναι καὶ τὰ ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ ὁδρεύοντα προξενικά δικαστήρια) ἐφαρμογὴν τοῦ ἀποδεχομένου ὡς ἰσχυρὰν καθ' ὅλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει τὴν τοιαύτην περὶ δικηγορικῆς ἀντιμισθίας σύμβασιν ὀθωμανικοῦ νόμου.

Ἐπειδὴ ἄρα τὸ κύρος καὶ τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς ἐπιδίκου συμβάσεως θὰ κριθῶσι κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ἡμετέρας νομοθεσίας.

Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 145 Ὁργ. Δικ. πραγματεύεται περὶ τῆς πρὸς βλάβην τῶν διαδίκων γενομένης πρὸς δικηγόρους συμφωνίας περὶ χορηγήσεως εἰς αὐτοὺς ἀντιμισθίας μείζονος τῆς νενομισμένης, ἄρα περὶ τῆς μετὰ τοῦ διαδίκου συναπτομένης, καὶ ταύτην μόνον κηρύσσει ἄκυρον,

οὐδένα δὲ ποιεῖται λόγον περὶ τῆς συμβάσεως, ἣν τρίτος τις μὴ διὰ δικῶς συνῆψεν· αἱ δὲ τοῦ περὶ ἡμῶν ἰσχύοντος Ρωμαϊκοῦ καὶ Βυζαντινοῦ Νόμου διατάξεις, αἱ περὶ τῶν τοιούτων μετὰ δικηγόρων συμβάσεων πραγματοῦσθαι καὶ ἰδίως ἢ εἰδικῶς προσοῦσα περὶ αὐτῶν διάταξις τοῦ Νόμου § 2. Πανδ. (50. 13) ὡς καὶ ἡ ἀντιστοιχοῦσα Βασιλ. Βιβλ. 54 τίτλ. Δ. μόνον τὴν ἡρηγμένην τῆς δίκης συμφωνίαν τοῦ διαδίκου, ἣτοι προσώπου μετὰ τὸν ἡττημένον τῆς δίκης, εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ τοιαύτη συμφωνία μετὰ τοῦ δικηγόρου περὶ ἀμοιβῆς διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκβασιν αὐτῆς ὑπερβαίνουσης τὸ ὀριζόμενον ἐν αὐταῖς ποσὸν τῶν ἐκατὸν χρυσῶν, κηρύττουσιν ἄκυρον, ὡς σαφῶς προκύπτει ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῶν καὶ οὐχὶ πᾶσαν ἐν γένει τοιαύτην σύμβασιν μετ' οἰαυδήποτε γενομένην· ὡς δὲ ἀρ. 2, καὶ δι' ἄλλους λόγους τὸ πρωτοδικικῶς δικάσαν δικαστῆριον ἀπέρριψε τὴν περὶ ἄκυρότητος τῆς συμβάσεως, ἐφ' ἣ στηρίζεται ἡ ἀγωγή, ἐνστάσιν τοῦ ἐκκαλοῦντος.

Ἐπειδὴ ὁμοῦς οὕτως ἀποφαινόμενον τὸ τμήμα τοῦτο ἐκφέρει γνώμην διάφορον τῆς ὑπὸ τοῦ πρώτου τμήματος διὰ τῆς ἀναιρετικῆς αὐτοῦ ἀποφάσεως ἐξενεχθείσης, καὶ ἣν πᾶσα ἡρηγμένη τῆς δίκης συμφωνία τοῦ δικηγόρου περὶ ἀμοιβῆς μείζονος τοῦ νομίμου ποσού, εἶναι ἄκυρος ἀνευ διακρίσεως ὅν ἐγένετο μετὰ τοῦ διαδίκου ἢ μετὰ τρίτου, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ παραπεμφθῇ ἡ λύσις τοῦ νομικοῦ τούτου ζητήματος εἰς τὴν ἐλομέλειαν τοῦ δικαστηρίου τούτου πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας.

ΑΠ. 279 (1900). Ἐπειδὴ, ὡς ἔκρινεν ὁμοῦς τὸ Δικαστῆριον διὰ τῆς προεκδοθείσης 27 (1899) ἀποφάσεως, τὸ κύρος, καὶ τὰ ἔννομα ἀποτελέσματα τῆς συμβάσεως, δι' ἣς συνεφωνήθη μεταξὺ τῶν διαδίκων νὰ γρηγορήτῃ τῷ ἐρετιβλήτῳ ὡρισμένη ἀμοιβὴ μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐκβασιν τῆς ὑφισταμένης ἐνώπιον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ὁθωμανικῶν Δικαστηρίων μεταξὺ τῆς Ο. καὶ τῶν ἀντιδίκων αὐτῆς δίκης, καίπερ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συναφθείσης καὶ ἐκεῖ μελλούσης νὰ ἐκτελεσθῇ, θὰ κριθῶσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἡμεδαπῶν νόμων λόγῳ τῆς ἀναγκαστικῆς φύσεως τῶν διατάξεων αὐτῶν, αἵτινες, ἔχουσαι ὡς τοιαῦται ἀπόλυτον κράτος, ἀποκλείουσι κατ' ἀνάγκην τὴν ὑπὸ παντός ἡμεδαποῦ Δικαστηρίου, εἴτε ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἴτε καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καθιδρυμένου ἐφαρμογὴν νόμων ἀλλοδαπῶν περιεχόντων διατάξεις ἀντιβαίνουσας καὶ ὅλου ἢ ἐν μέρει εἰς ἡμεδαπούς νόμους ἀφορῶντας τὴν δημοσίαν τάξιν (ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου 1856 ἀττικοῦ νόμου) καὶ οὐδένα εὐρίσκει λόγον ν' ἀπομακρυνθῇ τῶν ἡδὴ ἀποφασισθέντων.

Ἐπειδὴ οἱ πρὸς λύσιν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐφαρμοστέοι, καὶ 2 ἔκρινε καὶ ἡ ἐλομέλεια τοῦ Δικαστηρίου διὰ τῆς 90 (1900) ἀποφάσεως, Ρωμαϊκοὶ καὶ Βυζαντινοὶ Νόμοι, εἰ ὅν ἐλήφθη καὶ ἡ ἀφορῶσα τοῦ ἐνώπιον τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καθιδρυμένων Δικαστηρίων δικηγόρου διαταξίς 145 Δικ. Ὁργ. καὶ ἰδίως οἱ νόμοι 1 § 10-13 Πανδ. (50. 13), 5 Κῶδ. (2. 6), 15 Κῶδ. (2. 13) καὶ ἡ διάταξις 1 § 3 καὶ 5 Βασιλ. (Ν. Δ' 15) ἀπαγορεύουσι ρητῶς, καὶ μάλιστα ἐπὶ ποινῇ ἀπολείπει τοῦ δικαίωματος τοῦ συνηγορεῖν, πᾶσαν πρὸ τοῦ πέραςτος τῆς δίκης συναπτο-

μένην μετά συνηγόρου συμφωνίαν περί ἀμοιβῆς μερίζοντες τοῦ θεμιτοῦ ποσοῦ τῶν ἑκατὸν χρυσῶν, καὶ ἄκυρον κηρύττουσι ταύτην, χορηγοῦσι δὲ τῷ Δικαστῇ τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ ἐκάστοτε, χωρὶς ὁμῶς νὰ δικαιούται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐπιτετραμμένον ποσὸν τῶν ἑκατὸν χρυσῶν περὶ τῆς ὀφειλομένης τῇ συνηγέρῳ ἀντιμισθίας ἀναλόγως τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως, τῆς ἱκανότητος τοῦ συνηγόρου καὶ τῆς δικανικῆς ὡς καὶ τῆς ἐπικρατούσης ἐν τῷ Δικαστηρίῳ ἐν ᾧ διεξήχθη ἡ ὑπόθεσις συνηθείας. Κατὰ τοὺς νόμους ἅρα τούτους δὲν δικαιούται ὁ ἐφεσιβλήτος νὰ ζητήσῃ ὡς ἀμοιβὴν δι' ἣν παρέσγεν διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν ἐν Κοινστάντινουπόλει Δικαστηρίων ὑπόθεσιν τῆς Ο. ποσὸν μείζον τοῦ εἰρημένου ἀνωτάτου ὅρου τῶν ἑκατὸν χρυσῶν, καὶ ἡ σύμβασις ἐφ' ἧς ἐστηρίχθη ἡ ἀγωγή, ἐφ' ὅσον ἠνομολογεῖται δι' αὐτῆς ἀμοιβὴ μείζων τοῦ ὅρου τούτου εἶναι ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ὁ ἐφεσιβλήτος ρητῶς διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτοῦ ἰσχυρίζεται ὅτι αἰετέθῃ εἰς αὐτόν, ὡς δικηγόρον, ἡ διεξαγωγὴ τῆς προαναφερθείσης ὑποθέσεως, ἐκκεμεῖς τότε διατελούσης κατ' ἐξουσίαν τοῦ Πατριαρχικοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου ἐπὶ ἀμοιβῇ ὀφειλομένην αὐτῷ μετὰ τὴν ἀπόκρισιν τῆς ἐφέσεως τῶν ἀντιδίκων τῆς Ο. καὶ τὴν ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει δικαστικὴν τῆς ὑποθέσεως ἐκδίκασιν παρὰ τῶν ἐγχωρίων Δικαστηρίων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοιοῦτου νομικοῦ λόγου ζητεῖ νὰ δοθῇ αὐτῷ παρατώσαντι αὐτὴν αἰσίμως καὶ διὸ πᾶσαν ἐν γένει ἄνευ τινος διακρίσεως καταβληθεῖσαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργασίαν ἢ συμφωνηθεῖσα ἀμοιβὴ τῶν 1400 λιρῶν. Οἱ νῦν ἅρα διὰ τῶν προτάσεων ὑποβαλλόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβλήτου ἰσχυρισμοί, ὅτι ὡς ἀπλοῦς ἐντολοδόχος καὶ ὅχι ὡς δικηγόρος ἀνέλαβε τὴν διεξαγωγὴν τῆς εἰρημένης ὑποθέσεως καὶ ὅτι ὡς ὑπ' αὐτοῦ προσενεθῆσαι ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἢ ἄλλων ἀρχῶν ὑπηρεσίαι δὲν εἶναι δικηγορικαὶ ἀλλ' ἐξωδικοὶ καὶ δὲν δύνανται ὡς τοιαῦται νὰ λογιζοῦνται ὡς συνηγορία ἐνώπιον ταχτικῶν Δικαστηρίων, ἀλλ' ὡς ἀπλὴ ἐντολὴ, ἥτις ὡς τοιαύτη διέπεται ὑπὸ τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατάξεων τῶν παρ' ἡμῖν ἰσχυρότων ἁστικῶν νόμων ἢ τῶν ἐπικρατούντων ἐν ᾧ τόπῳ παρέσγεν αὐτὸς νόμων ἢ ἐθίμων, εἶναι κατὰ ἄρθρον 158 Πολ. Δικ. ἀπαράδεκτοι κατὰ τὴν περὶ τούτου βᾶσιμον ἐνοστάσιν τῶν ἐκκαλούντων τὸ μὲν ὡς ἐντελὲς μεταβάλλοντες τὴν ὑπὸ συζητητὴν ἀγωγὴν κατὰ τὴν νομικὴν ρέσιν καὶ κατὰ τὴν αἵτησιν αὐτῆς, τὸ δὲ ὡς ἀντιβαίνοντες εἰς τοὺς διὰ τῶν ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου προτάσεων ὑποβληθέντας ὑπὸ τοῦ ἐφεσιβλήτου ἰσχυρισμούς, δι' ὅτας δὲ ὑπηρεσίαι παρέσγεν ὁ ἐφεσιβλήτος καθ' οἷον δῆποτε τρόπον ὡς ἐντολοδόχος ἀπλῶς τῶν ἀντιδίκων, καθ' ὃ νῦν ἰσχυρίζεται, δύναται νὰ ἀπευθύνῃ κατὰ τῶν ἐκκαλούντων τὴν προσήκουσαν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου.

Ἐπειδὴ νόμοι ἐγκυρῆστοί, καθ' ὃ προεξετέθῃ καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως εἶναι αἱ περὶ τοῦ κύρους τῶν συμβάσεων τῶν ἐχουσῶν ἀντικείμενον τὴν ἀντιμισθίαν τῶν συνηγόνων πραγματούμεναι διατά-

εις τῶν Ρωμαϊκῶν καὶ Βυζαντινῶν νόμων, αἵτινες οὕτε παρὰ νεωτέ-
ρας τινος διατάξεως κατηργήθησαν οὕτε μετὰ τοῦ Δικ. Ὁργ. τῶν Ρω-
μαίων συνέχονται, ἵνα λογισθῶσιν ἐντεθεν ὡς μὴ ἰσχύουσαι νῦν, ὅθεν
ἀνευ ἐπιτροπῆς ἐξελέγχεται ὁ τοῦ ἐπρεσβλήτου ἰσχυρισμός, ὅτι μὴ ὡν
διορισμένος δικηγόρος κατὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ἰσχύοντας νόμους παρὰ τοῖς
ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καθιδρυμένοις Δικαστηρίοις δὲν ὑπόκειται εἰς τὰς περιορι-
στικὰς διατάξεις τοῦ Δικ. Ὁργ., ὅστις δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐφαρμογὴν
ἐπὶ τῶν παρ' ἄλλοδαποῖς Δικαστηρίοις δικηγορούντων, διότι οἱ προμνη-
μονευθέντες Ρωμαῖοι καὶ Βυζαντινοὶ νόμοι ρητῶς ὀρίζονται ὅτι αἱ δια-
τάξεις αὐτῶν περὶ τοῦ θεμιτοῦ μέτρου τῆς δικηγορικῆς ἀντιμισθίας ἐφαρ-
μόζονται εἰς πάντα συνηγόρον, ἥτοι εἰς πάντα ἀναδαχόμενον τὴν διεξα-
γωγὴν δίκης καὶ ὅπως δῆποτε ἐγκαχόμενον πρὸς ἔκθεσιν αὐτῆς (Ν. 13
Πανδ. 50. 13).

Ἐπειδὴ τῶν κανονιζόντων τὴν ἀντιμισθίαν τῶν συνηγῶρων Ρωμαϊκῶν
νόμων ἐχόντων, κατὰ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ αἰτιολογίᾳ τῆς ἀποφάσεως ἔκτε-
θέντα, χαρακτῆρα νόμου ἀναγκαστικοῦ ἢ δημοσίας τάξεως, δὲν δύνανται
νὰ κατισχύωσιν αὐτῶν οὕτε νόμοι ἄλλοδαποί, εἰς ὃ Ὁθωμανικὸς,
ὅστις καθ' ὃ ἰσχυρίζεται ὁ ἐπρεσβλήτης ἀναγνωρίζει ὡς ἰσχυρὰν τὴν
μετὰ δικηγόρου συμφωνίαν περὶ ἀμοιβῆς μέχρι τοῦ ποσοῦ 20 οὐρ ἐπὶ τοῦ
ἐπιδικίου ἀντικειμένου, οὕτε ἐθιμα τοπικὰ ἢ διεθνή, ἐπικρατήματα διὰ
μακροχρονίου συνήθειας ἢ ἀναγνωρισθέντα διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων
τῶν ἐκεῖ καθιδρυμένων Προξενικῶν Δικαστηρίων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρα-
τῶν, διότι καὶ ταῦτα, ἐὰν ὡς κανόνες τοῦ δικαίου καθιερωθῶσιν ὀρισμῶς
ἀντιβαίνοντας εἰς διατάξεις δημοσίας τάξεως τῶν ἡμεδαπῶν νόμων, δὲν
δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων Δικαστηρίων, κατὰ τὴν
τὸ ἀνωτέρω παρατεθὲν ἄρθρον 8 τοῦ ἀπὸ 20 Ὀκτωβρίου 1856 Ἀσπι-
κοῦ Νόμου καὶ τοὺς νόμους 51 Βασιλ. (2. 1) καὶ κεφαλ. α' τῆς 131
Νεαράς, διότι ἄλλως ἔθελεν ἐπέλθει τὸ ἀποτέλεσμα ν' ἀναγνωρισθῶσιν
ὡς ἰσχυροὶ ἐπὶ τῇ βάσει ἐθιμῶν νομικαὶ πράξεις ἀποδοκιμαζόμεναι ὑπὸ
τῆς ἰσχυρᾶς παρ' ἡμῖν νομοθεσίας.

Ἐπειδὴ ὅσα κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀπορριπτέα καθίσταται ἡ ἀγωγὴ
τοῦ ἐπρεσβλήτου.

Ἐπειδὴ ὁρθῶς τὸ Προξενικὸν Δικαστηρίον ὑπέριψεν ὡς ἀνυποτάκ-
τους τὰς ὑποβληθείσας εἰς αὐτὸ καὶ ἤδη ἐπανάλαμβανόμενας ἀνταπαί-
τησεις, αἱ οἱ ἐκκαλοῦντες ἀνέταξαν κατὰ τῆς ἀγωγῆς καὶ αἵτινες στη-
ρίζονται ἐκ τῶν λογαριασμῶν οὓς προσήγαγον ἐξωφλημένους διὰ τὰς
ἐν αὐτῷ αἰτιολογίας, διότι πληρώσαντες οἱ ἐκκαλοῦντες ἀνευ οὐδεμιᾶς
ἐπιφυλάξεως ὡς δὲν ἀμειψήτευσιν καὶ μετὰ προηγουμένην ὡς ἦτο ἐπὶ
μενον ἐξελέγξιν, ὅσα ὁ ὑποβαλὼν τοὺς λογαριασμοὺς τούτους ἐπρεσβλή-
τος σημείωσεν ὡς ὀφειλόμενα ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ὅσα ἄλλα ἐκ τῶν
αὐτῶν πρὸς ἰσχυρίζονται οἱ ἐκκαλοῦντες, δὲν κατέβαλον εἴτε διὰ τὴν
ἀναθεθεῖσαν τῷ ἐπρεσβλήτῳ κατὰ τὰ ἐκτεθέντα ὑπέβρισιν, εἴτε καὶ δι'
ἄλλας, καὶ ἀναγνωρίζοντας οὕτω σαφῶς ὡς πραγματικὰς καὶ ἀληθεῖς

τάς δαπάνας ταύτας καὶ ὡς καλῶς γινομένης, ματαίως ἤδη ἱσχυρίζονται ὅτι καλῇ τῇ πίστει, ὡς ἀναφέρουσιν ἐν ταῖς προτάσεσιν αὐτῶν, κατέβηλον ἀχρεωστήτως ἢ ἄνευ αἰτίας, ἐνῶ οὕτε πρωτόδικως οὕτε νῦν ἐπικαλοῦνται ὠρισμένον τι γεγονός πλάνης, ἐξ ἧς παρεστύθησαν εἰς τὴν καταβολὴν ἀνυπότακτου ἢ μὴ δυναμένης ν' ἀπαιτηθῇ ὀφειλῆς.

ΑΠ. 231 (1878). Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ Νόμου 53 Πανδ. de pactis (2. 14) περιεχομένου καὶ ἐν τῷ θέματι νῦν Βασιλ. (11. 1) καὶ ὀρίζοντος ἀκαλῶς τις χορηγεῖ τῷ δικαζομένῳ δαπάναις ἐν' ᾧ μετὰ νομίμου τόκου λαβεῖν αὐτάς, οὐ μὴν τὸ ἥμισυ τῶν ἀπὸ τῆς δίκης ἀνυομένων προκύπτει ὅτι ἀπαγορεύεται ἐν γένει καὶ οὐχὶ μόνον, ὡς ἡ ἀναιρεσεύουσα διατείνεται, εἰς τοὺς ἐν τῷ Ρωμαϊκῷ καὶ Βυζαντινῷ Κράτει δικηγόρους, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἐν § 10—12 Νόμου 1 Πανδ. (50. 13) διατάσσεται, ἢ ἐξαγγράσας ἢ ἐργολαβία τῆς δίκης, τοῦτέστιν ἢ συμφωνία τοῦ ἐπὶ ἴδιῳ κινδύνῳ ἀναλαβεῖν τὸν δικαστικὸν ἀγῶνα, καὶ εἰς οἰκείῳ κέρδι λαβεῖν μέρος τοῦ ἐπιδικασθησομένου ποσάματος· ὅθεν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις, καθόσον ἔχει βάσιν ὅτι παράνομός ἐστιν ἡ μεταξὺ τοῦ ὀφειλῆτος τῆς ἀναιρεσεύουσης Φ. καὶ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου συμφωνία, καθ' ἣν ἕκαστος ἀνέλαβε τὴν διεξαγωγὴν καὶ ὑπεράσπισιν τῆς τοῦ ἀναιρεσιβλήτου κατὰ τρίτου τινὸς δίκης, ἐκκρεμοῦς τότε ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα ἐφετῶν, χορηγῶν αὐτὸς τὰς δαπάνας αὐτῶν ἐν περιπτώσει αἰτίας ἐκδόσεως αὐτῆς, ἐμελλε νὰ λάβῃ τὸ ἥμισυ ἐν γένει τῶν ἐπιδικασθησομένων, καὶ διὰ τοῦτο δὲν παρέχει δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ἀναιρεσιβλήτου, ἢ μόνον δὲν ἡρμήνευσεν ἐσφαλμένως τὸν Νόμον 53 (2. 14) ἀλλὰ καὶ ὁρθῶς ἐφῆρμεν αὐτόν.

Ἐπειδὴ ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 145 τοῦ Δικ. Ὁργ., καθ' ἣν δὲν δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ συμφωνήσιν πρὸς βλάβην τῶν διαδίκων περὶ ἀντιμισθίας αὐτῶν, ἐκτὸς τοῦ νομίμου τέλους ἢ δικαίωματος κτλ., δὲν δύναται νὰ ἔγῃ ἐφαρμογὴν καὶ πρὸς τοὺς μὴ δικηγόρους τοὺς διεξάγοντας ἢ ὑπερασπιζομένους δίκην τινὰ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐκείνων, εἰς τὰ ὅποια ἐπιτρέπεται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι τῶν διαδίκων καὶ μὴ δικηγόροι, ἀλλὰ τοῦτον ἡ ἀντιμισθία κανονίζεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων κατὰ τὸ μέτρον τῆς δίκης καὶ τῆς εὐγνωστίας καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου, ἐνθα ὁρεῖται τὸ τοιοῦτον δικαστήριον (θέμα 1) Βασιλ. (54. 14). Ἐκ τούτων δὲ ἐπεταὶ ὅτι ἡ μὲν κατὰ τὸ πέρας τῆς δίκης μεταξὺ τοιοῦτων συνήγων καὶ τῶν διαδίκων συμφωνία περὶ τῆς ἡτέρας ἐκείνοις ἀντιμισθίας ἱσχυρὰ ἐστὶ, καθόσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ἑκατὸν χρυσὰ νομίσματα κατὰ Νόμον 1 καὶ 11 Πανδ. (50. 13), ἡ δὲ, διαρκούσης τῆς δίκης, τοιαύτη συμφωνία περιοριστέα ἐστὶν εἰς τὸ πᾶν, τὸ ἀνάλογον εἰς τὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν ἀξίαν τῆς δίκης, τὴν ἱκανότητα τοῦ ὑπερασπιζομένου κατὰ τὸν λόγον τῶν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ δικαστηρίου κατὰ συνήθειαν χορηγούμενων, ὡς καὶ τῶν καταβληθεισῶν δαπανῶν, μετὰ τόκου τῶν τελευταίων, κατὰ νῦν νόμον Βασ. (11. 1). Ὅθεν ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις βάσιν ἔχουσα, καὶ ὅτι ἡ εἰρημὴ συμφωνία ἐστὶν ἄκυ-

προς ὁλοσχερῶς λόγῳ ὅτι ἡ πρὸς τὸν Φ. καὶ τοι μὴ ὄντα δικηγόρον, ὀφειλομένη ἀντιμισθία διὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου ὑπεράσπισιν τοῦ ἀναιρεσιβλήτου καὶ διὰ τὰς φροντίδας καὶ θαπνάνας ἐκείνου πρὸς διεξαγωγὴν καὶ διὰ δικηγόρων ὑπεράσπισιν τοῦ αὐτοῦ ἀναιρεσιβλήτου ἐνώπιον τῶν ἐφετῶν καθιερύεται ὑπὸ τοῦ νέου νόμου (δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ) τοῦ ὀρίζοντος τὰ δικηγορικὰ δικαιώματα, καὶ διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀπορρίψασα ὁλοσχερῶς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἀναιρεσιούσης, χωρὶς προηγουμένως νὰ ἐξετασθῇ οὕτως ἂν ἡ εἰρημένη συμφωνία ἀφείρωα μόνον τὴν κατ' ἐφεσιν δίκην, τὴν ἐκκρεμὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς συμβάσεως, ἢ καὶ τὴν πρωτόδικον, οὔτε τί ὀφείλεται ἀναιρετέα τυγχάνει.

ΑΠ. 14 (1854). Ἐκ τοῦ άρθρου δὲ 145 τοῦ δικ. ὀργ. συνδυαζομένων μετὰ τῶν διατάξεων τοῦ ρωμ. δικαίου, ἐξ ὧν ἐλήφθη, συνάγονται τὰ ἑξῆς: α') ὅ,τι ὁ διάδικος δώσῃ αὐτοπροαιρέτως τῷ δικηγόρῳ εἴτε ἡρητημένης ἔτι τῆς δίκης εἴτε μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς, ἰσχύει, μάλιστα καὶ ἂν ὑπερβαίῃ τὸν νόμιμον ὅρον· β') ὅ,τι ὁ διάδικος ὑποχέθῃ αὐτοπροαιρέτως τῷ δικηγόρῳ δὲν ἰσχύει ὑπεράνω τοῦ νομοισμένου ὅρου, εἰμὴ ὅταν ἡ ὑπόσχεσις δὲν βλάβῃ τὸν διάδικον ἢ γίνῃ μετὰ τῆς δίκης τοῦ τέλους.

ΑΠ. 155 (1856). Οἱ νόμοι, δι' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ ἀντιμισθίᾳ συμφωνία τῶν ἐργολάβων, καὶ ἰδίως ὁ νόμος 52 Βασιλ. (11. 1) δὲν ἀφορῶσι μόνον τοὺς δικηγόρους, ἀλλὰ πάντα ἐργολάβον δικῶν· ἐφαρμόζονται δὲ οὐ μόνον ἐσάκις χρήματα ἀπλῶς δίδονται πρὸς ἀπόκτησιν τῆς δίκης, ἀλλὰ καὶ ὅταν ὁ ἐργολάβος πρὸς τὴν χρηματικὴν καταβολὴν προσενέγκῃ καὶ ἐργασίας εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς δίκης, διότι ἐν αὐτῇ τῇ ἐργολαβίᾳ ἐγκτεται καὶ ἡ ἀνάγκη ἐργασιῶν, ὥστε συμφωνία ἐργολάβου νὰ διεκδικήσῃ πτῆμά τι, νὰ καταβάλῃ κόπους καὶ τὰς θαπνάνας, ἵνα μετὰ τὴν αἰτίαν ἐκθασιν τῆς δίκης λάβῃ τὸ τέταρτον τοῦ κτήματος, εἶναι ἄκυρος μὴ παράγουσα ἀγωγὴν.

ΑΠ. 377 (1862). Κατὰ τὸν νόμον 11 Βασ. (1. 52), ὁ ἀναλαμβάνων ἐργολαβίαν ξένης δίκης δὲν δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ὑποσχεθέντων αὐτῷ, οὐδ' ἔχει περὶ τούτου ἀγωγὴν· πάντα δὲ συμφωνία περὶ ποινικῆς ρήτηρας πληρωτέας ἐνεκα ἀθετήσεως τοιαύτης ἀπηγορευμένης ἐργολαβίας οὐδεμίαν ἔχει ἰσχύν.

ΑΠ. 76 (1856). Καλῶς τις χορηγεῖ τῷ δικαζομένῳ θαπνάνας, ἐφ' ᾧ μετὰ νομίμου τόκου λαβεῖν αὐτάς, οὐ μὴν τὸ ἥμισυ τῶν ἀπὸ τῆς δίκης ἀνυομένων· καὶ κατὰ τὸν νόμον, ὃ μὲν ἐργολαβήσας τὴν ἀλλοτρίαν δίκην κακῶς ἀπαιτεῖ πληρωθῆναι τὰ ὑποσχεθέντα ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ, οὐ γὰρ ἔχει τὴν περὶ ἐντολῆς ἀγωγὴν. Βασ. 11, (1.52). Βασ. (14.4) 82.

ΑΠ. 58 (1849). Ἄν καὶ κατὰ τὸν νόμον 1 § 4 τῶν Πενδεκτῶν περὶ ἐντολῆς, αὕτη εἶναι ἐν γίνῃ ἀμισθος, ὅμως, κατὰ τὸν νόμον 6 καὶ τὸν νόμον 1 καὶ 10 Πενδεκτῶν 50. 13, συγγράφεται ἰδίως καὶ ἀσυμφωνήτως ἀντιμισθία εἰς τοὺς κατ' ἐντολὴν εἰς ἐπαγγέλματος ὑπερασπιζομένους· ἀλλότρια δικαιώματα παρὰ τοῖς δικαστηρίοις· ὥστε, ἀποδείκνυμέ-

νου ὄντος ὅτι κατ' ἐντολὴν ὁ Α. διεξήγαγε καὶ ὑπερασπίσθη παρὰ τῇ μικτῇ ἐπιτροπῇ ἣν εἶχε δίκην ὁ Β. τὸ ἐφετεῖον σύμφωνα με τοὺς νόμους τούτους ἐπέδicasen εἰς αὐτὸν τοιαύτην, οὐχὶ ὡς πρὸς δικηγόρον, ἀλλ' ὡς πρὸς μετεργόμενον ἀπλῶς κατ' ἐπάγγελμα τὸ ἔργον τοῦ ὑπερασπίσεσθαι ἀλλότρια δικαιώματα παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἐνῷ δὲν συγχωρεῖται τοῦτο εἰς δικηγόρους.

ΑΠ. 246 (1860). Κατὰ τὸν διὰ τακτικῆς ὁπισθογραφῆσεως κομιστὴν δὲν ἀντιτάσσονται αἱ κατὰ τοῦ παραχωρητοῦ ἐνστάσεις, ἀντιτάσσεται ὁμῶς ἡ ἐνστάσις ὅτι ὁ κομιστὴς ἐγνώριζεν, ὅταν ἀπέκτινεν τὸ γραμμάτιον, ὅτι προέρχεται ἐκ παρανόμου αἰτίας, ἥτοι ὅτι τὸ γραμμάτιον ἐδόθη ἀντὶ παρανόμων δικηγορικῶν δικαιωμάτων. Ἀπ. πολ.

ΑΠ. 416 (1863). Ἐργολαβία δίκης ὑπάρχει ὡςάκις ἀναδέχεται τις τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἐπὶ ὠρισμένη ἀμοιβῇ καὶ ἀγωνίζεται αὐτὴν ἰδίῳ κινδύνῳ, ἐξαρτῶν τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ τῆς ἐκβάσεως αὐτῆς τὴν προσδοκωμένην ὠφέλειαν· εἰς τοὺς ἐργολάβους δὲ τῶν δικῶν ὑπάγονται καὶ ὅσοι ἀγοράζουσιν ἀπαιτήσιν τινα ἢ ἀγωγὴν καὶ εἰς αὐτῶσι τὴν ἀπὸ τῆς ἀγορασίας ταύτης ὠφέλειαν ἢ ζημίαν ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἀγορασθείσης ἀπαιτήσεως ἐγειρομένης δίκης κατὰ τοὺς νόμους 52 Βασίλ. (11. 1) 7, 82 Βασ. (14. 1)· ὅθεν ἐνταῦθα ὑπάγεται ὥστις ἡγόρασε κτήματα ἐπὶ τιμῆματι 1000 δραχμῶν, ὃ ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ ὅταν παραλάβῃ τὰ κτήματα καὶ ἐγκατασταθῇ εἰς αὐτά· ὁ ἐστὶν ἐκ τῆς ἐκβάσεως τῆς δίκης ἐξηρτήθη ἢ ἐκ τῆς ἀγορασίας ὠφέλεια ἢ ζημία τοῦ ἀγοραστοῦ.

Καμψη 46. Οἱ δικηγόροι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχωνται τὰ ἔργα των ἐλευθέρως καὶ ἀνεμποδίστως, πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου. — Θέλουν δὲ ἀπέχει ἀπὸ ψευδῶν καὶ ἀνυπάρκτων πραγμάτων, καὶ ἀπὸ τοῦ νὰ καταπλήττουν διὰ παραθέσεων, καὶ ἐν γένει ἀπὸ παντὸς μὴ εὐθέως μέσου καὶ ἀπὸ περιττῶν καὶ ἀχρήστων λόγων. Ποιν. Νόμ. 376.

Καμψη 47. Οἱ δικηγόροι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ μὴ παρορώσι τὸ πρὸς τὸ δικαστῆριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὀφειλόμενον σέβας, καὶ νὰ φυλάττωσι τὴν προσήκουσαν σεμνότητα καὶ μετριότητα τῶν ἐκφράσεων εἰς τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους ἐκθέσεις των. Ἰδίως δὲ ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ προσφέρουν ὕβριστικὰς λέξεις καὶ νὰ καθάπτωνται προσώπων, ἐκτὸς μόνον ἂν ᾗθελεν εἶσθαι

τοῦτο ἀναγκαῖον πρὸς ὁρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος, ἢ ἤθελον λάβει ἐπὶ τούτῳ ἐγγραφὸν παραγγελίαν παρὰ τοῦ πελάτου των. Πολ. Δικ. 205. Δικ. Ὁργ. 216. Ποιν. Νόμ. 376. 387.

148. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τοὺς δικηγόρους πᾶσα Καζαργ. προφορικὴ ἢ ἐγγραφὸς προσβολὴ κατὰ τῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τῆς μοναρχίας, καὶ πᾶν ὅ,τι ἀντιβαίνει εἰς τὴν ἡσυχίαν ἢ ἀσφάλειαν τοῦ κράτους, εἰς τοὺς νόμους, εἰς τὰ διατάγματα καὶ εἰς τὰ χρηστὰ ἥθη. Δικ. Ὁργ. 216.

149. Αἱ παραβάσεις τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 146 μέχρις 148 διατάξεων τιμωροῦνται, ἄνευ ἀναβολῆς, κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, παρὰ τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὅποῖον ἐπελάβετο τῆς ὑποθέσεως, μετὰ ποινὴν πειθαρχικὴν, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις, μετὰ ἐπιβαρυτέραν κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας. Ταῦτα πάντα κατὰ τὰ παρὰ τοῦ νόμου καὶ ἰδίως παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὁρισμένα. Πολ. Δικ. 166-169. 205. 206. Ποιν. Νόμ. 350. 367. 368. 370. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

N. Ἐκ τοῦ συνδ. τοῦ ἄρθρου 147 τοῦ Δικ. Ὁργ. πρὸς τὸ ἄρθρον 149 τοῦ αὐτοῦ, τὸ 169 τῆς Πολ. Δικ. καὶ 370 τῆς Ποιν. Δικ. δι' ὃν παρέχεται τοῖς δικαστηρίοις ἡ ἐξουσία τῆς ἀνευ ἀναβολῆς ἐκδίκασεως τῶν ἐνώπιον αὐτῶν ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει πραγματοποιῶν ἢ ἀνακαλυπτομένων παραπτώματων καὶ τῆς κυριαρχικῆς ἐκτιμήσεως τῶν πρὸς αὐτὰ συνδεομένων περιστατικῶν, ἔπεται ὅτι δύνανται καὶ αὐτεπαγγέλτως νὰ ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς δικηγόρους τοὺς παρῶντας τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον ὀφειλόμενον σέβας καὶ ἄνευ κλήσεως αὐτῶν εἰς ἀπολογία. ΑΠ. ποιν. 101 τοῦ 49. Ἀρμόδιον δὲ δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τῶν πειθαρχικῶν παραπτώματων τῶν δικηγόρων εἶναι αὐτὸ τὸ ἐπιλαβόμενον τῆς ὑποθέσεως, ἐν ᾗ διεπράχθησαν ταῦτα δι' αὐτοῦ καὶ τὰς ἐν ταῖς ἐνώπιον αὐτοῦ ἐγγράφοις προτάσεσι περιεχομένας κατ' αὐτοῦ ὕβρεις. ΑΠ. ποιν. 66 τοῦ 65. — Ἀλλὰ καὶ τῆς πειθαρχικῆς ἀποφάσεως οὐσῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἔπεται ὅτι ἀνάγκη νὰ ᾖ καὶ ἡτιολογημένη συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Συντ. ὅθεν δίδει

αὕτη νὰ ἀναφέρῃ κατὰ τίνα τρόπον ὁ τιμωρηθεὶς δικηγόρος ὑπέπεσεν εἰς τὸ πειθαρχικὸν παράπτωμα τὸ ἐν τῷ 147 ἄρθρῳ προνοούμενον· ἐπομένως ἀπόφασις· χαρακτηρίζουσα ἁπλῶς ὡς ἄσμενον καὶ ἀνευλαβῆ τὴν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διαγωγὴν τοῦ δικηγόρου, μὴ ἐρίζουσα δὲ τὰ πραγματικὰ αὐτῆς στοιχεῖα εἰς τὴν ἐδόθη ὁ χαρακτηρησμός· οὗτος, ὑπὸ κεῖται εἰς ἀναίρεσιν (407, 9· Ποιν. Δικ.) ΑΠ. ποιν. δικ. 196 τοῦ 72).

Αἱ παραβάσεις τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 146—148 διατάξεων τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 149 Ὁργ. Δικ., ὡς ἀκίς παραβάται αὐτῶν εἶναι οἱ δικηγόροι, περὶ ὧν τὰ ἄρθρα ταῦτα πραγματεύονται· ἐπομένως ὡς ἀκίς παραβάται αὐτῶν εἶναι **μὴ δικηγόροι**, δηλονότι πληρεξούσιοι ἢ δικολάβοι (εἰς οὓς ἐπιτρέπεται ἢ παρὰ τοῖς ἐφηροδικείοις, πρὸς δικαστηρίους κ.τ.λ. παράστασις πρὸς υπεράσπισιν τῶν ἐντολέων τῶν), δὲν ἐφαρμόζεται τὸ 149 ἄρθρον, ἀλλὰ τὸ 132 ἄρθρον, ἅτε θεωρουμένων τούτων ὡς ἁπλῶν ἐντολοδόχων τῶν διαδίκων, ΑΠ. ποιν. 25 τοῦ 43, 30 τοῦ 63.—Ὡς αὐτῶς τὸ ἄρθρον 132 ἐφαρμόζεται καὶ κατὰ τῶν δικηγόρων, ὡς ἀκίς παρίστανται οὐχὶ ὡς δικηγόροι ἀλλ' ὡς διάδικοι. ΑΠ. ποιν. ἀποφ. 122 τοῦ 71. (ἴδ. καὶ ἄρθρον 132).—Ἐκ τοῦ ἄρθρου 149 τοῦ Ὁργ. συνδυαζομένου πρὸς τὸ 298 καὶ ἐπόμενα τοῦ αὐτοῦ Ὁργανισμοῦ καὶ πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, εἰς ὧν τοὺς ὅρισμούς ρητῶς παραπέμπει τὸ ἄρθρον 149, προκύπτει, ὅτι ἀρμόδια ὅπως δικάσωσι περὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων, ἔστω καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 149, εἰσιν εἴτε τὰ δικαστήρια, ὡς ἀκίς ἐπράχθησαν ἢ ἀνεκαλύφθησαν τὰ τοιαῦτα παραπτώματα ἐν τῇ δημοσίᾳ αὐτῶν συνεδριάσει, εἴτε τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 300 τοῦ Ὁργ. προνοούμενα καὶ ἐπὶ τούτῳ συνερχόμενα δικαστικά συμβούλια, ὡς ἀκίς τὰ παραπτώματα ταῦτα εἰσῆχθησαν ὑπὸ τῶν διαδίκων ἢ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τούτων. Τὰ δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 237 καὶ 247 συγκροτούμενα ποινικὰ συμβούλια τῶν πλημμελειοδίκων οὐδεμίαν ἔχουσιν ἀρμοδιότητα πειθαρχικὴν, ἅτε οὐδεμιᾶς διατάξεως χορηγούσης αὐτοῖς τοιαύτην. ΑΠ. 25 τοῦ 61. Ὅθεν καὶ ὅταν οἱ δικηγόροι προφορικῶς ἢ ἐγγράφως ἐξενέγκωσιν ὑβριστικὰς λέξεις κατὰ τοῦ ἀντιδίκου τοῦ πελάτου αὐτῶν, δύνανται νὰ τιμωρηθῶσιν ἀνευ ἀναβολῆς κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἐπελάβετο τῆς ὑποθέσεως, διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ δι' ἐτι βαρυτέρας κατὰ τοὺς ἐιδικωτέρους ὁρισμούς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας διατασσόμενης ἅμα τῆς ἐξαλείψεως τῶν ἐυδριστικῶν ἐγγράφων καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις τῆς τυπώσεως καὶ δημοσιεύσεως τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως. ΑΠ. ποιν. ἀπ. 52 τοῦ 76.

ΑΠ. 2 (1867). Ποινικῆ. Ἐπειδὴ οὐδεμία τοῦ νόμου διάταξις ἀπαγορεύει νὰ τιμωρῆται ποινικῶς πᾶσα ἀξιοποινος πράξις δικηγόρου γινομένη εἴτε προφορικῶς εἴτε δι' ἐγγράφου ἐκθέσεώς του, ὅταν ἡ αὕτη πράξις δύναται νὰ τιμωρηθῇ καὶ πειθαρχικῶς, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον

ελάχιστα καθιερωτὶ τὸ ἄρθρ. 149 δικ. ὄργ., ἐπομένως ἀνυπόστατόν ἐστὶ τὸ τοῦ ἀναιρεσειόντος πρῶτονον ὅτι ἐναντίον τοῦ δικηγόρου δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ βαρυτέρα καταδίωξις ἀπὸ τὴν πειθαρχικὴν διὰ φράσεις ὑβριστικὰς προφεθεύσας προφορικῶς ἢ ἐγγράφως, εἰς τὸ δικάσαν δὲ δικαστήριον ἀπόκειται νὰ κρίνῃ ἂν αἱ ἐν τῷ ἐφετηρίῳ περιεχόμεναι φράσεις ᾖναι ὑβριστικαί.

Ἐπειδὴ τὸ συμβούλιον ἀποφηνάμενον διὰ τῆς τετάρτης αἰτιολογίας τοῦ προσβ. λλομένου βουλευμάτος, ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐφετηρίῳ, τὸ ὅποιον ὁ ἀναιρεσειὼν ὑπέγραψεν ὡς δικηγόρος, περιεχόμεναι φράσεις, δι' ὧν, κατὰ τὸ βούλευμα βλασφημεῖται καὶ χλευάζεται ὁ εἰρηνοδίκης Γ διὰ τὰ δημόσια καθήκοντά του καὶ ἰδίως πρὸς ἐκδίκησιν κατ' αὐτοῦ, δὲν ἦσαν ἀναγκαστὰ πρὸς ὀρθὴν παράστασιν τοῦ πράγματος, ἔχουν τῆς ὑποθέσεως, καὶ ἐπομένως ὅτι δὲν ἀπαγορεύεται ἡ ποινικὴ καταδίωξις δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 147 δικ. ὄργ., δὲν παρεβίασε τὸ ἄρθρον αὐτὴ, οὐδ' ἄλλην διάταξιν τοῦ νόμου.

150. Οἱ δικηγόροι θέλουν ἔχει διάφορα, κατὰ τὸ ἄρθρ. [60] 87 προσηκόντως μονογραφημένα βιβλία. — 1) εὐρετήριον συντεταγμένον κατὰ τὸ ἄρθρ. [163] 164 δι' ὅλας τὰς καθ' ἡμέραν ἐπιχειρουμένας πράξεις. — 2) βιβλίον ταμείου διὰ τοὺς μετὰ τῶν πελατῶν αὐτῶν λογαριασμούς, εἰς τὸ ὅποιον καταχωρίζουν καθ' ἡμέραν τὰς ὁποίας ἔλαβον παρ' ἐκάστου πελάτου προκαταβολάς, ὅσα ἐσύναξαν καὶ ὅσα ἐξώδευσαν δι' αὐτοὺς ὡς καὶ τὸν τελειωτικὸν λογαριασμόν. Δικ. Ὁργ. 87. Πολ. Δικ. 408, 3.

Ἀπολοποιήσις 4 Φεβρουαρίου 1835 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμματείας.

Ἐποδειγμα διὰ τὰ βιβλία, τὰ ὅποια, κατὰ τὰ ἄρθρα 150 καὶ 164 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὀρεῖται νὰ κρατῇ πᾶς δικηγόρος καὶ κλητὴρ. — Διὰ πᾶσιν νέαν δίκην θέλει ἀνοίγει ὁ δικηγόρος ἢ ὁ κλητὴρ ἓνα ἐξαιτερον λογαριασμόν, ἐπὶ νέας σελίδος, καὶ γράφει εἰς τὸ ἀνώτερον αὐτῆς ἄκρον τὰ ὀνόματα τῶν διαδίκων καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφοράς.

Πέτρος κατὰ Παύλου.

Διὰ χρέος δραχμῶν 1000. — Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἀμέσως θέλει σημειώνει τὰ ἔξοδα κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

α') Διὰ τὸ εὐρετήριοιον περὶ τῶν καθ' ἑκάστην γινομένων πράξεων.

ἀριθμὸς	ἡμερομηνία τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως	σύντομος σημείωσις τοῦ ἐγγράφου ἢ τῆς πράξεως	δικαίωμα

β') Διὰ τὸ βιβλίον ταμείου.

ἀριθμὸς	ποῖα τὰ ἐσοδα ἢ ἐξόδα	ὅλον τῶν ἐσοδῶν	ὅλον τῶν ἐξόδων

Κατὰ τὴν 51. Πᾶς δικηγόρος ὡς δημόσιος ὑπάλληλος ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ δίδῃ τῶν εἰς χεῖράς του εὐρισκομένων ἐγγράφων ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς κατὰ τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν δικονομίαν [ἀπαιτοῦνται ἀντίγραφα] ἀπαιτεῖται νὰ κοινοποιῶνται ἀντίγραφα. — Τοιαῦτα ἀντίγραφα ὑπογράφονται παρ' αὐτοῦ καὶ εἶναι ὁ ἴδιος ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν. Πολ. 424. 426. 427 Δικ. Ὁργ. 193. 244. 248.

ΑΠ. 237 (1875). «Ἐπειδὴ κατὰ 136, 142, 151, 216, 276, 89, 97 καὶ 300 Δικ. Ὁργ.) οἱ δικηγόροι εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι, καθόσον διορίζονται, ὡς οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι, διὰ Β. διατάγματος, ἐρκίζονται, πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ ἔργα τῶν, τὸν νενομισμένον τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον, συμπράττουσιν εἰς τὴν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐνάσκησιν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας, ἀναπληροῦντες ἐν ἀνάγκῃ καὶ τὴν θέσιν τῶν κωλυομένων δικαστῶν, ἐκδίδουσι κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν παρ' αὐτοῖς εὐρισκομένων ἐγγράφων, ὑπόκεινται εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τῶν οἰκείων προέδρων, εἰσαγγελέων καὶ δικαστικῶν συμβουλιῶν καὶ ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς πᾶσαν ἄλλην ἐκ τοῦ ὅτι δὲ δὲν μισθοδοτοῦνται ὡς οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι καὶ ὡς τοιοῦτοι, τὸ μὲν διότι ἡ ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθοδοσία δὲν εἶναι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, τὸ δὲ διότι, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου, ὅπερ οἱ δικηγόροι μετέρχονται, παρέχοντες τὴν ἐπι-

στημονικήν ἀγωγὴν αὐτῶν εἰς ὑπεράσπισιν ἰδιωτικῶν συμφερόντων, ἃ ναγκαίως ταῦτα ἐπρεπε νὰ βαρύνῃ καὶ ἡ ὀφειλουμένη πρὸς αὐτοὺς ἀμοιβή. Κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ αἱ ἐκ τῆς δικηγορικῆς ἐπιστήμης πηγάζουσαι πρόσδοι, ὡς μὴ προερχόμεναι ἐκ μισθοδοσίας, ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς φορολογητέαι κατὰ τὸν περὶ τοῦ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμον, ὥστε ὁ νόμος οὗτος οὐδόλως μετέβαλε τὰς προεκτεθείσας τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ διατάξεις, ὡς οὐκ ὀρθῶς ὑποκρίνεται ὁ ἀναιρεσεῖων, διότι δι' αὐτῶν προσδίδεται τῷ δικηγόρῳ ὁ χαρακτήρ τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἀνεξαρτήτως πάσης περὶ μισθοδοσίας ἰδέας.

Ἐπειδὴ, τούτων οὕτως ἔχόντων, ἡ Κυβέρνησις δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 27 τοῦ προτεθέντος Συντάγματος, εἶχε τὸ ἀπόλυτον δικαίωμα νὰ παύσῃ τὸν ἀναιρεσεῖοντα ὡς δημοσίον ὑπαλλήλον ἀφ' ἧς κατεῖχε θέσεως δικηγόρου παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ δικαστηρίοις, καθόσον δὲν ὑπῆρχεν, οὐδ' ὑπάρχει νῦν νόμος περιοριστικὸς τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ δὲ ὠρισμέναι ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξαίρεσεις, περὶ ὧν διὰ λαμβάνει τὸ διαληφθέν ἄρθρον, δὲν σχετίζονται πρὸς τὸ προκείμενον θέμα. Οὐδ' ἐκκλύετο ἡ Κυβέρνησις νὰ παύσῃ τὸν ἀναιρεσεῖοντα ὡς ἐκ τῆς ἐπιλήθους μετὰ τὴν Ναυπλιακὴν ἐπανάστασιν ἀμνηστίας, καθ' ἃ ὁ ἀναιρεσεῖων ὑποστηρίζει, διότι, ὡς ὀρθῶς ἀπεφάντο καὶ τὸ δικάσαν ἐφετεῖον, ἡ ἀμνηστία κατὰ νόμον (5 ποιν. δικ.) καταργεῖ μὲν τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν καὶ ἐπομένως καὶ τὴν πειθαρχικὴν καταδίωξιν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποστερεῖ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ προμνησθέντος ἀπολύτου δικαιώματος, ὅπερ ἐκ τοῦ θεμελιώδους νόμου κέκτηται, τοῦ νὰ παύσῃ τὸν δημοσίον ὑπαλλήλον, καίτοι ἀμνηστευθέντα, ὅπως καὶ πάντα ἄλλον ὑπαλλήλον, καὶ τοῖς μὴ κατηγορηθέντα ἐπὶ ἀδικήματι συνεπαγομένην τὴν παῦσιν ἢ τὴν πειθαρχικὴν αὐτοῦ τιμωρίαν, διὰ λόγους, οὓς ἐν τῇ συνέσει τῆς εὐρίσκει βασίμους, καὶ ὧν ἡ ἐκτίμησις δυνατόν νὰ συνεπαγῇ τὴν ἐνώπιον τῆς βουλῆς πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως εὐθύνην, εἶναι ὅμως ἀνεξέλεγκτος ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βᾶσις ἀγωγῆς ἀποζημιώσεως, ἀφοῦ ὁ νόμος εἰς οὐδεμίαν ὑπέβαλε προηγουμένην τὴν ἐνέργειαν τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς παύσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὥστε ἐκ τῆς ἀπεριόριστου ἐνασχέσεως αὐτοῦ νὰ προέλθῃ προσβολὴ κεκτημένου δικαιώματος, ἐξ ἧς καὶ μόνης παράγεται κατὰ νόμον (1 πολ. δικ.) ἡ ἰδιωτικὴ ἀπαιτήσις.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ὅτι τὸ δικάσαν ἐφετεῖον δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ ἀναιρεσεῖοντος, ὅτι αἱ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων διατάξεις καθιερώθησαν διὰ τοῦ περὶ φόρου τῶν ἐπιτηδευμάτων νόμου, ἐκτός τοῦ ὅτι ἐξελέγχεται μὴ ἀληθὴς, ὡς ἐκ τῆς τετάρτης αἰτιολογίας τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐξάγεται, ἀλλὰ, καὶ ὑποτιθῇ ἀληθὴς, δὲν ἔχει ἐπιρροὴν ὥστε νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀπόφασις ἀναιτιολογητος, διότι ἀνάγεται εἰς ἐπιχείρημα σχετιζόμενον πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ

Νόμου, ὅπερ αὐτεπαγγέλτως, καὶ ἐπομένως καὶ τὸ πρῶτον ἐνώπιόν του προτεινόμενον, δύναται νὰ ἐξετάσῃ ὁ Ἄρ. Πάγος κατ' οὐσίαν δὲ τὸ προσεκτεθὲν ἐπιχείρημα δὲν εἶναι βλάτιμον, κατὰ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ σκέψει τῆς παρούσης εἰρημένα.

Κατωφίον 152. Δύνανται οἱ δικηγόροι νὰ υποχρεωθοῦν εἰς ἐγγύησιν περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπικειμένης εὐθύνης.—Περὶ τούτου δὲ ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοι τῶν ἀρθρῶν 129 καὶ 130. Πολ. Δικ. 840.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

*Κλητῆρες.**

153. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν περιφέρειαν ἐκάστου δικαστηρίου πρωτοδικῶν προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, καὶ δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.—Ὁ διορισμὸς γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως κατὰ πρότάσιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἀφοῦ αὕτη ἀκούσῃ πρῶτον τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως.

154. Κλητὴρ δύναται νὰ διορισθῇ μόνον ὅστις —1) καθυπεβλήθῃ τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι ἔργα κλητῆρος ἀπαιτούμενας δημοσίους ἐξετάσεις· καὶ—2) ἐγυμνάσθῃ ἐν ἐλόκληρον ἔτος παρὰ δικηγόρου ἢ κλητῆρι.—Εἰς τοὺς ὑνάμει τοῦ παρόντος νόμου γεννησόμενους πρῶτους διορισμοὺς δὲν υποχρεοῦται ἡ κυβερνήσις νὰ φυλάξῃ τὰς παρούσας διατάξεις.

155. Ἐκ τῶν κλητῆρων τῆς τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν περιφέρειας, εἰς τὴν ὁποίαν καθεδρεύει τὸ πο-

* Ἐπιθὶ παρακατὸν τίτλον : Προσόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων, Δικαστικοὶ κλητῆρες.

λιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον, ἐκλέγει πᾶν δικαστήριον εἰρηνοδικῶν, ἐμποροδικῶν, πρωτοδικῶν, ἐφετῶν, πταισματοδικῶν, πλημμελειοδικῶν, κακουργιοδικῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, τὸν ἀπαιτούμενον τῶν κλητῆρων ἀριθμόν, οἵτινες ὀφείλουν νὰ κατοικήσωσιν ἀμέσως, εἰς τὴν καθέδραν τῶν δικαστηρίων τούτων. Δικ. Ὁργ. 157 160.

156. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐκλεχθέντες παρὰ τινος δικαστηρίου κλητῆρες ὀνομάζονται κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ δικαστηρίου τούτου.—Πᾶν δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποπέμψη πάλιν τοὺς κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου, καὶ νὰ παραλαμβάνῃ ἄλλους κατὰ τὸν προρρηθέντα τρόπον. Δικ. Ὁργ. 160.

157. Ἡ κατοικία τῶν λοιπῶν κλητῆρων τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, οἵτινες δὲν εἶναι κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, προσδιορίζεται παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις πάλιν μεταβάλλεται, ἂν ἄλλως πως δὲν διαταχθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως. Δικ. Ὁργ. 155.

158. Πᾶς κλητὴρ δικαστηρίου πρωτοδικῶν, ὅπου καὶ ἂν ᾖ διωρισμένος κατὰ τοὺς ὅρους τῶν προηγούμενων τριῶν ἄρθρων 155-157, καὶ εἰς ὅποιονδήποτε μέρος κατοικῇ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μετέρχεται τὰ ἔργα του καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαστηρίου.—Μόνον αἱ ἀπὸ δικηγόρου εἰς δικηγόρον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου κοινοποιήσεις γίνονται ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν κλητῆρων τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

159. Ἡ ἄσα πρᾶξις, γενομένη παρὰ κλητῆρος ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, παρὰ τῷ ὁποίῳ διατελεῖ, λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ αὐτὰ, αὐτὸς δὲ καταδικάζεται εἰς ὅλας τὰς ζημίας καὶ ἐξόδα, καὶ εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, καί, κατὰ τὰς περιστάσεις, παύεται πρὸς καιρὸν τῆς ὑπηρεσίας του. Πολ. Δικ. 140. 201. 203. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

160. Οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, οἵτινες θέλουν νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὴν περιφέρειαν ὅχι μὲν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἀλλ' ἀπὸ τὴν τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας των, ἂν καὶ δι' ἔργα τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλουν ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ νὰ εἰδοποιήσωσι προηγουμένως τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, καὶ νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ τὴν ἀδειαν, ὅστις τότε μόνον δύναται νὰ τὴν ἀρνηθῇ, ὅταν ἐκ τούτου βλάπτεται ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ὑπηρεσία. Δικ. Ὁργ. 155. 156.

161. Ὅταν ἀρνῶνται ἢ βραδύνουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἔργων αὐτῶν, ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου, ἐνεργοῦνται τὰ παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 141 ὁρισμένα. — Ὡς ἀποχρῶν [λόγος] δικαιολόγημα θεωρεῖται καὶ ἡ συγγένεια κατα τὸ ἀρθρον 177. Δικ. Ὁργ. 97. 141. 279. Πολ. Δικ. 56. Ποιν. Νόμ. 487. Ποιν. Δικ. 65.

162. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσι, κατὰ τὰς δικαστικὰς διατάξεις, ἰδίως δὲ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰς ἐπιτετραμμένας εἰς αὐτοὺς κλήσεις, κοινοποιήσεις καὶ ἐκτελέσεις καὶ ὅλας τὰς παραγγελίας τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τὰς πρὸς ἀτήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τοῦ δικαστηρίου διαταγὰς τοῦ προέδρου ἄλλως, τιμωροῦνται μὲ ποινὴν πειθαρχικὴν καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἔτι μείζονα. Δικ. Ὁργ. 292. 293. Ποιν. Δικ. 19.

ΑΠ. 184 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ ὁ Κ. δικαστικὸς ὢν κλητὴρ ἐβεβαίωσε ψευδῶς ἐν τῷ ἐπιδοτηρίῳ, ὅπερ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην συνέταξεν, ὅτι ἐκοινοποίησεν εἰς τὸν παθόντα Α.Κ., τὴν 523(1895) ἐρήμην ἀπόφασιν τοῦ ἐν Καλάμῃς Πρωτοδικείου, τοιχοκολλήσας ὀθῆεν ταύτην ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Α.Κ., ἐνῷ ταυαύτη κοινοποιήσεις οὐδαμῶς ἐγένετο, καὶ ὅτι ἐπραξε τοῦτο ἵνα ποιοιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἀθέμιτον ὄφελος, βλάβη δὲ τὸν Α.Κ., ὁ δὲ Δ.Λ., ὅτι ὑπεστήριξε τὴν ὑπὸ τοῦ Δ. ἐνεργηθεῖσαν κυρίαν πρᾶξιν τῆς πλαστογραφίας διὰ τῆς ὑποσχέσεως καὶ χορηγήσεως μισθοῦ καὶ διὰ συμβουλῆς, ὁρθῶς ἐκρίνεν ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη φέρει τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὑπὸ ἀρθροῦ 255 Ποιν. Νόμου προνοουμένου ἀδικήματος τῆς

πλαστογραφίας, ἥτοι τῆς ὑπὸ τῶν δημοσίων υπαλλήλων, ἐν τῇ ἐπιτη-
μότητι τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, ἐνεργομένης ἀλλοιώσεως τῆς ἀληθείας διὰ
τῆς ἐν ταῖς συντασσόμεναις ὑπ' αὐτῶν ἐγγράφοις βεβαιώσεως ψευδῶν
γεγονότων ὡς ἀληθῶν ἐν γνώσει τοῦ ψεύδους αὐτῶν, ὅπερ ἐστὶν ἐκ δο-
λίας προαιρέσεως.

Ἐπειδὴ τοῦ ἀδικήματος τῆς πλαστογραφίας δὲν ἀναγράφεται ὑπὸ
τοῦ νόμου ὡς συστατικὸν στοιχεῖον ἡ πρόθεσις βλάβης τοῦ δημοσίου ἢ
ιδιώτου τινός, ἢ ἡ ἐπέλευσις τοιοῦτου τινὸς ἀποτελέσματος, ὅπερ οὐχ'
ἦν, καθ' ἃ εἰσέχθη τὸ συμβούλιον ἐκτιμῆσαν ἐν τῇ ἀνεξελέγκτῳ αὐ-
τοῦ ἐξουσίᾳ τὰ προκύψαντα ἐκ τῆς ἀνακρίσεως περισπαστικά, ἐπῆλθεν
ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀλλ' ἀπαιτεῖται μόνον νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπέ-
λευσις τοιαύτης βλάβης, καὶ ἀνυπόστατοι ἐξελέγχονται οἱ διὰ τῶν ἐγ-
γραφῶν προτάσεις διατυπούμενοι λόγοι ὅτι διὰ τῆς συντάξεως πλαστοῦ
ἐπιδοτηρίου δὲν ἐσκόπουν οἱ ἀναιρεσεῖοντες ἰδεῖν ὠφέλειαν ἢ βλάβην
ἄλλου καὶ ὅτι δὲν ἐπῆλθεν ἢ δὲν ἦτα πιθανὸν νὰ ἐπέλθῃ τοιοῦτον ἀπο-
τέλεσμα.

Ἐπειδὴ κατὰ ἄρθρον 489 Ποιν. Νόμ. οἱ δημοσίοι υπῆρέται, οἱ εἰς
ἐγκλήματα σχίσιν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ἔχοντα ὑποπεσόντες, τι-
μωροῦνται ὡς καὶ οἱ δημοσίοι υπάλληλοι, δὲν ἐσφαλὲν ἄρα τὸ συμβού-
λιον τῶν ἐφετῶν, παραπέμφαν τὸν ἀναιρεσεῖοντα Κ. δημοσίον ὄντα
υπῆρέτην, καθ' ὃ δικαστικὸν κλητῆρα, ὡς φυσικὸν αὐτοῦργον τῆς ὑπ'
αὐτοῦ διαπραχθείσης πλαστογραφίας, ἀλλ' ὄφειλε νὰ παραθέσῃ καὶ τὸ
εἰρημένον ἄρθρον, ὅπερ παρέλειψε νὰ πράξῃ, ἄρα κατὰ τοῦτο καὶ μό-
νον εἶναι δεκτὴ ἡ αἰτήσις ἀναίρεσεως τῶν ἀναιρεσιέντων ἵνα παρατεθῇ
καὶ τὸ 489 Ποιν. Νόμου.

ΑΠ. 64 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ (961 καὶ 962 Πολ. Δικ. ἐπὶ κατα-
σχέσεως ἀκινήτων, μεσεγγυούχος μένει ὁ ὀφειλέτης, ὅστις ὀφείλει νὰ
φυλάττῃ καὶ τοὺς ὑστερον συλλεχθέντας καρποὺς καὶ νὰ ἀποδίδῃ του-
τους εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ κατ' αἰτήσιν τινος τῶν
διαφερομένων. Παρέβη ἄρα τὰ καθήκοντά του ὁ ἀναιρεσεῖον, ἀφαίρεσας
τὸν καρπὸν τοῦ κατασχθέντος ἀκινήτου ἄνευ αἰτήσεως τῶν διαφερομέ-
νων καὶ δικαστικῆς ἀποφάσεως περὶ παραδόσεως εἰς ἄλλον μεσεγγυ-
οῦχον ἢ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ἀδιάφορόν δ' ἐστὶν ἂν ὁ ἀναιρεσεῖον
δὲν ἐγνώριζε τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἀκινήτου, διότι ἡ
ταύτην διατάσσουσα ἀπόφασις τοῦ προέδρου, τὴν πρόδον τοῦ πλειστη-
ριασμοῦ ἐμποδίζουσα, κατ' οὐδὲν ἐπηρεάζει τὰς ρηθείας περὶ μεσεγ-
γυούχου διατάξεις.

Ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀναίρεσεως ὅτι ἐσφαλμένως ἡρμηκεύθη τὸ ἄρθρον
487 Ποιν. Νόμου, καθόσον δῆθεν ὁ ἀναιρεσεῖον διεπράξε τὸ δι' ὃ κατε-
δικάσθη ἀδικήμα ἵνα προλάβῃ τὴν ὑπὸ τῆς παθούσης ὑφαίρειν τοῦ
σταφιδοκαρποῦ καὶ ἔνεκα ἐσφαλμένης ἐρμηνείας τῶν ἁρθρῶν 961 καὶ
962 Πολιτ. Δικ., ἥτοι ἄνευ δολίας προαιρέσεως, ἐστὶν ἀπορριπτέος,
διότι, καθ' ἃ παρεδόχθη τὸ δικαστήριον τῆς οὐσίας, οὗτος παρέβη τὰ

καθήκοντά του ἐπὶ σκοπῷ ἰδίας ὠφελείας καὶ πρὸς βλάβην τῆς παθοῦσης, τῶν πραγματικῶν δὲ ταύτων περιστατικῶν τὴν ἀκρίβειαν δὲν δύναται νὰ ἐλέγξῃ ὁ Ἄρειος Πάγος, ὡς ὑποκειμένην εἰς τὴν κυριαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ δικαστηρίου τῆς οὐσίας.

Ἐπειδὴ ὁ δικαστικὸς κλητὴρ δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος, ἀλλὰ δημόσιος ὑπηρέτης καὶ ἡ παρ' αὐτοῦ διαπραχθεῖσα παράβασις καθήκοντος προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 489 ἐν συνδυασμῷ πρὸς ἀρθρ. 487 Ποιν. Νόμου, εἰς ὃ ἐκεῖνο παραπέμπει ἔδει ἐπομένως καὶ τὸ ἀρθρον 489 νὰ παρατεθῇ ἐν τῇ ἀποφάσει, τοῦτου δὲ παραλειφθέντος ἀναιρετέα κατέστη ἡ προσβυλλομένη ἀπίστασις.

163. Οἱ κλητῆρες ἐνεργοῦσιν αὐτοπροσώπως τὰς κοινοποιήσεις καὶ ἐκτελέσεις ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἐνὸς μέχρις ἑξ μηνῶν, ἡ ἐπὶ πειθαρχικῷ προστίμῳ πενήκοντα μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἐπιφυλαττομένων καὶ βαρυτέρων ποινῶν ἐν περιπτώσει πλαστογραφίας καὶ ἄλλων πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων. Δικ. Ὅργ. 292. 293. Ποιν. Νόμ. 247.

164. Πᾶς κλητὴρ ἔχει εὐρετήριον καὶ βιβλίον ταμείου κατὰ τὰ εἰς τὸ ἀρθρ. 150 ὠρισμένα. Δικ. Ὅργ. 87. Πολ. Δικ. 408, 3.

165. Πᾶς κλητὴρ σημειώνει ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου, καὶ ἐφ' ἐκάστου ἀντιγράφου τῶν πρὸς κοινοποίησιν ἐγγράφων, τὴν ποσότητα τῶν εἰς αὐτὸν ἀνηκόντων τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ 3 μέχρι 50 δραχμῶν, ἡ προσκαίρου παύσεως τὸ πολὺ ἐνὸς μηνός. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς κλητῆρας τὰ ἀρθρα 144 καὶ 145. Δικ. Ὅργ. 235. 244. 248.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Συμβολαιογράφοι.*

166. Συμβολαιογράφοι καλοῦνται οἱ δημόσιοι ἀξιω-

* Ἐπιθὶ παρακατιὸν Β. Διατάγματα περὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐδρῶν συμβολαιογράφων.

ματικοί, οἵτινες διορίζονται.—1) νὰ συντάττωσιν ὅλας τὰς συμφωνίας καὶ ἄλλας ἰδιωτικὰς δηλώσεις θελήσεων εἰς τὰς ὁποίας οἱ συμβαλλόμενοι ὀφείλουν ἢ θέλουν νὰ δώσουν κῦρος ἐπισήμου ἐγγράφου, νὰ ἐκδίδωσιν ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσεως ἐπίδεκτικὰ ἀπόγραφα αὐτῶν, καὶ νὰ βεβαιώνουν τὴν χρονολογίαν τῶν ἰδιωτικῶν ἐγγράφων.—2) νὰ ἐνεργῶσιν ἄλλας νομικὰς πράξεις, ἐπιτετραμμένας εἰς αὐτοὺς παρὰ τῶν νόμων. Πολ. Δικον. 93. 413. 414. 1065. 1066. 1071. 1072. 1077. 1081. 1086. 1092. X. [42]. 48.

ΑΠ. 186 (1900). Ἐπειδὴ τὴν ἐπομένην τοῦ γενομένου πλειστηριαμοῦ τῶν κτημάτων τῆς κληρονομικῆς περιουσίας τοῦ Γ., κατετέθη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀναιρεσιδλήτου συμβολαιογράφου, ἀπόντος ἐν Ἀμαρουσίῳ, ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Π. ἀποδεικτικὸν ἀναγγελίᾳ τῆς Β. ὡς πιστωτῆρας τῆς σχολαζούσης κληρονομίας, δὲν ὑπέγραψε δὲ ὁ ἀναιρεσιδλήτης ἐπανελθὼν εἰς τὸ γραφεῖόν του τὸ ἐν αὐτῷ εὕρισκόμενον ἐπίδοτήριον, ὡς ὀφείλει νὰ πράξῃ, ἀλλ' ἔσπευσεν ἅμα μαθὼν τοῦτο νὰ συντάξῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Β., εἰς ἣν εἶχον κατακυρωθῇ τὰ πλειστηριασθέντα κτήματα, πρᾶξιν συμφηρισμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῆς, ἐν ἣ ἰεθαιώσε ψευδῶς ὅτι οὐδεμία ἐγένετο ἀναγγελία, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ματαιώσῃ τὰ πρὸς ἀναγγελίας ἀποτελέσματα καὶ βλάβῃ οὕτω τὴν ἀναγγελισθῆσαν. Κατὰ τὰ πραγματικά ὅμως ταῦτα περιστατικά, ἡ τοῦ ἀναιρεσιδλήτου πρᾶξις δὲν φέρει τὸν χαρακτῆρα ἀπλῶς παραβάσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὡς συμβολαιογράφου, ἦν τὸ ἄρθρον 487 Πολ. Νόμου τιμωρεῖ ὡς εἰδικὸν ἄδικημα, ὅταν δὲν συντρέγουσιν οἱ ὅροι ἄλλου τινὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ Ποινικῷ Νόμῳ θετιζόμενων ἁδικημάτων, ἀλλὰ τοῦ ἁρθροῦ 255 ἁδικημα τῆς πλαστογραφίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἥτοι τῆς γενομένης ὑπ' αὐτῶν, ἐν τῇ ἐπιστημότητι τῆς ἀρχῆς μεθ' ἧς εἶναι περιβεβημένοι βεβαιώσεως ψευδῶν γεγονότων ὡς ἀληθῶν, ἦν ἐπὶ τοῦ προκειμένου δέχεται τὸ συμβουλευτικὸν πᾶν ἐφετῶν, βεβαιοῦν ὅτι ὁ ἀναιρεσιδλήτης διὰ τοῦ ἐγγράφου τοῦ συμφηρισμοῦ, ὅπερ ὡς συμβολαιογράφος, ἥτοι δημοσίως ὑπάλληλος, ἐξέδοτο ἐβεβαίωσεν ἐν γνώσει, ἐν τῇ ἐπιστημότητι τῆς ἀρχῆς ἣν εἶχε ψευδῶς ὅτι οὐδεμία ἐγένετο ἀναγγελία ἐνῶ τοιαύτη ἐγένετο, ἀδιαφόρως εἰς δὲν ὑπέγραψε τὸ ἐν τῷ γραφεῖῳ του εὕρισκόμενον περὶ ἐπίδοσεως αὐτῆς ἀποδεικτικόν.

ΑΠ. 227 (1900). Ἐπειδὴ ἐξ ἁρθ. 56 Πολ. Δικ. καθ' ὃ ὅστις ἐνεκεν οἰαζήποτε βολιότητος ἡ ἀπάτης, ἐνεκεν ἀσυγγνώστου ἀμελείας ἢ παραδρομῆς, ἐνεκεν ἀνότητος δικαιοσύνης ἢ ὑψηρείας, φρονεῖ ἐαυτὸν

ἡδικομένον παρὰ τινος τῶν ἐν τῇ ἄρθρῳ τοῦτῳ ρητῶς κατονομαζομένων προσώπων, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν δικαστικῶν ἢ ἄλλης ὑπηρεσίας ἔργων, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ κατ' αὐτῶν ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως, συνάγεται τοῦτο μὲν ὅτι ὁ νομοθέτης κατ' ἐξίρεσιν τοῦ κοινοῦ δικαίου, καθ' ὃ τὸ Δημόσιον εὐθύνεται διὰ τὰς ὑπὸ τῶν εκπροσωποῦντων αὐτὸ ὑπαλλήλων ἐνεργουμένας ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων αὐτῶν πράξεις των, καθιέρωσεν ὡς πρὸς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 56 ἀναφερομένους δικαστικούς ὑπαλλήλους, καὶ διὰ τὰς ἐν αὐτῷ προβλεπομένας περιπτώσεις τὴν ἀρχήν, ὅτι μίγον τὰ δικαστικὰ ταῦτα πρόσωπα εὐθύνονται, τοῦτο δὲ ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα εἰσὶν ὑπεύθυνα εἰς ἀποζημιώσιν διὰ πᾶσαν πρᾶξιν αὐτῶν, ἀναγομένην εἰς τὰ ὑπὸ τῶν νόμων ἀνατεθειμένα αὐτοῖς καθήκοντα καὶ οὐχὶ μόνον διὰ τὰ καθαρῶς δικαστικὰ ἐπομένους τὸ Ἐφετεῖον ὀρθῶς ἡρμήνευσε καὶ ἐφήρμοσε ἄρθρον 56 Πολ.Δικ., ἀπορρίψαν τὴν ἀγωγὴν τοῦ ἀναιρεσεύοντος περὶ ἀποζημιώσεως, κατὰ τοῦ Δημοσίου, διὰ πρᾶξιν τοῦ συμβολαιογράφου ἐξ ἧς ἐπῆλθεν αὐτῷ ζημία.

167. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ διορισθσομένων συμβολαιογράφων, καὶ ἡ [ἐξ ἐπαγγέλματος καθέδρα] ἡ καθέδρα τῆς ὑπηρεσίας ἐκάστου αὐτῶν, προσδιορίζεται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

168. Ἐντὸς τῆς περιφερείας ἐκάστου εἰρηνοδικείου καθοδεύει τοῦλάχιστον εἰς συμβολαιογράφος.—Εἰς ὅσα εἰρηνοδικεῖα δὲν διωρίσθῃ εἰσὲ ἰ συμβολαιογράφος, ὁ εἰρηνοδίκης ἐκπλήροί ἐν ταυτῷ τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου.—Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ εἰρηνοδίκης ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑπεχρεώσεις τακτικοῦ συμβολαιογράφου.* Πολ. Δικ. 492, 2.Δικ. Ὁργ. 174.

169. Ὁ βασιλεὺς διορίζει τοὺς συμβολαιογράφους κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ παρὰ τῇ ἀρμοδίῳ δικαστηρίῳ τῶν πρωτοδικῶν εἰσαγγελέως καὶ κατὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

*Ἐπιθε παρακατιὸν Β. Διάταγμα 21 Μαρτίου 1836—Νόμον 24 Ἰουλίου 1843.

170. Συμβολαιογράφος δύναται νὰ διορισθῇ μόνον, ὅστις—1) συνεπλήρωσε τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του.—2) ὑπεβλήθη εἰς τὰς πρὸς τὸ μετέρχεσθαι τὸ ἔργον τοῦ συμβολαιογράφου ἀπαιτούμενας δημοσίας ἐξετάσεις.—3) ἐγυμνάσθη τοῦλάχιστον ἐν ἔτος παρὰ τινι συμβολαιογράφῳ.—Κατὰ τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου γενησόμενας πρώτας ἐκλογὰς δύναται νὰ γενῇ ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τούτων διὰ προλαβούσας ἐκδουλεύσεις.*

171. Πᾶς συμβολαιογράφος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ἐρηνοδικείου, ἐντὸς τῆς ὁποίας καθεδρεύει, ἂν καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς περιφέρειας ἤθελον εἶσθαι διωρισμένοι πλειότεροι.—Πᾶσα πράξις γινομένη ἐκτὸς τῆς περιφέρειας ταύτης, εἶναι ἄκυρος καὶ μὴ οὐσα, καὶ ὁ παραβάτης συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον δέκα μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν ἢ εἰς πρόσκαιρον παῦσιν 14 ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν. Πολ. Δικ. 201, 202.

172. Οἱ συμβολαιογράφοι ὀφείλουν νὰ [συντάττουν πᾶν ἔγγραφον ἐπίσημον, ἀναγόμενον] νὰ ἐνεργῶσι πᾶσαν ἐπίσημον πρᾶξιν ἀναγομένην εἰς τὰ καθήκοντά των, ὅποιοςδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ αἰτῶν.—Εἰς μόνας τὰς παραινόμενους καὶ τὰς εἰς τὰ χρηστὰ ᾗθη ἀντιβαινούσας αἰτήσεις δύνανται καὶ ὀφείλουν νὰ ἀρνῶνται τὴν συνδρομὴν των· ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρέπει νὰ εἰδοποιῶσι παραχρῆμα τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα.—Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, ἂν ἀρνηθῶσιν ἢ βραδύνωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των, ἐφαρμόζονται τὰ εἰς τὸ ἀρθρ. 141 ὠρισμένα. Πολ. Δικ. 56. 1001. Ποιν. Νέμ. 480. Ποιν. Δικ. 65. Δικ. Ὁργ. 161. 279. 292. 293.

173. Οἱ συμβολαιογράφοι χρεωστοῦν, ἐκπληροθντες

* Ἐπιθε παρακατὸν: Προσδόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

τὰ καθήκοντά των, νὰ πληροφορῶνται ἐντελῶς περὶ τῆς θελήσεως τῶν συμβαλλομένων, νὰ βεβαιῶνται κατὰ τὸ δέον, ἂν οὗτοι γνωρίζωσιν ἀποχρώντως τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων ἀναδέχονται ὑποχρεώσεων, νὰ τοὺς διδάσκωσι, χρειᾶς τυγχούσης, περὶ αὐτῶν, νὰ συντάττωσι τὰ ἔγγραφα εὐσυνειδότως καὶ ἀπροσωπολήπτως, καὶ ἐν γένει νὰ ἀσφαλίζωσι κατὰ πάντα τρόπον τὰ συμφέροντα τῶν συμβαλλομένων.

174. Πᾶς συμβολαιογράφος πρὶν ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του καὶ ὀρκισθῇ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ὀφείλει — 1). νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, καὶ νὰ ἀποδείξῃ δι' ἐπισήμου ἀποδεικτικοῦ τὴν ἐν τάξει γενομένην παρακατάθεσιν αὐτῆς — 2). νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, εἰς τῶν ὁποίων τὴν περιφέρειαν καθεδρεύει, τὴν ὑπογραφήν καὶ μονογραφὴν του. — Ὁ παραβαίνων ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται πειθαρχικῶς εἰς χρηματικὴν ποινὴν εἰκοσι μέχρι διακοσίων δραχμῶν, καὶ ἂν ἐξ μῆνας μετὰ τὸν διορισμὸν του δὲν ἐξεπλήρωσεν εἰσέτι τὰ διατεταγμένα, παύεται τῆς ὑπηρεσίας. Δικ. Ὁργ. 175.

175. Τὰ εἰς συμβολαιογράφον τινὰ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθήκοντων του ἐπιβληθέντα πρόστιμα, ἀποζημιώσεις καὶ ἐξοδα ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαληφθείσης ἐγγυήσεως. — Ἄν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξαντληθῇ τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς ἐγγυήσεως, παύεται προσωρινῶς τῶν ἔργων του μέχρι οὗ δώτῃ νέαν ἐγγύησιν ἢ συμπληρώσῃ τὸ ὅλον. — Ἄν παρέλθωσιν ἐξ μῆνες χωρὶς νὰ γενῇ συμπλήρωσις ἢ νὰ δοθῇ νέα ἐγγύησις, ἡ θέσις θεωρεῖται ὡς κενὴ καὶ ἀναπληροῦται παρ' αὐτοῦ δι' ἄλλου. Δικ. Ὁργ. 174.

176. Δι' ἐπιμελείας τοῦ εἰσαγγελέως τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως προσδιορίζεται κατὰ τὰς περιστάσεις παρὰ

τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτόδικῶν, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν καθεδρεύουσιν οἱ συμβολαιογράφοι.— Ἡ ἐγγύησις δὲν εἶναι οὔτε κατωτέρα τῶν διακοσίων οὔτε ἀνωτέρα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν, δίδεται δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Πολ. Δικ. 840. Δικ. Ὁργ. 174.

Δηλοποίησις θ Φεβρουαρίου 1835. Περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν συμβολαιογράφων.

1). Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 174 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου γενησομένη παρὰ τῶν συμβολαιογράφων ἐγγυοδοσία καὶ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 17b τοῦ αὐτοῦ νόμου συμπλήρωσις ἢ αντικατάστασις τῆς ἐν μέρει ἢ κατὰ τὸ ὅλον ἐξαντληθείσης ἐγγυήσεως δύναται, κατ' αἵτησιν τοῦ ἐγγυοδότου, νὰ γενῇ.— 1) διὰ μετρητῶν,— 2) δι' ἐνεχύρου,— 3) δι' ἰκανῶν ἀκινήτων κτημάτων διδομένων εἰς υποθήκην παρὰ τοῦ ἐγγυοδότου αὐτοῦ ἢ παρ' ἐγγυητοῦ.

2). Τὸ αὐτὸ πρόσαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς εἰρηνοδίκας ὅταν αὐτοί, ὡς ἐκπληροῦντες ἔργα συμβολαιογράφου, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς συμβολαιογράφους ὑποχρέωσιν τῆς ἐγγυοδοσίας.

Χ. 177. Οἱ συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ συντάξω- Καζερτζή
σιν ἐπίσημα ἔγγραφα εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι συμβαλλόμενοι αὐτοὶ ἢ οἱ συγγενεῖς ἢ κηδεσται αὐτῶν, κατὰ μὲν εὐθεταν γραμμὴν εἰς ὅλους τοὺς βαθμούς, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι τοῦ τρίτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου, ἢ εἰς τὰ ὁποῖα περιέχεται τι ὑπὲρ αὐτῶν ἢ τῶν εἰρημένων συγγενῶν τῶν. Δικ. Ὁργ. 161. 179. 180.

Χ. 178. Διὰ νὰ ἔχῃ κῦρος τὸ συμβολαιογραφικὸν ἐγ- Καζερτζή
γραφον, ἀπαιτεῖται νὰ γενῇ ἐνώπιον δύο συμβολαιογρά- εἰς 1
φων ἢ ἐνδὲς συμβολαιογράφου, συμπεριλαμβάνοντος δύο μάρτυρας.— Ἄν ὁ συμβολαιογράφος δὲν ἐκδώσῃ τὸ ἐγ-

* Ἡ δηλοποίησις αὕτη διέπεται νῦν ὑπὸ τῶν Νόμων περὶ δικαστικῶν ἐγγυήσεων, οὓς ἐπιθι ἐν Τεύχει, Πολιτικῆς Δικονομίας σελ. 1158.

γραφον αὐτοπροσώπως, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις τιμωρεῖται ὡς πλαστογράφος. Δικ. Ὁργ. 179. 180. Ποιν. Νόμ. 247. 292. 293.

Καμψ. Χ 179. Οἱ δύο συμβολαιογράφοι δὲν δύνανται νὰ ἦναι πρὸς ἀλλήλους συγγενεῖς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας ἐντὸς τῶν παρὰ τοῦ άρθρου 177 ἀπαγορευμένων βαθμῶν.—Οἱ μάρτυρες πρέπει νὰ ἦναι πολῖται Ἕλληνες, νὰ μὴ ἔχουν μήτε μὲ τοὺς συμβαλλομένους μήτε μὲ τὸν συμβολαιογράφον συγγένειαν ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας κατὰ βαθμὸν ἀπαγορευόμενον παρὰ τοῦ άρθρου 177, νὰ μὴ ἦναι ὑπηρέται ἢ γραμματεῖς τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ νὰ ἔμπορουν νὰ υπογράφωνται. Δικ. Ὁργ. 178. 180. 183. Ποιν. Νόμ. 253.

Αἱ ιδιότητες, αἱ δέον νὰ ἔχωσιν οἱ μάρτυρες κατὰ τὸ 179 ἄρθρον, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναφέρονται ἐν τῷ συμβ. ὡς τεκμαίρονται, ἀρκεῖ μόνον ἡ ὑπαρξὶς αὐτῶν. ΑΠ. 126 τοῦ 47, 274 τοῦ 56, 252 τοῦ 54, 103 καὶ 154 τοῦ 81. τὸ τεκμήριον ἀνατρέπεται διὰ τῆς τοῦ ἐναντίου ἀποδείξεως. Α. Π. 274 τοῦ 56. Δὲν ἀπαιτεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ ἀναφέρηται ἐν τῷ συμβολαίῳ ἡ ἑλλειψὶς τῆς συγγενείας τῶν μαρτύρων πρὸς τὸν συμβολαιογράφον καὶ τοὺς συμβαλλομένους. ΑΠ. 246 τοῦ 54.—Αἱ ἐκ τῆς παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 179 ἀκυρότητες τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου, μὴ ἀφορῶσαι εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν, καλύπτονται διὰ τῆς συναινέσεως. ΑΠ. 270 τοῦ 57. ΑΠ. 325 (1864) Ἐὰν προσληφθῇ ὡς μάρτυς ἄλλοδαπός, θεωρούμενος κοινῶς ὡς Ἕλλην, δὲν ἀκυροῦται τὸ ἔγγραφον (§ 7 Εἰσηγ. 2, 10. Νόμ. 1 κωδ. 6, 23).

180. Ἐὰν δὲν διετηρήθησαν τὰ εἰς τὰ τρία προηγούμενα ἄρθρα 177-179 διατεταγμένα, τὸ συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον εἶναι ἄκυρον.

Καμψ. Δ 181. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον θέλει φανερῶναι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως.—1) τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ συμβολαιογράφου καὶ [τὴν κατοικίαν του] τὸν τόπον ὅπου ἐδρεύει.—2) τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν κατοικίαν τῶν συμβαλλομένων καὶ τῶν μαρτύ-



ρων· 3) τὴν ἡμετέραν, τὸν μῆνα, τὸν τόπον καὶ τὴν κα-
 οίκίαν, ἀπὸ τοῦ ἐγγράφου. — Ὁ παραβαίνων
 ταῦτα συμβολαιογράφος καταδικάζεται εἰς πειθαρχικὸν
 πρόστιμον ἢ πρόσκαιρον παυσιν, καί, κατὰ τὰς περιστά-
 σεις, καταδικάζεται ὡς πλαστογράφος. Ποιν. Νόμ. 247.
 255. Δικ. Ὁργ. 292. 293. = = 9/ἑξουσίαν διὰ τὸ Ν. 8.
 15/16/1891/1923. Νομ.

N. Ὁρίζοντος τοῦ ἄρθρου 181, ὅτι ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως πᾶν συμ-
 βολαιογραφικὸν ἔγγραφον δεόν νὰ σημειοῖ τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ
 συμβολαιογράφου κ. λ. π. ἔπεται ὅτι καὶ ἡ συμβολαιογραφικὴ διαθήκη,
 ἄλλως ἀκυροῦμένη. Ὁρίζοντος δὲ τοῦ ἄρθρου 185, ὅτι τὰ συμβολ. ἔγ-
 γραφα ὑπογράφονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως ὑπὸ πάντων τῶν συμβαλλο-
 μένων, μαρτύρων κ. τ. λ. ἔπεται ὅτι καὶ ἡ διαθήκη, ἄλλως ἀκυρου-
 μένη, δὲν ἀρκεῖ ἐπομένως ἡ ἀπλὴ ὑπογραφή τοῦ συμβολαιογράφου κα-
 τὰ τῆς ἐκθέσεως. ΑΠ. 75 τοῦ 76. Καὶ ὁ τόπος τῆς συντάξεως τῆς
 διαθήκης πρέπει νὰ συνάγεται ἐκ τῆς διαθήκης αὐτῆς. ΑΠ. 324
 τοῦ 64. Καὶ ὁ συντάξας αὐτὴν συμβολαιογράφος ἢ ἄλλος ἀναπληρῶν
 αὐτὸν νομίμως ὑπάλληλος ἄλλως ἀκυροῦται. ΑΠ. 256 τοῦ 52.
 ΑΠ. 34 τοῦ 44, 20 τοῦ 42, 65 τοῦ 67, 75 τοῦ 76, 338 τοῦ 80.
 Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον ἀναγκαῖον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος
 οὐ μόνον νὰ ὑπογράφηται ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμ-
 φαίνῃ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι τοῦ ἐγγράφου· ἡ δὲ
 παράλειψις οὗταρος τῶν διατυπώσεων ἐπιφέρει τὴν ἀκύρωσιν αὐτοῦ.
 ΑΠ. 338 τοῦ 80. Ἀναφέρεται τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον τοῦ συμ-
 βολαιογράφου ὀλογράφως ἐν τῷ σώματι τοῦ ἐγγράφου, ἐν ᾧ ἐν τῇ ὑπο-
 γραφῇ ἀρκεῖ καὶ μόνον τὸ ἀρκτικὸν στοιχεῖον τοῦ κυρίου ὀνόματος.
 Ἀλλὰ προκειμένου περὶ διορθώσεων ἢ προσθηκῶν ἐν τῷ περιθώριῳ,
 δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη ὅπως ἐκάστη προσθήκη καὶ διορθώσις ὑπογράφη-
 ται χωριστὰ ὑπὸ τῶν συμβαλλομένων, μαρτύρων καὶ συμβολαιογρά-
 φων· ἀλλ' ἀρκεῖ καὶ μοναδικὴ βεβαίωσις περὶ πολλῶν προσθηκῶν συγ-
 χράων φέρουσα τὴν ὑπογραφήν αὐτῶν, ὅτε τοῦ νόμου ἀποσκοποῦντος
 ἀπλῶς εἰς τὴν καταχώρισιν αὐτῶν, κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα πᾶσαν
 περὶ ὑποβολιμαίας αὐτῶν παρεισαγωγῆς ὑπόνοιαν. ΑΠ. 100 τοῦ 74.
 — Ἐκ τοῦ συνδ. τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ΡΝ' ἀπὸ 20 ἰαν. 1888
 νόμου περὶ εἰσαγωγῆς ἐν Ἑπτανήσῳ τῆς ἑλλην. Νομοθεσίας προκύ-
 πτει, ὅτι ὁ περὶ συμβολαιογράφων νόμος τῆς Ἑπτανήσου κατηργήθη
 καὶ ἀντ' αὐτοῦ εἰσῆχθησαν καὶ αὐτόθι αἱ σχετικαὶ διατάξεις Ὁργ. Δικ.
 καὶ μόνον ἡ ἰσχὺς τοῦ περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος τοῦ Καποδιστρίου
 δὲν ἐπεξετάθη εἰς τὰς Ἰονίους νήσους, ἐν αἷς διατηροῦσι προσωρινῶς
 τὸ κῆρος αὐτῶν αἱ περὶ διαθηκῶν διατάξεις τοῦ Ἰονίου ἀσπικτοῦ Κώδι-
 κος. Ὅθεν καὶ κατὰ τὴν ἐν Ἑπτανήσῳ σύνταξιν τῶν δημοσίων δικα-

Δικαστὴν
 στ. 316
 8/5/93

θηκῶν δέον νὰ διαφυλάττωνται αἱ διατάξεις τοῦ 181 ἄρθρου τοῦ δργ. τῶν δικ. καθ' ὃ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, καὶ ἐπομένως ἡ δημοσία διαθήκη, δέον νὰ ἀναφέρῃ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ συμβολαιογράφου, δηλαδὴ τὸν τόπον ἐνθα ἐδρεύει. ΑΠ. 144 τοῦ 73.—Ὁ ἀρ. 2 τοῦ 181 ἄρθρου ὁρίζει μὲν, ὅτι πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον δέον νὰ ἀναφέρῃ καὶ τὸ ἐπαγγέλμα τῶν συμβαλλομένων· ἀλλ' ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης δὲν συνάγεται ἀναγκαιῶς ἡ ἀκυρότης τοῦ ἔγγραφου, καὶ ὅταν παραλείπητ' ἡ μνείαν μὴ ὑφισταμένου ἐπαγγέλματος, ὡς ἄλλως εἶναι ἀναμφισβήτητος ἡ ταυτότης τοῦ συμβαλλομένου, ὅπερ κυρίως προτίθεται ἡ ὅλη τοῦ ἄρθρου τούτου διάταξις. ΑΠ. 44 τοῦ 47, Contra ΑΠ. 215 τοῦ 53, καθ' ἣν ἐπέρχεται ἀκυρότης.

ΑΠ. 75 τοῦ 49. Ἀναφέροντος τοῦ συμβ. ἔγγραφου, ὅτι τὸ ἔγγραφον συνετάχθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐνεργοῦντος τὰ καθήκοντα αὐτοῦ συμβολαιογράφου, τοῦ ἀναγκαιῶς ἔχοντος αὐτόθι τὴν κατοικίαν του, ἐκπληροῦται ἡ περὶ τῆς μνείας τοῦ τόπου ἐν τῷ συμβολ. ἔγγραφῳ διάταξις τοῦ νόμου. 44 τοῦ 42. Ἡ σημείωσις, ὅτι τὸ συμβόλαιον ἐγένετο ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογραφούντος εἰρηνοδίκου Σκοπέλου δὲν ἀναπληροῖ τὴν ἑλλειψιν τῆς τῆς σημειώσεως τοῦ τόπου, καθότι τὸ προσὸν τοῦτο δέον νὰ ὁρίζηται ἀκριδῶς ἐν τῷ ἔγγραφῳ, μὴ συναγόμενον ἐξ ἐκασίας.

Ἡ τῆς ἡμερομηνίας ἑλλειψις καθίστησιν ἄκυρον τὸ συμβόλαιον. ΑΠ. 176 τοῦ 50.—ΑΠ. 88 τοῦ 47. Διὰ τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ σημειώσεως, ὅτι εἰς ἐκ τῶν μαρτύρων **παρεπιθνημί** ἐν Ἀθήναις, δὲν ἰκανοποιεῖται ἡ διάτ. τοῦ 181 ἄρθρου, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ἡ σημείωσις οὐχὶ τῆς προσκαίρου διαμονῆς ἀλλὰ τῆς κατοικίας. ΑΠ. 29 τοῦ 65. Ἡ ἀξίωσις τῆς κατοικίας τοῦ ἄρθρου 181 συνίσταται εἰς τὴν ἐν καιρῷ τῆς συντ. τοῦ συμβολαίου κατοικίαν, οὐχὶ δὲ τὴν μόνιμον κατοικίαν τοῦ μάρτυρος. ΑΠ. 165 τοῦ 47 καὶ 251 τοῦ 50. Ἀξιοῦντος τοῦ 181 ἄρθρου νὰ σημειοῦται ἡ κατοικία τῶν συμβαλλομένων, οὐδὲν ὅμως ἐπεταί, ὅτι ἡ λέξις **κατοικία** δὲν δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ δι' ἄλλων ταύτοσημάτων λέξεων, ὁρίζουσῶν ἀκριδῶς τὸ πρόσωπον τοῦ συμβαλλομένου λ. χ. ὅτι ὁ συμβαλλόμενος προέρχεται ἐκ Μεσολογίου ἢ εἶναι ἐξ Αἰγίου. Ἀλλὰ διαφεύγει τὸν ἑλεγγον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἡ ἐρμηνεία ἢ ἡ ἐν τῷ συμβολαίῳ σημείωσις τῆς **διαμονῆς** τῶν μαρτύρων ἰσοδυναμῇ πρὸς τὴν λέξιν **κατοικία**, ἀνήκουσα εἰς τὰ κατωτέρω δικαστήρια. ΑΠ. 78 τοῦ 47, 75 τοῦ 49.—Οὗτε τοῦ ἄρθρ. 181 οὔτε ἄλλου τινὸς προσδιορίζοντος τὸ μέρος τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου, ἐν ᾧ δέον νὰ μνημονεύηται ἡ κατοικία τῶν συμβαλλομένων, εἶναι ἀδιάφορον τὸ μέρος. ΑΠ. 80 τοῦ 60.—Ἡ μονογραφὴ ἢ μὴ πλήρης καὶ ἀκεραία ὑπογραφή τοῦ ὀνόματος τοῦ συμβολαιογράφου καθίστησιν ἄκυρον τὸ συμβόλαιον. ΑΠ. 85 τοῦ 46, 169 τοῦ 54.—Οὐδαμῶς διατάττει ὁ νόμος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ συντάσσωνται ὑπὸ

τοῦ συμβολαιογράφου αἱ μεταξύ ζώντων συμφωνίαι ἐν μιᾷ ὥρῃ συνα-
πτῶς καὶ ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνευτινὸς διακοπῆς τοῦ συμβο-
λαίου καὶ ἐξακολουθήσεως αὐτοῦ εἰς ἄλλην ἡμέραν. ΑΠ. 296 τοῦ
60. — Ἡ παραίτησις τοῦ δικαιώματος τῆς προσβολῆς ἐπὶ ἀκυρότητι
τοῦ συμβολαίου, ὡς μὴ σημειοῦντος τὸ ἐπάγγελμα τῶν συμβαλλομένων,
δὲν ἔχει ἀποτελέσματα. ΑΠ. 16 τοῦ 58.

182. Ὅταν τὸ ὄνομα, τὸ ἐπάγγελμα καὶ ἡ κατοικία *Καμυρτζῆ*
τῶν συμβαλλομένων δὲν ᾔναι ἀπ' εὐθείας γνωστὰ εἰς
τὸν συμβ. λαιογράφον, ὑποχρεοῦται, ἐπὶ πειθαρχικῇ προσ-
τίμῳ τὸ πολὺ πεντήκοντα δραχμῶν, καί, κατὰ τὰς περι-
στάσεις, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὠρισμένη ποινῇ, νὰ
προσλάβῃ δύο μάρτυρας ἱκανοὺς, διὰ νὰ βεβαιωθῇ περὶ
τῆς ταυτότητος τῶν προσώπων. — Εἰς τὴν περίπτωσιν
ταύτην σημειοῦται εἰς τὸ ἔγγραφον τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθε-
τον καὶ ἡ κατοικία τῶν δύο τεύτων ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προη-
γουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένη ποινῇ. Δικ. Ὁργ. 292. 293.
Ποιν. Νέμ. 253.

183. Ὅταν οἱ συμβαλλόμενοι δὲν ἐμφανίζωνται αὐ- *Καμυρτζῆ*
τοπροσώπως, ἀλλὰ διὰ πληρεξουσίου, ἐπιδεικνύει οὗτος
τὰ ἐπιτρ. πικὰ εἰς τὸν συμβολαιογράφον, ὅστις, ἐπὶ πει-
θαρχικῇ προστίμῳ πεντήκοντα δραχμῶν, τὰ παραρτᾷ εἰς
τὸ συνταχθησόμενον ἔγγραφον. Δικ. Ὁργ. 203. 292.

184. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, κυρίως δὲ *Καμυρτζῆ*
πᾶσα διαθήκη, συνταττομένη παρὰ συμβολαιογράφου,
γράφεται χωριστὰ εἰς ἐν ἢ πλείοτερα φύλλα, καὶ μετὰ
τὴν σύνταξιν ἀναγινώσκεται εἰς τοὺς συμβαλλομένους με-
γαλοφώνως καὶ εὐκρινῶς, καὶ ἐπὶ τέλους τοῦ ἔγγραφου
γίνεται μνεῖα τῆς ἀναγνώσεως· ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πει-
θαρχικῇ προστίμῳ πεντήκοντα δραχμῶν. Δικ. Ὁργ.
292. 293.

N. Ἐκ τοῦ ἄρθρου 184, ἐπαναλαμβάνοντος τὴν περὶ προσκλήσεως
τοῦ διαθέτου καὶ τῶν μνητόρων εἰς παρεύεσθαι πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς δια-

θήκης διάταξιν τοῦ ἄρθρου ὁ τοῦ περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος, συνάγεται, ὅτι αἱ ἐν τῷ ψηφίσματι τούτῳ ὀριζόμεναι συνέπειαι ἐν περιπτώσει παραλείψεως τῆς τοῦ ἄρθρου ὁ διατυπώσεως ὑφίστανται ἀκέραιαι καὶ μετὰ τὸν νόμον περὶ Ὁργ. τῶν Δικαστηρίων. ΑΠ. 81 τοῦ 75.

ΑΠ. 92 (1886). Ἡ μὴ ἀνάγνωσις τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ καὶ ἡ ἐν αὐτῷ παράλειψις τῆς περὶ τῆς ἀναγνώσεως μνείας δὲν ἀναγράφεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος. Τούναντίον ἡ μὴ ἀνάγνωσις τῆς δικαστικῆς ἐκθέσεως, ὅποια καὶ ἡ περὶ κατακυρώσεως ἀναγράφεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος.

185. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα ὑπογράφονται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως καὶ ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικῇ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου, παρὰ πάντων τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συμβολαιογράφου, ἡ, εἴταν οἱ συμβαλλόμενοι καὶ οἱ μάρτυρες δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουν νὰ ὑπογράψουν, προστίθεται εἰς τὸ τέλος ἡ περὶ τούτου ὁμολογία τῶν ιδίων. — Παρεκτὸς τούτου ὁ συμβολαιογράφος [ὑπογράφεται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης σελίδος] ὀφείλει νὰ μοτογραφήσῃ ἐκάστην σελίδα.

186. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα γράφονται κατὰ συνέχειαν, εὐκρινῶς, χωρὶς παρεισγραφάς, συγκοπάς, χάσματα, ἢ διαστήματα, καὶ ὅλαι αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι ποσότητες, χρονολογίαι καὶ ἄλλοι ἀριθμοὶ γράφονται ὁλοκλήρως μὲ ἀλφαριθμητικὰ στοιχεῖα. — Αἱ παρεισγραφαὶ θεωροῦνται ὡς μὴ οὔσαι· ἂν δὲ ἀφορῶσιν αὐσιώδη μέρη τοῦ συναλλάγματος, ἢ τῆς θελήσεως τῶν συμβαλλομένων, ὅλη ἡ πράξις θεωρεῖται ὡς ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα.

187. Τὰ ζύσματα καὶ αἱ ὅλως ἀκατάληπτοι διαγραφαί, ἀπαγορεύονται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως τοῦ ὅλου ἐγγράφου. — Πᾶσα ἀναγκαῖα διαγραφή μιᾶς ἢ πλειοτέρων λέξεων γίνεται εἰς τρόπον, ὥστε αἱ διαγεγραμμέναι λέξεις νὰ φαίνωνται εὐκρινῶς· συγχρόνως δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν σημειῶνται εἰς τὸ περιθώριον καὶ ἡ σημείωσις αὕτη βεβαιοῦται ρητῶς· ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

188. Αἱ προσθήκαι, μεταβολαί, καὶ διορθώσεις γίνονται, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως, μόνον εἰς τὸ περιθώριον, ἢ, ὅταν τὸ μέγεθος τούτων δὲν τὸ ἐπιτρέπη, εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως. Κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ρητὴ βεβαίωσις. — Τὰ μεσόστιχα ἢ ἄλλαι προσθήκαι ἢ μεταβολαί, γενόμεναι εἰς τὸ ἔγγραφον, θεωροῦνται ὡς ἄκυροι καὶ μὴ οὔσαι. — Ἐκτὸς τῆς ἀκυρώσεως τιμωρεῖται ὁ παραβάτης καὶ μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

189. Ἡ εἰς ἀμφοτέρα τὰ προηγούμενα ἄρθρα διαλαμβανομένη βεβαίωσις τῶν εἰς τὸ περιθώριον σημειώσεων καὶ [τὰ ὑστερόγραφα] τῶν ὑστερογράφων καθὼς καὶ ὅλον τὸ ἔγγραφον, ὑπογράφεται παρὰ τῶν συμβαλλομένων, τῶν μαρτύρων, καὶ τοῦ συντάσσοντος συμβολαιογράφου, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἁρθροῦ 185.

190. Ἄκυρον καὶ μὴ ὑπογεγραμμένον παρὰ τῶν συμβαλλομένων ἔγγραφον δὲν ἔχει νόμιμα ἀποτελέσματα. — Ὅταν δὲ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν ὅλων τῶν συμβαλλομένων, θεωρεῖται μὲν ὡς ἰδιωτικὸν ἔγγραφον, ἔχον πληρὴς τὸ κύρος, λογίζεται δὲ ἄκυρον μόνον καθὸ συμβολαιογραφικόν, ἐπιφυλαττομένων ἐν τοσούτῳ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 296 κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου ὀρισμένων. Πολ. Δικ. 402.

191. Πᾶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, ἐκδοθὲν κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, παρέχει πλήρη πίστιν ἐν δικαστηρίῳ περὶ ὅλων τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων, καὶ ἐκτελεῖται καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν, ἂν φέρῃ τοὺς πρὸς ἐκτέλεσιν ἀπαιτούμενους τύπους. — Τότε μόνον ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ τὸ ἔγγραφον παύει τοῦ νὰ παρέχῃ πίστιν, ὅταν κατηγορηθῇ ὡς πλαστόν, ἢ ὡς νενοθευμένον κατὰ τὰ ἀκριβέστερον παρὰ τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας ὀρισμένα. Πολ. Δικ. 385. 398. 400. 403. 455.

192. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει νὰ φυλάττῃ παρ' ἑαυτῷ, ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως καὶ πειθαρχικοῦ προστίμου, τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων, ὅτα αὐτὸς συνέταξεν ἢ παρέλαβε πρὸς φύλαξιν — Ἐξαίρεσις τότε μόνον γίνεται, ὅταν συγχωρῇται παρὰ ῥητῆς τοῦ νόμου διατάξεως, ἢ διετάχθῃ παρὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως. — Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τῆς ἐξαιρέσεως τὴν περίπτωσιν, πρὶν παραδοθῇ τὸ πρωτότυπον, γίνεται κατὰ γράμμα ἀντίγραφον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον, ὑπογραφόμενον παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἐπικυρούμενον παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, εἰς τοῦ ὁποῖου τὴν περιφέρειαν καθεδρεύει ὁ συμβολαιογράφος, ἰσχύει ὡς πρωτότυπον, καὶ ὡς τοιοῦτο φυλάττεται, μέχρις οὗ ἀποδοθῇ τὸ πρωτότυπον. Δικ. Ὁργ. 292. 293. Πολ. Δικ. 426. 430, 4.

193. Τὸ δικαίωμα καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ νὰ δίδῃ ἀντίγραφα καὶ [ἀπόγραφα] ἐκτελεστὰ ἀπόγραφα ἐγγράφων συμβολαιογραφικῶν καὶ ἄλλων, ἅτινα παρακατετέθησαν ὡς πρωτότυπα παρὰ τινι συμβολαιογράφῳ, ἀνήκει μόνον εἰς τὸν διακατέχοντα τὰ πρωτότυπα συμβολαιογράφον. — Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς νὰ δίδωσιν, ἄνευ ῥητῆς διαταγῆς τοῦ προέδρου τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἀντίγραφα εἰς ἄλλους παρὰ τοὺς συμβαλλομένους, τοὺς κληρονόμους αὐτῶν ἢ ἄλλους ἔχοντας συμφέρον ἢ νὰ κοινοποιῶσι πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ περιεχόμενα. — Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῆς ζημίας, πειθαρχικοῦ προστίμου, ἢ προσκαίρου παύσεως τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου, καὶ ἐπὶ ποινῇ ἔτι μείζονι ἐν παραβάσει τῶν διὰ τοῦ ποινικοῦ νόμου διατεταγμένων. Ποιν. Νόμ. 447. 452. Δικ. Ὁργ. 291. 292. 293. Πολ. Δικ. 424. 426. 427.

194. Τῶν διαθηκῶν οὔτε ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον

δύναται νά δοθῇ, οὔτε τὸ περιεχόμενον νά κοινοποιηθῇ, ζῶντος τοῦ διαθέτου, εἰς ἄλλον παρ' αὐτόν, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠριτμένη ποινῇ. Δικ. Ὁργ. 211. 292. 293.

195. Ἀποβιώσαντος τοῦ διαθέτου, ὀφείλει ὁ συμβολαιογράφος, ἅμα λάβῃ γινῶσιν τοῦ θανάτου αὐτοῦ, νά γνωστοποιήσῃ τὴν ὑπαρξίν τῆς διαθήκης εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις δημοσιεύει τὸ περιεχόμενον αὐτῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἡ παραμέλησις τῆς γνωστοποιήσεως τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν.

196. Παντὸς εἰς χεῖρας συμβολαιογράφου τινὸς εὐρισκομένου πρωτοτύπου ἐγγράφου, ἢ ἄλλου ἔχοντος πρωτοτύπου κύρος, δίδεται ἐπὶ ποινῇ προσκαίρου παύσεως ἢ πειθαρχικοῦ προστίμου ἐν καὶ μόνον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἕκαστον τῶν ἐχόντων συμφέρον, καί, παραδιδόμενου τοῦ ἐγγράφου, τημεϊόυται ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ὅτι ἐγένεν ἡ παράδοσις. Πολ. Δικ. 1038. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

197. Μόνον κατὰ ρητὴν ἄδειαν τοῦ προέδρου τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν δύναται νά δοθῇ δεύτερον ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον εἰς ἕνα καὶ τὸν αὐτόν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ διαταγὴ παραρτᾶται εἰς τὸ πρωτότυπον ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

198. Τὰ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα ἐκδίδονται καθὼς αἱ δικαστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τοὺς ἐν τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ὠρισμένους τύπους. — Τῶν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων συμβολαιογραφικῶν ἐγγράφων δὲν θέλει δοθῇ, ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου ἢ προσκαίρου παύσεως, κἀνὲν ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπόγραφον ἐπιφέρειν τὰ ἀποτελέσματα τὰ ἐν τῷ ἄρ-

θρῶ 191 ὠρισμένα. Πολ. Δικ. 857. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

199. Πᾶν ἀντίγραφον ἢ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὸν ἀπογραφῶν παρὰ συμβολαιογράφου ἐκδιδόμενον πρέπει, ἐπὶ ποινῇ πειθαρχικοῦ προστίμου. — 1) νὰ ἐπικυροῦται κατὰ τὸ ἄρθρον 88 παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου· καὶ — 2) νὰ σφραγίζεται μὲ τὴν συμβολαιογραφικὴν σφραγίδα. — Πρὸς τοῦτο πᾶς συμβολαιογράφος κρατεῖ ἰδιαιτέραν σφραγίδα φέρουσαν περιγεγραμμένα τὸ ὄνομα καὶ τὸ παρῶνυμον τοῦ συμβολαιογράφου, τὴν ιδιότητα τῶν καθηκόντων του καὶ τὴν κατοικίαν του. Δικ. Ὁργ. 88. 292. 293.

200. Πᾶς συμβολαιογράφος πρέπει νὰ ἔχῃ εὐρετήριον μονογραφημένον κατὰ τὸ ἄρθρον 88 παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — Εἰς τοῦτο καταχωρίζονται καθ' ἑκάστην, ὑπὸ αὐξήοντα ἀριθμὸν, σημεϊούμενον συγχρόνως καὶ ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ὅλα τὰ παντὸς εἶδους ἐγγράφα τὰ παρὰ τοῦ συμβολαιογράφου συντεταγμένα ἢ παρ' αὐτῷ παρακατατεθειμένα ἢ ἔχοντα λαβόντα βεβαίαν χρονολογίαν· προσέτι δὲ ἀναφέρονται συνοπτικῶς τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν συμβαλλομένων μετὰ τῆς χρονολογίας, καὶ τοῦ ἀντικειμένου τῶν ἐγγράφων. — Εἰς χωριστὴν στήλην σημειοῦται ἡ ποσότης τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων ἑκάστου ἀπογράφου ἢ ἄλλου ἐγγράφου ἢ ἄλλης συμβολαιογραφικῆς πράξεως. — Ταῦτα δὲ πάντα ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ κατὰ τοῦ παραβάτου συμβολαιογράφου. — Περὶ τοῦ τύπου τῶν εὐρετηρίων τούτων ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία θέλει σχεδιάσει ὑποδείγματα, καὶ θέλει τὰ κοινοποιήσει διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως. Δικ. Ὁργ. 292. 293. Πολ. Δικ. 408, 3. 414

Δηλοποιήσις γραμματείας δικαστηρίων 4 Φεβρ. 1835.

Ὑπόδειγμα τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον χρεώσεται νὰ κρατῇ πᾶς συμβολαιογράφος, κατὰ τὸ ἄρθρ. 200 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

ἀριθμὸς	ἡμερομηνία	ὄνομα ἐπώνυ- μον κατοικία, κατάστασις τῶν μερῶν	ποῖον τὸ ἐγγράφον ἢ ἡ πράξις	δικαιοῦσα	ὑπογραφή τῶν μερῶν
_____	_____	_____	_____	_____	_____

201. Περὶ τῆς ἐπὶ τῶν πρωτοτύπων, ἀντιγράφων, ἀπογράφων, [ἢ ἄλλου παρακατατεθέντος ἐγγράφου] τῶν παρακατατιθεμένων ἐγγράφων γινομένης σημειώσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων, προσέτι δὲ καὶ περὶ τῆς παραβάσεως τῆς διατιμῆσεως ἐφαρμόζονται τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 127 ὠρισμένα. — Εἰς δὲ τὰς ἐκτὸς τοῦ νομίμου τέλους καὶ δικαιώματος δοθείσας ἢ καθομολογηθείσας ἀντιμισθίας, ἐφαρμόζονται τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 144 καὶ 145 διατεταγμένα.

202. Πᾶς συμβολαιογράφος ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ καὶ ἐπὶ ἀποδόσει τῶν ζημιῶν, νὰ κάμνῃ, διὰ τοιοκτολήσεως εἰς τόπον ἐπίτηδες διωρισμένον ἐντὸς τοῦ γραφείου του, τὰς παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὀριζομένας κοινοποιήσεις τῶν ἀναφορῶν καὶ ἀποφάσεων, ἅμα διευθυνθῶσιν εἰς αὐτόν. Πολ. Δικ. 667. 670. 671. 672. 677. 680. 683, 1. 685. 686. 692. Ἐ. 44. 66. 67. 68. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

203. Τὰ εὑρετήρια καὶ τὰ πρωτότυπα φυλάττονται παρὰ τοῦ ἰδίου συμβολαιογράφου. — Ὅταν καταργηθῇ ἡ θέσις του, ἢ δοθῇ εἰς ἄλλον, τὰ ἐγγραφα καὶ τὰ εὑρετήρια παραδίδονται ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, παρὰ τῶν κληρονόμων, ἢ ἄλλων [νομίμων διαδόχων του]

δικαιοδοχωρ του πρὸς ἄλλοι συμβολαιογράφου τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδίκειου, καί, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, ἐπὶ ποινῇ ἀποδόσεως τῶν ζημιῶν, καὶ ἐπὶ προστίμῳ πεντήκοντα δραχμῶν δι' ἕκαστον μῆνα βραδύτητος. — Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ συμβολαιογραφικὴ σφραγίς ἀφανίζεται. Δικ. Ὁργ. 168. 204. 205. 209. 210. 292. 293.

204. Μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ συμβολαιογράφου ἢ ἄλλου κατέχοντος συμβολαιογράφου ἔγγραφα (ἄρθρ. 168), τὰ πρωτότυπα καὶ τὰ εὐρετήρια σφραγιζονται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰρηνοδίκου μέχρις οὗ ὁ πρόεδρος τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ἐπιτρέψῃ τὴν προσωρινὴν φύλαξιν αὐτῶν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ εἰρηνοδίκειου. — Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλος συμβολαιογράφος, παραδίδονται τὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εὐρετήρια πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην. — Καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν περίπτωσιν ἀφανίζεται ἡ συμβολαιογραφικὴ σφραγίς. Πολ. Δικ. 1049, Δικ. Ὁργ. 168. 205. 206. 209. 210.

205. Ἄν εἰς τὴν περίπτωσιν ἀμφοτέρων τῶν προηγούμενων ἁρθρῶν δὲν ἔγινεν ἡ παράδοσις ἐντὸς τριῶν μηνῶν, τὴν ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ὁ εἰσαγγελεὺς. Δικ. Ὁργ. 203. 204. 206.

206. Συμπεσούσης βαρείας καὶ μακρᾶς ἀσθενείας ἀποκαθιστώσης τὸν συμβολαιογράφον ἀνίκανον τοῦ νὰ συντάττῃ ἔγγραφα, νὰ ἐκδίδῃ ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα, πᾶς ὁ ἔχων συμφέρον δύναται, μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν, νὰ ἀναφερθῇ ἐγγράφως εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ νὰ διορισθῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 204 ἄλλος συμβολαιογράφος ἢ ὁ εἰρηνοδίκης διὰ νὰ ἐκπληροῖ προσωρινῶς τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου. — Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, δὲν εἶναι ἀναγκαίᾳ ἡ παράδοσις τῶν ἐγγράφων εἰς τὸν προσδιορι-

σθέντα συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην, τὸ ἥμισυ δὲ τοῦ καθαροῦ ποσοῦ τῶν δικαιωμάτων λαμβάνει ὁ ἀσθενής, καὶ τὸ ἄλλο ἥμισυ ἔκ πληρῶν τὰ ἔργα αὐτοῦ. — Τὰς τοιαύτας προσωρινὰς ἀντικαταστάσεις δύναται προσέτι μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προσημειωθείσης προθεσμίας νὰ ἐνεργήσῃ ὁ εἰσαγγελεὺς αὐτεπαγγέλτως. Δικ. Ὁργ. 203. 210.

207. Τὰ παρὰ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου περὶ τῆς ἀσθενείας τοῦ συμβολαιογράφου διαταττόμενα ἐφαρμοζονται καὶ ὅταν ὁ συμβολαιογράφος καταδικασθῇ εἰς προσωρινὴν παῦσιν ὑπερβαίνουσαν τὸν μῆνα· ἄλλα τότε ὁ ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ συμβολαιογράφου εἰσπράττει δι' ἑαυτὸν τοῦ λογαριασμὸν ὅλα τὰ δικαιώματα. Δικ. Ὁργ. 209. 293, 4.

208. Ὅσάκις τὰ εἰρημένα ἔγγραφα παραδοθῶσιν εἰς εἰρηνοδίκην τινὰ ἢ εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον, ἂν καὶ προσωρινῶς, ὁ διακάτοχος αὐτῶν ἔχει τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συμβολαιογράφου, καὶ ἐπομένως τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐκδόσῃ ἀντίγραφα καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδεκτικὰ ἀπόγραφα. Δικ. Ὁργ. 166. 193. 204. 206. 209. 210.

209. Ὅσάκις πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς ἄλλον συμβολαιογράφον ἢ εἰρηνοδίκην πρωτότυπα καὶ εὐρετήρια, συντάσσεται προηγουμένως συνοπτικὸς αὐτῶν κατάλογος.

Ἐπὶ τέλους τοῦ καταλόγου τούτου πιστοποιεῖ ὁ νέος διακάτοχος, ὅτι παρέλαβε σφραγίσματα τὰ ἔγγραφα ταῦτα. Ἀντίγραφον τοῦ καταλόγου τούτου πέμπεται πρὸς τὸν εἰσαγγελεῖα καὶ φυλάττεται παρ' αὐτοῦ. Δικ. Ὁργ. 203. 204. 205. 206.

210. Ἡ εἰσπραξὶς τῶν εἰσέτι ἀπληρώτων ἀντιμισθίων καὶ δικαιωμάτων, τῶν ἐνεκα τῆς συντάξεως ἐγγράφων ἢ τῆς ἐκδόσεως ἀντιγράφων καὶ ἐκτελέσεως ἐπιδε-

κτικῶν ἀπογράφων ἀνήκει εἰς τὴν πικρὴν διακάτοχον αὐτῶν, εἰς τοὺς κληρονόμους ἢ ἄλλους ἀντιπροσώπους του. Δύναται δὲ νὰ ἀφεθῇ ἡ εἰσπραξις καὶ εἰς τὸν νέον διακάτοχον διὰ φιλικοῦ συμβιβασμοῦ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ παλαιοῦ διακάτοχου. Χ. 1.

211. Οἱ εἰσαγγελεῖς ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιθεωρῶσιν, ὅσας τις θέλουν, εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον ὅλα τὰ ἐγγράφα καὶ τὰ εὐρετήρια, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν διαθηκῶν, ζῶντος τοῦ διαθέτου. — Κατὰ πᾶσαν δὲ τριμηνίαν ὑποχρεοῦνται νὰ ἐξετάζουσι τακτικῶς ὅλα τὰ γραφεῖα τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν συμβολαιογράφων, νὰ βεβαιώσιν δι' ἐκθέσεως πᾶσαν παράβασιν, καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὰ τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐπιφυλαττομένης τῆς περαιτέρω καταδιώξεως, ἂν ᾗθελε συμβῇ ὑπέξαίρεσις ἐγγράφου, πλαστογραφία, ἢ ἄλλο κακούργημα ἢ πλημμέλημα Δικ. Ὁργ. 194. 196. 292. 293. Πολ. Δ. κ. 192. Ποιν. Δικ. 89. Ποιν. Νόμ. 247. 385.

212. Παρελθούσης τῆς εἰς τὸ ἀκροτελεύτιον ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένης προθεσμίας, παύει τὸ κῆρος ὅλων τῶν εἰς αὐτὸν ἀντιβαίνοντων νόμων καὶ διαταγμάτων, ἰδίως δὲ τοῦ ἀπὸ 11 (23) Φεβρουαρίου 1830 περὶ μνημόνων ψηφίσματος.

213. Ὁ ἀπὸ 11 (23) Φεβρουαρίου 1830 περὶ διαθηκῶν νόμος φυλάττει καὶ τοῦ λοιποῦ τὸ κῆρος του, ἐξαιρουμένων τῶν ἄρθρων 9-12 καὶ 26, ἅτινα ἀκυροῦνται διὰ τοῦ παρόντος ὁλοσχερῶς. — Ἀκυροῦνται προσέτι ἐν μέρει αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 3 καὶ 24 τοῦ εἰρημένου περὶ διαθηκῶν νόμου, καθ' ὅσον ἀφορῶσι τὰ συμβολαιογραφικὰ βιβλία, τὰ ὅποια, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, δὲν θέλουν κρατεῖσθαι πλέον· ἀκυροῦνται ὡσαύτως καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 20 καὶ 30 τοῦ εἰρημένου νόμου, διὰ τῶν ὁποίων διατάσσεται ἡ εἰς

τὰ νατ' ἐπαρχίαν ἀρχεῖα φύλαξις τῶν μυστικῶν διαθη-
κῶν· αἱ δὲ διαθῆκαι αὐταὶ θέλουν φυλάττεσθαι τοῦ λοι-
ποῦ παρά τοῖς ἰδίοις συμβολαιογράφοις.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Ὁρκος τῆς ὑπηρεσίας, βεβήως, καὶ μισθός.

* 214. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρετὴς ὀφεί-
λει, ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὀριζομένῃ ποινῇ, πρὶν
ἀναλάβῃ τὰ ἔργα του, νὰ κάμῃ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρε-
σίας, καὶ ἐν ταύτῳ νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως, ὅτι δὲν εἶναι
οὔτε θέλει εἶσθαι μέλος ἐταιρίας τινὸς [μυστικῆς] ἀγνώ-
στου εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους. Ποιν. Νόμ. 440. Δικ.
Ὁργ. 128, 2.

** 215. Οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρετὰι, ἐξαι-
ρουμένων τῶν δικηγόρων, ὀρκίζονται τὸν ἐξῆς ὅρκον τῆς
ὑπηρεσίας·— «Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν βα-
σιλέα, ὑποταγὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου καὶ εὐ-
συνειδήτον διαχείρισιν τῆς ἐμπιστευθείσης μοι ὑπηρε-
σίας, νὰ ἀποβλέπω μόνον εἰς τὸ κοινὸν καλόν, νὰ ἀπέχω
ἐπιμελῶς ἀπὸ πάσαν ἐκ πλαγίου σκέψιν, καὶ νὰ ἐκτελῶ
ἀκριβῶς ὅλα τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας μου».

** 216. Οἱ δικηγόροι ὀρκίζονται τὸν ἐξῆς ὅρκον τῆς
ὑπηρεσίας·— «Ὁρκίζομαι νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν βα-
σιλέα, καὶ ὑπακοὴν εἰς τοὺς νόμους τοῦ βασιλείου, νὰ
μὴ παραστήσω τι ἐπὶ δικαστηρίου ἐναντίον τῆς ἡσυ-

* Ἐπιθετὴ ἐν Τεύχει : Διοικητικὸς Ὁργανισμὸς Β. Διάταγμα 24
Ἀπριλίου 1833. Περὶ διορισμοῦ, ὀρκοδοσίας καὶ μισθοληψίας τῶν ὑπηρε-
τῶν τῆς ἐπικρατείας καὶ ἐνημοσίων ὑπαλλήλων.

** Ἀντὶ τῶν ἀρθρῶν 215 καὶ 216 ἰσχύει νῦν τὸ ψήφισμα Ο' τῆς
21 Ὀκτωβρίου 1863, ὅπερ ἐπιθετὴ ἐν Τεύχει : Διοικητικὸς Ὁργανι-
σμὸς.

»χλίας καὶ ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ἢ ἀντιβαῖνον εἰς τοὺς νόμους, τὰς διατάξεις, καὶ τὰ χρηστὰ ἦθη· νὰ μὴ ἀπομακρύνωμαι ποτὲ ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὀφειλόμενον σέβας· νὰ μὴ ὑπερασπίζω κάμμιαν ὑπόθεσιν, νὰ μὴ δίδω περὶ αὐτῆς συμβουλὴν ἢ νὰ πράττω κατ' ἄλλον τρόπον ὡς δικηγόρος, ἂν δὲν ἦμαι ἐντελῶς πεπεισμένος ἐν γνώσει καὶ συνειδήσει ὅτι εἶναι δίκαια». Δικ. Ὁργ. 139. 147. 148. 221.

217. Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατήριῳ, — 1) τοῦ εἰρηνοδικείου παρὰ τῶν δικηγόρων καὶ τῶν ὑπογραμματέων τοῦ δικαστηρίου τούτου. — 2) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ αὐτοῦ ἐδρεύοντος ἐμποροδικείου, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, ὅλων τῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δικαστηρίου εἰρηνοδικῶν μετὰ τῶν παρέδρων καὶ γραμματέων αὐτῶν, τῶν [ἀνακριτῶν] ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων. — 3) τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων. — 4) τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων καὶ παρ' ὅλων [τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν] τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικείου καὶ τῶν ἐμποροδικείων μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν. — Τοῦ Ἀρείου Πάγου ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, [τῶν ἐφετῶν] τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν παρέδρων αὐτῶν. * Προσθήκη * δύναται δὲ νὰ γῇ καὶ ἐν ὅσῳ

* Τὸ ἄρθρον 217 τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ Νόμου 13 Ὀκτωβρίου 1841. ἔχοντος ὡδε.

Νόμος 13 Ὀκτ. 1841. Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρ. 217 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικαστηρίων.

αὐτὸ ἄρθρον 217 § 1, 2 καὶ 4 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικ. τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ὁ δικαστὴρ, ὁ ἐφετμολογὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῷ ἐφετμολογίῳ ὑπογραμμένος (Νόμος 966 [1847]). —

218. Οἱ ἀρειοπαγῖται ὀρκίζονται τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως τῆς ἐπικρατείας.—Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ γένη, κατὰ τὸν πρῶτον τῶν δικαστηρίων ὀργανισμόν, καὶ δι' ὅλους τοὺς εἰς τὸ ἄρθρον 217 διαλαμβανομένους ὑπαλλήλους, ἂν ἡ κυβέρνησις δὲν ἐγκρίνῃ νὰ ἐπιτρέψῃ τοῦτο εἰς ἓνα ἢ πλείονας ἐπίτηδες ἀπεσταλμένους. Δικ. Ὁργ. 217.

219. Οἱ πάρεδροι ὀρκίζονται ἐφάπαξ τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, καὶ δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ τὸν ἐπαναλαμβάνωσιν ὡςάκισ προσλαμβάνονται διὰ νὰ ἐνεργῶσιν ἀναπληρωτικῶς εἰς πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον. Δικ. Ὁργ. 232. 287.

220. Ὁ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου συντάττει περὶ ἐκάστης ὀρκοδοσίας πρωτόκολλον, τὸ ὅποιον καθυποβάλλεται παρὰ τοῦ ἄρμοδίου εἰσαγγελέως πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν. Δικ. Ὁργ. 126. 128, 2.

221. Δικηγόρος, διωρισμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 138 παρὰ πλείοσι δικαστηρίοις, ὀρκίζεται ἐφάπαξ ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου ἐκ τῶν δικαστηρίων τούτων. Δικ. Ὁργ. 138. 216.

λογεῖται ὡς ἑξῆς : Ὁ ὅρκος τῆς ὑπηρεσίας γίνεται ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ 1) τοῦ εἰρηνοδικοῦ, παρὰ τῶν παρέδρων, τῶν γραμματέων, τῶν ὑπογραμματέων καὶ τῶν δικηγόρων τοῦ δικαστηρίου τούτου· 2) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ αὐτοῦ ἐδρεύοντος ἐμποροδικοῦ, τῶν παρὰ τῷ πρωτοδικεῖῳ διωρισμένων δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, τῶν ἰδίων αὐτοῦ παρέδρων καὶ ὅλων τῶν ἐντὶς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρηνοδικῶν, ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, συμβολαιογράφων καὶ κλητῆρων· 4) τοῦ δικαστηρίου τῶν Ἐφετῶν, ὑπὸ τῶν παρ' αὐτῷ δικηγόρων καὶ ὑπογραμματέων, καὶ παρ' ὅλων τῶν μελῶν τοῦ πρωτοδικεῖου, ἐξαιρουμένων τῶν παρέδρων, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ τῶν παρέδρων καὶ τῶν γραμματέων τῶν ἐμποροδικῶν».

222. Ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔχουν ἀμφότεροι βαθμὸν συμβούλου τῆς ἐπικρατείας· ὁ δὲ ἀντιπρόεδρος ἔχει τὸν βαθμὸν τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν· οἱ ἀρειοπαγῖται καὶ ὁ ἀντεισαγγελεὺς, τὸν τοῦ ὑποριγκικοῦ συμβούλου. Δικ. Ὁργ. 223. 310.

223. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν ἐφετῶν ἔχουν βαθμὸν νομάρχου καὶ προηγούμενοι αὐτοῦ· οἱ ἐφέται καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς, βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας, προηγούμενοι τούτου ὡσαύτως. Δικ. Ὁργ. 310.

224. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν ἔχουσι βαθμὸν διευθυντοῦ νομαρχίας.—Οἱ πρωτοδίκαι, οἱ ἐμποροδίκαι καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, προηγούμενοι αὐτοῦ. Δικ. Ὁργ. 310.

225. Οἱ εἰρηνοδίκαι ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, ἔπονται δὲ αὐτοῦ.

226. Οἱ γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἔχουν βαθμὸν ἐπάρχου, ἐπόμενοι αὐτοῦ.—Τούτων ἀπάντων προηγεῖται ὁ γραμματεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου· μετ' αὐτὸν ἔπονται οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν ἐφετῶν, καὶ τελευταῖον οἱ γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν. Οἱ ὑπογραμματεῖς ἐκάστου δικαστηρίου παρακολουθεῖσι τὸν γραμματέα, οἱ δὲ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοὺς ὑπογραμματεῖς. Δικ. Ὁργ. 310.

227. Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικῶν ἔχουν βαθμὸν νομαρχικοῦ γραμματέως, ἐπόμενοι αὐτοῦ· παρακολουθοῦσι δὲ αὐτοὶ μὲν τὸν εἰρηνοδίκην, οἱ δὲ ὑπογραμματεῖς τοὺς γραμματεῖς, καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου τοὺς ὑπογραμματεῖς. Δικ. Ὁργ. 310.

228. Οἱ κλητῆρες, οἱ μὴ ἐκπληροῦντες ἔργα κλητῶν τοῦ ἀκροατηρίου, παρακολουθοῦσιν εἰς τὰς ἐπισήμους

πομπάς τοὺς παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις κλητῆρας τοῦ ἀ-
γροατηρίου.

229. Εἰς τὰς ἐπισήμους πομπάς οἱ μὲν δικηγόροι
παρακολουθοῦσι τοὺς δικαστὰς τοῦ δικαστηρίου, παρὰ
τῷ ὁποίῳ διατελοῦσιν, οἱ δὲ συμβολαιογράφοι τοὺς πρω-
τοδίκας.

230. Οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 222-227 ἀναφερόμενοι ὑπάλ-
ληλοι φέρουσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των, οὗσαν ὁμως
ἐξ ἐρέας χρώματος κυανοῦ κατακοροῦς καὶ ἔχουσιν κεν-
τήματα καὶ ἐπωμίδας ἐκ χρυσοῦ. Δικ. Ὁργ. 310.

231. Οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, οἱ γραμμα-
τεῖς τῶν εἰρηνοδίκων, οἱ ὑπογραμματεῖς καὶ κλητῆρες
δὲν ἔχουν στολὴν τῆς ὑπηρεσίας. Ἀλλ' οἱ πρόεδροι καὶ
οἱ εἰσαγγελεῖς θέλουν προσέχει ὥστε οἱ παρὰ τῷ αὐτῷ
δικαστηρίῳ διατελοῦντες νὰ ἐνδύωνται σεμνοπρεπῶς
κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων των καὶ κατὰ τὰς δημο-
σί-υς πομπάς.—Οἱ κλητῆρες ἐκτελοῦντες τὰ ἔργα των
φέρουσι περὶ τὸν ἀριστερὸν βραχίονα ταινίαν γλαυκὴν
καὶ λευκὴν.

232. Οἱ πάρεδροι, ὅταν ᾔηται εἰς ἐνέργειαν, ἔχουσι
τὸν βαθμὸν τῶν δικαστῶν.—Τότε δὲ ἐπιτρέπεται εἰς
αὐτοὺς νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ βαθμοῦ των.—Εἰς
τὴν περίπτωσιν ταύτην ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτοῦν
ὕπὲρ ἐαυτῶν τὴν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικο-
νομίας εἰς τοὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνήκουσαν ἰδι-
αιτέραν ποινικὴν δικαιοδοσίαν.—Θεωροῦνται δὲ καὶ εἰς
τὰς πειθαρχικὰς ὑπὸ θέσεις ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ δικαστι-
κοὶ ὑπάλληλοι. Ποιν. Δικ. 36, 5. 40. Δικ. Ὁργ. 23.
24. 26. 300.

* 233. Ὁ ἐτήσιος μισθὸς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλή-

* Περί μισθοδοσίας ἐπιθι παρακατιὸν τὸν τίτλον Μισθοδοσία.

λων προσδιορίζεται ὡς ἐφεξῆς·—1) ὁ μισθὸς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου εἰς δραχμὰς 7,200, τοῦ δὲ ἀντιπροέδρου εἰς 5,400·—2) ὁ μισθὸς τῶν προέδρων καὶ τῶν εἰσαγγελέων τῶν ἐφετῶν εἰς 6,000 δραχμὰς·—3) ὁ μισθὸς τῶν ἀρειοπαγιτῶν καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως εἰς δραχμὰς 4,200, τοῦ δὲ γραμματέως εἰς 2,400·—4) ὁ μισθὸς τῶν ἐφετῶν, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελέων, καθὼς καὶ τῶν προέδρων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν καὶ τῶν παρὰ ταῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων, εἰς δραχμὰς 3,600, τῶν δὲ γραμματέων τῶν ἐφετῶν εἰς δραχμὰς 2,400·—5) ὁ μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀντεισαγγελέων εἰς δραχμὰς 2,400, τῶν δὲ γραμματέων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν εἰς δραχμὰς 1,800. Διγ. Ὁργ. 310.

234. Οἱ ἀνακριταὶ λαμβάνουσι χάριν ἀμοιβῆς κατ' ἔτος ἐπιμισθιον 300 δραχμ. τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ μόνον ὅταν εὐαρεστήσουν ἐντελῶς, ἐκπληροῦντες τὰ καθήκοντά των.*

235. [Οἱ εἰρηνοδίκαι]* τὰ μέλη τῶν εἰρηνοδικείων, οἱ διηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι, καὶ οἱ κλητῆρες δὲν λαμβάνουν προσδιορισμένον μισθόν, ἀλλ' ἀπολαμβάνουν μόνον τὰ τέλη καὶ δικαιώματά των. Χ.1.

236. Οἱ ἐμποροδίκαι ὡς καὶ οἱ πάρεδροι ὄλων τῶν δικαστηρίων δὲν λαμβάνουσιν οὔτε μισθόν οὔτε τέλη καὶ δικαιώματα.

237. Πᾶς γραμματεὺς πληρώνει ἐξ ἰδίων τοὺς ὑπο-

* Τὸ ἄρθρον 234 μετερρυθμίσθη ὑπὸ Νόμου ΑΥΕΙ' τῆς 28 Μαΐου 1887, ὅστις ὅμως καταργήθη ὑπὸ Νόμου ΑΩΕΘ' τῆς 31 Δεκ. 1890 ἐπαναφέροντος εἰς ἰσχὺν τὸ ἄρθρον 234.

** Νῦν λαμβάνουσιν οἱ εἰρηνοδίκαι. *Ἐπὶ παρακαλῶν τίτλων: Μισθοδοδία.

γραμματεῖς καὶ γραφεῖς τοῦ καὶ πρὸς τοῦτο μεταχειρίζεται τὰ τέλη καὶ τὰ δικαιώματά του.*—Μόνον εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν πρωτοδικῶν, πιστοποιηθείσης τῆς ἀνάγκης, δίδεται προσεπιχορήγησις διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ κακουργιοδικῶν.

238. Εἰς πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον, [πιστοποιηθείσης τῆς ἀνάγκης, δίδεται] δίδεται κατὰ τὴν πιστοποιηθεῖσαν ἀνάγκην ἑτησίᾳ προσεπιχορήγησις ἕνεκα τῆς γραφικῆς δαπάνης (ἄρθρον 126 ἀριθμὸς 4).—Ἐπίσης καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰσαγγελεῖς (ἄρθρον 117).

239. Οἱ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς τῶν κακουργιοδικῶν λαμβάνουν διὰ πᾶσαν συνεδρίασιν ἀντιμισθίαν πρόσ-διορίζομένην κατὰ τὰς περιστάσεις. Δικ. Ὁργ. 37. 38. 39. Ποιν. Δικ. 63.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τάξις τῶν ὑποθέσεων.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐκτὸς τοῦ ὑποκριτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

240. Οἱ γραμματεῖς, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι καὶ κλητῆρες ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν τὰς εἰς χεῖρας των πράξεις, τὰ ἀντίγραφα, τὰ ἀπόγραφα, καὶ ἄλλα ἔγγραφα μέχρι τῆς ἀποτίσεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δι-

* Ἐπιθι ἐν τίτλῳ Μισθοδοσία, Β. Διάταγμα. 6 Δεκ. 1837.

καιωμάτων. Πολ. Δικ. 290. 532, 7. Δικ. Ὁργ. 241. 242. 243. 248. X. 37.

241 Ἄν δὲ εἰς ἰδιαιτέραν τινὰ περίπτωσιν παραδοθῶσι τοιαῦτα ἔγγραφα, ἢ ἂν ἡ παράδοσις ᾖ κατὰ νόμον ἀναγκαία, τὰ τέλη καὶ δικαιώματα τούτων κηρύττονται εἰσπράξιμα, καὶ δύναται νὰ υποχρεωθῇ εἰς πληρωμὴν ὁ χρεώστης παρευθὺς διὰ τῆς βίας. Δικ. Ὁργ. 240. 242. 243.

242. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη ἐπισημειώσεις, δι' ἧς κηρύττονται τὰ τέλη καὶ δικαιώματα εἰσπράξιμα, γίνεται.—1) παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου διὰ τοὺς παρὰ τῷ εἰρηνοδικεῖν διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.—2) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ πλημμελειοδικῶν διὰ τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις δικηγόρους καὶ γραμματεῖς καὶ δι' ὅλους τοὺς συμβολαιογράφους καὶ κλητῆρας τῆς περιφέρειας τῶν.—3) παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐμποροδικῶν δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.—4) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν κακουργιοδικῶν δι' ὅλους τοὺς παρ' αὐτῷ διατελοῦντας γραμματεῖς, δικηγόρους ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου.—5) παρὰ τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου δι' ὅλους τοὺς παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τούτοις γραμματεῖς, δικηγόρους, ἢ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. Δικ. Ὁργ. 241. 243.

243. Ἡ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένη πρᾶξις ζητεῖται δι' ἀναφορᾶς ὑποστηριζομένης διὰ τῶν ἀναγκῶν ἀποδείξεων.—Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τίθεται ἡ διάταξις μὲ τὰς λέξεις «ἐκτελεστέα διὰ τὴν ποσότητα δραχ. »—Ἡ ποσότης γράφεται μὲ ἀλφαριθμητικὰ στοιχεῖα· ἡ δὲ πρᾶξις χρονολογεῖται προσηκόντως, ὑπο-

γράφεται παρά τοῦ προέδρου ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ σφραγίζεται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου. Δικ. Ὁργ. 242. 248. Πολ. Δικ. 856.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

*Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων
καὶ τῶν ἀπογράφων.*

244. Ὅστις λάβῃ παρά τινος γραμματέως, δικηγόρου, συμβολαιογράφου ἢ κλητῆρος ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον πρωτοτύπου τινὸς ἐγγράφου, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραβάλῃ τὸ ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον μὲ τὸ πρωτότυπον, ἐφ' ᾧ χρεωστεῖ ὁ ὑπάλληλος, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ κοινοποιήσῃ ἐντὸς τοῦ καταστήματος τὸ πρωτότυπον πρὸς ἐπιθεώρησιν. Πολ. Δικ. 199. Δικ. Ὁργ. 246. 292. 293.

245. Ὅταν τὸ παρά τινος τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρ. ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον ἢ ἀπόγραφον δὲν συμφωνῇ μὲ τὸ πρωτότυπον, ὁ δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ὑπρέτης καθυποβάλλεται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον, ἐν δὲ ὑποτροπῇ παύεται προσωρινῶς, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας, διαφυλαττομένης τῆς ἐνεκα πλαστογραφίας καταδιώξεως, ἂν τοιαῦται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου παρεκτροπαὶ ἔγιναν ἐκ προθέσεως. Δικ. Ὁργ. 292. 293. Ποιν. Νόμ. 247.

ΑΠ. 113 (1869) Ποινική. Τὸ ἄρθρον 245 Δικ. Ὁργ., καθ' ὃ χωρεῖ καταδίωξις ἐπὶ πλαστογραφίᾳ τοῦ δικηγόρου ὡςάκις ἡ διαφωνία μεταξὺ τοῦ πρωτοτύπου καὶ τοῦ ἀντιγράφου ἐγένετο **ἐκ προθέσεως**, οὐδ' ὅπως ἀντιφάσκει πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιτασσόμενα, ἅτε καὶ κατ' αὐτὸν πρὸς ὑπάρξιν τοῦ ἀδικήματος τῆς πλαστογραφίας ἀπαιτουμένης βολίας προαιρέσεως.

246. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 244 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι ὀφείλουσι, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ δίδωσι εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον ἀντίγραφα ἢ ἀπόγραφα τῶν εἰς χεῖράς των πρωτοτύπων ἢ ἄλλων ἐγγράφων, τὰ ὅποια παρακατετέθησαν παρ' αὐτοῖς ὡς πρωτότυπα.—Περὶ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τούτων ἐφαρμόζονται τὰ περὶ τῶν συμβολαιογράφων εἰς τὰ ἄρθρα 192-197 ὠρισμένα.—Ὅταν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην συμβῇ ἀμφισβόλαι καὶ φιλονεικίαι, ἡ περὶ τούτων συζήτησις καὶ ἀπόφασις γίνεται συνοπτικῶς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Δικ. Ὁργ. 292. 293. Πολ. Δικ. 190. 618. 999, 7.

ΑΠ. 18 (1848). Κατὰ τὰ ἄρθρα 244 καὶ 246 ὁ γραμματεὺς ὑποχρεοῦται νὰ παρέχῃ τῶν ἔχοντι συμφέρον ἀντίγραφον τῶν παρ' αὐτῷ κατατεθειμένων ἐγγράφων, ὅπερ, καίπερ ἐξ ἀντιγράφων ἐξαχθὲν, θεωρεῖται ὡς πρωτότυπον κατὰ τὸ ἄρθρ. 426 § 4 τῆς Πολ. Δικ., ὥσπερ ὁ καὶ οὐ διεξάγεται ἡ ἀπόδειξις, καίπερ ὦν ὑπόχρεως (Πολ. Δικ. 427 ἄρθρ. 2 καὶ 3), ἀρνεῖται νὰ ὁώσῃ τὸ πρωτότυπον.

247. Πᾶν ἀντίγραφον, ἐκδοθὲν παρὰ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 244 ἀναφερομένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη πρόσκλησις καὶ [κοινοποιήσις,] ἐπίδοσις πρέπει νὰ γράφεται εὐκρινῶς, ἄλλως ὑποβάλλεται ὁ παραβάτης εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον τριῶν μέχρι τριᾶκοντα ὀροσμῶν. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

248. Ἐκτὸς τῆς διὰ τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ὠρισμένης ποινῆς, δὲν πληρώνονται οὐδὲ τέλη καὶ δικαιώματα διὰ τὰ δυσανάγνωστα ἐγγραφα, καί, ἂν τυχὸν πληρωθῶσιν, ἐπιστρέφονται.—Περὶ τῆς τοιαύτης ἐπιστροφῆς γίνεται ἐπισημείωσις περὶ ἐκτελέσεως κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἁρθροῖς 241 μέχρι 243 ὠρισμένα. Πολ. Δικ. 856.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τάξις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

[Περὶ] ἐπὶ δικαστηρίων παρτὸς εἶδους.

249. Πᾶν δικαστήριον διορίζει ἐφάπαξ καὶ κοινοποιεῖ διὰ δημοσίων προκηρύξεων τὰς συνήθεις δικασίμους ἡμέρας, διακρίνον τὰς περὶ πολιτικῶν ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων. — Ἐκτὸς τούτων τὰ δικαστήρια τῶν πρωτοδικῶν διορίζουν, πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, ἰδιαιτέρας δικασίμους ἡμέρας, καὶ τὰς κοινοποιοῦν δημοσίως. Δικ. 265. Πολ. Δικ. 161.

ΑΠ. 55 (1895). Ἐπειδὴ ἀληθῶς μὲν κατὰ τὸ ἄρθρον 249 Δικαστ. Ὁργανισμοὶ ὁρίζονται ἐφ' ἅπαξ καὶ κοινοποιοῦνται διὰ δημοσίων προκηρύξεων αἱ συνήθεις δικασίμοι ἡμέραι πολιτικαὶ καὶ ποινικαί, ἀλλ' ἐντεῦθεν οὐδόλως ἔπεται, ὅτι, ἐὰν πᾶσαι αἱ εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸ πολιτικὸν ἢ ποινικὸν δικαστήριον πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεις κατὰ τὴν ὁριοθετήσαν διὰ τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ δικάσιμον ἡμέραν δὲν καταστή ἐφικτὸν νὰ συζητηθῶσιν ἔνεκα ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς χρόνου, δὲν εἶναι νόμιμος ἡ κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, καίτοι μὴ οὕτως κατὰ τὰ προειρημένα τακτικὴν δικάσιμον, κατὰ συνέχειαν ἐξακολούθησι τῆς συζητήσεως αὐτῶν, ἀφοῦ, κατὰ τὸ ἄρθρον 251 τοῦ Δικ. Ὁργαν., ἐκάστη συνεδρίασις διαρκεῖ ἐν ὅσῳ ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα συζητήσεως, τοῦλάχιστον 4 ὥρας, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι ἡ ἀρξαμένη κατὰ τὴν δικάσιμον ἡμέραν συνεδρίασις δὲν παύει πρὶν ἢ περατωθῇ ἡ συζήτησις πασῶν τῶν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ὑποβληθεῖσων ὑποθέσεων, ἐὰν δὲ, ἐλλείψει ἐπαρκοῦς χρόνου, δὲν κατορθωθῇ ἡ ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκδίκασις τινῶν ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων, οὐδόλως κωλύεται τὸ δικαστήριον νὰ ἐκδικάσῃ αὐτὰς κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, ἐξακολουθοῦν αὐτῷ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην ἀρξαμένην ἀλλὰ μὴ λήξαν συνεδρίασιν.

Ἐπειδὴ τὸ Πλημμελειοδικεῖον Λαρίσης διὰ τῆς προσβαλλομένης αὐτοῦ ἀποφάσεως σκεπτόμενον, ὅτι δὲν ἤδυνάτο νομίμως νὰ ἐκδικάσῃ εἰς τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὑποθέσεις, ὥς δὲν ἤδυνήθη νὰ δικάσῃ κατὰ τὴν ὁριοθετήσαν διὰ τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ δικάσιμον ποινικῶν δικῶν, ἀνέδω-

λέν ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ ἀρίστως τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ προσβυλλομένη ἀποφάσει ποινικῆς ὑποθέσεως, οὕτως ὅμως ἀποφηνάμενον ψευδῶς ἡρμήνευσε καὶ ἐσφαλμένως ἐφήρμοσε τὸ ἄρθρον 249 Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ.

250. Κατὰ τὰς κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτὰς δὲν γίνεται συνεδρίασις εἰμὴ ὁσάκις προκύπτει κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς.—Αἱ συνεδριάσεις γίνονται πάντοτε εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον, ἐκτὸς ἐὰν διὰ ρητοῦ νόμου ἢ δι' ἐπιταγῆς τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας δὲν διετάχθῃ ἄλλως πῶς. Πολ. Δικ. 161. Δικ. Ὁργ. 125. Ποιν. Νόμ. 71.

ΑΠ. 37 (1893) Ποινική. Ἐκ τῶν ἄρθρ. 249 καὶ 250 § 1 Ὁργ. Δικ. προκύπτει ὅτι ὀρίζονται μὲν αἱ δικάσιμοι ἡμέραι παντὸς εἴδους δικαστηρίου ὑφ' ἐκάστου αὐτῶν ἐφάπαξ καὶ κοινοποιοῦνται καταλλήλως, ἀλλ' ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃται συνεδρίασις καὶ ἐν ἄλλαις ἡμέραις ἐκτάκτως ἐν ἀνάγκῃ. Οὐδεμιᾶς δὲ διατάξεως ὀριζούσης τὸν προσδιορίζοντα τὴν ἐκτακτὸν ταύτην δικάσιμον, ἔπεται ὅτι ἀφέθη τοῦτο εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ κρίσιν τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ εἰσάγεται πρὸς συζήτησιν ἐκτάκτως ἢ ὑπόθεσις.

ΑΠ. 81 (1843) Ποινική. Ὁ νόμος ἀπαιτεῖ νὰ προσδιορίζηται ὁ τόπος τῶν δημοσίων συνεδριάσεων, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ τόπος τῶν ἐν τῷ συμβουλίῳ διασκέψεων· ἀπαξ δὲ προσδιορισθεὶς καὶ δημοσιευθεὶς οὐδεμίᾳ ἀνάγκῃ νὰ ἀναφέρηται ἐν ἐκάστῃ ἀποφάσει.

251. Ἐνόςω ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα συζητήσεως, ἐκάστη συνεδρίασις διαρκεῖ τοῦλάχιστον τέσσαρας ὥρας, καὶ ὁ καιρὸς οὗτος δὲ, εἰμφορεῖ νὰ δαπανηθῇ πρὸς ἄλλο τι. Δικ. Ὁργ. 268.

252. Πᾶς πρόεδρος, δικαστής, εἰσαγγελεὺς, εἰρηνοδίκης, δημόσιος κατήγορος παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τῶν πταισματοδικῶν, γραμματεὺς καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου, ὀφείλει, ἐπὶ πειθαρχικῇ ποινῇ, νὰ ἐμφανίζεται κατὰ τὴν διωρισμένην ὥραν εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως καὶ νὰ μὴν ἀπομακρύνεται αὐτογνῶμόνως πρὶν διαλυθῇ

ἡ συνεδρίασις. Δικ. Ὅργ. 23. 25. 33. 41. 64. 292.
293.

ΑΠ. 4 (1866) Ποινική. Εἰς τὸ ἄρθρον 251 ὑπαγονται καὶ οἱ χρεὶ δικαστοῦ ἐκπληροῦντες σύμβουλοι, ἐπομένως τιμωρουμένων καὶ τούτων, ὡς πάντων τῶν ἄλλων δικαστικῶν προσώπων, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς σύμβουλον, μὴ ἐμφανισθέντα ἐν τινι συνεδριάσει κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν.

253. Ἄν συμβῇ ζημία ἔνεκα βραδείας ἑλευσεως, παντελοῦς ἀπουσίας ἢ προώρου ἀναχωρήσεως δικηγόρου τινός, καταδικάζεται εὗτος [εἰς τὰς ἀποζημιώσεις] εἰς τὰ ἔξοδα καὶ εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν. Δικ. Ὅργ. 292.
293.

254. Κωλυομένου τινός τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 252 καὶ 253 ἀναφερμένων ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν, ἀναγγέλλεται ἡ αἰτία τῆς κωλύσεως πρὸς τὸν πρόεδρον [καὶ] ἢ τὸν εἰσαγγελέα εἰ δυνατόν πρὸ τῆς συνεδριάσεως.

255. Ὁ τόπος τῶν συνεδριάσεων θέλει διακοσμηθῇ ὁμοιομόρφως καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν τοῦ Βασιλείου. — Εἰς τὰς συνεδριάσεις οἱ δικασταὶ κάθονται εἰς ἔδρας ὑψηλάς, καὶ εἶναι χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀκροαμένους διὰ δρυφάκτων. Δικ. Ὅργ. 257. Πολ. Δικ. 265.

256. Ὁ πρόεδρος κάθεται ἐν τῷ μέσῳ τῶν δικαστῶν· ἐκ δεξιῶν ὁ εἰσαγγελεὺς ἢ ὁ δημόσιος κατήγορος, καὶ ἐξ ἀριστερῶν ὁ γραμματεὺς.

257. Οἱ δικηγόροι καὶ οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου ἔχουν μονίμους ἔδρας εἰς τὸ ἔδαφος μὲν τοῦ δικαστηρίου, ἄλλ' εἰς τόπον ἀπρόσιτον εἰς τὸ κοινόν. Δικ. Ὅργ. 254. Πολ. Δικ. 165.

258. Διὰ τοὺς διαδίκους καὶ τοὺς μάρτυρας, εἰς δὲ τὰ ποινικὰ δικαστήρια καὶ διὰ τοὺς ἰδιώτας κατηγόρους καὶ τοὺς κατηγορουμένους διορίζεται εἰς ἕκαστον δικα-

στήριον ἰδία θέσις, χωρισμένη ἀπὸ τοῦ κοινὸν διὰ διαφράγματος. Δικ. Ὁργ. 255. 257. Ποιν. Δικ. 374. 422.

259. Οἱ δικηγόροι, οἱ διάδικοι, οἱ ἰδιῶται κατήγοροι, οἱ κατηγορούμενοι καὶ οἱ μάρτυρες ὁμιλοῦσι πρὸς τὸ δικαστήριον ἰστάμενοι, ἐκτὸς ἑάν, θέλοντες νὰ καθήσουν, ζητήσουν καὶ λάβουν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τοῦ προέδρου. Δικ. Ὁργ. 100.

260. Τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων, καὶ τὰ πρωτότυπα τῶν αποφάσεων γράφονται ἐπὶ χαρτίου τοῦ αὐτοῦ σχήματος, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς συρράπτονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, εἰς δὲ τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους βιβλιοδετοῦνται. — Θέλουν δὲ διαστελλεσθαι ἀκριβῶς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων ἀπὸ τὰς αποφάσεις· ἐπίσης δὲ θέλουν διακρίνεσθαι αἱ κατὰ τὰς πολιτικὰς δίκας ἐκθέσεις τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων, καὶ δικαστικαὶ αποφάσεις ἀπὸ τὰς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων· καὶ πάλιν αἱ τῶν δικαστηρίων τῶν πλημμελειοδικῶν ἀπὸ τὰς τῶν κακούργιοδικῶν. — Πᾶσα παράβασις τῆς παρούσης διατάξεως, γενομένη παρὰ τοῦ γραμματέως, τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν ὅχι κατωτέραν τῶν εἰκοσιπέντε δραχμῶν. Πολ. Δικ. 189. Ποιν. Δικ. 91. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

Ὑπόδειγμα τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 260 τοῦ περὶ ὀργ. τῶν δικ. κτλ. Ν. ἀναφερομένων πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων.

1) Εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Συνεδρίασις τῆς . . Ἰανουαρίου 1835.

ὀνόματα τῶν δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως.	ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τῶν διαδίκων συνηγόρων ἢ πληρεξουσίων· παρατήρησις ἂν οἱ διάδικοι δὲν ἐνεφανίσθησαν.	ποτὴ ἢ διαφερομένη ὑπόθεσις.	συνοπτικὴ ἐκθεσις τῶν οὐσιωδῶς τερων κεφ. τῆς συζητήσεως, τῶν προτάσεων τῶν διαδίκων, τῶν ἐξομ. μαρτύρων.	συνοπτικὴ μνεία παντὸς ἀξιολογοῦ συμ-βάντος ἐν τῇ ἀκροατηρίῳ.

2) Εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις.

Ἀπαρλλάκτως κατὰ τὸ προηγούμενον ὑπ' ἀριθ 1) ὑπόδειγμα. Ἡ τρίτη στήλη θέλει ἀναφέρει ποῖον τὸ πλημὲλημα ἢ τὸ κακούργημα, ἢ δὲ τετάρτη, καὶ τὰς προτάσεις τοῦ εἰσαγγελέως.—Τὰ πρακτικὰ τῶν δι' ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις συνεδριάσεων ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ γραμματέως.

Ὑπογραφή τοῦ προέδρου.

» τοῦ γραμματέως.

261. Ἄν ὁ γραμματεὺς, κωλυθεὶς ἐκ τινος περιστάσεως, δὲν ὑπογράψῃ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως καὶ τὴν ἀποφασιν, ἀρκεῖ νὰ γενῇ μνηεὶα τοῦτου εἰς μὲν τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἰς δὲ τὰς ποινικὰς ὑπὸ πάντων τῶν δικαστῶν παρὰ τῇ ὑπογραφῇ των. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν εἰς ἐγκληματικὰς ὑποθέσεις κωλύεται τις τῶν δικαστῶν τοῦ νὰ ὑπογράψῃ. Εἰς τὰς πολιτικὰς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 270. Πολ. Δικ. 174. Ποιν. Δικ. 88. Δικ. Ὁργ. 27. 123. 270.

ΑΠ. 231 (1871) Ἐπειδὴ καὶ τὰ βουλευματα ἀποφάσεις εἰσὶ, κατὰ ἀρθρ. 247 Ποιν. Δικ. καὶ ἐπομένως τὸ κύρος αὐτῶν κατὰ τὰς περὶ τοῦ κύρους τῶν ἀποφάσεων γενικὰς διατάξεις κρίνονται.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἀρθροῦ 261 καὶ 270 Ὁργανισμοῦ Δικαστηρίων καὶ ἀρθροῦ 88 Ποινικοῦ Δικαίου ἐξάγεται ὅτι προηγεῖται τῆς συντάξεως τοῦ περὶ τῆς ἀποφάσεως ἐγγράφου ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστοῦ, καὶ ἢν συντάττεται τὸ περὶ αὐτῆς ἐγγράφον καὶ τοῦτο προὶδὼν ὁ Νομοθέτης λέγει ἐν τοῖς εἰρημέναις ἀρθροῖς τοῦ ὁργανισμοῦ, ὅτι, κωλυομένου τινὸς τῶν ποινικῶν δικαστῶν νὰ ὑπογράψῃ, ἀρκεῖ νὰ γίνῃ μνηεὶα τοῦτου ὑπὸ τῶν λοιπῶν δικαστῶν παρὰ τῇ ὑπογραφῇ αὐτῶν.

Ἐπειδὴ τῶν διατάξεων τούτων ἐφαρμοζόμενον καὶ ἐπὶ τῶν βουλευμάτων, τὸ προσβαλλόμενον οὐδὲν ὅπως δύναται νὰ θεωρηθῇ ἄκυρον ὡς περιέχον τὴν βεβαίωσιν τοῦ κωλύματος παρὰ τῇ ὑπογραφῇ τῶν δικαστῶν· διότι οἱ τέσσαρες ἕτεροι δικασταί, ἀφοῦ ὑπέγραψαν τὸ βούλευμα δι' ἐτέρας ὑπογραφῆς αὐτῶν ἰδίᾳ τὸ κώλυμα τοῦ δικαστοῦ Δ. τοῦ νὰ ὑπογράψῃ ἐβεβαίωσαν εἰπόντες, ὅτι μετὰ τὴν ἐάσκεψιν καὶ πρὶν ἢ ἀντιγραφῇ εἰς τὸ καθαρὸν ἡ ἀπόφασις ἀνεχώρησεν· ὅθεν ἀνυπόστατοι εἰσὶ πάντες οἱ περὶ τῆς κακῆς συνθέσεως τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετῶν πρστεινόμενοι λόγοι, ὡς οὐδὲν ἕτερον ἔρεισμα ἔχοντες ἢ τὴν ἑλλειψιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ εἰρημένου δικαστοῦ.

262. Πᾶν πολυμελὲς δικαστήριον ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διαιρηθῇ, ὅσαςκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν τὸ συγχωρεῖ, δι' ἰδιαίτερου κανονισμοῦ εἰς δύο ἢ καὶ πλείω τμήματα, νὰ προνοῇ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον περὶ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ δικαστηρίου, καὶ νὰ διατάσῃ τὰ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων ἐκάστου τῶν παρ' αὐτῷ ὑπαλλήλων, ἂν αἱ [γενικαὶ παρέλκει τὸ γενικαί] τοῦ νόμου διατάξεις δὲν ἤθελον ἐξαρκεῖ κατὰ τοῦτο.—Τοιοῦτοι κανονισμοί, ἅπαξ ἐπικυρωθέντες παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, πρέπει νὰ τηρῶνται παρ' ἐκείνων, παρὰ τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν.

ΑΠ. 83 (1878). Ἡ εἰς τμήματα διαίρεσις δι' ἰδιαίτερου κανονισμοῦ τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων ἐπετράπη πρὸς εὐχερεστέραν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχει ροπὴν εἰς τὴν τοῦ νόμου ἀρμοδιότητα αὐτῶν. Ὅθεν δὲν καθίσταται ἀναρμόδιον τὸ εἰς τμήματα, ὅπως διέκασθ' ὑπόθεσιν, ὑπαχθεῖσαν διὰ τοῦ κανονισμοῦ εἰς ἕτερον τμήμα. Κατ' ἀκολουθίαν δύναται καὶ συνοπτικὴ ὑπόθεσις νὰ δικασθῇ ὑπὸ τοῦ τῶν συνήθων τμήματος καὶ τανάπαλιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Τάξις τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια.

263. Εἰς τὸ γραφεῖον ἐκάστου πολυμελοῦς δικαστηρίου [συντάττεται] τηρεῖται παρὰ τοῦ γραμματέως πινακίον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας.—Τὰ ἔνεκα τούτου πληρωνόμενα δικαιώματα θέλουν προσδιορισθῇ δι' ἰδιαίτερας διατάξεις· πληρῶνονται δὲ ἀνεῖν ἀναβολῆς. Πολ. Δικ. 570. 571.

ΑΠ. 129 (1873). Ὅριζοντος τοῦ ἄρθρου 264, ὅτι ἡ τάξις τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων προσδιορίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικ. δηλονότι κατὰ τὴν χρονολογικὴν σειρὰν τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν διὰ τῆς ἐν τῷ πινακίῳ ἐγγραφῆς (ἄρθρ. 570 καὶ 571 πολ. δικον.) ὁρίζουσας δὲ τῆς πολιτικῆς δικον. διὰ τῶν ἄρθρων 577 καὶ 578, ὅτι

περίληψις, περιέχουσα τὰς πρὸς συζήτησιν δίκας, ἐξάγεται ἐκ τοῦ πινάκιου καὶ τοιχοκολλᾶται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων καὶ πληρεξουσίων αὐτῶν, ἔπεται, ὅτι καίτοι κατὰ τὸ 263 Δικ. Ὁργ. ἐν πινάκιον ἔχει ἕκαστον πολυμελὲς δικαστήριον, οὐχ ἥττον ἐν τοῖς εἰς δύο τμήματα διηρημένοις δικαστηρίοις, ὧν τὸ ἐν δικάζει τὰς συνοπτικὰς καὶ τὸ ἕτερον τὰς συνήθεις δίκας, πρέπει κατ' ἀνάγκην νὰ συντάσσεται ἰδίᾳ περίληψις τῶν συνοπτικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν συνήθων καὶ νὰ τοιχοκολλᾶται ἑκάτερα πρὸς γνῶσιν τῶν διαδίκων καὶ πληρεξουσίων αὐτῶν.

264. Ἡ τάξις τῶν πρὸς συζήτησιν ὑποθέσεων προσδιορίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ δικηγόρων, κατὰ τὸ τέλος ἑκάστης ἐβδομάδος εἰς ὥραν παρὰ τοῦ προέδρου προσδιοριζομένην. Οἱ δικηγόροι ὅμως δὲν προσκαλοῦνται ἰδιαιτέρως ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἡ ἀπουσία των δὲν φέρει ἄλλην ζημίαν εἰμὴ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ κάμουν παρατηρήσεις περὶ τῆς προσδιορισθείσης τάξεως τῶν ὑποθέσεων. Πολ. Δικ. 576.

265. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τάξεως εἶναι περιττὸς δι' ἐκείνας τὰς κατεπειγούσας καὶ συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνετέθησαν εἰς τὴν πρὸς συζήτησιν τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, κατὰ τὸ ἄρθρον 249, διωρισμένην δικάσιμον ἡμέραν. — Ἡ τάξις τῆς συζητήσεως τῶν συνοπτικῶν ὑποθέσεων, ὅσαι δὲν ἀνετέθησαν εἰς ρητὴν ἡμέραν, προσδιορίζεται κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον. Πολ. Δικ. 576.

266. Πρὶν ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις, ὁ κλητὴρ τῆς ἀκροάσεως συντάττει δελτίον διὰ τὴν προκειμένην συνεδρίασιν. — Εἰς τὸ δελτίον τοῦτο καταγράφονται πρῶτον ὅλαι αἱ συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν μὲν εἰς τὸ πινάκιον, δὲν χρῆζουσιν δὲ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσδιορισμοῦ. — Μετ' αὐτὰς ἔπονται αἱ ἄλλαι συνοπτικαὶ ὑποθέσεις, αἵτινες ἐγράφησαν εἰς τὸ πινάκιον μετὰ τὸν τελευταῖον προσδιορισμὸν τῆς τάξεως τῶν ὑποθέσεων.

— Ἐπὶ τέλους καταγράφονται αἱ λοιπαὶ ὑποθέσεις κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν τάξιν, καὶ πρῶτον μὲν αἱ συνοπτικαί, ἔπειτα δὲ αἱ συνήθεις. Πολ. Δικ. 577.

267. Ἡ συνεδρίασις ἀρχεται, ἐκφωνοῦντος τοῦ κλητῆρος τὰς ὑποθέσεις, κατὰ τὴν εἰς τὸ δελτίον ὀρισθεῖσαν τάξιν καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐάν τις τῶν διαδίκων νομίζῃ ὅτι ἀνήκει ἡ προτίμησις εἰς αὐτόν, ἢ ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ παρὰ τὸ δίκαιον δὲν κατεχωρίσθη εἰς τὸ δελτίον, δύναται νὰ ζητήσῃ ἐγγράφως παρὰ τοῦ προέδρου νὰ ἐκφωνηθῇ πρώτη ἡ ὑπόθεσις του, τὸ δὲ δικαστήριον, ἀμφισβητήσεως ὑπαρχούσης, ἀποφασίζει περὶ τούτου. — Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, αἵτινες κατεπεύγουσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γραφῶσιν εἰς τὸ πινάκιον. Πολ. Δικ. 577. 578. 579. 711.

268. Ἄν δι' ἑλλειψιν καιροῦ δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ συζητηθῶσιν ὅλαι αἱ ἐπὶ τοῦ δελτίου ὑποθέσεις, αἱ ὑπολειπόμεναι συζητοῦνται ἀφεύκτως πρὸ τῶν ἄλλων συνήθων ὑποθέσεων, κατὰ τὴν προσεχῆ δικάσιμον. Δικ. Ὁργ. 251.

269. Ὅταν γίνῃ εἰς τὴν συνεδρίαν ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἢ κατ' ἐρήμην συζήτησις τινος ὑποθέσεως, ἢ ὅταν κἀνείς τῶν διαφορομένων δὲν ἐμφανισθῇ, ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται ἀπὸ τὸ πινάκιον κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ τότε μόνον ἐπιτρέπεται πάλιν ἡ συζήτησις της, ὅταν ἐκ νέου ἐγγραφῇ εἰς τὸ πινάκιον. — Ἄν ἡ διαγραφὴ προέλθῃ ἐξ αἰτίας τοῦ δικηγόρου, τότε πράττονται τὰ διὰ τοῦ ἀρθρου 253 διατεταγμένα. Πολ. Δικ. 572. 590.

270. Ἄν ἐκ τινος περιστάσεως ὁ πρόεδρος κωλυθῇ νὰ ὑπογράψῃ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως ἢ τῶν

ἀποφάσεών, ταῦτα ὑπογράφονται κατὰ τὸ ἄρθρον 27 παρὰ τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν εἰς τὴν διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν παρευρεθέντων δικαστῶν. — Κωλυομένου εἰρηνοδίκου τινός, ὑπογράφει εἰς τῶν παρέδρων κατὰ τε τὰς πολιτικὰς καὶ τὰς ποινικὰς δίκας. Δικ. Ὁργ. 27. 261. Πολ. Δικ. 174. 175. 489. Ποιν. Δικ. 88.

ΤΜΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

Σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας.

271. Πᾶν δικαστήριον, πᾶς εἰσαγγελεύς, πᾶς ἀνακριτής, καὶ πᾶς παρὰ τοῖς πταισματοδίκαις δημόσιος κατηγορος ἔχει ἰδίαν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τῆς ὁποίας σφραγίζονται ὅλα τὰ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἢ παρὰ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων συνταπτόμενα ἔγγραφα, καθὼς καὶ ὅλαι αἱ παρὰ τῶν ἰδίων ἐκδιδόμεναι διατάξεις καὶ τὰ ἐντάλματα. — Οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ πρόεδροι, καὶ ὅλοι οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς μεταχειρίζονται κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου.

272. Ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναφερομένων σφραγίδων τῆς ὑπηρεσίας, ἡ μὲν τῶν δικαστηρίων περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου, ἡ δὲ τῶν ἰδιαιτέρων ὑπαλλήλων, τὴν ιδιότητα τῆς ὑπηρεσίας των (εἰσαγγελεύς, ἀνακριτής, κτλ.) καὶ τὴν κατοικίαν των.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Πειθαρχικαὶ διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις.

273. Συγγενεὶς ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας, κατὰ μὲν εὐθεὶαν γραμμὴν, ὅλων τῶν βαθμῶν, ἐκ πλαγίου δέ, μέχρι τοῦ τρίτου, εἴτινες διωρίσθησαν συγχρόνως εἰς τὸ αὐτὸ δικαστήριον πρόεδροι, δικασταί, εἰσαγγελεῖς, ἀντείσταγγελεῖς, γραμματεῖς, δικηγόροι ἢ κλητῆρες, παραιοδύσαντες εἰς τοιαύτην θέσιν, ἢ ἀποσιωπήσαντες τὴν τοιαύτην ἐξ αἵματος ἢ ἐκ κηδεστίας συγγένειάν των, καταδικάζονται εἰς πειθαρχικὸν πρόστιμον ἢ εἰς προσωρινὴν παῦσιν, καὶ συγχρόνως μετατίθενται. Δικ. Ὁργ. 274. 292. 293.

ΑΠ. 118 (1869) Ἐπειλὴ ὅταν ὁ δικηγόρος Π., γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Θ., πληρεξουσίου τοῦ ἀναιρεσιβλήτου, προσελήφθῃ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ Εἰσαγγελέως, ὁ ἀναιρεσειῶν ἠδύνατο νὰ προτείνῃ κατ' αὐτοῦ ἐξαίρεσιν, ἂν ἤθελεν, ἀλλὰ παρέλιπεν, ὡς δηλοῦται ἐκ τῆς προβαλλομένης ἀποφάσεως, καὶ ἐπομένως δὲν ἔχει δικαίωμα παραπόνου· ἂν δὲ ὁ δικηγόρος δὲν ἐπρότεινεν οἶκοθεν τὴν μετὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ ἀναιρεσιβλήτου ὑπάρχουσαν ἐν κηδεστίας συγγένειαν αὐτοῦ, τοῦτο δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς πειθαρχικὴν κατ' αὐτοῦ καταδίωξιν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς ἀναίρεσιν, διότι δὲν εἶναι ἐκ τῶν ἐν ἀρθρ. 807—810 Πολ. Δικ. διαγραφομένων λόγων.

274. Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνον, ὅστις, συνδέσας μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ τοιοῦτον κηδεστίας δεσμὸν, ἀπεσιώπησε τὸ πρᾶγμα. Δικ. Ὁργ. 273. 275. 292. 293.

275. Ἐξαίρεσις τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων δύναται νὰ γενῇ μόνον διὰ ρητῆς βασιλ. ἀδείας, καὶ τοῦτο, ὅταν ζητηθῇ καὶ δοθῇ πρὸ τοῦ διορισμοῦ, ἢ, κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, πρὸ τοῦ γενέσθαι τὴν κηδεστίαν. Δικ. Ὁργ. 273. 274.

*276. Τὰ ἔργα τοῦ δικαστικοῦ ὑπάλληλου ἢ ὑπηρε- Προσθῆκαι
του, ἰδίως δὲ τὰ τοῦ γραμματέως, δικηγόρου, συμβο- Διάνόμου
λαιογράφου ἢ κλητῆρος, δὲν συμβιβάζονται μὲ κάμμιαν ΓΧΙΕ [1910]
ἄλλην δικαστικὴν, διοικητικὴν, ἐκκλησιαστικὴν, στρα-
τιωτικὴν, ἢ δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ τοὺς ἐιδικωτέ-
ρους ὁρισμοὺς τοῦ περὶ συστάσεως τῶν δήμων διατάγμα-
τος, εἰμὴ ἔτε οἱ νόμοι ἐπιτρέπουσι ρητῶς ἐξαίρεσιν τινα
(ἄρθρ. 168, 278). — Ὅστις ἀναδέχεται ἢ κατέχει δύο
ἢ πλείονας τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν
πειθαρχικὴν· ἂν δὲ καὶ μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον
κοινοποίησιν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς ἐπιμένῃ κατέχων αὐ-
τάς, ἀποβάλλεται ὅλων τούτων τῶν θέσεων. Δικ. Ὁργ.
292. 293.

Β. Διάταγμα 16 Ὁκτ. 1836. Περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ
περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου.

1. Οἱ πρὸς πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις εἰσαγγελεῖς καὶ ἀν-
τεισαγγελεῖς δύνανται, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 276
τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρ.) 1834 περὶ ὀργ. τῶν δικ. κ.τ.λ.
Ν. διατεταγμένων, νὰ ἐκπληρώσωσιν ἔργα εἰσαγγελικὰ καὶ
παρ' ὁποιοδήποτε ἄλλῳ τακτικῷ, στρατιωτικῷ, ἢ διοικητικῷ
δικαστηρίῳ, ὅταν ἤθελον ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς παρὰ τῆς Κυβερ-
νήσεως.

2. Τὰ διδασκαλικὰ ἔργα δὲν εἶναι ἀσυμβίβαστα μὲ τὰ
ἔργα οἰουδήποτε δικαστικοῦ ὑπάλληλου.

277. Αἱ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ποιναὶ ἐπιβάλλον-
ται, καὶ ὅταν δικαστικὸς τις ὑπάλληλος, ἢ ὑπηρετῆς,

ἐξαιρουμένων τῶν ἐμποροδικῶν καὶ παντὸς εἶδους παρὰ
 ὄρων, μετέρχεται τέχνην τινὰ ἢ ἐμπόριον συγχρόνως μὴ
 τὴν ὑπηρεσίαν του. Ποιν. Νόμ. 292. 293. 464.

278. Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται κατὰ
 ἐξαίρεσιν, παρὰ τὰ διὰ τοῦ ἄρθρου 276 διατεταγμένα, νὰ
 διορισθῶσι πάρεδροι παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ. — Τὰ δικασ-
 τηρία ἔχουν μάλιστα τὸ δικαίωμα νὰ προσλαμβάνουσι
 τοὺς τοιοῦτους, καὶ μὴ ὄντας ἐπίτηδες διωρισμένους, εἰς
 τὴν συνεδρίαν κατ' ἐπικουρίαν, πρὸς ἀναπλήρωσιν δι-
 καστοῦ τινος ἢ εισαγγελέως, ὡς ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς
 πάρεδρος, ἢ δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικασ-
 τηρίου. — Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ὁ προσκληθεὶς, πρὸς
 ἀναλάβη τὰ ἔργα του, ὀρκίζεται τὸν διὰ τοῦ ἄρθρου 211
 διατεταγμένον ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, ἂν τυχὸν δὲν εἴχῃ
 ὀρκισθῇ εἰσέτι. Δικ. Ὁργ. 27. 215.

ΑΠ. 186 (1874). Τὸ ἄρθρον 278 τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἐπι-
 δίδει ὅτι ὁ εἰρηνοδικὴς προσλαμβάνεται κατὰ προτίμησιν τῶν δικηγό-
 ρων, οὐδ' ἀπαιτεῖται νὰ ὀρκίζωνται ἐκ νέου οἱ δικηγόροι προσλαμβαν-
 ῶμενοι ὡς δικασταί, μὴ διαφέροντος τοῦ ὅρκου.

ΑΠ. 31 (1875). Ἐπειδὴ, κατὰ ἄρθρον 278 Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ
 τὰ δικαστήρια ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ προσλαμβάνουσι τοὺς εἰρηνο-
 δικὰς καὶ τοὺς δικηγόρους τοὺς μὴ ὄντας ἐπίτηδες διωρισμένους Πάρεδρους
 εἰς τὴν συνεδρίαν κατ' ἐπικουρίαν πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ τι-
 νος, ὡς ὅτι δὲν ὑπάρχει κανεὶς Πάρεδρος, ἢ δὲν εἶναι παρὼν εἰς τὴν
 καθέδραν τοῦ Δικαστηρίου· οὐδόπως δὲ διακρίνει ὁ Νόμος μεταξὺ εἰρη-
 νοδικῶν καὶ δικηγόρων, ἂν ὅλη, οἱ πρῶτοι πρέπη νὰ προσλαμβάνωνται
 κατὰ προτίμησιν τῶν δικηγόρων πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωλυομένου δι-
 καστοῦ, ἀλλ' ἀδιακρίτως καλεῖ καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ εἰς ἀναπλή-
 ρωσιν. Ὡςτε δὲν εἶναι βέβαιος ὁ περὶ κακῆς συνθέσεως τοῦ ἐφετείου λό-
 γος, λόγῳ ὅτι εἰς τὴν προσυλλογμένην ἀπόφασιν ἔλαβε μέρος ὁ δικηγό-
 ρος 1. χωρὶς ν' ἀναφέρηται τὸ κώλυμα τοῦ εἰρηνοδίκου, οὐδ' ὥφειλεν
 δικηγόρος οὗτος ὡς λαθὼν μέρος εἰς τὴν συγχρότησιν τοῦ ἐφετείου
 ὡς τὸν διὰ ἄρθρ. 285 Ὁργ. Δικ. διατεταγμένον ὅρκον, ὡς τὸ
 νόμιμον ἐσφαλμένως ισχυρίζεται, ἀφοῦ, κατὰ τὸ τῆς 21 8ββίου 1870
 ψήφισμα τῆς Β'. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅλοι οἱ Δημόσιοι λειτουργοὶ
 ὀρκίζονται τὸν αὐτὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας, τὸν ἐκεῖ ὀριζόμενον, κατὰ
 γνήριον τοῦ ἐν τῷ δικ. ὀργ. ὀριζομένου τύπου ὅρκου.

ΑΠ. 112 (1899) Ποινική. Ἐπειδὴ κατὰ ἄρθρ. 278 Ὁργ. Δικ. οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ δικηγόροι δύνανται νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὴν συνεδρίασιν κατ' ἐπικουρίαν πρὸς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ τινος ἢ εἰσαγγελέως, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ πάρεδρος ἢ δὲν εἶναι παρών, ἀνευ διακρίσεως ἂν πρέπει νὰ προτιμᾶται εἰς τοῦτο ὁ εἰρηνοδίκης τῆς ἑδρας τοῦ πλημμελειοδίκου, ἀπὸ τοῦς ἄλλους εἰρηνοδίκας τῆς αὐτῆς περιφερείας, ἢ οἱ δικηγόροι, ὥστε δὲν ὑπάρχει κακὴ συγκρότησις τοῦ δικάσαντος πλημμελειοδίκου, διότι προσελήφθησαν δύο εἰρηνοδίκαι πρὸς συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου, ἀφοῦ δὲν ὑπῆρχον ἄλλοι τακτικοὶ δικασταί, οἱ δὲ πάρεδροι ἐκωλύοντο, ὡς βαβαίουσι τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως.

Ν. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 278, συνδυαζομένη πρὸς ἄρθρον 27, προδήλως καταφαίνει ὅτι οὐ μόνον δσάκις ὁ πάρεδρος ἄπεστιν ἐκ τῆς πόλεως, ἐνθα καθεδρεύει τὸ δικαστήριον, ἀλλὰ καὶ δσάκις ἄπεστιν ἐκ τῆς συνεδριάσεως, ἀναπληροῦται ὑπὸ δικηγόρου. ΑΠ. 76 τοῦ 93. — Τοῦ ὅρκου τοῦ δικηγόρου μὴ διαφέροντος τοῦ ὅρκου τοῦ δικαστοῦ, οὐδεμίᾳ ἀνάγκῃ ὁ ἀναπληρῶν δικαστὴν δικηγόρος νὰ δώσῃ νέον ὅρκον ὑπηρεσίας. ΑΠ. 218 τοῦ 56, 61 τοῦ 57, 186 τοῦ 74, 76 τοῦ 93, ποιν. ἀπ. 289 τοῦ 73. Ὑποτιθέσθαι μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὅτι ὁ προσληφθεὶς ὡς ἐπικουρικός δικαστὴς δικηγόρος ἔδωκε τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας. ΑΠ. 218 τοῦ 56, 151 καὶ 218 τοῦ 57, 204 τοῦ 58, 53 τοῦ 71, 76 τοῦ 93. — Τοῦ ἄρθρου 278 μὴ ὀρίζοντος, ὅτι καλοῦνται εἰς ἀναπλήρωσιν δικαστοῦ οἱ δικηγόροι κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν, ἐπεταὶ ὅτι οὐδόλως προτιμᾶται ὁ ἀρχαιότερος τοῦ νεωτέρου ΑΠ. ποιν. ἀπ. 65 τοῦ 65, 150 τοῦ 91 κτλ.

Τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Δικ. Ὁργ. ἀναγράφοντος τὸν ὁρισμόν, ὅτι ἀναπληροῦσι τοὺς συνέδρους οἱ πλημμελειοδίκαι, συμπληρουμένου δὲ ὑπὸ τοῦ 3^{ου}, ὅπερ ὀρίζει τὰ τῆς ἀναπλήρωσεως τῶν πλημμελειοδικῶν, μὴ ἀπαγορεύοντος δὲ τὴν διὰ δικηγόρων ἀναπλήρωσιν τῶν συνέδρων, ἐπεταὶ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 278, καθ' ὃ γενικῶς οἱ δικηγόροι καλοῦνται εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν δικαστῶν, ὅτι ἀναπληροῦσι καὶ τοὺς συνέδρους. ΑΠ. ποιν. ἀπ. 55 τοῦ 71, 157 τοῦ 71, 48 τοῦ 84 κτλ.

Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρων 27 καὶ 278 προκύπτει, ὅτι, ἀπόντων ἢ κωλυομένων τοῦ τε εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἀντεισαγγελέως, ὁ μὲν νεώτερος δικαστὴς ἀναπληροῖ αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς εἰσαγγελίας καὶ εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δικαστηρίου, οἱ δὲ πάρεδροι καὶ οἱ δικηγόροι ἀναπληροῦσι τοὺς μόνον ἐν τῇ συνεδριάσει, κωλυομένους καὶ τῶν δικαστῶν. Ἐντεῦθεν ἐπεταὶ, ὅτι δσάκις ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ νεωτέρου δικαστοῦ ἀναπληροῦντος τὸν εἰσαγγελεῖα συγκαλεῖται τὸ δικαστικὸν συμβούλιον, ἢ τὸ δικαστήριον, αὐτοὺς δὲν δύναται νὰ μετὰσχῃ τῆς συνεδριάσεως ὡς δικαστῆς καὶ ὅποταν ἐπὶ ἔνεκα τούτου δὲν ᾔναι δυνατὴ ἡ ὁλοσχερὴς συγκρότησις τοῦ συμβουλίου ἢ τοῦ δικαστηρίου ἐκ τακτικῶν μελῶν. ΑΠ. 82 τοῦ 71.

Ἡ ἐν τῇ ἀποφάσει παράλειψις τῆς μνείας τοῦ τίτλου τοῦ παρέδρου

ἡ δικηγόρου τοῦ μετασχόντος τοῦ δικαστηρίου ὡς δικαστοῦ καὶ τοῦ κωλύματος τῶν ἀρμοδιωτέρων δὲν ἀποτελεῖ κακὴν τοῦ δικαστηρίου συνθεσιν, ἅτε οὐδαμοῦ τοῦ νόμου ἀναγραφομένης τῆς μνείας αὐτῶν ὡς ἀναποφεύκτου στοιχείου τῆς ἐγκύρου τῶν ἀποφάσεων καταρτίσεως. ΑΠ. 109 τοῦ 85, 154 τοῦ 91, 396 τοῦ 84. — Τὰ περὶ κωλυμάτων δικαστῶν κρατοῦνται δυνάμει τοῦ Ὁργ. οὐδαμῶς μετεβλήθησαν διὰ τοῦ ἐπελθόντος περὶ ἰσοβιότητος τῶν δικαστῶν θεσμοῦ, ὡς καθιερώσαντος μόνον τὴν ἐγγύησιν ὅτι οἱ τακτικοὶ δικασταὶ εἰσὶ τοῦ λοιποῦ ἰσόβιοι, ἀλλ' οὐδαμῶς ἀποκλείσαντος τοὺς δικηγόρους τῆς παροχῆς ἐπικουρικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν δικαστηρίων ΑΠ. ποιν. 148. τοῦ 88, 150 τοῦ 89

Β. Διάταγμα 6 Ἰουλίου 1835. Περί τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἱατρικῆς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν.

1. Ὅσοι εἰρηνοδίκαι ἔχουσι γνώσεις ἱατρικὰς, δύνανται νὰ μετέρχωνται τοῦ ἱατροῦ τὸ ἐπάγγελμα, ἂν λάβωσι τὴν εἰς τὰ περὶ ἱατρικῆς Δ. κανονισμένην ἄδειαν. — Τὸ ἄρθρον 277 τοῦ περὶ ὀργ. τῶν δικ. νόμου ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρ.) 1834 κηρύσσεται εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ἀνεφάρμοστον ὡς πρὸς τοὺς ρηθέντας εἰρηνοδίκας. Δὲν πρέπει ὁμως ἐξ αἰτίας τούτου νὰ βραδύνωσιν ἢ νὰ παραμελῶσι τὰ δικαστικὰ τῶν καθήκοντα τὰ ὁποῖα ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσι πάντοτε ὡς τὰ κύρια ἔργα των.

279. Ὅσα διὰ τῶν ἄρθρων 141, 161 καὶ 172 διατάχθησαν περὶ τῶν ἀρνούμενων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθήκοντων αὐτῶν, ἢ βραδυνόντων περὶ ταύτην, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς ἐλοὺς τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα 97 καὶ 98 διαλαμβανομένους δικαστικούς ὑπαλλήλους καὶ ὑπηρέτας. Πολ. Δικ. 56. 57. 213. Ποιν. Νόμ. 480. Ποιν. Δικ. 65. Δικ. Ὁργ. 292. 293.

280. Πᾶς πρόεδρος, δικαστής, εἰρηνοδίκης, εἰσαγγελεὺς, ἀντεισαγγελεὺς, γραμματεὺς καὶ ὑπογραμματεὺς, προσέτι πᾶς δικηγόρος καὶ κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου εἶναι ὑπόχρεως νὰ κατοικῇ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ εἶναι διωρισμένος· πᾶς δὲ συμβολαιογράφος καὶ

κλητήρ, εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνεργεῖ τὰ καθήκοντά του.
— Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς, καί, ἐπιμένων
εἰς τὴν παράβασιν, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας. Δικ.
Ὅργ. 5. 6. 7. 22. 292. 293.

281. Ἐκαστος τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀνα-
φερομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν ὑπο-
χρεοῦται νὰ μεταβῇ ἀμέσως μετὰ τὸν διορισμὸν του εἰς
τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ θέσιν, ἢ, ἂν μετετέθῃ, εἰς τὴν
νέαν θέσιν του. — Ὅταν δέ, ἄνευ ἀνωτέρας ἀδείας, ἢ
ἀπογρῶντων δικαιολογημάτων, γίνῃ παράβασις τῆς δια-
τάξεως ταύτης, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται πειθαρχικῶς,
καί, ἂν βραδύνη ὑπὲρ τὸν μῆνα, ἀποπέμπεται τῆς ὑπη-
ρεσίας καὶ διορίζεται ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ. Δικ. Ὅργ. 7.
22. 288. 290. 292. 293.

Β. Διάταγμα τῆς 3 Μαΐου 1892. Περί ἐκτελέσεως τῶν ἄρθρων
281 καὶ ἐπ. τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 281 καὶ ἐπ. καὶ 302 τοῦ
ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ΧΕΣ' νόμου
τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν
ὑπαλλήλων, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΑΩΟΔ' τῆς 31
Δεκεμβρίου 1890, τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ΑΦΝΔ' περὶ ὀρι-
σμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν κ.τ.λ., τὸν νόμον ΑΦΝΕ'
τῆς 30 Ἰουνίου 1887, τὸν νόμον ΑΩΠΑ' τῆς 2 Ἰανουαρ.
1891 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ΑΥΗΓ' νόμου περὶ ἀποζημιώ-
σεως ὁδοιπορικῶν ἐξόδων κτλ. καὶ τὸ ἄρθρον 33 τοῦ λογιστι-
κοῦ νόμου, διατάσσομεν.

1. Πᾶς διοριζόμενος δικαστικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει, μετα-
βαίνων εἰς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ θέσιν, ἅμα τῇ ἀφίξει
του ν' ἀναγγεῖλῃ τοῦτο ἐγγράφως καὶ ἀμέσως πρὸς τὴν
προϊστάμενον καὶ τὸν εἰσαγγελέα τοῦ παρ' ᾧ διαρίσθῃ δικα-
στηρίου, ἢ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, εἰς ὃ ὑπά-
γεται ἡ θέσις του, ἐὰν οὗτος δὲν ἀνήκει εἰς τὸ προσωπικὸν
πολυμελοῦς δικαστηρίου. Οἱ διοριζόμενοι εἰσαγγελεῖς ἀναγ-

γέλλουσι τοῦτο πρὸς τε τὴν ἀμέσως προϊσταμένην αὐτῶν, εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον.—Προκειμένου περὶ προβιβασμοῦ ἢ μεταθέσεως, πλὴν τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων, οἱ εἰρημένοι δικαστικοὶ ὑπαλλήλοι ὀφείλουσι νὰ γνωστοποιῶσιν ἐγγράφως τὴν ἡμέραν τῆς εἰς τὴν νέαν αὐτῶν θέσιν ἀναχωρήσεώς των πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ τῶς ἀνήκον.—Πᾶσα μετάθεσις δικαστικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὴν θέσιν του δέον νὰ γίνηται διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ.

2. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλληλος, ἀπομακρυνόμενος τῆς θέσεώς του ἐξ οὐδὲν ποτε ἄλλου νομίμου λόγου, πλὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ περιπτώσεων, ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ ἐγγράφως πρὸς τε τὸν προϊστάμενον τοῦ δικαστηρίου, εἰς ὃ ἀνήκει, καὶ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ δικαστηρίου ἢ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ πρωτοδικείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται, ἐὰν δὲν ἀνήκει εἰς τὸ προσωπικὸν πολυμελοῦς δικαστηρίου, ἀναχωρῶν μὲν, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, εὐθὺς δὲ ὡς ἐπανεῖλθῃ, τὴν ἐπάνοδόν του. Οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς γνωστοποιοῦσιν ἐπίσης ἐγγράφως τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπομάκρυνσιν καὶ ἐπάνοδον πρὸς τε τὴν ἀμέσως προϊσταμένην εἰσαγγελικὴν ἀρχὴν καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον.

4. Πᾶσα κατὰ τὰ ἀνωτέρω γνωστοποιήσις εἰσαγγελέως πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς βιβλίον, τηρούμενον ἐν τῷ ὑπουργείῳ τούτῳ κατ' ἄλφαβητικὴν τάξιν τοῦ ἐπωνύμου τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, κατὰ τοὺς δροὺς τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ παρόντος διατάγματος.

5. Ἐν παντὶ δικαστικῷ γραφεῖῳ τηρεῖται βιβλίον ἀπουσιῶν τῶν παρ' αὐτῷ ὑπηρετούντων δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ σημειοῦνται α') τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, β') ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ἐγγράφου, δι' οὗ ἐδόθη ἡ ἀδεια, γ') ἡ ἐκδοῦσα τοῦτο ἀρχή, δ') ἡ διάρκεια τῆς ἀδείας ταύτης, ε') ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἤρξατο ἡ χρῆσις τῆς ἀδείας, καὶ ς') ἡ ἡμέρα τῆς εἰς τὴν θέσιν του ἐπάνοδου τοῦ ἀπουσιάζοντος ὑπαλλήλου.—Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ σημειοῦται καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως καὶ

ἐπανόδου τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν δικαιομένων εἰς τριήμερον ἄνευ ἀδείας ἀπομάκρυνσιν κατὰ τὸ ἄρθρον 282 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

6. Ἐν ἐκάστῃ εἰσαγγελίᾳ τηρεῖται ὁμοίον κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος διατάγματος βιβλίον ἀπουσιῶν διὰ τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους τοὺς ὑπηρετοῦντας παρὰ τῷ δικαστηρίῳ παρ' ᾧ ὁ εἰσαγγελεὺς διατελεῖ. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ ἐκάστης εἰσαγγελίας πρωτοδικῶν τηροῦνται αἱ αὐταὶ σημειώσεις καὶ διὰ τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους τῶν μὴ πολυμελῶν δικαστηρίων τῆς περιφέρειας των.

7. Οἱ πρόεδροι, εἰρηνοδ. καὶ καὶ εἰδικοί πταισματοδίκαι, χορηγοῦντες κατὰ τὰ ἄρθρα 281 καὶ ἐπόμε. τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἄδειαν ἀπουσίας, προνοοῦσι περὶ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς ἐν τοῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 5 βιβλίοις, γνωστοποιῶσι δ' αὐτὴν καὶ πρὸς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα. — Ὁ εἰσαγγελεὺς, λαμβάνων μὲν κατὰ τὰ ἀνωτέρω γνώσιν τῆς ἐκδόσεως τοιούτων ἀδειῶν, γνωστοποιεῖ ἀμέσως αὐτὰς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον, χορηγῶν δὲ αὐτὸς οὗτος τοιαύτην ἄδειαν, ὀφείλει νὰ γνωστοποιῇ αὐτὴν ἀμέσως πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου καὶ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον.

8. Ἐν ἐκάστῃ ἐγγράφῳ ἀδείας, οὐδέποτε ἐκ τοῦ νόμου δυνάμενης ν' ἀναφέρηται εἰς τὸ παρελθόν, πρέπει νὰ ὀρίζηται ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς· ἄλλως, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνηται ἐναρξίς τῆς χρήσεως τῆς ἀδείας αὐτῆς πέραν τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ αὐτῆς ἐγγράφου.

9. Πᾶς εἰσαγγελεὺς, ὑποχρεούμενος ἐκ τοῦ νόμου νὰ ἐπιδιώκῃ ἀμέσως τὴν πειθαρχικὴν τιμωρίαν παντὸς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου, μὴ μεταβαίνοντος ἐγκαίρως εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἡ υπερβαίνοντος τὸν τῆς ἀδείας τοῦ χρόνον, κατὰ τὰ ἄρθρα 281 καὶ ἐπόμε. τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων, ὀφείλει ν' ἀναγγέλλῃ ἀμέσως πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον τὰ περὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ ταύτης.

10. Πᾶσα ὑπὸ τῶν προηγουμένων ἄρθρων διατασσομένη

γνωστοποιήσις εισαγγελέως πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργεῖον πρέπει νὰ γίνηται τηλεγραφικῶς καὶ ἀμέσως.

11. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἀπουσίας τῶν δικηγόρων καὶ τῶν δικαστικῶν ὑπηρετῶν.

Κατ'ἐξ' 282. Οἱ πρόεδροι καὶ οἱ εισαγγελεῖς δύνανται, ἄνευ
 Ν. 403 ἀδείας, νὰ ἀπομακρυνθῶσι τρεῖς μόνον ἡμέρας ἀπὸ τὴν
 Γ. Π. Γ. θέσιν των. — Περὶ δὲ μακροτέρας ἀπουσίας χρήζουσιν ἀνω-
 (1909) τέρας ἀδείας. — 1) οἱ πρόεδροι τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμ-
 ποροδικῶν, ἐπὶ μὲν ἀπουσίᾳ δεκατεσσάρων τῶν πολὺ ἡμε-
 ρῶν, τῆς τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν, ἐπὶ δὲ μακροτέρα
 ἀπουσίᾳ, τῆς τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως. —
 2) οἱ πρόεδροι τῶν ἐφετῶν, τῶν κακουργιοδικῶν, τοῦ
 Ἀρείου Πάγου ἢ ἐκτάκτου τινὸς στρατιωτικοῦ δικαστη-
 ρίου, τῆς τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως. — 3) οἱ
 παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εισαγγελεῖς, ἐπὶ μὲν ἀπουσίᾳ δε-
 κατεσσάρων τῶν πολὺ ἡμερῶν, τῆς ἀδείας τοῦ παρὰ τοῖς
 ἐφέταις εισαγγελέως, ἐπὶ δὲ μακροτέρα ἀπουσίᾳ, τῆς τοῦ
 ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως. — 4) οἱ παρὰ τοῖς ἐφέ-
 ταις, τοῖς κακουργιοδικαῖς, τῶν Ἀρείου Πάγου ἢ ἐκτάκτου
 τινὶ στρατιωτικῷ δικαστηρίῳ εισαγγελεῖς, τῆς τοῦ ἐπὶ
 τῆς δικαιοσύνης γραμματέως Δικ. Ὁργ. 281. 285. 289.

283. Ὅλοι οἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον μὴ ἀνα-
 φερόμενοι δικαστικοὶ υπάλληλοι καὶ ὑπηρεταὶ δὲν δύναν-
 ται νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἄνευ ἀδείας ἀπὸ τὴν θέσιν των,
 ἀλλὰ χρήζουσιν ἐνεκα ἀπουσίας δεκατεσσάρων τῶν πολὺ
 ἡμερῶν, — 1) οἱ μὲν δικασταί, τῆς ἀδείας τοῦ προέδρου
 των. — 2) οἱ δὲ ἀντεισαγγελεῖς, τῆς τοῦ εισαγγελέως.
 — 3) οἱ εἰρηνοδίκαι, τῆς τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν.
 — 4) οἱ γραμματεῖς, τῆς τοῦ προϊσταμένου αὐτῶν εἰρη-
 νοδίκου ἢ προέδρου. — 5) οἱ δικηγόροι, τῆς τοῦ εἰρηνοδί-
 κου ἢ προέδρου τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῶν ἀποφ. δια-

Κατ'ἐξ' 284.
 Ν. 403
 Ν. 403

τελοῦσιν· 7-6) οἱ συμβολαιογράφοι. τῆς ἀδείας τοῦ προέδρου τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν. — 7) οἱ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου εἰρηνοδικοῦ ἢ δικαστηρίου ἐμποροδικῶν, τῆς τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἢ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις εἶναι διωρισμένοι. "Οἱ λοιποὶ κλητῆρες τοῦ ἀκροατηρίου, τῆς τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένοι. — 8) οἱ κλητῆρες, ἐκτὸς τῶν τοῦ ἀκροατηρίου, τῆς τοῦ εἰσαγγελέως τῆς περιφέρειᾶς τῶν. Δικ. Ὁργ. 281. 284. 285. 287. 289.

284. Ὁ πρόεδρος, πρὶν δώσει τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ζητηθεῖσαν ἄδειαν, λαμβάνει τὴν γνώμην τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, παρὰ τῷ ὁποίῳ εἶναι διωρισμένος ὁ ἀναφερόμενος. — Ὡσαύτως οἱ εἰσαγγελεῖς ὀφείλουν νὰ γνωστοποιῶσιν ἀνυπερθέτως πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ ἀνέκοντος δικαστηρίου ὅλας τὰς παρ' αὐτῶν δοθείσας ἀδείας. Δικ. Ὁργ. 282. 283. 287.

285. Ὅταν οἱ εἰς τὸ ἄρθρον 283 ἀναφερόμενοι ὑπάλληλοι θέλουν νὰ λάβουν ἄδειαν ἀπουσίας, ὑπερβαίνουσιν τὰς δεκατέσσαρας ἡμέρας, ὀφείλουν πάντοτε νὰ τὴν ζητοῦν παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας, ἥτις τὴν δίδει κατὰ τὰς περιστάσεις. — Τὸ αὐτὸ γίνεται, καὶ ὅταν ἢ κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 282 καὶ 283 δοθεῖσα ἄδεια πρόκειται νὰ παρεκταθῇ ὑπὲρ τὰς δεκατέσσαρας ἡμέρας. Δικ. Ὁργ. 289.

286. Οἱ ὑπογραμματεῖς λαμβάνουν ἄδειαν βραχυτέρας ἢ μακροτέρας ἀπουσίας παρὰ τοῦ γραμματέως. — Ἡ παραχώρησις ὅμως τοιαύτης ἀδείας ἀναγγέλλεται ἀνυπερθέτως εἰς τὸν πρόεδρον καὶ εἰς τὸν εἰσαγγελέα. — Ἄν ἐκ τούτου συμβῇ ἀταξία ἢ πρόσκομμα εἰς τὰς ὑποθέσεις, τὸ δικαστήριον λαμβάνει πρόνοιαν κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 123 διατεταγμένα. Δικ. Ὁργ. 289.

Ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας 8 Ἀπριλ. 1845.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 286 τοῦ δικαστικοῦ ὁργανισμοῦ οἱ ὑπογραμματεῖς λαμβάνουν ἄδειαν ἀπουσίας ὅποιουδήποτε χρόνου παρὰ τοῦ γραμματέως. Ἡ διάταξις αὕτη ἦτον εὐλογώτατη ἐνὸς ἴσχυεν ἡ ἄλλη τοῦ ἄρθρ. 237 τοῦ αὐτοῦ ὁργανισμοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν πᾶς γραμματεὺς ἐπλήρωνεν ἐξ ἰδίων τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς του, ἄλλα τὸ ἀπὸ 6 Δεκεμβρίου 1837 Β. διάταγμα τὸ ὁποῖον ἀνέθεσεν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ κράτους τὴν μισθοδοσίαν τῶν ὑπαλλήλων τούτων εἰς τὰ πρωτοδικεῖα καὶ τ' ἄλλα ἀνώτερα δικαστήρια νομίζομεν ὅτι ἐξωκοίωσεν αὐτοὺς μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὸ δημόσιον μισθοδοτουμένους ὑπαλλήλους, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ λείψωσι τῆς θέσεώς των ἄνευ τῆς συναίνεσεως τῆς ἀνωτέρας ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἀπουσίαν των ὑπόκεινται εἰς τὰς περὶ μισθοδοσίας γενικὰς διατάξεις. — Ἐπιθυμοῦμεν λοιπὸν νὰ ἐξηγηθῇ τοῦτο εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν πρωτοδικιῶν καὶ ἐφετῶν, καὶ νὰ προσκληθῶσι νὰ μὴ δίδωσι τοῦ λοιποῦ κάμμιαν ἀπουσίας ἄδειαν πρὶν ἢ ἀναγγεῖλωσι τὴν αἴτησιν εἰς τὸν πρόεδρον καὶ λάβωσιν ἐπὶ μὲν ἀδείας μέχρι 14 ἡμερῶν τούτων τὴν ἄδειαν, ἐπὶ δὲ μακροτέρας τὴν τῆς γραμματείας, εἰς ἣν θέλουν οἱ πρόεδροι διαβιβάζει εἰς τὴν τοιαύτην περίπτωσιν, διὰ τῶν εἰσαγγελέων, τὴν αἴτησιν μὲ τὴν προσήκουσαν γνωμοδότησιν. Οἱ πρόεδροι θέλουν πρὸς τοῦτοίς ἀναγγέλλει εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τὰς παρ' αὐτῶν διδομένας ἀδείας, οἱ δὲ εἰσαγγελεῖς θέλουν εἰδοποιεῖ τὴν γραμματεῖαν. Τελευταῖον περὶ πασῶν τῶν ἀδειῶν τούτων θέλουν οἱ εἰσαγγελεῖς εἰδοποιεῖ τοὺς ἐπιφορτισμένους τὴν ἐκδοσιν τῶν χρηματικῶν ἐντάλματων διὰ νὰ ἐνεργῇται ἡ νόμιμος ἐκ τῶν μισθῶν ἔκπτωσις. — Πᾶσα ἀπουσία ἣτις δὲν ἤθελε στηρίζεσθαι εἰς ἄδειαν, ὡς ἄνω ληφθεῖσαν, θέλει ἐπιφέρει ἐντελὴ διακοπὴν μισθοῦ.

287. Οἱ πάρεδροι ὅποιουδήποτε δικαστηρίου, ἀφ' ἧς στιγμῆς προσληθῶσιν, ὀφείλουν νὰ πράττουν κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 283 — 285 ὠρισμένα. Δικ. Ὁργ. 22.

288. Ὁ παραβαίνων τὰ διὰ τῶν ἄρθρων 282, 283 καὶ 285 διατεταγμένα τιμωρεῖται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν, καί, ἂν ἡ ἄνευ ἀδείας ἀπουσία διαρκέσῃ ὑπὲρ τὴν μῆνα, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ διορίζεται ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ. — Αἱ αὐταὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται, καὶ ὅταν τις παρατείνῃ τὴν ἀπουσίαν του ὑπὲρ τὴν ληφθεῖσαν ἄδειαν. Ὁργ. Δικ. 281. 290. 292. 293.

ΑΠ. 231 (1894) Ἐπειδὴ οἱ δικασταὶ δὲν δύνανται νὰ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὴν θέσιν των ἄνευ ἀδείας ἐπὶ μὲν δεκατέσσαρας ἡμέρας παρὰ τοῦ προέδρου χορηγουμένης, ἐπὶ μακρότερον δὲ χρόνον παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης (ἄρθρ. 283 καὶ 285 Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ) οἱ δὲ παραβαίνοντες ταῦτα καὶ ἄνευ ἀδείας ἀπουσιάζοντες τιμωροῦνται πειθαρχικῶς (ἄρθρ. 288 Δικ. Ὁργ.) ὥστε ὁ ἐφέτης Κ. ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἄνευ ἀδείας καὶ ἀδικαιολογήτως ἀπουσιάζων εἶναι τιμωρητέος μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν, τοῦ λόγου, ὅτι περιέρχεται τὰς πόλεις τῆς Ρωσσίας πρὸς κοινωφελῆ καὶ ἐθνικὸν σκοπόν, μὴ δικαιολογούντος τὴν ἄνευ ἀδείας ἀπουσίαν, ὡς μὴ ἀναγομένου εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ καθηκόντων, ἀλλ' εἰς τὴν τῶν ἄλλων ἀρμοδίων ἀρχῶν.

289. Ἐξαιρουμένης τῆς εἰς τὸ ἄρθρον 282 περιπτώσεως, ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης δὲν ἀπολαμβάνει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἄνευ ἀδείας ἀπουσίας, ἢ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς παραχωρηθείσης ἀδείας, παντελῶς μισθόν, οὔτε ἄλλην τινὰ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ὠφέλειαν.

290. Ἐὰν ἡ ἄνευ ἀδείας ἢ ἡ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς δοθείσης ἀδείας αὐτογνώμων ἀπουσία παραταθῇ ὑπὲρ τὸν μῆνα, οἱ παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις εἰσαγγελεῖς ὀφείλουν νὰ ἀναγγεῖλουν τοῦτο εἰς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις ἀρμοδίον εἰσαγγελέα, εἰ δὲ παρὰ τοῖς ἐφέταις καὶ τῷ Ἀρειῷ Πάγῳ εἰσαγγελεῖς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, ὑποβάλλοντες συγχρόνως, κατὰ τὰ εἰς τὰ ἄρθρα 10, 136, 153, καὶ 169 διατεταγμένα, καὶ τὰς περὶ ἀναπληρώσεως τῆς κενῆς θέσεως προτάσεις των.

291. Ἐκτὸς τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 452 καὶ 454 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένων περιπτώσεων, αἱ παραβάσεις τῆς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένης ἐχεμυθίας τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὸν πρόστιμον καὶ μὲ πρόσκαιρον παῦσιν. Ποιν. Νόμ. 455. Ὁργ. Δικ. 292, 293.

+ 292. Ἐκτὸς τῶν ρητῶς ὠρισμένων περιπτώσεων, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται ἀκόμη καὶ τότε τιμωροῦνται μὲ πειθαρχικὴν ποινὴν, ὅταν διὰ ραθυμίαν,

+ Συνεμνήθη ὁρ. Νόμ. 2286 (24/10/92) Τριαν. κ.λ.β.

δανηρίαν ἢ κουφότητα παραμελῶσιν ἢ παραβαίνωσι τὰ καθήκοντα τῆς ὑπηρεσίας των, ἢ [ἐκ τε τούτου καὶ παρέρχεται τὸ ἐκ τε τούτου καὶ] διὰ κακοήθους διαγωγῆς καθίστανται ἀνάξιοι τῆς ὑπηρεσίας των. Ὁργ. Δικ. 116. 138. 141. 143. 144. 145. 149. 159. 160. 161. 162. 163. 171. 172. 174. 178. 181. 182. 183. 184. 187. 188. 203. 211. 244. 245. 246. 247. 252. 253. 260. 273. 274. 276. 277. 279. 280. 281. 288. 291. 296. 297. Πολ. Δικ. 192. 200. 204. Ποιν. Δικ. 49. 56. 59. 74. 88. 91. 223. 235. 370. 488. 489. 499. 530. 559. 560. Ποιν. Νόμ. 488

ΑΠ. 115 (1894). Ἐπειδὴ κατὰ μὲν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ΨΝΕ' Νόμου 1878, οἱ ἑφοροὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἀρεῖλουν δύο τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας νὰ ὦσιν ἀφιγμένοι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ νομοῦ ἢ τῆς ὁρισθείσης ἐπαρχίας· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1895 καὶ ὑπ' ἀριθ. 215 ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν ὁλομελείᾳ, ὁ ἐν Πάτραις ἐφέτης Γ. διωρίσθη ἑφορὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐν τῷ Β' τμήματι τοῦ Δήμου Καρπενησίων τῆς ἐπαρχίας Εὐρυτανίας κατὰ τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν, ἐνεργηθεῖσαν ἐν τῷ τμήματι τούτῳ τὴν 25 Ἰουνίου 1896, ὅθεν ὁ ἑφορὸς αὗτος ὤρεϊλε νὰ μεταβῇ εἰς Καρπενήσιον πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας, δι' ἣν ὡς εἴρηται διωρίσθη ἑφορὸς κατὰ τὴν ἐκείσε ἐνεργουμένην ἐκλογὴν.

Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη παράλειψις προβλέπεται καὶ τιμωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 292 Δικ. Ὁργ.

ΑΠ. 72 (1897). Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 88 Συντάγματος, εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἀνετέθη ἡ φρούρησις τῆς ἰσχυριότητος τῶν δικαστῶν καὶ ἡ παύσις τῶν παρεκτρεπομένων· ἐπομένως οὐδεμία ἑτέρα ἐξουσία ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπικρίνῃ τὰς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀποφάσεις αὐτῆς.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρον 9 Νόμου ΥΜΓ' τοῦ 1871, οἱ ἰσόβιοι δικασταὶ δύνανται νὰ παυθῶσι καὶ ἐὰν κατεδικάσθησαν τελεσιδικῶς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους, εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς πύσεως ἐνὸς μηνὸς ἢ εἰς δύο πειθαρχικὰς ποινὰς προστίμου ἢ ἐπιπλήξεως.

Ἐπειδὴ ὡς προκύπτει ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ σχετικῶν ἀποφάσεων, ὁ ἐφέτης Ε. ἐτιμωρήθη τελεσιδικῶς πειθαρχικῶς δις δι' ἐπιπλήξεως, κατὰ συνέπειαν, συνωδὰ τῇ προηγουμένῃ σκέψει, συντρέχει περίπτωσις ὅπως ὁ Ἀρειὸς Πάγος ἐν ὁλομελείᾳ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς παύσεως αὐ-

του, ὡς δὲ προκύπτει ἐκ τῶν ὑποβληθέντων ἐγγράφων τὰ παραπτώματα, εἰς ᾧ ὁ ρηθεὶς ἐφέτης ὑπέπεσεν, ἐν συνόλῳ λαμβανόμενα, δικαιολογοῦσιν ἀπογρῶντως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παύσιν του.

ΑΠ. 152 (1896). 'Επειδὴ ἀληθῶς μὲν, καθ' ὃ ὁ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελεὺς ὑποστηρίζει ἐν τῇ προτάσει αὐτοῦ, ὁ καταδιωκόμενος εἰσαγγελεὺς παρεκτραπείς ἐν τῇ ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Διαιτίας, ἐνθα παράστη ὡς ὑποκατάστατος τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως, ἀγορεύσει αὐτοῦ, εἰς ἐκφράσεις οὐχὶ ἀπλῶς τραχείας, ἀλλὰ καὶ προσβλητικὰς τῆς ὑπολήψεως προσώπων μηδὲν ἐχόντων ἐν τῇ δίκῃ μέρους καὶ ὅλως ἔξων τῆς κατηγορίας ἣν ὑπεστήριξεν, ὡς καὶ ὁλοκλήρου τάξεως πολιτῶν, κατεδείξεν οὕτως ἐκ κουφότητος καὶ ἀπερίσκεψτης διαγωγῆς μὴ συνάδουσας ποδὶς τὸ ἀξίωμα τῆς δημοσίως κατηγορούσης ἀρχῆς, δι' οὗ εἶναι περιβεβλημένος, καὶ ὅπερ ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν τὸ καθῆκον τοῦ νὰ μὴ ἐξέρχεται ἀγορεύων τῶν ὀρίων τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς περὶ τὰς φράσεις σεμνότητος, καὶ εἶναι ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ πειθαρχικῶς τιμωρητέος κατὰ τὸ ἄρθρον 292 Δικ. Ὁργ., λαμβάνον ὅμως ὑπ' ὄψιν τὸ δικαστήριον ὅτι αἱ περὶ ὧν ἐλέγχθη φράσεις ἐξηγέθησαν ὑπὸ τοῦ καταδιωκόμενου εἰσαγγελέως ἐν τῇ ρυμῇ τοῦ λόγου αὐτοῦ, οὐχὶ ἐπὶ σκοπῷ δυσφημίσεως καὶ περιφρονήσεως τῶν κατονομασθέντων ὑπ' αὐτοῦ προσώπων, ἀλλ' ἵνα κλονίσῃ, ὡς ἐφρόναι, τὸ ἀξιοπιστὸν μαρτυρικῶν τιμῶν καταθέσεων, καὶ ὅτι διετέλει ὡς ἐκ τοῦ πυρετοῦ ὑπ' οὗ τῇ ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατατρώχεται ἐν ἐξάψει. ἦν ὡς ἦτο ἐπόμενον ἐπέτεινεν ἡ σφοδρὰ τῆς τῆς συζητήσεως, κρίνει ὅτι ἡ ἀναλογούσα εἰς τὸ παράπτωμα εἰς ὃ ὑπέπεσε ποινὴ εἶναι ἡ τοῦ προστίμου.

ΑΠ. 191 (1894). 'Επειδὴ ὁ ἀναιρεσιῶν παρεπέμφθη νὰ δικασθῇ ὡς ὑπαίτιος, ὅτι τῇ 10 Μαρτίου 1893 ἐδημοσίευσεν ἀπόφασιν ὡς πταισματοδικῆς Καλαυρίας, δι' ἣς κατεδίκασε τὴν δημοσίον κατηγορίαν Δρυετῆς εἰς προσωρινὴν παύσιν ἐξ μηνῶν, καὶ οὕτω παρέβη τὰ καθήκοντα τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιτετραμμένης ὑπηρεσίας ἐπὶ σκοπῷ βλάβης τοῦ ρηθέντος δημοσίου κατηγοροῦ, ἥτοι ἐπὶ παραβίασιν τοῦ ἀρθροῦ 487 Π. Νόμου. Τὸ ἄρθρον ὅμως τοῦτο ἡδύνατο νὰ εἴχῃ ἐφαρμογὴν ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ ἀδίκημα εἰς ἄλλην περίπτωσιν ρητῶς ὠρισμένην ἐν τῷ Π. Νόμῳ, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου διὰ τὸ ἀδίκημα περὶ οὗ πρόκειται, ἥτοι ὅτι ὁ ἀναιρεσιῶν ἐξέδωκεν ἀπόφασιν ὑπαγμένην εἰς τὴν ἀρμόδιότητα ἄλλης ἀρχῆς, ἥτοι τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων κατὰ ἄρθρον 298 Δικ. Ὁργ., ὑπάρχει εἰδικὴ περίπτωσις ἀναγραφῆς ἐν ἄρθρῳ 474 Ποιν. Νόμου, ἐπόμενος ἐφαλμένως ἡρμηνεύθη καὶ ψευδῶς ἐφημερεύθη τὸ ἄρθρον 487 Ποιν. Νόμου.

'Επειδὴ καὶ τὸ ἄρθρον 474 Ποιν. Νόμου, εἰς ὃ ἡδύνατο νὰ ὑπαχθῇ ἡ πράξις τοῦ ἀναιρεσιῶντος, δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀποστὰς αὐτὸ ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ κατηγορούμενος δημοσίως ὑπάλλληλος διέπραξε τοῦτο αὐτογινώμενως καὶ ἐν γνώσει τῆς παραβιάσεως τῶν ὁρίων

τῶν καθηκόντων του», τὰ στοιχεῖα δὲ ταῦτα ἐλλείπουσιν ἐν τῷ ἀδικήματι δι' ὃ ἐν γένει ἢ παραπομπή καὶ ἐπομένως κολάσιμος πράξις δὲ ὑφίσταται, κατὰ τοὺς ὅρισμους Ποιν. Νόμου, ἀλλὰ μόνον περίπτουσι πειθαρχικῆς καταδιώξεως ἐπὶ κοινότητι, κατὰ ἄρθρον 292 Δικ. Ὁργ. περὶ ἧς δύναται νὰ γείνη ἡ προσήκουσα καταδίωξις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Πειθαρχικαὶ ποιναί, καὶ πειθαρχικὴ ἐξουσία.

293. Αἱ ἐπιβληθησόμεναι ποιναὶ εἶναι.— 1) ἐπὶ πληξίς.— 2) πρόστιμον τριῶν μέχρις ἑκατὸν δραχ.— 3) ὑποχρέωσις εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν προξενηθέντων δικαστικῶν ἐξόδων, ἂν καὶ δὲν ᾔθελον ζητηθῇ παρὰ τοῦ ζημιωθέντος.— 4) προσωρινὴ παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ὁκτὼ ἡμερῶν μέχρις ἑξ μηνῶν. Ὁργ. Δικ. 89. 97, 4. 143. 145. 294. 295. Πολ. Δικ. 213. 214.

ΑΠ. 239 (1873). Ἐπειδὴ, (ἄρθρ. 415 Ποιν. Δικ. καὶ 34 Ὁργ. Δικ.) ἀπαιτεῖται κατὰ τὴν συζήτησιν ἢ περὶ τῆς Εἰσαγγελείας τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, οἵτινες, [27 καὶ 293 Ὁργ. Δικ.] εἰσὶν ὁ Ἀντεισαγγελεὺς ἢ ὁ νεώτερος Δικαστής ἢ πάρεδρος ἢ δικηγόρος· ὅπως ὅμως εἰς τῶν ἀναπληρωτῶν ἐνεργήσῃ τὰ τοῦ εἰσαγγελέως καθήκοντα, ἀναγκαῖον (27 Ὁργ. Δικ.) νὰ κωλύηται ὁ προηγούμενος αὐτοῦ, ὅπερ δέον νὰ βεβαιουῖται διὰ τῶν πρακτικῶν, διότι ἄνευ τῆς ἐν τοῖς πρακτικοῖς τούτου μνείας τεκμαίρεται μὴ ὑπάρχον κώλυμα, καὶ ἐπομένως κακὴ τοῦ Δικαστηρίου σύνθεσις· ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἀναφερομένου ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι ἀπεσύρθη ὁ ἀντεισαγγελεὺς, ὅστις ἐξεπλήρου καθήκοντα Εἰσαγγελέως, κωλυομένου αὐτοῦ, κατὰ τὰ πρακτικά, καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ δικηγόρου Κ. ρυθδῶς δὲ ἀναφερομένου ἐν τοῖς πρακτικοῖς, ὅτι ἐκωλύετο ὁ πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀποσυρθέντος (καθὼς κωλυομένου, ἀφοῦ οἶκθεν ἀπεσύρθη, τοῦ Ἀντεισαγγελέως) νεώτερος Δικαστής, ὅστις, [27 Ὁργ. Δικ.] ἦν ὁ τοῦ κωλυομένου Ἀντεισαγγελέως ἀναπληρωτής, προῦκυψε κακὴ τοῦ Δικαστηρίου σύνθεσις· ὅπερ δίδει χώραν εἰς ἀναίρεσιν (§ 3 ἄρθρ. 458 Ποιν. Δικ.)

Ἐπειδὴ ἡ μὴ ἐν τοῖς πρακτικοῖς μνεία τοῦ κωλύματος τοῦ νεωτέρου Δικαστοῦ, τοῦ κατὰ τὸν νόμον ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἀποσυρθέντος Ἀντεισαγγελέως,

γελέως, ὅπερ ἐπιφέρει τὴν ἀναίρεσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἀποδοτέα ἐστὶν εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Συνέδρων, τὸ δικαστήριον κρίνει εὐλογον νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὸν πειθαρχικὴ ποινὴ, καὶ δὴ χρηματικοῦ ποσοῦ δραχ. 30.

ΑΠ. 68 (1874) Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ 31 ἄρθρου τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων καὶ περὶ τύπου νόμου, συνδυαζομένων πρὸς τὸ 293 ἄρθρον τοῦ Ὁργ. τῶν Δικ., προκύπτει, ὅτι πᾶσα ἔμμεσος ἢ ἄμεσος προσβολὴ καὶ ἐξυβρίσις συνυπηρετούντων δικαστικῶν λειτουργῶν τιμωρεῖται κατὰ τὰς τοῦ Ὁργ. τῶν Δικ. διατάξεις περὶ πειθαρχ. ποινῶν καὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας ὡς παράβασις καθήκοντος.

Βασ. Διάταγμα 21 Σεπτεμβρίου 1836 περὶ τοῦ ἄρθρου 293 § 4 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. 1834 νόμου περὶ ὀργ. τῶν δικαστηρίων.

Ἡ πειθαρχικὴ τῆς προσωρινῆς παύσεως ποινὴ ἀφαίρει ἀπὸ τὸν καταδικασθέντα δημόσιον ὑπάλληλον τὸν δημόσιον χαρὰ-κτῆρα, ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ, καὶ καθίστησιν αὐτὸν ἀνίκανον νὰ ἐκπληροῖ παρ' οἱαδήποτε ἀρχῇ τὰ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἔργα.

294. Ἡ προσωρινὴ παύσις συνεπιφέρει τὴν στέρησιν τοῦ μισθοῦ καὶ πάσης ἄλλης ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὠφελείας. Ὁργ. Δικ. 13. 207. 293, 4. 295. 308.

Ν. Τῆς προσωρινῆς παύσεως ἐπιφερούσης τὴν στέρησιν τοῦ μισθοῦ, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ, καὶ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἀπολυθέντος νὰ πᾶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπολύσεως τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ἐπεταὶ ὅτι ἡ πρὸς ἀπογὴν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὑποχρέωσις, χωροῦσα ἁμέσως μετὰ τὴν πειθαρχικὴν ἀπόφασιν, στερεῖ αὐτὸν τοῦ μισθοῦ ἀσχέτως πρὸς τὴν μέλλουσαν τύχην τῆς πειθαρχικῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως. ΑΠ. 172 τοῦ 85, 256 τοῦ 86.

295. Πᾶσα πράξις, γενομένη παρὰ τινος πεπαυμένου προσωρινῶς ἢ ἀποβεβλημένου τῆς ὑπηρεσίας δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετέου, ἰδίως δὲ παρὰ δικηγόρου, γραμματέως, συμβολαιογράφου ἢ κλητῆρος μετὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσημον τῆς προσωρινῆς παύσεως ἢ ἀποβολῆς κοινοποίησιν. λογίζεται ἄκυρος καὶ μὴ οὔσα. Ὁργ. Δικ. 293, 4. Πολ. Δικ. 201. 202.

296. Ὅσακις, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος

ἢ ἄλλου τινὸς νόμου, ἐκ τῆς παραλείψεως τῶν νομίμων διατυπώσεων προέκυψεν ἀκυρότης, οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταί, ἰδίως δὲ οἱ γραμματεῖς, οἱ δικηγόροι, οἱ συμβολαιογράφοι ἢ οἱ κλητῆρες, ὅτινες ἔγιναν αἵτιοι τοῦτου καταδικάζονται κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον εἰς τὰς ἀποζημιώσεις. — Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταί κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν βλάβπτωσιν ὅπωςδῆποτέ τινα ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας, ἂν καὶ ἡ πράξις ἢ ἡ ἔλλειψις δὲν ἐπιφέρῃ ἀκύρωσιν. — Κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις καταγινώσκεται ποινὴ πειθαρχικὴ ἐν δὲ παραβάσει διατάξεώς τινος τοῦ ποινικοῦ νόμου συνεπιβάλλεται καὶ ἔτι βαρυτέρα. Πολ. Δικ. 201. 203. 204. Ποιν. Νόμ. 476. Ποιν. Δικ. 499.

297. Ἀκύρωσις καὶ πρὸς ἀποζημιώσεις καταψήφισις δὲν γίνεται πειθαρχικῶς, ἀλλ' ἐπὶ συνεδριάσει παρὰ τοῦ ἀνήκοντος δικαστηρίου, κατ' αἰτησιν τῶν ζημιωθέντων, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς καὶ ποινικῆς δικονομίας, τὰς ἀφορώσας τὰς ἐναντίον τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων πολιτικὰς ἀγωγάς. Πολ. Δικ. 56. 203. Ποιν. Νόμ. 65. Ὁργ. Δικ. 292. 293.

* — 298. Πότε καὶ πῶς ὁ πρόεδρος ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ
Γραμματέως — ἐπιβάλλῃ πειθαρχικὰς ποινὰς προσδιωρίσθῃ ἤδη εἰς τὸ
ἄρθρον 89. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ εἰρηνοδίκης
ὡς πρὸς τοὺς παρ' αὐτῷ διωρισμένους γραμματεῖς, [δι-
ορίσθη] δικηγόρους] καὶ κλητῆρας (ἄρθρον [62] ἰσ. 89). — Ἡ πει-
ραρχικὴ ἐξουσία τῶν εἰσαγγελέων προσδιορίζεται ἐιδικώ-
τερον εἰς τὰ ἄρθρα 97, 141, 161, 172, καὶ 279. —
Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις μόνον τὰ πολυμελῆ
δικαστήρια καὶ ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύ-
νανται νὰ ἐπιβάλλουν πειθαρχικὰς ποινὰς. Ὁργ. Δικ. 26.
299. 300. 302. 307. 309. Ποιν. Δικ. 539.

299. "Όλα τὰ κατὰ τὴν δημόσιον συνεδρίασιν πραχθέντα ἢ ἀνακαλυφθέντα πειθαρχικὰ παραπτώματα κρίνονται αὐτόθι ἄνευ ἀναβολῆς. — Όλα τὰ παρὰ τῶν δικαίων ἢ αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν εἰσαγγελέων εἰσαχθέντα πειθαρχικὰ παραπτώματα ἀποδεικνύονται διὰ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 98 καὶ 99 ἀρμοδίου εἰσαγγελέως, καὶ κρίνονται κατὰ πρότασιν αὐτοῦ παρὰ τοῦ ἀνέκοντος δικαστικοῦ συμβουλίου. Πολ. Δικ. 169. 206. 574. 727. Ποιν. Νόμ. 370. 499.

ΑΠ. 118 (1896). Όλομέλεια. Ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. 299 Ὁργ. Δικ. καὶ ὅτι τὰ κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν πραχθέντα ἢ ἀνακαλυφθέντα πειθαρχικὰ παραπτώματα κρίνονται αὐτόθι ἄνευ ἀναβολῆς, ἔχει ἐφαρμογὴν ὡς ἐκ τοῦ σαφοῦς γράμματος αὐτοῦ προκύπτει ἐναργῶς, ὅταν πρόκειται περὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἐνώπιον τῶν δημοσίων δικαζόντων δικαστηρίων πραχθέντων ἢ ἀνακαλυφθέντων καὶ οὐχὶ περὶ παραπτωμάτων ἀνακαλυφθέντων ὑπὸ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων, ἅτινα, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις Ποιν. Δικ. δὲν συνεδριάζουσι δημοσίως (ἄρθρον 248). ὅτι δὲ τοιαύτη εἶναι ἡ μόνη ὀρθὴ ἐννοία ἄρθρου 299 Δικ. Ὁργ., συνάγεται προσέτι καὶ ἐκ τῶν ὀριζόντων εἰδικῶς περιπτώσεις, τῆς ἐφαρμογῆς τῆς γενικῆς διατάξεως ἄρθρου 299 Δικ. Ὁργ., ἄρθρων Πολ. καὶ Ποιν. Δικ. (ἄρθρα 166—170 καὶ 206 Πολ. καὶ 557 καὶ 370 Ποιν.), ἐν οἷς περὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ τῶν δικαστηρίων πραχθέντων ἢ ἀνακαλυφθέντων γίνεται λόγος.

Ἐπειδὴ ἐναντίον τῶν εἰρημένων διατάξεων τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν διὰ τοῦ βουλευματος ἐπέβαλε πειθαρχικὴν ποινὴν ἐπιπλήξεως εἰς τὸν εἰρηνοδίκην Ξηροχωρίου Γ, διὰ πειθαρχικὸν αὐτοῦ παράπτωμα, ἀνακαλυφθὲν κατὰ τὴν διάσκεψιν τοῦ συμβουλίου, ἦτοι διὰ τὴν παράλειψιν τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ νὰ υπογράψῃ τὰς ὑπ' αὐτοῦ συνταχθεῖσας ἀνακριτικὰς ἐκθέσεις, ἅρα τὸ βούλευμα τοῦτο εἶναι ἀναιρέτηον.

ΑΠ. 107 (1874). Προκειμένου περὶ βεβαιώσεως πειθαρχικοῦ παραπτώματος πραχθέντος ἢ ἀνακαλυφθέντος κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίασιν, ὁ δάσκις διέφυγον τὴν ἀντίληψιν τῶν δικαστῶν τὰ ἀποτελούμενα τὴν ἐνοχλήν τοῦ εἰς ὃν τὸ παράπτωμα ἀποδίδεται περιστατικά, ἀναγκαστικῶς νὰ ἐξετασθῶσι περὶ τούτου ὡς μάρτυρες οἱ ἀντιληφθέντες αὐτῶν, ἀλλὰ προσέτι ἡ διεξαγωγὴ τῆς μαρτυρικῆς ἀποδείξεως νὰ τελεσθῇ κατ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους, τοὺς διὰ τὴν ἀξιοπιστίαν τῶν μαρτύρων φυλαττομένους ἐν τῇ διαδικασίᾳ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου ἐξέτασιν αὐτῶν, ὅθεν καὶ νὰ υποβληθῶσιν εἰς ὄρκισιν οἱ μάρτυρες.

+ 300. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου· — 1) τοῦ δικαστηρίου τῶν πρῶτων δικῶν, ὡς πρὸς τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ πταισματοδίκας μετὰ τῶν παρέδρων αὐτῶν καὶ τῶν γραμματέων, ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφους, καὶ ὅλους τοὺς παρὰ τοῦ εἰρηνοδικαίου, πρωτοδικαίου, ἐμποροδικαίου, ἢ πλημμελειῶν δικαίου διωρισμένους δικηγόρους, κλητῆρας καὶ ὑπογραμματεῖς· — 2) τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐφετῶν, ὡς πρὸς τοὺς πρωτοδικας, ἐμποροδικας καὶ πλημμελειοδικας μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, γραμματέων καὶ παρέδρων, καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τοῖς ἐφέταις διωρισμένους δικηγόρους, ὑπογραμματεῖς καὶ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου· — 3) τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς πρὸς τοὺς συνέδρους, τοὺς ἐφέτας καὶ τοὺς δικαστὰς ἐκτάκτου τινὸς στρατιωτικοῦ δικαστηρίου μετὰ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων, γραμματέων καὶ παρέδρων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τοὺς παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ δικηγόρους, ὑπογραμματεῖς καὶ κλητῆρας τοῦ ἀκροατηρίου. Ὁργ. Δικ. 26, 98, 99, 116, 299, 302, 303, 305, 306.

ΑΠ. ΣΟ' τοῦ 38 καὶ ΥΕΑ' τοῦ 40. Ἐκ τῆς ἐκφράσεως 40
ποιν. δικον. ὅτι ὁ δικαστικὸς ὑπάλληλος, ἐξ οὗτῃς ἀσυγγνώστου παρα-
δρομῆς προῆλθεν ἡ ἀκυρότης, δύναται νὰ τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς,
προκύπτει ὁ σκοπὸς ἀφαίρεσεως ἀπὸ τοῦ δικαστ. ὑπαλλήλου τοῦ δικαιο-
ματός τῆς ὑπερασπίσεως, ὅπερ καθιεροῦνται τὰ άρθρα 299 καὶ 303 Ὁρ.
Δικ., καθ' ὃ δὲν ἐπιβάλλεται πειθαρχικὴ ποινὴ ἀν μὴ προσκληθῇ ἐν
ἀπολογίᾳ ἐν κατηγ. δικαστικὸς ὑπάλληλος, ἐκτός μόνον τῆς περιπτώ-
σεως, καθ' ἣν τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα πράττονται κατὰ τὴν ἐπι-
μοσίαν συνεδρίασιν, ἀλλ' ἁπλῶς καθιεροῦνται ἡ ἀρχή, ὅτι ἐνεκ
τῆς ἐν αὐτῷ περιπτώσεως δύνανται νὰ καταδικασθῶσι πειθαρχικῶς
καὶ ποινικῶς οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὰς εἰδικὰς περὶ πειθαρχι-
κῆς καὶ ποινικῆς καταδιώξεως διατάξεις.

ΑΠ. 100 (1852) 64 (1867) καὶ ἄλλαι. Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 149 ποιν. δικον. ἐν συνδ. πρὸς τοὺς 293 ἄρθρ. 2, 298 καὶ 300 Δικ. Ὁργ. ἐπιμωρεῖται πιθηρχικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ἀνυθέθη ἡ ἀπόφασις τῶν συνόδων ὁ γενόμενος παραιτοῦ

+ συνταξιούχος. υπήρξε ταξιδευτής. (9ος Νοέμ 2238
(247 μ.π. - 1924) Σιδερέσιος Αλ. — Επαρχία Βέροιας

τῆς προκαλεσάσης τὴν ἀντίρρησην ἀκυρότητος πρόεδρος ἢ προεδρεύων τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων.—Τιμωρεῖται ὡσαύτως δυνάμει τῶν αὐτῶν ἄρθρων Ὁργ. Δικ. καὶ 82 ποιν. δικον. πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἀναιροῦντος τὴν ἀπόφασιν, ὃ πταισματοδικὴς ὁ ἀσύγνωστον κουφότητα περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐπιδεικνύμενος, οἷον ὃ παραγγέλλας αὐτεπαγγέλτως ἄνευ παραγγελίας ἀνωτέρας ἀνακριτικῆς ἀρχῆς ἀνέκρινεν ἐπὶ πταίσματος ἢ δικάσας παρὰ τὸν νόμον ἄνευ ἐγκλήσεως πρᾶξιν καταδικαστέαν μόνον κατ' ἐγκλήσιν ἢ ὃ ἐπιβαλὼν ποινὴν κατωτέραν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου ἢ ὃ ἐκδοὺς ἀπόφασιν ποινικὴν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ. ΑΠ. ποιν. 90 τοῦ 60, 7 καὶ 73 τοῦ 52· τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὁ δήμαρχος ὃ κουφότητα ἐπιδεικνύμενος ἐν τῇ ἐνέργειᾳ τῶν δικαστικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ὃ παρὰ νόμῳ ἐπιληψθεὶς ἀνακρίσεως ἢ κατ' ἐπέκτασιν καταδιώξας ἐνώπιον πταισματοδικείου πρᾶξιν διαπραχθεῖσαν ἐν δήμῳ, ὃν δὲν δύναται νάντι-προσωπεύει ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου. ΑΠ. 90 τοῦ 60. ΑΠ. ποιν. 20 τοῦ 38, καθ' ἣν ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐκτείνεται ἐπὶ μόνων τῶν συνέδρων, τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν ἐκτάκτων δικαστηρίων, ὅθεν δὲν ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν πλημμελειοδικῶν ἢ πταισματοδικῶν.

301. Κατὰ τῶν ἀρειοπαγитῶν, τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως, ἀντεισαγγελέως, γραμματέως καὶ τῶν παρέδρων, αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται μόνον παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας. Ὁργ. Δικ. 99.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Διεξαγωγή τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων.

302. Ὅταν τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν βραδύνῃ, παραμελῇ ἢ ὀλως παραλείπῃ τὴν καταψήφισιν τῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, τὸ προϊστάμενον αὐτοῦ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐπιβάλῃ αὐτ' ἐκείνου τὴν προσήκουσαν ποινὴν, καὶ συγχρόνως νὰ παραινῇ τοὺς ἀμελοῦντας πρωτοδικὰς ὥστε νὰ δεικνύωσι τοῦ λοιποῦ μεγαλητέραν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν κα-

θηχόντων αὐτῶν.—Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει ὁ μὲν Ἄρειος Πάγος ὡς πρὸς τὰ δικαστήρια τῶν ἐφετῶν, τῶν συνόδων καὶ τὰ ἔλτακτα στρατιωτικά, ἡ δὲ ἐπὶ τῇ δικαιοσύνης γραμματεία ὡς πρὸς ὅλα τὰ δικαστήρια τοῦ βασιλείου.

ΑΠ. 76 (1896). Ἐπειδὴ ἡ προσβαλλομένη ἀπόφασις πειθαρχικὰ οὐσα δεόν νὰ κριθῇ κατὰ τὰς περὶ πειθαρχικῶν ὑποθέσεων διατάξεις αἵτινες ἀναγράφονται ἐν τῷ Γ' μέρει τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, τὸ μέρος δὲ τοῦτο, διαιρούμενον εἰς τρία κεφάλαια, προνοεῖ ἐν μὲν τῷ Α' περὶ τῶν πειθαρχικῶν περιπτώσεων, ἐν δὲ τῷ Β' περὶ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας (ἡτοὶ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἔχουσιν ἐξουσίαν ὅπως ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινάς) καὶ ἐν τῷ Γ' περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων· καὶ ἐν τοῖς τρισὶ δὲ τούτοις κεφαλαίοις οὐδεμία διάκρισις γίνεται μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν πράξεων, τῶν τιμωρουμένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, καὶ τῶν τιμωρουμένων ὑπὸ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων ὥστε κατ' ἀνάγκην ἡ διεξαγωγή ἀμφοτέρων ὑπάγεται εἰς τὰς αὐτὰς ἀναγραφόμενας διατάξεις, ἐφ' ὅσον ἐν Ποιν. Νόμῳ ἢ ἐν Πολ. Δικ. ἄλλῳ νόμῳ δὲν ὑπάρχουσι ἀντίθετοι, τροποποιεῖσαι ταύτας, ἡ διατάσσουσιν ἕτερον τρόπον διεξαγωγῆς αὐτῶν, ὡς συμβαίνει π. χ., ἐν ταῖς περιπτώσεσι ἄρθρων 163—169 καὶ 206 Πολ. Δικ. καὶ ὅ, συνδυασμένα, ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀνακοπῆς, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ἄρθρου 203 Πολ. Δικ., καὶ ὅ ἐπιτρέπονται τὰ συνήθη ἐνδίκαια μέσα τοῦτο δ' ἐξάγεται ἐκ τε τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κεφαλαίου Γ', ἐχούσης ἀντιπρὸς τινὸς διαστολῆς «διεξαγωγή τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων» καὶ ἐκ τῆς περιεχομένου αὐτοῦ, καὶ ὅ διὰ μὲν τοῦ ἄρθρου 302 προνοεῖται ἡ περὶ τῆς βραδύτητος ἢ ἀμελείας τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν καὶ συνόδων, ὅπως καταψηφίσωσι τὴν πειθαρχικὴν ποινὴν συμπεριλαμβανομένης ἀναμφιβόλως καὶ τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 299, ὡς μὴ μνημονευομένης ἐξαίρεσώς τινος, καὶ ὅ τὰ κατὰ τὴν δημοσίαν συνεδρίαν πραχθέντα ἢ ἀνακολυθέντα παραπτώματα κρίνονται αὐτοὶ ἀνεὺ ἀναβολῆς· διότι ἄλλως ἤθελε προκύψῃ τὸ ἄτοπον συμπέρασμα ὅτι διὰ τὴν μὴ τιμώρησιν τῶν ἐπ' ἀκρατηρίου παραπτωμάτων ἀργεῖ ἡ τῶν ἀνωτέρων καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἐπιβολή, ἢν καθιεροῖ τὸ ἄρθρον τοῦτο Ὁργ. Δικ. καὶ καθόσον διὰ τοῦ ἄρθρου 303 διαγράφεται ὁ τρόπος τῆς συνεδριάσεως καὶ ἀποφάσεως δικαστικοῦ συμβουλίου· τοῦτ' αὐτὸ δὲ συνάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 302, ὅπερ προνοεῖ καὶ περὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνόδων διὰ τὴν ἐπιβολὴν πειθαρχικῶν ποινῶν, ἐννοοῦν βεβαίως τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, διότι συμβούλιον δικαστηρίου συνέδριον οὐδαμῶς

νόμου ἀναγνωρίζεται, καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 305 καθ' ὃ ὅλαι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις (ἐκτὸς τῶν περὶ ἐπιπλήξεως) στέλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἄνευ διακρίσεως ἂν ἐξεδόθησαν ὑπὸ δικαστηρίου δημοσίᾳ συνεδριάσαντος ἢ ὑπὸ δικαστικοῦ συμβουλίου· ἐντεῦθεν ἔπεται α') ὅτι καὶ τὸ ἄρθρον 304 ἀφορᾷ ἀμφότερα τὰ εἶδη τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων, ἀφ' οὗ μάλιστα καὶ τοῦτο, ἄνευ διαστολῆς, γενικὴν περὶ πειθαρχικῶν ἀποφάσεων ἀναγράφει· διατάζειν καὶ κατὰ στοιχειώδη νομικὸν κανόνα, ὅπου ὁ νόμος δὲν ποιεῖ διακρίσεις οὐδ' εἰς τὸν δικαστὴν ἐπιτίθεται· νὰ ποιῇσιν τοιαύτας καὶ β') ὅτι ἅπασαι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις εἴτε ὑπὸ τῶν δικαστηρίων δημοσίᾳ συνεδριάζοντων, εἴτε ὑπὸ τῶν δικαστικῶν συμβουλίων ἐξεδόθησαν (ἐκτὸς τῶν περὶ ἐπιπλήξεως), ὥς καὶ ἐκεῖναι, αἵτινες καθ' ἑτέρας εἰδικὰς διατάξεις ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν προέδρων, εἰσαγγελέων καὶ εἰρηνοδικῶν, ὑπάγονται εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, δυνάμενου νὰ ἐνασκήσῃ τὴν ὑπὸ ἄρθρου 307 Δικ. Ὁργ. ἀπονεμηθεῖσαν αὐτῷ ἐξουσίαν, δὲν σύντελεῖ δὲ εἰς ἐναντίαν ἐκδοχὴν τὸ ὅτι ἐν ἄρθρῳ 307 Δικ. Ὁργ., ὅπερ ὁρίζει τί πράττει τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τ' ἄρθρα 305, 306, 298, 301 καὶ 302 ἀποστελλομένων αὐτῷ ἐγγράφων καὶ ἀποφάσεων δὲν περιελήφθη καὶ τὸ ἄρθρον 299, διότι τοῦτο πραγματεύεται οὐ μόνον περὶ τῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀποφάσεων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν τοῦ συμβουλίου.

303. Αἱ συνεδριάσεις τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου δὲν γίνονται δημοσίως, οὐδ' ἐπιβάλλεται πειθαρχικὴ ποινὴ, ἂν πρῶτον δὲν ἀπολογηθῇ, ἢ τοῦλάχιστον δὲν προσκληθῇ ὁ κατηγορούμενος ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης, καὶ ἂν δὲν ληφθῶσιν ὑπ' ὅψιν αἱ προτάσεις τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως. Ὁργ. Δικ. 299. 300. 302. 305. 306.

304. Αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δὲν δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου. Ὁργ. Δικ. 307.

ΑΠ 52 (1896) Ἐπειδὴ ἡ προκειμένη αἰτήσις περὶ ἀναιρέσεως ἀποφάσεως τῶν Πλημμελειοδικῶν, δι' ἧς ἐπεβλήθη εἰς τὸν ἀαιρεσιέοντα ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως, ἐστὶν ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος κατὰ τὸ ἄρθρον 304 Δικ. Ὁργ., καθ' ὃ αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις, ἄνευ τινὸς διακρίσεως, δὲν δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου, ὅτι δὲ ἡ τοιαύτη πειθαρχικὴ ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἐνδίκον μέσον συνάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 305, ὅπερ διατάσσει νὰ στέλλωνται εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαν πρὸς ἀναθεώρησιν ἅπασαι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις, ἐξαιρέσει ἐκείνων, ὅσαι καταψηφίζουσιν ἐπιπλήξιν καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ χορηγοῦντος καὶ εἰς μόνον τὸν πρόεδρον

τοῦ δικαστηρίου καὶ τὸν εἰρηνοδίκην τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν ποινὴν ἐπιπλήξῃς εἰς τοὺς παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτων ὑπηρετοῦντας δικηγόρους κτλ. ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι κατ' ἰσχυρότερον λόγον δὲν ὑπόκειται εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναιρέσεως, αἱ ἐπιβάλλουσαι ἐπίπληξιν ἀποφάσεις τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων, καθ' ὅ παρέχουσαι μελίζονας ἐγγυήσεις.

N. Τὸ ἄρθρον 304 λέγον, ὅτι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις δι' οὐδενὸς προσβάλλοται ἐνδίκου μέσου, δὲν εἶναι γενικόν, ἀλλ' ἀφορᾷ εἰς μόνας τὰς παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἐκδιδόμενας· τοῦτο δὲ συνάγεται ἐκ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 303, ὁρίζοντος μόνον περὶ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων τῶν δικαστικῶν συμβουλίων, καὶ ἐκ τῶν ἐπομένων 305 καὶ ἐφεξῆς, καθ' ὅ κατὰ τῶν τοιούτων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης· οὐδενὸς δὲ λόγου γινομένου περὶ τῶν ἐπὶ δημοσίᾳ συνεδριάσει ἀπαγγελλομένων ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐν τοῖς ἄρθροις τούτοις, οὐδαμῶς δὲ δικαιολογουμένης τῆς εἰκασίας, ὅτι ἡθέλησεν ὁ νομοθέτης νὰ στερήσῃ τὸν πειθαρχικῶς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καταδικασθέντα πάσης ἐγγυήσεως, ἥτοι παντὸς ἐνδίκου μέσου κατὰ τινος τυχόν αὐθαιρέτου ἢ ἀπερισκέπτου τιμωρήσεως, ἔπεται, ὅτι αὗται ὑποβάλλονται εἰς τὰ ἐνδίκια μέσα, ἅπερ ὁρίζουσιν αἱ γενικαὶ διατάξεις τῆς ποιν. δίκον. (ἄρθρ. 352, 353, 403 καὶ 457). "Ὅθεν τὸ ἐνδίκον τῆς ἐφέσεως μέσον συγχωρεῖται κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ πταισματοδικείου ἐκδοθεισῶν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει πειθαρχικῶν ἀποφάσεων, ἐὰν ἡ ἐπιβληθεῖσα τοινῇ ὑπερβαίῃ τὸ δεκάδραχμον πρόστιμον, πολλῶ δὲ μᾶλλον ἐὰν καταγινώσκηται φυλάκισις. ΑΠ. ποινικὴ 101 τοῦ 49, 40 τοῦ 51, 66 τοῦ 52, 63 καὶ 65 τοῦ 53, 64 τοῦ 54, 13 τοῦ 79.

ΑΠ. 87 (1851). Τὸ ἄρθρον 304 ἀπαγορεύει πᾶν ἐνδίκον μέσον κατὰ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων, οὐδαμῶς διακρίνον τὸ εἶδος αὐτῶν (ἐὰν δηλαδὴ ἐξεόθθησαν ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου ἢ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου αὐτοῦ).— Αἱ ἐπιβάλλουσαι ποινὴν ἐπιπλήξῃς ἀποφάσεις τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων (εἴτε δικαστικῶν συμβουλίων εἴτε δικαστηρίων μερικώτερον) δὲν ὑπόκεινται εἰς ἐνδίκον μέσον, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἄρθρ. 305 ὁρίζοντος τὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ Ὑπ. τῆς Δικαιοσύνης πρὸς ἀναθεώρησιν πασῶν τῶν ἄλλων πειθαρχικῶν ἀποφάσεων, πλην τῶν καταψηφισαῶν ἐπίπληξιν, καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 89 χορηγοῦντος δικαίωμα καὶ εἰς μόνον τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐπιβάλῃ ὀριστικῶς καὶ τελεσιδίκως ποινὴν ἐπιπλήξῃς. ΑΠ. ποιν. 79 τοῦ 70, 60 τοῦ 1892.

305. "Ὅλαι αἱ πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις, καταδικαστικαὶ τε καὶ ἀθωωτικαί, ἐκτὸς ἐκείνων, ὅσαι καταψηφίζουσιν ἐπίπληξιν, στέλλονται πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς των εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν.— "Ὅταν δὲ καταγινώσθῃ κατὰ τινος προσωρινὴ παῦσις, ὁ καταδικα-

σθεις θέλει απέχει ἐν τοσούτῳ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθυκόντων αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὠρισμένη ποινῇ. Ποιν. Νόμ. 450. Ὁργ. Δικ. 307.

Ἐγκύκλιος Ὑπ. Δικαιοσύνης 22 Ἰανουαρίου 1889.

Αἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων ὑμῖν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 305-307 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικ. πειθαρχικῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῶν συμβουλίων τῶν πρωτοδικῶν, εἰσι λίαν ἀτελεῖς, διότι συνήθως μὲν εἰς οὐδεμίαν σκέψιν ἢ αἰτιολογίαν στηρίζονται, ἐν τισὶ δὲ οὐδ' αὐτὸ τὸ παράπτωμα, δι' ὃ ἐπιβάλλεται ἡ πειθαρχικὴ ποινὴ, οὐδ' ἡ ἐφαρμοζομένη διάταξις τοῦ νόμου μνημονεύονται, διότι ἡ μὲν ἐν τῇ ἀποφάσει παρατιθεμένη πρότασις τοῦ εἰσαγγελέως παραπέμπει εἰς τὸ κοινοποιηθὲν τῷ δικαστικῷ ὑπαλλήλῳ κατηγορητήριον, ὅπερ ἐν τούτοις δὲν παρατίθεται εἰς τὴν ἀπόφασιν, αἱ δὲ σκέψεις τῆς ἀποφάσεως παραπέμπουσιν εἰς τοὺς ἐν τῇ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως λόγους, ἐνῷ ἡ πρότασις οὐδεμίαν αἰτιολογίαν περιέχει. Τὰς παρατηρήσεις ταύτας παρακαλοῦμεν νὰν κοινώσῃτε τοῖς κυρίοις προέδροις, ἐπιστήσῃτε δὲ καὶ τὴν προσοχὴν τῶν γραμματέων, ὅπως μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ ἄστοπον τοῦ νὰ ἐκδίδονται πειθαρχικαὶ ἀποφάσεις ἀτελεῖς καὶ ἀναιτιολόγητοι.

306. Ἡ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα ὀριζομένη ἀποστολὴ τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων μετὰ τῆς δικογραφίας, γίνεται, — 1), κατὰ μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 300 ἀριθ. 1, ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐφέταις, καὶ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, — 2) κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 300 ἀριθ. 2 καὶ 3, [ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις ἢ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως] ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν· πάντοτε δὲ ὁ ἀποστέλλων εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ προσθέτῃ καὶ τὰς προσηκούσας παρατηρήσεις.

307. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 305

καὶ 306 ἀποστελλομένων ἐγγράφων καὶ ἀποφάσεων, ἢ καὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 298, 301 καὶ 302, ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία αὐτεπαγγέλτως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξῃ νέαν ἀνάκρισιν, ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἀκροασθῇ ἐκ νέου τὸν κατηγορούμενον ὑπάλλληλον ἢ ὑπηρετήν. — Ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία δύναται [ὡσαύτως παρέλκει τὸ ὡσαύτως] νὰ ἐπιτείνῃ ἢ νὰ μετριάσῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν πειθαρχικὴν ποινὴν, ἢ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτῆς ἐντελῶς τὸν καταδικασθέντα, ἢ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ ποινὴν ἀθωωτικῆς οὐσῆς τῆς ἀποφάσεως — Κατὰ τὰς περιπτώσεις γίνεται συγχρόνως καὶ πρότασις περὶ ἀποβολῆς. Ὁργ. 298. 302. 304.

308. Πᾶς δικαστικὸς ὑπάλλληλος ἢ ὑπηρετής, κατὰ τοῦ ὁποίου, ἔνεκ κακουργήματος ἢ τινος τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νομοῦ διαλαμβανόμενων πλημμελημάτων, ἐξεδόθη ἐντάλμα συλλήψεως ἢ φυλακίσεως, ἢ ἀπόφασις περὶ τῆς εἰς δίκην εἰσαγωγῆς του, παύεται προσωρινῶς τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ ἐπομένως κατὰ τὸ ἄρθρον 294 στερεῖται εἰς τὸ διάστημα τοῦτο καὶ τοῦ μισθοῦ του. Ὁργ. Δικ. 13.

309. Περὶ τῆς ἐκδόσεως ἐκάστης ἀνακρίσεως, γενομένης κατὰ τινος δικαστικοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὑπηρετοῦ, ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία εἰδοποιεῖται κατὰ τὸν εἰς τὸ ἄρθρον [396] 306 διαλαμβανόμενον τρόπον, καὶ διευθύνεται πρὸς αὐτὴν πᾶσα καταδικαστικὴ ἀπόφασις, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἐνεκα πταισμάτων ἐκδοθεισῶν. — Καὶ κατ' αὐτὴν ἐπίσης τὴν περίπτωσιν ἔχει τὸ δικαίωμα ἢ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς εἰς αὐτὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 307 ἀνηκούσης πειθαρχικῆς ἐξουσίας, καὶ νὰ προτείνῃ κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς τὸν βασιλέα τὴν παῦσιν τοῦ καταδικασθέντος ἢ ἀθωωθέντος ὑπαλλήλου. Δικ. Ὁργ. 298.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τιμαὶ καὶ διακρίσεις.

310. Ὅστις, ὑπηρετήσας τεσσαράκοντα ἔτη κατὰ συνέχειαν ὡς δικαστικὸς ὑπάλληλος, εὐηρέστησεν ἰδιαζόντως τῷ Βασιλεῖ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραιτηθῇ φυλάττων ὁλόκληρον τὸν μισθόν, τὸν βεθμόν, καὶ τὴν στολὴν του. — Ἐκτὸς τούτου ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ πρὸς αὐτὸν καὶ ἄλλα δειγμάτα ἰδιαζούσης εὐμενείας.*

311. Εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐκάστου δικαστηρίου θέλουν ἀναρτᾶσθαι αἱ εἰκόνες τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες διέπρεψαν διὰ βαθυτάτων γνώσεων, διὰ τῆς πολυπειρίας, τῶν μεγάλων ἀρετῶν καὶ τοῦ χαρακτήρος των. — Μόνος ὁ Βασιλεὺς δύναται, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας καὶ τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας, νὰ τιμῇσῃ διὰ τῆς τοιαύτης διακρίσεως δικαστικόν τινα ὑπάλληλον, καὶ τοῦτο τρία ἔτη μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ.

ΜΕΡΟΣ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἄρθρα ἀκροτελευταία.

312. Ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν δεκατέσσαρας ἡμέρας, ἀφ' ἧς δημοσιευθῶσι κατὰ συνέπειαν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως οἱ δικαστικοὶ διορισμοί. — Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀκυροῦνται ὅσα τῶν

* Ἐπιθεὶ παρακατιὸν σχετικοὺς Νόμους ὑπὸ τὸν τίτλον Μισθοδοσία καὶ δύνταξις δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

πρὸς διατεταγμένων καὶ προνομοθετημένων ἀντιβαίνουσιν
εἰς τὸν παρόντα νόμον.

313. Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα τῆς
ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ
παρόντος νόμου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 21 Ἰανουαρίου (2 Φεβρουαρίου) 1834.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΜΑΟΥΡΕΡ, Ε·Ι·ΔΕΚ.
Οἱ Γραμματεῖς τῆς Ἐπικρατ. Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ Πρόε-
δρος. Κ. Δ. ΣΧΙΝΑΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Ι. ΚΩΛΕΤΗΣ,
ΣΜΑΛΤΣ.



ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νόμος ΧΕΣΤ τῆς 31 Δεκ. 1877 (2 Ἰαν. 1878). Περ' προσόντων τῶν
δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν διατάξεων.

ΓΕ30.00.001

Μ. 1457-

1454 μ.μ.

Γραφεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς δικαστηρίων.

1. Γραφεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὑπογραμματεὺς εἰρηνοδικείου διορίζεται τοῦ λοιποῦ ὁ ἔχων τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Σχολαρχείου ἢ ἀπόδειξιν φοιτήσεως εἰς τὴν γ' τάξιν τινὸς τῶν πρώην ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις Λυκείων καὶ ἀφοῦ ὑποβληθῇ εἰς δοκιμασίαν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ συμβουλίου, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἐγκριθῇ παρ' αὐτῶν.

Ὑπογραμματεὺς δὲ πολυμελοῦς δικαστηρίου διορίζεται ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ τινὸς τῶν πρώην ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις Λυκείων, ἢ ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος ὑπηρετήσεως γραφεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὑπογραμματεὺς εἰρηνοδικείου, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δοκιμασίαν καὶ ἐγκρίσιν.

Ὁ ἐπὶ διετίαν διατελέσας ὡς γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἢ ὡς ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου λογίζεται ὡς ἔχων τὰ προσόντα τοῦ ὑπογραμματέως πολυμελοῦς δικαστηρίου.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 123 τοῦ δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ.

Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν δικαστηρίων.

2. Γραμματεὺς εἰρηνοδικείου διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 21ον τῆς ἡλικίας του ἔτος καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ τρία τοῦλάχιστον ἔτη ὡς γραφεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὑπογραμματεὺς Εἰρηνοδικείου, ἢ ἐπὶ διετίαν ὡς ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου.

* Τὰ ἀ θρζ 2, καὶ 4 6 ἀντικαθίσταται ὑπὸ Νόμου ΒΡΠΘ'

Ὁ ἐπὶ διετίαν διατελέσας ἤδη ὡς γραμματεὺς εἰρηνοδικοῦ λογίζεται ὡς ἔχων τὰ προσόντα τῆς θέσεως ταύτης.

Ὑπάρχοντα δὲ καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1875 ὑπὸ στοιχ. ΦΜ νόμου.

3. Γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἔχων περὶ τῶν νομικῶν αὐτοῦ σπουδῶν δίπλωμα τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶν Ἰονίου Ἀκαδημίας, ἢ ὁ ἔχων ἀπολυτήριον Γυμνασίου καὶ ἐπὶ πάντε ἔτη ὡς ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ὑπηρετήσας.

Ὁ ἐπὶ τριετίαν διατελέσας ἤδη ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου λογίζεται ὡς ἔχων τὰ προσόντα τῆς θέσεως ταύτης.

Εἰρηνοδικοὶ καὶ εἰδικοὶ Πταισματοδικοὶ.

4. Εἰρηνοδίκης ἢ εἰδικὸς πταισματοδίκης διορίζεται ὁ ἔχων ἐν τῶν ἀκολουθῶν προσόντων· α') δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλύτου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶν Ἰονίου Ἀκαδημίας καὶ τυχὸν συνάμα τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν· β') πτυχίον εἰρηνοδίκου μὲ τὸν βαθμὸν «Ἀριστα» ἢ «Καλῶς» κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 περὶ ἐξετάσεως τῶν εἰρηνοδικῶν Β. Διάταγμα, ὅπερ λαμβάνει κύρος νόμου. Διὰ τὰ γαίνη ὁμοῦ τοῦ λοιποῦ δεκτός τις εἰς ἐξέτασιν ἀπαιτεῖται νὰ διετέλεσεν εἰρηνοδίκης ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὶ τοῦ εἰρημένου διατάγματος, ἢ γραμματεὺς πρωτοδικῶν ἐπὶ ἐν ὡσαύτως ἔτος, ἢ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἢ ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἐπὶ πάντε τοῦλάχιστον ἔτη, ἢ φοιτητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶν Ἰονίου Ἀκαδημίας ἐπὶ τετραετίαν.

Οἱ πρὸ τοῦ παρόντος νόμου λαβόντες πτυχίον εἰρηνοδίκου κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα, μὲ τὸν βαθμὸν «Μετρίως» λογίζονται ὡς ἔχοντες τὰ προσόντα τῆς θέσεως ταύτης, ἂν διετέλεσαν κατόπιν ἐπὶ τριετίαν ὡς εἰρηνοδικοὶ· ἄλλως, διορίζονται κατὰ προτίμησιν γραμματεῖς εἰρηνοδικείων.

διατηροῦσι δὲ καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν.

Διὰ τοὺς εἰρηνοδίκας καὶ τοὺς εἰδικούς πταισματοδίκας ἀπαιτεῖται προσέτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας.

Συμβολαιογράφοι καὶ Εἰδικοί Ὑποθηκοφύλακες.

5. Συμβολαιογράφος ἢ εἰδικὸς ὑποθηκοφύλαξ διορίζεται, ὅστις συνεπλήρωσε τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ ἔχει ἐν τῶν ἀκολουθῶν προσόντων· α') ἀδειαν τοῦ δικηγορεῖν παρὰ πρωτοδικεῖω· β') πτυχίον εἰρηνοδίκου κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα ἢ τὸ τέταρτον ἄρθρον τοῦ παρόντος νόμου· γ') πτυχίον συμβολαιογράφου μὲ τὸν βαθμὸν α' Ἀριστα ἢ Καλῶς κατὰ τὸ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1874 Β. Διάταγμα, ὅπερ λαμβάνει κῦρος νόμου· δ') διετέλεσεν εἰς δικαστικὴν θέσιν ἀνωτέραν τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου, καὶ ε') μετῆλθεν ἤδη ἐπὶ δεκαετίαν τὸ ἔργον τοῦ συμβολαιογράφου.

Δικηγόροι.

6. Περὶ παντὸς διορισμοῦ δικηγόρου παρὰ πρωτοδικαῖς ἀπαιτεῖται διπλῶμα διδάκτορος ἢ προλύτου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρώην Ἰονίου Ἀκαδημίας καὶ ἡ πρακτικὴ ἐξέτασις, ἡ κανονιζομένη διὰ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 27 Ἰουλίου 1836. Διὰ νὰ γείνη ὁμοως δεκτὸς τις εἰς ἐξέτασιν πρέπει νὰ συνεπλήρωσε τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ ἐκτὸς τοῦ διπλώματος νὰ φέρῃ καὶ ἀπόδειξιν ὅτι ἐγυμνάσθη παρὰ δικηγόρου ἐπὶ ἐν τοὐλάχιστον ἔτος μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ διπλώματος, καὶ διὰ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχὼν κατὰ τὰς ἐξετάσεις πρέπει νὰ τύχῃ τοῦ βαθμοῦ α' Ἀριστα ἢ Καλῶς ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων τῆς τε προφορικῆς καὶ τῆς ἐγγράφου ἐξετάσεως. Ἄλλως, ἀπαρρίπτεται.

Οὐδεὶς προβιβάζεται δικηγόρος παρ' Ἐφέταις μὲν, ἂν δὲν ὑπηρέτησεν ὡς δικηγόρος παρὰ πρωτοδικαῖς ἐπὶ τρία ἔτη,

ἢ ἐὰν ἔχη μὲν μικροτέραν δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλ' ὑπηρετήσεν ἐπὶ τρία ἔτη ἢ ὡς πάρεδρος πολυμελοῦς δικαστηρίου, πρωτοδικῆς, ἀντεισαγγελεὺς ἢ εἰρηνοδίκης, παρὰ δὲ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἂν δὲν ὑπηρετήσεν ἐπὶ τρία ἔτη ὡσαύτως ὡς δικηγόρος παρ' Ἐφέταις, ἢ ἐπὶ ὀκτὼ τοῦλάχιστον ἔτη ὡς δικηγόρος παρὰ πρωτοδικαίς. Περὶ παντὸς δὲ τοιοῦτου προβιβασμοῦ προηγείται γνωμοδότησις τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ.

Οἱ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξερχόμενοι ἀνώτεροι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ, ἂν ἐπὶ τριετίαν διετέλουν εἰς δικαστικὴν θέσιν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελεὺς καὶ ἀνωτέρω.

Οἱ ἀποκτήσαντες μέχρι τοῦδε τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν καὶ μὴ ὄντες διωρισμένοι δικηγόροι διατηροῦσι τὸ δικαίωμα νὰ διορισθῶσιν αὐθις παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, παρ' οἷς διετέλουν, καὶ ἂν δὲν ἔχωσι τ' ἀνωτέρω ὀριζόμενα προσόντα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δικηγόρων δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ, οὐδὲ δύναται νὰ μετατεθῇ δικηγόρος ἀνευ τῆς συναίνεσώς του. Οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ παυθῇ ὀριστικῶς, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ Πόινικοῦ νόμου.

Αἱ ἀθωωτικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν Συμβουλίων ἐπὶ πειθαρχικῶν παραπτώματων τῶν δικηγόρων δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν μεταρρυθμιστικὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου, ὅπερ καὶ ἐπὶ καταδικαστικῶν τοιούτων ἀποφάσεων δὲν δύναται νὰ ἐπιτείνῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν πειθαρχικὴν ποινὴν.

Ἡ διάταξις τῆς § πρώτης τοῦ παρόντος ἀρθροῦ μόνον ὡς πρὸς τὴν παραδοχὴν εἰς ἐξέτασιν μετὰ τὴν πρακτικὴν παρὰ δικηγόρῳ ἐξάσκησιν ἐπὶ ἓν ἔτος μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ διπλώματος δὲν ἐφαρμόζεται ὡς πρὸς τοὺς λαβόντας ἤδη πτυχίον Πανεπιστημίου, καὶ μὴ εἰσέτι ὑποβληθέντας εἰς τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν, τὴν ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 27 Ἰουλίου 1836.

Πάρεδροι εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν δικαστηρίων.

7. Ἐν τοῖς Εἰρηνοδικείοις τῶν πρωτεύουσῶν τῶν Νομῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, ἐν αἷς ἐδρεύουσι πρωτοδικεῖα, διορίζονται ἐκ τῶν δικηγόρων δύο πάρεδροι τοῦ εἰρηνοδικείου.

Ἐν τοῖς Εἰρηνοδικείοις, ἐν οἷς εἰσὶ διωρισμένοι, ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ Εἰρηνοδικείου, εἰδικοί συμβολαιογράφοι πλείονες τῶν δύο, οἱ ἀρχαιότεροι δύο ἐξ αὐτῶν εἰσὶν αὐτοδικαίως καὶ πάρεδροι τοῦ Εἰρηνοδικείου, ὁ μὲν πρῶτος ὁ δὲ δεύτερος, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τελευταίου διορισμοῦ τῶν ὅπου δὲ εἰσὶ δύο συμβολαιογράφοι, οὗτοι εἰσὶ καὶ πάρεδροι τοῦ εἰρηνοδικείου κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ ὅπου εἶναι διωρισμένους εἰς εἰδικὸς συμβολαιογράφος, αὐτὸς μόνον εἶναι αὐτοδικαίως καὶ πάρεδρος τοῦ Εἰρηνοδικείου.

Ἐν τοῖς εἰρηνοδικείοις, ἐν οἷς δὲν εἶναι διωρισμένος ἐν τῇ ἑδρᾷ αὐτῶν, εἰδικὸς συμβολαιογράφος, ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου εἶναι αὐτοδικαίως καὶ πάρεδρος αὐτοῦ, καὶ ἀνεκπληροῖ τὴν εἰρηνοδικὴν ἀπάντα ἢ ἐπωσδήποτε καλυόμενον. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει, τὸν γραμματεῖα ἀναπληροῖ ὁ ὑπογραμματεὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ.

Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς πρώτης § τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, οἱ πάρεδροι τῶν εἰρηνοδικείων διορίζονται καὶ παύονται κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελείας.

Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν πρεδρῶν τῶν εἰδικῶν πταισματοδικείων.

8. Οἱ πάρεδροι τῶν Ἐφετερίων καὶ τῶν Πρωτοδικείων ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐχόντων δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρώτης Ἰονίου Ἀκαδημίας καὶ μετὰ διετὴ τοῦλάχιστον ἐνάτησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος παρὰ τῷ δικαστηρίῳ περ' ὃ πρόκειται νὰ ὑπηρετήσωσι· διορίζονται δὲ κατὰ πρότασιν τῆς ὁλομελείας τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

Πρωτοδίκαι καὶ Ἀντεισαγγελεῖς.

* 9. Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῇ πρωτοδίκης ἢ ἀντεισαγγελεὺς, ἂν δὲν ὑποβληθῇ εἰς νέαν ἐξέτασιν ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν προέδρων καὶ τῶν εἰσαγγελεῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν καὶ δύο ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου ὑπ' αὐτῆς ὀριζομένων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη, συγκαλουμένη ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις εἶναι καὶ πρόεδρος αὐτῆς, συνέρχεται πρὸς τοῦτο καθ' ἐξαμηνίαν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, κανονίζει τὸν τρόπον τῆς ἐξετάσεως, ἣτις ἔσεται πάντοτε ἔγγραφος καὶ προφορικῇ, καὶ προσδιορίζει ἐκάστοτε, πρὸ τῆς συνεδριάσεως, τὰ θέματα τῆς ἐξετάσεως δι' ἕκαστον τῶν ἐξετασθησομένων, ἀποφάνεται δ' ὁμῶς μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐξετάσεως περὶ τῆς ἱκανότητος ἢ μὴ τοῦ ἐξετασθέντος.

Διὰ νὰ γείνη ὁμῶς τις δεκτὸς πρὸς ἐξέτασιν διὰ τὴν θέσιν τοῦ πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελεῶς, ἀπαιτεῖται νὰ φέρῃ δίπλωμα διδῆκτορος ἢ προλύτου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶν Ἰονίου Ἀκαδημίας καὶ προσέτι νὰ ὑπηρέτησεν ὡς πᾶρεδρος ἢ δικηγόρος πολυμελοῦς δικαστηρίου ἐπὶ διετίαν, ἢ ὡς εἰρηνοδίκης, ἢ γραμματεὺς πρωτοδικείου ἐπὶ τετραετίαν.

Διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ πρωτοδίκου ἀπαιτεῖται προσέτι ἡ συμπλήρωσις τοῦ 25 ἔτους τῆς ἡλικίας, καὶ ἀντεισαγγελεῶς τοῦ 22.

Προβιβάσμοι καὶ διορισμοὶ εἰς ἀνωτέρας δικαστικὰς θέσεις.

** 10. Εἰσαγγελεὺς παρὰ πρωτοδικαίᾳ διορίζεται ὁ ἐπὶ τετραετίαν ὡς πρωτοδίκης ἢ ὁ ἐπὶ διετίαν ὡς τριτοῦς, καὶ

* Καταργεῖται ὑπὸ Νόμου Β4Η'.

** Τὰ ἄρθρα 10—13 καὶ 15, 16 ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ Νόμου ΑΩΟΔ'.

ἐπὶ διετίαν ὡς ἀντεισαγγελεύς ἢ ὁ ἐπὶ πενταετίαν ὡς ἀντεισαγγελεύς ὑπηρετήσας Πρόεδρος δὲ πρωτοδικῶν διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας ὡς εἰσαγγελεύς ἐπὶ διετίαν, ἂν συνάμει διετέλεσε καὶ πρωτοδίκης ἐπὶ διετίαν, καὶ ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ πενταετίαν ὡς πρωτοδίκης.

* 11. Ἐφέτης ἢ ἀντεισαγγελεύς παρ' ἐφέταις διορίζεται ὁ ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ δύο ἔτη, ἢ ὡς εἰσαγγελεύς ἐπὶ τρία ἔτη, ἢ ὡς πρωτοδίκης ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ὑπηρετήσας.

Διὰ τὸν διορισμὸν ὅμως εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν ὡς ἐφέτου ἀπαιτεῖται νὰ διετέλεσεν οὗτος καὶ πρωτοδίκης τοῦλάχιστον ἐπὶ τριετίαν.

* 12. Ἀρειοπαγίτης ἢ ἀντεισαγγελεύς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ἐπὶ ἐξαετίαν ὡς ἐφέτης, ἢ ἐπὶ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος καὶ ἐπὶ τριετίαν ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἢ ὡς ἀντεισαγγελεύς παρ' ἐφέταις, ἢ ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ δεκαετίαν ὑπηρετήσας.

* 13. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ πρόεδρος Ἐφετῶν διορίζεται ὁ ἐπὶ ἐξαετίαν ὡς ἀρειοπαγίτης, ἢ ἐπὶ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος καὶ ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντεισαγγελεύς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ ὁ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς ἐφέτης ὑπηρετήσας. Εἰσαγγελεύς δὲ τῶν Ἐφετῶν διορίζεται, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, καὶ ὁ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς ἐφέτης ἢ ἀντεισαγγελεύς ἐφ' ἑτῶν ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς πρόεδρος ἢ εἰσαγγελεύς πρωτοδικῶν ὑπηρετήσας.

Ὁ δὲ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεύς διορίζεται καὶ πρόεδρος αὐτῶν, ἂν ὑπηρετήσεν ὡς ἐφέτης ἐπὶ τετραετίαν, ἢ ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ ἐξαετίαν, ἢ ὡς ἀρειοπαγίτης ἐπὶ ἓν ἔτος.

14. Πρόεδρος ἢ εἰσαγγελεύς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντιπρόεδρος αὐτοῦ ἢ ὡς πρόεδρος Ἐφετῶν ὑπηρετήσας. Εἰς τὰς θέσεις ταύτας διορίζονται προσέτι 1) ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεύς μετὰ τριετῇ ὑπηρεσίαν, ἂν

* Τὰ ἄρθρα 10—13 καὶ 15, 16 ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ τοῦ Νήμου ΑΩΟΔ'.

διετέλεσε καὶ ἀρειοπαγίτης ἐπὶ ἐξαετίαν ἢ ἐπὶ τριετίαν ὡς τοιοῦτος καὶ ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ ἐφέτης ἐπὶ δέκα ἔτη, ἢ ἐφέτης ἐπὶ πέντε ἔτη καὶ ἐπὶ πέντε ὡς ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν, ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν. 2) ὁ ἀρειοπαγίτης, μετὰ δεκαετὴ εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὑπηρεσίαν.

Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς διορίζεται καὶ πρόεδρος αὐτοῦ.

15. Τὸ χρονικὸν διάστημα διαφόρων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ θέσεων συνυπολογίζεται καὶ συγκεφαλαιοῦται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὠρισμένου διὰ τὸν προβιβασμὸν χρόνου, ἐξαιρουμένων τῶν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ εἰδικῶς προβλεπομένων περιπτώσεων.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ Γραμματέως καὶ ἀνωτέρω, τῶν λαμβανομένων ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν ὁμοιόβαθμον ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ θέσιν των ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἢ δὲ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ὑπηρεσία τῶν ἐχόντων μὲν δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶτης Ἰονίου Ἀκαδημίας ἀλλὰ μὴ λαμβανομένων ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, λογίζεται πρὸς ἀπόκτησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 9 ἀπαιτούμενων προσόντων, ὅπως ὑποβληθῶσι εἰς ἐξέτασιν διὰ τὴν θέσιν πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελέως.

16. Διὰ τὸν προβιβασμὸν πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδικαίς εἰς ἀνωτέραν θέσιν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ἡτιτολογημένη περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ἐκθεσίς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐφετείου, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον.

Διὰ τὸν προβιβασμὸν προέδρου ἢ εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν εἰς ἀνωτέραν θέσιν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ὁμοία ἐκθεσίς τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἐφετείου, εἰς ὃ ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, καὶ νὰ γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Διὰ τὸν προβιβασμὸν ἀντεισαγγελέως παρ' ἐφέταις εἰς ἀνωτέραν θέσιν πρέπει νὰ υποβληθῇ ὁμοία ἔκθεσις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἐφετείου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, καὶ νὰ γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ὁ προβιβασμὸς τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν ἐφετείων, τῶν ἀρειοπαγιστῶν, τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως καὶ τῶν ἐφετῶν εἰς ἀνωτέρας θέσεις γίνεται κατὰ γνωμοδοτήσιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

17. Καθηγηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου διορίζονται, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἀρείου Πάγου, πρόεδροι μὲν ἢ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν μετὰ τετραετῆ, ἐφέται δὲ ἢ ἀντεισαγγελεῖς ἐφετῶν μετὰ ἐξιετῆ, ἀρειοπαγίται δὲ καὶ ἀνώτεροι μετὰ δεκαετῆ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν.

18. Δικηγόροι, φέροντες δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλύτου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶν Ἰονίου Ἀκαδημίας καὶ ἀποδεδειγμένως ἐπὶ ἐπιστημονικῇ ἱκανότητι διακρινόμενοι, διορίζονται, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἀρείου Πάγου, πρόεδροι μὲν πρωτοδικῶν μετὰ ὀκταετῆ, ἐφέται δὲ μετὰ δωδεκαετῆ, ἀρειοπαγίται δὲ καὶ ἀνώτεροι μετὰ δεκαπενταετῆ δικηγορικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀντεισαγγελεὺς δὲ παρ' ἐφέταις ἢ εἰσαγγελεὺς παρὰ πρωτοδικαῖς δύναται νὰ διορισθῇ πᾶς παρὰ πρωτοδικαῖς δικηγόρος μετὰ ὀκταετῆ ἐνάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἰπαγγέλματος, ἀλλὰ τῇ προηγουμένη γνωμοδοτήσει τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἐφετείου, εἰς ᾧ ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον.

19. Δύνανται νὰ διορισθῶσιν κῆθις εἰς τὴν θέσιν, ἣν καθεῖσαν ἐκ τῶν ἀπὸ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρυνόμενων καὶ μὴ ἔχοντων τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὀριζόμενα προσόντα οἱ μὲν φέροντες δίπλωμα τοῦ Ἑθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρῶν Ἰονίου Ἀκαδημίας,

ἂν ἔχωσιν ἐν ὧν ἐπταετῇ ὑπηρεσίᾳ εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον καὶ διετέλεσαν ἐπὶ τριετίᾳ εἰς τὴν θέσιν, εἰς ἣν πρόκειται νὰ ἐπανέλθωσιν· οἱ δὲ ἐστερημένοι διπλώματος, μετὰ δεκαπενταετῇ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίᾳ εἰς τὸν δικαστικὸν κλάδον καὶ πενταετῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν πρόκειται νὰ ἐπανέλθωσιν. Ἀλλὰ διὰ μὲν τὸν διορισμὸν εἰς θέσιν ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδίκαι, πρωτοδίκου ἢ εισαγγελέως παρὰ πρωτοδικαίς προαπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εισαγγελέως τοῦ ἐφετείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ γείνη ὁ διορισμὸς· διὰ δὲ τὸν διορισμὸν εἰς θέσιν ἀνωτέρων τῶν ἐιρημένων, ἡ γνωμοδότησις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Οἱ διατελοῦντες ἤδη ἐν τῇ εισαγγελικῇ ὑπηρεσίᾳ ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παρὰ πρωτοδικαίς ἀντεισαγγελέως καὶ ἀνωτέρω καὶ μὴ κεκτημένοι τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἰδικῶς ἀπαιτούμενα προσόντα λογίζονται ὡς ἔχοντες τὰ προσόντα τῆς θέσεως, ἣν κατέχουσιν, οἱ μὲν ἔχοντες διπλῶμα Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρώην Ἰονίου Ἀκαδημίας ἂν συνεπλήρωσαν διετίαν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, οἱ δὲ μὴ ἔχοντες τοιοῦτον διπλῶμα, ἂν συνεπλήρωσαν ὀκταετίαν ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ.

*Περιπτώσεις παύσεως τινῶν ἐκ τῶν μὴ ἰσοδίων
δικαστικῶν ὑπαλλήλων.*

* 20. Οἱ ἐιρηνοδίκαι καὶ οἱ εἰδικοὶ πταισματοδίκαι, συμβολαιογράφοι καὶ ὑποθηκοφύλακες, οἱ ἔχοντες τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀριζόμενα προσόντα, παύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας· α') εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου· β') ἐὰν ἐτιμωρήθησαν πειθαρχικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, δις ἐντὸς ἐνὸς ἔτους· γ') ἂν διατελῶσιν ἐπὶ ἐνν μῆνα ὁπωσδήποτε

* Τὸ ἀρθρον 20 ἀντικατεστάθη ὑπὸ Νόμου ΔΩΟΔ'.

μακρὴν τῆς θέσεως των ἄνευ ἀδείας δ') ἂν ἀποδειχθῶσιν ἀνίκαντοι ἢ ἀμελεῖς κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, ἢ ἀποδείξωσιν ἀναξιοπρεπῆ ἢ ὁ συμβιβαστον πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγὴν καὶ βεβαιωθῇ μία τῶν περιπτώσεων τούτων δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν, γνωμοδοτήσῃ δὲ περὶ τῆς παύσεως καὶ ὁ ἀρμοδίος εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν, καὶ ε') ἐν περιπτώσει καταργήσεως τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδικείου ἢ τῆς θέσεως τοῦ εἰδικοῦ συμβολαιογράφου ἢ ὑποθηκοφύλακος, εἰς τὴν διατελοῦσι. Περί δὲ τῶν συμβολαιογράφων θέλει μὲν ὀρίσθῃ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου Πρωτοδικείου διὰ Β. Διατάγματος κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ 10 'Ιουνίου 1877 ΧΙΔ' νόμου, ἀλλὰ δὲν παύονται οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἤδη διατελοῦντες συμβολαιογράφοι ἢ μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων· πᾶσα δὲ κενουμένη ὡσαυδήποτε θέσις δὲν συμπληροῦται μέχρις οὗ ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβολαιογράφων περιορισθῇ εἰς τὸν ὀρισθησόμενον.

Οἱ ὀρίσμοι οὗτοι ἐφαρμόζονται κατὰ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ ἂν ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ προέδρου εἰρηνοδικείου περιέπεσεν εἰς τινὰ τῶν ἐν ταῖς ἐδαφίοις α', β' καὶ δ' κατηγοριῶν.

Ὁ παυθεὶς συνεπείᾳ καταδίκης, κατὰ τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ πλέον εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ λόγῳ καταδίκης, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου παυθεὶς, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἐκ νέου εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀφ' ἧς ἐληξεν ὁ διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ὀρισθεὶς χρόνος τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἀνάκτησιν δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ὁ δὲ παυθεὶς διὰ τινος τῶν ἐν ταῖς ἐδαφίοις β', γ' καὶ δ' τῆς πρώτης § τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεων δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς παύσεως.

Εἰδικὴ διάταξις.

21. Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 4, 5, 6 καὶ τοῦ 9 παρόντος νόμου προσερχόμενοι εἰς ἐξέτασιν διὰ τὰς θέσεις τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ πταισματοδίκου, τοῦ συμβολαιογράφου ἢ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, τοῦ δικηγόρου, τοῦ πρωτοδίκου ἢ τοῦ ἀντεισαγγελέως ὁρεῖλουσι συγχρόνως μὲ τὴν περὶ ἐξετάσεως αἵτησιν νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ οἰκείου δικαστηρίου αἱ πρῶτοι δραχμᾶς 25, οἱ δεῦτεροι δραχμᾶς 20, οἱ τρίτοι δραχμᾶς 30 καὶ οἱ τελευταῖοι δραχμᾶς 50. Τὰ ποσὰ δὲ ταῦτα χρησιμεύουσιν εἰς ἀντιμισθίαν τῶν ἀποτελούντων ἐκάστοτε τὰς ἐξεταστικὰς ἐπιτροπὰς διὰ τὴν ἑκτακτὸν τχύτην ἐργασίαν καὶ διανέμονται μεταξὺ αὐτῶν.

Γενικὴ διάταξις.

22. Πᾶσι αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντι νόμον διατάξεις, ἰδίως δὲ αἱ τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων περὶ προσόντων, διορισμοῦ καὶ παύσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καταργοῦνται, ἐξαίρεσει τῶν περὶ παρέδρων τῶν εἰρηνοδικείων ἰσχυουσῶν ἤδη διατάξεων, αἵτινες θέλουσιν ἐξακολουθήσει ἰσχύουσαι μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1878 καθ' ἣν θέλει ἀρχίσει ἡ ἰσχύς τῶν ὁρισμῶν τοῦ ἄρθρου 7.

Ἐν δ' ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου οὐδεὶς δύναται νὰ διατηρηθῇ εἰς δικαστικὴν θέσιν μὴ ἰσῆθιον, ἀνδρὶν δὲν ἔχη τὰ δι' αὐτοῦ ὀριζόμενα προσόντα.

* **23.** Πᾶς δικαστικὸς διορισμὸς, γεγόμενος ἐναντίον τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, δὲν παρέχει δικαίωμα εἰς τὸν διοριζόμενον ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῶν ἀποδοχῶν.

24. Οὐδὲν ἐκ τῶν περὶ παύσεων ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ πηγᾷ δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου.

* Τὸ ἄρθρον 23 ἡρμηνεύθη ὑπὸ Νόμου ΒΟΥ'.

Νόμος ΑΦΝΓ' τῆς 30 'Ιουν. 1887 [19 'Ιουλ. 1887]. Περί μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον μόνον.

Τοῦ ἁρθροῦ 5 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1877 ΧΕΣ' νόμου περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τὸ ἐδάφιον γ' ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐξῆς.

γ'. «Πτυχίον συμβολαιογράφου μὲ τὸν βαθμὸν ἄριστα ἢ καλῶς κατὰ τὸ ἀπὸ 6 'Ιουνίου 1874 Β. Διάταγμα, ὅπερ τοῦ λοιποῦ καταργεῖται».

Εἰς τὸ τέλος δὲ τοῦ ἐδαφίου ε' τοῦ αὐτοῦ ἁρθροῦ προστίθενται τὰ ἐξῆς: «ἡ διετέλεσεν ἐπὶ δεκαετίαν ὡσαύτως γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου».

Τὸ ἄρθρον 7 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου:

7. «Ἐν ταῖς εἰρηνοδικείοις τῶν πόλεων ἐν αἷς ἰδρεύουσι πρωτοδικεῖα, διορίζονται ἐκ τῶν παρὰ πρωτοδικαῖς δικηγόρων δύο πάρεδροι τοῦ εἰρηνοδικείου, ὁ μὲν πρῶτος, ὁ δὲ δεύτερος, ὅτινες ἀναπληροῦσι, κατὰ τὴν τάξιν ταύτην, τὸν εἰρηνοδίκην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον· οἱ πάρεδροι οὗτοι διορίζονται καὶ πνύονται κατὰ πρότασιν τοῦ ἁρμοδίου παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως.

Ἐν ταῖς λοιποῖς εἰρηνοδικείοις ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου εἶναι αὐτοδικαίως καὶ πάρεδρος αὐτοῦ καὶ ἀναπληροῖ τὸν εἰρηνοδίκην ἀπόντα ἢ κωλυόμενον. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει τὸν γραμματέα ἀναπληροῖ ὁ ὑπογραμματεὺς κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ».

Ἐν τέλει τοῦ ἁρθροῦ 9 προστίθενται τὰ ἐξῆς: «προκαλεῖται δὲ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἡ γνώμη τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ πρωτοδικείου παρ' ᾧ διατελεῖ ἡ διετέλεσε τελευταῖον δικηγόρος ἢ γραμματεὺς, ἡ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῖου διατελεῖ ἢ διετέλεσε τελευταῖον εἰρηνοδίκης».

Τ' ἄρθρα 10, 11, 12 καὶ 13 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐπομένων.

10. Εἰς εἰσαγγελεῖα παρὰ πρωτοδικαῖς προβιβάζεται ὁ ὡς

* Τὰ ἄρθρα 10 13 καὶ 15-16 καὶ 20 ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ Νόμου ΑΩΟΔ'.

πρωτοδικῆς ἢ ὡς ἀντεισαγγελεὺς ἐπὶ τέσσαρα ἔτη διατελέσας.

Εἰς πρόεδρον πρωτοδικῶν προβιβάζεται ὁ διατελὼν πρωτοδικῆς ἐπὶ πέντε ἔτη. Ὁ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελεὺς μετὰ ὑπηρεσίαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, διορίζεται πρόεδρος πρωτοδικῶν, ἂν διετέλεσε καὶ πρωτοδικῆς ἐπὶ τέσσαρα ἔτη».

11. «Εἰς ἀντεισαγγελέα παρ' ἐφέταις προβιβάζεται ὁ ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ ἓν ἔτος, ἢ ὡς εἰσαγγελεὺς ἐπὶ δύο ἔτη ἢ ὡς πρωτοδικῆς ἐπὶ ἕξ ἔτη διατελέσας.

Εἰς ἐφέτην προβιβάζεται ὁ ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ δύο ἔτη ἢ ὡς πρωτοδικῆς ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ὑπηρετήσας.

Ὁ παρ' ἐφέταις ἀντεισαγγελεὺς, μετὰ ὑπηρεσίαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, διορίζεται ἐφέτης ἂν διετέλεσε καὶ πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ ἓν ἔτος, ἢ πρωτοδικῆς ἐπὶ πέντε ἔτη· ὁ δὲ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελεὺς μετὰ διετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν ἐν τῇ θέσει ταύτῃ προβιβάζεται εἰς ἐφέτην, ἂν διετέλεσε καὶ πρωτοδικῆς ἐπὶ πέντε ἔτη».

12. «Εἰς ἀντεισαγγελέα παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ προβιβάζεται ὁ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ὡς ἐφέτης διατελέσας καὶ προσέτι ὁ παρ' ἐφέταις ἀντεισαγγελεὺς, μετὰ τετραετὴ τοῦλάχιστον ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίαν, ἂν διετέλεσε καὶ πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ δύο ἔτη ἢ πρωτοδικῆς ἐπὶ ἕξ ἔτη.

Εἰς ἀρειοπαγίτην προβιβάζεται ὁ ὡς ἐφέτης ἐπὶ πέντε ἔτη ὑπηρετήσας. Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελεὺς, μετὰ ὑπηρεσίαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, διορίζεται ἀρειοπαγίτης, ἂν διετέλεσεν ἐφέτης ἐπὶ τέσσαρα ἔτη».

13. «Εἰς εἰσαγγελέα παρ' ἐφέταις προβιβάζεται ὁ ἀρειοπαγίτης, ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελεὺς μετὰ ὑπηρεσίαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους ἐν τῇ θέσει ταύτῃ, ὁ ἐφέτης ἢ ὁ παρ' ἐφέταις ἀντεισαγγελεὺς μετὰ ἑξαετὴ ἐν τινι τῶν θέσεων τούτων ὑπηρεσίαν, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πρωτοδικῶν μετὰ δεκαετὴ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίαν ἢ μετὰ πενταετὴ, ἂν διετέλεσε πρωτοδικῆς ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη.

Εἰς ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου προβιβάζεται ὁ διατελέσας ἐπὶ τριετίαν ἀρειοπαγίτης.

Εἰς πρόεδρον δ' ἐφετῶν προβιβάζεται ὁ ἀρειοπαγίτης

μετὰ τριετῇ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίαν, καὶ ὁ ἐφέτης μετὰ ὀκταετῇ ὡσαύτως ὑπηρεσίαν. Ὁ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεύς, μετὰ ὑπηρεσίαν ἐνὸς τοῦλάχιστον ἔτους ἐν τῇ θέσει ταύτῃ διορίζεται καὶ πρόεδρος ἐφετών, ἂν διατέλεσεν ἀρειοπαγίτης ἐπὶ ἐν ἔτος, ἢ ἐφέτης ἐπὶ τέσσαρα ἔτη.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου δύναται νὰ μετατεθῇ εἰς θέσιν προέδρου ἐφετών, ὁ δὲ πρόεδρος τῶν ἐφετών εἰς ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἡ πρώτη § τοῦ ἀρθροῦ 15 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς. «Ὁ χρόνος τῆς ἐν ἀνωτέρᾳ θέσει ὑπηρεσίας προσμετρεῖται εἰς τὴν τῆς κατωτέρας πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὠρισμένου διὰ προβιβατιμὸν ἀπὸ τῆς κατωτέρας θέσεως χρόνου, ἐξαιρέσει τῶν εἰδικῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κατονομαζομένων περιπτώσεων περὶ τοῦ διορισμοῦ, ἐκ τῆς εἰσαγγελικῆς ὑπηρεσίας εἰς ἰσθμίου θέσιν».

Ἐν τέλει δὲ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ προστίθενται τὰ ἐξῆς: «ὡσαύτως δικαίωμα πρὸς ἐξέτασιν κέκτηται καὶ ὁ ἐπὶ διατίαν ἐν τῷ δικαστικῷ τμήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑπηρετήσας ὡς Ὑπουργικῆς γραμματεῦς, διδάκτωρ ἢ προλύτης τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἰθικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς πανεπιστημίου, ἀντὶ δὲ τῆς ἀπαιτουμένης κατὰ τὸ ἀρθρον 9 γνωμοδοτήσεως, προκαλεῖται ὡς πρὸς τοῦτον ἡ γνώμη τοῦ δικαστικοῦ συμβούλου».

Τὸ ἀρθρον 16 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου.

16. «Πρὸς πλήρωσιν ἐκάστης κενῆς θέσεως εἰσαγγελείας ἢ προέδρου πρωτοδικῶν, ἀντεἰσαγγελείας παρ' ἐφέταις ἢ ἐφέτου προκαλεῖται ἡ γνωμοδοτήσις τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέων, οἵτινες ὑποδεικνύουσιν ἀνά ἓνα ὑποψήφιον ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τὰ ὀριζόμενα ἐν τοῖς ἀρθροῖς 10 καὶ 11, αἱ γνωμοδοτήσεις δ' αὗται ὑπαβάλλονται διὰ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως, ὅστις ἐκτίθησι τὴν ἐπ' αὐτῶν γνώμην του.

Ἡ ἐκτίμησις τῶν γνωμοδοτήσεων τούτων, ἀπλῶς συμβουλευτικῶν, ἀνήκει εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, οὗτινος δὲν περιόριζεται ἐξ αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ προαγωγή εἰς ἀνωτέρας τοῦ ἐφέτου θέσεις γίνεται τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ ἄρθρον 17 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου·

17. α Καθηγηταὶ τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου διορίζονται ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀρειοπαγίται καὶ ἀνώτεροι μετὰ δεκαετῇ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίαν, ἂν συνάμα διετέλεσαν εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πρωτοδίκου καὶ ἀνωτέρω ἐπὶ πενταετίαν ἢ δικηγόροι ἐπὶ δεκαετίαν τοῦλάχιστον.

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου διοριζόμενος κατὰ τὴν ἀνωτέρω μετὰ δωδεκαετῇ ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν εἰς δικαστικὴν θέσιν ἐν Ἀθήναις, δύναται νὰ διατηρήσῃ συγχρόνως τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ λαμβάνων πλήρη καὶ τὸν μισθὸν αὐτῆς.

Ἐκ τῆς πρὸ τοῦ ἄρθρου 20 ἐπιγραφῆς «Περιπτώσεις παύσεως τινῶν ἐκ τῶν μὴ ἰσοβίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων» ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «τινῶν ἐκ»· τὸ δὲ ἄρθρον 20 ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου.

20. Οἱ δικαστικοὶ ἐν γένει γραμματεῖς, οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ εἰδικοὶ πταισματοδίκαι, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ εἰδικοὶ ὑποθηκοφύλακες παύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας.

Α') Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Β) Ἄν τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ δις ἐντὸς ἔτους.

Γ') Ἄν ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπόσχωσιν ὅπωςδῆποτε τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἄνευ ἀδείας.

Δ') Ἄν ἐνεκὰ νόσου καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, κατὰ ἑνορκον ἐνώπιον εἰρηνοδίκου πιστοποιήσιν δύο ἰατρῶν.

Ε') Ἄν καταδειχθῶσιν ἀνίκανοι ἢ ἀμελεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν ἢ ἀποδείξωσιν ὅπωςδῆποτε ἀναξιοπρεπῇ ἢ ἀσυμβιβαστον πρὸς τὴν θέσιν τῶν διαγωγῆν, καὶ, προκειμένου μὲν περὶ εἰρηνοδίκου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδίκου, γραμματέως πρωτοδικείου, εἰρηνοδικείου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδικείου, συμβολαιογράφου ἢ εἰδικοῦ ὑποθηκοφύλακος γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τῆς παύσεως οἱ ἀρμοδίοι εἰσγγελεῖς τῶν πρῶ-

δικῶν καὶ τῶν ἐφετῶν, προκειμένου δὲ περὶ γραμματέως ἡνωτέρου δικαστηρίου, γνωμοδοτήσωσιν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὲρ τῆς παύσεως, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ οἰκείου δικαστηρίου.

5') Ἄν καταργηθῇ ἡ θέσις εἰς ἣν διατελοῦσιν.

Ὁ παυθεὶς ἕνεκα καταδίκης, κατὰ τ' ἄρθρον 21 καὶ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ πλέον εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ ἕνεκα καταδίκης, δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου παυθεὶς, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἐκ νέου εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διὰ τῆς κατὰδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντος χρόνου τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἀνάκλησιν δημοσίας ὑπηρεσίας, ὃ δὲ παυθεὶς διὰ τινὰ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις Β'. Ι'. καὶ Ε' τοῦ ἁρθροῦ τούτου περιπτώσεων δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς παύσεως.

Ὑπογραμματοῦς ἡ γραφεὺς Πρωτοδικείου, Ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου δὲν δύναται νὰ παυθῇ ὑπὸ τοῦ γραμματέως εἰμὴ τῇ ἐγκρίσει τοῦ δικαστικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ ἐγγράφῃ τοῦ γραμματέως ἐκθέσει· καὶ μετὰ ἀκρόασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἀπαγορεύεται δὲ εἰς τοὺς γραμματεῖς νὰ μεταβάλλωσι τὰς ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένας μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν ὑπογραμματοῶν καὶ γραφέων. Οἱ παρὰ ταῖς Εἰσαγγελίαις ὑπηρετοῦντες δικαστικοὶ ὑπογραμματοῖς καὶ γραφεῖς διορίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ οἰκείου δικαστηρίου κατ' ἐγγράφον αἵτησιν τοῦ εἰσαγγελέως.

Αἱ περιπτώσεις τῆς παύσεως, αἱ ὁριζόμεναι ἐν τοῖς ἐδαφίοις α', β', γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἁρθροῦ τούτου ἐφαρμοζονται καὶ ὡς πρὸς τοὺς ἀντεισαγγελεῖς καὶ εἰσαγγελεῖς. Πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τούτων, δύναται νὰ παυθῶσιν ὁριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας ἀντεισαγγελεὺς μὲν παρὰ πρωτοδικαῖς ἐπὶ τῇ ἡτιοῦσῃ, ἡμῇ ἐκθέσει τοῦ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως, εἰσαγγελεὺς δὲ παρὰ πρωτοδικαῖς ἢ ἀντεισαγγελεὺς παρ' ἐφέταις ἐπὶ ὁμοίᾳ ἐκθέσει τοῦ ἀρμοδίου παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως, εἰσαγγε-

γελεύς δὲ παρ' ἐφέταις καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελεύς ἐπὶ τῇ ἡτιολογημένῃ ἐκθέσει τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως».

Νόμος ΑΩΟΔ' τῆς 31 Δεκεμ. 1890 [2 Ἰαν. 1891]. Περί τροπῆς ποιήσεως τοῦ νόμου ΑΦΝΓ' τοῦ 1887 περί μεταρρυθμίσεως κλπ. τοῦ νόμου περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον μόνον.

Τὰ ἄρθρα 10, 11, 12, 13, 15, 16 καὶ 20 καὶ ἡ πρὸς τοῦ ἁρθροῦ τούτου ἐπιγραφὴ τοῦ νόμου ΑΦΝΓ' ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐπομένων.

10. Εἰσαγγελεύς παρὰ πρωτοδικαίς διορίζεται ὁ ἐπὶ τετραετίαν ὡς πρωτοδίκης ἢ ὁ ἐπὶ διετίαν ὡς τοιοῦτος καὶ ἐπὶ διετίαν ὡς ἀντεισαγγελεύς ἢ ὁ ἐπὶ πενταετίαν ὡς ἀντεισαγγελεύς ὑπηρετήσας.

Πρόεδρος δὲ πρωτοδικῶν διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας ὡς εἰσαγγελεύς ἐπὶ διετίαν, ἂν συνάμα διετέλεσε καὶ πρωτοδίκης ἐπὶ διετίαν, καὶ ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ πενταετίαν ὡς πρωτοδίκης.

11. Ἐφέτης ἢ ἀντεισαγγελεύς παρ' ἐφέταις διορίζεται ὁ ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ δύο ἔτη, ἢ ὡς εἰσαγγελεύς ἐπὶ τρία ἔτη, ἢ ὡς πρωτοδίκης ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη ὑπηρετήσας. Διὰ τὸν διορισμὸν ὁμοῦς εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν ὡς ἐφέτου, ἀπαιτεῖται νὰ διετέλεσεν οὗτος καὶ πρωτοδίκης τοῦλάχιστον ἐπὶ τριετίαν.

12. Ἀρειοπαγίτης ἢ ἀντεισαγγελεύς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ὁ ἐπὶ ἑξαετίαν ὡς ἐφέτης ἢ ἐπὶ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος καὶ ἐπὶ τριετίαν ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἢ ὡς ἀντεισαγγελεύς παρ' ἐφέταις, ἢ ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ δεκαετίαν ὑπηρετήσας.

13. Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ πρόεδρος ἐφετῶν διορίζεται ὁ ἐπὶ ἑξαετίαν ὡς Ἀρειοπαγίτης, ἢ ἐπὶ τετραετίαν ὡς τοιοῦτος καὶ ἐπὶ τριετίαν ὡς ἀντεισαγγελεύς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἢ ὁ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς ἐφέτης ὑπηρετήσας. Εἰσαγγελεύς δὲ ἐφετῶν διορίζεται, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, καὶ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς ἐφέτης ἢ ἀντεισαγγελεύς ἐφετῶν, ἢ ἐπὶ δεκαετίαν ὡς πρόεδρος ἢ εἰσαγγελεύς πρωτοδικῶν ὑπηρετήσας. Ὁ δὲ παρ' ἐφέταις εἰσαγγε-

γελεύς διορίζεται καὶ πρόεδρος αὐτῶν, ἐὰν ὑπηρετήσεν ὡς ἐφέτης ἐπὶ τετραετίαν ἢ ὡς πρόεδρος πρωτοδικῶν ἐπὶ ἐξαετίαν ἢ ὡς Ἀρειοπαγίτης ἐπὶ ἓν ἔτος.

15. Τὸ χρονικὸν διάστημα διαφόρων τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ θέσεων συνυπολογίζεται καὶ συγκεφαλαιοῦται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὠρισμένου διὰ τὸν προβιβασμὸν χρόνου, ἐξαίρουμένων τῶν ρητῶς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ εἰδικῶς προβλεπομένων περιπτώσεων. Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργείου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ὑπουργικοῦ γραμματέως καὶ ἀνωτέρω, τῶν λαμβανομένων ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἐξομοιοῦται πρὸς τὴν ὁμοιοβάθμον ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ θέσιν των, ὡς πρὸς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἡ δὲ ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ ὑπηρεσία τῶν ἐχόντων μὲν δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Ἑθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου, ἢ τῆς πρώην Ἰονίου Ἀκαδημίας, ἀλλὰ μὴ λαμβανομένων ἐκ τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, λογίζεται πρὸς ἀπόκτησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 9 ἀπαιτούμενων προσόντων, ὅπως ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξέτασιν διὰ τὴν θέσιν πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελέως.

* 16. Διὰ τὸν προβιβασμὸν πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδίκις εἰς ἀνωτέραν θέσιν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ἡτιολογημένη περὶ τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ ἐκθεσις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ καὶ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἐφετείου, εἰς ᾧ ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον. Διὰ τὸν προβιβασμὸν προέδρου ἢ εἰσαγγελέως πρωτοδικῶν εἰς ἀνωτέραν θέσιν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ὁμοία ἐκθεσις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἐφετείου, εἰς ᾧ ὑπάγεται τὸ πρωτοδικεῖον, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ καὶ νὰ γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου. Διὰ τὸν προβιβασμὸν ἀντεισαγγελέως παρ' ἐφέταις εἰς ἀνωτέραν θέσιν πρέπει νὰ ὑποβληθῇ ὁμοία

* Τὰ ἄρθρα 16 καὶ 20 καταργοῦνται ὑπὸ Νόμου Β4Η'.

ἐκθεσις τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἐφετείου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ, καὶ νὰ γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τοῦ προβιβασμοῦ ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ὁ προβιβασμὸς τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν ἐφετείων, τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελέως, καὶ τῶν ἐφετῶν εἰς ἀνωτέρας θέσεις γίνεται κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

*Περιπτώσεις παύσεως τινῶν ἐκ τῶν μὴ ἰσοδίων
δικαστικῶν ὑπαλλήλων.*

* 20. Οἱ εἰρηνοδίκαι, καὶ οἱ εἰδικοί πταισματοδίκαι, οἱ Συμβολαιογράφοι καὶ οἱ εἰδικοί ὑποθηκοφύλακες παύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας:

Α') Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Β') Ἐὰν τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ δις ἐντὸς ἔτους.

Γ') Ἄν ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπόσχωσιν ὅπωςδὴποτε τῆς ἐκπλήρωσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἄνευ ἀδείας.

Δ') Ἄν ἔνεκα νόσου καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, κατὰ ἔνορκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου πιστοποιήσιν δύο ἱατρῶν.

Ε') Ἄν καταδειχθῶσιν ἀνίκανοι ἢ ἀμελεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, ἢ ἀποδείξωσιν ὅπωςδὴποτε ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγὴν, καὶ γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τῆς παύσεως οἱ ἀρμόδιοι εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν ἐφετῶν.

Σ') Ἄν καταργηθῇ ἡ θέσις εἰς ἣν διατελοῦσιν.

Ὁ παυθεὶς ἔνεκα καταδίκης κατὰ τὰ ἀρθρα 21 καὶ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου δὲν δύναται νὰ διορισθῇ πλέον εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ ἔνεκα καταδίκης δυνάμει τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου παυθεὶς δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἐκ νέου εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς παρελεύσεως τριετίας

* Τὰ ἀρθρα 16 καὶ 20 καταργοῦνται ὑπὸ Νόμου Β.4.Η'.

ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὀρισθέντος χρόνου τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἀνάκτησιν δημοσίας ὑπηρεσίας, ὃ δὲ πνυθεῖς διὰ τινὰ τῶν ἐν ταῖς ἐδαφίοις Β', Γ' καὶ Ε' τοῦ ἄρθρου τούτου περιπτώσεων δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς παύσεως.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς γραμματεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων νὰ μεταβάλλωσι τὰς ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ ἀναγραφόμενας μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν ὑπογρχματέων καὶ γραφέων.

Νόμος Β'Η' τῆς 1 Ὀκτωβ. [7 Ὀκτωβ.] 1892. Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ ἐμμίσθων Πάρεδρων.

* 1. Πρὸς τοῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἐμίσθοις διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἐμμισθοὶ Πάρεδροι παρὰ ταῖς Πρωτοδικαίαις τοῖς ἐδρεύουσιν, ὅπου καὶ τὸ Ἐφετεῖον, ἢ τοῖς ἀποτελουμέναις ἐξ ἐπτά τοῦλάχιστον δικαστῶν.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παρὰ Πρωτοδικαίας ἀντεισχυγγελέων καὶ Πρωτοδικῶν ἐλαττοῦται ἐφ' ὅσον ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου ἤθελον κενωθῇ τοικῶται θέσεις. Καθόσον δὲ ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τούτων, διορίζονται ἐμμισθοὶ Πάρεδροι.

Εἰς τὰς κενουμένους μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διετίας θέσεις πρωτοδικῶν καὶ παρὰ πρωτοδικαίας ἀντεισχυγγελέων διορίζονται οἱ ἐκ τῶν ἐμμίσθων παρέδρων ἔχοντες τὰ διὰ τὴν θέσιν ταύτην ἀπαιτούμενα προσόντα.

* Τὸ ἄρθρον 1 ἀντικαθίσταται ὑπὸ Νόμου ΒΧΝΣΤ*.

Αἱ κεναὶ θέσεις ἐμίσθων παρέδρων συμπληροῦνται κατὰ τὰ ἐπόμενα ἄρθρα.

Οἱ ἐμισθοὶ πάρεδροι δὲν μετατίθενται, προηγοῦνται δὲ τῶν ἐμίσθων εἰς τὴν συγκρότησιν τοῦ δικαστηρίου.

3. Εἰς θέσιν ἐμίσθου παρέδρου διορίζεται ὁ εὐδοκιμήσας ἐν διαγωνισμῷ, διεξαχθεὶς ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἰσαγγελέως καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν καὶ δύο καθηγητῶν τῆς νομικῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου σχολῆς ὑπὸ ταύτης ὀριζομένων.

Ὡς εὐδοκιμήσας ἐν διαγωνισμῷ θεωρεῖται ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον τὸν βαθμὸν καλῶς, μεταξύ δὲ πλειόνων εὐδοκιμησάντων προτιμᾶται ὁ λαβὼν ἀνώτερον βαθμὸν.

Δεκτὸς εἰς διαγωνισμὸν εἶναι ὁ ἀتكήσας ἐπὶ διετίαν τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα ἐνώπιον πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὁ λαβὼν τὴν ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν καὶ ὑπηρετήσας ἐπὶ διετίαν ὡς γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ ὡς εἰρηνοδίκης.

Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς διαγωνισμὸν ὁ ὑπερβὰς τὸ 35 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Οἱ διαγωνιζόμενοι ὀφείλουσι πρὶν ἢ ὑποβληθῶσιν εἰς ἐξετάσεις νὰ καταθέσωσι παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Ἀρείου Πάγου δραχ. 100, αἵτινες διανέμονται μεταξύ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἔκτακτον αὐτῶν ἐργασίαν.

4. Ὁ διαγωνισμὸς προκηρύσσεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, πρὸς πληρωσιν κενῶν θέσεων ἐμίσθων παρέδρων.

Διὰ Β. Διατάγματος ὀρισθῇσονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ὁ τρόπος τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων. Ὁ προκηρυχθεὶς διαγωνισμὸς δὲν ἰσχύει εἰμὴ δι' ἓς προκηρύχθῃ θέσις.

5. Οἱ ἐμισθοὶ πάρεδροι ἔχουσι τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ παρὰ πρωτοδικαίς ἀντεισαγγελέως, δίδουσι τὸν ναυομισμένον τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου, ὑπὸ εἰνταὶ εἰς τὰ περὶ ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας καὶ πειθαρχικῆς ἐξουσίας διατάξεις τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τῆς πολιτικῆς δικονομίας καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1875 ὑπὸ στοιχ. ΦΜ' νόμου.

*6. Εἰς ἐμμίσθον πρέδρον δύνανται ν' ἀνατεθῶσι διὰ Β. Διατάκματος τῷ καθήκοντι ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδικαῖς· ἐν οὐδεμίᾳ ὁμῶς περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθήκοντων τούτων πέραν τοῦ ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ διορισμοῦ Ἀντεισαγγελέων παρὰ Πρωτοδικαῖς καὶ Πρωτοδικῶν.

*7. Ὅπως διορισθῇ τις Ἀντεισαγγελεὺς παρὰ πρωτοδικαῖς ἢ πρωτοδικῆς, ἀπαιτεῖται προηγουμένη διετής τουλάχιστον ὑπηρεσία ἐμμίσθου παρέδρου καὶ γνωμοδότησις ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ τοῦ τῆς ὁλομελείας τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου.

Ἡ γνωμοδότησις αὕτη προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως ἰδιὰ τοῦ παρ' ἐφέταις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς διετίας, τὸ δὲ ἐφετεῖον ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀποφαίνεται ἐν ὁλομελείᾳ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ πλειονοψηφίαν, πρρευρισκομένου καὶ ἔχοντος ψῆφον καὶ τοῦ εἰσαγγελέως. Ἡ διορία τῶν 15 ἡμερῶν παρατείνεται ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν εὑρίσκονται παρόντες Ἐφέται ἀριθμοῦ ὀριζομένου ἐν τῷ ἐπομένῳ ἐδαφίῳ.

Ἐν οἷς ἐφετείσις ὁ ἀριθμὸς τῶν δικαστῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου δὲν ὑπερβαίνει τοὺς πέντε, τὴν ὁλομέλειαν ἀποτελοῦσιν ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου· ἐν τοῖς ἔχουσι μείζονα ἀριθμόν, τουλάχιστον τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν μελῶν αὐτοῦ. Ἐν τῷ Ἐφετείῳ Ἀθηνῶν ἡ ὁλομέλεια ἀποτελεῖται ἐκ δέκα καὶ πέντε τουλάχιστον δικαστῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου.

Ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν ὑποβάλλεται διὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὅπερ ἐγγράφει ἐν βιβλίῳ ἐπὶ τούτῳ τηρουμένῳ τοὺς ἐμμίσθους παρέδρους, ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὑποίων ἐγνωμοδότησε κατὰ πλειονοψηφίαν τὸ Ἐφετεῖον.

* Τὸ ἄρθρον 6 καὶ 7 ἐδ. 1 ἀντικαθίστανται ὑπὸ Νόμου ΒΧΝΕΤ'

Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις εἶναι ἐναντία τοῦ διορισμοῦ, ὁ ὑπουργὸς προκαλεῖ τὸ περὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἐμμίσθου παρέδρου Β. Διάταγμα.

Οἱ διατελοῦντες νῦν εἰς τὴν θέσιν τοῦ παρὰ πρωτοδικαῖς ἀντεισαγγελέως λογίζονται ὡς ἔχοντες τὰ προσόντα τῆς θέσεως ταύτης· ἵνα μετατεθῶσιν ὁμοῦ εἰς θέσιν ἰσόθιον ἢ προαχθῶσιν εἰς τοιαύτην, ἀπαιτεῖται νὰ γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς μεταθέσεως τῶν ἢ τῆς προαγωγῆς τῶν ἢ ὁλομέλειξ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὸ ἄρθρον 10.

8. Αἱ κεναὶ θέσεις τῶν ἀντεισαγγελέων καὶ πρωτοδικῶν πληροῦνται διὰ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀριζομένων ἐμμίσθων παρέδρων κατὰ τὴν σειράν τοῦ διορισμοῦ τῶν ὡς τοιούτων. Ἄν ὑπάρχωσι συνάμα κεναὶ θέσεις ἀντεισαγγελέως καὶ πρωτοδικίου, εἰς τὴν τοῦ πρωτοδικίου θέσιν διορίζεται ὁ κατὰ τὸν διορισμὸν ἀρχαιότερος πάρεδρος. Ὁ διορισθεὶς ἀντεισαγγελεὺς διορίζεται εἰς τὴν πρώτην κενωθησομένην θέσιν πρωτοδικίου.

Ἐν περιπτώσει συγχρόνου διορισμοῦ εἰς θέσιν παρέδρου λογίζεται ἀρχαιότερος ὁ τυχὼν ἀνωτέρου βαθμοῦ κατὰ τὸν διαγωνισμόν. Ἐν περιπτώσει δέ, καθ' ἣν ἐτυγον τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ πλείονες τοῦ ἐνός, προτιμᾶται ὁ ἀρχαιότερος κατὰ τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς δικηγόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ διορισμοῦ εἰσαγγελέων καὶ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων γνωμοδοτήσεων πρὸς προαγωγὴν τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν.

* 9. Εἰσαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδικαῖς προβιβάζεται ἡ διορίζεται ὁ ὑπηρετήσας ἐπὶ τετραετίαν ὡς Εἰσαγγελεὺς, ἡ ἐπὶ πενταετίαν ὡς Ἀντεισαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδικαῖς ἢ πρωτοδικῆς, ἡ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς δικηγόρος παρὰ Πρωτοδικαῖς, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Ἐφετέου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ

* Τὸ ἄρθρον 9 τροποποιεῖται ὑπὸ Νόμου ΒΤΚΗ'.

ὁποίου ὑπηρετεῖ ἢ ὑπηρετεῖ καθ' ὃν χρόνον ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ γνωμοδότησις αὕτη, γενομένη κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 7 προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ τοῦ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελέως.

Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις εἶναι ἐναντία τοῦ διορισμοῦ, δὲν δύναται νὰ προκληθῇ ἐκ νέου τοιαύτη πρὸ τῆς παρελεύσεως δύο ἐτῶν.

10. Ἀντεισαγγελεὺς παρ' Ἐφέταις ἢ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἡ Εἰσαγγελεὺς παρ' Ἐφέταις διορίζεται ἢ προδιδάσκειται ὁ ἔχων τ' ἀπαιτούμενα δι' ἐκάστην τῶν θέσεων τούτων προσόντα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 11, 12, 13 καὶ 18 § 1 τοῦ νόμου ΧΕΣ' περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, γενομένην κατὰ τ' ἀρθρα 7 καὶ 9. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἀρθροῦ 12 ἐδάφιον 2 τοῦ Νόμου τούτου ἡ γνωμοδότησις αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται.

Οἱ διατελοῦντες νῦν εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελέως καὶ ἄνω, θεωροῦνται, ὡς ἔχοντες τὰ προσόντα κατὰ τὸν νόμον τούτον.

11. Αἱ θέσεις τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Εἰσαγγελέως, τοῦ παρ' Ἐφέταις Ἀντεισαγγελέως καὶ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελέως ἐξομοιοῦνται, ὡς πρὸς τὰ προσόντα καὶ τὸν χρόνον διὰ τὴν μετάθεσιν εἰς ἰσὺς θέσιν ἢ τὴν προαγωγὴν εἰς ἀνωτέραν ἰσὺς θέσιν ἢ μὴ, πρὸς τὰς ὁμοιοβάθμους ἰσοβάθμους θέσεις. Ἀλλὰ ἐπὶ τῇ μεταθέσει ἢ προαγωγῇ εἰς ἰσὺς θέσιν ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τῆς ὁλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὸ προηγουμένον ἀρθρον.

Ἐν αἰς περιπτώσεσι κατὰ τὸν νόμον τούτον καὶ τὸν νόμον ΧΕΣ' ὁρίζεται χρόνος δικηγορικῆς ὑπηρεσίας πρὸς διορισμὸν εἰς δικαστικὴν θέσιν, λογίζεται ὡς τοιαύτη καὶ ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσίς ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίᾳ Ἀντεισαγγελέως καὶ ἀνωτέρω.

12. Ἀντὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 16 τοῦ νόμου ΧΕΣ' ἀπαι-

* Τὸ ἀρθρον 11 καταργεῖται ὑπὸ Νόμου ΒΤΚΗ'.

ταυμένων γνωμοδοτήσεων διὰ τὸν προβιβασμὸν πρωτοδίκου εἰς πρόεδρον πρωτοδικῶν ἢ ἐφέτην, ἢ προέδρου πρωτοδικῶν εἰς ἐφέτην, ἀπαιτεῖται, ἵνα ὑπὲρ μὲν τῆς προαγωγῆς τοῦ πρωτοδίκου εἰς πρόεδρον πρωτοδικῶν γνωμοδοτήσῃ ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἐφετείου, ὑπὲρ δὲ τῆς προαγωγῆς τούτου εἰς ἐφέτην ἢ τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν εἰς ἐφέτην ἢ ἀνωτέραν θέσιν, ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 7, 9 καὶ 10.

Ὁ προβιβασμὸς τοῦ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν Ἐφετῶν, τῶν ἀρειοπαγιτῶν καὶ τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Ἀντεισαγγελέως καὶ τῶν Ἐφετῶν εἰς ἀνωτέραν θέσιν γίνεται κατὰ γνωμοδοτήσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ περιπτώσεως παύσεως.

13. Οἱ παρὰ πρωτοδικαῖς καὶ παρ' ἐφέταις ἀντεισαγγελεῖς καὶ εἰσαγγελεῖς καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἀντεισαγγελεὺς παύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας· α') εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου β) ἂν ἀπόσχωσι τῆς ἐκπλήρωσεως τῶν καθηκόντων των ἐπὶ μῆνα ἄνευ ἀδείας· γ) ἂν ἐνεκα νόσου καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, κατὰ ἐγορκαν ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου πιστοποιήσιν δύο ἰατρῶν· δ') ἂν τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ δις ἐντὸς ἔτους· ε') ἂν καταδειχθῶσιν ἀνίκανοι ἢ ἀμελεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των ἢ ἀποδείξωσιν ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀσυμβιβαστον πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγὴν· ς') ἂν καταργηθῇ ἡ θέσις, εἰς ἣν διατελοῦσιν.

* Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν στοιχ. δ' καὶ ε' ἀπαιτεῖ-

* Τὸ ἐδ. 2 ἄρθρ. 13 ἀντικαθίσταται ὑπὸ Νόμου ΒΤΚΗ'.

ται προσέτι ὅπως γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς πύσεως περὶ μὲν ἀντεισαγγελέως ἢ εἰσαγγελέως παρὰ πρωτοδικαίς ἢ ὁλομέλειαι τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου, περὶ δὲ ἀντεισαγγελέως ἢ εἰσαγγελέως παρ' ἐφέταις ἢ ἀντεισαγγελέως παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ἢ ὁλομέλειαι τοῦ Ἀρείου Πάγου. Αἱ γνωμοδοτήσεις αὗται προκαλοῦνται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων, καὶ γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 7, 9 καὶ 10.

Ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ Εἰσαγγελεὺς πύεταί μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν στοιχ. α', β' καὶ γ', τοῦ ἀρθροῦ τούτου, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει πειθαρχικῆς τιμωρίας ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὴν παῦσιν αὐτοῦ αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἱσοθίων δικαστῶν.

Οἱ ἔμμισθοι πᾶρεδροι πλὴν τῆς περιπτώσεως τοῦ ἀρθροῦ 7, παύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὰς περιπτώσεις καὶ ὑπὸ τὰς ἐγγυήσεις τοῦ ἀρθροῦ τούτου.

Ὁ παυθεὶς ἔνεκα καταδίκης, κατὰ τ' ἀρθρα 21 καὶ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου, δὲν δύναται νὰ διερισθῇ πλεον εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν. Ὁ ἔνεκα καταδίκης, δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου παυθεὶς, δὲν δύναται νὰ διορισθῇ ἐκ νέου εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντος χρόνου τῆς ἀνικανότητος πρὸς ἀνάκλησιν δημοσίας ὑπηρεσίας, ὃ δὲ παυθεὶς διὰ τινὰ τῶν ὑπὸ στοιχ. β', δ' καὶ ε' τοῦ ἀρθροῦ τούτου περιπτώσεων δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς παύσεως.

Ἐν οὐδεμίᾳ ὁμῶς περιπτώσει δύναται τις νὰ διορισθῇ ἐκ νέου εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, ἐὰν προηγουμένως δὲν γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἢ ὁλομέλειαι τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὰ ἀρθρα 7, 9 καὶ 10.

* 14 Αἱ περιπτώσεις πύσεως αἱ ὁριζόμεναι ἐν τοῖς στοιχ.

* Τὸ ἀρθρον 14 τροποποιεῖται ὑπὸ Νόμου ΒΤΚΗ'.

α' — τῷ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δικαστικῶν ἐν γένει γραμματέων, εἰρηνοδικῶν, εἰδικῶν πταισματοδικῶν, συμβολαιογράφων καὶ εἰδικῶν ὑποθηκοφυλάκων.

Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ στοιγ. ε' ἀπαιτεῖται προσέτι ὅπως, προκειμένου μὲν περὶ εἰρηνοδικοῦ ἢ εἰδικοῦ πταισματοδικοῦ, γραμματέως πρωτοδικείου, εἰρηνοδικείου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδικείου, συμβολαιογράφου ἢ εἰδικοῦ ὑποθηκοφύλακος γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τῆς παύσεως οἱ ἀρμόδιοι εἰσαγγελεῖς τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, προκειμένου δὲ περὶ γραμματέως ἀνωτέρου δικαστηρίου, γνωμοδοτήσωσιν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὲρ τῆς παύσεως ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ οἰκείου δικαστηρίου.

Ὁ παυθεὶς δύναται νὰ διερισθῇ ἐκ νέου εἰς δικαστικὴν ὑπηρεσίαν, μόνον κατὰ τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπιτρέπεται τοῦτο κατὰ τὴν πέμπτην παράγραφον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἐν αὐτῇ ὀριζομένου χρόνου. Ἐάν ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ του γνωμοδοτήσῃ ἡ ὀλομέλεια τοῦ πρωτοδικείου, εἰς ᾧ ὑπήγετο ὅτε ἐπλύθη, ἐν συμβουλίᾳ καὶ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας παρευρισκόμενον καὶ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἔχοντος ψῆφον.

Ὑπογραμματεὺς ἢ γραφεὺς Πρωτοδικείου, Ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου, δὲν δύναται νὰ παυθῇ ὑπὸ τοῦ γραμματέως, εἰμὴ τῇ ἐγκρίσει τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἀποφίνεται ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ τοῦ γραμματέως ἐκθέτει καὶ μετ' ἀκροασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἀπογορεύεται δὲ εἰς τοὺς γραμματεῖς νὰ μεταβάλλωσι τὰς ἐν τῷ ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ ἀναφερομένας μηνιαίας μισθοδοσίας τῶν ὑπογραμμάτων καὶ γραφέων.

Οἱ παρὰ ταῖς εἰσαγγελίαις ὑπηρετοῦντες δικαστικοὶ ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς διερίζονται καὶ παύονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ οἰκείου δικαστηρίου κατ' ἐγγράφον αἰτήσιν τοῦ εἰσαγγελέως, ὁ δὲ μισθὸς τούτων ὀρίζεται ὡς μέχρι τούδε ὑπὲρ τῶν εἰσαγγελέων, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διδομένης διὰ τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ πιστώσεως διὰ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἐκάστης τῶν εἰσαγγελιῶν, ἀλλ' οὐδενὸς τῶν ὑπογραμ-

ματέων ὁ μισθὸς δύνανται νὰ ὀριθῇ ἀνωτέρος τοῦ μισθοῦ τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ γραμματέως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

15. Καταργοῦνται, τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1877 ΧΕΣ' νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 30 'Ιουνίου 1887 ΑΦΝΙ' νόμου, τὰ ἄρθρα 16 καὶ 20 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1890 ΑΩΟΔ' νόμου περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΑΦΝΙ' τοῦ 1887 καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον.

* Νόμος ΒΡΠΘ' τῆς 20 'Απριλίου 1893. Περί ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

1. Τὰ ἄρθρα 2, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1877 ΧΕΣ' νόμου, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ νόμου ΑΦΝΙ' τῆς 30 'Ιουνίου 1887, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐπομένων.

"Ἄρθρον 2. Γραμματεὺς εἰρηνοδικείου διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιουμένης διὰ ληξικερχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων καὶ ἔχων ἐν τῶν ἀκολουθῶν προσόντων· α') δίπλωμα διδάκτορος ἢ πρὸς τοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρώτης 'Ιονίου 'Ακαδημίας· β') ἀπολυτήριον γυμνασίου ἢ τινος τῶν πρώτων ἐν ταῖς 'Ιονίοις νήσοις λυκείων καὶ συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος ὡς ἑμμισθοῦς ὑπογραμματοῦς ἢ γραφεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου· γ') πενταετὴ ὑπηρεσίαν ὡς γραμματοῦς εἰρηνοδικείου· δ') πενταετὴ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν ὡς ἑμμισθοῦς ὑπογραμματοῦς πολυμελοῦς δικαστηρίου καὶ ε') πτυχίον εἰρηνοδικίου μὲ τὸν βαθμὸν «ἀριστά» ἢ «καλῶς» κατὰ τὸ ἀπὸ 26 'Ιουλίου 1866 Β. διάταγμα.

* *Ἐπιθ. Β. Διάταγμα 27 'Απριλ. 1893.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐμμίσθου ὑπογραμματοῦ πολυμελοῦς δικαστηρίου βεβαιοῦται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου γραμματεῦς, κυρουμένου ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον παρὰ τοῦ προέδρου.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου τούτου διατελοῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ μὴ ἔχοντες τὰ ἀνωτέρω προσόντα διατηροῦνται, παυθέντες ὁμῶς δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου.

Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδικείων ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1875 ὑπὸ στοιχ. ΦΜ' νόμου.

Ἄρθρον 4. Εἰρηνοδίκης ἢ εἰδικὸς πταισματοδίκης διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιουμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, καὶ ἔχων α') δίπλωμα διδάκτορος ἢ προλύτου τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς Πανεπιστημίου ἢ τῆς πρώην Ἰονίου ἀκαδημίας καὶ τυχῶν συνάμα τῆς ἀδείας τοῦ δικηγορεῖν καὶ β') πτυχίον εἰρηνοδίκου μὲ τὸν βαθμὸν «ἄριστα» ἢ «καλῶς» καὶ συνάμα ὑπηρεσίαν τοιοῦτου πενταετῆ ἢ δεκαετῆ ἐν συνόλῳ ἐν θέσει εἰρηνοδίκου, γραμματεῦς εἰρηνοδικείου ἢ πολυμελοῦς δικαστηρίου.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου τούτου διατελοῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ μὴ ἔχοντες τὰ ἀνωτέρω προσόντα διατηροῦνται, παυθέντες ὁμῶς δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου εἰρηνοδίκαι.

Ἄρθρον 5. Συμβολαιογράφος ἢ εἰδικὸς ὑποθηκοφύλαξ διορίζεται ὁ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιουμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων καὶ ἔχων 1) ἄδειαν τοῦ δικηγορεῖν ἢ 2) ὁ διατελέσας εἰς δικαστικὴν θέσιν ἀπὸ τοῦ ἀντεισαγγελέως παρὰ πρωτοδίκαις καὶ ἄνω, 3) ὁ ἔχων πτυχίον εἰρηνοδίκου μὲ τὸν βαθμὸν «ἄριστα» ἢ «καλῶς» κατὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα καὶ συνάμα ὑπηρεσίαν εἰρηνοδίκου τοῦλάχιστον διετῆ ἢ ὑπηρεσίαν συμβολαιογράφου τοῦλάχιστον τριετῆ· 4) ὁ μετελθὼν ἐπὶ ἐξαετίαν τὸ ἔργον τοῦ συμβολαιογράφου· 5) ὁ διατελέσας γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ γραμματεὺς εἰρηνοδικείου ἐπὶ δέκα ἔτη· 6) ὁ διατελέσας ἐπὶ πενταετίαν εἰς ἐμμίσθον προξενικὴν θέσιν ὡς προϊστάμενος ἢ γραμματεὺς.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου διατελοῦντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ συμβολαιογράφοι ἢ εἰδικοί ὑποθηκοφύλακες καὶ μὴ ἔχοντες τ' ἀνωτέρω προσόντα διατηροῦνται, ἀπολυθέντες ὅμως, δὲν δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρον 6. Διὰ νὰ διορισθῇ τις δικηγόρος παρὰ τοῖς πρωτοδίκαις, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας του, βεβαιουμένης διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἁρρέων, νὰ φέρῃ τοῦλάχιστον πτυχίον προλύτου τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἢ ξένου ὁμοταγοῦς πανεπιστημίου ἢ τῆς πρώην Ἰονίου Ἀκαδημίας, ὑποστάς συνάμα πρακτικῆς ἐξετάσεως ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συγκειμένης ὑπὸ τοῦ προέδρου, εἰσαγγελέως καὶ ἀντιπροέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Αἱ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἐξετάσεις γίνονται κατὰ τὰ διὰ Β. Διαταγμάτων κανονισθησόμενα. Ἰνα γένη ὅμως δεκτός τις εἰς ἐξέτασιν, ἀπαιτεῖται νὰ προσαγάγῃ 1) δίπλωμα ἢ πιστοποιητικὸν τοῦ πρυτάνεως, ὅτι ἐνεκρίθη ὡς διδάκτωρ ἢ προλύτης, 2) ἀπόδειξιν ὅτι ἐγυμνάσθη, μετὰ τὴν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐξέτασιν καὶ ἔγκρισίν του ὡς διδάκτορος ἢ προλύτου, παρὰ δικηγόρῳ ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος ἢ διετέλεσεν ἐπὶ διετίαν μετὰ τὴν ἐξέτασιν του εἰρηνοδίκης ἢ γραμματεὺς πολυμελοῦς δικαστηρίου ἢ εἰρηνοδίκαιου, 3) πιστοποιητικὸν τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅτι κατετέθησαν 50 δραχμαὶ πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς (δρὰ ΒΣΙΖ Νόμον).

Ἰνα ὁ ἐξετασθεὶς θεωρηθῇ ὡς ἐπιτυχῶν, πρέπει νὰ λάβῃ τὴν βεβαιωμένην «ἀριστα» ἢ «λίαν καλῶς» ἢ «καλῶς» ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων τῶν τε προφορικῶν καὶ τῶν ἐγγράφων ἐξετάσεων.

Οἱ ἀπορριπτόμενοι δὲν δύνανται νὰ προσέλθωσιν εἰς νέαν ἐξέτασιν πρὶν ἢ παρῆλθωσιν ἕξ μῆνες.

Οὐδεὶς προβιβάζεται δικηγόρος, παρ' ἐφέταις μὲν, ἂν δὲν ὑπηρετήσεν ὡς δικηγόρος παρὰ πρωτοδίκαις ἐπὶ τρία συνεχῆ ἔτη, ἐπὶ τρία ἔτη ὡς ἑμισθός πάρεδρος παρὰ πρωτοδίκαις, πρωτοδίκης, ἀντεισαγγελέως, ἢ εἰρηνοδίκης, συνυπολογιζομένων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τριετοῦς ὡς ἂν

ὕπηρεσίας· παρὰ δὲ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, ἂν δὲν ὑπηρετήσεν ἐπὶ τρία ὥσαύτως συνεχῇ ἔτη ὡς δικηγόρος παρ' ἐφέταις, ἢ ἐπὶ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἔτη παρὰ πρωτοδίκαις ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν ὡς πρωτοδίκης. Περὶ παντὸς δὲ τοιοῦτου προβιβασμοῦ προηγείται γνωμοδότησις τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετήσεν, ἐπὶ τῇ βᾶσει πιστοποιητικοῦ τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, κεκρωμένου ὑπὸ τοῦ προέδρου.

Οἱ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἐξερχόμενοι ἀνώτεροι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἔχουσι δικαίωμα νὰ διορισθῶσι δικηγόροι παρὰ παντὶ δικαστηρίῳ, ἂν ἐπὶ τρετίαν διετέλεσαν εἰς δικαστικὴν θέσιν ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως καὶ ἀνωτέρω.

Οἱ ἀποκτήσαντες μέχρι τοῦδε τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν καὶ μὴ ὄντες διωρισμένοι δικηγόροι διατηροῦσι τὸ δικαίωμα νὰ διωρισθῶσιν αὐθις παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, παρ' οἷς διετέλεσαν, καὶ ἂν δὲν ἔχουσιν τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα προσόντα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν δικηγόρων δὲν δύναται νὰ περιορισθῇ, οὐδὲ δύναται νὰ μετατεθῇ δικηγόρος ἀνευ τῆς συναίνεσιώς αὐτοῦ. Οὐδέποτε δὲ δύναται νὰ παυθῇ ὀριστικῶς, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Αἱ ἀθωωτικαὶ ἀποφάσεις τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν συμβουλίων ἐπὶ πειθαρχικῶν παραπτωμάτων τῶν δικηγόρων δὲν ὑποκείνται εἰς τὴν μεταρρυθμιστικὴν ἐξουσίαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν καταδικαστικῶν τοιοῦτων ἀποφάσεων δὲν δύναται νὰ ἐκτείνῃ τὴν ἐπιβληθεῖσαν πειθαρχικὴν ποινὴν.

2. Καταργοῦνται τὰ ἀπὸ 27 Ἰουλίου 1836 περὶ ἐξετάσεως τῶν δικηγόρων καὶ 26 Ἰουλίου 1866 Β. διατάγματα περὶ ἐξετάσεως τῶν εἰρηνοδικῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον.

Νόμος ΒΣΙΖ' τῆς 8[9] Φεβρ. 1891, Περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΒΡΠΘ' νόμου τῆς 20 Ἀπριλίου 1893 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὸ ἐδάφιον ἕκτον τοῦ ἁρθροῦ 6 τοῦ ἀπὸ 20 Ἀπρι-

* Εἰς ἀρ. 6 ἐδ. 6 προσετέθη ἐδάφιον ὑπὸ Νόμου ΒΣΙΖ'.

λίου 1893 ΒΡΠΘ' νόμου περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων προστίθεται τὸ ἐξῆς ἐδάφιον.

«Οἱ ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου ΧΕΣ' τοῦ 1877 περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὑποστάντες τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν, κατὰ τὸ ἄρθρον 6' τοῦ νόμου ἐκείνου, καὶ κριθέντες ἱκανοὶ πρὸς διορισμόν, δύνανται νὰ διορισθῶσι δικηγόροι».

Νόμος ΒΡΥ' τῆς 20 [27] Ἀπριλίου 1893. Περὶ δικαστικῶν κλητῶν.

1. Δικαστικὸς κλητὴρ διορίζεται παρὰ δικαστηρίῳ πρωτοδικῶν ὁ συμπληρώσας τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του, θεταυμένους διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως ἢ διὰ τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων, καὶ ἔχων ἐν τῶν ἐπομένων προσόντων—1. πτυχίον εἰρηνοδίκου.—2. διετὴ ὑπηρεσίαν γραμματέως εἰρηνοδικαίου ἢ τριετὴ ὑπηρεσίαν ἐμίσθου ὑπογραμματέως ἢ γραφέως πολυμελοῦς δικαστηρίου.—3. Πενταετὴ ὑπηρεσίαν δικαστικοῦ κλητῆρος.—4. Ἐνδεικτικὸν τῆς α' τάξεως τοῦ Γυμνασίου μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν συμφώνως πρὸς τὸ ἐπόμενον ἄρθρ. 2.

2. Αἱ περὶ ἐξετάσεως αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀποδεικνύοντων τὴν ὑπαρξίν τῶν προσόντων ἐγγράφων ὑποβάλλονται τῷ ἀρμοδίῳ προέδρῳ τῶν Ἐφετῶν κατ' ἐς ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τῶν μηνῶν Μαρτίου καὶ Σεπτεμβρίου ἐπιτραπῇ, ἀποτελουμένη παρὰ τριῶν Ἐφετῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ προέδρου, συνέρχεται ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἐφετείου ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ, καὶ ἀποφαινομένη πρῶτον περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς πρὸς ἐξέτασιν αἰτήσεως, ἐξετάζει κατόπιν τοὺς δεκτοὺς γινομένους.

Αἱ ἐξετάσεις γίνονται δημοσίᾳ προφορικῶς τε καὶ ἐγγράφως ἐπὶ θεμάτων ἀναγομένων ἐν γένει εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ κλητῆρος, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς περὶ τὸ καθαρώς γράφειν ἱκανότητος τοῦ ἐξεταζομένου, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Διοικονομίας καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἐκτέλεισιν, εἰς τὰς ἐπιδόσεις τῶν δικαγράφων καὶ εἰς τὰς διατυπώσεις τὰς ἐπαγομένης ἀκυρότητος.

Ἡ ἐπιτραπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ ἐξετα-

Πρωτ.
Καθ. 2
27/1/93

σθέντος διὰ τοῦ βαθμοῦ «λίαν καλῶς» ἢ «καλῶς» καὶ ἀπορρίπτεται τὸν μὴ κριθέντα ἄξιον τινος τῶν βαθμῶν τούτων.

Ὁ ἀπορριφθεὶς δὲν δύναται νὰ προσέλθῃ εἰς νέας ἐξετάσεις πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους.

Ἡ περὶ ἐξετάσεως αἰτήσις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν μὴ καταβληθῶσι τῷ γραμματεῖ τοῦ ἐφετείου δραχμαὶ δέκα διὰ δικαιώματα τῶν μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

3. Περὶ τῆς ἐξετάσεως τηροῦνται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἐφετείου πρακτικὰ, ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν οἷς σημειοῦνται περιληπτικῶς αἱ κυριώτεραι τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων, καὶ ἐν οἷς συνάπτονται αἱ ἐπὶ τῆς ἐγγράφου ἐξετάσεως συνταχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἐξετασθέντος ἐκθέσεις, μονογεγραμμέναι ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος τῆς ἐπιτροπῆς. Ὑποβάλλονται δὲ ταῦτα διὰ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετών, μετὰ πίνακος περιλαμβάνοντος τοὺς ἐπιτυχόντας κατ' ὄνομα καὶ ἐπώνυμον, ἡλικίαν, ἐπάγγελμα, κατοικίαν καὶ τὸν ἀπονεμηθέντα βαθμὸν, πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ἰπουργεῖον, ὅπερ ἐπ' ὄψει λαμβάνον τὰς ὑποβαλλομένας ἐγγράφους περὶ διορισμοῦ αἰτήσεις, προκαλεῖ διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως τὴν γνωμοδότησιν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

4. Διορισμὸς ἐπιτρέπεται μόνον εἰς κενὴν θέσιν καὶ μετὰ τῶν τυχόντων γνωμοδοτήσεως τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου προτιμᾶται ὁ λαβὼν τὸν ἑνώτερον βαθμὸν κατὰ τὰς ἐξετάσεις.

5. Ὁ διορισθεὶς δικαστικὸς κλητὴρ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τὸν ὄρκον τῆς υπηρεσίας, ἂν δὲν προσχάγῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 164 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὀριζόμενα βιβλία μονογεγραμμένα ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, παρ' ᾧ διορίζεται, περὶ τούτων δὲ γίνεται μνεία ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς ὁρκωμοσίας.

6. Μετάθεσις δικαστικοῦ κλητῆρος ἐκ τοῦ πρωτοδικείου, παρ' ᾧ διατελεῖ εἰς ἄλλο ἐπιτρέπεται μόνον εἰς κενὴν θέσιν καὶ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῃ τοῦ μετατιθεμένου αἰτῆσαι.

7. Οἱ δικαστικαὶ κλητήρες ἀπολύονται ὀριστικῶς τῆς υπηρεσίας.

α') Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, αἰσθητὸς καὶ ἂν ᾖ ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινή.

6') Ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἀρμοδίου πρωτοδικείου, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν τοῦ κλητῆρος, ἕνεκα οἰουδὴποτε παραπτώματος ἐμφαινόντος ἀμέλειαν, ἀνικανότητα ἢ διαγωγὴν ὅπωςδὴποτε ἀσυμβίβαστον τῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ

γ') Ἄν δὲν τηρῇ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 164 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ὀριζόμενα βιβλία.

Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται ὁ ἐκ νέου διορισμὸς τοῦ ἀπολυθέντος, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ δύναται ὁ παυθεὶς νὰ διορισθῇ ἐκ νέου, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ἔτους τοῦλάχιστον καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει αὐτοῦ τοῦ γνωμοδοτήσαντος ὑπὲρ τῆς παύσεως πρωτοδικείου.

8. Οἱ διατελοῦντες ἤδη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ δικαστικοὶ κλητῆρες λογίζονται ὡς ἔχοντες τ' ἀπαιτούμενα προσόντα, ἀλλ' ἀπολυόμενοι ὑπάγονται ὡς πρὸς τὸν ἐκ νέου διορισμὸν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου.

9. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κλητῆρων ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκάστου πρωτοδικείου, ὀρίζεται ὡς ἐξῆς : Ἀθηνῶν εἰς 200, Σύρου εἰς 75, Χαλκίδος εἰς 60, Λαμίας εἰς 55, Παρνακτίδος εἰς 55, Ναυπλίου εἰς 120, Τριπόλεως εἰς 150, Καλαμῶν εἰς 110, Κυπριασίας εἰς 70, Σπάρτης εἰς 110, Πατρῶν εἰς 160, Ἡλείας εἰς 70, Μεσολογγίου εἰς 100, Ζακύνθου εἰς 25, Λευκάδος εἰς 40, Κερκύρας εἰς 60, Κεφαλληνίας εἰς 60, Ἄρτης εἰς 20, Λαρίσσης εἰς 55, Βόλου εἰς 55, Τρικκάλων εἰς 40 καὶ Καρδίτσας εἰς 55.

Ἐν τοῖς πρωτοδικείοις, ἐν οἷς εἶναι διωρισμένοι κλητῆρες πλείοτεροι τοῦ ὀρισθέντος διὰ τοῦ ἀρθρου τούτου ἀριθμοῦ, αἱ κενούμεναι θέσεις δὲν πληροῦνται μέχρι οὗ ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς περιορισθῇ εἰς τὸν ὀρισθέντα.

10. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ οἱ ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1871 καὶ 31 Δεκεμβρίου 1890 ΓΜΔ' καὶ ΛΩΟΓ' νόμοι περὶ ἐμμέσθων δικαστικῶν κλητῆρων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ νόμου τούτου, καταργεῖται δὲ τὸ ἀπὸ 26 Ἰουλίου 1866 Β. Διάταγμα περὶ ἐξετάσεως τῶν δικαστικῶν κλητῆρων καὶ πᾶσα ἑτέρα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τούτον.

Νόμος, ΒΤΚΗ' τῆς 27 'Ιουλίου [2 Αὐγ.] 1895. Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

1. Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νόμου Β4Η' περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

α' Ἄρθρον 9.—'Αντεισαγγελεὺς Πρωτοδικῶν δύναται νὰ διορισθῇ, πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Β3Η' νόμου τοῦ 1892, καὶ ὁ προϋπηρετήσας ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὡς τοιοῦτος.

Οὐδείς δύναται νὰ διορισθῇ ἢ προβιβασθῇ εἰσαγγελεὺς παρὰ πρωτοδικαίς, ἂν δὲν ὑπηρετήσεν ὡς εἰσαγγελεὺς ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος, ἢ ὡς ἀντεισαγγελεὺς παρὰ Πρωτοδικαίς ἢ πρωτοδίκης ἐπὶ τριετίαν, ἢ ὡς δικηγόρος παρὰ πρωτοδικαίς ἐπὶ ὀκταετίαν, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ὁποίων ὑπηρετεῖ ἢ ὑπηρετεῖ καθ' ὃν χρόνον ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας.

Αἱ ἀνωτέρω γνωμοδοτήσεις δεόν νὰ ᾧσιν ἡτιολογημέναι καὶ νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς τῆς αἰτήσεως τοῦ ὑποψηφίου.

Ὁ Ὑπουργός, ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἐνὸς τοῦλάχιστον ἐκ τῶν δύο ἀνωτέρω γνωματευσάντων εἶναι ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου, διαβιβάζει αὐτὰς εἰς τὸ κατὰ τὰ ἐπόμενα Συμβούλιον, ὅπως ἀποφανθῇ περὶ τοῦ διορισμοῦ ἢ μὴ.

Τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸν πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον καὶ εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐκ δύο Ἀρειοπαγитῶν, διοριζομένων ἐτησίως διὰ Β. Διατάγματος. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου καταρτίζεται διὰ τῆς πλειοψηφίας.

Τὸ Συμβούλιο συνεδριάζει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν. Ἡ προθεσμία δ' αὕτη θέλει χρησιμεύσει εἰς τὸ Συμβούλιον, ὅπως ζητήσῃ ὅσας κρίνῃ ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου ᾖ ἐναντία τοῦ

διορισμοῦ, δὲν δύναται νὰ προκληθῇ ἐκ νέου τοιαύτη πρὸ τῆς παρελεύσεως δύο ἐτῶν».

2. Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ Β₄Η' νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

« Ἀρθρον 10.— Ἀντεισαγγελεὺς παρ' ἐφέταις διορίζεται ἢ προβιβάζεται ὁ ἔχων τ' ἀπαιτούμενα διὰ τὴν θέσιν ταύτην προσόντα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 11 καὶ 17 τοῦ νόμου ΧΕΣ' καὶ 11 τοῦ ΑΩΟΔ' περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ μετὰ προηγουμένην σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ προέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ ἐφετείου, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπηρετεῖ, καὶ ὁμοίαν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Συμβουλίου καὶ κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους».

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ νόμου καταργεῖται.

3. Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου διορίζεται ἢ προβιβάζεται ὁ ὑπη-ετήσας ἐπὶ ἐξαετίαν ὡς Ἐφέτης ἢ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν ἢ Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν ἢ ἐπὶ ὀκταετίαν Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, καὶ μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

4. Ἡ περίπτωσις γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΧΕΣ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου ΒΡΠΘ' τῆς 20 Ἀπριλίου 1893, ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς· « γ') διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ὡς γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου ». Ἡ δὲ περίπτωσις 4 τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ αὐτοῦ ΧΕΣ' νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν νόμων ΑΦΝΓ' τῆς 30 Ἰουνίου 1887 καὶ ΒΡΠΘ' τῆς 20 Ἀπριλίου 1893, ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἐξῆς· « 4) ὁ μετελθὼν ἐπὶ ἓν ἔτος τὸ ἔργον τοῦ συμβολαιογράφου ».

5. Ἐν ταῖς Νέαις Ἐπαρχίαις διορίζονται συμβολαιογράφοι οἱ ἐν αὐταῖς διατελείσαντες τοιοῦτοι.

6. Τὸ ἄρθρον 13 § 2 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

« Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν στοιχείων δ' καὶ ε' ἀπαιτεῖται προσέτι, ὅπως γνωμοδότησιν ὑπὲρ τῆς ἀπολύσεως Ἀντεισαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, Εἰσαγγελέως ἢ Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν καὶ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 1

Συμβούλιον. Ἡ γνωμοδότησις προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης».

7. Οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ Εἰσαγγελεῖς καὶ Ἀντεισαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν, ὡς καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν, δὲν ἀπολαμβάνουσι τῶν πλεονεκτημάτων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 § 1 πρώτῃ τοῦ Β' νόμου ἀναγραφομένων. Ὅπως διατηρηθῶσιν ὁμοῦ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἐν ᾗ διατελοῦσιν, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσι τὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον προσόντα.

8. Τὸ ἄρθρον 14 § 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 14. — Οἱ Εἰρηνοδίκαι, οἱ εἰδικοί Πταισμοτοδίκαι, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ οἱ εἰδικοί ὑποθηκοφύλακες παύονται ὀριστικῶς τῆς ὑπηρεσίας α') εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 21, 22 καὶ 24 τοῦ ποιν. νόμου· β') ἐὰν τιμωρηθῶσι πειθαρχικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ δις ἐντὸς ἑτοῦς· γ') ἐὰν ἐπὶ ἓνα μῆνα ἀπόσχωσιν ὡποδῆποτε τῆς ἐκπλήρωσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἄνευ ἀδείας· δ') ἐν ἑνεκα νόσου καταστῶσιν ἀνίκανοι πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, κατὰ ἑνορκον ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου πιστοποιήσιν δύο ἰατρῶν· ε') ἐν καταδειχθῶσιν ἀνίκανοι ἢ ἀμελεῖς περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων, ἢ ἀποδείξωσιν ὅπως δῆποτε ἀναξιοπρεπῆ ἢ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὴν θέσιν των διαγωγὴν, καὶ γνωμοδοτήσωσιν ὑπὲρ τῆς παύσεως οἱ ἀρμοδίιοι Εἰσαγγελεῖς τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τῶν Ἐφετῶν· ς') ἐν καταργηθῇ ἡ θέσις, εἰς ἣν διατελοῦσιν».

9. Οἱ γραμματεῖς καὶ ὑπογραμματεῖς, ἀρχαιοφύλακες καὶ γραφεῖς πολυμελῶν δικαστηρίων ὡς καὶ οἱ γραμματεῖς Εἰρηνοδικῶν δὲν ἀπολαμβάνουσι τῆς μονιμότητος τῶν ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἀπολυόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἄνευ διατυπώσεων.

10. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Νόμος, ΒΧΝς' τῆς 16 [17] Δεκεμ. 1899. Περί μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου Β4Η' περί προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

1. Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου Β4Η ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται:

«Ἄρθρον 1. — Πρὸς τοῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων ἐμισθοῖς διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἐμισθοὶ πάρεδροι παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις τοῖς ἐδρεύουσιν, ὅπου καὶ τὸ Ἐφετεῖον, καὶ τοῖς ἀποτελουμένοις ἐκ πέντε δικαστῶν, μὴ περιλαμβανομένου τοῦ Προέδρου».

2. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου Β4Η' ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 6. — Εἰς ἐμισθον πάρεδρον δύνανται ν' ἀνυψωθῶσι διὰ Β. Διατάγματος καθήκοντα ἀντεισαγγελίως παρὰ Πρωτοδικαίς, ἢ ἐκπλήρωσις ὅμως τῶν καθηκόντων τούτων δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πλέον τῶν ἐξ μηνῶν. Ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν ὑφίσταται μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρ. 7 γνωμοδότησιν».

3. Τὸ ἄρθρον 7 § 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου Β4Η' ἀντικαθίσταται ὡς ἔπεται:

«Ἄρθρον 7, § 1. — Ἀντεισαγγελεὺς παρὰ πρωτοδικαίς ἢ πρωτοδικῆς διορίζεται ὁ διατελέσας ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς ἐμισθος πάρεδρος καὶ μετὰ προηγουμένην κατὰ πλειονοψηφίαν γνωμοδότησιν ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ τοῦ ἀρμοδίου Ἐφετείου».

4. Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου τούτου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως».

Νόμος, ΔΩΓ' τῆς 30 Δεκ. 1890 [2 Ἰαν. 1891]. Περί προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμισθῶν δικαστικῶν κλητῆρων παρὰ τοῖς Πρωτοδικείοις τοῦ Κράτους

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπὶ μηνικῇ ἀποζημιώσει δικαστικῶν κλητῆρων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν πρωτοδικείων τοῦ Κράτους προσδιορίζεται ὡς ἑξῆς, τροποποιουμένων κατὰ τοῦτο τῶν ἀπὸ 29 Ἰουνίου 1871 ΓΜΔ' καὶ 28 Μαρτίου 1875 ΦΙΔ' νόμων.

Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν	εἰς	29
» » Σύρου	»	27
» » Χαλκίδος	»	16
» » Λαμίας	»	15
» » Παρνασσίδος	»	14
» » Ναυπλίου	»	30
» » Τριπόλεως	»	32
» » Κalamῶν	»	25
» » Κυπαρισσίας	»	13
» » Σπάρτης	»	26
» » Πατρῶν	»	21
» » Μεσολογγίου	»	27
» » Ἡλείας	»	13
» » Λευκάδος	»	9
» » Ζακύνθου	»	8
» » Κερκύρας	»	11
» » Κεφαλληνίας	»	14
» » Ἄρτης	»	7
» » Λαρίσσης	»	11
» » Τρικάλων	»	10
» » Καρδίτσας	»	10
» » Βόλου	»	15

Νόμος ,ΒΟΓ' τῆς 5 [6] Αὐγ. 1892. Περί ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ΧΕΣ' νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀνάκλησις ἐκδοθέντος πρὸς διορισμὸν δικαστῶν Β. διατάγματος, ὡς ἀκύρου δυνάμει τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1877 ΧΕΣ' νόμου, ἔνεκεν ἑλλείψεως τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου καὶ τοῦ ΑΦΝΓ' ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1887 ἀπαιτουμένων προσόντων, οὐδεμίαν ἐπάγεται ἀκυρότητα εἰς τὰς δικαστικὰν φερούσας χαρακτηριστὰς πράξεις, ἃς ὁ δικαστὴς οὗτος διέπραξεν, ἢ εἰς ἃς μετέσχεν, αἱ δ' ἐκδοθεῖσαι παρὰ τούτου ἀποφάσεις ἢ ἄλλαι πράξεις δικτηροῦσι τὸ κύρος αὐτῶν ὅπως ἀπηγγέλθησαν.

᾽Οσχύτως οὐδεμίαν ἐπάγεται ἀκυρότητα εἰς τὰς πράξεις, ἃς ἐνήργησεν ἢ εἰς ἃς μετέσχεν εἰσαγγελεὺς ἢ ἀντισταγγελεὺς διορισθεὶς ἐναντίον τῶν διατάξεων τῶν μνημονευθέντων ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ νόμων.

Νόμος ΑΥΤΕΔ' τῆς 28 Μαΐου 1887 περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων.

1. Ἐκτός τῶν εἰσαγγελέων ὀρεῖται νὰ ἐπισκέπτηται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης τριμηνίας τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου παρ' ᾧ διατελεῖ, καὶ νὰ βεβαιοῖ δι' ἐκθέσεως· α') ἂν ἐγκαίρως ἐκδίδωνται καὶ καταρτίζωνται αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ βουλευμάτα, ἂν μένωσιν ὑπὸ διάσκεψιν ὑποθέσεις πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεων ἢ βουλευμάτων, πότε συνεζητήθησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰσήχθησαν εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τίνες εἰσὶν οἱ εἰσηγηταί· β') ἂν τηρῶνται ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου, περὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ποινικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν περὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὰ ταμεία τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκόντων παραβόλων καὶ προστίμων καὶ ἐν γένει ἂν ἐπικρατῇ ἡ προσήκουσα τάξις καὶ ἀκρίβεια περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας. — Ἐν ταῖς ἐκθέσεσι ταύταις, ὧν ἀντίγραφα ὑποβάλλονται πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμηνίας, μνημονεύονται ῥητῶς αἱ ἀνακαλυπτόμεναι ἐλλείψεις ἢ παραβάσεις καὶ οἱ εὐθυνόμενοι ἐπὶ ταύταις, ἐν δὲ τοῖς ἐγγράφοις περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἐκθέσεων ὀφείλουσιν οἱ εἰσαγγελεῖς νὰ ἀνακοινῶσι πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ἐνεργείας αὐτῶν τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἐνάτησιν τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ἢ εἰς τὴν ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ ταῖς βεβαιωθείσαις ἐλλείψεσιν ἢ παραβάσεσιν. — Ἐν τοῖς ἐγγράφοις περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπομένης τριμηνίας μνημονεύονται καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν προκληθεῖσων πειθαρχικῶν ἢ ποινικῶν καταδίωξεων ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν προηγουμένων ἐκθέσεων.

2. Οἱ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσιν ὅπως ἐπισκέπτωνται ἐντὸς μὲν τοῦ πρώτου εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης τριμηνίας τὰ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι

δικαστηρίου γραφεῖα τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν πταισματοδικείων, τῶν ὑποθηκῶν, τῶν μεταγραφῶν, τῶν συμβολαιογραφῶν, τῶν δημοσίων κατηγορῶν, καὶ τῶν ληξιαρχῶν, κατ' ἑτος δὲ ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου τὰ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, νὰ βεβαιῶσι δι' ἐκθέσεων οἰανδήποτε ἔλλειψιν ἢ παράβασιν, καὶ νὰ ἐνεργῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς τὴν πειθαρχικὴν ἢ ποινικὴν καταδίωξιν τῶν ὑπαιτίων. Περὶ τῶν τοιούτων ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐξελέγξεων καὶ περὶ τῶν ἐνεργηθέντων πρὸς καταδίωξιν τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ τῶν βαρυτέρων παραβάσεων ὑποβάλλεται παρ' ἑκάστου τῶν παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέων πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον γενικὴ ἐκθεσις, διὰ μὲν τὰς τριμηνιαίας ἐπιθεωρήσεις ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμηνίας, διὰ δὲ τὰς ἐτησίας κατὰ τὸν Ὀκτώβριον ἑκάστου ἔτους.

3. Οἱ παρ' ἐφέταις εἰσαγγέλεις ὀφείλουσιν ὡσαύτως ὅπως ἐπιθεωρῶσι κατ' ἑτος ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου ἢ Σεπτεμβρίου τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ἐφετερίου γραφεῖα τῶν πρωτοδικείων, τῶν παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέων καὶ τῶν ἀνακριτῶν, νὰ ἐρευνῶσι περὶ παντὸς ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ταχέαν καὶ ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ βεβαιῶσιν οἰανδήποτε ἔλλειψιν ἢ παράβασιν.—Καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐξελέγξεων ὑποβάλλεται πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον παρ' ἑκάστου τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέων γενικὴ ἐκθεσις, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ § δευτέρᾳ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου.

4. (Παραλείπεται ὡς ἀντικατασταθὲν διὰ τοῦ κατωτέρω δημοσιευμένου νόμου).

5. Διὰ τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου περὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων ἐν ὁρισμέναις περιόδοις ἐξελέγξεως τῶν δικαστικῶν γραφείων καὶ περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ τοιούτου ἐλέγχου δὲν μεταρρυθμίζονται αἱ κείμεναι ἤδη δικτάξεις περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῇ εἰσαγγελικῇ ἀρχῇ καθήκοντος τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, καὶ περὶ τῆς ἐπισκέψεως τῶν δικαστικῶν γραφείων ὅσποτε τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον.

6. Οἱ παρ' ἐφέταις καὶ παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγε-

λείς καὶ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταὶ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελοῦσι, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν δικαστικῶν γραφείων, λαμβάνουσιν, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς πορείας, ἀποζημιώσιν οἱ μὲν πρῶτοι δραχμῶν δέκα καθ' ἡμέραν, οἱ δὲ δεῦτεροι δραχμῶν ἑξ.

Νόμος ΒΙΘ' τῆς 17 'Ιουλίου 1892 περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887, ΑΥΕΔ' νόμου περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ΑΥΕΔ' νόμου περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου.

4. Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξελέγξεως τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐνεργουμένων ἐπιθεωρήσεων τῶν δικαστικῶν γραφείων συντάσσεται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου γενικὴ ἐκθεσις δι' ἑγκυκλίῳ αὐτοῦ ἀπευθυνομένης πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, ἐν ᾗ ἀναγράφονται αἱ βεβαιωθεῖσαι πειθαρχικαὶ ἢ ποινικαὶ παραβάσεις καὶ οὐσιώδεις ἐλλείψεις, αἱ ἐνέργειαι τῶν εἰσαγγελέων περὶ τὰς καταδιώξεις τῶν ὑπαϊτιῶν, καὶ τὰ μέτρα ἅτινα ἐλήφθησαν κατὰ τῶν εἰσαγγελέων, οἵτινες παρημέλησαν ἢ ἀτελεῶς ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον τῆς ἐπιθεωρήσεως ἢ τῆς καταδιώξεως τῶν βεβαιωθέντων παραπτωμάτων.

Β. Διάταγμα 27 Μαΐου 1871. Περὶ συστάσεως ποινολογίου παρὰ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

1. Παρὰ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου συνίσταται ποινολόγιον περιέχον τὰ ἑξῆς·

1) Περίληψιν τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν κακουργιοδικεῶν, πλημμελειοδικεῶν, στρατοδικεῶν καὶ ναυτοδικεῶν, τῶν ἐκδοθεισῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐρήμην, ἀφ' αὐτῶν καταστῶσιν ὀριστικά.

2) Περίληψιν τῶν ἀποφάσεων τῶν πταισματοδικῶν, δι' ὧν καταγινώσκεται ποινὴ ἕνεκα παραβάσεως τῶν ἀρθρῶν 557, 658-660, 661-666, 668-672, 673, 675-677 καὶ 693 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουν. 1836 Β.Δ. περὶ αἰτιῶν καὶ ἐξυθρίσεων.

3) Περίληψιν τῶν ἐν ἐδαφίῳ α' ἀναφερομένων ἀποφάσεων, δι' ὧν ἠθρώθη ὁ κατηγορούμενος ἕνεκ ἐλλείψεως καταλογισμοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 82, 83 καὶ 86 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4) Περίληψιν τῶν περὶ χάριτος ἢ ἀποκαταστάσεως τῶν καταδικῶν Β. Διαταγμάτων.

2. Ἡ πρὸς σύστασιν τοῦ ποινολογίου δαπάνη καταλογισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ κεφαλαίου 4 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Β. Διάταγμα 23 Ὀκτ. 1872. Περὶ τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατάρτισμόν στατιστικῆς τῆς πολ. καὶ ποιν. δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐργασίας τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττόντων δικαστικῶν λειτουργῶν.

Α'. Περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς καὶ πολιτικῆς δικαιοσύνης.

1. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν συντάσσονται καὶ ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνὸς ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἐπόμενοι στατιστικοὶ πίνακες τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.

α'). Ὁ ἐμφαίνων κατ' εἶδος καὶ ποσὴν τὰς καταγγεληθείσας ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος καταδιωχθείσας πράξεις καὶ τὸ εἶδος τῆς δοθείσης ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὴν καταδιώξιν πρώτης ὠθήσεως.

β'). Ὁ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐμφαίνων τὸ εἶδος τῶν πράξεων, τὸν χρόνον τῆς εἰς τὸν ἀνακριτὴν παραπομπῆς, τὰς ὑπ' αὐτοῦ περαιωθείσας, τὴν κατόπιν ἐνέργειαν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ συμβουλίου, καὶ τὰς ἐκκρεμεῖς ἐν τῇ γραφείῳ τοῦ ἀνακριτοῦ.

γ'). Ὁ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, δηλῶν τὸ εἶδος τῶν πράξεων, τὸν χρόνον τῆς εἰσα-

γωγῆς εἰς τὸ συμβούλιον, καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐκδοθέντων βουλευμάτων.

δ'). Οἱ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πλημμελειοδικείου ἐμφαίνοντες 1) τὸ εἶδος καὶ τὸν χρόνον τῶν πράξεων, τὸ ποσὸν τῶν εἰσαγγελισῶν καὶ τελεσιδίκως περαιωθεῖσων, ἐτι δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατηγορουμένων, τῶν ἀθωωθέντων καὶ καταδικασθέντων, τὰς ἐπιβληθείσας ποινάς, καὶ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν καταδικασθέντων· 2) τὸ φύλον, τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν καταδικασθέντων· 3) τὰς ποινάς καθ' ἡλικίαν· καὶ 4) τὰς καθ' ὑποτροπὴν καταδιώξεις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν κατ' ἀντιπαράθεσιν.

ε'). Οἱ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ κακουργιοδικείου τέσσαρες πίνακες, περιέχοντες τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ πληροφορίας, πέμπτος δὲ πίναξ ἐμφαίνων κατὰ νομοὺς τὸν ἀριθμὸν, τὸ εἶδος τῶν πράξεων, τὴν ἐκδοσιν τῶν δικῶν.

ς'). Ὁ περὶ τῶν πταισματικῶν δικῶν πίναξ, ἐμφαίνων τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πράξεων, τὴν ἐκδοσιν τῶν δικῶν, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτόμων.

ζ'). Ὁ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ περὶ τῶν καταδιωχθέντων ὑπ' αὐτοῦ πταισμάτων, ἐμφαίνων τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν, τὰς ἐκ παλαιότερου χρόνου ἐκκρεμείς ἢ ἐντὸς τῆς τριμηνίας ἀρξαμένας καταδιώξεις καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν.

η'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου πίναξ, ἐμφαίνων τὰς γενομένας δεκτὰς ἢ ἀπορριφθείσας αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν συνέδρων, τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ τῶν πταισματοδικῶν.

θ'). Οἱ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ποινολογίου δύο πίνακες περιλαμβάνοντες κατὰ δικαστήριον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπὶ κακουργήμασι καὶ πλημμελήμασι τελεσιδίκως καταδικασθέντων, τὸ εἶδος τῶν πράξεων καὶ τῶν ποινῶν, τὴν ἡλικίαν, τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὰς ὑποτροπὰς.

2. Οἱ ἀνωτέρω πίνακες συντάσσονται οἱ μὲν τῶν ἔδαφ. γ' δ' καὶ η' ὑπὸ τῶν προέδρων, οἱ δὲ τῶν ἔδαφ. α' ε' καὶ θ' ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων, ὁ τοῦ ἔδαφ. β' ὑπὸ τοῦ ἀνα-

κριτοῦ τῇ συμπράξει τοῦ εἰσαγγελέως, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπὸ τοῦ πταισματοδίκου ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ.

3. Καθ' ἕκαστον ἔτος συντάσσονται καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἐπόμενοι πίνακες στατιστικῆς τῆς διχειρίσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης.

α'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐμφαίνων τὴν κατάστασιν τῶν πινακίων κατὰ τὴν λήξιν ἑκάστου τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἀποφάσεων, καὶ τὴν ἐκθασιν τῶν δικῶν κατὰ δικαστήριον.

β') Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐρετερίου, περιέχων τὰς αὐτὰς πληροφορίες.

γ'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρωτοδικείου καὶ ἐμποροδικείου, περιλαμβάνων τὰς αὐτὰς πληροφορίες, ἐτι δὲ τὰ τῶν βουλευμάτων συγγενικῶν συμβουλίων, τῶν πτωχεύσεων, κατατάξεως δανειστῶν.

δ'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰρηνοδικείου περιέχων τοὺς καθ' ὁρθωθέντας καὶ ἀποτυχόντας συμβιβασμούς, τὰς ἐκκρεμεῖς καὶ περαιωθεῖσας δίκας, τὴν ἐκθασιν αὐτῶν, τὰ τῶν συγγενικῶν συμβουλίων, καὶ τὰ τῆς λογοδοσίας τῶν ἐπιτρόπων.

4. Οἱ ἀνωτέρω πίνακες συντάσσονται οἱ μὲν ὑπὸ στοιχ. α' β' καὶ γ' ὑπὸ τῶν προέδρων, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. δ' ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Β. Περὶ ἐξελέγξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττόντων δικαστικῶν λειτουργῶν.

5. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν συντάσσονται καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἐπόμενοι πίνακες.

α'). Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰσαγγελέως, περιλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν τε πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, ὧν ὅπως-δήποτε ἐπελήφθη, τὴν πρώτην ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν, τὴν παντὸς εἶδους ἐργασίαν ἐπὶ τῶν περαιωθεισῶν ὑπὸ τε τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἀνακρίσεων, καὶ τὰς ὑπολειφθεῖσας εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις.

β.) 'Ο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν κακούργημάτων καὶ πλημμελημάτων ἐκ τε τοῦ παρελθόντος χρόνου ἐκκρεμῶν καὶ κατὰ τὴν τριμηνίαν εἰσαχθέντων περὶ προφυλακισμένων καὶ τὰς μὴ περικομισθείσας καὶ ἐκκρεμείς ὑπολειφθείσας ἀνακρίσεις.

γ.) 'Ο τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ἐμφαίνων τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν δημοσιευθέντων βουλευμάτων μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τῶν ἀφορῶσάν εἰς προφυλακισμένους, ἐτι δὲ τὰς ἐκκρεμείς ἐν τῇ συμβουλίᾳ ὑποθέσεις μετὰ ῥητῆς δηλώσεως τοῦ χρόνου τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τῆς διακρίσεως τῶν ἀφορῶσάν εἰς προφυλακισμένους.

δ.) 'Ο τῶν ἐργασιῶν τοῦ πλημμελειοδικείου, περιλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσαχθεῖσάν δικῶν καὶ τὴν ἐκβάσιν αὐτῶν.

6. Οἱ ἀνωτέρω πίνακες συντάσσονται ὁ μὲν ὑπὸ στοιχ. α' ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. β' ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, καὶ οἱ δύο τελευταῖοι ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πλημμελειοδικῶν.

7. Κατὰ τὰς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 5 συντάσσονται καὶ πέμπονται ὡσαύτως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης αἱ ἐξῆς πίνακες.

α.) 'Ο τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν συζητηθεῖσάν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων, τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, τὰς εἰσηγηθείσας καὶ παρ' αὐτοῦ συνταχθείσας ἀποφάσεις καὶ τὰς παρ' αὐτῷ ἐκκρεμείς μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τοῦ χρόνου τῆς συζητήσεως ἐκάστης τῶν ἐκκρεμῶν.

β.) 'Ο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐφετείου, περιλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν συζητηθεῖσάν ὑποθέσεων, καὶ εἰσαχθεῖσάν ἀνκοπῶν κατὰ βουλευμάτων, τὸν εἰσηγητὴν, καὶ τὰς ἐν τῇ προηγούμενῃ ἑδαφίᾳ πληροφορίας περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

γ.) 'Ο τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρωτοδικείου, περιλαμβάνων τὰς αὐτὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἐργασίας ἐκάστου δικαστοῦ ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν.

δ.) 'Ο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐρηνοδικείου, περιλαμβάνων τὰς

συζητηθείσας πολιτικές καὶ πταισματικές δίκας, τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν, τὰς ὑπολειφθείσας ἐκκρεμείας ὑποθέσεις πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεων ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τοῦ χρόνου τῆς συζητήσεως, τοὺς κατορθωθέντας συμβιβασμούς, τὰς ἐκκρεμείας παρ' αὐτῷ ἀνακρίσεις ἐκ παλαιότερου χρόνου καὶ τὰς εἰσαχθείσας κατὰ τὴν τριμηνίαν, καὶ τέλος τὰς περαιωθείσας ἀνακρίσεις μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ὑποβολῆς ἐκάστης αὐτῶν.

8. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πινάκων οἱ μὲν ὑπὸ στοιχ. α' — γ συντάσσονται ὑπὸ τῶν προέδρων, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. δ' ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

9. Πάντες οἱ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις πίνακες συντάσσονται κατὰ τὰ προσηρτημένα ἐν τῷ παρόντι... ὑποδείγματα ὑπὸ ἀριθμούς 1 — 29, ὧν ἀντίτυπα σταλήσονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὰς ἀρμοδίας δικαστικές ἀρχάς. — Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα τριμηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι πίνακες πέμπονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης παρὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων, πρὸς αὐτοὺς δὲ παρὰ τῶν συντασσόντων, κατὰ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων, τοὺς πίνακας τούτους.

Β. Διάταγμα τῆς 14 Ὀκτ. 1892. Περί ὀρισμοῦ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων.

1. Πρὸς πλήρωσιν μιᾶς ἢ πλειόνων κενῶν θέσεων ἐμμέσθων παρόδρων παρὰ τοῖς δικαστηρίοις τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 4 τοῦ νόμου, ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς προκηρύσσει διαγωνισμόν διὰ πράξεως, ὀρίζων τὸν ἀριθμὸν τῶν πληρωθησομένων θέσεων καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύο τοῦλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ὀρίσθειας πρὸς διαγωνισμόν ἡμέρας καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου δύο κα-

δηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς μελῶν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ διὰ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἥτις ὀφείλει ὀκτώ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ, νὰ ὀρίσῃ τούτους, καὶ συγχρόνως καὶ τρίτον καθηγητὴν πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ τυχὸν κωλυησομένου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διαγωνισμοῦ.

Ἡ πρᾶξις, δι' ἧς ἡ Νομικὴ Σχολὴ ὀρίζει τὰ μέλη τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλεται πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ὅστις ἀνακοινεῖ ταύτην πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὰ ἐκ δικαστικῶν λειτουργιῶν μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, κωλυόμενα, ἀναπληροῦνται κατὰ τὸν Ὁργανισμόν τῶν δικαστηρίων· οἱ ἀναπληρωταὶ ὅμως δὲν καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν τοῦ κωλυομένου, ἀλλὰ τὴν εἰς τὸν βαθμὸν τῶν ἀνήκουσαν κατὰ τὸν αὐτὸν Ὁργανισμόν, οὕτως ὥστε, κωλυομένου τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεὺς, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ οὕτω καθεξῆς.

4. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι μέχρι τῆς προτεραιᾶς τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἀναφορὰν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ ἐπισυνάπτονται α') τὰ ἐγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 3 § 3 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα· β') ἀντίγραφον κεκυρωμένον τῆς ληξιαρχικῆς τῆς γεννήσεως τῶν πατρὸς, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιαύτης κεκυρωμένον ἀντίγραφον τοῦ μητρώου τῶν ἀρρένων· καὶ γ') ἀπόδειξιν τοῦ γραμματικῶς τοῦ Ἀρείου Πάγου περὶ τῆς γενομένης παρ' αὐτῷ καταθέσεως κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ Νόμου.

Ὅσακις ἡ ἡλικία ὑποψηφίου τινὸς βεβαιούται διὰ τῆς προσαγωγῆς ἀντιγράφου τῶν βιβλίων τῶν ἀρρένων, ὡς ἡμέρα γεννήσεως θεωρεῖται ἡ 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους, καθ' ὃ εἰδηλώθη ὡς γεννηθεὶς.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεχόμενη ἄνευ ἐτέρως προσκλήσεως ἐν

τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὴν διὰ τῆς προκη-
ρύξεως ὀρίσθεισαν ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐξελέγχει τὰ ὑπὸ τῶν
ὑποψηφίων ὑποβληθέντα ἔγγραφα. ἀποφαίνεται περὶ τῆς παρὰ
δοχῆς ἢ μὴ τῶν αἰτήσεων, καὶ κανονίζει ἐν γένει τὰς λεπτο-
μερείας τῶν ἐξετάσεων. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἀπερρίφθη ἡ
αἴτησις λόγῳ ἐλλείψεως τυπικῶν προσόντων, ἐπιστρέφεται ἡ
γενομένη χρηματικὴ κατάθεσις.

6. Αἱ ἐξετάσεις εἰσὶν ἰδίως πρακτικαί, γίνονται δὲ ἐγγρά-
φως καὶ προφορικῶς, ἐκλεγομένων τοιούτων θεμάτων ἐκ τῶν
κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον κλάδων τοῦ δικαίου, ὥστε νὰ ἐκτι-
μᾶται ἰδίως ἡ ἱκανότης τοῦ ὑποψηφίου πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν
νόμων.

7. Ὁ διαγωνισμὸς συνίσταται εἰς δοκιμασίαν ἐπὶ

α') τοῦ ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν ἀστικοῦ δικαίου·

β') τῆς πολιτικῆς δικονομίας·

γ') τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου·

δ') τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ

ε) τῆς ποινικῆς δικονομίας.

* 8. Αἱ ἔγγραφοι ἐξετάσεις ἐφ' ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω
κλάδων τοῦ δικαίου προηγούνται τῶν προφορικῶν.

Τοὺς ἐξεταζομένους ἐπιτηροῦσι κατὰ τὰς ἐγγράφους ἐξετά-
σεις, δύο τοῦλάχιστον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου
ὀριζόμενα.

Μετὰ τὸ πέρας καὶ τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων ἐφ' ἐκάστου
κλάδου τοῦ δικαίου ἐνὸς ἢ πλείονων ὑποψηφίων ἐξετασθέντων
κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτιμᾷ ἐκ τοῦ συνό-
λου τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων τὴν ἱκανότητα
ἐκάστου τῶν ἐξετασθέντων καὶ βαθμολογεῖ κατὰ τὸν ἐν τῷ
ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενον τρόπον.

Ἐπὶ τῇ δοκιμασίᾳ τῇ ἀφορῶσιν εἰς τὸν ποινικὸν νόμον καὶ
τὴν ποινικὴν δικονομίαν δίδεται εἰς βαθμὸς.

9. Ἡ ἱκανότης τῶν δοκιμασθέντων σημειοῦται ὑφ' ἐκά-

* Τὰ ἄρθρα 8 καὶ 10 ἀντικαθίστανται ὑπὸ Βασ. Διατάγματος 27
'Απριλίου 1893.

στού μέλους τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῶν ἐπομένων βαθμῶν ἐκτιμωμένους δι' ἀριθμῶν ὡς ἑξῆς.

Ἀριστα= 14 καὶ 15.

λίαν καλῶς=11, 12 καὶ 13.

καλῶς=8, 9 καὶ 10.

σχεδὸν καλῶς=5, 6 καὶ 7.

μετρίως=2, 3 καὶ 4.

κακῶς=0 καὶ 1.

10. Ὁ εἰς ἀριθμὸν διδόμενος βαθμὸς γράφεται ὀλογράφως ὑφ' ἐκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἐν δελτίῳ ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου καὶ ὁ κλάδος τοῦ δικαίου εἰς ὃν ἀφορᾷ ἡ βαθμολογία. Τὰ δελτία ταῦτα ρίπτονται ἐντὸς κάλπης κεκλεισμένης διὰ κλειδός, ἣν φυλάττει ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης μετὰ τὸ πέρας ἐκάστης βαθμολογίας ἡ κάλπη φυλάττεται ὑπὸ τοῦ προέδρου.

* **11.** Ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων τῶν διαγωνιζομένων ἐφ' ἀπάντων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 κλάδων τοῦ δικαίου, ἡ ἐπιτροπὴ ἐξάγει ἐκ τῆς κάλπης τὰ δελτία πρὸς εὔρεσιν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμού.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εὑρίσκεται διὰ τῶν δοθέντων εἰς ἕκαστον τῶν ὑποψηφίων ἀριθμῶν καὶ ἀφ' οὗ τὸ ἄθροισμα τοῦτο διαβρεθῇ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 28. Ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον τὸν ἀριθμὸν 8, θεωρεῖται ὡς ἐπιτυχὼν κατὰ τὴν § 2 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ νόμου.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας ταύτης τὰ δελτία καταστρέφονται.

12. Οἱ ἐπιτυχόντες ἐκ τῶν ὑποψηφίων κατατάσσονται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐπιτυχίας των εἰς Πίνακα, ἐν ᾧ σημειοῦνται τὸ ὄνομα, ὁ βαθμὸς καὶ ὀλογράφως ὁ ἀριθμὸς τῆς βαθμολογίας.

Ὁ πίναξ οὗτος συντάσσεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ

* Τὸ ἄρθρον 11 ἀντικαθίσταται ὑπὸ Βασ Διατάγματος 10 Μαΐου 1893.

Ἀρείου Πάγου, ὅστις προσκαλεῖται πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τὸ πέρας τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐργασίας, καὶ υπογράφεται ὑφ' ἀπάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαγωνισμοῦ ἀνακοινοῦται ὑπὸ τοῦ προέδρου πρὸς τοὺς ὑποψηφίους.

13. Ὁ πῖναξ μετὰ τῶν πρακτικῶν καὶ τῶν λοιπῶν σχετικῶν ἐγγράφων υποβάλλεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ἐντὸς ὁκτώ ἡμερῶν.

В. Διάταγμα. 40[12 Μαΐου 1893. Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1892 В. Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων В.Д.Н. νόμου.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1892 Ὑμετέρου διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου.

11. Ἀμέσως μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων τῶν διαγωνιζομένων ὑφ' ἀπάντων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 κλάδων τοῦ δικαίου, ἡ ἐπιτροπὴ ἐξάγει ἐκ τῆς κάλπης τὰ δελτία πρὸς εὔρεσιν τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ. — Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εὐρίσκεται διὰ τῶν δοθέντων εἰς ἕκαστον τῶν ὑποψηφίων τούτων βαθμῶν καὶ ἀφοῦ τὸ ἄθροισμα τούτων διακρίθῃ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 7. Ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον τὸν ἀριθμὸν 8 θεωρεῖται ὡς ἐπιτυχὼν κατὰ τὴν § 6αν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας ταύτης τὰ δελτία καταστρέφονται.

В. Διάταγμα 27 [28] Ἀπριλίου 1893. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου В.Р.П.Θ. περὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Α'.

Περὶ ἐξετάσεως καὶ διορισμοῦ τῶν δικηγόρων.

1. Ἡ πρὸς ἐξέτασιν τῶν ὑποψηφίων δικηγόρων ἐπιτροπὴ

συνέρχεται κατὰ τριμηνίαν ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ, κατὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ διὰ δημοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ὠρισμένην ἡμέραν.

2. Ὁ πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅστις προεδρεύει τῆς ἐπιτροπῆς, ὀρίζει διὰ προκηρύξεως αὐτοῦ, καταχωριζομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐξετάσεων, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καθ' ἣν γενήσεται ἐνάρξις τῶν ἐξετάσεων.

3. Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς κωλυόμενα ἀναπληροῦνται κατὰ τὸν ὄργανισμόν τῶν δικαστηρίων· οἱ ἀναπληρωταὶ οὕτως δὲν καταλαμβάνουσι τὴν θέσιν τοῦ κωλυομένου, ἀλλὰ τὴν εἰς τὸν βεθμόν των ἀνήκουσαν κατὰ τὸν αὐτὸν ὄργανισμόν, οὕτως ὥστε, κωλυομένου τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῆς ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεύς, κωλυομένου δὲ καὶ τούτου, ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

4. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ διαγωνισθῶσιν ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι μέχρι τῆς προτεραιᾶς τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἀναφορὰν πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν ἣ ἐπισυνάπτονται α') τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηνται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου θου § 1 ἀπαιτούμενα προσόντα, β') ἀπόδειξιν τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου περὶ τῆς γενομένης παρ' αὐτῷ καταθέσεως τῶν πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς 50 δραχμῶν.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ, συνεχομένη ἀνευ ἐτέρας προσκλήσεως ἐν τῷ δικαστηρίῳ τοῦ Ἀρείου Πάγου κατὰ τὴν διὰ τῆς προκηρύξεως ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν, ἐξελέγχει τὰ ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων ὑποβληθέντα δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, ἀποφαίνεται περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῶν αἰτήσεων καὶ κανονίζει ἐν γένει τὰς λεπτομερείας τῶν ἐξετάσεων. Εἰς τὸν μὴ γενομένον δεκτὸν εἰς ἐξέτασιν λόγῳ ἐλλείψεως προσόντων ἐπιστρέφεται τὸ παρ' αὐτοῦ καταβληθὲν ποσὸν τῶν 50 δραχμῶν.

6. Αἱ ἐξετάσεις εἰσὶ μάλλον πρακτικαί, γίνονται δ' ἐγγράφως καὶ προφορικῶς ἐπὶ τῶν ἐξῆς κλάδων τοῦ δικαίου, 1) τοῦ ἰσχύοντος παρ' ἡμῖν ἀστικοῦ δικαίου, 2) τῆς πολιτικῆς

δικονομίας, 3) τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου, 4) τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ 5) τῆς ποινικῆς δικονομίας.

7. Αἱ ἐγγράφοι ἐξετάσεις ἐφ' ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω κλάδων τοῦ δικαίου προηγούνται τῶν προφορικῶν.—Μετὰ τὸ πέρας καὶ τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τοῦ δικαίου, ἐνὸς ἢ πλείονων ὑποψηφίων ἐξετασθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτιμᾷ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων τὴν ἱκανότητα ἐκάστου τῶν ἐξετασθέντων καὶ βαθμολογεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.

8. Ἡ ἱκανότης τοῦ δοκιμασθέντος σημειοῦται ὑφ' ἐκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τῶν ἐπομένων βαθμῶν, ἐκτιμωμένων δι' ἀριθμῶν ὡς ἐξῆς·

Ἀριστα=14 καὶ 15. Λίαν καλῶς=11, 12 καὶ 13. Καλῶς=8, 9, καὶ 10. Σχεδὸν καλῶς=5, 6, καὶ 7. Μετρίως=2, 3, καὶ 4. Κακῶς=0, καὶ 1.

9. Ὁ εἰς ἀριθμὸν διδόμενος βαθμὸς γράφεται ὀλογράφως ὑφ' ἐκάστου μέλους τῆς ἐπιτροπῆς ἐν δελτίῳ, ἐν ᾧ σημειοῦται τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου. Τὰ δελτία ταῦτα ρίπτονται ἐντὸς κάλπης. Μετὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐξάγει ἐκ τῆς κάλπης τὰ δελτία πρὶς εὐρεσιν τοῦ ἀποτελέσματος. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο εὑρίσκεται διὰ τῶν δοθέντων εἰς ἐκάστον τῶν ὑποψηφίων ἀριθμῶν καὶ ἀφοῦ τὸ ἄθροισμα τοῦτο διαιρεθῇ διὰ τοῦ 6.* Ὁ λαβὼν τοῦλάχιστον τὸν ἀριθμὸν 8 θεωρεῖται ὡς ἐπιτυχὼν.

10. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἐξετάσεων, συντασσόμενα ὑπὸ τοῦ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως καὶ ὑπογραφόμενα παρὰ πάντων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, υποβάλλονται ὑπὸ τοῦ προέ-

* Ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 10]22 Μαΐου 1893 Β. Διατάγματος, ἀντικαταστήσαντος τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἐν ᾧ ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ 28, ἐπέφερετο ὅτι τὸ ἄθροισμα ἔδει νὰ διαιρεθῇ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 28, ὅπερ καθίστα ἀδύνατον τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ὁ ὑποψήφιος συνεκέντρου εἰς ἑαυτὸν τὸν ἀνώτατον βαθμὸν εἰς πάντας τοὺς κλάδους τοῦ δικαίου.

δρου τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, ὅπερ τῇ ἐγγράφῳ τῶν ἐπιτυχόντων αἰτήσῃ προκαλεῖ τὸν διορισμὸν των ὡς δικηγόρων.

11. Ὁ αἰτῶν τὸν προβιβασμὸν αὐτοῦ ὡς δικηγόρου ἀπὸ κατωτέρου δικαστηρίου εἰς ἀνώτερον, ὑποβάλλει ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον, εἰς ἣν ἐπισυνάπτονται ἐν πρωτοτύποις ἢ ἐν κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις τὰ ἔγγραφα τ' ἀποδεικνύοντα, ὅτι ὁ αἰτῶν κέκτηται τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 4^ῃ τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον προκαλεῖ διὰ τοῦ εἰσαγγελέως τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἀπαιτούμενην γνωμοδότησιν τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ὑπηρετεῖ ὁ αἰτῶν.

12. Ὁ αἰτῶν νὰ διορισθῇ δικηγόρος, λόγῳ τοῦ ὅτι ἔχει τὰ ἐν τοῖς παραγράφοις 5 καὶ 6 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ νόμου ὀριζόμενα προσόντα, ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ δι' ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον τὰ περὶ τῶν προσόντων αὐτοῦ ἔγγραφα, ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις.

B'.

Περὶ διορισμοῦ γραμματέων τῶν εἰρηνοδικείων.

13 Ὁ αἰτῶν νὰ διορισθῇ εἰς θέσιν γραμματέως εἰρηνοδικείου ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις α') τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 § 1 καὶ 2 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, β') ἔγγραφον δὴλωσιν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπογεγραμμένην, περὶ τοῦ τόπου ἐξ οὗ κατὰγεται, περὶ τοῦ δήμου εἰς ὃν ἐξασκεῖ ἢ ἐξήσκησε κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα τρία ἔτη τὰ πολιτικά αὐτοῦ δικαιώματα, καί, ἐν ἥναι ἔγγραμος, περὶ τῆς ἐπαρχίας ἐξ ἧς κατὰγεται ἡ σύζυγος του.

Γ'.

Περὶ διορισμοῦ εἰρηνοδικῶν ἢ εἰδικῶν πταισματοδικῶν.

14. Πρὸ παντὸς διορισμοῦ εἰς θέσιν εἰρηνοδίκου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδίκου ὑποβάλλονται δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος τὸν διορισμὸν ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις, α') τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηται τὰ ἐν τῇ § 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα, β') ἔγγραφον δῆλωσιν, ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπογεγραμμένην, περὶ τοῦ τόπου ἐξ οὗ κατὰγεται, περὶ τοῦ δήμου εἰς ὃν ἐξασκεῖ ἢ ἐξήσκησε κατὰ τὰ ἀμέσως προηγούμενα τρία ἔτη τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα, καί, ἂν ᾖ ἡ αἰτία ἔγγαμος, περὶ τῆς ἐπαρχίας ἐξ ἧς κατὰγεται ἡ σύζυγός του.

Δ'.

Περὶ διορισμοῦ συμβολαιογράφων ἢ εἰδικῶν ἐποθηκοφυλάκων.

Ὁ αἰτῶν νὰ διορισθῇ εἰς θέσιν συμβολαιογράφου ἢ εἰδικοῦ ἐποθηκοφυλάκος ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ δι' ἀναφορᾶς τοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἐν πρωτοτύποις ἢ κεκυρωμένοις ἀντιγράφοις τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποδεικνύοντα, ὅτι κέκτηται τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 § 1 τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα.

Β. Διάταγμα 27 [28] Ἀπριλίου 1893. Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Β.Λ.Η' νόμου ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1892 Β. διατάγματος περὶ ἐξετάσεων τῶν ἐμπίσθων παρέδρων.

Τὰ ἄρθρα 8 καὶ 10 τοῦ εἰρημένου ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1892 Ἡμετέρου διατάγματος ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐπομένων.

Ἄρθρον 8. Αἱ ἔγγραφοι ἐξετάσεις ἐφ' ἀπάντων τῶν ἁνωτέρων κλάδων τοῦ δικαίου προηγούνται τῶν προφορικῶν. — Τοὺς ἐξετάζομένους ἐπιτηροῦσι κατὰ τὰς ἔγγραφους ἐξετάσεις

δύο τουλάχιστον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ὀριζόμενα. — Μετὰ τὸ πέρασ καὶ τῶν προφορικῶν ἐξετάσεων ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τοῦ δικαίου ἐνὸς ἢ πλείονων ὑποψηφίων ἐξετασθέντων κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν, ἡ ἐπιτροπὴ ἐκτιμᾷ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἐγγράφων καὶ προφορικῶν ἐξετάσεων τὴν ἱκανότητα ἐκάστου τῶν ἐξετασθέντων καὶ βαθμολογεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ 9ῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα.

Ἐγκύκλιος Ὑπουργ. Δικαιοσύνης τῆς 10 Ὀκτ. 1892. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου Β³Η' περὶ προτόνων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ ὑπὸ τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν μήπω ἐτι λήξασαν Σύνοδον ψηφισθεὶς καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως κυρωθεὶς Β³Η' Νόμος τῆς 1 ἰσταμένου μηνὸς περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ Νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ἐδημοσιεύθη ἤδη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 865 τῆς 7 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐκ τοῦ προηγουμένου δὲ ὑπ' ἀριθ. 364 τῆς 6 ἰσταμένου μηνὸς φύλλου τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος γινώσκετε ἤδη, ὅτι, ἀπολυθέντων δυνάμει τοῦ πρώην καθεστῶτος τῶν κατεχόντων τὰς θέσεις τῶν εἰσαγγελέων, ἀπομένουσιν αὐταὶ πᾶσαι κεναί.

Ἐκ τοῦ νέου Νόμου δὲν ἦτο εἰς ἐμὲ ἐπιβεβλημένη ἡ ἀπόλυσις τῶν διατελούντων εἰς τὰς θέσεις τῶν εἰσαγγελέων, διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 10 § 6' τοῦ Νόμου τούτου αἱ διατελοῦντες νυν εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ παρὰ »Πρωτοδικαίς εἰσαγγελέως καὶ ἄνω θεωροῦνται ὡς ἔχοντες τὰ προσόντα κατὰ τὸν Νόμον τοῦτον». Ἦτο ὁμως εἰς ἐμὲ ἠθικῶς ἐπιβεβλημένη ἡ ἀπόλυσις τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον καθεστῶς διωρισμένων εἰς τὰς θέσεις τῶν εἰσαγγελέων, ὅπως τὰ διὰ τοῦ νέου Νόμου καθιερούμενα πλεονεκτήματα χορηγηθῶσιν εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐνώνουσι τὰ προσόντα καὶ τὰ ἐγγύα τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀπαιτούμενα. Ἦτο εἰς ἐμὲ ἠθικῶς ἐπιβεβλημένη ἡ ἀπόλυσις αὕτη ἐκ τῆς πρακτικῆς σκέψεως, ὅτι εἶδει νὰ διασκεδασθῇ καὶ ἡ ἐλάχιστη ὑπόνοια, ὅτι ἡ σχοῦσα τὴν πρωταβουλίαν ἐν τῇ ὑποβολῇ καὶ τῇ ἐπιψηφίσει τοῦ νέου Νόμου Κυ-

βέρνησις δὲν ἐνεφορεῖτο ἰδεῶν γενικῶν ἀπορρωσῶν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας. Ἦτο εἰς ἐμέ ἡβήκως ἐπιβεβλημένον τὸ μέτρον τοῦτο ἐκ τοῦ συμφέροντος αὐτῶν ἐκείνων. οἵτινες, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νέου Νόμου, θέλουσι καταλάβει τὰς θέσεις τῶν Εἰσαγγελέων, καθόσον οὐδεὶς δύναται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἰσχυρισθῇ, ὅτι ἡ ἐκλογή αὐτῶν προήλθεν ἐκ μόνης τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ. Ἦτο τέλος ἐπιβεβλημένον τὸ μέτρον τοῦτο εἰς ἐμέ ἰδίως ἐκ τοῦ σκοποῦ, πρὸς ὃν ἐιλικρινῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἀφειῶρων εἰσηγησάμενος τὴν τοῦ νέου Νόμου ἐπιψήφισιν, τοῦ σκοποῦ τῆς προαγωγῆς τῶν εἰσαγγελικῶν θέσεων ἐν τῇ προσηκούσῃ αὐτῶν περιωπῇ, διότι ἀκράδαντον ἔχω τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, ἣν αὐτοτελῇ κατέστησε τὸ θεμελιῶδες ἡμῶν πολίτευμα, δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ἀπροσκόπτως καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ ὑψίστης σπουδαιότητος σκοποῦ, πρὸς ὃν προωρίζεται, ἂν οἱ ἀσχοῦντες τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν εἰσαγγελέων καθυστερῶσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουσιν ὑπὸ τῶν Νόμων σπουδαιότητα ἀποστολὴν ἐν τῇ ἀπονειμῇ τῆς δικαιοσύνης καὶ ἰδίᾳ τῇ τῆς ποινικῆς.

Ὁ Νόμος, εἰς οὗ τὴν ἐφαρμογὴν καλεῖται νὰ ἐργασθῇ νῦν ἀνεξαρτήτως τῆς ἐκτελεστικῆς, ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, ἀποτελεῖ, ὡς ἤδη ἐδήλωσα ἐπισήμως καὶ ὡς ὑμεῖς αὐτοὶ ἐκ τοῦ πρωτανεύσαντος ἐν αὐτῷ πνεύματος διαγιγνώσκετε, τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν πλήρη τῆς Δικαιοσύνης χειραφέτησιν· εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀποκεντρώσεως. Ἀφοῦ τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα εὐλόγως ἀνεγνώρισεν ὡς αὐτοτελῇ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν, ἀναπόδραστον ἔχει καθῆκον ἡ πολιτεία νὰ καταστήσῃ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς ἀνεξάρτητον οἰασδήποτε ἐπηρείας. Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐμμίσθων παρῆδρων, οἵτινες θέλουσιν ἐκλέγεσθαι διὰ διαγωνισμοῦ, ἡ δὲ αὐτῶν τῇ γνωμοδοτήσει τῶν δικαστηρίων πλήρως τῶν θέσεων τῶν ἀντεισαγγελέων καὶ πρωτοδικῶν, ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐφετείων καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν τῷ διορισμῷ τῶν Εἰσαγγελέων, ἐν τῇ μεταθέσει αὐτῶν εἰς ἰσόβιον θέσιν καὶ ἐν τῇ προαγωγῇ ταύτων καὶ τῶν λοιπῶν ἰσοβίων δικαστῶν, καὶ ἡ περιφρουρησις τῶν Εἰσαγγελέων, ἀντεισαγγελέων καὶ πάντων τῶν κατωτέρων δικαστικῶν

παλλήλων ἀπὸ πάσης ἀνατισίτου ἀπολύσεως, ὑπηρετοῦ-
θησαν προδήλως ὑπὸ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀνεπηρέατου λειτουργίας
τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀρνηθῇ, ὅτι ἡ λειτουργία ταύτης ἐν
πολλοῖς μέχρι τοῦδε προσέκοπτε καὶ παρείχεν ἀφορμὴν εἰς ἐπι-
χρίσεις, αἵτινες κυρίως παραβιάζουσι τὸ γόντρον καὶ τὸ κύ-
ρος, μεθ' ὧν δέον νὰ περιβάλληται ἐν τῷ συμφέροντι τῆς πο-
λιτείας ἡ δικαστικὴ ἐξουσία. Οἱ ἐπικρίνοντες ἢ σχολιάζοντες
τὰ τῆς παρ' ἡμῖν λειτουργίας τῆς Δικαιοσύνης ἠρέσκοντο ν'
ἀποδίδωσι τὰ ἐπιπροσθούνη αἰτία εἰς τὴν ἐν τοῖς ἀφορῶσι τὴν
Δικαιοσύνην παρέμβασιν ἢ συμμετοχὴν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξου-
σίας. Ἐν τῷ μέλλοντι ὁμως τὴν ἐπὶ καθυστέρησιν ἢ πλημμελεῖ
διεξαγωγῇ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν Δικαιοσύνην εὐθύνην ἀμερι-
στον θέλει ὑπέχει αὕτη αὕτη ἡ Δικαστικὴ ἐξουσία. Ἐὰν οἱ κα-
λούμενοι νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου νόμου
λειτουργοὶ τῆς Θεμίδος ἐκπληρώσωσι τὰ ἀνατιθέμενα αὐτοῖς
καθ' ἕκαστον μετ' εὐσυνειδήσιας, μετ' ἀμεροληψίας καὶ μετὰ τοῦ
εὐλικρινοῦς ἐκείνου ἐνδιαφέροντος, ὅπερ δέον νὰ ἐμπνέῃ εἰς πάν-
τας ὁ ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τῆς Δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος μας
ἔρως, οὐ μόνον ὁ θεσμὸς τῆς ἰσοδιότητος θέλει πρᾶγματι ἀνα-
γνωρισθῇ ὡς πρῶτιστος παράγων τῆς παρ' ἡμῖν εὐνομίας καὶ
εὐημερίας. ἀλλὰ συνάμα ἡ λειτουργία τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας
θέλει σύντελέσει εἰς τὴν βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τῶν λοιπῶν
κλάδων τῆς δημοσίας διοικήσεως. Ἐὰν τούτωντιον, ὅπερ δὲν
πιστεύομεν, εὐρεθῶσι δικασταὶ ἰσόβιοι, οἵτινες, ἐν τῇ ἀτήσει
τῶν ὑπὸ τοῦ νέου Νόμου ἐπιβαλλομένων αὐτοῖς δικαιωμάτων
καὶ καθηκόντων, ἤθελον ὑπολάβει, ὅτι εἶναι αὐτοῖς ἐπιτετραμ-
μένον νὰ ἐδηγηθῶσιν ὑπὸ προσωπικῶν συμπαθειῶν ἢ ἀντιπα-
θειῶν πάντη ἄλλοτρίων πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δικαστικῆς ἐξου-
σίας, οἱ τοιοῦτοι δέον νὰ μὴ λησμονώσι τὴν ὁποῖαν ἀναλαμ-
βάνουσιν ἠθικὴν ἀπέναντι τῆς συνειδήσεως τῶν καὶ τῆς κοινω-
νίας εὐθύνην ἐπὶ τῷ καιρίῳ κατὰ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσο-
διότητος τραῦματι, οὗτινος γίνονται παραίτιοι.

Κενῶν οὐσῶν τῶν θέσεων τῶν Εἰσαγγελέων, ἐπιβάλλεται
ὑπὸ τοῦ συμφέροντος τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀνα-
βολῆς πλήρωσις αὐτῶν. Πρὸς τοῦτο ὁμως ἀπαιτεῖται, κατὰ

τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Νόμου, ἡ γνωμοδότησις τοῦ Ἐφετείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὑπηρετεῖ ἢ ὑπηρετεῖ ὁ προβαλλόμενος τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἰπουργοῦ ὑποψήφιος. Τὸ Ἐφετεῖον κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ἀποκαίεται ἐν ὁλομείᾳ διὰ μυστικῆς ψῆφ. φορίας κατὰ πλειονοψηρίαν, παρευρισκομένου καὶ ἔχοντος, ψῆφον καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως. Τὰ ὀνόματα τῶν ὑποβληθησομένων εἰς τὴν γνωμοδότησιν ταύτην ἐπιφυλάσσομαι νὰ γνωρίσω ὑμῖν δι' εἰδικοῦ ἐγγράφου. Ὁ Νόμος κατεχωρίσθη ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως τῇ 7ῃ ἰσχυμένου μηνός, ἄρχειται κατ' ἀκολουθίαν ἡ ὑποχρεωτικὴ αὐτοῦ ἰσχὺς ἀπὸ τῆς 17 τρέχοντος μηνός, ἡμέρας Σάββατου. Τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἐν τῇ ἐποχῇ μάλιστα ταύτῃ τοῦ ἔτους, ἐπιβάλλει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκ τῶν προτέρων προνοίας, ὅπως μὴ ἀπολεσθῇ οὐδεμία ἡμέρα. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συνεννοηθῇτε, εὐθύς ὡς λάβητε τὴν παροῦσαν, μετὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐφετείου παρ' ᾧ διατελεῖτε, ὅπως συγκληθῶσιν ἐκ τῶν προτέρων εἰς συνεδρίασιν διὰ τὸ προσεχὲς Σάββατον πάντα τὰ μέλη τοῦ Ἐφετείου καὶ παρασκευασθῶσι τὰ τῆς ψηφοφορίας οὕτως. ὥστε οὐδεμία νὰ ἐπέλθῃ ἀναβολή, ἀλλ' αὐθημερόν καθορθωθῇ ν' ἀποφανθῇ διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τὸ Ἐφετεῖον ἐπὶ τῶν ὑποβληθησομένων εἰς τὴν ψῆφον αὐτοῦ προσώπων. Τὸ Ἐφετεῖον δὲν καλεῖται νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν οἱ ὑποβληθησόμενοι εἰς τὴν ψῆφον αὐτοῦ ἔχωσι τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα πρό-
 σόντα· διότι τοῦτο ἀφορᾷ εἰς τὴν εὐθύνην τοῦ Ἰπουργοῦ. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου, οἱ Ἐφῆται καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς, ἀπορρινόμενοι διὰ μυστικῆς ψῆφου, δὲν ὑποχρεοῦνται, ὡς οἰκοθὲν ἔννοεῖτε, νὰ αἰτιολογήσωσιν ἢν δίδουσι ψῆφον εἰ μὴ μόνον ἐν τῇ ἐαυτῶν συνειδήσει. Τὸν τρόπον, καθ' ὃν διεξαχθῇσεται ἡ μυστικὴ ψηφοφορία, θέλει κανονίσει ὡς οἶόν τε καταλληλότερον ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μυστικότητος. Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ γνωμοδοτήσω ἐπὶ τριούτου θέματος, ἤθελον συμβουλευσεῖν νὰ κατασκευασθῇ μικρὸν κατάλληλον δοχεῖον ἐκ λευκοσιδήρου μετὰ καταλλήλου κλειθροῦ, οὗ τίνος τὴν κλεῖδα δέον νὰ τηρῇ ὁ Πρόεδρος, καὶ μετὰ μικρῆς ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους ὀπῆς προσφόρου πρὸς εἰσαγωγὴν ψηφοδελτίων· τὸ δοχεῖον τοῦτο δέον νὰ τοποθετηθῇ εἰς παρκακείμενον τῇ αἰθούσῃ

τῶν διασκέψεων δωμάτιον· ὁ Πρόεδρος ἔχων παρ' ἑαυτοῦ εἰς λευκὸν ἰσομεγέθη καὶ κανονικὰ ψηφοδέλτια δίδει ἐν τούτων εἰς τὸν δικαιούμενον νὰ ψηφοφορήσῃ, ὅστις, εἰσερχόμενος εἰς τὸ παρὰ κεῖμενον δωμάτιον ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡ κάλπη, καὶ ἐκ τοῦ παρὰ τὴν κάλπην μελανοδοχείου βοηθοῦμενος, ἀναγράφει ἐπὶ τοῦ ψηφοδέλτιου τὸ ἕτερον τῶν δύο στοιχείων Ν ἢ Ο καὶ μετὰ τοῦτο ἀποθέτει τὸ ψηφοδέλτιον ἐντὸς τῆς κάλπης καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν διασκέψεων. Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ ψηφοφορία θέλει ἐπαναληφθῇ ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ὑποψηφίων. Ἐκτιθεῖς τὴν ἀνωτέρω περὶ τοῦ τρόπου τῆς ψηφοφορίας γνώμην, οὐδένα ἔχω λόγον νὰ ἐπιμείνω εἰς τὴν ἐκτέλεισιν αὐτῆς, διότι ἀπόκειται εἰς τὰ ἐφετεῖα ὁ ὁρισμὸς τοῦ τρόπου τῆς ψηφοφορίας καὶ ὅν ταῦτα νομίζουσιν ἀσφαλέστερον καὶ σκοπιμώτερον τρόπον. Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, εἴτε δι' ἑν ἐκαστον τῶν ὑποψηφίων εἴτε διὰ πάντας ὁμοῦ, συνταχθήσεται πρακτικὸν ἐμφαίνον τὰς δοθείσας ἐκαστῷ ψήφους ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ καὶ κατ' αὐταῦ, ὑπογραφῆσεται δὲ τοῦτο ὑπὸ πάντων τῶν μετασχόντων εἰς τὴν ψηφοφορίαν. Τὸ πρακτικὸν τοῦτο παραδοθήσεται ἀμέσως εἰς τὸν Εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει νὰ τηλεγραφῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ ὁνόματα ἐκείνων, ὑπὲρ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὁποίων ἐγνωμοδότησε τὸ Ἐφετεῖον, σημειῶν συνάμα τὸν ἀριθμὸν τῶν δοθεισῶν ὑπὲρ ἐκάστου ψήφου. Ἀντίγραφον τοῦ πρακτικοῦ τούτου ὀφείλει ὁ Εἰσαγγελεὺς νὰ υποβάλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου. Ἡ τηλεγραφικὴ εἰδοποίησις χρησιμεύσει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς πρόκλησιν τῶν περὶ διορισμοῦ Β. Διαταγμάτων, ὅπως ὡς τάχιστα πληρωθῶσι αἱ θέσεις τῶν Εἰσαγγελέων καὶ προληφθῇ πᾶσα τῆς υπηρεσίας βλάβη.

Ἐλκύομεν τὴν προσοχὴν ὑμῶν ἐπὶ τοῦ γ' ἑδαφίου τοῦ άρθρου 7 τοῦ Νόμου, ὅπερ ρυθμίζει τὰ τῆς ἀναγκαιᾶς πρὸς γνωμοδότησιν ἀπαρτίας. Ἐννοεῖτε οἰκοθεν, ὅτι, καὶ ὅπου ἡ ἀπαρτία δὲν ἀποτελεῖται ἐκ τῆς ὁλομελείας, εἶναι ἀπαραίτητος ἡ σύγκλησις πάντων τῶν μελῶν τοῦ Ἐφετερίου.

Τῆς παρούσης ἀντίτυπα θέλετε κοινοποιῆσαι εἰς τε τὸν Πρό-

δρον καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐφετείου παρ' ᾧ διατελεῖτε. Ἐάν, ὅπερ δὲν πιστεύομεν, ἔχητε ἑνδοικισμοὺς ἢ ἀπορίας περὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἄμεσον τοῦ Νόμου ἐκτέλεσιν, παρακαλῶ νὰ προκαλέσητε τηλεγραφικῶς ὁδηγίαις, διότι, ἀφορῶν εἰλικρινῶς εἰς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας, ἐπιθυμῶ διακαῶς ὅπως τὰ Ἐφετεῖα μοὶ παράσχωσι τὴν εὐκολίαν νὰ πληρώσω τὰς τῶν Εἰσαγγελέων θέσεις ὡς οἶόν τε ταχύτερον.

Τελευτῶν ὑπολαμβάνω ὡς ἐπιβεβλημένον μοι τὸ καθήκον νὰ μὴ ἀποκρύψω τὴν ὁποίαν ἔχω πεποιθήσιν, ὅτι καὶ ὑμεῖς, κ. Εἰσαγγελεῦ, καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Ἐφετείου, παρ' ᾧ διατελεῖτε, πληρεστάτην ἔχετε συνείδησιν τῆς σπουδαιότητος τῶν καθηκόντων, ἅτινα ἀνέθηκεν ὑμῖν ὁ νέος Νόμος, καὶ ὅτι εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τούτων θέλει ὁδηγήσει πάντας ὑμᾶς τὸ ἀκραιβνὲς αἶσθημα τῆς πρὸς τὴν Δικαιοσύνην τῆς Πατρίδος ἡμῶν ὀφειλομένης εὐλαβείας καὶ ἀφοσιώσεως.



I

Ἐπιθεώρησις δικαστικῶν γραφείων.

II

Ποινολόγιον.

III

Δικαστικὴ στατιστικὴ.

IV

Πράξεις διαχειρίσεως τῆς δικαιοσύνης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νόμος ΑΥΞΔ' τῆς 28 Μαΐου 1887. Περί ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρή-
σεως τῶν δικαστικῶν γραφείων.

1. Ἐκαστος τῶν εἰσαγγελέων ὀφείλει νὰ ἐπισκέπτηται ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου ἀπὸ τῆς λήξεως ἐκάστης τριμη-
νίας τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελεῖ, καὶ νὰ
βεβαιοῖ δι' ἐκθέσεως· α') ἂν ἐγκρίτως ἐκδίδωνται καὶ κατάρ-
τιζονται αἱ ἀποφάσεις καὶ τὰ βουλευματα, ἂν μένωσιν ὑπὸ δι-
σკεψιν ὑποθέσεις πρὸς ἔκδοσιν ἀποφάσεων ἢ βουλευμάτων,
πότε συνεζητήθησαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἢ εἰσήχθησαν εἰς
τὸ δικαστικὸν συμβούλιον καὶ τίνες εἰσὶν οἱ εἰσηγηταί· β') ἂν
τηρῶνται ἀκριβῶς αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ χαρτοσήμου,
περὶ ἐκκαθάρσεως τῶν ποινικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν, περὶ εἰσα-
γωγῆς εἰς τὰ ταμεία τῶν εἰς τὸ δημόσιον ἀνηκόντων παραβό-
λων καὶ προστίμων καὶ ἐν γένει ἂν ἐπικρατῇ ἡ προσήκουσα τά-
ξις καὶ ἀκρίβεια περὶ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας. — Ἐν
ταῖς ἐκθέσεσι ταύταις, ὧν τὰ ἀντίγραφα ὑποβάλλονται πρὸς τὸ
ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός
ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμηνίας, μνημονεύονται ρητῶς αἱ ἀνα-
καλυπτόμεναι ἑλλείψεις ἢ παραβάσεις καὶ οἱ εὐθυνόμενοι ἐπὶ
ταύταις, ἐν δὲ τοῖς ἐγγράφοις περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἐκθέ-
σεων ὀφείλουσιν οἱ εἰσαγγελεῖς νὰ ἀνακοινῶσι πρὸς τὸ Ὑπουρ-
γεῖον τὰς ἐνεργείας αὐτῶν, τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν ἐνάσκησιν
τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ἢ εἰς τὴν ποινικὴν καταδίωξιν ἐπὶ
ταῖς βεβαιωθείσαις ἑλλείψεσιν ἢ παραβάσεσιν. — Ἐν τοῖς ἐγ-
γράφοις περὶ τῆς ὑποβολῆς τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπομένης τριμη-
νίας μνημονεύονται καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν προκληθεῖσων
πειθαρχικῶν ἢ ποινικῶν καταδιώξεων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προη-
γουμένων ἐκθέσεων.

2. Οἱ παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσιν ὅπως ἐπι-
σκέπτηνται ἐντὸς μὲν τοῦ πρώτου εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς λη-
ξεως ἐκάστης τριμηνίας τὰ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ παρ' ᾧ διατελοῦσι
δικαστηρίου γραφεῖα τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν πταισματοδικείων

τῶν ὑποθηκῶν, τῶν μεταγραφῶν, τῶν συμβολαιογραφῶν, τῶν δημοσίων κατηγορῶν, καὶ τῶν ληξιάρχων, κατ' ἔτος δὲ ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου καὶ Σεπτεμβρίου τὰ ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, νὰ βεβαιῶσι δι' ἐκθέσεων οἰκονομῶν ποτε ἔλλειψιν ἢ παράβασιν, καὶ νὰ ἐνεργῶσιν ἀνευ ἀναβολῆς τὴν πειθαρχικὴν ἢ ποινικὴν καταδίωξιν τῶν ὑπαίτιων. Περὶ τῶν τοιούτων ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐξελέγξεων καὶ περὶ τῶν ἐνεργηθέντων πρὸς καταδίωξιν τῶν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων ἢ τῶν βαρυτέρων παραβάσεων ὑποβάλλεται παρ' ἐκάστου τῶν παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον γενικὴ ἐκθεσις, διὰ μὲν τὰς τριμηνιαίας ἐπιθεωρήσεις ἐν τῷ πρώτῳ μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς τριμηνίας, διὰ δὲ τῆς ἐτήσιας κατὰ τὸν Ὀκτώβριον ἐκάστου ἔτους.

3. Οἱ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖς ὀφείλουσιν ὡσαύτως δπως ἐπιθεωρῶσι κατ' ἔτος ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰουλίου, Αὐγούστου ἢ Σεπτεμβρίου τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Ὑφαιτου γραφεῖα τῶν πρωτοδικείων, τῶν παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων καὶ τῶν ἀνακριτῶν, νὰ ἐρευνῶσι περὶ παντὸς ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὴν ταχυσίαν καὶ ἀπρόσκοπτον διεξωγὴν τῆς ὑπηρεσίας, καὶ νὰ βεβαιῶσιν οἰκονομῶν ποτε ἔλλειψιν ἢ παράβασιν. — Καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐπιθεωρήσεων καὶ ἐξελέγξεων ὑποβάλλεται πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον παρ' ἐκάστου τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέων γενικὴ ἐκθεσις, κατὰ τὰ ὀριζόμενα ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ προηγουμένου ἀρθρου.

4. (Παραλείπεται ὡς ἀντικατασταθὲν διὰ τοῦ κατωτέρου δημοσιευμένου νόμου).

5. Διὰ τῶν ὀρισμῶν τοῦ παρόντος νόμου περὶ τῆς ὑποχρεωτικῆς ὑπὸ τῶν εἰσαγγελέων ἐν ὀρισμέναις περιόδοις ἐξελέγξεως τῶν δικαστικῶν γραφείων καὶ περὶ δημοσιεύσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ τοιούτου ἐλέγχου δὲν μεταρρυθμίζονται αἱ κείμεναι ἤδη διατάξεις περὶ τοῦ ἐπιβαλλομένου τῇ εἰσαγγελικῇ ἀρχῇ καθήκοντος τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, καὶ περὶ τῆς ἐπισκέψεως τῶν δικαστικῶν γραφείων ὅπως τὸ κρίνωσιν ἀναγκαῖον.

6. Οἱ παρ' ἐφέταις καὶ παρὰ πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελεῖς καὶ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταὶ ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἑδρας

τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ διατελοῦσι, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν δικαστικῶν γραφείων, λαμβάνουσιν, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς πορείας, ἀποζημιῶσιν οἱ μὲν πρῶτοι δραχμῶν δέκα καθ' ἡμέραν, οἱ δὲ δεῦτεροι δραχμῶν ἕξ.

Νόμος ΒΙΘ' τῆς 17 'Ιουλίου 1892. Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ἈΓΕΔ' νόμου περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ἈΓΕΔ' νόμου περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως δικαστικῶν γραφείων ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἐπομένου.

4. Περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐξελέγξεως τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐνεργουμένων ἐπιθεωρήσεων τῶν δικαστικῶν γραφείων συντάσσεται καὶ δημοσιεύεται κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου γενικὴ ἐκθεσις δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ, ἀπευθυνομένης πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, ἐν ᾗ ἀναγράφονται αἱ βεβαιωθείσαι πειθαρχικαὶ ἢ ποινικαὶ παραβάσεις καὶ οὐσιώδεις ἐλλείψεις, αἱ ἐνέργειαι τῶν εἰσαγγελέων περὶ τῆς καταδιώξεως τῶν ὑπαιτίων, καὶ τὰ μέτρα ἅτινα ἐλήφθησαν κατὰ τῶν εἰσαγγελέων, οἵτινες παρημέλησαν ἢ ἀτελῶς ἐξετέλεσαν τὸ καθήκον τῆς ἐπιθεωρήσεως ἢ τῆς καταδιώξεως τῶν βεβαιωθέντων παραπτωμάτων.

Εγκύκλιος τῆς 24 Ἀπριλίου 1898 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμματείας.

Αἱ πληροφορίες, τὰς ὁποίας οἱ εἰσαγγελεῖς μᾶς ἐδίδον ἄχρι τοῦδε, κατὰ τὰ ἄρθρα 108 καὶ 109 δικ. ὀργ., περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς παρέχουσαι τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ νομοθέτου πληρότητα καὶ λεπτομέρειαν. Ἡ σύνταξις τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καταστάσεων, καὶ ἡ ἐκ τούτων κατάρτισις ἐτησίως γενικῆς καταστάσεως ἀποβλέπει εἰς δύο τινὰς πρῶτον, εἰς τὸ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἠθικὴν κατὰστα-

σιν τοῦ τόπου, καθ' ὅσον αὕτη ὑποπίπτει εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ποινικοῦ νόμου, νὰ βεβαιώσῃ, εἰς τίνα τοῦ κράτους μέρη, εἰς τίνας τῆς κοινωνίας τάξεις, καὶ τίνος αἰτίας ἐνεκὰ τὸ κακὸν περισσεύει, διατηρεῖται, ἢ ἐλαττοῦται, καὶ ἀνάγουσα τὴν πίστιν τῶν περὶ τοῦτου πληροφοριῶν μέχρι τῆς δυνατῆς ἀληθείας διὰ τῆς ἀκριβείας καὶ παραθέσεως τῶν ἀριθμῶν, νὰ ὁδηγήσῃ τὴν κυβέρνησιν, ὁρμωμένην ἀπὸ κειμένων βεβαιῶν καὶ σταθερῶν, εἰς τὴν εὑρεσιν τῶν πρὸς θεραπείαν ἀναγκαίων προνοητικῶν μέσων· δεύτερον, νὰ πιστοποιήσῃ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν πάντων τῶν ποινικῶν νόμων, νὰ γνωστοποιήσῃ μέχρι τίνος εἶναι ἀρκούντες καὶ κατάλληλοι εἰς τὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας, καὶ μέχρι τίνος ἐξασφαλίζουν τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἀνομημάτων ταχύτητα καὶ ἀκριβείαν, ὥστε ἀπὸ τὸ σύνολον τῶν περὶ τούτων διδομένων νὰ ἐκχθῶσι τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τροπολογίαν καὶ τελειοποίησιν τῶν περιστατικῶν μέσων πορίσματα. Ἀλλὰ διὰ νὰ παρασκευασθῶσι τὰ σπουδαῖα ταῦτα ἀποτελέσματα, πρόδηλον, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ σημειωθῶσιν ἀπλῶς τὰ κατακηρυχθέντα ἀνομήματα καὶ αἱ ψηφισθεῖσαι καταδικαὶ καὶ ἀθωώσεις. Ἀνάγκη μάλιστα, ὡς πρὸς τὰ βαρύτερα αὐτῶν, νὰ διακριθῶσιν οἱ κατηγορούμενοι καὶ κατάδικοι κατὰ φύλον, ἡλικίαν, πολιτικὴν τάξιν, καταγωγὴν, βαθμὸν ἐκπαιδείσεως, ἐπάγγελμα κλπ. γενομένης συμπαραθέσεως τῶν διαφορῶν τούτων πληροφοριῶν. σημειουμένης τῆς σχέσεως τῶν κατηγορουμένων πρὸς τὸν πληθυσμὸν, καὶ τῆς ἀναλογίας τῶν ἐν ἐκάστῳ νομῷ γινομένων καταδικῶν καὶ ἀθωώσεων· νὰ παρατηρηθῶσι τὰ κακουργήματα τὰ κατὰ τὰς διαφοροὺς ὥρας τοῦ ἔτους πραττόμενα, τὰ φαινόμενα αἰτία τῶν κυριωτέρων αὐτῶν, τὰ μέσα καὶ ὄργανα τῆς ἀποτελέσεώς των· νὰ ἐξιχνιασθῶσιν αἱ ὑποτροπαὶ εἰς τὴν γενικωτέραν σημασίαν τῆς λέξεως ταύτης, ἢ ἡλικία τῶν ὑποτρόπων, καὶ ὁ τῆς ἐκπαιδεύσεως των βαθμὸς· νὰ διαγραφῶσιν εἰς πινάκας ἀκριβεῖς καὶ διαγεγραμμένους ἡ κατάστασις τῶν περιέληθουσῶν εἰς γνῶσιν τῆς εισαγγελίας ὑποθέσεων, ἢ πρώτη διεύθυνσις, τὴν ὁποίαν ἔλαβον αἱ ἐργασίαι τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν, τῶν συμβουλίων τῶν ἐφετών, κτλ. — Διὰ νὰ λάβωμεν ἐπομένως ἀπασάν τὴν ἀπαιτουμένην ὕλην πρὸς σύνταξιν γενικῆς τοιαύτης κατα-

στάσεως περί τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, ἐνομί-
σαμεν δέον νὰ ἐκδώσωμεν τὰς ἀκολουθοῦσας ἐδηγίας, εἰς τῶν
ὁποίων τὴν ἀκριβοῦς ἐκτέλεσιν προσκαλοῦμεν ἰδίως τὴν προσο-
χὴν τῶν ἀρμοδίων δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Α'. "Αρειος Πάγος.

Ὁ παρὰ τῷ ἀνωτάτῳ τούτῳ δικαστηρίῳ εἰσαγγελεὺς θέλει
συντάττει καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμα-
τεῖαν τῆς ἐπικρατείας, δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμέρας μετὰ τὸ τέ-
λος πάσης τριμηνίας, πίνακα ὧν τῶν πρὸς ἀναίρεσιν, περὶ
κανονισμοῦ ἀρμοδιότητος, περὶ παραπομπῆς ἀπὸ δικαστηρίου
εἰς δικαστήριον, καὶ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς ἀνακρίσεως αἰτή-
σεων, τῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας γενομένων, ἢ ἐκ αὐτῆς προλαβού-
σης σωζομένων, ὡς μήπω δικασθεῖσων, καὶ ὧν τῶν ἐπὶ τῶν
αἰτήσεων τούτων ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων. Ὁ πῖναξ οὗτος θέλει
περιεῖχει 1) τὸ εἶδος καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως· 2) τὴν
διάκρισιν, ἂν ἔγινεν ὑπὲρ τοῦ νόμου, ἢ οὐ· 3) τὸ ὄνομα τοῦ
αἰτούντος εἰσαγγελεως, ἢ διαδίκου· 4) ἂν τὸ περὶ οὗ ζητεῖται
ἀναίρεσις, βούλευμα ἢ ἀπόφασις· 5) τὸ δικαστήριον τὸ δικά-
σαν· 6) τοὺς λόγους τῆς αἰτήσεως ἐν συνόψει· 7) τὴν γνωμο-
δότησιν τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεως· 8) τὴν ἀπό-
φασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἂν παρεδέχθη ἢ ἀπέρριψε τὴν αἴτη-
σιν καὶ 9) τοὺς λόγους τῆς ἀποφάσεως ἐν συνόψει. Ἐν περι-
πτώσει καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις δὲν ἰδικάσθῃ ἐντὸς τῆς τριμηνίας,
θέλει σημειοῦσθαι τοῦτο εἰς τὴν στήλην τῆς ἀποφάσεως.

Β'. Κακουργιοδικεῖα καὶ κακουργημάτων ἀνάκρισις.

Ἐκαστος παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ συντάττει
καὶ νὰ καθυπαβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικ. γραμματεῖαν τῆς
ἐπικρατείας, ἕνα τὸ πολὺ μῆνα μετὰ τὴν παρέλευσιν πάσης
τριμηνίας.

1. Γενικὴν κατὰστασιν πάντων τῶν ἐνώπιον τοῦ κακουρ-
γιοδικείου τῆς τριμηνίας εἰσαχθέντων κακουργημάτων, διηρη-
μένην εἰς πέντε μέρη, ὧν ἕκαστον θέλει περιλχμδῆναι τὰ εἰς

ἑκάστον ἐκ τῶν πέντε τῆς περιφέρειας τοῦ νομῶν ἀναγόμενα κακούργηματα, περιέχον τὸ ὄνομα τοῦ δικασθέντος, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, τὴν καταγωγὴν καὶ κατοικίαν, τὴν πολιτικὴν τάξιν, τὸν βαθμὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ἐπάγγελμα, τὸ καταμνησθὲν κακούργημα, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως, καὶ, ἂν δὲν συνελήφθῃ, τὴν σημειώσιν ὅτι κατεδικάσθη ἐρήμην, τὸ κατηγορηθὲν κακούργημα, τὸ ἐτυμηγορηθὲν κακούργημα ἢ πλημμελημα, ἢ τὴν ἀθωωτικὴν ἐτυμηγορίαν, τὴν χρόνον τῆς ἀποφάσεως, τὴν ποινὴν, τὴν αἰτησὶν ἀναίρεσεως, ἂν ἔγινε, τὴν διαγνωσθεῖσαν αἰτίαν· τοῦ κακούργηματος ἰδίως, ἂν ᾖ ἡναι ληστεία, φόνος, ἀναίρεσις, ἐμπρησμός, φαρμακεία, καὶ ἀπάτη, ἢ ὑπεξαίρεσις ἀφροῶσα δόλια ναυάγια, τέλος, τὰ ὅργανα καὶ μέσα, δι' ὧν ἐξετελέσθησαν τὰ κακούργηματα τοῦ φόνου καὶ τῆς ἀναίρεσεως. Εἰς τὴν στήλην τῆς καταγωγῆς καὶ κατοικίας θέλει σημειοῦσθαι ὁ τόπος τῆς γεννήσεως καὶ ὁ τόπος τῆς κατοικίας· ἂν δὲ κατοικίαν ὁ δικασθεὶς δὲν ἔχῃ, ὁ τῆς δικμονῆς. Ἡ στήλη τῆς πολιτικῆς τάξεως θέλει ἀναφέρει, ἂν ὁ κατηγορούμενος ᾖ ἡναι ἄγαμος ἐγγαμος, ἢ χῆρος, καὶ, εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις, ἂν ἔχῃ τέκνα ἢ οὐ. Εἰς τὴν στήλην τῆς ἐκπαιδεύσεως θέλει ἀναφέρεται, ἂν δὲν ἤξευρῃ παντάπασιν νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ, ἂν ἤξευρῃ ἀτελῶς νὰ γράφῃ καὶ ν' ἀναγινώσκῃ, ἂν γινώσκῃ τοῦτο καλῶς, ἂν τέλος ἔχῃ ἀνωτέραν τοῦ τελευταίου τούτου βαθμοῦ ἐκπαίδευσιν. Εἰς τὴν στήλην τοῦ ἐπαγγέλματος θέλει ἀναφέρεσθαι τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας ἐκάστου κατηγορουμένου, καὶ ἂν πραγματικῶς μετῆρχετο τὸ ὅποιον ἀποδίδει ἐκυτῶ ἐπάγγελμα· ἰδίως, ὡς πρὸς τὰς περὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἀντικειμένου πληροφορίας, ὁ εἰσπαγγελεύς δὲν θέλει περιρρίζεσθαι εἰς μόνην τοῦ κατηγορουμένου τὴν ἐξέτασιν, ἀλλ' ὀφείλει, πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ἀληθείας, ν' ἀποτείνηται πρὸς τοὺς δημάρχους καὶ εἰρηνοδίκας τῆς κατοικίας ἢ δικμονῆς τῶν ὑποδίκων.

2. Πίνακx εἰδικὸν ἐμφαίνοντα ὀνομαστὶ τοὺς ἐρήμην κατεδίκους, ὅσοι ἐντὸς τῆς τριμηνίας, τῆς ὁποίας πέμπεται ἡ κατὰστασις, συλληφθέντες καὶ παρὰδοθέντες, ἐδικάσθησαν κατ' ἀντιμωλίαν, σημειουμένου τοῦ ἀποτελέσματος τῆς πρώτης καὶ

τῆς νέας δίκης, καὶ τοῦ χρόνου τοῦ διεληθόντος ἀπὸ τῆς ἐρήμην καταδίκης ἄχρι τῆς κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεως καὶ παραπομπῆς, γενομένης εἰς τὴν ἀμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 1 κατάρτασιν. ὅπου φαίνεται ἡ ἐρήμην καταδική.

3. Κατάρτασιν εἰδικὴν ἐκείνων τῶν εἰς τὸ κακουργολογεῖον δικασθέντων ὑποδικῶν, ὅσοι εἶχον καὶ ἄλλοτε δικασθῆ καὶ καταδικασθῇ ὑπὸ τινος τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους. Ἡ κατάρτασις αὕτη θέλει περιέχει τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμόν των, τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸ εἶδος τῶν ὧν ἡδὴ ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ τελευταίου κακουργήματος, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων καταδικῶν, τὴν ἡλικίαν αὐτῶν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πρώτης καταδίκης καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νέας, καί, ἂν τὸ προηγούμενον ἀνόμημα ἦτο κακούργημα, τὴν παραπομπὴν εἰς τὸν ἀνήκοντα πίνακα, ὅπου δίδονται αἱ περὶ αὐτοῦ πληροφορίες. — Ἐννοοῦμεν δὲ ἐνταῦθα ὅχι τοὺς ὑποτροπούς κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρθροῦ 111 τοῦ Π. Ν., τοῦτου ἕνεκα οὐδὲ τὴν λέξιν ταύτην μεταχειρισθέντες, ἀλλὰ τοὺς τιμωρηθέντας ἀπαξ δι' ὅποιανδήποτε παράβασιν, καὶ γενομένους πάλιν ἐνόχους ὁποιοῦδήποτε κακουργήματος.

4. Κατάρτασιν κατὰ τοὺς νομοὺς τῶν ἐγκλήσεων, καταμηνύσεων, καὶ ἐκθέσεων, ὅσαι διὰ βουλευμάτων τῶν συμβουλίων τῶν πλημμελειοδικῶν, διαττατόντων τὴν εἰς τὸ κακουργολογεῖον ἀναπομπήν, ἢ ἐπὶ πλημμελήμασιν, ἀνακοπέντων, ἐφθασαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ γραφεῖόν του, ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὸ ἐκ τῆς προλαβούσης ἀνενέργητοι. Ἡ κατάρτασις οὕτη θέλει διακρίνει τὰς ἀπ' εὐθείας ληφθείσας ἐγκλήσεις κτλ. ἀπὸ τὰς διαβιβασθείσας εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς διὰ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν εἰρηνοδικῶν, δημάρχων, δημ. παρῖδρων, ἢ ἀστυνόμων, ἢ ἄλλως πῶς· θέλει δὲ πρὸς τούτοις ἀναφέρει τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐκάστη ἐγένει, τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν εἰσέχθη εἰς τὸν ἀνακριτήν, ἢ εἰς τινὰ ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεως τοῦ βουλευματος τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἐφθασαν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα τῶν ἐφετών, τέλος τὴν ἐνέργειαν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετών περὶ τῶν ἀναπεμφθεισῶν ὑποθέσεων, ἂν δηλαδὴ συνέταξεν ἐγκλητήριον, ἢ εἰσήγαγε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετών.

5. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσῆλθον εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἢ ἐκ τῆς προηγουμένης ἔμειναν ἀνενέργητοι, καὶ περιέχοντα τὸ εἶδος τῆς ὑποθέσεως, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τὸ διατακτικὸν τοῦ βουλευματος, ἂν δηλαδὴ διατάσῃ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἂν τὴν περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἂν παύῃ τὴν περαιτέρω καταδίωξιν, ἂν ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν. Ὁ πίναξ οὗτος θέλει ἀναφέρει πρὸς τοῦτοις τὰς ὑποθέσεις, περὶ ὧν δὲν εἶχεν ἀποφασίσει κατὰ τὸ τέλος τῆς τριμηνίας τὸ τῶν ἐφετῶν συμβούλιον, καὶ παραπέμπει ἐκάστην ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπ' ἀριθ. 4 κατὰστασιν, ὅπου φέινεται ἡ εἰσαγωγή τῆς εἰς τὸ συμβούλιον. — Μετὰ τὰς κακουργήματα ἀφορώσας ὑποθέσεις θέλουν δίδωσθαι καὶ αἱ περὶ τῶν ἀνακουπῶν, ὅσαι ἀφορῶσι πλημμελήματα, πληροφορίαι, κατὰ τὰς ἀνωτέρω λεπτομερείας.

6. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν κατ' ἰδιάζουσιν δικαιοδοσίαν γενομένην ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν παρὰ τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν κακουργιοδικῶν. Ὁ πίναξ οὗτος θέλει ἀναφέρει τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πλημμέλημα ἢ κακούργημα, δι' ὃ κατηγορεῖται, τὸν χρόνον τῆς πράξεως, τὸ διατακτικὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ βουλευματος, τοὺς λόγους αὐτοῦ, τὸ διατακτικὸν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀποφάσεως, τοὺς λόγους αὐτῆς ἐν συνόψει.

7. Κατὰστασιν ὀνομαστικὴν τῶν μὴ ἐμφανισθέντων ἐνόρκων, ἐμφαίνουσιν καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἧς ἐκωλύθησαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὰ ἔργα των, πρὸς δὲ δηλοῦσαν τὴν χρονολογίαν ὅλων τῶν συνεδριάσεων τοῦ κακουργιοδικείου, τὸ ἀντικείμενον ἐκάστης, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς ἐκάστην ἐξετασθέντων μαρτύρων.

Γ'. Πλημμελειοδικεῖα καὶ πλημμελημάτων ἀνάκρισις.

Ἐκαστὸς παρὰ πρωτοδικαίς εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ συντάττῃ καὶ ὑποβάλλῃ διὰ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν τῆς ἐπικρατείας, ἐντὸς ἑνὸς τοῦ πολὺ μηνὸς μετὰ παρέλευσιν πάσης τριμηνίας.

1. Γενικὴν κατὰστασιν πάντων τῶν πλημμελημάτων (κατ'

ἀλοαβητικήν σειράν) τῶν καταδιωχθέντων, καὶ πάντων τῶν ὑποδίκων τῶν δικασθέντων ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου ἐν τῇ τῆς τριμηνίας, ἐμφαίνουσιν τὸ φύλον αὐτῶν, τὸν μέσον ὄρον τῆς ἡλικίας κατὰ τέσσαρας ἐποχὰς λαμβανόμενον (ἀπὸ τὸ ἔτος 10—14, ἀπὸ τὸ 14—21, ἀπὸ 21—30, καὶ ἀπὸ 30 καὶ ἐπέκεινα), τὰς ὑποθέσεις ὅσαι διεδικάσθησαν κατ' αἵτησιν τοῦ ιδιώτου ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ, φέρουσαν τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποδίκων, ὅσοι ἀπελύθησαν προσωρινῶς ἐπὶ ἐγγυήσει, καὶ ὅσοι ἐκρατήθησαν μέχρι τῆς δίκης, τέλος, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποδίκων, ὅσοι ἠθωώθησαν, καὶ ὅσοι καταδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους, ἢ ὀλιγωτέραν τοῦ ἐνὸς ἔτους, ἢ εἰς χρηματικὴν μόνον ποινὴν· κάτω τῆς στήλης τῶν ἀθωωθέντων θέλει σημειοῦται, πόσον χρόνον προφυλακίσαις ἕκαστος αὐτῶν ὑπέστη.

2. Κατάστασιν εἰδικὴν τῶν παρὰ τοῦ πλημμελειοδικείου δικασθέντων ὑποδίκων, ὅσαι εἶχον δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ ὑπὸ τινος δικαστηρίου τοῦ Κράτους, καὶ φέρουσαν τὸ ὄνομα αὐτῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὧν ἤδη ὑπέστησαν καταδικῶν πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ νέου πλημμελήματος, τὴν ἡλικίαν των κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς νέας δίκης, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν νέων καταδικάσεων. (Ἴδε καὶ τὴν παρατήρησιν τὴν γενομένην εἰς τὸ τέλος τοῦ περὶ κακουργημάτων παραγρ. 3).

3). Κατάστασιν ἐμφαίνουσιν τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος ὧν τῶν καταμηνύσεων, ἐγκλήσεων, καὶ ἐκθέσεων, ὅσαι ἐφθασαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ, ἢ ἔμειναν εἰς αὐτὸ ἀνενέργητοι ἀπὸ τῆς προλαβούσης τριμηνίας, τὴν διάκρισιν ἐκείνων, ὅσαι ἐλήφθησαν ἀπ' εὐθείας, καὶ ἐκείνων, ὅσαι διεδικάσθησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν παρὰ τῆς χωροφυλακῆς, τῶν ἀστυνομίων, τῶν εἰρηνοδικῶν κτλ. ἐμφαίνουσιν δηλαδὴ, πόσαι παρεπίμφοθησαν εἰς τὸν ἀνακριτὴν, πόσαι εἰσήχθησαν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, πόσαι παρεπίμφοθησαν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν, πόσαι ἔμειναν ἄνευ καταδιώξεως εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εἰσαγγελίας, καὶ περὶ πόσων δὲν ἐνεργήθη ἔτι τι κατὰ τὴν τριμηνίαν τέλος.

4. Κατάστασιν ἐμφαίνουσιν 1) τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἐντὸς τῆς τριμηνίας διεδικάσθησαν εἰς τὸν

ἀνακριτὴν, ἢ ἔμειναν παρ' αὐτῷ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προηγουμένης τριμηνίας, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσῆχθησαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ 2) τὸν ἀριθμὸν πάλιν, καὶ τὸ εἶδος τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι εἰσῆχθησαν ἐντὸς τῆς τριμηνίας εἰς τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄσων ἔμειναν παρ' αὐτῷ ἀνενέργητοι ἐκ τῆς προλαβούσης, καὶ τέλος, τῶν ὄσων ἐξ αὐτῶν ἐπεραιώθησαν διὰ βουλευμάτων διατασσόντων ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὶς καταδίωξιν κατ' οὐδενὸς τῶν κατηγορουμένων, ὄσων διὰ βουλευμάτων διατασσόντων περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἢ τὴν παραπομπὴν εἰς τὸ κκυργιοδικεῖον, τὸ πλημμελειοδικεῖον, τὸ πταισματοδικεῖον, ἢ εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν, καὶ ὄσων ἔμειναν ἀνενέργητοι ἐν τῷ συμβουλίῳ κατὰ τὸ τέλος τῆς τριμηνίας.

5. Πίνακα ἐμφαίνοντα τὴν κατ' ἰδιόζουσαν γενομένην ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ ἀναφέροντα τὸ ὄνομα τοῦ κατηγορουμένου ὑπαλλήλου, τὸ πταῖσμα δι' ὃ κατηγορεῖται, τὴν ἀπόφασιν καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς.—Σημειωτέον, ὅτι οἱ ὑπ' ἀριθ. 1, 3, καὶ 4 πίνακες τῶν παρὰ τοῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέων δὲν θέλουν ἐμφαίνει τὰς περὶ ὧν πραγματεύονται ὑποθέσεις ἀνὰ μίαν, ὡς οἱ ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ 5, καὶ ὡς πάντες οἱ πίνακες τῶν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέων, ἀλλὰ περιληπτικῶς, μόνον κατ' εἶδος τῶν πλημμελημάτων ἢ κκυργημάτων γενομένης τῆς διακρίσεως (ἢτοι αἰκίαι ἐκ προμελέτης τόσαι, δωροδοκίαι κτλ.).

Δ'. Πταισματοδικεῖον.

Πᾶς παρὰ πταισματοδικεῖον δημόσιος κατήγορος ὀφείλει νὰ συντάττῃ ὁκτῶ ἡμέρας μετὰ τὴν παρέλευσιν ἐκάστης τριμηνίας, καὶ νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, διὰ τοῦ ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαῖς εἰσαγγελέως, πίνακα περιέχοντα τὸ εἶδος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν παρὰ τοῦ πταισματοδικείου δικοσθέντων πταισμάτων, διακρίνοντα τὰς κατ' αἵτησιν τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἐκδοθείσας ἀποφάσεις πρὸς δὲ τούτοις ἐμφαίνοντα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατηγορουμένων,

ὅσοι ἀπειύθησαν, ὅσοι κατεδικάσθησαν εἰς πρόστιμον ἢ κράτησιν, καὶ ἐκείνων ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους τὸ δικαστήριον ἀπεφάνετο ἐαυτὸ ἀναρμόδιον. — Πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα ὁ πῖναξ οὗτος, θέλει ἐξελέγχεται καὶ προσυπογράφεται ἀπὸ τὸν πταισματοδίκην αὐτόν, ἡ δὲ εἰσαγγελεὺς πάλιν, παραλαβὼν τὸν πῖνακα, οφείλει νὰ τὸν ἐπιεξεργάσῃται, παρατηρῶν, ἂν ᾖ συντεταγμένος κατὰ τὰ διαταχθέντα, προκαλῶν, χρειὰς καλούσης, ἀπὸ τὸν συντάκτην διασαφῆσεις καὶ διαβιβάζων τὸ ἔργον εἰς τὴν γραμματεῖαν ὅσον ἐνεστὶν ἀκριβὲς καὶ καθρὺν.

Ἐγκύκλιος Ἰαν. 1839.

Ἡ τοῦ παρελθόντος ἔτους πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι τρία ἐκ τῶν ὑποδειγμάτων τὰ ὁποῖα διὰ τῆς ἀπὸ 21 Ἀπριλ. 1838 ἐγκυκλίου ἡμῶν σὺς διευθύναμεν, πρὸς κατάστρωσιν τῶν περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης πληροφοριῶν, τὰ ὑπ' ἀριθ. 1, 3, καὶ 4 δὲν ἦσαν ὅσον ἔπρεπε, πλήρη, καὶ δὲν διέκριναν ἱκανὰ τὰς ἐργασίας. Συνεπληρώσαμεν ἐπομένως κατὰ τὸ δέον τὰ ὑποδείγματα ταῦτα, καὶ ἤδη, στέλλοντες εἰς ὑμᾶς ἱκανὰ ἐκάστου αὐτῶν ἀντίτυπα, δὲν νομίζομεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ σὺς δώσωμεν συγχρόνως περὶ τῆς συντάξεως τῶν ὁποίων ἀφορᾷσι πινάκων τὰς ἐξῆς λεπτομερεστέρως τῶν προλαβουσῶν ὁδηγίας.

Α'. Κατάστασις ἐμφαινούσα ὅλας τὰς καταμηνύσεις, ἐγκλήσεις καὶ ἐκθέσεις, τὰς εἰς γινώσιν τοῦ πρὸς τοῖς πλημμελειοδίκαις εἰσαγγελεῖως περιελθούσας καὶ τὴν γενομένην ἐπ' αὐτῶν πρώτην ἐνέργειαν. — Εἰς τὴν στήλην 1 τῆς καταστάσεως ταύτης πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν στήλην 2 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἶδους τῶν ὑποθέσεων ὅσαι κατὰ πρῶτον, διὰ τίνος τῶν εἰς τὰς στήλας 6—10 ὑποδεικνυμένων τρόπων, εἰσάγονται εἰς τὸ εἰσαγγελικὸν γραφεῖον· οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ὑποθέσεις, αἵτινες μετὰ τὴν γενομένην καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἐνέργειαν ἐπιστρέφονται εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα, ἢ διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, ἢ διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον. Περὶ τούτου ἔγινε πρόνοια εἰς ἄλλον πῖνακα. — Εἰς τὴν στήλην 3 πρέπει νὰ περιλαμβάνεται τὸ εἶδος καὶ εἰς τὴν 4 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἶδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι, καθ' οἷονδήποτε

τῶν προλαβουσῶν τριμηνιῶν εἰσαχθεῖσαι εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ἔμειναν μέχρι τῆς ἐνκρίσεως ἐκείνης. περὶ ἧς διδεται λόγος, ἀνενέργητοι. Ἐννοεῖται, ὅτι ἐνταῦθα ἐπίσης πρόκειται περὶ τῶν υποθέσεων τῶν ἐκ πρώτης ἀφετηρίας εἰσαχθεῖσων εἰς τὴν εἰσαγγελίαν. — Περὶ τῶν εἰς τὰς στήλας 6 — 10 ζητουμένων πληροφοριῶν δὲν ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμέν τι, ἀλλὰ συσταίνοντες μόνον τὴν ὅσον ἐνεστὶ μεγαλῆτέραν εἰς τὰς ἐκεῖ διαλαμβανομένας διακρίσεις ἀκριβείαν. — Ἀπ' τῆς γενομένης ἐνεργείας στήλαι συνεπληρώθησαν ἤδη διὰ τῆς προσθήκης ἐιδικῆς στήλης διὰ τὰς υποθέσεις ὅσαι ἀνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως αὐτοῦ, ἡ παρεπέμφθησαν εἰς ἀνακριτικούς ὑπαλλήλους. Εἰς τὴν στήλην τῶν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον εἰσαχθεῖσων υποθέσεων πρέπει νὰ περιλαμβάνονται ἐκεῖναι μόνον αἱ υποθέσεις, ὅσαι εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον, χωρὶς νὰ γένῃ περὶ αὐτῶν οὐδεμία προεἰσαγωγικὴ ἀνάκρισις, ὅσα συνοπτικῇ καὶ ἐὰν ἢ καθότι ἐκεῖναι ὅσαι εἰσῆχθησαν μὲν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ μετὰ τοιαύτην προεἰσαγωγικὴν ἀνάκρισιν, θέλουν σημειοῦσθαι εἰς ἄλλο μέρος ὡς κατωτέρω ρηθήσεται. Ἐν τῇ στήλῃ τῶν εἰς ἄλλην δικαιοδοσίαν παραπεμπόμενων υποθέσεων πρέπει νὰ σημειῶνται αἱ υποθέσεις ὅσαι διευθύνονται παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἴτε εἰς τὴν διοικητικὴν, εἴτε εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀρχήν, εἴτε εἰς ἄλλον εἰσαγγελέα ἀρμόδιον, εἴτε εἰς δημόσιον κατήγορον, διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ πταισματοδικεῖον, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ διὰ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου εἰς τὸ πταισματοδικεῖον παραπεμπόμεναι, ὡς τινες τῶν εἰσαγγελέων ἐπραξαν ὄχι ὀρθῶς. Περὶ τῶν τοιούτων παραπομπῶν γίνεται μνεία εἰς ἄλλον πίνακα. Σημειωτέον, ὅτι τὸ σύνολον τῶν 6 στήλων τῆς γενομένης ἐνεργείας, πρέπει ἀκριβῶς νὰ συμφωνῇ μὲ τὸ σύνολον τῆς 5 στήλης τοῦ αὐτοῦ πίνακος, καὶ ὅτι οἱ ἀριθμοὶ τῆς 6 στήλης τῆς αὐτῆς γενομένης ἐνεργείας μὲς τριμηνίας πρέπει νὰ συμφωνοῦν ἐντελῶς μὲ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν στήλων 3 — 4 τοῦ αὐτοῦ πίνακος ἐν τῇ ἐπομένῃ τριμηνίᾳ.

Β'. Κατάστασις ἐμφαινούσα τὰς ἐργασίας τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ συμβουλίου. — Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τῶν στήλων 1 — 2 εἰσάγεται σαφῶς τί πρέπει νὰ περιέχωσι. Τὸ σύνολον αὐτῶν ἀπαιτεῖται νὰ συμφωνῇ ἀκριβῶς μὲ τὸ σύνολον τῆς στήλης 13

τῆς καταστάσεως τῶν καταμνηνύσων κλπ.—Εἰς τὰς στήλας 3—4 θέλουν περιλαμβάνεσθαι αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι, εἰσαχθεῖσαι εἰς ἀνακριτὴν καθ' οἷανδήποτε τῶν προλαβούσων τριμηνιῶν, δὲν εἶχον διεκπεραιωθῇ κατὰ τὴν ἐνκρίσιν ἐκείνης, περὶ ἧς γίνεται λόγος, ἐκείναι, δηλαδή, ὅσαι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν εἶχον ἔτι υποβληθῇ εἰς τὸ συμβούλιον. Οἱ ἀριθμοὶ τῆς στήλης ταύτης ἐν μιᾷ τινι τριμηνίᾳ πρέπει νὰ ἦναι ἀκριβῶς τὸ ὑπολειπόμενον μετὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 5 τοῦ πίνακος τῆς προλαβούσης τριμηνίας· ἀφαίρεσιν τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 6 τῆς αὐτῆς προλαβούσης τριμηνίας.—Εἰς τὴν στήλην 6 ἔν πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται ἐμὴ ἐκείναι μόναι αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι ἐπιστράφησαν ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε ὁ τελευταῖος οὗτος τὰς θεωρήσεν ὑποβλητέας εἰς τὸ συμβούλιον. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑποθέσεις, ὅσαι, ἐπιστραφεῖσαι ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν, ἀντεπιστράφονται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως πρὸς αὐτόν, πρὶν εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον, διὰ νὰ γένῃ πληρεστέρα ἀνάκρισις, αὗται πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται εἰς τὴν στήλην ταύτην, ἀλλὰ νὰ θεωρῶνται ὡς ἔτι μὴ ὑποβληθεῖσαι παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ. Εἰς τὴν διάκρισιν ταύτην ἰδίως προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τοῦ εἰσαγγελέως.—Ἀπλῇ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιγραφῶν τῶν στήλων 7 καὶ 8 ἐξηγεῖ σαφῶς τὸ περιεχόμενον τῶν. Εἰς τὴν στήλην 9 πρέπει νὰ σημειοῦται τὸ εἶδος καὶ εἰς τὴν στήλην 10 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἶδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ὑποβάλλονται εἰς τὸ συμβούλιον ἀνακριθεῖσαι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ ὑπὸ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων· εἰς τὴν στήλην 11 τὸ εἶδος ὡσαύτως καὶ 12 ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποθέσεων, ὅσαι ἐκ προλαβουσῶν τριμηνιῶν ἔμειναν ἀνενέργητοι παρὰ τῷ συμβουλίῳ. Οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῶν στήλων τούτων 11 καὶ 12 πρέπει ἀκριβῶς νὰ συμφωνῶσι μὲν τὸν ἀριθμὸν τῆς στήλης 21 τοῦ τῆς προηγουμένης τριμηνίας πίνακος.—Αἱ στήλαι αἱ ἐμφαίνουσιν τὸ διατακτικὸν τῶν βουλευμάτων συνεπληρώθησαν ἤδη διὰ τῆς προσθήκης ἐδικτῆς στήλης διὰ τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ἀναρίστωσις.—Αἱ ὑποθέσεις, ὅσαι διὰ βουλευματος τοῦ συμβουλίου, διατάσσονται περαιτέρω ἀνάκρισιν, ἐπανέρχονται εἰς τὸν ἀνακριτὴν πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται αὖθις μετὰ τῶν εἰσαχθεμένων εἰς

αὐτὸν ὑποθέσεων [στήλη 1 καὶ 2], ἀλλὰ συγχρόνως νὰ γίνηται εἰς τὰς παρατηρήσεις ρητὴ σημείωσις, ὅτι αὗται ἐπεστράφησαν διὰ βουλευματος τοῦ συμβουλίου, καὶ ἡ σημείωσις αὕτη νὰ ἐπαγλαμβάνεται, ἄχρις οὗ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸ συμβούλιον. Εἰς τὰς παρατηρήσεις ἐπίσης πρέπει νὰ γίνηται μνεία τῆς ἡμερομηνίας ὅλων τῶν βουλευμάτων τῶν ἐκταξάντων τὴν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον παραπομπήν.—Τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 12—14 πρέπει νὰ συμφωνῇ ἀκριβῶς μὲ τὸν ὅλιν ἀριθμὸν τῆς στήλης 13.

Γ'. Κατάστασις τῶν ἐργασιῶν τοῦ πλημμελειοδικείου.—Ἡ κατάσταση αὕτη εἶναι τὸ πόρισμα τῶν δύο προλαβουσῶν. Μετὰ τὰς εἰς αὐτὰς ἐμφανιζόμενας πράξεις προκύπτει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως ἀριθμὸς τις ὑποθέσεων ὠρίμων διὰ νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον εἴτε ἀπ' εὐθείας ἄνευ οὐδεμιᾶς προεισαγωγικῆς ἀνακρίσεως, εἴτε ἀπ' εὐθείας μετὰ προεισαγωγικὴν τινα ἀνάκρισιν, εἴτε τέλος διὰ παραπομπῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον διὰ τοῦ συμβουλίου.—Ἐκ τῶν τοιοιυτοτρόπων ὅθεν ὠρίμων καταστάσων ὑποθέσεων, ὅσας εἰσάγει ὁ εἰσαγγελεὺς ἐντὸς τῆς τριμηνίας, ἥς δίδεται λόγος, πρέπει νὰ σημειῶνται εἰς τὴν στήλην 1—2, καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην στήλην, τὸ εἶδος, εἰς δὲ τὴν δευτέραν, τὸν ἀριθμὸν ἐκάστου εἶδους. Εἰς δὲ τὰς παρατηρήσεις νὰ γίνηται ρητὴ σημείωσις, ποῖαι ἐκ τῶν ὑποθέσεων τούτων εἰσήχθησαν ἀπ' εὐθείας μὲν εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἀλλὰ μετὰ τινα προεισαγωγικὴν ἀνάκρισιν. Εἰς τὴν στήλην 3 πρέπει νὰ περιλαμβάνεται τὸ εἶδος, καὶ εἰς τὴν στήλην 5 ὁ ἀριθμὸς ἐκάστου εἶδους τῶν ὑποθέσεων, ὅσας, εἰσαχθεῖσαι κατὰ τὰς προλαβούσας τριμηνίας, ἔμειναν ἀδίκαστοι ἕως τὴν ἐναρξιν τῆς τρεχούσης. Ἡ στήλη αὕτη πρέπει νὰ συμφωνῇ μὲ τὴν στήλην 23 τοῦ πίνακος τῆς προηγουμένης τριμηνίας.—Αἱ εἰς τὰς στήλας 9—16 πληροφάραι, δὲν πρέπει νὰ δίδωνται εἰμὴ περὶ τῶν ἐντὸς τῆς τριμηνίας δικασθέντων ὑποδίκων, καὶ ἐπομένως τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 9—10 πρέπει νὰ συμφωνῇ πρὸς τὸ σύνολον τῆς στήλης 8, ὡς καὶ τὸ σύνολον τῶν στηλῶν 11—14. Ἐπίσης δὲ καὶ πρὸς τὴν στήλην 8 πρέπει νὰ συμφωνῶσι τὰ σύνολα τῶν στηλῶν 15—16 καὶ 17—20. Οἱ δὲ ἀριθμοὶ τῆς στήλης 23, νὰ ᾖναι τὸ ἀκριβὲς ὑπολειπόμενον

τῆς ἀρχειρέσεως τῶν ἀριθμῶν τῆς στήλης 7 ἀπὸ τοὺς ἀριθμοὺς τῆς στήλης 5.—Καὶ ταῦτα περὶ τῶν τροπολογηθέντων τούτων τριῶν πινάκων, κατὰ τοὺς ὁποίους καὶ κατὰ τὰς ἀνωτέρω δοθείσας ὁδηγίας θέλουν συνταχθῇ ἡδῆ αἱ καταστάσεις ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Παρατηροῦμεν δὲ πρὸς τούτοις ὅτι κάτωθι πάσης στήλης, ἀριθμοὺς περιεχούσης, πρέπει νὰ σημειοῦται ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς καὶ ὅτι ὁσάκις ἐν φύλλον δὲν ἐξαρκέσῃ εἰς τὰς ὑποθέσεις μιᾶς τριμηνίας, ὁ εἰσαγγελεὺς ὑπογράφων τοῦτο καὶ σημειῶν, ὅτι ὑπάρχει συνέχεια, θέλει ἐξακολουθεῖ τὴν καταγραφὴν εἰς ἄλλο φύλλον, τὸ ὅποιον δὲν εἶναι χρεῖα νὰ προσαρτῇ κάτωθι τοῦ πρώτου, ὡς τινες ἔπραξαν. Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ 2 τοῦτου φύλλου θέλει σημειοῦται, ὅτι εἰναι συνέχεια, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης στήλης θέλει τίθεται ὁ τοῦ πρώτου φύλλου ὀλικὸς ἀριθμὸς, ὥστε εἰς τὸ τέλος νὰ καταρχίνεται ὁ τῆς ὅλης τριμηνίας ὀλικός.—Εἰς τοὺς λοιποὺς δύο πίνακας, ἧτοι τῶν ὑποτροπῶν, καὶ τῶν κατ' ἰδιόζουσαν δικαιοδοσίαν γενομένων ἀνακρίσεων καὶ ἐκδικάσεων ὑπὸ τῶν πλημμελειοδικῶν, δὲν ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ ἐνεργήσωμεν τροπολογίαν τινὰ κτλ.

Ἐγκύκλιος 21 Φεβρ. 1853.

Ἐπειδὴ, καθ' ἃ μέχρι τοῦδε ἡ πείρα ἀπέδειξε, τὸ ἐπικρατοῦν σύστημα, τὸ ὅποιον περὶ τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν τῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ποιν. δικαιοσύνης πινάκων καὶ ἐκθέσεων, ἐτηρήθη, οὐ μόνον περιέπλεκε καὶ ἐδυσχέραινε τὴν ὑπηρεσίαν ὑμῶν, ἀλλ' οὐδ' ἱκανὸν εὗρεθη, ὥστε νὰ παραγάγῃ τὸ ἀποτέλεσμα ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ὁ νομοθέτης προεδόκα, ἀσχοληθέντες διὰ ταῦτα ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ὅπως ἀνεύρωμεν τύπον, ὅστις καὶ ἀκριβέστερον πῶν μέχρι τοῦδε δοθέντων νὰ παράσχη ἔλεγχον, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὑμῶν νὰ καταστήσῃ ἀπλουστεράν καὶ εὐχερεστέραν, ἐμορφώσαμεν ἡδῆ καὶ συνοπτικώτερον καὶ ἀπλούστερον ὑπόδειγμα, καθ' ὃ θέλουν συντάττεσθαι εἰς τὸ μέλλον οἱ παρὰ τοῦ Ν. ἀπαιτούμενοι πίνακες καὶ ἐκθέσεις.

Κοινοποιούντες ὅθεν ὑμῖν ἱκανὰ ἀντίτυπα τῶν πινάκων τούτων τῶν χαρακτηρισθέντων ὑπὸ τῶν στοιχ. Α'.—Γ'. καὶ περιλαμβανόντων τὴν πορείαν ὁλοκλήρων τῶν λαβουρῶν χώραν

ἀξιοποίνων πράξεων, ὑπὸ τὰς διαιρέσεις αὐτῶν εἰς κακουργήματα, πλημμελήματα, καὶ πταίσματα, παρακαλοῦμεν τοὺς μὲν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελεῖς, νὰ συντάττωσι κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης συνόδου πίνακα τῶν κατ' αὐτὴν ἐκδικασθέντων κακουργημάτων, καί, ἐν ταῦτα ἑχαρκτηροῦσθαι πλημμελήματα ἢ πταίσματα, συντεταγμένον κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Α'. Γ'. Ε'. καὶ Σ' ὑπόδειγμα, γραφομένου χωριστοῦ φύλλου κατὰ τὸ στοιχ. Α'. διὰ τὰ κακουργήματα ἐκάστου νομοῦ κατ' ἰδίαν ἐν ᾧ φύλλῳ πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἐξῆς διάκρισις: εἰς μὲν τὴν στήλην τῶν ἐκδικασθεισῶν θέλει συμπεριληφθῇ ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῶν ἀξιοποίνων πράξεων, ἀναγομένης ἐκαστης αὐτῶν εἰς τὴν προσήκουσαν στήλην τοῦ ἔτους ἐκείνου, καθ' ὃ ἐξεταλέσθῃ, ἂν ἀνήκῃ δηλονότι εἰς τὸ ἔτος 1847, 1848, ἢ καὶ προγενέστερον· εἰς δὲ τὴν στήλην τῶν παρατηρήσεων θέλει ἐκτεθῇ ὁ χρόνος καθ' ὃν κατεδιώχθη ἡ ἐκδικασθεῖσα ἀξιοποίνος πράξις· τοὺς δὲ παρὰ πρωτοδικαίς, ἐπειδὴ πᾶν ἑγκλημα τρία διέρχεται στάδια, ἤτοι τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν ἀρχήν, τὴν ἀνάκρισιν, καὶ τέλος τὴν ἐκδίκασιν, νὰ συντάττωσι καὶ μᾶς ὑποβάλλωσιν ἀπὸ τοῦδε κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας πίνακα τῆς, ἣν διαχειρίζονται, δικαιοσύνης, συντεταγμένον κατὰ τοὺς ὑπὸ στοιχ. Α'. Β'. Γ'. Ε'. Σ'. πίνακας· καὶ τέλος τοὺς πταισματοδικὰς νὰ ὑποβάλλωσι καὶ αὐτοὶ κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν, ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἀρχόμενοι, πίνακα πταισματοδικῆς δικαιοσύνης συντεταγμένον ἐπίσης κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχ. Δ'. ὑπόδειγμα.

Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ὁ ἐπινοηθεὶς ἤδη νέος οὗτος τύπος καὶ συνοπτικώτερος καὶ ἀκριβέστερος τῶν πρὸ αὐτοῦ κρίνεται, σὰς παρακαλοῦμεν διὰ ταῦτα νὰ συμμορφωθῇτε ἅπαντες περὶ τὴν τήρησιν καὶ σύνταξιν αὐτοῦ, καταβάλλοντες πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ τὴν προσήκουσαν δραστηριότητα καὶ ἐπιμέλειαν καθόσον, μὴ ἀπαιτοῦντες παρ' ὑμῶν εἰς τὸ μέλλον, οὐδὲ ἐτησίους, περὶ ὧν ἡ ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1852 ὑπ' ἀριθ. 12,12^ο ἐγκυκλίς μας, οὐδὲ μηνιαίους, τοὺς ὁποίους οἱ παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελεῖς συνέτασσον ἐκ τοῦ βιβλίου τῶν μηνύσεων, καὶ ὑπεβάλλον ἡμῖν κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς ἄλλους πίνακας, ἀλλὰ περιοριζόμενοι μόνον εἰς τοὺς περὶ ὧν ἡ πα-

ροῦσα, δικαιούμεθα νὰ ζητήσωμεν ὅπως καταβληθῇ ἐπὶ τούτων ἡ δυνατὴ ἀντίρροια, τὴν ὁποῖαν μετὰ μεγάλων προσηθειῶν ἐθηρεύσαμεν. *

Β. Διάταγμα 27 Μαΐου 1891. Περὶ συστάσεως ποινολογίου παρὰ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

1. Παρὰ τῇ εἰσαγγελίᾳ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἀρείου Πάγου συνίσταται ποινολόγιον περιέχον τὰ ἑξῆς:

1) Περίληψιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων τῶν κακούργιοδικείων, πλημμελειοδικείων, στρατοδικείων καὶ ναυτοδικείων, τῶν ἐκδοθεισῶν κατ' ἀντιμωλίαν ἢ ἐν τῇμιν, ἀφοῦ αὗται καταστῶσιν ὁριστικαί.

2) Περίληψιν τῶν ἀποφάσεων τῶν πταισματοδικῶν, δι' ὧν καταγινώσκεται ποινὴ ἕνεκα παραβάσεως τῶν ἀρθρῶν 557, 658-660, 661-666, 668-672, 673, 675-677 καὶ 693 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰουν. 1836 Β.Δ. περὶ αἰκιῶν καὶ ἐξυβρίσεων.

3) Περίληψιν τῶν ἐν ἑδαφίῳ α' ἀνκφερομένων ἀποφάσεων, δι' ὧν ἠθροίσθη ὁ κατηγ' ρούμενος ἕνεκα ἐλλείψεως καταλογισμοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 82, 83 καὶ 86 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4) Περίληψιν τῶν περὶ χάριτος ἢ ἀποκαταστάσεως τῶν καταδίκων Β. Διαταγμάτων.

2. Ἡ πρὸς σύστασιν τοῦ ποινολογίου δαπάνη καταλογισθήσεται ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ κεφαλαίου 4 τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης.

Β. Διάταγμα 23 Ὀκτ. 1872. Περὶ τῶν ἐργασιῶν πρὸς καταρτισμὸν στατιστικῆς τῆς πολ. καὶ ποιν. δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐργασίας τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττάντων δικαστικῶν λειτουργῶν.

Α'. Περὶ τῇ διαχειρίσεως τῆς ποινικῆς καὶ πολιτικῆς δικαιοσύνης.

1. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν συντάσσονται καὶ ἐντὸς τοῦ ἐπο-

* Ἐπιθι πίνακας ἐν Ἐφημερίδι Κυβερνήτεως 1853 ἀρ. 38.

μένου μηνὸς ὑποβάλλονται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἐπόμενοι στατιστικοὶ πίνακες τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης. α'). Ὁ ἐμφάνων κατ' εἶδος καὶ ποσὸν τὰς καταγγελλείσας ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος καταδιωχθείσας πράξεις καὶ τὸ εἶδος τῆς δοθείσης ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὴν καταδίωξιν πρώτης ὠθήσεως.

β'). Ὁ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐμφάνων τὸ εἶδος τῶν πράξεων, τὸν χρόνον τῆς εἰς τὸν ἀνακριτὴν παραπομπῆς, τὰς ὑπ' αὐτοῦ περικιωθείσας, τὴν κατόπιν ἐνέργειαν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ συμβουλίου, καὶ τὰς ἐκκρεμεῖς ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἀνακριτοῦ.

γ'). Ὁ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, δηλῶν τὸ εἶδος τῶν πράξεων, τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὸ συμβούλιον, καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐκδοθέντων βουλευμάτων.

δ'). Οἱ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πλημμελειοδικείου ἐμφανόντος 1) τὸ εἶδος καὶ τὸν χρόνον τῶν πράξεων, τὸ ποσὸν τῶν ἐισχθεῖσων καὶ τελεσιδικῶς περικιωθείσων, ἔτι δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατηγορουμένων, τῶν ἀθωωθέντων καὶ καταδικασθέντων, τὰς ἐπιβληθείσας ποινάς, καὶ τὴν πολιτικὴν κατὰστασιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν καταδικασθέντων. 2) τὸ φῶλλον, τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῶν καταδικασθέντων. 3) τὰς ποινάς καθ' ἡλικίαν καὶ 4) τὰς καθ' ὑποτροπὴν καταδιώξεις καὶ τὸ ὑποτέλεσμα αὐτῶν κατ' ἀντιπαράθεσιν.

ε'). Οἱ περὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ κκοινοβουλευτικοῦ τέσσαρες πίνακες, περιέχοντες τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ πληροφορίες, πέμπτος δὲ πίναξ ἐμφάνων κατὰ νομοὺς τὸν ἀριθμὸν, τὸ εἶδος τῶν πράξεων, τὴν ἐκβασιν τῶν δικῶν.

ς'). Ὁ περὶ τῶν πταισματικῶν δικῶν πίναξ, ἐμφάνων τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τῶν πράξεων, τὴν ἐκβασιν τῶν δικῶν, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀτόμων.

ζ'). Ὁ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ περὶ τῶν καταδιωχθέντων ὑπ' αὐτοῦ πταισμάτων, ἐμφάνων τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν, τὰς ἐκ τοῦ παλαιότερου χρόνου ἐκκρεμεῖς ἢ ἐντὸς τῆς τριμηνίας ἀρξαμένας καταδιώξεις καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν.

η'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου πίναξ, ἐμφαίνων τὰς γενομένας δεκτὰς ἢ ἀπορριφθείσας αἰτήσεις ἀναίρεσεως κατ' ἀποφάσεων τῶν συνέδρων, τῶν πλημμελειοδικῶν, καὶ τῶν πταισματοδικῶν.

θ'.) Οἱ ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ ποινολογίου δύο πίνακες περιλαμβάνοντες κατὰ δικαστήριον τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπὶ κακουργήμασι καὶ πλημμελήμασι τελεσιδίκως καταδικασθέντων, τὸ εἶδος τῶν πράξεων καὶ τῶν ποινῶν, τὴν ἡλικίαν, τὴν πολιτικὴν κατάστασιν, τὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὰς ὑποτροπὰς.

2. Οἱ ἀνωτέρω πίνακες συντάσσονται οἱ μὲν τῶν ἐδαφ. γ'. δ'. καὶ η'. ὑπὸ τῶν προέδρων, οἱ δὲ τῶν ἐδαφίων α' ε' καὶ θ' ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων, ὁ τοῦ ἐδαφ. β'. ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ τῇ συμπράξει τοῦ εἰσαγγελέως, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπὸ τοῦ πταισματοδίκου ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ.

3. Καθ' ἑκάστον ἔτος συντάσσονται καὶ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτοῦ ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἐπόμενοι πίνακες στατιστικῆς τῆς διαχειρίσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης.

α'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐμφαίνων τὴν κατάστασιν τῶν πινακίων κατὰ τὴν λήξιν ἑκάστου τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἀποφάσεων, καὶ τὴν ἐκβασιν τῶν δικῶν κατὰ δικαστήριον.

β'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐφετείου, περιέχων τὰς αὐτὰς πληροφορίες.

γ'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρωτοδικείου καὶ ἐμποροδικείου, περιλαμβάνων τὰς αὐτὰς πληροφορίες, ἐτι δὲ τὰ τῶν βουλευμάτων συγγενικῶν συμβουλίων, τῶν πτωχεύσεων, καταξέως δανειστῶν.

δ'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰρηνοδικείου περιέχων τοὺς κατορθωθέντας καὶ ἀποτυχόντας συμβιβασμούς, τὰς ἐκκρεμεῖς καὶ περαιωθείσας δίκας, τὴν ἐκβασιν αὐτῶν, τὰ τῶν συγγενικῶν συμβουλίων, καὶ τὰ τῆς λογοδοσίας τῶν ἐπιτρόπων.

4. Οἱ ἀνωτέρω πίνακες συντάσσονται οἱ μὲν ὑπὸ στοιχ. β'. καὶ γ'. ὑπὸ τῶν προέδρων, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. δ'. ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Β'. Περὶ ἐξελέξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττόντων δικαστικῶν λειτουργῶν.

5. Ἀνὰ πᾶσαν τριμηνίαν συντάσσονται καὶ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῆς ἀποστέλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἐπόμενοι πίνακες·

α'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰσαγγελέως, περιλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν τε πλημμελημάτων καὶ κακουργημάτων, ὧν ὁπωσδήποτε ἐπελήγη, τὴν πρώτην ἐπ' αὐτῶν ἐνέργειαν, τὴν παντὸς εἵδους ἐργασίαν ἐπὶ τῶν περαιωθεισῶν ὑπὸ τε τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἀνακρίσεων, καὶ τὰς ὑπολειφθείσας εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις.

β'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἀνακριτοῦ· ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων ἐκ τε τοῦ παρελθόντος χρόνου ἐκκρεμῶν καὶ κατὰ τὴν τριμηνίαν εἰσχυθέντων περὶ τε προφυλακισμένων καὶ μὴ, τὰς περαιωθείσας καὶ ἐκκρεμεῖς ὑπολειφθείσας ἀνακρίσεις.

γ'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν, ἐμφαίνων τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν δημοσιευθέντων βουλευμάτων μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τῶν ἀφορῶν εἰς προφυλακισμένους, ἔτι δὲ τὰς ἐκκρεμεῖς ἐν τῇ συμβουλίᾳ ὑποθέσεις μετὰ ρητῆς δηλώσεως τοῦ χρόνου τῆς εἰσχωρῆς αὐτῶν ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, καὶ τῆς διακρίσεως τῶν ἀφορῶν εἰς προφυλακισμένους.

δ'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πλημμελειοδικείου, περιλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσχυθεισῶν δικῶν καὶ τὴν ἐκβασιν αὐτῶν.

6. Οἱ ἀνωτέρω πίνακες συντάσσονται ὁ μὲν στοιχ. α' ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πλημμελειοδικῶν, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. β' ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, καὶ οἱ δύο τελευταῖοι ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν πλημμελειοδικῶν.

7. Κατὰ τὰς προθεσμίας τοῦ ἀρθροῦ 5 συντάσσονται καὶ πέμπονται ὡσαύτως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης οἱ ἑξῆς πίνακες.

α'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐμφαίνων τὸν ἀριθμὸν τῶν συζητηθεισῶν πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων.

τὸ ὄνομα τοῦ εἰσηγητοῦ, τὰς εἰσηγηθείσας καὶ παρ' αὐτοῦ συνταχθείσας ἀποφάσεις καὶ τὰς παρ' αὐτῷ ἐκκρεμείς μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τοῦ χρόνου τῆς συζητήσεως ἐκάστης τῶν ἐκκρεμῶν.

β'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρωτοδικείου, περιλαμβάνων τὸν ἀριθμὸν τῶν συζητηθεισῶν ὑποθέσεων καὶ εἰσαχθεισῶν ἀνακοπῶν κατὰ βουλευμάτων, τὸν εἰσηγητὴν, καὶ τὰς ἐν τῇ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ πληροφορίας περὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ.

γ'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρωτοδικείου, περιλαμβάνων τὰς αὐτὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἐργασίας ἐκάστου δικαστοῦ ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν.

δ'.) Ὁ τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰρηνοδικείου, περιλαμβάνων τὰς συζητηθείσας πολιτικὰς καὶ πταισματοδικὰς δίκας, τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν, τὰς ὑπολειφθείσας ἐκκρεμείς ὑποθέσεις πρὸς ἐκδοσιν ἀποφάσεων ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τοῦ χρόνου τῆς συζητήσεως, τοὺς κατορθωθέντας συμβιβασμούς, τὰς ἐκκρεμείς παρ' αὐτῷ ἀνακρίσεις ἐκ παλαιότερου χρόνου καὶ τὰς εἰσαχθείσας κατὰ τὴν τριμηνίαν, καὶ τέλος τὰς περικομθείσας ἀνακρίσεις μετὰ εἰδικῆς σημειώσεως τοῦ ἐγγράφου τῆς ὑποβολῆς ἐκάστης αὐτῶν.

8. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πινάκων οἱ μὲν ὑπὸ στοιχ. α' — γ' συντάσσονται ὑπὸ τῶν προέδρων, ὁ δὲ ὑπὸ στοιχ. δ' ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου.

9. Πάντες οἱ ἐν τῇς προηγουμένοις ἀρθροῖς πίνακες συντάσσονται κατὰ τὰ πρὸςληπτικὰ ἐν τῷ παρόντι ὑποδείγματα ὑπὸ ἀριθμοῦς 1—29, ὧν ἀντίτυπα σταλῇσονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ. τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὰς ἀρμοδίας δικαστικὰς ἀρχάς. — Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα τριμηνιαῖοι καὶ ἐτήσιοι πίνακες πέμπονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης παρὰ τῶν ἀρμοδίων εἰσαγγελέων, πρὸς αὐτοὺς δὲ παρὰ τῶν συντασσόντων, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγούμενων ἀρθρῶν τοὺς πίνακες τούτους.

Δηλοποιούσας Γραμματείας Δικαιοσύνης 4 Φεβρ. 1835. Ὑπόδειγμα τῶν κατὰ τὸ 112 ἄρθρ. δικ. ὄργ. ἐκθέσεων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης.

1. Διὰ τὰ Εἰρηνοδικεῖα.

Κατορθωθέντες προβιβασμοί	60
Ἐκκρεμείς δίκαι	50
Ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις	70
Προκείμενοι διορισμοὶ ἐπιτρόπων	15
Προκείμενοι διορισμοὶ κηδεμόνων	10
Ἄ πολυβόντες δικαίωμα πενήτων	13

Ἐπονται ἐπομένως αἱ περὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 113 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικ. διαλαμβανομένων ἀντικειμένων παρατηρήσεις, κατὰ τὴν ἐκεῖ ὀρισθεῖσαν τάξιν.

2. Διὰ τὰ πρωτοδικεῖα.

Ταῦτα θέλουν ἀρχίζει δι' ἐνὸς πίνακος τῶν ἐκθέσεων τῶν εἰς τὰ αὐτὰ ὑπαγομένων εἰρηνοδικείων, κατὰ τὸ ἐξῆς ὑπόδειγμα.

Τὸ ἐν Ναυπλίῳ πρωτοδικεῖον.

α') Πίναξ συνοπτικὸς τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης εἰς τὰ εἰρηνοδικεῖα.

Κατορθωθ. συμβιβασμ.	Ναύπλιον 60	Υἴδρα 70	Κόρινθος 50	Ἐρμιόνη 40	Ὀλον 240

β') Ὁ πίναξ τῆς εἰς τὰ πρωτοδικεῖα αὐτὰ καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης συντάσσεται κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 δοθὲν ὑπόδειγμα, καὶ θέλει ἀναφέρεσθαι εἰς αὐτὸν μίᾳ ἐκάστῃ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 112 τοῦ Ὁργ. τῶν Δικ. μνημονευομένων πράξεων χωριστὰ κατὰ τὴν ἐκεῖ τάξιν ὡς π. χ. προδικαστι-

καὶ ἀποφάσεις 100, παρεμπιπτούσαι ἀποφάσεις 150, κατ' ἀντιμωλίαν ἀποφάσεις 200, κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις 50.

3. Διὰ τὰ ἐφετῶν δικαστήρια.

α') Ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης τῶν εἰρηνοδικείων, θέλουν συνάπτεσθαι μόνον αἱ στῆλαι ὁλοκλήρων ποσοτήτων ἐκ τῶν πινάκων τῶν πρωτοδικείων, κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2. α') δοθὲν ὑπόδειγμα.

β') Ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς πολ. Δικ. τῶν πρωτοδικῶν, θέλουν συντάττεσθαι οἱ πίνακες κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 2. α') ὑποδειχθέντα τύπον.

γ') Περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης εἰς αὐτὰ τὰ ἐφετῶν δικαστήρια ἰσχύουν τὰ ὑπ' ἀριθ. 2. β') εἰρημένα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μισθοδοσία καὶ συντάξεις
δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νόμος ΒΦΠΗ' τῆς 25[26] 'Ιουλίου 1899. Περί αὐξήσεως τῆς μισθο-
δοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

1. Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ ΦΛΣ' νόμου τοῦ 1859 ὀριζόμενον μισθὸν τῶν μελῶν τοῦ 'Αρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετείων καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων καὶ τῶν προέδρων καὶ εἰσαγγελέων τῶν πρωτοδικῶν προστίθενται πενήτηκοντα δραχμαὶ κατὰ μῆνα μετὰ συμπλήρωσιν πενταετίας ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ ἢ τῆς προαγωγῆς των εἰς θέσιν προέδρου, εἰσαγγελέως, ἀντιπροέδρου, δικαστοῦ ἢ ἀντεισαγγελέως.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀνωτέραν δικαστικὴν θέσιν συνηπολογίζεται εἰς τὸν τῆς κατωτέρας πρὸς συμπλήρωσιν τῆς πενταετίας. Συνηπολογίζεται ὡσαύτως καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἰσόβαθμον δικαστικὴν θέσιν.

Οἱ δ' ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ προὑπηρετήσαντες ὑπάλληλοι τοῦ 'Υπουργείου τῆς Δικαιοσύνης λαμβάνουσι τὴν κατὰ τὸν νόμον τοῦτον πενήτηκοντάδραχμον κατὰ μῆνα αὐξήσιν μόνον ἐὰν ἐν τῇ δικαστικῇ ὑπηρεσίᾳ εἶχον συμπεπληρωμένην πενταετὴ ὑπηρεσίαν.

2. Ὁ συμπληρώσας πενταετίαν ὡς πρόεδρος ἢ εἰσαγγελεὺς πρωτοδικῶν, προαγόμενος εἰς ἐφέτην ἢ ἀντεισαγγελέα παρ' ἐφέταις, λαμβάνει τὸν μισθὸν, ὃν ἐλάμβανε πρὶν προαχθῆ.

3. Ἐπίσης προστίθενται δραχμαὶ πενήτηκοντα κατὰ μῆνα εἰς τὸν μισθὸν τοῦ πρωτοδίκου ἢ ἀντεισαγγελέως πρωτοδικῶν μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτάτου ἔρου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ΦΛΣ' νόμου ὀριζομένου μισθοῦ.

4. Ἡ τρίτη τάξις τῶν ἐιρηνοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν κατάρχεται, τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἤδη δικαστήρια τῆς τάξεως ταύτης ὀνομάζονται δευτέρας τάξεως.

5. Ὁ κατὰ μῆνα μισθὸς τοῦ ἐιρηνοδίκου, πταισματοδίκου καὶ γραμματέως ἐιρηνοδικείου ἢ εἰδικοῦ πταισματοδικείου, ὀρίζεται ὡς ἀκολουθῶς:

Τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ πταισματοδίκου Α' τάξεως εἰς δραχμὰς.....	200
Τοῦ εἰρηνοδίκου ἢ πταισματοδίκου Β' τάξεως εἰς δραχμὰς.....	160
Τοῦ γραμματέως εἰρηνοδικείου Α' τάξεως εἰς δραχμὰς.....	120
Τοῦ γραμματέως εἰδικοῦ πταισματοδικείου Α' τάξεως εἰς δραχμὰς.....	140
Τοῦ γραμματέως εἰρηνοδικείου Β' τάξεως εἰς δραχμὰς.....	100
Τοῦ γραμματέως εἰδικοῦ πταισματοδικείου Β' τάξεως εἰς δραχμὰς.....	120

6. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον αὐξήσις τοῦ μισθοῦ τῶν συμβολαιογραφούντων εἰρηνοδικῶν ἄρχεται μετὰ τὴν σύστασιν συμβολαιογραφείου ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ εἰρηνοδικείου.

Κατὰ τὸν Νόμον ΦΛΣ' τῇ 28 Μαΐου 1859 οἱ κατὰ μῆνα μισθοὶ τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ὁρίσθησαν ὡς ἀκολουθῶς·
Ἀρείου Πάγου. Τοῦ προέδρου δρ. 600.—τοῦ εἰσαγγελέως δρ. 600.—τοῦ ἀντιπροέδρου δρ. 500.—τοῦ ἀρειοπαγίτου δρ. 450.—τοῦ ἀντεισαγγελέως δρ. 450.—τοῦ γραμματέως δρ. 240.

Ἐφετείων. Τοῦ προέδρου δρ. 500.—τοῦ εἰσαγγελέως δρ. 500.—ἐφέτου δρ. 400.—τοῦ γραμματέως δρ. 180.

Πρωτοδικείων. Τοῦ προέδρου δρ. 400.—τοῦ εἰσαγγελέως δρ. 400.—τοῦ πρωτοδίκου δρ. 250.—τοῦ ἀντεισαγγελέως δρ. 250.—τοῦ γραμματέως δρ. 170.—Ὁ μηνιαίος μισθὸς τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν παρὰ πρωτοδικαῖς ἀντεισαγγελείων μετὰ διετὴ ὑπηρεσίαν αὐξάνει εἰς δρ. 250, καὶ μετὰ ἐξαετὴ εἰς δρ. 300.

Καταβάλλονται οἱ ἀνωτέρω μισθοὶ εἰς νέας δραχ. δυνάμει τοῦ νόμου ΑΡΔΑ' τῆς 11 Φεβρ. 1884, καθ' ὃν εἰς νέας δραχ. καταβάλλονται πεντὼν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων οἱ μισθοί. Ἐπίσης δὲ διὰ τοῦ νόμου ΑΣΜΒ' τοῦ 1891 κηρύχθη ὁ μισθὸς τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἄλλ' ἀνεστάλη εἰτα ἡ αὐξήσις διὰ τοῦ νόμου ΒΕ' τῆς 7 Ἰουλίου 1892.

Νόμος ΡΙΖ' τῆς 29 'Ιανουαρίου 1849. Περὶ τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν.

1. Οἱ εἰρηνοδικοὶ μετὰ τῶν γραμματέων τῶν λαμβάνουσι τακτικὸν μισθὸν ἐκ τοῦ δημόσιου ταμείου ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε δικαιωμάτων καὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἄτινα καταργοῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν τῶν οἱ εἰρηνοδικοὶ καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν κατατάσσονται εἰς 4 τάξεις κατὰ τὴν ἐπιτηνημμένον κατάλογον, ὁ δὲ μηνιαίος αὐτῶν μισθὸς εἴαι

Τῶν μὲν εἰρηνοδικῶν α'. τάξεως ἐκάστου ἀνὰ δραχ. 180

» » β'. » ὁμοίως » » 130

» » γ'. » » » » 100

» » δ'. » » » » 80

Τῶν γραμματέων τῶν εἰρηνοδικείων

Τῶν τῆς α'. τάξεως, ἐκάστου ἀνὰ δραχ. 100

» β'. » ὁμοίως » » 80

» γ'. » » » » 60

» δ'. » » » » 50

3. Οἱ συμβολαιογραφοῦντες εἰρηνοδικοὶ τῆς β' καὶ γ' τάξεως λαμβάνουσι τὸν μισθὸν τῆς ἑμέρας ἐπομένης, πρὸς δὲ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας τοῦ καταναλισκομένου παρ' αὐτῶν σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τὴν συμβολαιογραφικὴν τῶν ὑπηρεσίαν· αὐτὸ δὲ τοῦτο λαμβάνουσι καὶ οἱ τῆς δ' τάξεως.

4. Ἐκτὸς τοῦ μισθοῦ δίδεται εἰς τοὺς εἰρηνοδικούς, ἢ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν, δι' ἀνάγκας τῆς εἰρηνοδικικῆς ὑπηρεσίας τῶν, καὶ διὰ γραφικὴν ὕλην τῶν ὁποίων ἐπιφορτίζονται νὰ ἐνεργῶσι κατὰ τὴν ποινικὴν δικονομίαν προανακρισεων, μηνιαία ἐπιχορήγησις μὴ ὑπερβαίνουσα τὸν ὅρον τῶν δραχμῶν 20 δι' ἑκάστον εἰρηνοδικεῖον γραφεῖον.

Τὰ ἐνοίκια ὁμῶς τῶν κατοικημάτων αὐτῶν θέλουσι πληρώνεσθαι ἐξ ἑαυτοῦ ἀπὸ τοὺς εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου αὐτῶν ὑπαγομένους δήμους.

5. Τὰ προσγινομένα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον χρήματα ἐκ τῆς χρητέσεως μέρας ἢ ὁλοκλήρου τοῦ μισθοῦ εἰρηνοδικοῦ τινος ἢ γραμματέως εἰρηνοδικεῖου, μὴ ὑπαρχόντων ἢ ἀπόντων

αὐτῶν, δίδονται εἰς τοὺς νομίμους ἀναπληρωτὰς αὐτῶν εἰρηνοδικιακὸν πάρεδρον ἢ ὑπογραμματέα.

6. Ἡ ἀξία τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου τῆς μελκνῆς σφραγίδος, τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται ἢ ὑπολογίζουσιν οἱ εἰρηνοδικοὶ καὶ γραμματεῖς των, εἰσάγεται ὁλοκλήρως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οἱ δὲ παρ' αὐτοῖς κλητῆρες λαμβάνουσι τὸ ἥμισυ τοῦ παρ' αὐτῶν καταλισκομένου χαρτοσήμου.

Ἀλλὰ διὰ Νόμου ΦΔΨ οἱ μισθοὶ τροποποιῦνται ὡς ἑξῆς:

Τῶν Εἰρηνοδικῶν Β' τάξ. Χαλκίδος, Λαμίας, Μεσολογίου, Καλαμῶν καὶ Σπάρτης ἀνὰ δρ. 150· τῶν λοιπῶν εἰρηνοδικείων Β' τάξ. δρ. 140. Τηροῦνται δὲ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1849 νόμου περὶ μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν.

Τοῦ εἰρηνοδικιακοῦ γραμματέως γ' τάξεως . . . δρ. 70

» » δ' » . . . » 60

Διὰ δὲ τοῦ Νόμου ΒΦΠΗ' τροποποιῦνται ὡς ἐν τούτῳ ἐκτίθεται.

Β. Διάταγμα 6 Δεκ. 1837. Περί τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφείων.

1. Διὰ τοὺς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων θέλει ἀφιεροῦσθαι ἑτησίᾳ τις ἐπιχορήγησις, δοτέα ἐκ τοῦ δημοσίου ταμεῖου εἰς ἕκαστον τῶν δικαστικῶν γραμματέων κατὰ δωδεκατημέρια εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνός, πρὸς πληρωμὴν τῶν ὑπ' αὐτοὺς ὑπαλλήλων τῶν δικαστικῶν γραφείων.

2. Τὰ ἀπὸ τοῦ χαρτοσήμου δικαστικὰ τέλη, τὰ ἡμίση τῶν ὁποίων ἐχρησίμευον μέχρι τοῦδε δι' ἀντιμισθίαν τῶν τοῦ δικαστικοῦ γραφείου ὑπαλλήλων, θέλουσι καταβάλλεσθαι τοῦ λοιποῦ ὁλόκληρα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, οἱ δὲ δικαστικοὶ γραμματεῖς ὑποχρεοῦνται. ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῶν εὐθύνη, νὰ ἀπαιτῶσι καὶ νὰ λαμβάνωσι τὴν προκαταβολὴν τῶν τελῶν τούτων κατὰ τὸ 33 ἄρθρον τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καθιστάμενοι ἕνεκα τούτου ὑπόλογοι πρὸς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον.

Νόμος ΥΜΓ' 29 Ἰουνίου 1871. Περί ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

1. Οἱ ἰσοβιοὶ δικασταὶ καὶ τὰ ἰσοβία μέλη τοῦ ἐλεγκτι-

καὶ συνεδρίου ἀποχωροῦσι τῆς ὑπηρεσίας αὐτοδικαίως ἀφοῦ συμπληρώσωσιν οἱ μὲν πρωτοδίκαι, ἐφέται, καὶ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου τὸ ἐβδομηκοστὸν, εἰ δὲ ἀρειοπαγίται τὸ ἐβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου, θέλει ζητηθῇ παρ' ἐκάστου τῶν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελούντων προσώπων ἐγγραφοῦς δήλωσις τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, ὅταν οἶόν τε ἀκριβῶς συντεταγμένη καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τῶν τυχόν ὑπαρχουσῶν ἀποδείξεων.

Τοιαύτη δήλωσις θέλει διδεσθαι ἀκολούθως παρὰ παντός κατὰ πρῶτον εἰς ἰσοβίον διοριζομένου θέσιν. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ὡς πρὸς τοὺς δικαστάς, καὶ ὁ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, δύναται νὰ διαμφισβητήσῃ τὴν ἀκρίβειαν τῆς δηλώσεως ἐντὸς τῆς προθεσμίας τριῶν ἐτῶν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ταύτην οἱ εἰσαγγελεῖς ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Κυβέρνησιν, ἐνεργοῦντες κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ.

2. Ἐὰν τις τῶν ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν ἰσοβίων μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου κατασταθῇ πρὸ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ὁριζουμένης ἡλικίας ἀνίκανος εἰς ὑπηρεσίαν ἕνεκα νόσου ἢ ἐξασθενήσεως τοῦ σώματος ἢ τοῦ νοός, καὶ ἡ ἀνικανότης αὕτη διήρκεσεν ἤδη ἢ μέλλῃ νὰ διαρκέσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐπὶ ἐν ἔτος, ἡ ἀποχώρησις αὐτοῦ γίνεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἰπομένῳ ἀρθρῷ ὁριζόμενα.

3. Ἐν ἐκάστῃ τοιαύτῃ περιπτώσει σχηματίζεται ἐπιτροπὴ συγκειμένη, προκειμένου μὲν περὶ ἀρειοπαγιτῶν καὶ μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐφετείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ τεσσάρων ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐφετῶν, προκειμένου δὲ περὶ ἐφετῶν, ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀρειοπαγιτῶν ὑπὸ δὲ τοῦ προέδρου τοῦ ἀρμοδίου ἐφετείου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἐφετῶν, ὅταν πρόκηται περὶ πρωτοδίκων. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφασίζεται προκταρτικῶς ἂν, πρέπει νὰ γίνῃ ἐξέτασις πρὸς διεκρίνωσιν τῆς κατα-

στάσεως τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ὁ σχηματισμός τῆς ἐπιτροπῆς προκαλεῖται κατ' αἰτησιν τοῦ ἀποχωροῦντος ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ μὲν τοὺς δικαστάς ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελεῦς ἢ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου δικαστηρίου ἢ κωλυομένων ἢ ἐξαίρουμένων αὐτῶν, ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀναπληρωτῶν, διὰ δὲ τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν — Εἰς τὰς διασκέψεις τῆς ἐπιτροπῆς παρέρχεται καὶ γνωμοδοτεῖ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὃ ἐπιτροπὸς τῆς ἐπικρατείας, ὅσαςκις προκηται περὶ μελῶν τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Περὶ τῶν διασκέψεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ περὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ εἰσαγγελεῦς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

4. Ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ πεισθῇ, ὅτι ὑπάρχει περίστασις τίς ἐξ ἐκείνων, περὶ ὧν προνοεῖ τὸ 2 ἄρθρον, ἀποφαίνεται, ὅτι πρέπει νὰ γείνη τακτικὴ ἐξέτασις, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, ἀποφαίνεται, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς περικτέρω ἐξέτασιν.

5. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ καταφατικῶς, τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρμοδίον δικαστήριον συγκαλεῖται ὁλομελὲς ἐν συμβουλίῳ, καὶ διορίζει ἕνα ἢ πλείους εἰσηγητὰς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ, ἢ ἐν ἀνάγκῃ ἐκ τῶν μελῶν ἄλλου δικαστηρίου, ἵνα προβῶσιν εἰς τὴν περικτέρω ἐξέτασιν.

6. Οἱ εἰσηγηταὶ ὀφείλουσι νὰ συλλέγωσιν ἐγγράφως, παρόντο καὶ τοῦ δικαστικοῦ γραμματέως, ὅλας τὰς ἀναγκαίας ἀποδείξεις, νὰ ἐξετάζωσι, χρεῖας κηλύσεως, μάρτυρας ἐνόρκους, νὰ προκαλῶσι γνωμοδοτήσεις πραγματογνωμόνων κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις τῆς Πολ. Δικ., καὶ νὰ ζητῶσι τὰς προφορικὰς ἢ ἐγγράφους ἐξηγήσεις τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν τεθέντος, ἐν δὲ οὗτος ἀρνῆται ἢ δὲν δύναται νὰ δώσῃ τοιαύτας, γίνεται μνεία περὶ τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει. Ὁ ἀρμοδῖος εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρευρίσκηται εἰς πᾶσαν ἐξεταστικὴν πρᾶξιν τῶν εἰσηγητῶν καὶ νὰ ὑποβάλλῃ οἷος νομίζει προτάσεις, διαρκούσης τῆς ἐξετάσεως ὡς καὶ μετὰ τὸ πέρασ αὐτῆς.

7. Οἱ εἰσηγηταὶ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου μετὰ τὸ πέρασ τῆς ἐξετάσεως ὑποβάλλουσιν εἰς αὐτὸ ἐν συμβουλίῳ ἐντὸς τριῶν

ἡμερῶν τῆς οἰκείας ἑγγραφῆς μετὰ τῆς ἀνηκούσης ἐκθέσεως· τὸ δικαστήριον, ἀκούσαν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἀποφαίνεται ἂν πρέπει ν' ἀποχωρήσῃ ἢ μὴ τῆς ὑπηρεσίας ὁ περὶ οὗ διετάχθη ἡ ἐξέτασις. Καταφακτικῆς οὔσης τῆς γνώμης τοῦ δικαστηρίου, ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός, εἰς ὃν διὰ τοῦ εἰσαγγελέως ὑποβάλλονται τὰ περὶ τούτου ἑγγραφα, προκαλεῖ τὴν διὰ Β. Δ. ἀποχώρησιν τοῦ δικαστοῦ ἢ τοῦ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου.

8. Πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως, περὶ ὧν προνοοῦσι τὰ ἄρθρα 21 καὶ 22 (τροποποιηθέντα διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Δ.) καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, οἱ ἰσόβιοι δικάσται καὶ τὰ ἰσόβια μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου παύουσι προσέτι, ἐὰν καταδικάσθῃσιν ἐπὶ πλημμελήματι διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως εἰς ποινὴν, συνεπαγομένην προσωρινὴν στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων. Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν συγχωρεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τὴν στέρησιν ὀρισμένου χρόνου ὁ ἐκ νέου διορισμός, ἐὰν γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιτροπὴ, καλουμένη ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ συγκειμένη ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου, καὶ τοῦ προέδρου καὶ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν.

9. Οἱ αὐτοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ περυσθῶσιν, 1) ἐὰν καταδικάσθῃσιν διὰ τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 τοῦ ποινικοῦ νόμου (τροποποιηθέντι διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Δ.) ἀναφερομένων πλημμελημάτων εἰς ποινὴν μικροτέραν τοῦ ἔτους ἢ ἕνεκα πταισμάτος προσβάλλοντος τὰ χρηστὰ ἢ ἢν ἢ ὑπεβλήθησιν διὰ ποινικῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως, εἰς ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν· 2) ἐὰν καταδικάσθῃσιν τελεσιδικίως, κατὰ τοὺς καίμηνους νόμους, εἰς πειθαρχικὴν ποινὴν προσωρινῆς παύσεως ἐνὸς τοῦλάχιστον μηνός ἢ εἰς πειθαρχικὰς ποινὰς προσωρινῆς παύσεως μικροτέρας τοῦ ἐνός μηνός, ἢ εἰς δύο πειθαρχικὰς ποινὰς προστίμου ἢ ἐπιπλήξεως.

10. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἢ παύσις δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον. Ὁ ἀρμόδιος ὑπουργός παραπέμπει τὰ σχε-

τικὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Ἀρείου Πάγον, ὅστις ἀπορραΐζει ἐπὶ τῇ βᾶσει αὐτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀκούσῃ ἐν συμβουλίῳ τὴν ἀπολογίαν τοῦ, περὶ οὗ πρόκειται, δικαστοῦ ἢ μέλους τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου. Ἡ ἀπίσχυσις τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐάν μὲν ἦναι ὑπὲρ τῆς παύσεως, ἀπαγγέλλεται κατὰ τὸν νόμον ἐν δημοσίᾳ συνεδριάζει, καὶ ὑποβάλλεται διὰ τοῦ εἰσαγγελέως ἐν ἀντιγράφῳ εἰς τὴν ἀρμόδιον ὑπουργόν, ὅστις προκαλεῖ τὸ προσήκον περὶ τῆς παύσεως Β Δ. Ἐάν δὲ ἦναι κατὰ τῆς τῆς παύσεως, δὲν δημοσιεύεται, ἀλλ' ἀποστέλλεται ἀπλῶς διὰ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν ὑπουργόν.

11. Οἱ ἀποχωροῦντες καὶ παύομενοι δικασταί, ἀφ' ἧς ἡμέρας παύσῃ τῶν ἔργων των, ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου.

12. Οἱ ἀρμόδιοι εἰσαγγελεῖς τοῦ Κράτους ὀφείλουσι νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων, νὰ λαμβάνουσι γνῶσιν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ μνημονευομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων, καὶ νὰ προκαλῶσιν ἀμέσως τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων πειθαρχικὴν καταδίωξιν τῶν παραμελούντων ἢ παραβαινόντων αὐτάς. — Τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα ἔχει ὡς πρὸς τὰ μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὁ παρ' αὐτῷ γενικὸς ἐπίτροπος τῆς ἐπικρατείας. — Τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 273—309 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων περὶ πειθαρχικῶν παραβάσεων καὶ τὰ λοιπὰ ὀρισμένα διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Νόμος ΑΡΚΑ' τῆς 13 Ἀπριλίου 1883. Περὶ συντάξεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων.

1. Τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς ἀποχωροῦντες μετὰ τεσσαρῶν ἐτῶν ἐν τῷ δικαστικῷ κλάδῳ ὑπηρεσίαν, διατηροῦσιν ἐπὶ τιμῇ τὸν βαθμὸν αὐτῶν καὶ λαμβάνουσι πλήρη τὸν μισθὸν τῆς θέσεως ἐξ ἧς ἀποχωροῦσιν, ἂν διατέλεσαν ἐν αὐτῇ ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον. — Ἡ αὐτὴ σύνταξις δύναται ν' ἀπανεμηθῇ καὶ μετὰ ὑπηρεσίαν τριάντα ἐτῶν, ἂν ἡ

ἀποχώρησις ἐπὶ χηται ἕνεκα νόσου καὶ διετέλεσεν ὁ ἀποχωρῶν ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον εἰς τὴν θέσιν, ἐξ ἧς ἀποχωρεῖ.

2. Ἡ θεθαίωσις τῶν μὲν ὑπηρεσιῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῆς δὲ νόσου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 2—7 τοῦ νόμου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζονται ὡςάκις ἡ παῦσις ἰσοβίου τινὸς μέλους Ἐφετείου ἢ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων προεκληθῇ ἕνεκά τινος τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς 8 καὶ 9 τοῦ νόμου περὶ ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικαστῶν ὀριζομένων περιπτώσεων.

4. Ἡ σύνταξις τῶν χηρῶν καὶ τῶν τέκνων τῶν κατὰ τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 ἀποχωρούντων ἀνωτέρων δικαστικῶν λειτουργῶν κανονίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀπονεμηθείσης αὐτοῖς κατὰ τὸν παρόντα νόμον συντάξεως.

Νόμος ΑΔΜ' τῆς 27 Μαρτίου 1891. Περὶ ἐρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΑΡΚΑ' τῆς 13 Ἀπριλίου 1883 περὶ συντάξεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων.

1. Ἄν οἱ ἐν τῇ παρὰγράφῳ πρώτῃ τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ΑΡΚΑ' ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1883 περὶ συντάξεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων νόμου μνημονευόμενοι δικαστικοὶ λειτουργοὶ δὲν ἀπεχώρησαν ἕνεκα νόσου κατὰ τὴν § 2 τοῦ εἰρημένου ἀρθρου, ἀλλ' ἀπεβίωσαν, συνεπλήρωσαν δὲ τριάκοντα πέντε ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἔτη καὶ πέντε ἐν ἡ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτῶν κατεῖχον θέσει, ὁ μισθὸς ὃν ἐλάμβαναν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου θεωρεῖται ὡς σύνταξις αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τούτου κανονίζεται ἡ εἰς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ἀπονεμητέα σύνταξις.

2. Ἡ σύνταξις τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἅτινα ἀπεβίωσαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου ΑΡΚΑ', ἔχοντα τριακονταετὴ ἐν ὅλῳ ὑπηρεσίαν, ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ ὃν ἐλάμβανον καθ' ὃν χρόνον ἀπεβίωσαν, ἐν διετέλεσαν ἐπὶ δέκα καὶ

πέντε ἔτη τοῦλάχιστον ὡς μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ συντάξεως νόμων.

Β. Διάταγμα 8 Μαΐου 1835. Περί τῶν δικαιωμάτων τῶν δικηγόρων.

Ὁ δικηγόρος ἔχει νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ πᾶσαν πελατείαν.

Α'. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν εἰρηροδικῶν.

	Δρ.	Λ.
1. 1) Διὰ πᾶσαν κλήσιν.....		25
2) Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν ἀποφάσεως ἀνεκλήτου, ἀδιαφόρως ἂν αὕτη ἐξεδόθη ὀριστικῶς ἢ ὄχι.....		50
Ἐάν δὲ ὑπόκειται εἰς ἑφῆσιν.....	1	
3) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς.....		50
4) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως.....	1	
5) Διὰ πᾶν ἄλλο ἔγγραφον.....		50

Β. Εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν.

	Δρ.	Λ.
2. 1) Διὰ τὴν πρώτην κυρίαν συμβούλευσιν.....		5
Διὰ πᾶσαν ἐπομένην συμβούλευσιν.....		1
2) Διὰ τὰ κυρίως δικόγραφα, ἅτινα περιέχουσιν τὴν ἀγωγὴν, ἀπολογίαν, ἀνταπολογίαν, καὶ τὰς προβλητέας ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ προτάσεις.....		3
Ἐπὶ ἐγγράφου δὲ διαδικασίας.....	5—	10
3) Διὰ τὰ λοιπὰ τῆς μετὰ τῶν διαδικίων ἀλληλογραφίας ἔγγραφα·		
Ἐάν ταῦτα χρήζωσι περαιτέρω τινὸς διαπραξέως.....		2
Ἐάν δὲ ᾔνῃσι ἀπλᾶ, ὡς προσκλήσεις καὶ μηνύσεις.....		1
Ἐνταῦθα συμπεριλαμβάνονται καὶ τὰ περὶ τὴν διαδικασίαν, τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκτέλεσιν, ἀναγκαῖα ἔγγραφα, ἀγγελίαι κλπ.		
4) Δι' ἀναφοράς, αἰτήσεις καὶ προτάσεις, υποβαλλομένας εἰς δικαστήρια ἢ εἰς δικαστικὸν τινὰς ὑπαλλήλους, οἷον προέδρους, εἰσηγητάς.....		1
Ὁ δικηγόρος ἔχει νὰ ἀπαιτήσῃ διὰ πᾶσαν πελατείαν.		

Δρ. Λ.

Ἐάν δὲ χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως..... 2— 3

5) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἀνακοπῆς..... 2

6) Διὰ πᾶν ἔγγραφον ἐφέσεως καὶ ἀναιρέσεως 3— 5

7) Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ ἐνέργειαν εἰς
ὑποθέσεις, αἰτινὰς ἀνεκκλήτως δικάζονται..... 5Ἐάν ὑπόκεινται εἰς ἐφεσιν..... 7 ¹/₁₀

Εἰς συνοπτικὰς ὑποθέσεις, μεθ' ὧν ἐξομοιοῦται ἡ τε ἐνώ-
πιον τοῦ προέδρου γενομένη διαδικασία καὶ ἡ ἐπὶ ἀναφορᾷ, ἐτι
δὲ καὶ ὅταν δὲν ἐξεδόθῃ εἰμὴ κατ' ἐρήμην ἀποφάσεις, δίδεται
μόνον τὸ ἡμῖν τῶν προαναφερθέντων δικαιωμάτων· ἐπὶ δὲ ἐγ-
γράφου διαδικασίας δίδεται ἡμιόλιον δικαίωμα (δηλαδή κατὰ
ἡμῖν περισσότερο τοῦ προτέρου).

8) Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν περὶ τῆς ὁποίας ὁ δικηγόρος δὲν
ἔχει νὰ συντάξῃ οὐδὲν κατὰ νόμον ἔγγραφον, καὶ ν' ἀπαιτήσῃ
οὐδὲν δικαίωμα ἀσχολίας (ἄρθρ. 3), ὡς ἡ ἐν τῷ πινακίῳ καὶ
ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς ἀνακοπῆς ἐγγραφῆς, ἡ παρακατάθεσις τῆς
ἐγγυήσεως, τοῦ ἐπὶ ἀποτυχίᾳ προστίμου, ἐγγράφων ἐπὶ τοῦ δικα-
στικοῦ γραφείου κλπ. 50 λεπ.

3. Ὡς ἀσχολίας δικαίωμα διὰ πᾶσαν αὐτοπρόσωπον τριώ-
ρον πρᾶσιαν δικηγόρου εἰς δικαστικὴν τινα πρᾶξιν εἴτε εἰς
προδικασίαν, ὡς ἐπὶ αὐτοψίᾳ, ἀκροάσει μαρτύρων, ἀπογραφῇ
κλπ., εἴτε εἰς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως, ἢ ἐγγράφου ἐκτελεστοῦ, εἰς
τάς μετ' ἐκθέσεως συζητήσεις πρὸς κατὰταξιν τῶν δανειστῶν
κλπ. 2 δραχ.

Ἐννοεῖται δὲ ἄφ' ἑαυτοῦ, ὅτι ἐνταῦθα δὲν ἡμπορεῖ νὰ συγ-
καταλογισθῇ ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασία, τὰ δικαιώματα
τῆς ὁποίας προσδιωρίσθησαν ἤδη ἐν τῷ ἄρθρ. 2 ἔδρ. 7.

Ὁ δικηγόρος λαμβάνει ὡς ἀποζημίωσιν τῶν ἐξόδων, τὰ
ὅποια ἤθελε κἄμει εἰς τὰς ἀνγκυαίας ἐνταῦθα ὁδοιπορίας, δι'
ἕκαστον μυριόμετρον (δύο ὥρων δρόμον) προστελεύσεως καὶ ἐπα-
νόδου 1 ¹/₂ δρ.

Δὲν δύναται δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ κἄν ἐν δικαίῳ διὰ τὸν και-
ρὸν, ὃν εἰς ὁδοιπορίαν διέτριψεν.

4. Δίδονται εἰς τὸν δικηγόρον δι' ἕκαστην εἰκοσιπεντάστι-

χον σελίδα τῶν ἀντιγράφων, τὰ ὅποια οὗτος ἔχει νὰ λάβῃ καὶ νὰ δώσῃ, λ. 15.

Γ' Εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν ἐφετῶν δικ. καὶ τοῦ Ἀρ. Πάγου.

5. Οἱ δικηγόροι τοῦ τῶν ἐφετῶν δικαστηρίου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου λαμβάνουν ἡμιόλιον τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἔδαφ. β' ἐπηρεαζομένων δικαιωμάτων διὰ τὰ ἔγγραφα τῶν, τὰς πράξεις καὶ ἐργασίας τῶν, τῶν δὲ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 καὶ 4 νενομισμένων διὰ τὰς ἀσχολίας, ἐδοκιμασίας, καὶ τὰ ἀντίγραφα.

Δ'. Γενικοὶ ὅριοι.

6. Ὅταν εἰς ποινικὰς δίκας γεννηθῇ μετὰ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συνηγοροῦντος ὑπὲρ αὐτοῦ δικηγόρου ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀντιμισθίας τούτου, καθόσον δηλ. δύναται νὰ ἀπαιτηθῇ τοιαύτη κατὰ τὴν ποινικὴν διατιμῆσιν, θέλει αὕτη λύεται κατ' ἀναλογίαν τῆς παρούσης διατιμῆσεως.

7. Ἐπὶ διοικητικῶν ὑποθέσεων, δι' ἐκθέσεις, αἰτήσεις ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν δικδίκων σχεδιάζονται ὑπὸ δικηγόρων, οὗτοι δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσι πλέον τῆς μιᾶς δραχ., καί, ἐὰν χρήζωσι περαιτέρω διαπράξεως, πλέον τῶν 2 δραχμῶν.

8. Ἐὰν ὁ δικηγόρος κατάρθωσιν συμβιβασμὸν τινα, ἢ ἐὰν ἐξεπλήρωσεν ἔργα συμβιβαστοῦ ἢ δικαιοκτοῦ, δύναται αὗτος ν' ἀπαιτήσῃ, εἰς μὲν τὰς ὑποθέσεις τῆς τοῦ εἰρηνοδίκου ἀρμοδιότητος, τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἔδαφ. 2., εἰς δὲ τὰς τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2 καὶ 5 κανονισμένα δικαιώματα· εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐν δικαστηρίῳ ἐνεργεῖ κατὰ παρέκτασιν δικαιοδοσίας ἀνθ' ἐνὸς ἀνωτέρου δικαστηρίου, δίδονται τὰ διὰ τὰς ἐνώπιον τούτου πράξεις προσδιωρισμένα δικαιώματα.

9. Εἰ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν ὀρεῖται ὁ ἀνκαλέσας τὴν πληρεξουσιότητα, ἢ ἀναλαβὼν τὰ ἔγγραφα διδίκου νὰ πληρῶσῃ εἰς τὸν δικηγόρον τὰ εἰς αὐτὸν χρεωστούμενα δικαιώματα ἕνεκα τῶν ὧν ἐπράξεν ἢ ἔγραψε, καὶ τὰ ὅσα ἔκαμεν ἐξ ὅδ'· ἀλλ' ἐὰν ἡ δίκη ἐνεγράφη ἤδη ἐπὶ τοῦ πινακίου, ὁ δι-

κηγόρος δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ πρὸς τοὺς αὐτοὺς καὶ τὰ ἡμίση τοῦ δικαιώματος μιᾶς συνεδριάσεως.

10. Ὁ δικηγόρος ἡμπορεῖ ν' ἀπαιτήσῃ τὰ ἀποδεδειγμένως καταβληθέντα παρ' αὐτοῦ ἔξοδα, ἢ ἐκείνα τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ πληρώσῃ.

11. Τὰ ἐν τῷ παρόντι Δ. κανονισμένα δικαιώματα πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἀνώτατος ὅρος. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τῆς παρὰ τῶν διαδίκων εἰσπράξεως διέλαθεν ἤδη ὁ δικαστικὸς ὀργανισμὸς καὶ ἡ πολ. δικ.—Παρατηροῦμεν μόνον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν δικηγόρων, καὶ εἰς τοὺς πίνακας τῶν δικαιωμάτων των, πρέπει παρ' ἐκάστω ἄρθρῳ ν' ἀναφέρεται ὁ παρὼν κανονισμὸς κατ' ἄρθρον καὶ ἐδάφιον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σύστασις Δικαστηρίων.

Δικαστικαὶ διακοπὴί.

Διεξηγηεῖς.

Ἀριθμὸς δικαστῶν.

Ἀρχαιοφύλακες.

Δικαστικοὶ κλητῆρες.

Δικηγόροι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νόμος 19 Μαρτίου 1882. Περί εισαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας εἰς τὰς ἄρτι προσαρτηθείσας Θεσσαλικὰς καὶ Ἡπειρωτικὰς ἐπαρχίας.

10. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διατάγματος σύστασις Εἰρηνοδικείων καὶ Πρωτοδικείων, κατὰ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων, καὶ ἐνὸς Ἐφετείου ἐν ταῖς ἄρτι προσαρτηθείσαις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπαρχίαις. ὦ καὶ ἡ ὑπαγωγὴ Πρωτοδικείου, συσταθησάμενου ἐν αὐταῖς, εἰς Ἐφετεῖον ἐκ τῶν ἤδη ὑφισταμένων. Ὁ ἀριθμὸς, αἱ ἑδραὶ, ἡ περιφέρεια καὶ ὁ χρόνος τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν δικαστηρίων τούτων ὁρισθῇσονται διὰ Β. Διατ.—Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸν διορισμὸν τῶν δικαστικῶν γραφείων καὶ ὑπογραμματέων, δὲν ἐφαρμόζονται ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς εἰσαγομένης νομοθεσίας, ἀλλ' ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 123 τοῦ δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ.—Ἡ περὶ τῶν προσόντων καὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν παρῶν παρὰ τοῖς ἐφετείοις καὶ τοῖς πρωτοδικείοις διατάξις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων δὲν ἐφαρμόζεται ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς εἰσαγομένης νομοθεσίας, ἀλλ' ἰσχύουσι κατὰ τοῦτο αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ.—Διὰ τὸν διορισμὸν δικηγόρου παρὰ τῷ συσταθησομένῳ ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις ἐφετεῖον, κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς εἰσαγομένης νομοθεσίας, δὲν προαπαιτεῖται ἡ γνωμοδότησις τοῦ πρωτοδικείου, περὶ τῆς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, οὔτε διὰ τὴν σύστασιν συμβολαιογραφείου ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 167 τοῦ δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ ἀπαιτουμένη γνωμοδότησις τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.—Ὡσαύτως διὰ τὸν διορισμὸν κλητῆρων ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν νέων ἐπαρχιῶν δὲν ἀπαιτεῖται κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἡ ὑπὸ τῶν ἄρ-

θρων 1 καὶ 9 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουνίου ὙΜΔ' νόμου ὀριζομένη γνωμοδότησις τοῦ συμβουλίου τῶν πρωτοδικῶν.

11. Μέχρις οὐ κατασταθῇ ἐφικτὸς ὁ καταρτισμὸς κατὰ λόγου ἐνόρκων ἐν τοῖς νέοις νομοῖς, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν κακουργιοδικῶν ἀδικήματα ἐκδικάζονται τὰ μὲν τοῦ νομοῦ Ἀρτης ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Ἐφετείου Κερκύρας κακουργιοδικῶν, τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐφετείου. Πρὸς τοῦτο, διὰ παραπέμπονται μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὀριστικοῦ βουλευμᾶτος αἱ σχετικαὶ δικογραφίαι πρὸς τοὺς ἀρμοδίους εἰσαγγελεῖς τῶν Ἐφετῶν.

12. Μέχρι τοῦ ὀριστικοῦ τῶν δῆμων σχηματισμοῦ τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν καὶ τῶν μεταγραφῶν τηρηθῇσονται κατὰ περιφέρειας Εἰρηνοδικείων. Τὰ δὲ καθήκοντα τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ, πλὴν τοῦ εἰσαγγελέως, θέλει ἐκπληροῖ καὶ ὁ ἐν τῇ ἔδρᾳ πταισματοδικείου ἀστυνόμος, ὑπαστυνόμος ἢ βοηθός· ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτων ἐν τῇ ἔδρᾳ ταύτῃ οἱ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς ἐπαρχίας, εἰς ἣν ἀνήκει τὸ πταισματοδικεῖον. — Τὰ ὑπὸ τῶν πταισματοδικείων καταγινωσκόμενα πρόστιμα εἰσπράττονται μέχρι τοῦ ὀριστικοῦ καταρτισμοῦ τῶν δῆμων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου, τὰ δὲ λοιπὰ δικαιώματα, τὰ ὀριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ νόμου περὶ διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, εἰσπράττονται ὑπὲρ τῶν δῆμων.

13. Πᾶσαι αἱ ἐν ταῖς νέαις Ἐπαρχίαις ἐκκρεμεῖς διαφοραὶ ὑπάγονται εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς εἰσαγομένης νομοθεσίας συσταθησόμενα ἀρμόδια δικαστήρια.

14. Τὰ ἀπὸ τῆς 6 Ἰουνίου 1881 μέχρι σήμερον ἐκδοθέντα περὶ τῶν νέων χωρῶν νομοθετικὰ βασιλικά διατάγματα καὶ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐκδοθέντα εἰσὶν ἐξ ὑπαρχῆς ἀκυρά. Πᾶσαι δὲ αἱ ἀπὸ τῆς προσαρτήσεως μέχρι τῆς ἰσχύος τῆς ἐν τῷ λοιπῷ βασιλείῳ κειμένης νομοθεσίας ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἢ ἄλλαι πράξεις, δικαστικὸν φέρουσαι τύπον, λαμβάνουσι κύρος ὅπως ἀπηγγέλησαν. Ὡσαύτως κυροῦται πᾶσα πρᾶξις, δημόσιον φέρουσα τύπον, ἀφορῶσα εἰς ἰδιώτην, ἐκτὸς διορισμοῦ εἰς δημοσίαν θέσιν· ἄλλ' οἱ διορισθέντες εἰς δικαστικὰς

θέσεις δικτηροῦσιν ἅπερ πρὸ τοῦ διορισμοῦ ἐκέτηντο προσόντα προαγωγῆς.

Νόμος ΔΝΕ' 22 'Ιουνίου 1882. Περί Εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικείων.*

1. Ἡ τετάρτη τάξις τῶν Εἰρηνοδικείων καταργεῖται. Τὰ δὲ ὑπάρχοντα ἤδη Εἰρηνοδικεῖα Δ' τάξεως ὀνομάζονται Γ' τάξεως.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ διὰ Β. Διατάγματος σύστασις Εἰρηνοδικείου ἢ εἰδικοῦ Πταισματοδικείου, κατατασσομένου εἰς μίαν τῶν τάξεων Α, Β, Γ, ἀλλὰ τῇ προηγουμένῃ ὑπὲρ τῆς συστάσεως γνωμοδοτήσει τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, ἐν Συμβουλίῳ καὶ ἐν ὁλομελείᾳ ἀποφαινομένου, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Εἰσαγγελέως.

3. Ἡ κατάργησις Εἰρηνοδικείου ἢ εἰδικοῦ Πταισματοδικείου, ἢ οἰαδήποτε μεταβολὴ εἰς τὴν περιφέρειαν, τὴν τάξιν ἢ τὴν ἔδραν αὐτῶν, γίνεται διὰ Β. Διατάγματος, τῇ προηγουμένῃ ὑπὲρ τῆς καταργήσεως ἢ τῆς ἄλλης μεταβολῆς γνωμοδοτήσει τοῦ Πρωτοδικείου, καταρτιζομένη κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον.

4. Οἱ εἰδικοὶ Πταισματοδίκαι θέλουσι δικάζει τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν, τῇ ὀριζομένῃ διὰ τοῦ περὶ συστάσεως τοῦ Πταισματοδικείου Β. Διατάγματος, πραττόμενα πταίσματα. Πᾶσι δὲ αἱ περὶ Εἰρηνοδικείων κείμεναι διατάξεις, αἱ μὴ ἀναγόμεναι εἰς μόνην τὴν ἐπὶ πολιτικῶν δικῶν δικαιοδοσίαν αὐτῶν, ἰσχύουσι καὶ περὶ τῶν εἰδικῶν Πταισματοδικείων. — Οἱ Πταισματοδίκαι εἰσὶν ἰδίως καὶ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας. — Ἡ δικαιοδοσία εἰδικοῦ Πταισματοδικείου δύναται νὰ ἐκτείνηται εἰς περιφέρειας πλείων τοῦ ἐνὸς εἰρηνοδικείων. Δύναται δὲ ὁ εἰδικὸς Πταισματοδίκης νὰ μεταβαίνει καὶ συνεδριάξῃ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν πταισμάτων εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐν τῇ

* Ὁ μετερρυθμίθη διὰ τῶν νόμων ΔΦΝΕ' καὶ ΑΩΘΒ'.

περιφέρειᾳ του ὑπαγομένων δήμων κατὰ περιόδους, ὀριζομέναις ὑπὸ τοῦ παρὰ Πρωτοδικαίς Εἰσαγγελέως διὰ κανονισμοῦ, κοινοποιουμένου καὶ πρὸς τοὺς Δημοσίους Κατηγόρους.

5. Τὸν εἰδικὸν Πταισματοδικὴν ἀναπληρᾷ ὁ γραμματεὺς τοῦ Πταισματοδικείου. — Ὅπως διορισθῇ τις γραμματεὺς εἰδικοῦ Πταισματοδικείου, ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ τὰ προσόντα τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ νὰ διετέλεσε γραμματεὺς Εἰρηνοδικείου ἢ ὑπογραμματεὺς πολυμελοῦς Δικαστηρίου ἐπὶ πενταετίαν τοῦλάχιστον. — Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰδικῶν Πταισματοδικείων ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1875 περὶ ἐντοπίων ὑπαλλήλων ΦΜ' νόμου.

6. Ὁ μισθὸς τῶν εἰδικῶν Πταισματοδικῶν ὀρίζεται τῶν τῆς Α' τάξεως εἰς δραχμὰς 180 κατὰ μῆνα· τῶν τῆς Β' τάξεως εἰς δραχμὰς 150, καὶ τῶν τῆς Γ' τάξεως εἰς δραχμὰς 130· τῶν δὲ γραμματέων, τῶν μὲν τῆς Α' τάξεως, εἰς δραχμὰς 120 κατὰ μῆνα· τῶν τῆς δευτέρας, εἰς δραχμὰς 100, καὶ τῶν τῆς Γ' εἰς δραχμὰς 80. — Ἡ διὰ γραφικὴν ὕλην ἐπιχορήγησις ὀρίζεται εἰς δραχμὰς εἴκοσι κατὰ μῆνα. — Τὸ ἐνοίκιον τοῦ καταστήματος τοῦ εἰδικοῦ Πταισματοδικείου ἐπιβαρύνει τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ δήμους, ἡ δὲ μίσθωσις αὐτοῦ γίνεται ὑπὸ τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου, εἰς ὃν ἰδρεύει τὸ Πταισματοδικεῖον, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου ἢ τοῦ Ἐπαρχου, ὅστις ὀρίζει καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου ἀναλογίαν ἐκάστου δήμου. — Παρ' ἐκάστῳ εἰδικῷ Πταισματοδικεῖῳ διορίζεται εἰς ἑμμισθὸς ὑπογραμματεὺς, κατὰ τὸ ἄρθρον 123 τοῦ Δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, ἔχων τὰ προσόντα καὶ τὸν βαθμὸν ὑπογραμματέως Εἰρηνοδικείου. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ ἡ πρόσληψις ἀμίσθων ὑπογραμματέων, ἔχοντων ταῦτά προσόντα καὶ τὸν αὐτὸν βαθμὸν. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπογραμματέως παρέχει δικαίωμα διωρισμοῦ εἰς θέσιν γραμματέως Εἰρηνοδικείου, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων. — Ὁ μισθὸς τοῦ ὑπογραμματέως ὀρίζεται ἐν μὲν τοῖς Πταισματοδικείοις Α' τάξεως εἰς δρ. 70 κατὰ μῆνα, ἐν τοῖς Πταισματοδικείοις Β' τάξεως εἰς δραχμὰς 60, καὶ ἐν τοῖς Πταισματοδικείοις Γ' τάξεως εἰς δραχμὰς 50.

7. Μετάθεσις εἰδικοῦ Πταισματοδίκου εἰς θέσιν Εἰρηνοδί-

κου, ἢ Εἰρηνοδίκου εἰς θέσιν εἰδικοῦ Πταισματοδίκου, ἐπιτρέπεται μόνον· α') τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ μετατιθεμένου, ἢ β') τῇ προτάσῃ τοῦ ἀρμοδίου παρὰ Πρωτοδικῆς Εἰσαγγελέως, ὑποστηριζομένη καὶ ὑπὸ τοῦ παρ' Ὑφῆταις Εἰσαγγελέως. — Ὑποβιβασμὸς δὲ διὰ μεταθέσεως ἀπὸ Εἰρηνοδικεῖου ἢ εἰδικοῦ Πταισματοδικεῖου ἀνωτέρας τάξεως εἰς κατωτέρας ἐπιτρέπεται μόνον τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ μετατιθεμένου ἢ τῇ γνωμοδοτήσῃ τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου τῶν Πρωτοδικῶν περὶ τοῦ ὑποβιβασμοῦ, προκαλουμένη ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως. — Ἐν τὸς ἔτους ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις ἀδείας ἀπουσίας μακροτέρας τοῦ μηνὸς εἰς Εἰρηνοδικὴν ἢ εἰδικὴν Πταισματοδικὴν ἢ εἰς γραμματεῖα Εἰρηνοδικεῖου ἢ εἰδικοῦ Πταισματοδικεῖου, ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως ἀσθενείας μαρτυρουμένης δι' ἐνόρκου ἐνώπιον Εἰρηνοδίκου βεβαιώσεως δύο ἰατρῶν, ὅτε ἡ ἀεία δύναται νὰ ἐπεκταθῇ καὶ μέχρι τριῶν μηνῶν. — Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δικαστικοὺς τούτους λειτουργοὺς νὰ ἀπόσχωσι τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των ἐπὶ τῇ προσκλήσει ἢ τῇ παραγγελίᾳ τοῦ Ὑπουργεῖου ἢ Εἰσαγγελέως τοῦ νὰ παραμείνωσιν εἰς τόπον, ἐνθα δὲν ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν, ἐπιβιβλομένην αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ νόμου.

8. Ἡ διατάξις τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου 1849 νόμου ἐφαρμόζεται μόνον ὡς πρὸς τοὺς συμβολαιογράφοντας Εἰρηνοδικῆς Β' τάξεως.

9. Ὁ ἀπὸ 27 Μαρτίου 1857 ΓΜ' νόμος καὶ πᾶσαι αἱ ἀντικείμεναι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Νόμος, ΑΣΜΕ' τῆς 26 Ἰουλίου 1885. Περί καταργήσεως εἰδικῶν πταισματοδικεῖων.

1. Τὰ διὰ τῶν ἀπὸ 24 Φεβρ. καὶ 18 Μαρτίου 1884 Β. Διατάγματα συσταθέντα πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ΑΝΕ' νόμου εἰδικὰ πταισματοδικεῖα Βάλτου, Ἀργους, Κορίνθου, Πατρῶν καὶ Πύργου καταργοῦνται. — Διὰ Β. Δ. δύνανται νὰ καταργηθῶσιν ἐπίσης δεκατοῖα εἰρηνοδικεῖα, ὑπαγομένης τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν ἄλλων Εἰρηνοδικεῖων.

2. Ἡ δικαιοδοσία τῶν καταργουμένων εἰδικῶν Πταισμα-

τοδικείων Βάλτου, Ἀργους, Πατρῶν καὶ Πύργου θέλει ὑπάγεσθαι εἰς τὴν τῶν ὁμωνύμων Εἰρηνοδικείων, ὡς καὶ πρὸ τῆς συστάσεως αὐτῶν, ἡ δὲ τοῦ Πταισματοδικείου Κορίνθου, ὅσῳ μὲν ἀφορᾷ εἰς τοὺς δῆμους Κορίνθου, Περαιχώρας καὶ Κλεωνῶν, θέλει ὑπάγεσθαι εἰς τὴν τοῦ Εἰρηνοδικείου Κορίνθου, ὅσῳ δ' ἀφορᾷ τὸν δῆμον Σοληγείας εἰς τὴν τοῦ ὁμωνύμου Εἰρηνοδικείου.

3. Μετὰ δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, πᾶσαι αἱ ἐνώπιον τῶν καταργουμένων εἰδικῶν Πταισματοδικείων ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐπὶ πταίσμασι καὶ αἱ παρὰ τοῖς πταισματοδικείοις ἀνακριτικαὶ δικογραφίαι, μεταβιβάζονται εἰς τὰ οἰκεία κατὰ τὰ ἀνωτέρω Εἰρηνοδικεῖα. — Ἡ ἡμέρα ἀφ' ἧς θεωρηθήσονται κατηργημένα τὰ εἰρηνοδικεῖα, θέλει ὀρισθῇ διὰ τῶν περὶ καταργήσεως αὐτῶν Βασ. Διαταγμάτων.

4. Τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου καταργούμενα Πταισματοδικεῖα, ὡς καὶ τὰ καταργηθησόμενα Εἰρηνοδικεῖα, δύνανται νάναυσταθῶσι κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἀρθρῶν 2 καὶ 3 τοῦ εἰρημένου ANE νόμου, ὅστις ἰσχύει καὶ ὅσον δὲν τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

Β. Διάταγμα 8 Δεκεμβρίου 1837. Περί διαιρέσεως τῶν πρωτοδικείων εἰς 2 τμήματα.

1. Τὰ πρωτοδικεῖα, εἴτε ὡς πολιτικά, εἴτε ὡς ποινικά δικαστήρια, δύνανται, ὡςάκις ἡ χρεὶα τὸ καλέσῃ, νὰ διαιρεθῶσιν εἰς 2 τμήματα.

2. Ὁ τρόπος τῆς διαιρέσεως τῶν τμημάτων θέλει ὀρίσθαι διὰ κανονισμοῦ, συντασσομένου παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δικαιοῦμένου δικαστηρίου καὶ ἐπικυρουμένου παρὰ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας.

Νόμος 261 τῆς 20 Μαΐου 1882. Περί διορισμοῦ ἐρμηνέων τῆς Τουρκικῆς γλώσσης ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν νέων Ἐπαρχιῶν.

1. Παρ' ἐκάστῳ τῶν ἐν τοῖς Νομοῖς Ἀφρίσης, Τρικκάλων καὶ Ἀρτης πρωτοδικείων διορίζεται διὰ Β. Διτάγματος προ-

κλουμένου υπό του ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, τῇ προηγουμένη γνωμοδοτήσει τῆς ὁλομελείας τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου. ἑρμηνεύς τῆς Τουρκικῆς γλώσσης, ἔχων τὸν βαθμὸν καὶ τὸν μισθὸν γραμματέως Πρωτοδικῶν καὶ ἐργαζόμενος ἐν τῷ δικαστῇ ᾧ καταστήματι. — Οἱ ἑρμηνεῖς οὗτοι δίδουσι τὸν δρῶν τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου, ὑπόκεινται εἰς τὴν πειθαρχικὴν αὐτοῦ ἐξουσίαν, ἐφαρμοζομένων τῶν περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν διατάξεων τοῦ δικαστικοῦ Ὁργανισμοῦ, καὶ ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας μόνον τῇ προτάσει τῆς ὁλομελείας τοῦ Πρωτοδικείου. — Ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικεῖῳ τῆς Λαρίσης ἑρμηνεὺς ὑπῆρε εἰ καὶ παρὰ τῷ Ἐφετεῖῳ λαμβάνων ἐπιμίσθιον δραχμῶν πεντήκοντα κατὰ μῆνα.

2. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἑρμηνέως εἰσὶ τὰ ἐξῆς· α') προσλαμβάνεται εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς παρίσταται ἡ ἀνάγκη ἑρμηνείας ἐνώπιον οἰασδῆποτε ἀρχῆς δικαστικῆς κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς καὶ Ποιν. Δικονομίας β') μεταφράζει ἐκ τῆς Τουρκικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπὶ τῇ παραγγελίᾳ τῶν δικαστηρίων, τῶν παρ' αὐτῶν διοριζομένων εἰσηγητῶν, τῶν ἀνακριτῶν καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς, ἣ ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἰδιωτῶν, πᾶν ἔγγραφον. βεβαιῶν τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως· γ') ἐξελέγχει καὶ βεβαίῳ, ὡσπύτως ἐπὶ τῇ παραγγελίᾳ τῶν δημοίων ἀρχῶν ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἰδιωτῶν, τὴν ἀκρίβειαν τῆς παρ' ἄλλων γενομένης μεταφράσεως παντὸς εἶδους ἔγγραφου καὶ τῆς Τουρκικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

3. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἰδαφίου α' τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐξαίρεσεως ἑρμηνέων διατάξεις τῆς Πολ. ἢ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, ὅτε προσλαμβάνεται εἰδικὸς κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας, ἑρμηνεὺς.

4. Ἐκαστος τῶν ἑρμηνέων οφείλει νὰ τηρῇ εὐρετήριον μονογραφημένον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ οἰκείου Πρωτοδικείου εἰς ὃ νὰ καταχωρίζῃ ἐν περιλήψει κατ' αὐξαντα ἀριθμὸν τὸ περιεχόμενον ἐκάστου παραδεδομένου αὐτῷ, πρὸς μετάφρασιν ἢ επικύρωσιν τῆς μεταφράσεως, ἔγγραφου, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τῷ παρεδόθη, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τὸ ἐπέστρεψε καὶ τὸ ληφθὲν δικαίωμα. — Ἡ κεκυρωμένη ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἑρμηνέως μετάφρασις Τουρκικοῦ ἔγγραφου τεκμαίρεται ἐνώπιον τοῦ δικαστη-

ρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἀκριβῆς, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἀμφισβητηθῇ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος συμφέρον κατὰ τὰ οὐσιώδη αὐτῆς μέρη. Ὁ ἀμφισβητῶν ὀφείλει νὰ ὑποδείξῃ ἐγγράφως τίνων ὠρισμένων μερῶν τῆς μεταφράσεως ἀμφισβητεῖ τὴν ἀκριβείαν. Ὁ ἐνώπιον Δικαστηρίου ἀμφισβητῶν τὴν ἀκριβείαν μεταφράσεως ὀφείλει νὰ προκαταβάλλῃ παρὰ τῷ γραμματεῖ αὐτοῦ δραχμὰς ἑκατὸν μὲν, ἂν ἡ ἀμφισβήτησις ἐγείρηται ἐνώπιον πολυμελοῦς Δικαστηρίου, εἴκοσι δέ, ἂν τὴν ἀμφισβήτησιν ἐγείρῃ ἐνώπιον Εἰρηνοδικείου· ἄλλως ἡ ἀμφισβήτησις εἶναι ἀπαράδεκτος, ὡς καὶ ἐν ἡ περιπτώσει δὲν ἤθελεν ὑποδειχθῇ ὠρισμένως καὶ ἐγγράφως τὸ ἀμφισβητούμενον τῆς μεταφράσεως μέρος. Τὰ παρὰ βόλα ἐπιδικάζονται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ μετάφρασις ἤθελε βεβαιωθῇ ἀκριβῆς κατὰ τὰ ἀμφισβητηθέντα μέρη.—Ὁ ἐλεγχος τῆς μεταφράσεως ἐνεργεῖται διὰ πραγματογνωμοσύνης.

5. Οὐδεὶς δικαιούται νὰ ἐπικαλεσθῇ εἰς ὑποστήριξιν δικαιομάτων ἐνώπιον δικαστηρίου ἢ ἄλλης ἀρχῆς ἐγγράφον τουρκιστὶ γεγραμμένον, ἂν μὴ συνοδεύηται τὸ ἐπικαλούμενον ἐγγράφον διὰ κεκρωμένης μεταφράσεως, γεγραμμένης ἐπὶ χαρτοσήμου μιᾶς δραχμῆς.—Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χαρτοσήμου δύναται νὰ περιληφθῇ ἡ μετάφρασις πλειόνων τοῦ ἐνὸς ταπίου, ὅταν ταῦτα ἀφορῶσιν εἰς κτήματα ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην καὶ ἀποτελοῦντα ἐν ὅλῳ, ἀποβλέπωνσι δὲ εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν δικαστικὴν διένεξιν.

6. Διὰ τὰς ἐνεργουμένας τῇ αἰτήσεϊ ἰδιωτῶν μεταφράσεις καταβάλλουσιν οὗτοι τῷ μεταφραστῇ δικαίωμα, οὗ ἡ λήψις βεβαιούται ὑπ' αὐτοῦ κατὰ ποσὸν εἰς τὸ περιθώριον τῆς μεταφράσεως.—Τὸ δικαίωμα τοῦτο ὀρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μεταφραζομένου Τουρκικοῦ ἐγγράφου ὡς ἐξῆς· α') εἰς δραχμὴν μίαν διὰ πᾶσαν δεκάδα στίχων Τουρκικοῦ ἐγγράφου ἀσχετῶς τῆς ἐκτάσεως τῶν στίχων· β') εἰς λεπτὰ πεντήκοντα δι' ἑκάστην ταπίον, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν περιεχομένων στίχων· γ') εἰς λεπτὰ εἴκοσι πέντε κατὰ ταπίον, ὅταν ζητῆται συγχρόνως ἡ μετάφρασις πλειόνων τῶν εἴκοσι ταπίων, ἀνήκόντων εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον· δ') εἰς δραχμὴν μίαν διὰ πᾶν ἄλλο ἐγγράφον, περιέχον ὀλιγωτέρους τῶν δέκα στίχων.—Τὸ ἥμισυ τῶν ἀνω-

τέρω δικαιωμάτων καταβιβάζεται τῇ δημοσίῳ ἑρμηνεὶ διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἐπικύρωσιν μεταφράσεων παρ' ἄλλων γενομένων.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ ποιν. νόμου, αἱ ἄφορῶσαι εἰς παρὰ θασιν καθήμενων δημοσίων λειτουργῶν, τὴν καταπίεσιν, τὴν ψευδορκίαν ἑρμηνέων καὶ τὴν πλαστογραφίαν ἐκ μέρους δημοσίων ὑπαλλήλων ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς δημοσίους ἑρμηνεῖς.

8. Ἐν ἑλλεψει ἢ ἐν περιπτώσει κωλύματος τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένων ἑρμηνέων, ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ πρόεδρος τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ὁ Εἰρηνοδίκης, πᾶς Εἰρηγητὴς καὶ πᾶς ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος νὰ διορίξῃ αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἵτησιν τῶν ἐχόντων συμφέρον εἰδικούς ἑρμηνεῖς ἢ μεταφραστές, ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τῶν ὁποίων, τὸν ὅρκον, τὰ καθήκοντα, τὸ κύρος τῶν μεταφράσεων καὶ τὴν ἀποζημίωσιν ἱσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς Πολιτικῆς καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, τοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ τῆς Ποινικῆς Διατιμῆσεως.

Β. Διάταγμα 12 Μαρτίου 1901. Περί συστάσεως δευτέρου εἰρηνοδικείου ἐν τῇ δήμῳ Πειραιῶς Α' τάξεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εἰρηνοδικεῖον βορείου πλευρᾶς Πειραιῶς» ἱδρυνόντος ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς.

Συνιστῶμεν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῇ δήμῳ Πειραιῶς δευτέρον Εἰρηνοδικεῖον Α' τάξεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εἰρηνοδικεῖον βορείου πλευρᾶς Πειραιῶς», ἱδρυνόν ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς.

Ἡ δικαιοδοσία τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου περιλαμβάνει ἀπ᾽ ἅσας τὰς συνοικίας τὰς κειμένας πρὸς τὸ βόρειον μέρος τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς καὶ τῆς κατ' ἐξοκολοῦθσιν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ παρχίας Τσελεπῆ, τὴν συνοικίαν Τερατσίνου καὶ τὸ Νέον Φάληρον.

Ὅριζομεν ἡμέραν ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ εἰρηνοδικείου τούτου τὴν 10^{ην} Ἰουνίου ἔ. ἔ. ἀπὸ τῆς ὁποίας τὸ ἥδη ἐν Πειραιῇ ὑφιστάμενον εἰρηνοδικεῖον λαμβάνει τὴν ἐπωνυμίαν «Εἰρηνοδικεῖον Νοτίου πλευρᾶς Πειραιῶς», περιοριζομένης τῆς δικαιοδοσίας του εἰς τὰ ὑπολειπόμενα μέρη τοῦ δήμου Πειραιῶς.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας μεταβιβάζονται εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον τῆς βορείου πλευρᾶς Πειραιῶς ἅπασαι αἱ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ ὑπαγόμεναι ἐκκρεμεῖς ἐὼς τὸν τοῦ μέχρι τοῦδε Εἰρηνοδίκου Πειραιῶς ὑποθέσεις, πλὴν τῶν συζητηθεισῶν αἰτίνες μεταβιβάζονται μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως.

Νόμος ΡΠΑ' 5]7 Ἰουλ. 1851. Περί δικαστικῶν διακοπῶν.

1. Τὰ πρωτοδικεῖα, τὰ ἐφετεῖα, καὶ ὁ Ἀρειος Πάγος διακόπτουν τὰς ἐργασίας των καθ' ἑκάστον ἔτος ἀπὸ τῆς α' Ἰουλίου μέχρι τῆς α' Σεπτεμβρίου. Αἱ ἐμπορικαὶ ὁμῶς, αἱ κατεπεύγουσαι, καὶ αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις ἐξακολουθοῦν νὰ διακάζονται καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν.

2. Πρὸς τὴν σκοπὸν τοῦτον θέλουν διαμῆναι εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν εἰς ἑκάστον τῶν πρωτοδικείων, τῶν εἰς ὀλιγώτερα τῶν τριῶν τμημάτων διηρημένων, καὶ τῶν μὴ διηρημένων ποσῶς εἰς τμήματα, τοῦλάχιστον τρεῖς, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ τοῦλάχιστον τέσσαρες δικασταί, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀνακριτῶν. Εἰς ἑκάστον δὲ τῶν ἐφετειῶν τοῦλάχιστον τρεῖς, καὶ εἰς τὸν Ἀρειον Πάγον τοῦλάχιστον τέσσαρες δικασταί· οἱ δικασταὶ οὗτοι θέλουν συγκροτεῖ ἰδιζίτερον τῶν διακοπῶν τμήμα, συμπληρούμενον πρὸς καθάρτισιν τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενου ἀριθμοῦ ἀπὸ τοὺς νομίμους ἀναπληρωτάς.

3. Τὰ περὶ σχηματισμοῦ, τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν τμημάτων τῶν διακοπῶν θέλουν κανονίζεσθαι ἐκαστοτε διὰ Βασ. Διαταγμάτων. — Οἱ συνετελεῖ τῶν διακοπῶν ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἐδρᾶς των δικασταὶ ὀφείλουσι ἀ γνωστοποιήσωσιν εἰς τὸν πρόεδρον ἢ τὸν ἀναπληρωτὴν του, τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των.

4. Ἐὰν ἔνεκα κωλύματος, ἢ ἐξαιρέσεως τινος τῶν μελῶν τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν δὲν ὑπάρχῃ ὁ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν δικαστῶν, προσκαλοῦνται παρὰ τοῦ προέδρου ἢ τοῦ ἀναπληρουντος αὐτὸν ἀδιακρίτως τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ δικαστηρίου.

5. Ἐξαιρούνται τῶν διακοπῶν τὰ εἰδικὰ ἐμπορικά τμήματα, οἱ ἀνακριταί, οἱ εἰσαγγελεῖς, καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς.

6. Ὡς κατεπείγουσαι ὑποθέσεις, δικαστέαι κατὰ τὴν διαρκείαν τῶν διακοπῶν, θεωροῦνται ὅσαι δὲν δύνανται νὰ ἀναβληθῶσιν ἀνευ πιθανῆς βλάβης τῶν συμφερόντων τῶν διαδίκων, κρυφθῶσι δὲ ὡς τοιαῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν ἐν συμβουλίῳ· ὡς πρὸς δὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ταιούτων αἰτήσεων ἐφαρμόζονται αἱ περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ προέδρου δικηδικασίας διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων δὲν συγχωροῦνται τὰ ἐνδίκαια μέσα τῆς ἀνακοπῆς, τῆς ἐίσεως, καὶ τῆς ἀναίρεσεως. Τὸ δικαστήριον ὅμως δύναται, ἀντιρρήσεως γενομένης, νὰ τὴν ἀνακλέσῃ, ἂν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας ἤθελε φανῇ, ὅτι καὶς ὑπὸ τὸ συμβουλίου ἐχρηκτοποίηθη ὡς κατεπείγουσα.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐν περιπτώσει παραδεχθῆς τῆς ἰστάσεως τοῦ ἐναγομένου δὲν συγχωρεῖται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως ἢ ἀναίρεσεως.

7. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν ἀναστέλλονται αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων προθεσμίαι ὡς πρὸς τὰς μὴ ὑπαρμένους εἰς τὸ τμήμα τῶν διακοπῶν ὑποθέσεις, ἐξαιρουμένης ὅμως ἡ ἤδη κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ἢ τῶν εἰσηγητῶν διεξαγωγὴ ἀποδείξεων. Μόνον ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀποδείξεις τις κινδυνεύει νὰ μεταβιῇ ἐκ τῆς ἀναβολῆς δύναται νὰ διεξαχθῇ, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ τμήματος τῶν διακοπῶν, διατάττωσα τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀποδείξεως ὡς κατεπείγουσαν.

8. Ἡ ἐν ταῖς γραφαῖς ὑπηρεσία κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν θέλει κανονισθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐν συμβουλίῳ.

Νόμος ΑΦΝΔ τῆς 30 Ἰουν. [22 Ἰουλ. 1887. Περί ὀρισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν παρὰ ταῖς Ἐφετεῖαις καὶ τοῖς Πρωτοδικείοις.

1. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν πρωτοδικῶν παρ' ἐκάστῳ δικαστηρίῳ ὀρίζεται τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Αὐγούστου κατὰ διετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τῆς πρώτης Αὐγούστου 1887, διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἐπὶ τῇ βῆται τοῦ διὰ τοῦ ἐ-

της αὐτοῦ προϋπολογισμοῦ ὁριζομένου ἑλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν πρωτοδικῶν. — Καὶ ἐντός τῆς διετίας δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐφετῶν καὶ τῶν πρωτοδικῶν δικαστηρίου τινὸς καὶ νὰ αὐξηθῇ ἐτέρου, διὰ Βασιλικοῦ ὡσαύτως Διατάγματος, ἂν ὑποβληθῶσι, προκειμένου μὲν περὶ πρωτοδικείων, σύμφωνα γινωμοδοτήσεις τῶν εἰσαγγελέων καὶ ἐφετῶν, εἰς ὧν τὴν περιφέρειαν ὑπάρχοντι τὰ πρωτοδικεῖα παρ' οἷς γυνήσεται ἢ τε προσθήκη καὶ ἢ ἐλάττωσις, προκειμένου δὲ περὶ ἐφετείων γινωμοδοτήσεις τοῦ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως.

Νόμος ΑΡΙΣ' τῆς 30 Μαρτίου 1883. Περί διοριστοῦ ἀρχαιοφυλάκων ἐν τοῖς Δικαστηρίοις.

1. Παρ' ἐκάστῳ τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων διορίζεται δι' ἀποφάσεως τῆς ὁλομελείας αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ γραμματεῦς καὶ μετὰ γινωμοδοτησὶν τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰς τῶν υπογραμμάτων ἀρχαιοφύλαξ. — Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον γίνεται καὶ ἡ παῦσις τοῦ ἀρχαιοφύλακος, ὁ δὲ γραμματεὺς δὲν δύναται ν' ἀπολύσῃ ἐκ τῆς θέσεως τοῦ υπογραμματοῦς τὸν ἀρχαιοφύλακα, πρὶν ἢ οὗτος ἀπαλλαγῇ τῶν καθηκόντων τοῦ ἀρχαιοφύλακος.

2. Εἰς τὸν ἀρχαιοφύλακα ἀνατίθεται ἡ φύλαξις, ἡ ταξινόμησις καὶ ἡ διατήρησις τῶν δικαστικῶν ἀρχείων καὶ τῆς βιβλιοθήκης καὶ ἡ φύλαξις καὶ ἡ συντήρησις τῆς ἀποσκευῆς τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῶν πειστηρίων, τῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1882 Ν.Π. νόμου. Τὰ δὲ καθήκοντα καὶ ἐν γένει ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ὁρίζονται ἐιδικώτερον διὰ Β. Διατάγματος.

Νόμος ΥΜΔ' τῆς 29 Ἰουνίου 1871. Περί ἐμμέσων κλητῆρων.

1.*

2. Ἡ καινοποίησις τῶν ποινικῶν δικογράφων καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐνταλμάτων καὶ ποινικῶν ἀποφάσεων, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 51 καὶ ἐπ. τῆς Ποινικῆς διατιμῆσεως.

* Κατέστη ἄχρηστον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ νόμου ΒΡΛ'.

γίνεται διὰ δικ. κλητῆρων ἐπὶ τούτῳ διοριζομένων καὶ λαμβανόντων ἀντὶ τῶν διὰ τῆς Πόλιν. Δικτιμήσεως κανονιζομένων δικαιωμάτων μηνιαίαν ἀποζημίωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

3. Παρ' ἐκάστῳ πλημμελειοδικεῖω διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνακριτῶν, παρὰ ταῖς εἰσαγγελίας τῶν πρωτοδικῶν, τῶν ἐφετῶν καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, παρ' ἐκάστῳ εἰρηνοδικεῖω, καὶ παρὰ τῷ πταισματοδικεῖω Ἀθηνῶν, διορίζονται δικ. κλητῆρες, ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀποζημίωσει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ποιν. ὑπηρεσίας. Οἱ παρ' ἅπασι τοῖς εἰρηνοδικείοις καὶ τῷ πταισματοδικεῖω Ἀθηνῶν δικαστικοὶ κλητῆρες ἐκτελοῦσι καὶ τὰς εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν ἀναγομένας παραγγελίας τῶν παρ' αὐτοῖς δημοσίων κλητῶν.

4. Παρ' ἐκάστη τῶν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ μνημονευομένων δικ. ἀρχῶν διορίζεται ἀνὰ εἰς δικαστικὸς κλητῆρ διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποινικὴν ὑπηρεσίαν, δύνανται ὅμως νὰ διορισθῶσι καὶ πλείοτεροι, ἂν ἡ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη θεσπισθῇ διὰ γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου, ἡτις προκαλεῖται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰρημένων δικαστικῶν κλητῶν δύναται νὰ ὑπερβῇ, — ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τῶν 24, — Χαλκίδος τῶν 15, — Λαμίας τῶν 15, — Περνασπίδος τῶν 10, — Σύρου τῶν 27, — Ναυπλίου τῶν 25, — Τριπόλεως τῶν 25, — Σπάρτης τῶν 20, — Καλαμών τῶν 29, — Πατρῶν τῶν 15, — Μεσολογγίου τῶν 22, — Ζακύνθου τῶν 8, — Λευκάδος τῶν 8, — Ἡλείας τῶν 10, — Κερκύρας τῶν 10, — Κεφαλληνίας τῶν 11.*

5. Ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διοριζομένων κλητῶν ὁρίζεται ὡς ἑξῆς: — α') τῶν μὲν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς πλημμελειοδικείοις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀνακριτῶν, παρὰ ταῖς εἰσαγγελίας, παρὰ τοῖς ἐν ταῖς ἐδραῖς τῶν νομῶν εἰρηνοδικείοις, καὶ παρὰ τῷ πταισματοδικεῖω Ἀθηνῶν, εἰς δραχ. 50. — β') τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῶν ἐπαρχιῶν εἰρηνοδικείοις,

* Ἐπιθι ἀνωτέρω σελ. 191 Νόμον ΒΡ4'.

πλὴν τῶν Παξῶν, καὶ προσέτι παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις Παρριῶς, Ληξουρίου, Φαρῶν, Δύμης, Πρόννων, Ἐρίτσου, Θουρίας, Παμίσου, Ἐρένης. Οἰνοῦντος, Τρικκῶν, Καλαυρίας, Φαλάρου καὶ Μικρακώμης, εἰς δραχ. 40· καὶ—γ) τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς λοιποῖς εἰρηνοδικείοις εἰς δραχ. 30, ἐκτὸς τῶν ὑπηρετούντων παρὰ τοῖς εἰρηνοδικείοις Παξῶν, Μυκόνου, Κέα, Κύθνου, Σερύφου Πάρου, Πανόρμου, Κορθίου, Γαυρίου, Σίφνου, Κιμῶλου, Φολεγάνδρου, Σικίνου, Καλλίστης, Ἴου, Ἀμοργοῦ, καὶ Ἀνάφης, ὧν ἡ μηνιαία ἀποζημίωσις ὀρίζεται εἰς δραχμὰς 20.

6. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διωρισμένοι δικαστικοὶ κλητῆρες ὀφείλουσι προσκαλούμενοι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως νὰ ἐκτελῶσι κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ποινικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τὰς παραγγελίας πάσης ἄλλης ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἐδρευούσης δικ. ἀρχῆς, ἐκτὸς ἐκείνης παρ' ἣ εἰσιν εἰδικῶς διωρισμένοι.

7. Ἀσθενούντας ἢ ἄλλως πως κωλυμένους τοὺς εἰς τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τεταγμένους κλητῆρας ἀναπληροῖ ἕτερος κλητῆρ, διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν, ἢ τοῦ εἰρηνοδίκου, ὅπου δὲν ἐδρεύει πρωτοδικεῖον, καὶ λαμβάνων τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀσθενούντος ἢ κωλυμένου κλητῆρος ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ ἀσθένεια ἢ τὸ κώλυμα αὐτοῦ.

3. Τὰ ποιν. δικαιώματα τὰ μέχρι τοῦδε πληρουόμενα εἰς τοὺς κλητῆρας, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἄρθρα 53 καὶ ἐπ. τῆς ποιν. διατιμῆσεως, ἐκκαθρίζονται καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ δημοσίου.

9. Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ παῦσις τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διὰ τὴν ποινικὴν ὑπηρεσίαν τεταγμένων κλητῆρων γίνεται καθ' ὃν τρόπον ὀρίζει τὸ ἄρθρον 1, ἀλλ' οἱ παρὰ ταῖς εἰσαγγελίαις τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετῶν κλητῆρες διορίζονται καὶ πκύνται μόνον ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἀρμόδιων εἰσαγγελέων.

10. Πᾶσα δικάσις τοῦ τε ὀργ. τῶν δικ. καὶ τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον, καταργεῖται.

Β. Διάταγμα 24 Μαρτίου 1836. Περί συμβολαιογράφων κτλ.

1. Ὅπου δὲν ὑπάρχει εἰμὴ εἰς καὶ μόνος συμβολαιογράφος

ρος, ἐν περιπτώσει κωλύσεως ἢ ἐξαίρεσεως, ὁ εἰρηνοδίκης θέλει ἀναπληροῖ αὐτόν.

2. Εἰς τὰ μέρη ἔχεινα ὅπου οἱ εἰρηνοδίκαι ἐκπληροῦσι καὶ τὰ τῶν συμβολαιογράφων ἔργα, οἱ πάρεδροι, ἢ πᾶς ἄλλος, ὅστις δι' ἔλλειψιν τούτων δύναται, κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρουαρίου) 1835 Δ., νὰ προσκληθῇ εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν θέσεων τῶν, θέλουν ἐκπληροῖ τὰ χρέη τῶν εἰρηνοδικῶν (ὅταν αὐτοὶ ἦναι ἀπόντες ἢ κωλύονται), τόσον τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ εἰρηνοδικεῖον, ὅσον καὶ τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον.

3. Ὅσῳκις αἱ εἰς τὰ προηγούμενα 2 ἄρθρα διαλαμβανόμεναι ἀναπληρώσεις γίνονται λόγῳ ἀσθενείας, τὰ καθαρὰ δικαιώματα διανέμονται ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τοῦ ἀσθενοῦντος καὶ τοῦ ἐκπληροῦντος τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς κωλύσεις ἢ νομίμους ἐξαίρεσεις, τὰ δικαιώματα ἀνήκουν ὁλοκληρὰ εἰς τὸν ἀναπληροῦντα τὸν κωλυόμενον ἢ ἐξαιρούμενον.

4. Οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ πάρεδροι, οἱ προσωρινῶς ἀναπληροῦντες τοὺς συμβολαιογράφους, ἢ τοὺς προσωρινῶς ἐκπληροῦντας ἔργα τούτων, ἀπαλλάττονται τῆς καταθέσεως τῆς ἐγγυήσεως, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρον 174 § 4 τοῦ δικ. ὀργανισμοῦ, τὰ δὲ καταγινωσκόμενα τυχὸν εἰς αὐτοὺς πρόστιμα, ἀποζημιώσεις, καὶ ἔξοδα λαμβάνονται ἐκ τῆς περιουσίας τῶν, ἐφαρμοζομένων εἰς τοῦτο τῶν γενικῶν περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἀποφάσεων διατάξεων τῆς δικονομίας.

Νόμος 24 Ἰουλίου 1843.

Οἱ εἰρηνοδίκαι θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκπληρῶσιν ἔργα συμβολαιογράφου, καὶ ὅταν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν ὑπάρχουσιν εἰδικοί συμβολαιογράφοι, μὴ διωρισμένοι ὁμῶς ἐν τῇ καθέδρᾳ τῶν.

Β. Διάταγμα 10 Νοεμβρίου 1836. Περὶ τῶν παρὰ τοῖς εἰρηνοδικαῖς δικηγόρων.

1. Παρὰ τοῖς εἰρηνοδικαῖς καὶ ἐμποροδικαῖς, ὡσαύτως δὲ καὶ παρὰ ταῖς δικ. τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὅσῳκις ταῦτα δικάζουσιν ὑποθέσεις ἐμπορικὰς, δύνανται νὰ παρίστανται πρὸς

ὑπεράσπισιν ἄλλοτρίων δικαιομάτων, ἐκτίς τῶν ἐν τῇ πολ. δικ. ἄρθρ. 91 ὠρισμένων προσώπων, καὶ πᾶς Ἕλλην καταστημένος ἐν τινι δῆμῳ τοῦ Βασιλείου, ὅταν ἔχη πρὸς τοῦτο τακτικὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 93 τῆς πολ. δικ. πληρεξουσιότητα. — Οἱ καταστημένοι ἔμποροι καὶ οἱ γαιοκτῆμονες δύνανται νὰ παρίστανται καὶ διὰ τῶν ἐπιστατῶν καὶ ὑπάλληλων αὐτῶν, καθιστῶντες αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον πληρεξουσίου, ἂν καὶ οἱ ἐπιστάται ἢ οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δὲν ἤθελον εἰσθαι Ἕλληνες καταστημένοι ἐν τινι δῆμῳ τοῦ Βασιλείου. — Οἱ ἐν ταῖς ἀνωτέρω δύο ἐδαφίοις τοῦ παρόντος ἄρθρου δικλαμβανόμενοι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 § 1 τῆς πολ. δικ. προσόντα.

2. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐλαττοῦται ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρθρου 138 τοῦ περὶ τοῦ ὄργ. τῶν δικ. νόμου ὡς πρὸς τοὺς παρὰ πρωτοδικαίς καὶ παρὰ ταῖς ἀνωτέροις δικαστηρίοις δικηγόρους, οὐδὲ θελεῖν ἡμπορεῖ αὗτοι νὰ παρίστανται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ὡς πληρεξούσιοι εἰς δικαστήρια εἰρηνοδικῶν ἢ ἐμποροδικῶν, παρὰ τοῖς ὅποιοις δὲν ἤθελον εἰσθαι διωρισμένοι.

3. Ἡ διάταξις τῶν ἄρθρ. 133 καὶ 134 τοῦ ἀπὸ 21 Ἰαν. (2 Φεβρ.) περὶ ὄργ. τῶν δικ. κτλ. νόμου, 230 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ πᾶσα ἄλλη προϋπάρχουσα διάταξις δὲν θέλουν ἔχει κῆμιναν ἰσχύϊν, καθόσον ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον. Ἡ δὲ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 132 τοῦ εἰρημένου περὶ ὄργ. τῶν δικ. κτλ. νόμου θέλει ἐφαρμοζέται καὶ εἰς τοὺς δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου διοριζομένους πληρεξουσίου.

Νόμος 27 Φεβρ. 1842. Περί ἐλευθέρας ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων, τῶν ἐμποροδικείων, τῶν ἐμπορικῶν ὑποθέσεις δικαζόντων πρωτοδικείων καὶ ἐφετείων, καὶ τῶν διοικ. δικαστηρίων.

1. Αἱ περὶ δικηγόρων ἀπαγορευτικαὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1836 νόμου, καὶ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 9 Ιουλίου 1838 κατὰργουμένου, καὶ οἱ δικηγόροι δύνανται νὰ ἐμφανίζονται πρὸς ὑπεράσπισιν ἄλλοτρίων δικαίων ἐνώπιον πάντων τῶν εἰρηνοδικῶν, τῶν ἐμποροδικῶν, καθὼς

καὶ τῶν πρωτοδικῶν καὶ ἐφετῶν, ὅσκις αὐτοὶ δικάζουσιν ἐμπαρικὰς ὑποθέσεις, ὡσαύτως δὲ καὶ πάντων τῶν διοικ. δικαστηρίων, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇται πρὸς τοῦτο ὁ παρὰ τοῖς εἰρημένοις δικαστηρίοις εἰδικὸς διορισμὸς τῶν.

Νόμος 22 Φεβρουαρίου 1847. Περὶ παραστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν.

1. Ἐνώπιον τῶν τοῦ Κράτους εἰρηνοδικείων, ὅταν μὲν αὐτὰ δικάζωσι πολιτικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς πληρεξούσιοι, πρὸς ὑπεράσπισιν ἀλλοτρίων δικαιομάτων, εἰμὴ τὰ ἐν τῷ 91 ἄρθρῳ τῆς πολιτ. δικ. ὀριζόμενα πρόσωπα· ὅταν δὲ δικάζωσι πταισματοδικὰς ὑποθέσεις, δὲν δύνανται νὰ παρίστανται ὡς συνήγοροι, κατὰ τὰ ἄρθρ. 25 καὶ 336 τῆς ποιν. δικονομίας, εἰμὴ δικηγόροι. — Τῶν διατάξεων τούτων γίνεται ἐξαιρέσις, ὅσκις παρὰ τινι τῶν εἰρηνοδικείων δὲν ὑπάρχουσι διωρισμένοι πέντε τοῦλάχιστον δικηγόροι· τότε δὲ ἐπιτρέπεται νὰ παρίσταται ἐνώπιον αὐτοῦ, ὡς τοιούτου, ἢ ὡς πταισματοδικεῖου, καὶ πᾶς Ἕλλην ἀποκατεστημένος ἐν τινι δήμῳ τοῦ Βασιλείου καὶ ἔχων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 74 § 1 τῆς πολ. δικονομίας διαλαμβανόμενα προσόντα.

2. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς μὴ δικηγόρους τὸ νὰ παρευρίσκωνται ὡς πληρεξούσιοι ἢ συνήγοροι ἐνώπιον τῶν εἰρηνοδικείων ἢ πταισματοδικείων, ὅταν ἔχωσι σχέσεις συγγενείας, ὡς τὴν τῶν διαλαμβανόμενων εἰς τὸ ἄρθρον 273 τοῦ Ὁργ. τῶν δικαστηρίων βαθμῶν, μὲ τὰ ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ διαλαμβανόμενα πρόσωπα. Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχ. 10—50.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 10)22 Νοεμβρίου 1836 νόμου ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ποιτική
διατίμησης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Β. Διάταγμα τῆς 11 [23] Ὀκτωβρίου 1834. Περὶ ποινικῆς διατιμήσεως.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

1. Τὰ ἔξοδα ὅλων τῶν αὐτεπαγγέλτως ἢ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ εἰσαγγελέως γινομένων πράξεων καὶ διαδικασιῶν τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας προκαταβάλλονται παρὰ τοῦ δημοσίου, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος, διὰ λογαριασμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματείας. Ἐκ τῶν ἐξόδων τούτων τὸ δημοσίον θέλει εἰσπράττει κατὰ τὸν ἀριόδιον τρόπον παρὰ τῶν ιδιωτῶν ὅσα νομίμως εἶναι εἰς βάρος αὐτῶν, καὶ ὅχι τῆς ἐπικρατείας.

2. Ὡς ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας θεωροῦνται — 1. τὰ ἔξοδα τῆς μετακομιδῆς ὑποδίκων καὶ κατηγορουμένων, (1) δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ ἀντικειμένων συντεινόντων εἰς ἔλεγχον ἢ ἀπόλυσιν — 2. τὰ ἔξοδα τῆς παραδόσεως ὑποδίκων ἢ κατηγορουμένων — 3. αἱ ἀντιμισθίαι καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ἱατρῶν, χειρουργῶν, μαιῶν, πραγματογνωμόνων, καὶ ἐρμηνέων — 4. αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἐνόρκων — 5. τὰ πρὸς φύλαξιν τῶν σφραγίδων ἔξοδα, καθὼς καὶ τὰ τῆς κατασχέσεως — 6. τὰ τῆς διεκπεραιώσεως καὶ λοιπὰ τῶν δικαστικῶν γραμματέων δικαιώματα — 7. τὰ δικαιώματα

(1) Διὰ τοῦ Ν. ΑΡ' τῆς 30 Μαρτίου 1883 ὁρίσθη, ὅτι ἐκ τῶν δημοσίων ταμείων ἐπιτρέπεται καὶ προπληρωμὴ διὰ μεταγωγὴν ὑποδίκων, καταδίκων καὶ ὀφειλετῶν πρὸς τὸ δημοσίον ταμεῖον, ὅφελαι δὲ ὁ πρὸς ἔν δυνάμει χρηματικῶν ἐνταλμάτων τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργείων γίνεται ἡ προπληρωμὴ ἐξόδων μεταγωγῆς ὑποδίκων καὶ καταδίκων ὑπάλληλος νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς μηνὸς τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα τῆς χρήσεως τῶν πληρωθέντων χρημάτων.

τῶν κλητῆρων·—8. τὰ ἔξοδα τῆς πορείας καὶ διατριβῆς τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας, ἀπομακρυνομένων τῆς κατοικίας των, εἴτε—α' ἐπὶ σκοπῷ νὰ προσέλθουν εἰς τὸν τόπον τοῦ πραχθέντος κακουργήματος ἢ πλημμελήματος, χάριν ἀνακρίσεως ποινικῆς δίκης, εἴτε—β' ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀναλάβουν ἐγκαταστάσεως, παρέδρου, ἢ εἰσαγγελέως εἰς δικαστήριον συνέδρων ἢ εἰς εἰδικὸν δικαστήριον, εἴτε—γ' ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐπιχειρήσουν ἄλλην τινὰ δημοσίαν πρᾶξιν ἀφορῶσαν τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν·—9. τὰ ἔξοδα τῆς μετακομιδῆς ἐπιστολῶν καὶ φακέλλων ἀναγομένων εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις·—10. τὰ πρὸς ἐκτύπωσιν δικαστικῶν ἀποφάσεων, διατάξεων, καὶ κοινοποιήσεων ἔξοδα εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις·—11. τὰ τῆς ἐκτελέσεως ποινικῶν ἀποφάσεων·—12. τὰ πρὸς διευθέτησιν, ἐπιδιόρθωσιν, ἢ ἐνοικίασιν τῶν φυλακῶν τῶν ὑποδίκων·—13. τὰ ἔξοδα, ὅσα εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις ἐξομοιοῦνται μὲ τὰ τῆς ἀνακρίσεως· εἰς ταῦτα κατατάσσονται τὰ ἔξοδα—α'. διαδικασίας τινὸς γενομένης αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀφορώσης ἀπαγόρευσιν·—β'. τῶν ἐπιμελεία τοῦ εἰσαγγελέως γινομένων ἐγγραφῶν εἰς τὰ περὶ ὑποθηκῶν δημόσια βιβλία·—γ'. τῆς μετακομιδῆς τῶν ἐγγράφων ὁλοκλήρου δικαστικοῦ γραφείου ἢ μέρους αὐτῶν.

3. Δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας·—1. αἱ ἀντιμισθίαι τῶν ἀν' ἰληπτόρων καὶ συνηγόνων τῶν κατηγορουμένων, καθὼς καὶ τὰ δικαιώματα τῶν δικηγόρων, ἀδιαφόρως ἂν οὗτοι προσεκλήθησαν ἐξ ἐπαγγέλματος ἢ παρὰ τοῦ κατηγορουμένου·—2. αἱ ἀποζημιώσεις αἱ ἐνεκα τῆς πορείας τῶν ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῶν, προσκαλουμένων εἰς μαρτυρίαν ἐνώπιον ὁποιουδήποτε δικαστηρίου (ὅδε μολεταῦτα ἀρθρ. 70 ἀριθ. 2 καὶ 3 τῆς διατιμῆσεως)·—3. τὰ πρὸς τοιχοκόλλησιν τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, διατάξεων, καὶ κοινο-

ποιήσεων έξοδα εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις. Ἡ περὶ τῶν έξοδῶν τούτων φροντίς ἀνατίθεται εἰς τοὺς δήμους. — 4. τὰ έξοδα τῆς ἐνταφιάσεως ἀνθρωπίνων σωμάτων εὐρίσκομένων εἰς δημοσίας ὁδοὺς, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλον τόπον καὶ μὴ ζητουμένων παρὰ συγγενῶν. Τὰ έξοδα ταῦτα χορηγεῖ ὁ ἀνήκων δήμος, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν συγγενῶν. — 5. τὰ έξοδα τὰ διὰ τὴν εἰς τὰς ποινικὰς φυλακὰς παράδοσιν τῶν κακοδικασθέντων ταῦτα πληρώνονται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας * — 6. τὰ πρὸς συνοδείαν έξοδα ἐπαιτῶν καὶ ἀγυρτῶν, τῶν μὴ προσαγομένων εἰς τὰ δικαστήρια ταῦτα παρέχει ἡ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας * — 7. τὰ πρὸς μετακομιδὴν ἀπάντων τῶν ἀπὸ τῶν φυλακῶν δραπετευσάντων καταδίκων έξοδα, ἅπερ κατετίθεται ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, τῶν ναυτικῶν, ἢ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας, καθ' ὅσον ταῦτα εἰς ἐκάστην ἀνάγονται — 8. τὰ πρὸς διατήρησιν ὅλων τῶν ποινικῶν φυλακῶν καὶ ποινικῶν καταστημάτων έξοδα, ἅπερ πληροῦνται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας — 9. τὰ πρὸς μετακομιδὴν λιποτακτῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἢ τοῦ ναυτικοῦ, ταῦτα εἶναι εἰς βάρος τῶν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν γραμματειῶν. ** — 10. τὰ έξοδα τὰ προξενηθέντα ἐξ ἀνα-

* Ὑπαρχούσης διὰ τοῦ νόμου ΑΦΚ' τῆς 28 Μαρτίου 1887 τῆς ἐποπτείας καὶ διευθύνσεως τῶν φυλακῶν ἐν γένει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, καὶ αἱ δαπάναι αὗται ἐπιβαρύνουσι τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπ. τούτου, ἀναγόμεναι εἰς τὰς τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας.

** Ὡς ὁ λιποτακτὴς ἐκτελέσῃ ἐν λιποταξίᾳ ἄδίκημα, ἐφ' ᾧ ὑπάγεται εἰς τὰ τακτικά ποινικά δικαστήρια κατὰ τὸ ἀρ. 37 § 2 τῆς Πιν. Δικ., τὰ γενόμενα εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν αὐτοῦ έξοδα ὑπάρχοντα κατὰ τὴν ὁρθὴν τοῦ μακαρίτου Πατριανοπούλου παρατήρησιν, εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, τὰ δὲ ἐνεκὰ αὐτῆς ταύτης τῆς λιποταξίας αὐτοῦ έξοδα βαρύνουσι τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς ὃ ὑπάγεται ὁ λιποτακτὴς.

κρίσεως ἀρξαμένης ἐνώπιον τῶν στρατοδικείων ἢ ναυτοδικείων, ἢ εἰς διαδικασίας ἀρξαμένας ἐνώπιον τακτικῶν δικαστηρίων, κατ' ἀνθρώπων ὀφειλόντων νὰ ὑπηρετήσουν στρατιωτικῶς, ἀλλ' ἀπειθούντων εἰς τοῦτο, ἢ κατὰ λιποτακτῶν τὰ ἐξοδα ταῦτα προσφέρονται ἐπίσης πρὸς τῶν ἤδη εἰρημένων γραμματειῶν.—11. πᾶν ἄλλο ἐξόδον μὴ ἀφορῶν τὴν ἀνακάλυψιν, ἀνάκρισιν, καὶ τιμώρησιν τῶν κακουργημάτων, πλημμελημάτων, καὶ πταισμάτων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων τοῦ Ἀρείου Πάγου, τῶν κακουργηδίκων, τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν, ἐκτὸς τῶν ἐξαίρεσεων τῶν διαλαμβανόμενων εἰς τὸ Β' τμήμα τοῦ παρόντος διατάγματος.*

* Ἐγκύκλιος 15 Σεπτ. 1889 Ὑπουργείου Δικαιοσύνης.

Ἀφορμὴν λαβόντες ἐκ παραστάσεων διαφόρων Μοιραρχιῶν περὶ τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἐγκρινόμενων παρ' ἡμῶν λευβουχικῶν ἐκ λεπτῶν τριάκοντα κατ' ἄτομον δι' ἐκάστην ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ὑποδικῶν ἢ καταδικῶν μεταγομένων διὰ θαλάσσης ἀπὸ φυλακῆς εἰς φυλακὴν καὶ τῶν συνοδεούντων αὐτοὺς ὀπλιτῶν, κανονίζουεν ταῦτα ἐν τῷ μέλλοντι, σύμφωνα καὶ τῷ ἄρθρῳ 20 τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου ΔΧΚΗ' τοῦ 1887 περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ Β, Διατάγματος τῆς 14 Ἰανουαρίου 1888, ὡς εἴη.—Εἰς λεπτά πεντήκοντα κατ' ἄτομον ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τῶν τριῶν.—Εἰς λεπτά τεσσαράκοντα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τῶν ἑξ—καὶ εἰς λεπτά τριάκοντα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τῶν δέκα, προτίθεμεν δ' ὅτι ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μεταγυμνῶν μετὰ τῶν συνοδεούντων αὐτοὺς ὀπλιτῶν ὑπερβαίνει τοὺς δέκα, οἱ ἐπὶ κεφαλῇ τῆς συνοδείας θέλουσι προεργεσθαι εἰς ἰδίαν μετὰ τῶν λεμβεύχων συμφωνίας περὶ ἀναλόγου μειώσεως τῶν λεμβουχικῶν, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει θέλουσι λαμβάνει καὶ προσαρτῶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν αὐτῶν ἀποδείξεις τῶν ληπτῶρων, οἵτινες ἐν ταῖς λοιπαῖς περιπτώσει καθίστανται περιτταί, κατὰ τὴν ἀνω σημειωθέντα νόμον καὶ τὴν ἀπὸ 27 Μαΐου 1887 ΑΥΓ' τοιοῦτον.—Εἰς τὰς Μοιραρχίας πέμποντα ἱκανὰ τῆς παρότης ἀντίτυπα ὅπως κοινοποιηθῇ καὶ εἰς τὰς ὑπ' αὐτάς ὑπομοιραρχίας.

Ἐγκύκλιος Ὑπ. Δικαιοσύνης 3 Μαρτίου 1890.

Κατέπιν τῆς ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου π. ε. ὑπ' ἀριθ. 17269 ἐγκυκλίου

ἡμῶν ἀναγνωρίζοντες τὰς δυσκολίας τῆς ἐν τοῖς λιμέσι Μεσολογίου καὶ Στυλίδος ἐπιβίβασεως καὶ ἀποβίβασεως τῶν μεταγομένων ὑποδίκων ἢ καταδίκων καὶ τῶν συνοδεούντων αὐτοὺς ὁπλιτῶν, ὀρίζομεν τὰ κατ' ἄτομον πληρωτέα λεμβουχικὰ δι' ἐκάστην ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν ἐν τοῖς ἄνω λιμέσι, συμφώνως καὶ πρὸς τὸ ἀπὸ 26 Ἰουνίου π. ἔ. Β. Διάταγμα προκληθὲν διὰ τὸν κανονισμόν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, εἰς βραχυμὴν μίαν ἐπὶ ἀτόμων ἑνὸς μέχρι τριῶν, εἰς λεπτὰ δὲ πεντὴ κοντά ἀπὸ τεσσάρων ἀτόμων καὶ ἄνω, εἰσodήποτε καὶ ἂν ἡ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῶν κυρίων ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῶν ἐξόδων τῶν πρὸς μετακομιδὴν ὑποδίκων καὶ κατηγορουμένων δικαστικῶν ἐγγράφων, καὶ ἀντικειμένων συντείνοντων εἰς ἔλεγχον ἢ ἀπόλυσιν.

4. Οἱ κατηγορούμενοι καὶ ὑπόδικοι φέρονται πεζοὶ διὰ τῶν χωροφυλάκων ἀπὸ ἐνωμοτίας εἰς ἐνωμοτίαν.

5. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δὲν ᾔηται εἰς κατάστασιν ν' ἀρχίσῃ ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ πεζὸς τὴν πορείαν, τότε δύναται μὲν νὰ διαταχθῇ κατ' ἐξαιρέσιν ἢ μετακομιδῇ ἐφ' ἀμάξης ἢ ἐφ' ἵππων, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ μαρτυρικῷ ἱατροῦ ἢ χειρουργοῦ καὶ κατὰ ρητὴν αἴτησιν δικαστικῶν ὑπαλλήλων· ἡ αἴτησις θέλει πάντοτε ἀναφέρεται εἰς τὸ μαρτυρικόν, ὅπερ καὶ ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν αἴτησιν.

6. Ἡ αἴτησις αὕτη διευθύνεται πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ δήμου (δήμαρχον), ὅστις φροντίζει τὴν ὅσον ἐνεστὶν ὀλιγοέξοδον μετακομιδὴν.

7. Οἱ τὴν μετακομιδὴν διευθύνοντες ἐπισυνάπτουν, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν, εἰς ἕκαστον κατάλογον ἐξόδων ἐκπειραιθείσης μετακομιδῆς, τὸ πρωτότυπον τῆς αἰτήσεως, καὶ δίδουν εἰς τοὺς δημάρχους αἰτοῦντας ἀντίγραφα αὐτῶν ἐπικυρωμένα.

8. Ἐάν ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 διαλαμβανομένη περίπτωσις συμβῇ, ἐνῷ γίνεται ἡ μετακομιδὴ εἰς τόπον ὅπου δὲν εὐρίσκεται δικαστικὸς ὑπάλληλος, ἡ αἵτησις δύναται νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς μετακομιδῆς, ὅστις ὁμῶς βεβαίῳι προσηκόντως καὶ πιστοποιεῖ τὴν περίπτωσιν δι' ἄλλων, καί, φθάσας εἰς τὸν πιθανέστερον τόπον ὅπου εὐρίσκονται δικαστικὸι ὑπάλληλοι, φροντίζει παρὰ τούτων [καὶ ἀνανεοῖ δι' αὐτῶν τὴν αἵτησιν] ἢ ἀναγεωθῇ παρ' αὐτῶν ἡ αἵτησις.

9. Ἐπιτρέπεται πάντοτε εἰς τὸν ὑπόδικον καὶ κατηγορούμενον νὰ μετακομίζεται ἰδίαις δαπάναις ἐφ' ἀμάξης ἢ ἐφ' ἵππων, καθ' ὅσον ὑποτάσσεται εἰς τὰ προφυλακτικὰ μέτρα, ὅσα ὁ ἐπιτάττων τὴν μετακομιδὴν ὑπάλληλος ἢ ὁ ὁδηγὸς τῆς φυλακῆς διατάττει.

10. Τὰ διαδικαστικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ εἰς ἔλεγχον ἢ [ἀπόδειξιν] ἀπόλυσιν συντείνοντα ἀντικείμενα μετακομίζονται ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν καθ' ὁδὸν φύλαξιν τοῦ κατηγορουμένου· ἂν δὲ τοῦτο ἦναι ἀδύνατον ἐνεκα τοῦ βάρους ἢ τοῦ ὄγκου, ἡ μετακομιδὴ γίνεται κατ' ἔγγραφον ἐπιταγὴν τοῦ διατάττοντος αὐτὴν ὑπάλληλου μὲ τρόπον ὅσον ἔνεστι ὀλιγοῦς ὅδον· δίδεται δὲ συγχρόνως ἡ πρὸς διατηρησιν αὐτῶν ἀναγκαία προσοχή.

11. Τρόφιμα καὶ λοιπὰ ἀναποφεύκως ἀναγκαῖα παρέχονται εἰς τὸν μετακομιζόμενον ἐντὸς τῶν φυλακῶν τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ κειμένων. — ἂ ἐντεθῇ προξενηθέντα ἔξοδα ἐγγράφονται εἰς τὰ τακτικὰ ἔξοδα τῶν καταστημάτων τούτων, καὶ ὄχι εἰς τὰ γενικά δικαστικὰ ἔξοδα· εἰς τοὺς τόπους δέ, ὅπου δὲν ὑπάρχουν φυλακαί, οἱ προϊστάμενοι τῶν δήμων παρέχουσι τὰ ἀναποφεύκτως ἀναγ-

κατὰ ταῦτα· τὰ δὲ ἔνεκα τούτων ἔξοδα ἐγγράφονται εἰς
 τὰ γενικά τούτων δικαστικά ἔξοδα.

Ἐγκύκλιος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης 27 Ἀπριλίου 1883.

Παρατηρήσαντες, ὅτι ἐν τισι περιστάσεσιν ὑπεβλήθησαν ἡμῖν πρὸς
 ἑκδόσιν χρηματικῶν ἐντάλματιν πίνακες ποινικῶν ἢ ἱεροδικαστικῶν
 δικαιωμάτων στηριζόμενοι ἐπὶ παραγγελιῶν ἐκπροθέσμως προσαχθεῖσιν
 παρὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 11 τῆς Ποινικῆς Διατιμῆσεως,
 ἐκ τούτου δὲ ὑποπευθέντες μὴ τυχὸν λαμβάνη χώραν ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν
 κατάχρησις τις ἐκ μέρους τῶν δικαιούχων διὰ τῆς διπλῆς ὑποβολῆς τῶν
 αὐτῶν δικαιολογητικῶν, ἐντελλόμεθα ὑμῖν, ὅπως ἐν τῷ μέλλοντι ἅμα τῇ
 ἐξελέγξει καὶ θεωρήσει τῶν τριμηνησίων πινάκων ποινικῶν ἢ ἄλλων
 δικαιωμάτων καταστρέψετε τὰς πρὸς ἐκτέλεσιν σχετικὰς παραγγελίας,
 ἐντάλματα ἢ ἀντίγραφα ἀποφάσεων διὰ δύο γραμμῶν γιναστί φερομένων
 ἐφ' ἐκάστης τούτων, ἐφ' ἧς δεόν νὰ μονογραφῇ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς θεωρή-
 σεως ἀρμόδιος ὑπάλληλος.

12. Ἄνευ ἰδιαίτερας διαταγῆς τοῦ διοικητοῦ τὴν
 χωροφυλακὴν τοῦ νομοῦ ἀξιωματικοῦ, οἱ χωροφύλακες
 δὲν δύνανται νὰ φέρουν τὸν ὑποδικὸν ἢ τὸν κατηγορού-
 μενον μακρύτερα τοῦ πρὸς ἐσχοῦς σταθμοῦ τῆς χωρο-
 φυλακῆς.

13. Ἐάν, κατὰ τὰ ἀρθρὰ 316—321 τοῦ περὶ ποιν.
 δικον. νόμου, εἰς διαδικασίαν τι ἂ ἀφορῶσαν νέθευσιν ἐγ-
 γράφων, δικαστικοὶ γραμματεῖς, συμβολαιογράφοι, δι-
 κηγόροι, καὶ κλητῆρες, ἐπιτετραμμένοι δυνάμει τῆς ὑ-
 πηρεσίας τῶν τὴν φύλαξιν τῶν ἐγγράφων, ἐμφανίζονται
 εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου, ἢ ἐνώπιον ἀνακριτοῦ,
 διὰ νὰ ἐπιδείξωσι τὸ ὡς πλαστὸν προσβαλλόμενον ἢ τὸ
 πρὸς συμπαραβολὴν προσαγόμενον ἐγγράφον, λαμβάνου-
 σιν, ἐκτὸς τῆς ἔνεκα τῆς πρὸς ἀποζημιώσεως, διὰ
 πάσαν ἀπασχόλησιν τριῶν ὥρων τὰ ἐπόμενα δικαιώματα·
 —1. δικαστικὴ γραμματεὺς δρ. 2. —2. συμβολαιογρά-
 φοι καὶ δικηγόροι δρ. 1.—3. κλητῆρες λεπτ. 50. —
 Οἱ ρηθέντες οὗτοι ἔχουσι πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μετα-
 κομίζωσι καὶ ἐπιδεικνύωσι αὐτοπροσώπως τὰ ἐγγράφα

ταῦτα· ὅθεν καὶ δὲν δύναται τις νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ ἵνα ἐμπιστευθῶσι ταῦτα εἰς ἄλλον τινά. — Ἰδιῶται διακάτοχοι τοιούτων ἐγγράφων λαμβάνουσιν ἕνεκα τῶν αὐτῶν ἔργων πρὸς ἀποζημίωσιν δραχ. 1.

14. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 13, τὰ ἐξοδα τῆς πορείας καὶ διατριβῆς τῶν μὲν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ἀναφερομένων ὑποκειμένων λογίζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθ. 66 ἀριθ. 2, τῶν δὲ κλητῆρων κατὰ τοὺς τοῦ ἄρθ. 66 ἀριθ. 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν ἀντιμισθιῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἱατρῶν, χειρουργῶν, μαϊωτῶν, ἐμπειροτεχνῶν, καὶ ἐρμηνέων.

15. Ἐκαστος ἱατρὸς ἢ χειρουργὸς λαμβάνει.—1. δι' ἐκάστην ἐπίσκεψιν διαταχθεῖσαν ἐξ ἐπαγγέλματος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς τυχόν ἀναγκαίας ἀναφορᾶς, ἢ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 διαλαμβανομένου μαρτυρικοῦ ὁρ. 2.—Δὲν δίδεται ἰδιαιτέρον δικαίωμα ἕνεκα τῆς τυχόν γενομένης πρώτης ἐπιδέσεως εἰς ἐπίσκεψιν ἐκτελεσθεῖσαν κατ' αὐτεπάγγελτον διαταγὴν.—2. Διὰ τὴν ἀνατομὴν ἀνθρωπίνων σωμάτων, καὶ δι' ἐργασίας προξενούσας πλειότερας δυσκολίας (ἄρθ. 157 τῆς ποιν. δικονομίας) παρὰ τὴν ἐπίσκεψιν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἀριθ. 1 διαλαμβανομένων δικαιωμάτων, προσέτι δραχ. 4.—Ἐπιφυλάττεται εἰς τοὺς ἱατροὺς καὶ χειρουργοὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσουν μεγαλειτέραν ἀποζημίωσιν ἕνεκεν ἐπιπόνων ἐργασιῶν, εἴταν τὰ ἐξοδα εἶναι εἰς βᾶρος τῶν ἰδιωτῶν, καὶ οὗτοι εἶναι εἰς κατάστασιν μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῶν λοιπῶν ποινικῶν ἐξόδων νὰ παρέξωσιν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτῶν περιουσίας τοιαύτην μεγαλειτέραν ἀποζημίωσιν.

16. Μαῖται λαμβάνουν διὰ πᾶσαν ἐπίσκεψιν διαταχθεῖσαν ἐξ ἐπαγγέλματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 547 ἀριθ. 1 τῆς ποιν. δικονομίας, δραχ. 1.

17. Τὰ ἀναλωθέντα εἰς τὰ πρὸς ἱατρικὰς ἐργασίας ἀπαιτούμενα πληρόνεται ἰδίως.

18. Δὲν δίδεται ἀποζημίωσις διὰ θεραπείαν γενομένην μετὰ τὴν πρώτην ἐπίδεσιν, ἢ δι' ἐπισκέψεις μὴ διαταχθείσας ἐξ ἐπαγγέλματος.

19. Ἐκαστος πραγματοποιώμων (ἄρθρ. 98, 107 καὶ 175 τῆς ποιν. δικονομίας) καὶ ἐρμηνεύς (ἄρθρ. 130, 407, ἀριθ. 7, 458 ἀριθ. 15 τῆς ποιν. δικονομίας) λαμβάνει, ἐὰν κάμῃ ἀπαίτησιν (ἄρθρ. 128 τῆς ποιν. δικονομίας), διὰ πᾶσαν ἐνασχόλησιν τριῶν ὥρων, καὶ διὰ πᾶσαν γνωμοδότησιν συνταχθεῖσαν ἐγγράφως (ἄρθρ. 109 τῆς ποιν. δικονομίας) τέλος δραχ. 2.

— Ὅμοιως διὰ πᾶσαν τοιαύτην ἐνασχόλησιν ἐν καιρῷ νυκτός δραχ. 3.

— Ἐν διαστήματι 24 ὥρων δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν ἐμὴ 2 ἐργασίαι τῆς ἡμέρας (3 ὥρων ἐκάστη) καὶ μία τῆς νυκτός.

20. Εἰς ἐγγράφους μεταφράσεις, ἐκάστη σελὶς 20 στίγων, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἐμπεριέχει 16—18 συλλαβάς, πληρόνεται ἀνὰ λεπτ. 30.

21. Οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 66 ἀριθ. 1 καὶ 2 τῆς διατιμήσεως ἐφαρμόζονται εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῶν πρὸς πορείαν καὶ διατριβὴν ἐξόδων τῶν ἀνω ρηθέντων ὑποκειμένων, ὅταν οὗτοι ἀπαιτήσωσι τὰ ἐξόδα ταῦτα (ἄρθρον 128 τῆς ποινικῆς δικονομίας).

22. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς οἱ ἀνωτέρω ρηθέντες ἐμφανίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ ἢ εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν, καὶ ἀπαγγέλλουσι τὰ περὶ τῶν [ὁμολογιῶν] πληροφοριῶν, ἐπισκέψεων ἢ ἀναφορῶν αὐτῶν, λαμβάνουν κατ' αἵτησιν (ἄρθρ. 128 τῆς ποιν. δικονομίας) δικαιώματα ἴσα μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 23 καὶ 24 τῆς διατιμήσεως διὰ τοὺς μάρτυρας προσδιορισθέντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀπαιτήσουν
οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἑνορκιστοί.

¹
προσ-
σπῆσθ. **Χ 23.** Ἐκαστος αὐτεπαγγέλτως προσκληθεὶς ἢ προ-
σαχθεὶς μάρτυς (ἄρθρα 72 καὶ 128 τῆς ποινικῆς δικο-
νομίας) λαμβάνει διὰ πᾶσαν ἡμέραν, καθ' ἣν παραιεῖ
τὰ ἔργα ἢ τὰς ὑποθέσεις του . . . δραχ. 1.

Β. Διάταγμα τῆς 21 Σεπτ. 1837.

Ἄρθρ. 1. Ἐκαστος εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις προσκληθεὶς ἢ προσαχθεὶς
μάρτυς ἔχει δικαίωμα εἰς τὴν παρὰ τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως ἀποζη-
μίωσιν ὀριζομένην λόγῳ τῶν ἐξόδων τῆς πορείας καὶ διαμονῆς του καὶ
ἐάν διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του δὲν εἰσπύρεσε νὰ ἐμφα-
νισθῇ ἐγκαίρως, ἢ ἐμφανισθεὶς, νὰ ἐξετασθῇ παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρ-
χῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας προσεκληθῇ.

²
ὑψ. αὐτ. **24.** Γυναῖκες πρὸς μαρτυρίαν καλούμεναι, καὶ παῖ-
δες ἡλικίας κατωτέρω τῶν 15 ἐτῶν, καθ' ἣν περίπτω-
σιν αἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐξετάζονται πρὸς ἀπλὴν πληρο-
φορίαν, λαμβάνουν διὰ πᾶσαν ἡμέραν . . . λεπ. 50.

25. Οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρ. 65 ἀριθ. 2 ἐφαρμόζονται,
ὅταν πρόκηται νὰ λογισθῶσι τὰ πρὸς πορείαν καὶ διατρι-
βὴν ἐξόδα τῶν μαρτύρων. Εἰς τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 69 καὶ
70 πρὸς αὐτοὺς διδόμενα διατριβῆς ἐξόδα συμπεριλαμ-
βάνονται τότε καὶ τὰ ἐν τοῖς ἄρθρ. 23 καὶ 24 ὀρισθέντα
δικαιώματα.

26. Ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοί, προσκαλούμενοι εἰς
μαρτυρίαν κατὰ τὸ ἄρθρ. 192 ποιν. δικονομίας, δὲν
λαμβάνουν κανέν ἐίδος δικαιώματος μαρτύρων. Περὶ δὲ
τῆς ἀποζημιώσεως αὐτῶν ἕνεκα τῆς ἀναγκαίας διατρι-
βῆς τῶν ἐκτὸς τοῦ τόπου τῆς ἐφεδρείας τῶν, ἴδε ἄρθρ.
70 ἀριθ. 2 καὶ 3 τῆς διατιμῆσεως.

Χ Νόμος ΓΓ ΛΑ Ζ' (1909)

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

27. Όλοι οἱ μάρτυρες, οἱ λαμβάνοντες μισθὸν κατὰ συνέπειαν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας των, δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσουν εἰμὴ μόνον τὴν ἐν τοῖς ἄρθροις 66, 69, 70 ὀρισθεῖσαν ἀποζημίωσιν τῆς πορείας τῆς διατριβῆς· λαμβάνουν δὲ καὶ ταύτην μόνον καθόσον αὐτοὶ τὸ ζητήσουν. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τοὺς χωροφύλακας.

28. Τὰ δικαιώματα τῶν μαρτύρων τότε μόνον εἶναι εἰς βάρος τοῦ δημοσίου, ὅταν οἱ μάρτυρες προσκινῶνται κατὰ πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως, ἢ δυνάμει διαταγῆς τινος αὐτεπαγγέλτως ἐκδοθείσης (ἄρθρ. 29 ἐδ. 2).

29. Τὰ δικαιώματα τῶν μαρτύρων προσκαλεσθέντων κατ' αἴτησιν τῶν κατηγορουμένων (ἄρθρ. 166 καὶ 176 τῆς Ποιν. Δικ.), τῶν ιδιωτῶν κατηγορῶν (ἄρθρ. 293, 295 καὶ 300 τῆς αὐτῆς), ἢ τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων (ἄρθρ. 302, 303 καὶ ἀκολ. τοῦ περὶ Ποιν. Δικ. Ν.), εἶναι εἰς βάρος ἐκείνων, ὅσοι ἐπρεκάλεσαν τὴν κλήσιν αὐτῶν. — Ἐν περιπτώσει ἀθωώσεως ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν κατηγορῶν του, ἔνεκα τῶν ἐξόδων τῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ πρὸς προσαγωγὴν οὐσιωδῶν μαρτύρων.

30. Τὰ δικαιώματα καὶ ἐξοδα τῆς πορείας καὶ διατριβῆς τῶν ἐνόρκων πληροῦνται συμφώνως μὲ τοὺς ὀρίσμοὺς τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. (*)

31. Οἱ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν σημεῖοι ρητῶς εἰς τὸ περὶ πληρωμῆς ἐνταλμα, τὸ εἰς τοὺς μάρτυρας καὶ ἐνόρκους (**) διδόμενον, ὅτι ἐζητήθη τὸ τέλος.

(*-**) Διὰ τοῦ 59 ἄρθρου τοῦ νόμου ΒΚΗ' τῆς 20 Ἰουλίου 1892 καθιεργήθη πᾶσα περὶ οἰκισμῶν ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων διάταξις

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τῶν ἐξόδων τῶν πρὸς φύλαξιν ἐπιτεθειμένων σφραγίδων
πράξεως τιнос, καθὼς καὶ τῆς κατασχέσεως.

32. Πρὸς φύλαξιν—1. δικαστικῶς ἐπιτεθειμένων σφραγίδων (ἄρθρ. 136, 137, 157, 172, 174, 177, 178 ποιν. δικονομίας)· —2. ἰχνῶν περαιωθείσης ἀξιοποίνου τινὸς πράξεως (ἄρθρ. 157 ποιν. δικονομίας)· —3. ὅλκου τινὸς ἀποκλεισθέντος, ἐν περιπτώσει οἰκιακῆς ἐπισκέψεως (ἄρθρ. 176 ποιν. δικονομίας), διορίζεται τότε μόνον ἰδιαίτέρως φύλαξ, ὅταν δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰκότως τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ὅλκου.—Εἰς τοιαύτην περίπτωσηιν, ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος διορισθεὶς φύλαξ λαμβάνει ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν δραχμὴν 1.

33. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 32 διαλαμβανόμεναι ἐργασίαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιτραπῶσιν εἰς γυναῖκας, ἐπὶ ὑποθέσεων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμεδιότητα τῶν συνέδρων καὶ τῶν πλημμελειοδικῶν.

34. Ζῶα καὶ ἄλλα εἰς φθοράν ὑποκείμενα ἀντικείμενα δὲν δύνανται, ὅποιονδῆποτε καὶ ἂν ᾖναι τὸ αἷτιον τῆς κατασχέσεως, νὰ μείνωσι πλειότερον τῶν 8 ἡμερῶν ἐν τὸς τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπαύσεως, ἢ ὑπὸ κατάσχεσιν. Ἡ προσωρινὴ διάλυσις τῆς φυλάξεως αὐτῶν δύναται νὰ διαταχθῇ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας ταύτης. — Ἐὰν ταῦτα δὲν δύνανται ἢ δὲν πρέπη νὰ ἀποδοθοῦν, πωλοῦνται διὰ πλειστηριάσεως, τὰ δὲ τῆς κατασχέσεως ἐξόδα λαμβάνονται ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν πωληθέντων ἀμέσως μετὰ τὰ ἐξόδα τῆς πωλήσεως, κατὰ προτίμησιν ὅλων τῶν λοιπῶν. (*)

(*) Πρόκειμένου περὶ ζῶων κατασχθέντων ἔκτα παρανόμου βοσκῆς, ἐφαρμόζονται νῦν τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9 τοῦ νόμου 'ΑΦΚΣ' τῆς 27 Μαΐου 1887 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 'ΑΨΟ' τῆς 8 'Απρι-

35. Ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ ἀνακριτὴς διατάττει περὶ τῆς προσωρινῆς διαλύσεως τῆς κατασχέσεως ἢ μεσεγγυήσεως, ἀφοῦ δοθῇ ἐγγύησις καὶ πληρωθῶσι τὰ πρὸς κατάσχεσιν ἢ μεσεγγύησιν ἔξοδα. Ὅταν δὲ πρόκηται νὰ πωληθοῦν τὰ ἤδη ἀναφερθέντα ἀντικείμενα, οἱ εἰρημένοι ὑπάλληλοι διατάττουν τὴν πώλησιν. — Ἡ πώλησις αὕτη γίνεται εἰς πλειστηριασμοῦ εἰς τὴν προσεχῇ ἀγοραίαν ἡμέραν· ἡ δὲ ἡμέρα τοῦ πλειστηριασμοῦ κοινοποιεῖται 24 ὥρας πρότερον διὰ τοιχοκολλήσεως, ἐκτὸς ἂν ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος, ἕνεκα τῆς εὐτελοῦς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου, διέταξε τὴν πώλησιν ἄνευ διατυπώσεων· εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην ὁ ὑπάλληλος ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν περὶ πωλήσεως διαταγὴν. — Τὸ ἀντίτιμον τῶν πωληθέντων κατατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον δικαστικὸν γραμματέα, μέχρις οὗ διαταχθῇ περὶ αὐτῶν εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀπόφασιν.

36. Διὰ νὰ φυλαχθῇ ὁ συλληφθεὶς ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ οἰκῇ κατὰ τὸ ἀρθρ. 227 τῆς ποιν. δικονομίας, πρέπει νὰ δοθῇ ρητὴ ἐγγραφὸς ἀδεία παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως, ὅστις δὲν δύναται νὰ τὴν δώσῃ εἰμὴ ὅταν ὑπάρχουν οὐσιώδεις αἰτίαι. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ φυλακισθεὶς πληροῖν τὸν φυλάττοντα αὐτὸν χωροφύλακα, ἢ, ἐν ἑλλείψει τούτου, τὸν παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως διαταχθέντα καὶ ἰδίως εἰς τοῦτο [ὑποχρεωθέντα] ὑποχρεωτέον διὰ πᾶν διάστημα 24 ὥρῶν . . . δραχ. 1.

ἵου 1889, καθ' ἃ, ἂν μὴ ἐμφανισθῇ ὁ κύριος ἢ ὁ φύλαξ τῶν κατασχθέντων ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ἡ ἀπτυνομικὴ ἀρχὴ παραδίδωσιν αὐτὰ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἐν οὗ τῇ περιφερείᾳ ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, οὗτος δὲ ἐκποιεῖ αὐτὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ παρέλευσιν δύο ἡμερῶν ἄνευ προηγουμένης ἀηλοποιήσεως. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ἐμφανισθῇ μὲν ὁ κύριος ἢ ὁ φύλαξ, ἀλλὰ δὲν καταβάλλῃ τὰ νόμιμα δικαιώματα τῆς συλλήψεως καὶ τῆς διατροφῆς, ἀλλὰ τότε κρατοῦνται πρὸς ἐκποίησιν αὐτῶν καὶ ἀπότησιν τῶν ἀνωτέρων δικαιωμάτων ἐκ μὲν τῶν μεγάλων ζώων δύο, ἐκ δὲ τῶν μικρῶν δέκα κατ' ἀνώτατον ὅρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

*Περὶ διεκπεραιωτικῶν καὶ ἄλλων δικαιωμάτων
τῶν δικαστικῶν γραμματέων.*

37-40. (*)

41. Ὁ δικ. γραμματεὺς, παρευρισκόμενος εἰς ἐκτελέσεις θανατικῶν ἀποφάσεων, συντάττων τὰ πρακτικὰ τὰ διαλαμβανόμενα ἐν τῷ ἄρθρ. 54^β τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ μηνύων εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τὴν περαιώσιν τῆς ἐκτελέσεως, διὰ νὰ γίνεταί σημεῖωσις αὐτῆς εἰς τὸν περὶ θανάτων κατάλογον, λαμβάνει ἀδιαφόρως ἂν ἔγιναν μία ἢ πλείοτε ἐκτελέσεις κατὰ συνέπειαν μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως συνάμα . . . δραχ. 5.

42. (Παραλείπεται ὡς καταργηθέν).

43. Εἰς ὑποθέσεις ὑπαγομένας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν, ἀπόγραφον ἢ ἀντίγραφον ἐγγράφων ἀποσπλεπόντων τὴν διαδικασίαν δὲν δίδεται εἰς τοὺς διαδίκους ἄνευ ρητῆς ἐγκρίσεως τοῦ παρὰ τοῖς ἐφέταις εἰσαγγελέως· δίδεται δὲ εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἀπλῇ αἰτήσει, ἰδίᾳ ὁμῶς αὐτῶν δαπάνῃ, ἀπόγραφον τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, τῆς μηνύτεως, τῶν βουλευμάτων, καὶ τῶν ὀριστικῶν ἀποφάσεων.

44. (Παραλείπεται ὡς καταργηθέν).

45. Τὰ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τῶν συνηγόρων τῶν ὑποδίκων ἢ κατηγορουμένων διὰ ζώσης ἀπαγγελθέντα δὲν ἐγγράφονται εἰς τὰ ἀπόγραφα τῶν ἀποφάσεων, εἰμὴ μόνον αἱ προτάσεις αὐτῶν.

(*) Τὰ ἄρθρα 37—40 καταργήθησαν ὑπὸ τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου, καταργήσαντος ἐν γένει τὰ διεκπεραιωτικὰ δικαιώματα.

46. Ὅσακις ἀποστέλλονται ἐγγράφα ποινικῆς τινος διαδικασίας εἰς ἄλλο δικαστήριον, ἢ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεῖαν, ἀποπέμπονται ἄνευ ἐξαιρέσεως τὰ πρωτότυπα αὐτῶν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἡ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεία σημειοῖ ἰδίως ἐγγράφα μὴ δυνάμενα νὰ ἐκδοθοῦν εἰμὴ εἰς ἀντίγραφα ἢ εἰς ἀποσπάσματα.

47. Ἀποστελλομένων ἐγγράφων διαδικασίας, ὁ δικαστικὸς γραμματεὺς συντάττει κατάλογον αὐτῶν χωρὶς νὰ ζητῇ δικαίωμα ἐνεκκ τούτου.

48. Δὲν ἐκδίδονται ἀκόγραφα ἐκτελεστὰ δικαστικῶν ἀποφάνσεων, ἀποφάσεων, καὶ βουλευμάτων, εἰμὴ ὅταν οἱ διάδικοι, χάριν τῶν ὁποίων ἐγιναν, ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς ζητήσῃ τοῦτο.

49. (Παραλείπεται ὡς καταργηθέν).

50. Ἀπαγορεύομεν αὐστηρότατα εἰς τοὺς δικαστικοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς βοηθοὺς αὐτῶν νὰ λαμβάνουν, εἴτε λόγῳ ταχείας ἐκπεραιώσεως, εἴτε ὡς φιλοδώρημα, ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλη αἰτία, ἄλλα ἢ μεγαλότερα δικαιώματα παρὰ τὰ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ὑπὲρ αὐτῶν ὀρισθέντα. Εἰς περίπτωσιν παραβάσεως ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας καὶ τιμωροῦνται πειθορῆχως, ἐπιφυλαττομένης πάντοτε τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ 461 ἄρθρ. τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἂν ὑπάρχῃ εἰς τοῦτο ἀφορμή.—Διατάττομεν τοὺς εἰσαγγελεῖς νὰ μηνύουν καὶ καταδικάζουν αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' ἐγκλησιν τῶν διαδίκων τὰς καταχρήσεις τῶν ὁποίων ἤθελον λάβει γνώσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Περὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν κλητῆρων. (*)

51-52. (Παραλείπονται ὡς ἄχρηστα).

κ 2780α. x 53. Οἱ κλητῆρες δύνανται ν' ἀπαιτήσουν, — 1. διὰ νόμον τὰς κοινοποιήσεις — α'. τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 56, 75, 76, 110, 114, 118, 149, 120, 122, 144, 161, 163, 167, 173, 175, 190, 192, 211, 248, 274, 293, 295, 300, 303, 314, 325, 332, 336, 340, 357, 488, 527 ἀριθ. 1, 567 τῆς ποιν. δικονομίας διαλαμβανομένων κλήσεων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν παρ' αὐτῶν κατὰ τὰ ἄρθρ. 146 καὶ 149 τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ ἄρθρ. 62 τοῦ ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων διδομένων ἀποδεικτικῶν λεπ. 25. Διὰ τὰς διὰ ζώσης κλήσεις, τῶν ὁποίων γίνεται μνεῖα ἐν τοῖς ἄρθρ. 138 καὶ 145 τῆς ποιν. δικονομίας λεπ. 15. — β'. τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 37 ἀριθ. 2, 3, 6, 7, 8, τῆς διατιμήσεως ἀναφερομένων ἐγγράφων, καθ' ὅσον αὐταὶ ἐγίναν παρ' αὐτῶν. λεπ. 25. — γ'. τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 19, 22, 40, καὶ 62 τοῦ ὁργ. τῶν δικαστηρίων διαλαμβανομένων ἐγγράφων λεπ. 25.

(*) Διὰ τοῦ νόμου ΥΜΔ' τῆς 29 Ἰουνίου 1871 περὶ ἐνμίσθων κλητῆρων ὠρίσθη ὅτι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πλημμελειοδικείων, ἀνακριτῶν, εἰσαγγελέων, πταισματοδικείων κτλ. διορίζονται δικαστικοὶ κλητῆρες, ἀποζημιούμενοι μνησιαίως διὰ τὴν κοινοποίησιν ποινικῶν δικογράφων, ἐκτέλεσιν ἐνταλμάτων κτλ. κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ὅθεν αἱ διατάξεις οὐ μόνον τῶν ἄρθρ. 51 καὶ 52, ἀλλὰ καὶ τοῦ 53 εἰσὶν ἄχρηστοι ὅλως ὡς πρὸς τὰ δικαιώματα τῶν κλητῆρων. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 57 κανονίζονται κατὰ τὸ ἄρθρ. 53 § 2 καὶ 5 τὰ δικαιώματα τῶν χωροφυλάκων, ὅσας ἐκτέλεσις ἐνταλμάτων ἢ ἀποφάσεων ἐνεργεῖται ὑπὸ χωροφυλάκων, κρίνομεν σημειωτέον ὅτι τὰ δικαιώματα ταῦτα καταβάλλονται εἰς παλαιὰς δραχμάς, ἅτε μὴ ὑπαχθέντα εἰς τὸν νόμον περὶ πληρωμῆς τῶν μισθῶν κτλ. εἰς νέας δραχμάς. — Τὰ δὲ χορηγητέα εἰς τοὺς κλητῆρας

- 2. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνταλμάτων [προσαγωγῆς] συλλήψεως, τὴν κοινοποίησιν καὶ ἀντιγραφὴν αὐτῶν, εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς διαγραφομένας ἐν τοῖς ἄρθροις 138, 197, 200, 209, 210, 211, 219, 222, 321, 334, 380, 381, 425, καὶ 552 τῆς ποιν. δικονομίας . . . δρ. 2.
- 3. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνταλμάτων φυλάξεως, τὴν κοινοποίησιν καὶ ἀντιγραφὴν αὐτῶν, εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς διαλαμβανομένας ἐν τοῖς ἄρθρ. 208, 310, 212, 228, καὶ 229 . . . δρ. 1 1]2.
- 4. διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνταλμάτων φυλακίσεως καὶ τὴν κοινοποίησιν καὶ ἀντιγραφὴν αὐτῶν εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς διαγεγραμμένας ἐν τοῖς ἄρθρ. 140, 159, 182, 189, 207, 209, 245, 367, 368, 369, 417, 591, 531 τῆς ποινικῆς δικονομίας . . . δραχ. 5.
- 5. διὰ τὴν σύλληψιν καὶ φυλάκισιν καταδίκην τινὸς πρὸς ἐκτέλεσιν. — α'. ἀποφάσεως πταισματοδικῶν δραχμᾶς 2. — β'. ἀποφάσεως πλημμελειοδικῶν δραχ. 5. — γ'. ἀποφάσεως καταγινωσκούσης δεσμῶν ἢ ποινὴν θανάτου. . . δραχ. 12.
- 6. διὰ τὴν ἐκ τῆς φυλακῆς ἀπαγωγὴν φυλακισμένου τινός, τὴν πρὸς τοὺς δικαστὰς συνδεῖαν του, καὶ τὴν εἰς τὴν φυλακὴν ἐκ νέου παράδοσίν του . . . λεπ. 10.
- 7. διὰ τὴν ἀντιγραφὴν ὅλων τῶν ἤδη ἀναφερθέντων

τοῦ δικαστηρίου τῶν κακούργιοδικῶν ὠρίσθησαν διὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος διατάγματος.

Β. Διάταγμα τῆς 5 Σεπτεμβρίου 1839.

Ἐγκρίνομεν νὰ ἐπιχορηγῆται εἰς ἕκαστον κλητῆρα τοῦ ἀκροατηρίου τῶν κακούργιοδικῶν κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως μέχρι τῆς διαλύσεως τῶν δικαστηρίων τούτων ἀντιμισθία δραχμῆς πληρωτέα ἀπὸ τὸ κεφάλαιον Β' ἄρθρ. 1 τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῆς γραμματείας ταύτης.

ἐγγράφων, καθὼς ἐπίσης καὶ ἄλλων, τῶν ὁποίων δίδεται ἀντίγραφον, ἀνὰ πᾶσαν σελίδα 28 στίχων, ἐκάστη τῶν ὁποίων περιέχει 14—16 συλλαβάς. . . . λεπτ. 10.
 — Ὁ ὑπολογισμὸς γίνεται κατὰ τὸ ἄρθρον 38 τῆς διατιμήσεως· 8. διὰ τὴν πρὸς τὸν δεσμοφύλακα ἐπίδειξιν τῶν φυλακίσεως, φυλάξεως, ἀπολύσεως, ἢ παραπομπῆς ἐνταλμάτων, ἢ τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 54⁴ τῆς ποιν. δικονομίας διαλαμβανομένου ἀποσπάσματος τῆς ποιν. ἀποφάσεως, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς παρουσίας τοῦ κλητῆρος εἰς τὴν ἐπὶ τῶν καταλόγων τῶν φυλακισμένων κατὰ τὰ οὗτοι ἄρθρ. 230, 231, καὶ 232 ὠρισμένα ἐγγραφήν, ἐπιγραφήν, ἢ σθέσιν, καὶ τῆς εἰς τὸν δικαστικὸν γραμματεῖα ἀποδόσεως τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 54⁵ διαλαμβανομένου ἀποδεικτικοῦ λεπτ. 10. (*)

54—56. (Παραλείπονται ὡς ἄχρηστα).

57. Ἐάν, μὲ ὅλας τὰς ἐρεῦνας τοῦ κλητῆρος, ὁ ὑπόδικος, κατηγορούμενος, ἢ κατάδικος δὲν δύναται νὰ συλληφθῇ, ὁ μὲν κλητὴρ παραδίδει εἰς τὸν ἀρμόδιον δικαιοκτῆν τῆς χωροφυλακῆς ἀντίγραφον τῆς δικαστικῆς διατάξεως τῆς ἐπιταττοῦσης τὴν σύλληψιν, ὁ δὲ διοικητὴς τῆς χωροφυλακῆς διατάττει ἀμέσως τοὺς ὑπ' αὐτὸν νὰ βοηθήσουν πᾶντὶ τρόπῳ τὸν κλητῆρα εἰς τὰς ἐρεῦνας του. Ὑποχρεοῦμεν ρητῶς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς δημοσίας δυνάμεως καὶ τῆς ἀστυνομίας νὰ δίδουν εἰς τοὺς κλητῆρας τὴν ζητουμένην παρ' αὐτῶν ἀντίληψιν καὶ βοήθειαν, χωρὶς ν' ἀπαιτοῦν ἕνεκα τούτου οἰανδήποτε πληρωμὴν, ἐπὶ ποινῇ ἀναλόγῳ τῆς βαρύτητος τῆς ὑποθέσεως. Ἐάν ὅμως χωρεφύλαξ ἢ ἄλλος τις τῆς ἐνόπλου δυνάμεως, ἐπιτετραμμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 216 τῆς ποιν.

(*) Τὸ ἄρθρον 53 εἶναι τανῦν χρήσιμον μόνον καθ' ὅσον κατὰ τὸ ἄρθρον 57 λαμβάνει ὁ χωρεφύλαξ τὰ ἐν αὐτῷ ἀριθ. 2 καὶ 5 ὀριζόμενα κλητορικὰ δικαιώματα φυλακίσεως.

οικονομίας τὴν ἐκτέλουν ἐντάλματος φυλακίσεως, ἀνακαύψη, συλλάβη καὶ φέρη ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ κλητῆρος, τὸν ὑπόδικον, κατηγορούμενον, ἢ καταδικασθέντα, λαμβάνει τότε τὰ ἀνωτέρω ὁρισθέντα φυλακίσεως δικαιώματα.

(**) Ἐγκ. Ὑπουργείου Δικαιοσύνης 22 Σεπτεμβρίου 1884.

Οἱ πέντε καὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν χωροφυλάκων κατὰ τὰ ἄρθρα 53 καὶ 57 τῆς Ποινικῆς Διατιμήσεως ἐπὶ μὲν ὑποβάλλονται ἡμῖν ἐκπροθέτως, παρὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ περὶ ἐκκαθαρίσεως κλπ. Β. Διατάγματος, ὅτε δὲ στηρίζονται εἰς ἐντάλματα βιαιᾶς προσαγωγῆς ἀνευ ἀπολύτου ἀνάγκης ἐκδοθέντα παρ' ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ἢ εἰς ἀποσπασματα ποινικῶν ἀποφάσεων ἐκδοθεισῶν κατ' ἀντιμωλίαν, ὅτε οὐδεμία ὀφείλεται ἀποζημίωσις πρὸς τὸν χωροφύλακα τὸν ὀδηγήσαντα τὸν καταδικασθέντα ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου εἰς τὴν φυλακὴν, ἄλλοτε δὲ πάλιν στηρίζονται εἰς ἐντάλματα ἢ ἀποφάσεις ἐρήμην μὲν ἐκδοθείσας ἀλλ' οὐχὶ καθ' ὁλοκληρίαν ἐκτελεσθείσας, ἐν ᾧ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει οἱ πίνακες οὗτοι πρέπει νὰ ἀπορρίπτονται ὡς ἐκπροθέτως ὑποβλήθη ντες, ἐν τῇ δευτέρᾳ τοὺς πλείστους τῶν μαρτύρων ἠδύναντο νὰ καλέσῃ οἱ διὰ ζήτησιν οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι διὰ τῶν παρ' αὐτοῖς δικαστικῶν κλητῆρων, ἐν τῇ τρίτῃ οὐδεμία ὀφείλεται ἀποζημίωσις εἰς τὸν χωροφύλακα τὸν ὀδηγήσαντα τὸν καταδικασθέντα ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου εἰς τὴν φυλακὴν, διότι πρὸς πληρωμὴν τῆς τῆς αὐτῆς ἀποζημιώσεως ἀπαιτοῦνται δύο ὅροι. σὺ λ λ η ψ ι ς καὶ φ υ λ ά χ ι ς τοῦ συλληφθέντος, ὅπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔδεν συμβαίνει, καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτέλεσεως, τὸ ἀνήκει εἰς τοὺς χωροφύλακας, ὑπολογίζεται οὐχὶ κατὰ καταδικαζόμενον ἢ συλλαμβανόμενον ἄτομον, ἀλλὰ κατ' ἐκτελεσθεῖσαν καθ' ὁλοκληρίαν ἀπόφασιν ἢ ἐντάλμα βιαιᾶς προσαγωγῆς.

58-59. (Παραλείπονται ὡς ἄχρηστα).

60. Ὁ ἡμέτερος ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς θέλει ἀποστείλῃ εἰς τοὺς εἰσαγγελεῖς ἡμῶν τύπους περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ συνθέτουν καὶ παραδίδουν οἱ κλητῆρες τὰς περὶ τεινῶν ἀπαιτήσεις των. Οὗτοι δὲ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ ἀπορρίψεως τῆς δοθείσης ἀναφορᾶς αὐτῶν, νὰ συμ-

μορφῶνται αὐστηρῶς κατὰ τοὺς τύπους τούτους. (*)

[illegible]

Ὁ πῖναξ οὗτος θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ἀποστολίου πρῶτον, ὅστις κηρύττει αὐτὸν ἐκτελειῶν καὶ ὑποβάλλει πρὸς τὸ ἱερουργεῖν, ὁ δὲ τοῦ εὐαγγελιστοῦ, ὅστις ἐπίση: τὸν θεωρεῖ.

61. (Παραλείπεται ὡς ἄχρηστον).

62. Οἱ ὅρισμοι τοῦ ἄρθρου 50 τῆς διατιμήσεως ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς κλητῆρας, καὶ πᾶσα παράβασις αὐτῶν καταδιώκεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων εἰσαγγελέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

Περὶ τῶν ἐξόδων τῆς διατριβῆς καὶ τῆς πορείας τῶν ὑπαλλήλων.

63. Εἰς τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 97, 116, 124, 136, 157, 170, ἀριθ. 4, 171, 172, 175, 177, 187, 198, 201, 202, 220, 297, 319, 349, 361 τῆς Ποιν. Δικ. διαλαμβανόμεναι περιπτώσεις, οἱ δικασταὶ καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάλληλοι λαμβάνουν, —1. ἐὰν ἀπομακρύνωνται τῆς κατοικίας των,* πλείστορον τῶν πέντε χιλιομέτρων (μίας ὥρας), δι' ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς τροφῆς καὶ διατριβῆς ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν δραχ. 3.—2. ἐὰν ἀπομακρύνωνται πλείστορον τῶν δύο μυριομέτρων (τεσσάρων ὡρῶν),

* Σημειωτέον ὅτι, ὅσάκις οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ἀπομακρύνονται τῆς κατοικίας αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων σχετικῶν μὲν πρὸς τὴν ποιν. δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀσχετῶν πρὸς τὴν ἀνάκρισιν ἀξιολογούτου πράξεως, δικαιούνται εἰς τὴν λήψιν τῶν δαπανῶν τῆς μεταβάσεως καὶ τοῦ ἡμιστοῦ τοῦ ἡμερησίου κανονικοῦ μισθοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον ΑΥΓΓ' τοῦ 1887. Δὲν δύνανται ὅμως ἀπομακρυνθῶσιν ἄνευ παραγγελίας ἢ ἀδείας τοῦ εἰσαγγελέως (πλὴν ἐπικειμένου κινδύνου ἐκ τῆς ἀναβολῆς κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 157 τῆς Ποιν. Δικον.). Ὅθεν, ἀπομακρυνόμενοι ἄνευ τῆς αὐτῆς, δὲν δικαιούνται νὰ ζητήσωσιν ἐξόδα μεταβάσεως.

Σημειωτέον ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου ΑΥΓΓ' τῆς 27 Μαΐου 1887 ὤρισθη ὅτι οἱ Πρόεδροι καὶ Εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν ἢ οἱ νόμιμοι αὐτῶν ἀναπληρωταί, ἀπομακρυνόμενοι τῆς ἐδρᾶς τοῦ Ἐφετερίου πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῆς ὑπηρεσίας, λαμβάνουσι πλὴν τῶν ὁδοπορικῶν αὐτῶν δαπανῶν καὶ ἡμερησίαν ἀποζημίωσιν ἰσὺν πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ κανονικοῦ μισθοῦ αὐτῶν.

λαμβάνουν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν δραχ. 5. — Ἐκτὸς δὲ τούτου, λαμβάνουν δι' ἀγώγια, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει δραχμὰς 2 διὰ τὴν προσέλευσιν καὶ ἐπάνοδον, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, δραχ. 3 ἀνὰ πᾶν μυριόμετρον (δύο ὥρας) ἀποστάσεως (τῆς προσελεύσεως καὶ ἐπιστροφῆς ἀριθμοῦ μῆνης συνάμα μίαν μόνην φορὰν). Οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 37 καὶ 38 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τὸ ἄρθρον 41(1) τῆς ποιν. οἰκονομίας ἀπερχόμενοι τῆς κατοικίας των διὰ νὰ λάβωσι μετοχὴν εἰς δικαστήριον συνέδρων δικάσται καὶ πᾶρεδροι λαμβάνουν ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν τῆς ἐκ τῆς κατοικίας των ἀπουσίας δραχ. 6, ἐκτὸς τούτου τὸ προρρηθὲν δικαίωμα ἀγωγίου. Πᾶρεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν λαμβάνουν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, κατὰ τὸ ἄρθρον 239 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων, ἀντιμισθίαν προσδιοριζομένην κατὰ τὰς περιστάσεις.

Νόμος ΧΚΓ' τῆς 24 Ἰουνίου 1877. Περί τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 63 καὶ 66 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως.

Ἄρθρον μοναδικόν. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 63 καὶ 66 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον δύναται, ἀντὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ὀριζομένων ἐξόδων πορείας κατὰ μυριόμετρον, νὰ ἐγκρίνῃ εἰς εἰδικὰς καὶ δεδικοιολογημένας περιστάσεις τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς ὁδοπορίας τῶν ἀνακριτικῶν καὶ ἄλλων δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἱατρῶν ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν πραγματικῶν δαπανῶν, ἀγωγίων ἢ ναύλων καὶ τῇ προσαγωγῇ ἀποδείξεων τῶν ληπτῶρων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

Ἐγκύκλιος Ὑπουργεῖου Δικαιοσύνης 22 Σεπτεμβρ. 1884.

Ὁ ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1877 ΧΚΓ' νόμος περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 63 καὶ 66 τῆς ποινικῆς διατιμήσεως προσκλήθη ὅπως γίνηται χρῆσις αὐτοῦ ἐν εἰδικαῖς καὶ δεδικοιολογημέναις περιστάσεσι, καθ' ἃς ἕνεκα τοῦ κατεπείγοντος τῆς μεταβάσεως τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ, ἄνευ προφανοῦς ζημίας αὐτοῦ, ὡς πρὸς τὰ τῆς πορείας ἐξόδα τὸ ἄρθρον 63 τῆς ποιν. διατιμήσεως, ἐπομένως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου εἰς πᾶσας ἀνεξαιρέτως

τάς μεταβάσεις, ὡς τοῦτο πράττουσιν ἀπό τινος χρόνου οἱ κύριοι ἀνακριταί. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ἵνα ἐν ταῖς πρὸς αὐτοὺς παραγγελίαις ὑμῶν σημειώτε ρητῶς ἂν ὑπάρχῃ περίπτωσις, καὶ τίς αὕτη, δικαιολογοῦσα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ εἰρημένου νόμου.

64. Ὁ γραμματεὺς ἢ ὁ ὠρχισμένος ὑπογραμματεὺς, συνοδεύων τὸν δικαστὴν ἢ τὸν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπάλληλον, λαμβάνει εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 63 ἀρ. 1 δραχ. 3, εἰς τὴν περίπτωσιν δὲ τοῦ ἄρθρ. 63 ἀριθ. 2 δραχ. 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Περὶ τῶν ἐξόδων τῆς πορείας καὶ διατριβῆς, τὰ ὅποια δύνανται νὰ προέλθουν ἐκ τῆς ἀναγκάσεως ποινικῆς τικῆς δίχης.

65. Ὅταν οἱ ἱατροὶ καὶ χειρουργοὶ (ρητῶς δὲ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 98 καὶ 157 τῆς ποιν. δικ.) ματαί, ἐμπειροτέχнай, ἐρμηνεῖς, μάρτυρες, καὶ κλητῆρες ἀπομακρύνωνται κατὰ χρέος τῆς κατοικίας των πλειότερον τῶν 2 χιλιομέτρων ($1\frac{1}{2}$ ὥρας δρόμον) λόγῳ τῶν δημοσίων ἔργων των, λαμβάνουν αἰτοῦντες τὰς ἐξῆς ἀποζημιώσεις.

66. Δι' ἕκαστον μυριόμετρον (2 ὥρων δρόμον) τὸ ὅπ' ὅν διατρέχουν ἐντὸς τοῦ δήμου τῆς κατοικίας των ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ λαμβάνουσιν·

1. οἱ ἱατροὶ. δραχ. 2.—

2. οἱ χειρουργοὶ, ἐμπειροτέχнай, καὶ ἐρμηνεῖς. » 1.—

3. οἱ ματαί καὶ οἱ μάρτυρες λεπ. 50»*

— Ἐξερχόμενοι δὲ τοῦ δήμου των, λαμβάνουν δι' ἕκα-

*Τὸ ἄρθρον 66 διωρθώθη κατὰ τὸν Νόμ. Τ.Ε.Ε' τῆς 26 Μαΐου 1874.

*Ἐπειθὶ καὶ Νόμ. ΧΚΓ' τῆς 21 Ἰουνίου 1877.

στον μυριόμετρον τὴν αὐτὴν ποσότητα ἡϋξημένην κατὰ τὸ ἥμισυ.

Β. Διάταγμα 13 'Ιουλίου 1886. Περί τῶν δικαιωμάτων πορείας καὶ διατριβῆς τῶν δοτέων εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς προσκαλουμένους ἐπὶ ὁροδοσίᾳ.

Διατάττομεν ὅπως ἡ ἀποζημίωσις τῶν εἰς τοὺς ἱερεῖς πάσης θρησκείας ἀνηκόντων ἐξόδων πορείας τε καὶ διατριβῆς ἐξομοιωθῇ μετὰ δικαιώματα τὰ ἐγκριθέντα διὰ τοὺς ἱατροὺς ἐν τοῖς ἄρθροis 86 § 1 καὶ 70 § 1 εἰς τοιαύτας περιπτώσεις· θέλουν δὲ πληρόνεσθαι εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ἀπαιτήσῃ, καὶ καταλογίζεσθαι κατὰ τὸν ὅμοιον ἐκεῖνον τρόπον.

67. Τὰ δικαιώματα ταῦτα ὑπολογίζονται κατὰ μυριόμετρα καὶ ἡμιμυριόμετρα τὰ ὀκτὼ ἢ ἐννέα χιλιομέτρων κλάσματα, τὰ ὅποια μένουσιν ὑπόλοιπα μετὰ τὸν συνυπολογισμὸν τῆς προσελεύσεως καὶ τῆς ἐπανόδου, λογίζονται ὡς ἐν μυριόμετρον, τὰ δὲ [τρία] ἀπὸ τριῶν μέχρις ἐπὶ χιλιομέτρων, ὡς ἥμισυ μυριόμετρον.

x ἐξουσιοδότησις
Νόμος
Γ+Λ2'
1909/
x 68. Πρὸς εὐκολίαν τοῦ κανονισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τούτων οἱ νομάρχαι θέλουν συντάξαι κατὰ μυριόμετρα καὶ χιλιόμετρα πίνακα τῶν ἀφ' ἐκάστης κοινότητος εἰς τὸ ἀρμοδίον εἰρηνοδικεῖον καὶ τὴν ἀρμοδίαν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ διαστημάτων. — Ἀντίτυπον τοῦ πίνακος τούτου θέλει κατατεθῇ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν δικαστηρίων πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ, ἕτερον δὲ θέλει ἀποσταλῇ εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα.

x ἐξουσιοδότησις
Νόμος
Γ+Λ2'
1909/
x 69. Ἐὰν οἱ ἀνωτέρω ρηθέντες ἐμποδισθῶσι, διαρκούσης τῆς πορείας τῶν, ἐκ κωλυμάτων, τῶν ὁποίων δὲν εἶναι παρὰ τοῖς, λαμβάνουν ἀνά πᾶσαν ἡμέραν τῆς κατ' ἀνάγκην διατριβῆς τῶν, — 1. οἱ μὲν τῆς πρώτης κλάσεως δραχ. 3. — 2. οἱ δὲ τῆς δευτέρας δραχ. 1 λεπ. 50. — 3. οἱ δὲ τῆς τρίτης δρ. 1. — Ὅφειλουν ὅμως νὰ θεβαίωνουν διὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτόν, ἢ τοῦ δη-

μάρχου, καί, ἐν ἐλλείψει τούτου, διὰ τοῦ δημαρχικοῦ παρέδρου, τὸ αἴτιον τῆς κατ' ἀνάγκην ταύτης διατριβῆς, καί, αἰτοῦντες τὸ τέλος, νὰ ἐπιδεικνύουν πρὸς ἐπιθεβαίωσιν τὸ μαρτυρικὸν τοῦτο.

70. Ἐὰν οἱ ἤδη ρηθέντες, ἐξαιρουμένων τῶν κλητῶν, ἀναγκασθῶσι νὰ παρατείνωσι τὴν διατριβὴν τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως ἐν ᾗ γίνεται ἡ ἀνάκρισις τῆς δίκης, λαμβάνουν, ἐὰν ἡ πόλις αὕτη δὲν ᾖ ἡ τῆς κατοικίας τῶν, ἀνά πᾶσαν ἡμέραν τῆς διατριβῆς τῶν, τὰς ἐξῆς ἀποζημιώσεις.—1. ἰατροὶ καὶ χειρουργοί, ἐμπειροτέχνη καὶ ἑρμηνεῖς. δραχ. 1,50.

—2. Ματαί, ἰδιῶται, μάρτυρες καὶ ἄξιωματικοί, εἰς δικαστικὴν μαρτυρίαν καλούμενοι δραχ. 1.—

—3. ὑπαξιωματικοὶ καὶ ἄπλοὶ στρατιῶται, εἰς δικαστικὴν ὡσαύτως μαρτυρίαν καλούμενοι. λεπ. 50.

Μάρτυρες, τῶν ὁποίων ἡ κατοικία ἀπέχει τοῦ τόπου τῆς ἐξετάσεως τῶν ὑπὲρ τὰ 2 χιλιόμετρα (1)² ὥρας δρόμον), ὅχι ὅμως καὶ πλήρες μυριόμετρον, δὲν λαμβάνουν μὲν ἀποζημιώσιν πορείας, δύνανται ὅμως νὰ ἀπαιτήσουν τὰ ἀνωτέρω ὀρισθέντα διατριβῆς δικαιώματα.

71. Ὅταν παῖδες ἡλικίας κατωτέρας τῶν 15 ἐτῶν καὶ κόραι ἡλικίας κατωτέρας τῶν 25, κληθέντες ὡς μάρτυρες, συνοδεύωνται κατὰ τὴν πορείαν ἢ τὴν διατριβὴν τῶν παρὰ τοῦ πατρός, τῆς μητρός, τοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τοῦ κηδεμόνος, τὸ τέλος διπλασιάζεται κατ' αἴτησιν, καθ' ὅσον οὗτοι ἀποδεικνύουν ἑαυτοὺς ὡς τοιοῦτους. Φανερώς νοσοῦντες καὶ ἀσθενεῖς κατὰ τὸ σῶμα μάρτυρες δύνανται ὡσαύτως νὰ ἀπαιτήσουν διπλάσια ἐξόδα πορείας καὶ διατριβῆς.

ἐξαιρου-
μενων
κλητων
αυτων

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ

Περὶ τῶν ἐξόδων τῆς τυπώσεως καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς μετακομιδῆς.

72. Εἰς τὰ ἐξόδα τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἀνήκουν μόνον τὰ ἐξῆς τυπώσεως ἐξόδα.—1. τὰ τῶν ποινικῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 28 τοῦ ποιν. νόμου δημοσιευομένων*—2. τὰ τῶν κατασχετηρίων τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 222 καὶ 223 τῆς ποιν. δικονομίας**—3. τὰ τῶν κλητηρίων ἐπικριμάτων τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 194, 461, καὶ 463 τῆς ποιν. δικονομίας—4. τὰ διὰ καταλόγου καὶ τύπους καταλόγων, ἀναγομένων εἰς τὴν πληρωμὴν, εἰσπραξίν καὶ ἐκκάθαρσιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων—5. τὰ διὰ τὰς κατὰ τὰ ἄρθρα 151, 462, 466, 501 καὶ 524 πῆς ποιν. δικονομίας, καὶ ἄρθρ. 36, 125, καὶ 262 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων δημοσιευομένας ἀποφάσεις ἢ λοιπὰς διατάξεις ἢ κοινοποιήσεις, τῶν ὁποίων ἡ τύπωσις διατάσσεται παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως δι' ἰδιαιτέρας διαταγῆς.***

* Τοῦ ἄρθρ. 29 τοῦ ποινικοῦ νόμου μὴ μνημονευομένου ἐν τῷ προκειμένῳ ἄρθρῳ, ἐπεταὶ ὅτι διὰ τὰς τοῦ 29 ἄρθρου δημοσιεύσεις αὐδεμία δύναται νὰ καταβληθῇ δαπάνη τυπώσεως.

** Ἐκ παραδρομῆς συμπεριελήφθη τὸ ἄρθ. 223. Ὅσον δὲ διὰ τὰς δαπάνας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 222 τῆς Ποιν. Δικ. τυπώσεων, καταβάλλονται μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς περὶ τυπώσεως αὐτῶν πράξεως τοῦ ἀρμοδίου συμβουλίου, ἐπισυναπτεῖας εἰς τὴν περὶ πληρωμῆς αἴτησιν πρὸς δικαιολόγησιν τῆς πληρωμῆς.

*** Σημειωτέον ὅτι τὸ μὲν 524 ἄρθρον τῆς ποιν. δικον. οὐδεμίαν ἔχει τανὺν ἰσχύν, καταργηθὲν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Οἱ δὲ διορισμοὶ τοῦ προέδρου, τῶν συνέδρων κτλ. δημοσιεύονται κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου ΒΚΗ' περὶ δικαστηρίου κακουργολογικῶν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (καταργηθέντος τοῦ ἄρθρ. 36 τοῦ Ὁργ. τῶν δικαστηρίων).

73. Ἀπαντα τὰ δημοσιευθησόμενα ἔγγραφα τυπώνονται ἀκριβῶς κατὰ τοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους θέλει συνθέσει ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς καὶ ἀποστέλλει εἰς τοὺς Ἡμετέρους εἰσαγγελεῖς δικαστηρίων πρώτου καὶ δευτέρου βαθμοῦ, καὶ μάλιστα εἰς σχῆμα [παραπηγμάτων] ἐκθεμάτων. Ἀπορρίπτονται δὲ ὅλα τὰ ἐκτυπώματα τὰ μὴ συμφωνοῦντα ἀκριβῶς μετὰ τοὺς τύπους τούτους.

74. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τυπωθησομένων ἀντιτύπων προσδιορίζεται κατὰ τὰς τοπικὰς σχέσεις, ὑπὸ τῶν Ἡμετέρων παρὰ τοῖς ἐφέταις ἢ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέων.

75. Τὰ εἰς δημοσίαν τοιχοκόλλησιν προσδιωρισμένα ἔγγραφα στέλλονται εἰς τοὺς δημάρχους, οἱ ὅποιοι φροντίζουν - ἢν εἰς τοὺς ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένους τόπους τοιχοκόλλησιν αὐτῶν.

76. Τὰ δοκίμια ὅλων τῶν τοιούτων ἔγγράφων στέλλονται παρὰ τοῦ τυπογράφου πρὸς τοὺς Ἡμ. παρὰ τοῖς δικαστηρίοις α'. καὶ β'. βαθμοῦ εἰσαγγελεῖς· ἡ δὲ διορθωσίς των γίνεται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ εἰσαγγελέως. — Ταῦτα, γενομένης αἰτήσεως, κοινοποιοῦνται εἰς τὸν εἰσηγητὴν καὶ εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ συμβουλίου τοῦ ἐκδόντος τὸ εἰς τύπωσιν δοθὲν ἔγγραφον.

77. Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσαγγελέως θέλει κρατεῖσθαι κατάστιχον, εἰς τὸ ὁπεῖν ἔγγράφονται ὅλαι αἱ κατὰ δικαστικὴν διαταγὴν γινόμεναι ἐκτυπώσεις, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν. Δύο ἀντίτυπα ἐκάστου ἐκτυπώματος παρακατατίθενται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ εἰσαγγελέως, δύο δὲ ἄλλα πέμπονται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα.

78. Κατὰ τριμηνίαν οἱ τυπογράφοι ἐγχειρίζουν εἰς τοὺς Ἡμ. εἰσαγγελεῖς τοὺς ὑπολογισμοὺς των, οὗτοι δὲ κάμνουν τὸν ἐλεγχον αὐτῶν. Δι' ἑκάστον ἄρθρον τοῦ ὑπολογισμοῦ ἐπισυνάπτεται ἀντίτυπον τοῦ προσήκοντος

τυπώματος. Οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι κηρύττονται ἐκτελεστοὶ κατὰ πρότασιν τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας διὰ διαταγῆς τοῦ ἀρμοδίου δικαστικοῦ προέδρου, ἐν ᾗ ἀναφέρονται οἱ νόμοι, τὰ διατάγματα, καὶ οἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως, δυνάμει τῶν ὁποίων διετάχθη ἡ τύπωσις.

79. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 24, 41, καὶ 61 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων εἰς βάρος τῶν καταδικασθέντων ἐξόδα τοῦ τύπου λογίζονται ὡς τὰ δικαστικά.

80. Ἡ εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις ἀλληλογραφία δὲν εἶναι ἀπηλλαγμένη ταχυδρομικῶν ἐξόδων. Τὰ ἐνεκὰ τούτου δικαίωματα πληροῦνται, ὡς καὶ τὰ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν καὶ φακέλλων, καὶ περνῶνται εἰς ὃν καὶ τὰ λοιπὰ ποινικὰ ἐξόδα λογαριασμῶν.

Β. Διάταγμα 17 Ἰουλίου 1837.

Ἐγκρίνομεν, ὥστε οἱ φακελλοὶ, ὅσοι ἀνάγονται εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις, καὶ διὰ τοῦ ταχυδρομείου ὑπὸ δημοσίων ἀρχῶν ἀποστέλλονται, νὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὰ ταχυδρομεῖα ἄνευ πραγματικῆς καταβολῆς ταχυδρομικῶν δικαιωμάτων. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἐξόδα ταῦτα τῆς μετακομιδῆς, τὰ ὅποια εἶναι, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 9 τῆς ποιν. διατιμῆσεως, ἐξόδα ποινικῆς δικαιοδοσίας, δὲν εἶναι, κατὰ τὸ 18 ἄρθρον τοῦ ἀπὸ 11)23 Μαρτίου 1835 Β. Δ. περὶ ἐκκαθαρίσεως κτλ. τῶν ποινικῶν ἐξόδων, εἰς βάρος τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐπομένως χρεῖα νὰ ἐνεργῶνται τὰ δέοντα περὶ τῆς ἀπολήψεως αὐτῶν, διατάττομεν, ὥστε ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοιούτων φακέλλων οἱ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι νὰ δίδωσιν εἰς τὸν παραδίδοντα ἀπλὴν σημείωσιν τοῦ ταχυδρομικοῦ δικαιώματος, ἥτις βέλει συμπεριλαμβανέσθαι εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἀποληψίμων ἐξόδων, τοὺς ὁποίους οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς ὀφείλουσιν νὰ συντάττωσι δυνάμει τοῦ ἁρθρου 19 τοῦ προμνησθέντος ἀπὸ 11)23 Μαρτίου διατάγματος.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῶν ἐξόδων τῶν ἐξουσιουμένων μετὰ τὰ ἐξόδα
τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῆς αὐτεπαγγέλτως γενομένης ἀπαγορεύσεως.

81. Ἐκτὸς τῆς κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 631 τοῦ ποινικοῦ νόμου εἰσαχθησομένης δίκης, ὁ ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας θέλει ἀπαιτήσῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν μανιακῶν καὶ τῶν παραφρόνων καὶ τῶν βλακῶν, κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἁρθρου 658 τῆς πολ. δικονομίας, ὅσάκις αὕτη δὲν ἐξαίτηται ὑπὸ τῶν συγγενῶν, ἢ τὰ ρηθέντα πρόσωπα δὲν ἔχουν οὔτε σύζυγον οὔτε ἄλλον τινὰ ἐγνωσμένον συγγενῆ. Τὰ ἐξόδα τῆς διαδικασίας ταύτης προκαταβάλλονται παρὰ τοῦ δημοσίου, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς διατιμῆσεως.

82. Ἐὰν ὁ ἀπαγορευόμενος ᾖ καὶ ἱκανὸς εἰς ἔκτισιν, τὰ ἐξόδα τῆς πρὸς ἀπαγόρευσιν διαδικασίας εἶναι εἰς βάρος του, τὸ δὲ δημοσίον ἀπολαύει διὰ τὰ καταβληθέντα ἀναλώματα τὸ δίκαιον τῆς προτιμῆσεως κατὰ πασῶν τῶν προσωπικῶν ἀπαιτήσεων ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευομένου, καὶ, ταύτης μὴ ἐπαρχούσης, ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν γονέων, τοῦ συζύγου ἢ τῆς συζύγου ἅπαντα δὲ ταῦτα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν πολιτικῶν νόμων.

83. Ὅταν ὁ ἀπαγορευόμενος ἢ οἱ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἁρθρῷ ρηθέντες συγγενεῖς ἀποδεικνύουν τὴν ἔνδειαν αὐτῶν διὰ μαρτυρικῶς γενομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 486 ἀριθ. 2 τῆς ποιν. δικονομίας, τότε δύνανται νὰ δοθοῦν τέλη εἰς μόνον τοὺς κλητῆρας καὶ τοὺς μάρ-

τυρας, τοὺς μὴ ὄντας συγγενεῖς ἢ ἀγχιστεῖς τοῦ ἀπαγορευομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ καταδιώξεων αὐτεπαγγέλτως γινομένων παρὰ τῶν ἐπὶ τῆς εισαγγελίας εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

84. Τὰ ἔξοδα πράξεων καὶ διαδικασιῶν εἰς καταδιώσεις γινομένας αὐτεπαγγέλτως παρὰ τῶν ἐπὶ τῆς εισαγγελίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων ὠρισμένων ἐκτιμῶνται, πληρῶνονται, καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὡς ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ εἴρηται. Ὀργ. Δικ. 24. 41. 64. 65. 127. 141. 143. 149. 153. 171. 172. 174. 176. 181. 183. 185. 192. 202. 244. 252. 253. 260. 273. 276. 277. 279. 288. 291. 292. 297. 299. 302.

85. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ ἐπὶ τῆς εισαγγελίας καταδιώκει ὑπὲρ τοῦ νόμου καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τῆς εἰσπράξεως προστίμων καὶ χρηματικῶν ἐγγυήσεων.

86. Ὅλα τὰ ἔξοδα τὰ ἀφορῶντα τὴν εἰσπραξιν προστίμων, καταγινωσκομένων κατὰ συνέπειαν τῶν διατάξεων τῆς ποιν. δικονομίας ἢ τοῦ ποινικοῦ νόμου, λογίζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς διατιμήσεως τῆς πολ. δικονομίας. Τὰ ἔξοδα ταῦτα εἶναι πάντοτε εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος, καὶ λογίζονται τότε μόνον ὡς ἔξοδα τῆς ποιν. δικαιοδοσίας, ὅταν ὁ καταδικασθεὶς ᾖ πάντῃ ἀνίκανος εἰς ἑκτίσιν. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας τὸ πολὺ

ἀφοῦ γίνῃ τελεσίδικος ἡ καταγινώσκουσα πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν ἀπόφασις, ὁ εἰσαγγελεὺς ἀποστέλλει ἀπόσπασμα τῆς αὐτῆς, ἀφορῶν τὰς ποινὰς ταύτας, εἰς τὸ πρὸς εἰσπραξίν αὐτῶν ἀρμόδιον δημόσιον ἢ δημοτικὸν ταμεῖον, τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ πᾶν ὅ,τι ἀπαίτεται πρὸς τὴν εἰσπραξίν.*

87. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἐξόδων τῶν προξενουμένων ἐκ τῆς ἐν ταῖς ἀρθροῖς 243 καὶ 244 τῆς ποιν. δικονομίας διαλαμβανομένης εἰσπράξεως χρηματικῶν ἐγγυήσεων.

88. Ὅταν τις ζητῇ νὰ ἀναλάβῃ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἀρθρῶν 245 καὶ 246 τῆς ποιν. δικονομίας τὴν κατὰ τὸ ἀρθρον 241 τῆς ποιν. δικονομίας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τῶν πλημμελειοδικῶν κατατεθεῖσαν ἐγγύησιν, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 86 τῆς διατιμήσεως, καθόσον ἀφορᾷ τὰ τέλη. — Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἐγγυήσεων τῶν γινομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρ. 286, 287, καὶ 485.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τῆς μετακομιδῆς τῶν ἐγγράφων τῶν δικαστικῶν γραφείων.

89. Τὰ ἐκ τῆς συσκευασίας καὶ μετακομιδῆς τῶν ἐγγράφων ὁλοκλήρου δικαστικοῦ γραφείου ἢ μέρους αὐτῶν προξενούμενα ἐξόδα, λογίζονται ὡς ἐξόδα τῆς ποιν. δικαιοδοσίας.

90. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὁ δικαστικὸς γραμ-

* Ὁμοῦς ἡρμήνευεν ἡ πρακτικὴ ὅτι καὶ τὰ κατὰ τὸν δικαστικὸν ὀργανισμόν, τὴν πολιτικὴν δίκον, καὶ ἀστ. νόμους (N. Ὑποθ. ἀ.θ. 99) ἐπιβαλλόμενα εἰς τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα πρόστιμα εἰσπράττονται κατὰ τὸ ἀρθρ. 86. [Φλογαίτης].

ματεύς, καί, ἐν ἐλλείψει τούτου, ὁ εἰρηοδίκης συντάττει ἀμισθὶ σύντομον τῶν σταλησομένων ἐγγράφων κατὰ-λογον, ὑπὸ τὸν ὁποῖον θέλει σημειοῦσθαι ἡ παραλαβὴ τῶν ἀποσταλέντων ἐγγράφων.

91. Ὁ τρόπος τῆς μετακομιδῆς καὶ τὰ ἐξόδα αὐτῆς κανονίζονται παρὰ τοῦ προσήκοτος νομάρχου ἢ ἐπαρχοῦ, παρὰ τοῦ ὁποῖου στέλλεται εἰς τὸν Ἡμ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα ἀντίγραφον τῆς περὶ τούτου γενομένης συμφωνίας.

92. Ὅλοι οἱ κανονισμοί, τὰ διατάγματα, καὶ αἱ διατάξεις παντὸς εἶδους, ὅσαι ἀντιβαίνουν εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος διατάγματος, ἀκυρόνονται τοῦ λοιποῦ.

Τελευταῖοι ὁρίσμοι.

93. Περὶ τῆς διαδικασίας τῆς ἕνεκα διαταγῶν πληρωμῆς, ἐκτίσεως, ὑπολογισμοῦ, καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐξόδων τῆς ποιν. δικαιοδοσίας, θέλουν ἐκδοθῇ καὶ δημοσιευθῇ ἰδιαίτεροι ὁρίσμοι.

Ἐν Ναυπλίῳ 11]23 Ὀκτωβρίου 1834.

Β. Διάταγμα 12 Μαΐου 1842. Περὶ τῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γινομένων ἀνακρίσεων.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ὅροι τῆς ἐν τῷ Βασιλείῳ ἰσχύουσας ποινικῆς διατιμῆσεως ὅθεν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰς ἀνακριτικὰς πράξεις, αἵτινες ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐδρευόντων ἡμετέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων. — Ἐγκρίνομεν ὥστε τὰ συμβαίνοντα κατὰ τὰς ἀνακριτικὰς ταύτας πράξεις εἰς τὴν ἁλλοδαπὴν ἐξόδα νὰ δικαιολογῶνται, ἔχι διὰ τῶν διατάξεων τῆς εἰρημένης διατιμῆσεως, ἀλλὰ διὰ τῶν τακτικῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς. Οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν ἐκάστοτε συντάττει καταστάσεις περὶ τῶν ἐξόδων τῶν, καὶ ὑποβάλλει αὐτὰς συνωδευμένας μ' ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγραφα εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἀνακριτὰς καὶ εἰσαγγέλεις, εἰς οὓς ἀνήκει νὰ τὰς θεωρῶσι καὶ νὰ τὰς κηρύττωσιν ἐκτελεστάς, καθ' ὅσον εὑρωσι τὰ δαπανηθέντα εὐλογα καὶ αἰτιολογημένα. Ἡ διότιξις τοῦ 10 ἀρθ. τοῦ περὶ χαρτοσήμου Ν. ἀπὸ 14]26 Αὐγ. 1836, καθ' ἣν τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας συντασσόμενα ἐγγραφα

υπόκεινται εἰς τὴν περιαφὴν τοῦ λευκοῦ χάρτου, ὅταν παρουσιάζωνται εἰς τὰς ἐντὸς τοῦ Ἡμετ. Βασιλείου ἀρχάς, δὲν ἐφ' ὧν ἐξοδεύονται εἰς τὰ μνησθέντα δικαιολογητικά ἔγγραφα τῶν ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει γενομένων ἀνακριτικῶν ἐξόδων.

Τὸ παρὸν Δ. ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰ γενόμενα ἤδη ἄχρι τοῦδε ἔξοδα ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ὁ ἀπὸ 12 Δεκ. 1841 Ν. περὶ τῆς ἀνακριτικῆς ἐξουσίας τῶν ἐν Τουρκίᾳ προξενικῶν ἀρχῶν.

Β. Διάταγμα 5 Μαρτίου 1843. Περὶ τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τῶν ἀνακρίσεων ἐξόδων.

Ὅσακις αἱ κατὰ τὴν Τουρκίαν προξενικαὶ Ἡμῶν ἀρχαὶ ἔχουν ν' ἀπαιτήσωσιν ἔξοδα ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀνακριτικῶν αὐτῶν καθηκόντων προερχόμενα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προμηθευθῶσι τακτικὰς ἀποδείξεις, θέλουν συντάσσει περὶ τῶν ἐξόδων τούτων εἰδικὰς καταστάσεις, τὰς ὁποίας θέλουν υποβάλλει εἰς τὴν προϊσταμένην αὐτῶν προξενικὴν ἀρχήν, ὀφείλουσαν νὰ σημειώνῃ ἂν τῷ ὄντι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ληφθῶσιν αἱ ἀποδείξεις, καὶ ἂν τὰ ζητούμενα ᾖναι εὐλόγα. Αἱ εἰρημέναι καταστάσεις, φέρουσαι τὴν ἐπισημείωσιν ταυτήν, θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς τοὺς ἀρμοδίους ἐν τῷ Κράτει δικαστικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ διαβιβάζεσθαι παρὰ τούτων ὁμοῦ μετὰ τὰς παρατηρήσεις, ὅτας τυχὸν ἔχουν νὰ κάμωσιν, εἰς τὴν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμμῇ. τῆς ἐπικρατείας, ἣτις λαμβάνει διὰ τοῦ παρόντος τὴν ἄδειαν ν' ἀποφαίνεται τὰ ἔξοδα ταῦτα πληρωτέα, περιορίζουσα αὐτὰ ἐπὶ τὸ εὐλογώτερον, ἐὰν τὰ εὖρη ὑπερβολικά. Τὸ παρὸν διάταγμα ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὰ γενόμενα ἄχρι τοῦδε τοιαῦτα ἔξοδα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκκαθάρισις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Β. Διάταγμα. Περὶ ἐκκαθαρίσεως, διαγραφῆς, ἐκτίσεως, καταλογισμού, καὶ ἀπολήψεως τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ διαγραφῆς.

1. Ὁ τρόπος τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ διαγραφῆς τῶν διὰ τῆς προαναφερθείσης διατιμήσεως ὀρισθέντων δικαστικῶν ἐξόδων διαφέρει, καθόσον ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὰς δύο ἐν τῷ παρόντι διατάγματι προσδιοριζόμενας τάξεις τῶν κατεπειρόντων ἢ μὴ κατεπειρόντων ἐξόδων.

2. Κατεπείγοντα ἐξοδα εἶναι α'. τὰ δικαιώματα καὶ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἐνόρκων· β'. ὅλα τὰ ἐξοδα, ὅσα γίνονται διὰ χορηγίας καὶ ἐργασίας, εἰς ἃς οἱ λήπτορες δὲν ἀσχολοῦνται συνήθως· γ'. τὰ ἐξοδα τῆς παραδόσεως τῶν κατηγορουμένων, ὑποδίκων, καὶ καταδίκων.—Ὅλα τὰ λοιπὰ ἐξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας, τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 2 τοῦ ἀπὸ 11]23 Ὁκτωβρίου π.ἐ. Ἡμ. διατάγματος ἀναφερόμενα, ὑπάγονται εἰς τὴν τάξιν τῶν μὴ κατεπειρόντων ἐξόδων.

3. Ἐὰν ἡ ἀνάκρισις ποινικῆς τινος ὑποθέσεως ἀπαιτήσῃ ἐξοδα ἐκτακτὰ καὶ διὰ τοῦ Ἡμ. ἀπὸ 11]23 Ὁκτ. π.ἐ. διατάγματος μὴ προβλεπόμενα, τὰ ἐξοδα ταῦτα ἡμποροῦν νὰ γίνωνται ἀδεία ἀκριβῶς δικαιολογημένη τῶν Ἡμετέρων παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέων, ὅτινες εἶναι ἀτομικῶς διὰ ταῦτα ὑπεύθυνοι, καὶ χρέος ἔχουσι νὰ εἰδοποιῶσιν ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τούτου τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα.

4. Τὰ κατεπείγοντα ἐξοδα ἐκκαθαρίζονται πάντοτε παραχρῆμα καὶ διαγράφονται ἀπὸ τῶν ταμείων τῶν νο-

μῶν ἢ ἐπαρχιῶν δι' ἀπλῆς διατάξεως, ἣτις ἐκδίδεται κατὰ τὸν ἐν τῷ ἄρθρῳ 243 τοῦ ὄργ. τῶν δικαστηρίων ὑποδείξι-
 δειγμένον τύπον ἀπὸ τοῦ παρὰ τοῦ ἄρθρου 242 τοῦ αὐ-
 τοῦ ὀργανισμοῦ ἀναφερομένους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς παρὰ
 ταῖς πρωτοδικαῖς εἰσαγγελεῖς, ὅπου τοιοῦτοι ὑπάρχου-
 σιν· εἰς τὰς καθέδρας νομαρχῶν ἢ ἐπαρχῶν ἀπαιτεῖται
 καὶ τούτων τὸ «ἐβεωρήθη». — Αἱ ἀποζημιώσεις τῶν μαρ-
 τύρων καὶ ἐνόρκων ἐκκαθαρίζονται καὶ διαγράφονται πάν-
 τοτε ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου
 εὐτοὶ ἐνεφανίσθησαν.

Κανονισμὸς τῆς 25 Ὀκτ. 1861 τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ
 Δικαιοσύνης. Περί τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθάρσεως καὶ πληρωμῆς τῶν
 μαρτυρικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθ. 60907

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὴν εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ πληρωμὴν τῶν μαρ-
 τυρικῶν δικαιωμάτων ἐπικρατήσαν ἐνισχυτὴν ἀταξίαν καὶ τὰς ὡς ἐκ
 ταύτης λαβούσας χώραν καταχρήσεις καὶ θέλοντες νὰ κανονίσωμεν ὁμοι-
 ομόφως τὰς σχετικὰς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐνεργείας τῶν ἀρχῶν,
 διατάσσομεν νὰ τηρῶνται ἀπαράβια ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐλευσόμε-
 νου μηνὸς Νοεμβρίου ε. ε. αἱ ἐπόμεναι διατάξεις.

1. Οἱ ἐπ' ἀκροατηρίου ἐξεταζόμενοι μάρτυρες παρακαταθέτουσι,
 πρὸ ἢ ἅμα μετὰ τὴν ἐξέτασίν των, τὰς κλήσεις αὐτῶν εἰς τὸν προΐ-
 στάμενον τοῦ δικαστηρίου, ὅστις, κατὰ τὸ ἄρθρον 242 τοῦ Ὑργ. τῶν
 Δικαστηρίων καὶ 4 τοῦ Β. Διατ. περὶ ἐκκαθάρσεως κτλ. τῶν ἐξόδων
 τῆς ποινικῆς διατιμῆσεως, εἶναι ἀρμόδιος νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐκκαθάρισιν
 τῶν τοιούτων δικαιωμάτων· μετὰ δὲ τὸ πέρας τῆς δίκης συνέρχονται ὁ
 προϊστάμενος τοῦ δικαστηρίου, ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ γραμματεὺς (οἱ λαδόν-
 τες μέρος εἰς τὴν δίκην) καὶ βεβαιούμενοι προηγουμένως, ὅτι οἱ
 μάρτυρες, ὧν αἱ κλήσεις κατετέθησαν, ἐξητάσθησαν πραγματικῶς, ἐκ-
 καθαρίζουν ἐπὶ τῆς κλήσεως τὰ πρὸς τὸν μάρτυρα πληρωτέα δικαιώ-
 ματα, ὧν τὸ ὀλικὸν ποσὸν πρέπει νὰ σημειοῦται καὶ ὀλογράφως. Κατὰ
 τὸ ἄρθρον 243 τοῦ Δικ. Ὑργ. ὑπογράφουσι τὴν πράξιν ταύτην τῆς ἐκ-
 καθάρσεως καὶ παραδίδουσι τὴν κλήσιν πρὸς τὸν παρέντα γραμματέα·
 ὁ γραμματεὺς, κρατῶν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον κατὰ τὸ ὑπὸ στοιχείῳ ἀ
 κοινοποιούμενον ὑπόδειγμα, ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐγγράφῃ εἰς τὸ αὐτὸ τὰ
 ἐκκαθαρισθέντα δικαιώματα καὶ νὰ θέτῃ τὴν σφραγίδα τοῦ δικαστηρίου
 ἐπὶ τῆς πράξεως τῆς ἐκκαθάρσεως· ἡ κλήσις ἢ αἱ κλήσεις μετὰ τὴν γε-
 νομένην ἐκκαθάρισιν καὶ εἰς τὸ βιβλίον ἐγγραφῇ τῶν δικαιωμάτων,

συνοδεύονται με έγγραφον τοῦ προέδρου πρὸς τὸν ταμίαν, ὅπερ περιέχον τὰς κλήσεις καὶ ἐσφραγισμένον ἀτέλλεται τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματέως δι' ἐνὸς κλητῆρος καὶ ἐγχειρίζεται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν προσωπογράφοντα τὸ ἰδιαιτέρον βιβλίον ἐπιδόσεων ταμίαν, εἰς ὃν οἱ μάρτυρες πρὸς ἅμους τῶν δικαιωμάτων των πληρωμὴν παραπέμπονται. — Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκκαθαρίζονται καὶ τὰ δικαιώματα τῶν μαρτύρων κείνων, οἵτινες, καίτοι μὴ ἐξετασθέντες, δικαιοῦνται οὐχ ἥτεον κατὰ τὸ ἀπὸ 21 Σεπτ. 1837 Β. Δ. νὰ λάβωσι μαρτυρικά δικαιώματα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει γίνεται μνεῖα ἐν τῇ τῆς ἐκκαθαρίσεως πράξει, ὅτι δὲν ἐξητάσθῃ ὁ μάρτυς ἐνεκα ἀναβολῆς ἢ ἄλλου λόγου. Διὰ τὰ δικαιώματα τῶν μαρτύρων, οἵτινες ἀπώλεσαν τὰς κλήσεις των, ὁ γραμματεὺς ἐκδίδωσιν ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον, ἐφ' οὗ ἐνεργεῖται ἡ ἐκκαθάρισις.

2. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐν τῇ ἀνακρίσει ἐξεταζομένων μαρτύρων ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἀνακριτοῦ προσωπογραφούμενου εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ τοῦ παρ' αὐτῇ δικαστικοῦ γραμματέως, ὅστις, κρατῶν ὅμοιον βιβλίον κατὰ τὸν κοινοποιούμενον ὑπὸ τύπον Α. τύπον, ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐγγράφῃ εἰς αὐτὸ τὰ ἐκκαθαρισθέντα δικαιώματα καὶ θέων τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν πρᾶξιν τῆς ἐκκαθαρίσεως φροντίζει περὶ τῆς ἐκ μέρους τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελῆως ἐπιθεωρήσεως αὐτῆς, καὶ ἀποστέλλει τὴν κλήσιν συνοδευμένην μετ' ἐγγράφου τοῦ ἀνακριτοῦ κατὰ τὰν αὐτῶν εἰς τὸν ταμίαν, εἰς ὃν παραπέμπεται ὁ μάρτυς.

3. Ἐκκαθαρίσεις μαρτυρικῶν δικαιωμάτων, γινόμεναι κατ' ἄλλον τρόπον παρὰ τὸν διαγραφέντα ἐν ταῖς προηγηθείσαις παραγράφοις, θεωροῦνται ἄκυροι· ἀτομικῶς δὲ ὑπεύθυνοι ἀπέναντι τοῦ δημοσίου, ἦτοι προσωπικῶς πρὸς ἀποζημιώσιν αὐτοῦ ὑποχρεοί, εἰσὶν οἱ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν τοιούτων ἐξόδων ἐνεργήσαντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, εἰάν ἐκκαθαρίσωσιν ἐξοδα ὑπὲρ μάρτυρος μὴ δικαιουμένου εἰς ἀπόληψιν τοιούτων δικαιωμάτων ἢ ἐκκαθαρίσωσι ταῦτα πέραν τῆς διατιμήσεως (ἀρθρ. 40 τοῦ περὶ ἐκκαθαρίσεως κλπ. ἀπὸ 11 Μαρτίου 1835 Β. Δ. κτ.). Ὑπεύθυνοι ὡσαύτως πρὸς ἀποζημιώσιν τοῦ δημοσίου εἰσὶ καὶ οἱ ταμίαι, εἰάν ἐνεργήσωσι πληρωμὴν τοιούτων δικαιωμάτων μὴ ἐκκαθαρισθέντων κατὰ τὸν διαληφθέντα τρόπον, ἢ εἰάν πληρώσωσι τοιαῦτα δικαιώματα εἰς ἄλλον παρὰ τὸν δικαιούχον μάρτυρα, ἂνευ προσαγωγῆς τακτικοῦ πληρεξουσίου ἢ μεταβιβαστηρίου ἐγγράφου.

4. Τὴν πρώτην ἢ τὸ πολὺ τὴν δευτέραν τοῦ ἐπὶόντος μηνὸς ὀφείλουσιν οἱ γραμματεῖς τῶν ἐκκαθαρίζουσῶν τοιαῦτα ἐξοδα ἀρχῶν, παρ' ἐκαστῇ τῶν ὁποίων θέλει κρατεῖσθαι βιβλίον κατὰ τὸν κοινοποιούμενον τύπον, νὰ πέμπωσιν εἰς τὸν ἀρμοδίον ταμίαν κατὰστασιν τῶν κατ' ὅλον τὸν προηγούμενον μῆνα ἐκκαθαρισθέντων μαρτυρικῶν δικαιωμάτων· ἡ κατὰστασις αὕτη θέλει συντάττεσθαι κατὰ τὸν τύπον τοῦ βιβλίου, οὕτω κυρίως ἀντίγραφον αὐτοῦ ἰδιαιτέρον διὰ τὰς πράξεις ἐνὸς ἐκάστου μηνός, καὶ θέλει ὑπογράφεσθαι ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ὅστις εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκριβῆ αὐτῆς σύνταξιν. Ὅστις τῶν γραμματέων δὲν ἀπο-

στείλῃ τῷ ταμίᾳ τὴν κατάστασιν ταύτην ἐντὸς τῶν δύο ἡμερῶν τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

5. Ὁ ταμίᾱς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς παραβάλλει τὰς εἰς χεῖρας τοῦ κλήσεως πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν σταλησομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ γραμματέως κατάστασιν, καί, εἰ μὲν αὕτη συμφωνεῖ πρὸς ἐκείνας, διαβιβάζει τὰς κλήσεις καὶ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ἀρμόδιαν ἀρχήν, καὶ ἐξαιτεῖται τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνήκοντος χρηματικοῦ ἐντάλματος· εἰ δὲ ἐκ τῆς παραβολῆς προκύπτει ἀσυμφωνία τις, εἴτε ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κλήσεων, εἴτε ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν δικαιωμάτων, ὁ ταμίᾱς εἰδοποιεῖ προφορικῶς ἢ ἐγγράφως τὸν ἀρμόδιον παρὰ πλημμελειοδίκας εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει ἀμέσως νὰ ἐπιληφθῇ ἐξετάσεων, παραβάλλον τὴν εἰς τὸν ταμίαν σταλεῖσαν κατάστασιν καὶ τὰς κλήσεις πρὸς τὸ βιβλίον τῶν ἐκκαθαρίσεων καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν σχετικῶν συνεδριάσεων ἢ τὰς σχετικὰς δικογραφίας· εἰν ἐκ τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἀποδείχθῃ, ὅτι ἡ ἀσυμφωνία προέκυψεν ἐκ παρεισφράνσεως εἰς τὴν σύνταξιν τῆς καταστάσεως γραφικοῦ λάθους, ὁ εἰσαγγελεὺς παραγγέλλει τὸν γραμματέα νὰ συντάξῃ παραχρῆμα καὶ ἀποστείλῃ ἑτέραν κατάστασιν ἀλάνθαστον, συμφωνοῦσαν μὲ τὰς ἐν τῷ βιβλίῳ ἐγγράφως καὶ τὰς κλήσεις· εἰν ὅμως ἐκ τῶν ἐξετάσεων τούτων ἐγερθῶσιν ὑπόνοιαι, ὅτι ἐλάβε χώραν οἰαδήποτε κατάχρησιν, κατὰσχῃ ἀμέσως τὰ ὑποπτα ἔγγραφα, δίδει ἔγγραφον ἀπόδειξιν εἰς τὸν ταμίαν περὶ τοῦ κατὰ τὰς κατασχεθείσας κλήσεις πληρωθέντος ποσοῦ, ὑποχρεοῖ τὸν δικαστικὸν γραμματέα ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸν ταμίαν κατάστασιν ἐμφαινουσαν τὰ ἀνύποπτα μαρτυρικά δικαιώματα ἵνα μὴ ἐμποδίζηται δι' αὐτὰ ἡ ἔκδοσις τοῦ χρηματικοῦ ἐντάλματος, ἀναφέρει εἰς τὰ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεία, καὶ ἐνεργεῖ ὅ,τι ἐκ τῶν καθηκόντων του πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας. Ὁ ταμίᾱς ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει προκαλεῖ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἀνήκοντος χρηματικοῦ ἐντάλματος διὰ τὰ δικαιώματα, ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὰς μὴ κατασχεθείσας κλήσεις, μεταφέρει τὰ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως ὡς ὑποπτα κριθέντα, εἰς τὴν μερίδα τῶν πρὸς τακτοποίησιν πληρωμῶν καὶ ἐξαιτεῖται τὰς περαιτέρω διαταγὰς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν Ὑπουργείου.

6. Οἱ ταμίαι ὀφείλουσι μετὰ προθυμίας καὶ χωρὶς νὰ παρεμβάλλουσιν ἀδικαιολογητὸν τι πρόσκομμα, νὰ πληρώνουσιν τὰ μαρτυρικά δικαιώματα πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ βραδύτητος συνεπαγομένων διὰ τοῦ μαρτυρὰς ζημιῶν, καὶ

7. Τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης εἰδικὸν λογιστήριον, καὶ οἱ δευτερεύοντες διατάκται, ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν περὶ πληρωμῆς τοιούτων δικαιωμάτων χρηματικῶν ἐνταλμάτων νὰ ἐξετάζουσιν, ἂν ἐτηρήθησαν αἱ περὶ ἐκκαθαρίσεως διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καθὼς καὶ ἂν ἐφηρμόσθῃ καλῶς ἡ διατίμησις, καθὼς ἄλλως εἰσὶ συνυπεθύνου μετὰ τῶν τὴν ἐκκαθάρισιν ἐνεργησάντων πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ δημοσίου.

5. Τὰ μὴ κατεπείγοντα ποινικὰ ἔξοδα δὲν ἐκκαθαρίζονται, κανονίζονται καὶ διαγράφονται εἰμὴ κατὰ τριμηνίαν. Τῶν ἐχόντων ν' ἀπαιτήσωσι τοιαῦτα ἔξοδα ἕκαστος συντάσσει περὶ τούτων, τὸ πολὺ ἐντὸς 14 ἡμερῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τριμηνίας, τριμηνιαίους καὶ διακεκριμένως φέροντας τὰς διαφόρους ποινικὰς πράξεις πίνακας τοὺς ἑποίους ὑποβάλλει εἰς τοὺς ἀρμοδίους δικαστικούς ὑπάλληλους διὰ νὰ ἐπισημειωθῶσι καὶ κηρυχθῶσι πληρωτέα τὰ τέλη.*

6. Τὸ τέλος ἐνὸς ἐκάστου ἄρθρου τῶν πινάκων τούτων πρέπει ρητῶς ν' ἀναφέρεται εἰς τὴν προσήκουσαν τοῦ Ἡμετέρου ἀπὸ 11]23 Ὀκτωβρίου π. ἔ. Δ. διάταξιν, ἣτις θέλει μνημονεύεσθαι ἀκριβῶς κατ' ἄρθρον, παράγραφον, καὶ ἐδάφιον.—Πρὸς τούτοις οἱ πίνακες οὗτοι πρέπει νὰ περιέχωσι τὸ ἀναγκαῖον κενὸν διάστημα διὰ τὴν ἐπισημείωσιν, δι' ἧς θέλουν κηρύττεσθαι πληρωτέα τὰ ἐν αὐτοῖς τέλη καὶ διὰ τὸ περὶ πληρωμῆς ἔνταλμα· εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν θέλουν ἀποδοκιμάζεσθαι καὶ οὗτοι ὥς καὶ οἱ μὴ συμφωνοῦντες μὲ τὸ δοθὲν ὑπόδειγμα.—Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι κοινὴ δι' ἀμφοτέρας τὰς τάξεις τῶν ποινικῶν ἐξόδων.

7. Οἱ ἀρμόδιοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι σημειώνουσιν ἀκριβῶς εἰς ἕκαστον ἄρθρον τῶν αὐτοῖς ὑποβληθέντων λογαριασμῶν τὸ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τέλος, περιστέλλουσι τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα, ὅσα ὑπερβαίνουνσι τὰ νό-

(*) Τὰ μὴ κατεπείγοντα ἔξοδα ἀποτίνονται κατὰ τριμηνίαν ἐπὶ τῇ βάσει πινάκων συντασσόμενων κατὰ τὰ οἰκεία ὑποδείγματα, ἐμφανιζόμενων εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐφημερίδα ἢ τὸν ἀρμόδιον πρόεδρον πρωτοδικῶν ἢ εἰσαγγελεῖα ἐντὸς τῶν πρώτων 14 ἡμερῶν τῆς ἀκολουθοῦσης τριμηνίας. Ὅθεν ἐμφανιζομένων αὐτῶν βραδύτερον ἀπορριπτεῖ ἢ ἀπαίτησις ἔξοδων. Διὰ τοῦτο δι' ἐγκυκλίου ὠρίσθη ὅτι ἡ πρώτη λαβοῦσα τοὺς πίνακας ἀρχὴ ὀφείλει σημειοῦσθαι ἐπ' αὐτῶν τὴν ἡμέραν τῆς λήψεως αὐτῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς καταχωρίσεως. [Φλογαίτης].

μιμα τέλη, καὶ ὅλως ἀφαιροῦσι τὰ μὴ νόμιμα ἢ μὴ προσηκόντως δικαιολογημένα. — Τὰ περὶ τῆς σημειώσεως τῶν τελῶν καὶ τὰ τῆς ὡς πληρωτέων αὐτῶν διακηρύξεως ἐκτελοῦνται παρὰ τῶν προέδρων τῶν δικαστῶν δωρεάν.

8. Οἱ τοιοῦτοτρόπως ὡς πληρωτέοι κηρυχθέντες ἐκκαθαρισμένοι λογαριασμοὶ παραδίδονται τῷ ἄρμοδίῳ εἰσαγγελεῖ τῶν πρωτοδικῶν, ὅστις ἐπιθέτει τὸ «ἐθεωρήθη», συνυπογράφων τὰ διατάγματα τῶν προέδρων καὶ δικαστῶν, συνάγει ταῦτα διὰ τὴν τριμηνίαν, τὰ καταγράφει, καὶ τὰ παραπέμπει εἰς τὸν νομάρχην.

9. Οἱ νομάρχαι ἐξελέγχουσι τοὺς εἰς αὐτοὺς ὑποβληθέντας καὶ ὡς πληρωτέους κηρυχθέντας λογαριασμοὺς ἀπαρallάκτως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 7 διαγεγραμμένα· εἰμποροῦν δὲ νὰ ζητήσωσι λόγῳ ἐξακριβώσεως καὶ τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα. Περαιωθέντος τοῦ ἐλέγχου, ὁ νομάρχης ἐκδίδει ἐπὶ τοῦ λογαριασμοῦ καὶ εἰς θάρος τοῦ ταμείου τοῦ νομοῦ τὸ τῆς πληρωμῆς ἔνταλμα, καταγράφει τοῦτο εἰς τὸ ὅποσον συνεχῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλει κρατεῖ βιβλίον, ἐν ᾧ ἀναφέρει καὶ τὰ παρουσιασθέντα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα, ἀριθμεῖ καὶ μονογραφεῖ ταῦτα, καὶ στέλλει ἀμέσως καὶ ὅτι τάχιστα ἕνεκα πληρωμῆς τὰς ἐντολοφόρους ἐκκαθαρίσεις, ὁμοῦ μὲ τὰ ἐπισυναπτόμενα αὐτῶν, πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ νομοῦ, ὅστις δίδει ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς εἰς τὸ ἐπιφερόμενον βιβλίον. Πέμπει δὲ ὁ νομάρχης καὶ εἰς τὸν Γ. ταμίαν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμ. ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον ἐπὶ τοῦ βιβλίου του, ἅμα τελειώσῃ τὴν τριμηνιαίαν ἐντολοδοσίαν.*

(*) Οἱ νομάρχαι δικαιοῦνται νὰ ἐπιφέρωσι μεταβολὰς εἰς τοὺς πίνακας καὶ τὰ λοιπὰ ἐγγράφα μόνον 1) ὅσῳκις ἡ ἀποζημίωσις λόγῳ πορείας ἐσημειώθη ἀνωτέρα τῆς κατὰ τοὺς ἐπισήμους πίνακας ἀποσάσεως, 2) ὅσῳκις τὸ σημειούμενον δικαίωμα εἶναι ἀνώτερον τοῦ ὑπὸ τῆς

10. Οἱ διαγράφοντες καὶ ὡς πληρωτέους κηρύττοντες τοὺς λογαριασμοὺς τούτους δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, εἰ τούτους ὑπογράφοντες ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας, καὶ οἱ τὸ πληρωμῆς ἔνταλμα ἐπιθέτοντες νομάρχαι εἶναι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ τέλη παρεισδύσασαν παράδοσιν ἢ κατάχρησιν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι μετὰ τῶν ληπτῶρων, ἀνευ βλάβης τῆς κατὰ τῶν τελευταίων τούτων ἀναγωγῆς τῶν.

11. Τὰ ἐξ ἑνὸς πίνακος σβυσθέντα ἄρθρα εἰμποροῦν νὰ ἐκκαθαρισθῶσι κατὰ τὴν ἀκόλουθον τριμηνίαν, ἐὰν δικαιολογηθῶσιν ἀποχρῶντως καὶ ἐντελῶς. Τέλη καὶ ἔξοδα μὴ ἐκκαθαρισθέντα κατὰ λάθος ἐν τῇ προσηκούσῃ τριμηνίᾳ, μόνον εἰς τὸν τῆς ἀμέσως ἐπομένης πίνακα εἰμποροῦν νὰ συμπεριληφθῶσι· τούτου δὲ μὴ γενομένου, θεωροῦνται ταῦτα ὡς πηραλειφθέντα καὶ ἀπορίπτονται.

ἐκτελεσθείσης πράξεως συνεπαγομένου, ὡς ὅτε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πταιματικῆς ἀποφάσεως σημειοῦται δικαίωμα δρ. πέντε ἀντὶ δρ. δύο, 3) ὡσάκεις ἐπὶ ταῖς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκτελεσθεῖσαις πράξεσιν ἐν τῷ αὐτῷ μέρει τηρεῖσθαι ἴδιον δικαίωμα πορείας ἀντὶ ἑνὸς μόνου, 4) ὡσάκεις σημειοῦται ἰδιαιτέρον δικαίωμα ἐκτέλεσεως δι' ἕκαστον ἄτομον καὶ οὐχὶ διὰ πᾶσαν διάταξιν (οἷον ἔνταλμα κτλ.), καίπερ περιλαμβανούσιν πλείονα ἄτομα, 5) ὡσάκεις αἰτεῖται, ἢ πληρωμὴ ἑνὸς ἀντικειμένου ἀγορασθέντος πρὸς χρῆσιν τῶν κρατουμένων ὑποδικῶν πλέον τῆς συμπεφωνημένης τιμῆς, 6) ὡσάκεις αἰτεῖται, πληρωμὴ, μὴ ἀναγομένη εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας ἢ ἀπηγορευμένη ὑπὲρ κανονισμῶν ἢ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου. "Ὅθεν δὲν δύνανται καθ' αὐτοὺς νὰ ἐπισφῶρσι μεταβολὰς εἰς τὰ ἐκκαθαρισθέντα ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δικ., ὑπαλλήλων ποσὰ, ὅταν νομίσωσιν α') ὅτι ἐν ἀγῶγιον ἢ εἰς ναῦλος μεταφορᾷ ἐκηρύχθη πληρωτέον δι' ἀνώτερον τῆς τρεχούσης τιμῆς ποσὸν ἢ β') ὅτι λαβὼν ὑπάλληλος ἰδιαιτέρας παραγγελίας τὴν αὐτὴν ἡμέραν διὰ τὸ αὐτὸ μέρος ἢ διὰ πλησιόχωρα μέρη ἐξετέλεσεν αὐτὰς κατὰ διὰφόρους ἡμέρας, ἐντεῦθεν δὲ προέκυψαν ἰδιαιτέρα δικαιώματα καὶ ἀποζημιώσεις διὰ πᾶσαν μεταβολήν, ἢ γ') δι' ἑνὰ ὑπάλληλον ἐκκαθαρίσθηναν πλείονων τοῦ πρέποντος ἡμερῶν ἀνακριτικὰ δικαιώματα. Ἐν ταῖς τοιαύταις περιπτώσεσιν οἱ νομάρχαι ἐπιστρέφουσιν μόνον τοὺς πίνακας ἢ τὰ ἄλλα δικαιολογητικὰ εἰς τοὺς ἀρμοδίους δικαστ. ὑπαλλήλους, ὑποβάλλοντες ὡς θεωροῦσιν ἀναγκαίως παρατηρήσεις περὶ ἐλαττώσεως τῶν ἀμφισβητησίμων ποσῶν. [Παπαντωνίουπόπουλος].

Ἐγκύκλιος 19 Ὀκτ. 1837 τῆς ἐπὶ Δικαιοσύνης Γραμματείας.

Τὰ ἐξόδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἄν διεκρίθησαν εἰς κατεπείγοντα καὶ μὴ κατεπείγοντα δι' ἄλλον τινὰ λόγον, εἰμὴ διὰ τὰ συμβιβασθῇ ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ πληρώνωνται παραχρῆμα εἰς τινας περιστάσεις, διὰ τὴν ιδιότητα τῶν προσώπων, πρὸς ὧς ὀφείλονται, μὲ τὴν ἐπίσης ἰσχυρὰν ἀνάγκην τοῦ νὰ μὴ παρενοχλῶνται καθ' ἑκάστην αἱ δικαστικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ μὲ τὴν κατὰ μέρος ἐκκαθάρισιν, διαγραφὴν, καὶ πληρωμὴν ἑκάστου τῶν πολλάκις εὐτελεστάτων τοιούτων τελῶν. — Ἡ φύσις λοιπὸν τῶν ἐξόδων τούτων δὲν μετεβλήθη διὰ τῆς διακρίσεως ταύτης, καὶ δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν τὰς περὶ τῶν κατεπείγοντων ἐξόδων διατάξεις τῆς ποιν. διατιμήσεως ὡς ἐξαιρέσιν τῶν εἰς τὰ μὴ κατεπείγοντα ἀναφερομένων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν γενικὸν περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διαγραφῆς κανόνα. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ ἐφαρμόσωμεν εἰς ἐκεῖνα τοὺς περὶ τούτων ὁρισμούς, ὅσακις δὲν ἀντίκειται εἰς τὸν σκοπὸν τῆς διακρίσεως, τὴν ταχείαν δηλαδὴ διαγραφὴν καὶ ἐξόφλησιν τῶν. Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 11 τεθειμένη περὶ τῶν μὴ κατεπείγοντων παραγραφὴ, τῆς ὁποίας ἀνώτατος ὅρος εἶναι τὸ διάστημα τῶν ἑξ μηνῶν, τὸ μετὰ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς πρώτης καὶ τῶν τελευταίων τῆς δευτέρας τριμηνίας περιεχόμενον, ἐφαρμόζεται ἀναντιρρήτως καὶ εἰς τὰ κατεπείγοντα, τότε μᾶλλον ὅσον εἰς ταῦτα ἐδόθη πλείονα περὶ τὴν εἰσπραξίν εὐκολία, συγχωρηθείσης τῆς ἀμέσου διαγραφῆς καὶ ἐξοφλήσεως. — Συμφωνοῦντες λοιπὸν μὲ ὑμᾶς ὅτι οἱ λήπτορες τῶν κατεπείγοντων ἐξόδων, οἱ μὴ παραχρῆμα διαγράψαντες καὶ ἐκκαθαρίσαντες τὰ τέλη τῶν, δὲν ἀποκλείονται καὶ μετὰ ταῦτα τοῦ δικαιώματος τούτου, δὲν νομίζομεν ὅτι δύνανται καὶ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν διατίμησιν νὰ διατηρήσωσιν ἐπ' ἄριστον χρόνου διάστημα τὸ δικαίωμα τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἡ παράκαιρος χρῆσις ἤθελεν ἐπιφέρει σύγχυσιν καὶ ἀταξίαν εἰς τὰς οἰκονομικὰς πρὸ πάντων ἀρχάς, καὶ εἰς τὸ λογιστικὸν σύστημα. Θέλετε λοιπὸν εἰδοποιήσῃ πάντας τοὺς ὑφ' ὑμᾶς δικαστικούς ὑπαλλήλους, τοὺς κατὰ νόμον λαμβάνοντας μετοχὴν εἰς τὴν τῶν τοιούτων ἐξόδων ἐκκαθάρισιν καὶ διαγραφὴν, ὅτι δύνανται νὰ δέχονται καὶ ἐνεργῶσι τοιαύτας αἰτήσεις μέχρι τῆς προθεσμίας ἑξ μηνῶν, λογιζομένης ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγεννήθη τὸ πρὸς ἀποζημίωσιν δικαίωμα, ἀπορρίπτοντες ὅς παραγεγραμμένως τὰς μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην προσαγομένους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ τῆς ἐκτίσεως.

12. Ὅλα τὰ προσηκόντως ἐκκαθαρισθέντα καὶ διαγραφέντα ποινικὰ ἐξόδα, εἰάν ταῦτα δὲν πρέπη δυνάμει

τοῦ Ἡμετ. ἀπὸ 11]23 Ὀκτ. π. ἔ. διατάγματος νὰ πληρωθῶσι μόνον ἀπὸ τοῦς διαδίκους, καθ' ἣν περίπτωσιν οὐδ' ἐκκαθαρίζονται κατὰ τὸν ἐν τῷ κεφαλαίῳ Α' τοῦ παρόντος Δ. ἐκτεθέντα τρόπον, ἐκτίονται παρὰ τῆς κυβερνήσεως, διὰ τῶν ταμείων τῶν νομῶν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ταῦτα δὲν ᾔναι κατὰ νόμον εἰς βάρος τῆς κυβερνήσεως.

13. Πρὸς ἔκτισιν εἶναι ὑποχρεωμένον πάντοτε τὸ ταμεῖον τοῦ νομοῦ ἐκείνου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ ἐξεδόθη τὸ τῆς πληρωμῆς ἐντάλμα, ἐκτὸς ἐὰν τοῦτο ὀρίξη ρητῶς ἄλλως πως. Πρὸς τοῦτοις διὰ νὰ εὐκολυνθῇ τῶν χρημάτων ἡ σύναξις, δύνανται οἱ ταμίαι τῶν νομῶν νὰ διατάξωσι, κατὰ τὰ περὶ τούτου ὥρισμένα ἐν τῷ περὶ ταμείων Δ., τοὺς ἁρμοδίους ἐπαρχιακοὺς νὰ πληρῶσωσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ τοῦ καταλογισμοῦ.

14. Ἐντὸς τῶν 14 πρώτων ἡμερῶν πάσης τριμηνίας θέλουν πέμπει οἱ ταμίαι τῶν νομῶν πρὸς τὸν γενικόν, κατὰ τὸν παρὰ τοῦ Ἡμ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως ὑποδειχθέντα τύπον, δύο χωριστοὺς πίνακας ὅλων τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν πληρωθέντων κατεπειγόντων καὶ μὴ κατεπειγόντων ἐξόδων. — Εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην θέλουν ἐπισυνάπτεσθαι τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς καὶ τὰ πρωτότυπα δικαιολογητικὰ ἐγγράφα.

15. Ὁ Γεν. ταμίης θέλει πέμπει πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα διὰ τοῦ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας, τὸ πολὺ ἐντὸς τριῶν μηνῶν μετὰ τὴν παρέλευσιν πάσης τριμηνίας, γενικὴν κατάστασιν ἐξαχθεῖσαν ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 πρὸς αὐτὸν σταλέντων πινάκων, καὶ συνωδευμένην ἀπὸ ὅλους τοὺς πίνακας τῶν ταμείων τῶν νομῶν, ἀπὸ τὰ ἐντάλματα καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἐγγράφα. Ἡ κατάστασις αὕτη θέλει γίνεσθαι κατὰ τὸν

παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως δοθησόμενον τύπον· θέλει δὲ ἀποστέλλεσθαι συγχρόνως καὶ πίναξ φέρων τὸ σύνολον τῶν γενομένων ἐξόδων.

16. Ὁ Ἡμ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς ἐνεργεῖ μετὰ τὸν ἐλεγχον τῆς καθυποβληθείσης αὐτῷ καταστάσεως καὶ προσδιορίζει τὴν ὀλικὴν ποσότητα τῶν κατὰ νόμον γενομένων πληρωμῶν. Περὶ τῆς ποσότητος ταύτης ἐκδίδει ἐπὶ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένης γενικῆς καταστάσεως διάταγμα πρὸς ὄφελος τοῦ γενικοῦ ταμείου, πρὸς τὸ ὅποιον ἐπιστρέφει καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα ἐπιφυλαττομένων τῶν ἀποδόσεων αἵτινες εἰμποροῦν τυχὸν νὰ διαταχθῶσι μετέπειτα.—Τὸ διάταγμα τοῦτο πέμπεται διὰ τῆς ἐπὶ τῆς οἰκονομίας γραμματείας πρὸς τὸν γενικὸν ταμίαν, ὅστις καταλογίζεται ἤδη ὀριστικῶς εἰς τὰ ποινικὰ ἐξόδα τὰς διαταχθείσας πληρωμάς, παρατηρῶν τὰ δέοντα περὶ τῶν ἀποδόσεων, καὶ ἐκδίδων περὶ αὐτῶν τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς.

17. Ἐὰν ὁ Ἡμ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς ἀνακαλύψῃ εἰς τὴν καθυποβληθεῖσαν αὐτῷ κατάστασιν ποσότητας παρὰ νόμον πληρωθείσας, διατάττει τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν, καὶ ἐκδίδει, καθ' οὔτινος ἀνήκει, διαταγὴν πληρωμῆς· τοῦτο γίνεται ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, καθ' ἣν αἱ ποσότητες αὗται ἤθελον ἐμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἤδη ἐπικυρωθεῖσαν κατάστασιν· ἀρκεῖ νὰ μὴ παρῇθλην ἐκ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγκρίσεως διασπῆμα χρόνου διετές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Περὶ τῆς ἀπολήψεως.

18. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ ἀνεὺ οὐδεμιᾶς ὥς πρὸς τοὺς καταδικασμένους ἀναγωγῆς, εἰς βάρος τῆς κυβερνήσεως εἶναι.—1. τὰ ἐξόδα τῆς πορείας καὶ διατρίβης τῶν δικαστικῶν καὶ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας ὑπαλλήλων, αἱ-

τινες ἐκπληροῦσιν ἔργα δικαστοῦ, παρέδρου, ἢ τὰ τῆς εἰσαγγελίας παρὰ τινι δικαστηρίῳ συνέδρων ἢ εἰδικῶν δικαστηρίῳ—2. αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἐνόρκων—3. τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως ποινικῶν ἀποφάσεων.

19. Οἱ δικαστικοὶ γραμματεῖς σημειοῦν πάντοτε ἐπὶ τῶν προσήκοντων ἐγγράφων ὅλα τὰ παρουσιαζόμενα ποινικά ἔξοδα ἐν τῷ διαστήματι τῶν συζητήσεων, καὶ καταστρόνουσι μετὰ τὴν περαίωσιν αὐτῶν δι' ἑκάστην δικασθεῖσαν ὑπόθεσιν, τῆς ὁποίας τὰ ἔξοδα δὲν εἶναι εἰς βάρος τῆς κυβερνήσεως, πίνακα ὅλων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 μὴ ἀναφερομένων ἐξόδων· ὁ πίναξ οὗτος, κηρυχθέντων ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ τῶν ἐν αὐτῷ ἐξόδων πληρωτέων παρ' οὗτινος ἀνήκει, ἀποστέλλεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν νομάρχην, ὅστις παραπέμπει πάραυτα τοῦτον, ἐνεκεν εἰσπράξεως, εἰς τὸν ταμίαν τοῦ νομοῦ, ἢ εἰς τὸν προσήκοντα νομάρχην, ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς ἔχη τὴν διαμονὴν του εἰς ἄλλον νομόν. Ὁ νομάρχης ἐνέργει τὴν πτῖρά τοῦ ταμίου τοῦ νομοῦ εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ ἰδιαιτέρως κρατούμενον ἐγγραφὴν τῆς ἀποδείξεως περὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ πίνακος· ὁ δὲ ταμίας ἐμπεριλαμβάνει τὰς συναχθεῖσας ποσότητας εἰς τὸ βιβλίον τῶν χρεῶν τοῦ ταμείου. Ἀντίγραφον τοῦ φέροντος τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀποστολῆς τῶν πινάκων βιβλίου ὑποβάλλει ὁ νομάρχης ἐντὸς τῶν 14 πρώτων ἡμερῶν τῆς τριμηνίας εἰς τὸν Γεν. ταμίαν διὰ τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμμ. — Πρὸς τούτοις οἱ γραμματεῖς τῶν ποινικῶν δικαστηρίων θέλουν πέμπει ἀντίγραφον τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος καταλόγου εἰς τὸν Ἡμ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέα, διὰ νὰ τὸν χρησιμεύσῃ εἰς τὸν ἑλεγχον τῆς τριμηνιαίας καταστάσεως (ἄρθρον 16). Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα, ἀφοῦ γενῇ ἡ προσήκουσα αὐτῶν χρῆσις ἀποστέλλονται διὰ τῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν γραμματείας εἰς τὸν γενικὸν ταμίαν πρὸς σημείωσιν καὶ κινονι-

σμὸν τοῦ χρέους τῶν ταμείων τῶν νομῶν. Δικασ.
'Οργ. 104.

ΑΠ. 127 (1856). Καί εἰς τὴν ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν δαπανῶν
δὲν ὑποχρεοῦνται οἱ ἀνήλικαι διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

'Εγκύκλιος 18 Δεκ. 1839 τῆς ἐπὶ τῆς δικ. γραμμ. πρὸς τοὺς παρ'
ἐφέταις εἰσαγγελεῖς.

1. Τὰ ἀντίγραφα, περὶ ὧν διαλαμβάνει τοῦ ἀρθρ. 19 τοῦ Δ. τῆς 11]
23 Μαΐου 1835 ὁ β' παράγραφος, θέλουν στέλλεσθαι τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν
γραμματεῖαν οὐχὶ μετὰ τὸ πέρασ ἐκάστης ὑποθέσεως, ἀλλὰ κατὰ μῆνα
μὲν παρὰ τῶν γραμματέων τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν,
κατὰ πᾶσαν δὲ σύνοδον ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν κακουργιοδικῶν.—Τὰ
ἀντίγραφα ταῦτα θέλουν συνοδεύεσθαι μὲ κατὰστασιν ἐμφαίνουσιν ἐν
περιλήψει τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, κατὰ τὸ ἐπισυνημμένον ὑπόδειγμα.

2. Αἱ καταστάσεις αὗται ὁμοῦ μετὰ δικαιολογητικὰ ἀντίγραφα θέ-
λουν διαδιβάζεσθαι εἰς τὴν γραμματεῖαν, ἐν μὲν τοῖς εἰρηνοδικείοις
ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ δικαστηρίου, ἐν δὲ τοῖς πρωτοδικείοις ὑπὸ τοῦ
εἰσαγγελέως, ἐν δὲ τοῖς κακουργιοδικείοις ὑπὸ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγ-
γελέως. Ὁ εἰρηνοδίκης ἢ ὁ εἰσαγγελεὺς, παραλαμβάνων τὴν κατὰστα-
σιν, θέλει παραβάλλει αὐτὴν μὲ τὰ συνημμένα καὶ ἐν γένει ἐξελέγχει
τὸ περιεχόμενον, καὶ θεωρεῖ αὐτὸ ὡς ἀκριβῶς ἔχον. Ἄν ἐπὶ μὲν τῶν
εἰρηνοδικείων καὶ πλημμελειοδικείων 5 ἡμέρας μετὰ τὴν ἐκπνευσιν
τοῦ μηνός, ἐπὶ δὲ τῶν κακουργιοδικείων 10 μετὰ τὸ πέρασ τῆς συνόδου,
οἱ γραμματεῖς δὲν πέμψουν εἰς τοὺς ἀνωτέρω μνημονευθέντας ὑπαλ-
λήλους τὰς καταστάσεις των, οἱ εἰρηνοδίκαι καὶ οἱ εἰσαγγελεῖς ὀφεί-
λουν νὰ τὰς ζητήσωσι καὶ δεκαήμερον μετὰ τὴν αἴτησιν των, εἰὰν ἐν
ἐκπληρωθῇ αὐτῇ, θέλουν ἐνεργεῖ τὰ δέοντα διὰ νὰ εἰσάγωνται οἱ ἀμε-
λοῦντες εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστικά συμβούλια. Ἡ ἀποστολὴ τῶν κατα-
λόγων εἰς τοὺς διοικητὰς θέλει γίνεσθαι, ὡς ἄλλοι πρὸς, μετὰ τὸ πέρασ
ἐκάστης ὑποθέσεως.— Καὶ ταῦτα. (τὰ ὅποια θέλουν ἐκτελεσθῇ ἀκρι-
βῶς ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1840), μέχρις οὗ δυνηθῶμεν νὰ δώσω-
μεν ἀκριβεστέρως ὁδηγίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ὁλοκλήρου τοῦ ἀπὸ 11]23
Μαρτίου Β. Δ., τοῦ ὁποίου ὅμως ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις ἐξαρτᾶται ἀπὸ
τὴν συμβίβασιν τῆς ποινικῆς διατιμήσεως μετὰ τῆς τοῦ χαρτοσήμου,
εἰς ἣν συνεχῶς ἐνασχολούμεθα.

'Εγκύκλιος Ὑπ. Δικαιοσύνης τῆς 4 Ἀπριλίου 1850.

Καταργήσαντος τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου τὰ δικαιώματα ἐπιδέ-
σεων, τὰ ὅποια ἐλάμβανον οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες, κατὰ τὸ ἀρθρὸν 53.

§ 1 ἐδάφ. α. β. γ. τῆς ποινικῆς διατιμήσεως, παρέχονται αὐτοῖς τὰ ἡμίση τέλη τοῦ ὑπολογιζομένου σφραγιστοῦ χάρτου εἰς τ' ἀποδεικτικά ἐπιδόσεων διαφόρων δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ πράξεων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης κατὰ τὸ ἄρθρον 24 § 2 συνδυασμένον μετὰ τὸ ἄρθρ. 36 τοῦ ἐκκληθέντος Νόμου. Ἐπειδὴ ὅμως ἀνεφύθησαν δυσχέρειαι τινες ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς δεδαιώσεως τῶν ἀπαιτήσεων τῶν κλητῆρων, καὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ ἡμισέως τέλους τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀποδεικτικῶν, σπεύδωμεν διὰ τοῦτο νὰ ἐκδώσωμεν τὰς παρούσας ὁδηγίας καθ' ἃς ἀπαιτεῖται νὰ βεβαιῶνται αἱ ἀπαιτήσεις τῶν κλητῆρων, καὶ νὰ ἐνεργῇται ἡ πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῶν διαφόρων ταμείων τοῦ κράτους πληρωμή, πρὸς ἀποφυγὴν εἰς τὸ μέλλον ἐπιζημιῶν συνεπειῶν καὶ συγχύσεων.

1. Ἐκαστὸς τῶν δικαστικῶν κλητῆρων θέλει συντάττει κατὰ μῆνα πίνακα, ὡς τὸ ἐπὶ κλειστὸν δαῖγμα περὶ τῶν ἐπιδόσεων τῶν δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ πράξεων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης, τὰς ὁποίας κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνήργησεν, ὅταν αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις ὡς καταδικαστικαὶ, καὶ κατέστησαν τελεσιδικοί. Ἐκ τούτων ἐξάγεται προφανῶς β) ὅτι ἀθωωτικῶν οὐσῶν τῶν ἀποδόσεων τῶν ποινικῶν ἐκείνων ὑποθέσεων, δι' ἃς ἐνήργηθησαν αἱ ἐπιδόσεις, δὲν ἀφείλεται διὰ ταύτας κανὲν τέλος πρὸς τοὺς ἐπιδόσαντας κλητῆρας κατὰ τὸ ρητὸν γράμμα τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου, καθ' ὃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τέλη χαρτοσήμου οὔτε σημειοῦνται οὔτε εἰσπράττονται, ἐπομένως καὶ ἀπαιτήσεις περὶ αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ὑπάρξωσι β) ἐὰν δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς δὲν κατέστησαν μία ἢ πλείοτε αἱ ἀποφάσεις τελεσιδικοί, εἴτε διότι ἀνακρίσθην καὶ ἐβλήθησαν, εἴτε προκειμένου περὶ ἀποφάσεων πταισματοδικαίου, διότι δὲν παρῆλθεν ἡ προθεσμία τῆς ἐφέσεως, εἴτε τέλος δὲν ἐφεσιβιήθησαν, εἰς τοιαύτας περιπτώσεις μὴ τελεσιδικίας, τ' ἀναγόμενα εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν κατηγοριῶν τούτων τέλη χαρτοσήμου διὰ τὰς ἐπιδόσεις δὲν δύνανται νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὸν πίνακα τοῦ μηνὸς ἐκείνου, καθ' ὃν ἐγένοντο αἱ ἐπιδόσεις, ἀλλ' εἰς τὸν πίνακα τοῦ μηνὸς, ἐντὸς τοῦ ὁποίου κατέστησαν τελεσιδικοί αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις, ἂν δὲν ἐξηφανίσθησαν. Περὶ δὲ τῶν δικαστικῶν ἐξόδων διέταξεν ἡδὴ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τὰ εἰκότα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1450 (15 Μαρτίου π. ε.) ἐγκυκλίου του.

2. Τὸν τριμηνιαῖον τοῦτον πίνακα ὑποβάλλει ὁ δικαιούχος κλητὴρ ἐντὸς τῶν 10 πρώτων ἡμερῶν τοῦ ἐπομένου μηνὸς εἰς τὸν ἀρμοδίον εἰρηνοδίκην ἢ πρῶτον, εἴτε διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

3. Οἱ εἰρηνοδίκαι διὰ τὰς γενομένας ἐπιδόσεις κλήσεων αὐτῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς δημοσίων κατηγορῶν τῆς περιφερείας των, ἢ ἀποφασίως των, καὶ οἱ πρῶτοι τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων διὰ τὰς ἐπιδόσεις τῶν παρ' αὐτοῖς εἰσαγγελῶν καὶ ἀνακριτῶν κλήσεις, ἢ ἄλλας πράξεις δικαστικῆς, ἐξετάζουσιν ἀκριβῶς τοὺς τοιοῦτους πίνακας, πρὸ πάντων δὲ, ἂν αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὰ εἰς αὐτοὺς διαλαμβανόμενα ἐπιδωτήρια ᾖναι καταδικαστικαί, καὶ κατέστησαν τελεσιδικοί, διορ-

θόνουν τὰς ἐλλείψεις των, θεωροῦν αὐτοὺς, καὶ τοὺς διαβιβάζουν ἐντὸς τὸ πολὺ δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τοῖς παρουσιασθῶν, πρὸς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελεῖα, διὰ τὴν κάμην καὶ οὗτος τὴν προσήκουσαν ἐπεξεργασίαν καὶ θεωρήσιν, ὀφείλων ἐπομένως νὰ τοὺς ἐπιστρέψῃ τὴν ταχίστην εἰς τὸν διαφερόμενον κλητῆρα. Ἀντίγραφα τῶν τοιούτων πινάκων θέλουν παρασκευάζεσθαι ἀπὸ τοὺς κλητῆρας, καὶ ἐπικυροῦμενα ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους εἰσαγγελεῖς θέλουν διευθύνεσθαι παρ' αὐτῶν κατὰ μῆνα ἰδίως πρὸς ἐκότερον τῶν ὑπουργείων τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐπίσης ἀκριβῆ ἀντίγραφα τῶν τοιούτων πινάκων θέλουν μένει παρακατατεθειμένα εἰς τὰ γραφεῖα τῶν εἰσαγγελίων, διὰ τὴν παραβάλλουν αὐτὰ πρὸς τοὺς μεταγενεστέρως παρουσιαζομένους αὐτοῖς πίνακας τῶν κλητῆρων, πρὸς ἀποφυγὴν παραδοσμῆς τινος, ἐπιζημίου εἰς τὸ θημόσιον.

4. Ὁ δικαιοῦχος κλητῆρ λαμβάνων παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελεῖς τὸν κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐπεξεργασμένον καὶ ἐπιθεωρημένον πίνακα, θέλει διαβιβάζει αὐτὸν εἰς τὸν ταμίαν ἐκεῖνον, πρὸς τὸν ἀπεστάλησαν τ' ἀποσπάσματα τῶν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων, καὶ ἐξαίτεται παρὰ τούτου τὰ ἀνήκοντα εἰς ἐκεῖνον ἡμίση τέλη χαρτοσήμου, ὃ δὲ ταμίας ὀφείλει παρὰ τὴν ἡμίσιν τέλην πρὸς τὸν αἰτοῦντα κλητῆρα τὰ ἐκκαθαρισθέντα ὑπὲρ τούτου τέλη, εἴαν δὲ τ' ἀποσπάσματα τῶν ἀποφάσεων τῶν διαλαμβανομένων εἰς τὸν πίνακα τοῦ κλητῆρος ἀπεστάλησαν εἰς πλείονα ταμεῖα, ὡς ἐκ τῆς κατοικίας τῶν καταδικασθέντων, ὃ γενικὸς πῖναξ τοῦ κλητῆρος διαιρεῖται εἰς ἀποσπάσματα, προσήκοντως θεωρημένα παρὰ τοῦ κλητῆρος εἰς τ' ἀρμόδια ταμεῖα τῶν θεωρημένων, ὡς ἀνωτέρω, ἀποσπασμάτων γίνεται μεία ἐπὶ τοῦ γενικοῦ πίνακος τοῦ κλητῆρος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελεῖς.

5. Ὁ ἀρμοδίος ταμίαν λαμβάνων τὸν ἐπιθεωρημένον πίνακα τοῦ κλητῆρος, ἢ ἀπόσπασμα αὐτοῦ, κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρ. 4, ὀφείλει τὰ χρίστα ν' ἀποδώσῃ εἰς τὸν κλητῆρα ὅσα εἰς αὐτὸν ἀνήκουν, ἐπὶ τακτικῇ ἀποδείξει, ὁμοιομόρφῳ μὲ τὰς δικομύνας σήμερον ἀπὸ τοὺς δικαστικούς ὑπαλλήλους, τοὺς λαμβάνοντας σφραγιστὸν χάρτην ἐπὶ πιστώσει. Τὰ ποσὰ τῶν ἐπὶ τινος ἀποσπάσματος καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ὑπολογισθέντων τελῶν χαρτοσήμου εἰς ἐπιδόσεις σημειοῦνται, καὶ ἀπαιτεῖται νὰ σημειῶνται ἀπὸ τοὺς δικαστικούς γραμματεῖς εὐκρινῶς καὶ ὠριμένως εἰς τὸ τοιοῦτο ἀπόσπασμα, ὅθεν πᾶς ταμίας εἶναι πάντοτε εἰς θέσιν, παραβάλλων τ' ἀποσπάσματα μετὰ τῶν πινάκων τῶν κλητῆρων νὰ γνωρίζῃ, ἂν τῷ ἔντι ἡ αἵτησις τοῦ κλητῆρος ἢ κλητῆρων εἶναι ἀκριβής, ὥστε ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει νὰ τὴν ἀποκρούσῃ, καθὼς π.χ. διὰν εἰς τὸ ἀπόσπασμα σημειῶνται τρία ἐπιδότηρια, οἱ δὲ κλητῆρες ζητοῦν τὰ ἡμίσιν τέλη διὰ τέσσαρα ἢ πλείότερα τοιαῦτα.

6. Προσκαλοῦνται δὲ οἱ ταμίαι νὰ ἐπιμελῶνται συντόμως περὶ τῆς ταχείας εἰσπράξεως τῶν ὑπολογιζομένων εἰς ποινικὰς δίκας τελῶν χαρτοσήμου δι' ὅλων τῶν νομίμων ἐκδικαστικῶν μέτρων.

7. Οἱ γραμματεῖς τῶν εἰρηνοδίκων καὶ τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων προσκαλοῦνται νὰ πληροφορῶσι τοὺς κλητῆρας, κατ' αἵτησιν τούτων,

πότε κατέστη τελεσιδικος ἐκδοθεῖσά τις καταδικαστικὴ ἀπόφασις, καὶ νὰ τοῖς χορηγῶσι πᾶσαν πληροφορίαν, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἐνήργησαν ἐκεῖνοι ἐπιδόσεις, διὰ νὰ δύνανται νὰ συντάττωσι τοὺς πίνακας τῶν.

8. Οἱ παρὰ τοῖς δικαστηρίοις κλητῆρες ὀφείλουν νὰ τηρῶσιν ἀκριθῶς τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 164 τοῦ δικαστ. ὀργανισμοῦ ὀριζόμενον βιβλίον, διὰ νὰ ᾖναι πάντοτε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι, πότε καὶ πόσας ἐνήργησαν ἐπιδόσεις, καὶ τίνας ἐξ αὐτῶν συμπεριέλαβον εἰς τοὺς συνταττομένους πίνακας.

9. Ἡ ἀκριθὲς ἐκτέλεσις τῆς παρούσης συνιστᾶται εἰς τὴν προσοχὴν τῶν κ. εἰσαγγελέων καὶ ταμιῶν, καθόσον εἰς ἕκαστον ἀνάγεται.

**Ἐγκύκλιος Ὑπουργ. Δικαιοσύνης τῆς 28 Ἰουλίου 1860. Περί ἑκκα-
θαρίσεως τῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης.**

Κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ ἀπὸ 11 Μαρτίου 1835 περί ἑκκαθαρίσεως, διαγραφῆς κλπ. τῶν ἐξόδων τῆς ποιν. δικαιοσύνης Β. Διατάγματος, οἱ γραμματεῖς τῶν ποιν. δικαστηρίων ὀφείλουσι νὰ πέμπωσι ἀντίγραφον ἑκάστου πίνακος ἢ καταλόγου τῶν ἀποληψίμων ἐξόδων εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον τοῦτ' αὐτὸ ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργῇται κατὰ τὸ ἄρθρον 36 τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου καὶ διὰ τὰ ἀποληψίμα τέλη τοῦ χαρτοσήμου· διὰ δὲ τῆς ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1839 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργεῖου τούτου, τ' ἀνωτέρω ἀντίγραφα τῶν ἀποληπτῶν ποινικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν διετάχθη νὰ στέλλωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ μῆνα μὲν παρὰ τῶν γραμματέων τῶν πλημμελειοδικῶν καὶ πταισματοδικῶν, κατὰ πᾶσαν δὲ Σύνοδον ὑπὸ τῶν γραμματέων τῶν Κاخουργιοδικῶν, καὶ νὰ συνοδεύωνται ἑκάστοτε μὲ κατάστασιν ἐμφαίνουσαν ἐν περιλήψει τὸ περιεχόμενον αὐτῶν.

Ἡ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Β. Διατάγματος καὶ τῆς μνημονευθείσης ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργεῖου ἀποστολὴ τῶν πινάκων τούτων ὑπεγορεύθη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐνεργῇται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ γενικὸς τις ἔλεγχος τῶν ὑπὸ τοῦ δημοσίου καταβαλλομένων ἐξόδων τῆς ποιν. δικαιοσύνης καὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν ἀποληψίμων ἐξόδων (ἄρθρον 16 καὶ 27 τοῦ ρηθέντος Βασ. Διατάγματος). Ἀλλ' ὁ ὀργανισμὸς τῆς ταμιακῆς καὶ λογιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἀντικειται εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, τοῦ προμνησθέντος Διατάγματος ὅθεν καὶ αὗται δὲν ἐξετελέσθησαν πώποτε καὶ λογίζονται κατηργημένοι.

Κατανοήσαντες λοιπόν, ὅτι οἱ ἀνωτέρω πίνακες τῶν ἀποληψίμων ποινικῶν ἐξόδων καὶ τελῶν τοῦ χαρτοσήμου ἀνευ σκοποῦ πέμπονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο, καὶ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀπαλλάξωμεν τὰ δικαστικὰ γραφεῖα ἀπὸ τὴν περιττὴν ταύτην ἐργασίαν διὰ νὰ ἐπαρκῶσι εἰς τὴν κυρίως αὐτῶν ὑπηρεσίαν, σὰς παρακαλοῦμεν, κ. εἰσαγγελεῦ, νὰ προσκαλέτῃτε τοὺς γραμματεῖς τῶν πταισματοδικῶν, πλημμελειοδικῶν κ. λ.

Κακουργιοδικῶν, νὰ παύσωσιν ἀπὸ τοῦ ἐνεστ. μηνὸς ν' ἀποστέλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὡς μέχρι τοῦδε, τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος πίνακας.

Διὰ τὰς νὰ ὑπάρχῃ δὲ καὶ ἐλεγχὸς τις περὶ τῶν ὑπὸ τῶν γραμματέων διὰ τῶν Νομαρχῶν ἀποστελλομένων πρὸς τοὺς ἄρμοδιους ταμίαις χάριν εἰσπράξεως πινάκων, καὶ διὰ τὰς νὰ γνωρίζῃ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἐκάστοτέ τὴν κατάστασιν τῶν ἀποληψίμων ἐξόδων καὶ τελῶν, κατὰ τριμηνίαν μὲν οἱ γραμματεῖς τῶν πταισματοδικῶν, τῶν πλημμελειοδικῶν, τοῦ ἐφετείου, δικάζοντος ποινικὰς ὑποθέσεις, μετὰ δὲ τὸ τέλος ἐκάστης Συνόδου Κακουργιοδικῶν οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ πέμπωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καταστάσεις συντακτέας ὡς ἐξῆς.

Οἱ γραμματεῖς ἐκάστου τῶν ἀνωτέρω δικαστηρίων ὀφείλουσι νὰ κρατῶσι βιβλίον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἐγγράφωσιν ἐν περιλήψει κατὰ τὸ παρὰ πόδας ὑπόδειγμα, τὰ ποσὰ τῶν ἀποληψίμων ἐξόδων καὶ τελῶν, ὅσα ὁ πῖναξ αὐτῶν κηρυχθῇ πεπληρωμένος παρὰ τοῦ ἄρμοδιου δικαστοῦ. Εἰς χωριστὴν ἐτήλιον θέλουσι σημειῶναι καὶ τὸ ποσὸν τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ τοῦ προστίμου, ὁσάκις ἢ ἀποφασίς καταδικασέ τινα εἰς ταιαύτης φύσεως ποινὴν. Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου θέλει ἀντιγράφεσθαι κατὰ τριμηνίαν ἢ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον πεμπτέα κατάστασις.

Συνεπεία τοῦ μέτρου τούτου θέλει παύσει ἀμέσως τοῦ λοιποῦ καὶ ἡ μέχρι τοῦδε γενομένη ἀποστολὴ ἰδιαιτέρας καταστάσεως τῶν χρηματικῶν ποινῶν καὶ τῶν προστίμων.

Ἐπειδὴ ὅμως αἱ ἐπὶ τῇ βάρει τῆς παρούσης σταλῆσόμεναι καταστάσεις περιλαμβάνουσιν ὅλας σχεδὸν τὰς εἰσοδημάτων τῶν δικαστηρίων πληροφορίας, περὶ ὧν διαλαμβάνει ἡ ἀπὸ 16 Ἰουλίου 1851 ἐγκύκλιος τοῦ Ὑπουργείου τούτου, ἐκτὸς τοῦ εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δαπανωμένου σφραγιστοῦ χάρτου, καὶ τῶν παραβόλων, καταργούντες καὶ τὴν ρηθεῖσαν ἐγκύκλιον, παραγγέλλομεν μόνον ὅπως οἱ γραμματεῖς τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἀποστέλλωσι κατὰ τριμηνίαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον σημειώσιν τοῦ τε εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις δαπανωμένου ἐν στήμῳ χάρτου καὶ τῶν παραβόλων.

Ἐγκύκλιος Ὑπ. Δικαιοσύνης τῆς 15 Σεπτ. 1860. Περὶ ὑποβολῆς καταλόγων τῶν ἐκδικασθεισῶν ἢ ἀναβληθεισῶν κατὰ τριμηνίαν ποινικῶν ὑποθέσεων.

Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 6,269 ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἀπὸ 28 Ἰουλίου ε. ε. ἡγέρθη ἡ ἀμφιβολία εἰς τινὰς τῶν κ. κ. γραμματέων τῶν δικαστηρίων περὶ τοῦ, ἂν δι' αὐτῆς καταργήσῃ ὁλόκληρος ἢ ὑπ' ἀριθ. 4,894 τοῦ 1852 ἔτους, ἢ πρέπη καὶ ἤδη εἰς τὸ ἐξῆς ν' ἀποστέλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν ἐκδικασθέντων ποινικῶν ὑποθέσεων, ὡς καὶ ὁ πῖναξ τῶν γενομένων ἐξόδων διὰ τὰς ἀθροιστικὴν κτλ. ἔχουσας δίκας, περὶ ὧν διέλαβε τὸ

ὑπὸ στοιχ. Δ' καὶ Ε' ὑπόδειγμα τῆς εἰρημένης ἐγκυκλίου τοῦ ἔτους 1852. Ἐνεκα τοῦτου σπεύδωμεν νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν τὰ ἐξῆς.

Τὰ ὑπὸ στοιχείων Δ' καὶ Ε' τῆς εἰρημένης ἐγκυκλίου ὑποδείγματα δὲν κατηργήθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος χάριν τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιτηρήσεως περὶ τὰ ποινικά ἐξόδα, ἀν καὶ αὕτη ἡδύνατο νὰ ἐλασκήται καὶ ὑπὸ μόνων τῶν κ. κ. εἰσαγγελέων. Ἐπιθυμοῦντες ὅμως καὶ ἡδὴ νὰ ἐκολωνώμεν πλείοτερον τὸ ἔργον τῶν κ. κ. γραμματέων, ἵνα οὗτοι δύνανται μετὰ πλείοτερας ἀκριβείας νὰ ἐκπληρώσι τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα, σᾶς παραγγέλλομεν, ἵνα κοινοποιήσῃτε κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 6269 τῆς 28 Ἰουλίου 1860 ἐγκυκλίου μας εἰς τοὺς κ.κ. γραμματεῖς τῶν δικαστηρίων ἐν γένει τῶν διχαζόντων ποινικάς δίκας, ἵνα τοὺς ὑπὸ τὸ στοιχ. Δ' καὶ Ε' αναφερομένους καταλόγους καὶ πίνακας τῆς εἰρημένης ἐγκυκλίου τοῦ 1852 μᾶς ὑποβάλλωσι τοῦ λοιποῦ διὰ τῆς ἱεραρχικῆς ὁδοῦ κατὰ τριμηνίαν κατὰ τὸ κάτωθι τῆς παρούσης ἐμφαινόμενον ὑπόδειγμα, εἰς ὃ, ὡς παρατηρεῖτε, χάριν εὐκολίας αὐτῶν οἱ δύο κατὰ μῆνα τὸ πρότερον ἀποστελλόμενοι εἰς τὸ ὑπουργεῖον κατάλογοι καὶ πίνακες συγχωνεύονται εἰς ἓνα μόνον κατάλογον. Ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι συνάμα μετὴν ἀποστολῆν τῶν κατατάσεων τῶν ἀποληφίμων ἐξόδων, καὶ ἐπομένως ἀρχίσει ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ τρέχοντος μηνός.

Παραγγέλλονται δὲ οἱ κ. εἰσαγγελεῖς τῶν πλημμελειοδικῶν, ἵνα ὑποβάλῃ ἕκαστος αὐτῶν εἰς τὸν ἀρμόδιον παρ' ἐφέταις κ. εἰσαγγελέα συνάμα ὅλους τοὺς καταλόγους τοῦ τοιοῦτου εἴδους τῶν κατὰ τὴν περιφέρειάν του κ. κ. γραμματέων καὶ οὐχὶ διακεκομμένως. Ὑπονοεῖτε δέ, ὅτι διὰ τῆς προγεγραμμένης ἐγκυκλίου τῆς 20 Ἰουλίου ε. ἔ. ὡς καὶ διὰ τῆς παρούσης οὐδεμία μεταβολὴ θέλει ἐπαχθῇ εἰς τὴν ἀποστολὴν κατὰ τὰ προδιαταγμένα τῶν καταλόγων καὶ πινάκων εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ οικονομικὰς ἀρχάς, ἀλλ' οἱ κ. κ. γραμματεῖς θέλουσι ἐξακολουθεῖν τὴν ἀποστολὴν εἰς αὐτὰς ὡς καὶ πρότερον.

Ἰκανὰ δὲ ἀντίτυπα τῆς παρούσης ἀποστελλόμεν πρὸς ὑμᾶς, ἵνα ἀποστείλῃτε ἀνάλογον ἀριθμὸν ἕκαστος εἰς τὰς ὑφ' ἐκείτων δικαστικὰς ἀρχάς.

20. Κατὰ τὸ 30 ἄρθρον τοῦ ποιν. νόμου, εἰς ὅλας τὰς δίκας, οἱ πρωταίτιοι καὶ συνένοχοι τῆς αὐτῆς πράξεως καὶ οἱ πολιτικῶς ὑπεύθυνοι * καταδικάζονται ἀλ-

* Κατὰδὲλλον ὅτι ἐκ παραδρομῆς παρεσιέφθησαν ἐν τῷ προκειμένῳ ἄρθρῳ, ὡς καὶ ἐν τῷ 82 ἄρθρῳ τῆς Ποιν. Δικ., αἱ λέξεις πολιτικῶς ὑπεύθυνοι, ἅτε οὐδενὸς νόμου παρ' ἡμῶν ἐπιτρέποντος νὰ ἀπευθύνηται πολιτικὴ ἀγωγή ἐνώπιον τῶν ποινικῶν δικαστηρίων κατὰ τῶν πολιτικῶς ὑπεύθυνων. Ὅθεν μόνον οἱ κατηγορούμενοι, οἱ πολιτικῶς ἐνά-

ληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων· εἰς τοῦτο μάλιστα εἶναι ὑπεύθυνος ὁ εἰσπράττων τὰ δικαστικά ἐξόδα* νὰ ἐπιστήνῃ τὴν προσοχὴν του.

γοντες καὶ οἱ ἰδιῶται κατήγοροι δύνανται νὰ καταδικασθῶσιν εἰς τὰ δικαστικά ἐξόδα [Φλογαίτης].

* Διὰ τῶν λέξεων δικαστικὰ ἐξόδα νοητέον τὰ λεγόμενα ἐξόδα τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης ἥτοι τὰ προκαταβαλλόμενα διὰ τὴν προδικασίαν καὶ ἐκδίκασιν πάσης κατηγορίας, 2) τὰ ὑπολογιζόμενα τέλη χαρτοσήμου εἰς τὰ ἔγγραφα τῆς σχετικῆς δικαιοδοσίας. Σημειωτέον ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄρθ. τοῦ ποιν. νόμου προκύπτει ὅτι, ὅσας κατηγόρια τις περιλαμβάνει μὲν πλείονας ἀξιοποίνους πράξεις, μὴ ἐχούσας πᾶσας συνάφειαν πρὸς ἀλλήλας, ἀφορᾷ δὲ εἰς πολλοὺς συγκατηγορουμένους ἐπὶ τῇ δεινότητι ἐξ αὐτῶν, τῶν λοιπῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θεωρουμένων ὡς ἐπιβαρυντικῶν, κατὰ τὸ ἄρθ. 409 τοῦ ποιν. νόμου, τὰ δικαστικά ἐξόδα τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἐκδίκασεως τῆς τοιαύτης κατηγορίας ὑπολογιστέα ἰδίως ἐπὶ ἓνα ἕκαστον κατηγορουμένον, καθ' ὅσον ἡ ἀνάκρισις τῶν ἰδίων πράξεων ἑκάστου προεκάλειεν αὐτά. Ἐκαστος δηλοῖ ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ ἀποτίσῃ τὰ ἐκ τῆς ἀνακρίσεως τῶν ἰδίων πράξεως προκύψαντά, ἀλληλεγγύως δὲ τὰ διὰ τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἐκδίκασιν τῆς κοινῆς ὑπὸ τῶν τριῶν ἐκτελεσθεῖσης πράξεως. (Ἀκυρωτικοῦ τῆς Γαλλίας ἀποφ. 14 Νοεμβρίου 1820). Ὅσας δὲ πλείονων συγκατηγορουμένων, τῶν μὲν παραστάντων εἰς τὴν συζητήσιν, τῶν δ' ἀπόντων αὐτῆς, ἡ δίκη ἀπέβη καταδικαστικὴ, ἅπαντές εἰσιν ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πληρωμὴν τῶν μέχρι τῆς καταδίκης αὐτῶν ἐξόδων. Ἄν δὲ οἱ μὴ παραστάντες ἀνακόψωσι τὴν ἀπόφασιν καὶ δικασθῶσιν ἐκ νέου, τὰ τῆς νέας ταύτης δίκης ἐξόδα ἐπιβαρύνουσι καταδότηως τοὺς τελευταίους. Σημειωτέον ὅμως ὅτι ὁ καταδικασθεὶς θεωρεῖται μόνον ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν καταψηφισθέντων καὶ ἐκκαθαρισθέντων ἐξόδων, ὅσας κατέστη τελεσίδικος ἡ κατ' αὐτοῦ ἀπόφασις (ἄρθ. 118 Π. Ν. ἐν συνδ. πρὸς 5 § 1 Ποιν. Δικον.). Ὅθεν, ἐὰν ἀπέθανεν ὁ προσβαλὼν δι' ἐφέσεως ἢ αἰτήσεως ἀναιρέσεως τὴν καταδικαστικὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀνωτέρου δικαστηρίου, ἀπαλλάσσονται οἱ κληρονόμοι τῆς καταβολῆς τῶν δικαστικῶν ἐξόδων. (Ποιν. Δικον. ἄρθ. 5) [Φλογαίτης].

Ἔκδομα τῆς καταστάσεως τῶν ἀποληψίμων ἐξόδων.

Χρονολογία ἐκ- στου τῶν πινά- κων, τῶν ὑποβλη- θέντων εἰς τὸν τα- μίαν.	Ὑποθέσεις εἰς ἣν τὰ τέλη τοῦ πί- νακος ἀνήκουσι καὶ χρονολογία τῆς ἀποφάσεως.	Ποσὸν ἀπολη- πτόν κατὰ τὴν ποιν. διατίμησιν.	Ποσὸν ἀπολη- πτόν κατὰ τὸν περί χαρτοσή- μου νόμον.

21. Ὅταν ὑπάρχουν πολιτικῶς ἐναγόντες ἢ ἰδιωται κατήγοροι, εἴτε ἐπιτύχωσιν οὗτοι, εἴτε μὴ, εἶναι ἀτομικῶς ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώσωσι τὰ ἐξόδα τῆς ἀνακρίσεως, διεκπεραιώσεως, καὶ κοινοποιήσεως τῶν ἀποφάσεων, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀναγωγῆς κατὰ τῶν κατηγορουμένων ἢ ὑποδίκων, οἵτινες καταδικασθῶσιν εἰς τοιαύτην περίπτωσιν οἱ εἰσπρακτεῖς κηρυχθέντες κατάλογοι, ἥτοι αἱ περὶ τούτου παρεκβολαὶ τῶν ἀποφάσεων (ἄρθρ. 19), εἰμποροῦν νὰ ἐκδίδωνται ἀμέσως κατὰ τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων καὶ ἰδιωτικῶν κατηγορῶν.

22. Μετὰ τῶν πολιτικῶς ἐναγόντων ἐξομοιοῦνται—

1. πᾶσα δημόσιος διοίκησις (régie ou administration), ὡς πρὸς τὰς [δίκης] διαδικασίας τὰς γενομένας εἴτε ἐπιμελείᾳ αὐτῆς, εἴτε καὶ αὐτεπαγγέλτως πρὸς ὄφελός της— 2. οἱ δῆμοι καὶ τὰ δημόσια καταστήματα εἰς [δίκης] διαδικασίας, αἵτινες, εἴτε αὐτῶν ἐπιμελείᾳ, εἴτε καὶ οὐτεπαγγέλτως ἕνεκα πλημμελημάτων ἢ κακούρημάτων πραχθέντων κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας αὐτῶν, ἐπεχειρήθησαν.

23. Ἡ [εἰσπραξίς] ἀπόληψις τῶν διὰ τοῦ Ἡμ. ἀπὸ 11]23 /Οκτ. π. ἔ. διατάγματος καὶ διὰ τῶν παρουσῶν διατάξεων ὠρισμένων καὶ εἰς ἕαρος τῆς κυβερνήσεως μὴ

όντων ποινικῶν ἐξόδων, καθὼς καὶ αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρθροῦ 17 διαταπτόμεναι ἀποδόσεις, ἐνεργοῦνται ἐπιμελείᾳ ἐκείνου τοῦ ταμίου τοῦ νομοῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποῦ οὗ καταδικασθεὶς ἔχει τὴν διαμονὴν του, καὶ γινομένης χρήσεως τῶν νομίμων καταναγκαστικῶν μέσων καὶ αὐτῆς τῆς προσωπικῆς κρατήσεως δυνάμει τοῦ ἐν τῷ προαναφερθέντι ἀρθρῷ μνημονευομένου πληρωμῆς διατάγματος καὶ τοῦ ἀρθροῦ 32 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

24. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ προσωπικὴ κράτησις, ἀρκεῖ νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὸν χρεώστην διαταγὴ τριημέρου ἐκτίσεως καὶ ἀντίγραφον ἢ περίληψις τοῦ ἀφορῶντος αὐτὸν διατάγματος πληρωμῆς.

25. Οἱ ταμίαι τῶν νομῶν θέλουν πράττει περὶ τῶν [εἰσπραττεμένων] ἀπολαμβανομένων ποσοτήτων ὅ,τι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, καὶ θέλουν ἀνοίγει εἰς τὰ βιβλία των τοὺς ἀναγκαίους λογαριασμούς. Ὅταν οἱ διάδοχοι καθ' ὧν ἐξεδόθησαν τὰ διατάγματα πληρωμῆς, ἦναι ἀνίκανοι πρὸς ἔκτισιν, οἱ ταμίαι, πρὸς δικαιοσύνην τῶν γενομένων παρ' αὐτῶν φροντίδων, ὑποβάλλουσι τὰ προσήκοντα ἀποδεικτικὰ πενήτας, ἀνευ βλάβης τῶν μετέπειτα καταδιώξεων, εἰάν οἱ διάδοχοι κατασταθῶσι πάλιν ἱκανοὶ πρὸς ἔκτισιν.

26. Τὰ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει μεταγενεστέρας ἱκανότητος πρὸς ἔκτισιν καταδιώξιμα ἄτομα σημειοῦνται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον ὁμοῦ μὲ τὸ χρέος αὐτῶν, καὶ εἶναι πάντοτε ὑπ' ὄψιν ἢ ὀριστικὴ αὐτῶν ἐκβυσις ἐκ τῶν βιβλίων τούτων εἴμπορεῖ νὰ γίνῃ δύο μόνον ἔτη μετὰ τὴν σημείωσιν ταύτην· ἀλλὰ καὶ τότε μόνον, ἀφοῦ διαταχθῇ ἢ προσωπικὴ κράτησις καὶ δοθῇ ἢ ἔγκρισις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, ὅστις δίδει ταύτην, ὅταν ἐξετάζῃ τὴν γενικὴν κατάστασιν τὴν ἐξαχθεῖσαν ἐκ τῶν κατὰ τὰς περὶ ταμειῶν

διατάξεις, καταστροφέντων καὶ παρὰ τῶν νομαρχῶν ἐξελεγχθέντων τριμηνιαίων πινάκων.

27. Ἐντὸς πάσης τριμηνίας οἱ ταμίαι τῶν νομῶν πέμπουν πρὸς τὸν γενικὸν πίνακα περὶ τῆς καταστάσεως τῶν εἰσπράξεων τῆς προηγουμένης τριμηνίας κατὰ τὸν παρὰ τοῦ Ἡ.μ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματέως δοθέντα τύπον καὶ συγχρόνως τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 ἀναφερομένους πίνακας, ἐν οἷς ἀφαιροῦνται συγχρόνως καὶ οἱ ἀπειλημμένοι ποσότητες. Ὁ γενικὸς ταμίης περιλαμβάνει τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πινάκων τούτων εἰς τὴν γενικὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 15 ἀναφερομένην κατάστασιν, συνάπτει αὐτὴν μὲ τοὺς πίνακας τούτους, καὶ ἀφαιρεῖ παρομοίως ἐν αὐτῇ τὸ ἀπειλημμένον σύνολον· τοῦτο δὲ γίνεται καὶ εἰς τὸ ἐπὶ ταύτης ἐκδοθησόμενον διάταγμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Τελεутаῖοι ὅρισμοι.

28. Ὁ Ἡ.μ. ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γραμματεὺς ὑποβάλλει εἰς Ἡμᾶς κατ'ἔτος κατάστασιν γενικὴν περὶ τῶν πληρωθέντων καὶ εἰσπραχθέντων δικαστικῶν ἐξόδων τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας.

29. Τὸ παρὸν διάταγμα λαμβάνει ἰσχὺν συγχρόνως μὲ τὴν ἀπὸ 11]23 Ὀκτωβρίου π. ἔ. ποινικὴν διατίμησιν.

* Ἀλλὰ κατὰ τὸ 4 ἄρθρ. τοῦ Ν. ΑΡΝΔ' τοῦ 1884 (ὃ κατηργήθη μὲν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΑΣΚΕ' τοῦ 1885, ἀλλ' ἐπανίσχυσε δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΑΥΠ' τοῦ 1887) τὰ πιστοποιητικά περὶ τῆς ἀκτημοσύνης τῶν ὀφειλετῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει ἀφοῦ οἱ ὀφειλέται ἐκ δικαστικῶν ἐξόδων, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν κρατηθῶσιν ἐν ταῖς φυλακαῖς τὸ τρίτον τοῦ χρόνου, ὃν ὀρίζει τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ποιν. Νόμου.

30. Οἱ Ἡμέτεροι γραμματεῖς τῆς δικαιοσύνης, τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ τῆς οἰκονομίας ἐπιφορτίζονται, καθ' ὅσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει, νὰ γνωστοποιήσωσι καὶ ἐκτελέσωσι τὸ παρόν, τὸ ὁποῖον θέλει δημοσιευθῇ καὶ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις 11]23 Μαρτίου 1835.

— — — — —

Πίναξ διχαστηρίων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

"Αρειος Πάγος.

Ἄρεοπαγῖται 18. Πρόεδρος, ἀντιπρόεδρος, εἰσαγγελεύς, ἀντεισαγγελεύς, γραμματεὺς.

Ἐφετεῖα.

Ἀ θ η ρ ῶ ν.

Πρόεδρος, ἐφέται 17, εἰσαγγελεύς, ἀντεισαγγελεύς, γραμματεὺς.

Ναυπλίου.

Πρόεδρος, ἐφέται 10, εἰσαγγελεύς, ἀντεισαγγελεύς, γραμματεὺς.

Πατρῶν.

Πρόεδρος, ἐφέται 8, εἰσαγγελεύς, ἀντεισαγγελεύς, γραμματεὺς.

Κερκύρας.

Πρόεδρος, ἐφέται 6, εἰσαγγελεύς, γραμματεὺς.

Λαρίσης.

Πρόεδρος, ἐφέται 4, εἰσαγγελεύς, γραμματεὺς.

Πρωτοδικεῖα.

Ἀθηνῶν.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 18, πύρεδροι 4, εἰσαγγελεύς, ἀντεισαγγελεῖς 3, γραμματεὺς.

Λεβαδείας.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 3, εἰσαγγελεύς, γραμματεὺς.

Σύρου.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 4, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Χαλκίδος.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 4, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Λαμίας.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 5, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Παραποσίδος.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 4, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Ναυπλίου.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 5, εισαγγελεύς, γραμματεύς, πάρεδρος.

Κορίνθου.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 5, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Τριπόλεως.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 10, πάρεδροι 3, εισαγγελεύς, αντεισαγγελεύς, γραμματεύς.

Καλαμών.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 8, πάρεδροι 2, εισαγγελεύς, αντεισαγγελεύς, γραμματεύς.

Σπάρτης.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 4, πάρεδρος, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Γυθείου.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 4, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Κυπαρισσίας.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 5, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Μεσολογγίου.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 4, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Πατρῶν.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 8, πάρεδροι 4, εισαγγελεύς, ἀντεισαγγελεύς, γραμματεύς.

Πύργου.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 5, πάρεδροι 2, εισαγγελεύς, ἀντεισαγγελεύς, γραμματεύς.

Εὐρυταρίας.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 3, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Ζακύνθου.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 3, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Λευκάδος.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 3, γραμματεύς.

Κερκύρας.

Πρόεδροι, πρωτοδίκαι 4, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Κεφαλληνίας.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 4, εισαγγελεύς, γραμματεύς.

Ἄρτης.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 3, εἰσαγγελεὺς, γραμματεὺς.

Αυρίσσης.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 4, εἰσαγγελεὺς, γραμματεὺς, ἐρμηνεύς.

Βόλου.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 5, εἰσαγγελεὺς, γραμματεὺς.

Τρικάλων.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 4, εἰσαγγελεὺς, γραμματεὺς.

Καρδίτσας.

Πρόεδρος, πρωτοδίκαι 3, εἰσαγγελεὺς, γραμματεὺς.

Εἰρηνοδικεῖα.

* Ἀθηνῶν. 1) Βορ. Πλευρᾶς 2. Α'. Εἰρηνοδίκαι 2, Νοτ. Πλευρᾶς 1. Α'. εἰρηνοδίκαι 1, Πταισματοδικ. 1 Α'. εἰρηνοδίκ. 1. 2). Πειραιῶς Α'. εἰρηνοδίκ. 1. Βορείου Πλευρᾶς 1 Α'. εἰρην. 1. 3). Λαυρίου 1 Α'. εἰρηνοδίκ. 1. 4). Μακροθῶνος 1 Β'. εἰρην. 1. 5). Αἰγίνης Β'. εἰρην. 1 γραμματεὺς 1. 6). Μεγάρων εἰρην. Α'. 1 γραμμ. 1. 7). Σαλαμίνος εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1. 8). Ἐλευσίνος εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1. 9). Εἰδυλλίας (Μεγαρίδος) Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 10). Δεβαδείας Α'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 11). Ἀρχαῶνης (Δεβαδείας) Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 11). Χαιρωνείας εἰρην. Β'. 1 γραμμ.

* Τὸ Α' σημαίνει Εἰρηνοδίκης πρώτης τάξεως, τὸ Β' δευτέρας τάξεως.

1. 12). Θηβῶν εἰρην. Α'. 1 γραμμ. 1. Πταισματοδικεῖον Α'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 13). Θίσβης εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1.

Χαλκίδος.

1). Χαλκίδος εἰρην. Α'. 1 γραμμ. 1. Πταισματοδ. Α'. 1 γραμμ. 1. 2). Ἀγίας Ἀννης εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1. 3). Λίμνης εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1. 4). Νέων Ψαρρῶν (Ἐρέτρια) εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1. 5). Ξηροχωρίου εἰρην. Α'. 1 γραμμ. 1. 6). Καρύστου εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1. 7). Ταμινεῶν (ἔδρα Ἀλιβερίου) εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1. 8). Κύμης (ἔδρα Κύμη) εἰρην. Α'. 1 γραμμ. 1. 9). Στύρης (ἔδρα Στύρα) εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1. 10). Σκύρου (ἔδρα Σκύρος) εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1. 11). Αὔλωνος εἰρην. Β'. 1 γραμμ. 1.

Κεκλιδῶν.

1) Σύρου (Ἐρμούπολις) Α' εἰρην. 1 γραμμ. 1. 2) Ἄνω Σύρου Α' εἰρην. 1 γραμμ. 1. 3) Μυκῶνος Β'. (Μυκῶνος) εἰρην. Α'. 1 γραμμ. 1. 4) Κέας Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 5). Κύθνου Β' εἰρην. 1 γραμμ. 1. 6) Σερίφου Β' εἰρην. 1 γραμμ. 1. 7) Ἄνδρου Β' εἰρην. 1 γραμμ. 1. 8) Κορδίου (Ἄνδρος) Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 9) Γαυρίου (Ἄνδρου) Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 10). Τήνου Β' εἰρην. 1 γραμμ. 1. 11) Πανόρμου (Τήνου) Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 12) Νάξου (Νάξος) Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 13). Τραγαίας (Νάξου) Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 14) Πάρου εἰρην. 1 γραμμ. 1. 15) Θήρας Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 16). Ἴος Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 17). Ἀμοργῶ Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 18). Ἀνάφης Β' εἰρην. 1 γραμμ. 1. 19) Μήλου Β' εἰρην. 1 γραμμ. 1. 20). Φολεγάνδρου Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 21) Κιμῶλου Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 22). Σικίνου Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1. 23). Σίφνου Β'. εἰρην. 1 γραμμ. 1.

Νομὸς Φθιώτιδος.

Λαμίας ἔδρα Α' εἰρην. 1 γραμμ. 1. Πταισματοδικεῖον Α' εἰρην. 1 γραμμ. 1. 2) Ὑπάτης (Ὑπάτη) Β' εἰρην. 1 γραμμ. 1

3) Ἀχιλλείου Β' εἰρην. 1 γραμ. 1. 4) Φαλάρων (Στυλῆς) Β' εἰρην. 1 γραμ. 1. 5) Μακρακώμης Β' εἰρην. 1 γραμ. 1. 6) Σπερχιάδος (Ἀγᾶ) Β' εἰρην. 1 γραμ. 1. 7) Ἀταλάντης Α' εἰρην. 1 γραμ. 1. 8) Θερμοπυλῶν Β' εἰρην. 1 γραμ. 1. 9) Δρυμίας (Δαδίου) Β' εἰρην. 1 γραμ. 1. 10) Ἐλατείας (Βελίτσα) Β' εἰρην. 1 γραμ. 1.

Φωκίδος.

1) Ἀμφίσσης ἔδρα Α' εἰρην. 1 γραμ. 1. 2) Γαλαξειδίου Α' εἰρην. 1 γραμ. 1. 3) Κρίσσης Β' εἰρην. 1 γραμ. 1. 4) Δωριέων Β' εἰρην. 1 γραμ. 1. 5) Κροκυλίου Β' εἰρην. 1 γραμ. 1. 6) Ποτιδανείας Β' εἰρην. 1 γραμ. 1.

Νομός Ἀργολίδος.

1) Ναυπλίας Α' εἰρην. 1 γραμ. 1. 2) Πταισματοδικεῖον Α' εἰρην. 1 γραμ. 1. 3) Ἐπιδάυρ. Ἀργολίδος Β' εἰρην. 1. 4) Ἄργους Βορείου πλευρᾶς Α' εἰρην. 1. 5) Ἄργους Νοτίου πλευρᾶς Α' εἰρην. 1. 6) Πταισματοδικεῖον Ἄργους Α' εἰρην. 1. 7) Κορίνθου Α' εἰρην. 1. 8) Πταισματοδικεῖον Α' εἰρην. 1. 9) Σικυῶνος Β' εἰρην. 1. 10) Νεμείας Β' εἰρην. 1. 11) Σολυγείας Β' εἰρην. 1. 12) Φενεοῦ Β' εἰρην. 1. 13) Στυμφαλίας Β' εἰρην. 1. 14) Ζαχόλης Β' εἰρην. 1. 15) Τρικυλλίων Β' εἰρην. 1. 16) Σπετσῶν Β' εἰρην. 1. 17) Μάσσητος Β' εἰρην. 1. 18) Ὑδρας Β' εἰρην. 1. 19) Καλαυρίας Β' εἰρην. 1.

Νομός Λακωνικῆς.

1) Κυθήρων Β' εἰρην. 1. 2) Ποταμίων Β' εἰρην. 1. 3) Τριπόλεως Βορείου πλευρᾶς Α' εἰρην. 1. 4) Τριπόλεως Νοτίου πλευρᾶς Α' εἰρην. 1. 5) Πταισματοδικεῖον Α' εἰρην. 1. 6) Ὁρχομενοῦ Β' εἰρην. 1. 7) Καλτεζῶντος Β' εἰρην. 1. 8) Τανίας καὶ Δολιακοῦ Β' εἰρην. 1. 9) Ἄστρους Β' εἰρην. 1. 10) Πάροννης Β' εἰρην. 1. 11) Καρυταίνης Β' εἰρην. 1. 12) Ψωφίδος Β' εἰρην. 1. 13) Τρικολοῦων Β' εἰρην. 1. 14) Τευθίδος Β' εἰρην. 1. 15) Τροπαίων Β' εἰρην. 1. 16) Κλεί-

τορος Μιλκόντος Β' εἰρην. 1. 17) Νυμφασίας Β' εἰρην. 1. 18) Ἐλευσίνος Πελοποννήσου Β' εἰρην. 1. 19) Μεγαλουπόλεως Β' εἰρην. 1. 20) Φαλαισίας Β' εἰρην. 1.

Μεσσηρίας.

1) Καλαμῶν Α' εἰρην. 1. 2) Θουρίας Β' εἰρην. 1. 3) Ἀμφείας Β' εἰρην. 1. 4) Ἀλαμάνας Β' εἰρην. 1. 5) Παμίσου Α' εἰρην. 1. 6) Εὐας Β' εἰρην. 1. 7) Οἰχαλίας Β' εἰρην. 1. 8) Πύλου Α' εἰρην. 1. 9) Βουφράδος Β' εἰρην. 1. 10) Κορώνης Β' εἰρην. 1. 11) Μεθώνης Β' εἰρην. 1. 12) Πεταλιδίου Β' εἰρην. 1. 13) Οἰτύλου Α' εἰρην. 1. 14) Ἀθίας Β' εἰρην. 1. 15) Καρδαμύλης Β' εἰρην. 1. Λεύκτρων εἰρην. Β'.

Τριφυλίας.

1) Κυπαρισσίας Α' εἰρην. 1. 2) Ἐράνης Β' εἰρην. 1. 3) Ἀβλῶνος Β' εἰρην. 1. 4) Ἀετοῦ Β' εἰρην. 1. 5) Φλεπιάδος Β' εἰρην. 1. 6) Πλαταμῶδους Β' εἰρην. 1. 7) Ἀνδριταίνης Α' εἰρην. 1. 8) Βῶλακος Β' εἰρην. 1. 9) Φυγαλείας Β' εἰρην. 1. 10) Ἀρήνης Β' εἰρην. 1.

Λακεδαίμονος.

1). Σπάρτης Α' εἰρην. 1. Πταισματοδικεῖον Σπάρ. Β'. 3). Κροκεῶν Β' εἰρην. 1. 4). Οἰνοῦντος Β' εἰρην. 1. 5). Χρυσάφης Β' εἰρην. 1. 6). Μελιτίνης Β' εἰρην. 1. 7). Σελλασίας Β' εἰρην. 1. 8) Καστορίου Β' εἰρην. 1. 9). Φάριδος Β' εἰρην. 1. 10). Γερωνθρῶν Β' εἰρην. 1. 11). Γυθείου Β' εἰρην. 1. 12). Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς Β' εἰρην. 1. 13). Μαλευρίου Β' εἰρην. 1. 14). Μονεμβασίας Β' εἰρην. 1. 15). Πρασιῶν Β' εἰρην. 1.

Ἀχαΐας Ἡλίδος.

1). Πατρῶν Βαρείου Πλευρᾶς Α' εἰρην. 1. 2). Πατρῶν Νοτ. Πλευρᾶς Α' εἰρην. 1. 3). Πταισματοδικεῖον Α' 4). Ψαρῶν Β' εἰρην. 1. 5). Τριταίας Β' εἰρην. 1. 6). Δύμης Β' εἰρην.

1. 7). Αἰγινάϊας Α' εἰρην. 1. 8). Αἰγινάϊας Πταισματοδ.
Α' εἰρην. 1. 9). Καλαβρύτων εἰρην. Α'. 1. 10). Ἀροανείας
εἰρην. Β'. 1. 11). Νωτάκριδος εἰρην. Β'. 1. 12). Κλειτο-
ρίας εἰρην. Β'. 1.

Νομοὶ Ἡλείας.

1). Πύργου Α'. 2). Πύργου Πταισματοδικ. Α'. 3). Ἡ-
λιδος Α'. 4). Λαμπίας Β'. 5) Μυρτουντίων Β'. 6). Ὀλυμ-
πίων Β'.

Μεσολογγίου.

1). Μεσολογγίου Α'. 2). Αἰτωλικοῦ Β'. 3) Μακρυνείας Β'.
4). Παρχελωίδος Β'. 5). Βάλτου Α'. 6) Ἰδομένης Β'. 7).
Ναυπακτίας Β'. 8). Προσχίου Β'. 9). Κραβάρρων Β'. 10).
Ἀγρινίου Β'. 11). Κουρήτιδος Β'. 12). Εὐρυτανίας Β'. 13).
Ἀγρρκῶν Β'. 14). Ἀπεραντίων Β'. 15). Κτημενίων Β'. 16).
Ἀρακυνθίων Β'. 17). Καλλιδρομητῶν Β'. 18). Ξηρομέρου
Β'. 19). Ἐχίνου Β'. 20). Βονίτσης Β'. 21) Σολίου Β'.

Λευκάδος.

1) Λευκάδος Α'. 2). Καρυῆς Β' 3). Ἀπολλωνίων Β'.

Ζακύνθου

1) Ζακύνθου Α'. 2) Ζακύνθου Πταισματοδικ. Α'.

Κερκύρας.

1) Κερκύρας Α'. 2) Μέσσης Β'. 3) Λευκίμμης Β'. 4)
Ὀρους Β'. 5) Ἀποδυμνίων Β'. 6) Παζῶν Β'.

Κεφαλληνίας.

1) Ἀργοστολίου Α'. 2) Πταισματοδ. Ἀργοστολίου Α'. 3)
Πρόκου Β'. 4). Ληξουρίου Α'. 5) Θηναίας Α'. 6) Σαμάκας
Α'. 7) Ἐρυσσοῦ Β'. 8) Πυλαρίων Β'. 9) Ἰθάκης Β'. 10)
Πολυκορίων Β'.

Ἄρτης.

1). Ἄρτης Α'. 2) Ροδοβιζίου Β'. 3). Τσουμέρκων Β'. 4)
Βουλγαρελίου Β'. 5). Καλαρρυτῶν Α'.

Νομός Λαρίσσης.

1) Λαρίσσης Α'. 2) Λαρίσσης Πταισματοδικεῖον Α'. 3) Τυρνάβου Α'. 4) Ἀγυῖας Α'. 5) Φαρσάλων Α'. 6) Δομοκοῦ Β'. 7) Ὀλύμπου Β'. 8) Κισσάβου Β'.

Νομός Τρικκάλων.

1) Τρικκάλων Α'. 2) Σολίου Β'. 3) Πύρρας Β'. 4) Καλαμπάκας Α'.

Νομός Μαγνησίας.

1) Βόλου Α'. 2) Βόλου Πταισματοδικεῖον Α'. 3) Ζαγοράς Β'. 4) Σκιάνου Β'. 5) Μηλείων Β'. 6) Φερρών Β'. 7) Σκοπέλου Β'. 8) Ἀργαλαστῆς Β'. 9) Νηλείας Β'. 10) Κισσοῦ Β'. 11) Ἀλμυροῦ Β'. 12) Τρικκαίων Β'.

Νομός Καρδίτσης.

1) Καρδίτσης Α'. 2) Καρδίτσης Πταισματοδικ. Α'. 3) Σοφάδων Β'. 4) Παλαμᾶ Β'. 5) Ἰθώμης Β'. 6) Ρεντίνης Β'. 7) Πετρίλου Β'. 8) Νεβροπόλεως Β'.

Συμβολαιογραφεία.

Ἀθηνῶν 29. Πειραιῶς 7. Θηβῶν 3. Λεβαδείας 2. Κρωπίας 1. Λαυρίου 2. Κερατέας τὸ 1. Μεγάρων 2. Αἰγίνης 1. Ἐλευσίνος 1. Σύρου 7. Ἄνω Σύρου 1. Τήνου 2. Κέας 1. Ἀνδρου 3. Κορθίου κενὴ θέσις. Γαυρίου 1. Θήρας 1. Οἶας 1 (Θήρας). Ἀμοργοῦ 1. (Αἰγιάλης). Νέξου 3. Τραγίας 4. Νάουσκα Πάρου 1. Πάρου 3 τὸ 1 κενόν. Μήλου 1. Σικίνου 1. κενὴ θέσις. Κωμώλου 1. κενὴ θέσις. Φολεγάνδρου 1. κενὴ θέσις. Ἀνάφης 1. κενὴ θέσις. Σίφνου 1.

Χαλκίδας 4. Καρύστου 2. Τζαμηνέων 1. Κύμης 3. Κο-
νιστρῶν 1. Σκοπέλου 1. Ξηροχωρίου 2. Σκύρου 1. Ἀγίας
Ἄννης 1. Λίμνης 1.

Λαμίας 4. Ὑπάτης 1. Ἀταλάντης 2. Ἐλατείας 1.

Ἀμφίσσης 3. Γαλαξειδίου 2.

Ἄργους 4. Ναυπλίου 3. Ὑδρας 2. Σπετσῶν 2. Πόρου 1.

Μάσσης 1. Ἑρμιόνης 1.

Νομ. Κορινθίας. Κορίνθου 3. Βραχάτι 1. Σικυῶνος 2.
Στυμφαλίας 1. Τρικιάλων 1. Ξυλοκάστρου 1.

Κυθήρων 2. Φενεῶ 1. Ποταμοῦ 2. Πενίνης 1. Ζαχῶλης 1.
Εὐρωστίλλης 1. Κλεωνῶν 1. Νεμέας 1.

Τριπόλεως 7. Τεγέας 1. Ἀγίου Πέτρου (Πάρωνος) 1.
Πρασιῶν 1. Ἀγ. Ἰωάννου (Ἄστρους) 1. Δημητσάνα 1.
Καρύταινα 1. Μαγουλιανῶ (Μύλας) 1. Κλείτορος (Νυμφασ-
σίας) 1. Ζατούνης (Ψωφίδος) 1. Νυμφασσίας 1. Τευθίδος 2.
Τροπαίων 1. Μεγαλοπόλεως 2. Βλαχαραυτίου 1. Καρυταίνης
1. Δολιανῶν 1. Στεμνήτης 1. Ἐλευσίνος (Γάρτυνος) 1. Ὀρ-
χομενοῦ 1. Ἠραίας 1. Φαλαισίας 1.

Καλαμών 4. Πύλου 2. Κορώνης 2. Θουρίας 2. Παμίσου
3. Οἰχαλίας 2. Βουφράδος 1.

1. Κυπρισσίας 2. Ἐράνης 3. Ἀνδριταίνης 2.
Βώλκκος 1. Κρεσταινῶν 1. Πλαταμῶδους 1. Φυγαλείας 1.

Σπάρτης 5. Φάριδος 1. Οἰνοῦντος 1. Καστορίου 1. Γυ-
θείου 2. Βολιῶν 1. Σελιναῦντος 1. Πρασιῶν 2. Μολάων 2.
Γλυπείας 1. Μελιτήνης 1. Μαρίου 1. Φωκεῶν 1. Χρυσάφης 1.

Πατρῶν 18. Αἰγίου 7. 1 εἰς τὸ Δικχοπτόν. Ἀκράτης 1.
Καλαβύτων 2. Ἀρακινείας 1. Βουρῶν 1. Φελόςης 1. Κλει-
τερίας 1. Λευκασίων 1. Δύμης 1. Στρίζοβα (Παίων) 1. Κραθί-
δος 1. Αἰγείρας 1. Χελανδρίτης 1.

Μεσσολλογγίου 2. Κουρίτιδος 1. Ἀγρινίου 2. Εὐρυτανίας 1.
Ἀμβρακίας 1. Ναυπάκτου 1. Προχίου 1. Ξηρομέρου 1.

Πύργου 11. Μυρτουντίων 3. Ἠλίδος 1. Ἀκακιάδος 3.
Ὀλυμπίων 2 ἐξ ὧν ὁ εἰς εἰς Δούκα.

Λευκάδος 4. Καρυᾶς 1. Ἐξανθείας 1. Καλαμιτσίου 1.
Ἀγίου Πέτρου 1. Ταφίων 1. Εὐγείρου 1. Ζαβέρδας 1.

Ζακύνθου 12. Λαθαιῶς 1. Κατασταρίου 1. Θρουῶν 1.
Ψωφίδος 1. Ὀπιταηδόνας 1. Μεσογυίων 1. Ἀρκαδίων 1.
Ἀρτεμισίων 1. Ναρθίων 1. Ἐλατείων 1.

Κερκύρας 12. Ἐπιλιμνίων 2. Ἀπηνιωτῶν 1. Ἰστοναίων
1 (ἔδρα Χαιρεπίσκοποι). Περιόρων 1. Δικποντίων 1. Ἀργα-
φῶν 1. Λισκίου 1. Κρησάδων 1. Ἀμφιπαγιτῶν 1 (ἔδρα Βελονά-
δες). Ἰστοναίων 1 (ἔδρα Λάκωνες). Ἰστογυίων (Πάγους) 1.
Ἰστοναίων (Βίστωνος) 1. Κασσοπυίων 3. Κασσοπυίων (Ἐπι-
σκεψίς) 2. Κασσοπυίων (Σπαρτίλχ) 1. Κασσοπυίων (Κασσοπυί-
ου) 1. Ἀμφιπαγιτῶν (ἔδρα Ραχτιάδες) 1. Ἀμφιπαγιτῶν (Ἀρμε-
νάδες) 1. Παρορίων 1. Ἐπιζεφυρίων 1 (Ἅγιοι Δούλοι). Ἐπι-
ζεφυρίων (Βελανίων) 1. Μεσοχωριτῶν 1 (Συρενιάδες). Μεσο-
χωριτῶν 1 (Βαρυπατιάδες). Μεσοχωριτῶν 1 (Βαυνατιάδες).
Πυταμογειτόνων 1. Παρελίων 1. Μεσοχωριτῶν (Καστελλάνους)
1. Μελετίων 1 (ἄνω Γαρούνα). Μελετίων 1 (Στρογγυλή). Νευ-
κυμαίων 1. Μελικίων 1. Ἀνκπλάδων 1. Ρεγκλάδων 1. Γαι-
ανῶν 1. Λαίκιωτῶν 1. Καρκαϊάνων 3. Ἰστοναίων 1. Χρυσι-
δίων 1. Κινοπιάστες 1. Γαστουρίου 1. Περουλάδων 1. Ἀγυ-
ράδων 1. Περιθείας 1. Μεσσαριᾶς 1.

Ἀργαστόλιον 6. Ὀμηλῶν 1. Μεταξάτου 1. Μουσαίου 1.
Πεσάδων 1. Δελινητιῶν 1. Ληξουρίου 5. Θηναίως 1. Σαμυί-
ων 1 (Αἰγιάλου). Σαμυίων 1 (Πουλᾶτες). Διγαλίτου 1. Πυ-
λαρέων 1. Ποταμιανάτων 1. Πρόννων 1. Γαργλάτων 1. Χιο-
νάτων 1. Πολυκτορίων 1. Κιονίων 1. Ἐρυσσού 2. Τσαμαρε-
λάτα 1. Φισκάδων 1. Ἰθάκης 2.

Ἄρτης 2.

Λαρίσης 5. Δομοκοῦ 1. Φαρσάλων 1. Ἀγυῖως 1. Τυρ-
νάβου 2. Τρικκάλων 5. Βόλου 6. Σηπιάδος 1. Ἀλμυρού 1.
Νηλείας 1. Καρδίτσας 4.

Ὑποθηκοφυλακεία.

Ἀθηνῶν 2. Πειριωῶς 1. Λεβαδείας 1. Χαλκίδος 1. Λα-

μίας 1. Ἀμφίσσης 1. Νευπλίου 1. Ἀργαυς 1. Κορίνθου 1.
Σικυῶνος (Πελίνης) 1. Τριπόλεως 2. Καρυταίνης 1. Δημη-
τσάνης 1. Φαλεσίας 1. Καλαμῶν 1. Θουρίας 1. Παμίσσου 1.
Μελιγαλᾶ 1. Κυπαρισσίας 1. Ἐράνης 1. Σπάρτης 1. Πα-
τρῶν 1. Καλαβρύτων 1. Δήμης 1. Αἰγίου 1. Ἀγρινίου 1.
Πύργου 1. Ἀμαλιάδος 1. Λευκάδος 1. Ζακύνθου 2. Κερκύ-
ρας 1. Ἀργοστολίου 1. Ληξουρίου 1. Βόλου 1. Καρδίτσας 1.

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.
Ὁργανισμὸς Ὑπουργείου Δικαιοσύνης	3
Β. Διάταγμα 3 Ἀπριλίου 1833. Περὶ ὑπουργείου Δικαιοσύνης ..	5
Νόμος ΡΠ' τῆς 4 Ἰουλίου 1851. Περὶ αὐξήσεως τοῦ προσωπι- κοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης	6
Β. Διάταγμα 16 Δεκεμβρίου 1869. Περὶ διαίρεσεως τῆς ἐσωτερι- κῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης	6
Β. Διάταγμα 3 Νοεμβρίου 1901. Περὶ υπογραφῆς τῶν χρηματι- κῶν ἐνταλμάτων τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης	6
Ὁργανισμὸς Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογραφείων ...	9
Σημείωμα	11
Β. Διάταγμα 1 Ἰανουαρίου 1835. Περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Δικαστηρίων τῆς Ἐπικρατείας	12
Β. Διάταγμα 1 Ἰανουαρίου 1835. Περὶ τῆς ἐνοχλῆς καθ' ἣν ἐμβαί- νει εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα νομοθεσία	12
Β. Διάταγμα 13 Ὀκτωβρίου 1835. Περὶ τῶν πρὸ τῆς 19 Ἀπρι- λίου 1834 κακουργ.	13
Β. Διάταγμα 25 Ὀκτωβρίου 1835. Περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐγκλη- ματικῶν δικῶν	13
ΜΕΡΟΣ Α'. Δικαστήρια καὶ δικαστικοὶ ὑπάλληλοι	15
ΤΜΗΜΑ Α'. Δικαστήρια	15
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Πολιτικὰ Δικαστήρια	15
Δηλοπ. 5 Ἰανουαρίου 1838 τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Γραμματείας ..	25
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Ποινικὰ Δικαστήρια	31
Α'. Ἐν γένει	31
Β'. Πταισματοδικῶν Δικαστήρια	31
Γ'. Πλημμελειοδικῶν Δικαστήρια	32
Δ'. Κακουργοδικῶν Δικαστήρια	32
1) Συνέδριον Δικαστηρίον	32
2) Ἐνόρκιον Δικαστήριον	37
ΤΜΗΜΑ Β'. Περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν κατὰ μέρος	46

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Πρόεδροι	46
Δηλοπ. 23 'Ιουνίου 1836 τῆς ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματείας	48
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Εἰσαγγελεῖς	49
'Εγκύκλιος ὑπουργ. Δικαιοσύνης τῆς 21 'Ιουλίου 1860	18
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Ἀνακριταί	60
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Γραμματεῖς	61
'Εγκύκλιος ὑπουργ. Δικαιοσύνης 6 'Ιουλίου 1854	63
'Εγκύκλιος 22 Μαρτίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας	66
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. Δικηγόροι	68
Δηλοπ. 4 Φεβρουαρίου 1835 τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας ..	85
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. Κλητῆρες	88
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. Ἑ Συμβολαιογράφοι	92
Δηλοπ. 9 Φεβρ. 1835. Περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν συμβολαιογράφων ..	97
Δηλοπ. Γραμματείας Δικαστηρίου 4 Φεβρουαρίου 1835	107
ΤΜΗΜΑ Γ'. Ὁρκος τῆς ὑπηρεσίας, βαθμὸς καὶ μισθός	111
Νόμος 13 Ὀκτωβρίου 1841. Περὶ τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 217 τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων	112
ΜΕΡΟΣ Β'. Τάξεις τῶν ὑποδίκων	117
ΤΜΗΜΑ Α'. Τάξεις τῶν ὑποθέσεων ἐντὸς τοῦ ἀκροατηρίου ..	117
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν τελῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων ..	117
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς παραδόσεως τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀπογράφων	119
ΤΜΗΜΑ Β'. Τάξεις τῶν ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ	121
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Ἐπὶ δικαστηρίων παντὸς εἶδους	121
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Τάξεις τῶν ὑποθέσεων εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια	126
ΤΜΗΜΑ Γ'. Σφραγὶς τῆς ὑπηρεσίας	129
ΜΕΡΟΣ Γ'. Πειθρχικαὶ διατάξεις	130
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Πειθρχικαὶ περιπτώσεις	131
Β. Διάταγμα 16 Ὀκτωβρίου 1836. Περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ περὶ ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων νόμου	134
Β. Διάταγμα 6 'Ιουλίου 1835. Περὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἱε-	

τρικῆς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν.....	134
Β. Διάταγμα 3 Μαρτίου 1892. Περί ἐκτελέσεως τῶν ἔθρονον 281	
καὶ ἐπ. τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων.....	135
Ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας 8 Ἀπριλ. 1845.	140
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Πειθαρχικὴ ποινικὴ καὶ πειθαρχικὴ ἐ-	
ξουσία.....	144
Β. Διάταγμα 21 Σεπτεμβρίου 1836. Περί τοῦ ἄρθρ. 298 § 4	
τοῦ ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου νόμου περὶ ὄργ. τῶν δικ.....	145
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Διεξαγωγὴ τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων.	149
Ἐγκύκλιος Ὑπουργ. Δικ. τῆς 22 Ἰανουαρ. 1889. Περί τῶν	
πειθαρχικῶν ἀποφάσεων.....	153
ΜΕΡΟΣ Δ'. Τιμαὶ καὶ διακρίσεις.....	155
ΜΕΡΟΣ Ε'. Ἄρθρον ἀκροτελεύτιον.....	155
Προδόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν....	157
Νόμος ΧΕΣΤ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877. Περί προσόντων τῶν	
δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν διατάξεων	159
Γραφεῖς καὶ Ὑπογραμματεῖς δικαστηρίων.....	159
Γραμματεῖς Εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν δικαστηρίων.....	159
Εἰρηνοδίκαι καὶ εἰδικοί Πταισματοδίκαι.....	160
Συμβολαιογράφοι καὶ Εἰδικοί Ὑποθηκοφύλακες.....	161
Δικηγόροι.....	161
Πάρεδροι Εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν Δικαστηρίων.....	163
Πρωτοδίκαι καὶ ἀντείσταγγελεῖς.....	164
Προδιδασκοὶ καὶ διορισμοὶ εἰς ἀνωτέρας δικαστικὰς θέσεις....	164
Περιστάσεις παύσεως τινῶν ἐκ τῶν ὑφ' ἰσχύος δικαστ. ὑπαλλήλ.	168
Εἰδικὴ διάταξις.....	170
Γενικὴ διάταξις.....	170
Νόμος ΑΦΝΓ' τῆς 30 Ἰουνίου (19 Ἰουλίου) 1887. Περί μεταρ-	
ρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ προσόντων	
τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.....	171
Νόμος ΑΩΟΔ' τῆς 31 Δεκεμβρίου 1890 (2 Ἰανουαρίου 1892)	
Περί τροποποιήσεως τοῦ Νόμου ΑΦΝΓ' τοῦ 1887 περὶ	
μεταρρυθμίσεως κλπ. τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δι-	
καστικῶν ὑπαλλήλων.....	176
Νόμος ΒΙΗ' τῆς 1 Ὀκτωβρίου (7 Ὀκτωβρίου) 1892. Περί με-	
ταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστι-	
κῶν ὑπαλλήλων.....	177
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περί ἐμίσθων Παρέδρων.....	179

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Περὶ διορισμοῦ Ἀντεισαγγελέων παρὰ Πρωτοδικαῖς καὶ Πρωτοδικῶν	181
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Περὶ διορισμοῦ Εἰσαγγελέων καὶ περὶ τῶν ἀπαιτουμένων γνωμοδοτήσεων πρὸς προαγωγὴν τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν	182
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Περὶ περιπτώσεων παύσεως	184
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.	187
Νόμος ΒΡΠΘ' τῆς 20 Ἀπριλίου 1893. Περὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	187
Νόμος ΒΣΙΖ' τῆς 8 (9) Φεβρουαρίου 1894. Περὶ προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 6' τοῦ ΒΡΠΘ' νόμου τῆς 20 Ἀπριλ. 1893 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	190
Νόμος ΒΡΓ' τῆς 20 (27) Ἀπρ. 1893. Περὶ δικαστ. κλητῆρων	191
Νόμος ΒΤΚΗ' τῆς 27 Ἰουλίου (2 Αὐγ.) 1895. Περὶ μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικ. ὑπαλλήλων.	194
Νόμος ΒΧΝΣΤ' τῆς 16 (17) Δεκεμβρίου 1899. Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου ΒΓΗ' περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων	197
Νόμος ΑΩΟΔ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1890 (2 Ἰανουαρίου 1891) Περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμίσθων δικαστικῶν κλητῆρων παρὰ τοῖς Πρωτοδικαῖς τοῦ κράτους	197
Νόμος ΒΟΓ' τῆς 5 [6] Αὐγούστου 1892. Περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἀρθ. 23 τοῦ ΧΕΣΤ' νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877.	198
Β. Διάταγμα 14 Ὀκτωβρ. 1892. Περὶ διορισμοῦ τῶν λεπτεμερειῶν τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ τοῦ τρόπου τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων	206
Β. Διάταγμα 10 [12] Μαΐου 1893. Περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθρου 41 τοῦ ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου 1892 Β. Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ΒΓΗ' νόμου.	210
Β. Διάταγμα 27 [28] Ἀπριλίου 1893. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΒΡΠΘ' περὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.	210
Α'. Περὶ ἐξετάσεως καὶ διορισμοῦ τῶν ζικηγόρων.	210
Β'. Περὶ διορισμοῦ Γραμματέων τῶν Εἰρηνοδικείων ...	213
Γ'. Περὶ διορισμοῦ Εἰρηνοδικῶν ἢ εἰδικῶν Πταισματοδικῶν	214
Δ'. Περὶ διορισμοῦ συμβολαιογράφων ἢ εἰδικῶν ὑποθηκοφυλάκων	214
Β. Διάταγμα 27 [28] Ἀπριλίου 1893. Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΒΓΗ' νόμου ἀπὸ 14 Ὀκτ. 1892 Β.	

Διατάγματος περί εξετάσεως τῶν ἐμίσθων παρέρων...	214
Ἐγκύλιος Ὑπουργ. Δικαιοσύνης τῆς 10 Ὀκτωβρ. 1892. Περί ἐκτελέσεως τῶν νόμων Β.471 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.....	215
1) Ἐπιθεωρηθῆς δικαστικῶν γραφείων. 2) Ποινολόγιον. 3) Δικαστικὴ Στατιστικὴ. 4) Πίνακες διαχειρίσεως τῆς δικαιοσύνης.....	221
Νόμος ΑΥΕΔ' τῆς 28 Μαΐου 1887. Περί ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων	223
Νόμος ΒΙΘ' τῆς 17 Ἰουλίου 1892. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 18 Μαΐου 18-7 ΑΥΕΔ' νόμου περί ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων.....	225
Ἐγκύκλιος 1 Ἀπριλίου 1838 τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας. Περί καταστάσεως διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης.	225
α') Ἀρείου Πάγου.....	227
β') Κακορρυθμίστων καὶ Κακορρυθμίστων ἀνάκρισις....	227
γ') Πλημμελειοδικεῖα καὶ Πλημμελειοδικῶν ἀνάκρισις..	230
δ') Πταισματοδικεῖα.....	232
Ἐγκύκλιος Ἰαννουαρίου 1839. Περί καταστάσεων διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης	233
Ἐγκύκλιος 21 Φεβρουαρίου 1853. Περί καταστάσεων διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης	237
Β. Διάταγμα 27 Μαΐου 1871. Περί συστάσεως ποινολογίου παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου.....	239
Β. Διάταγμα. 23 Ὀκτωβρίου 1872. Περί τῶν ἐργασιῶν πρὸς κατάρτισιν στατιστικῆς τῆς Πολ. καὶ Ποιν. Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐργασίας τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττοντῶν δικαστικῶν λειτουργῶν.....	239
Α'. Περί τῆς διαχειρίσεως τῆς Ποιν. καὶ Πολ. Δικαιοσύνης...	239
Β'. Περί ἐξελέγξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττοντῶν δικαστικῶν λειτουργῶν.....	242
Δηλοποίησις Γραμματείας Δικαιοσύνης 4 Φεβρουαρίου 1835. Ὑπόδειγμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 112 δικ. ὀργ. ἐκθέσεων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Πολ. Δικαιοσύνης.....	244
Μισθοδοσία καὶ Συντάξεις δικαστικῶν ὑπαλλήλων.....	247
Νόμος ΒΦ11Η' τῆς 25 [26] Ἰουλίου 1899. Περί αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων.....	249
Νόμος ΦΔΣΤ' τῆς 28 Μαΐου 1859, ΑΡΑΑ' τῆς 11 Φεβρ. 1884, ΑΠΜΒ' τοῦ 1891 καὶ ΒΕ' τῆς 7 Ἰουλίου 1892. Περί μισθοῦ τῶν δικαστ. ὑπαλλήλων.....	250
Νόμος ΡΙΖ' τῆς 29 Ἰανουαρίου 1894. Περί τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων αὐτῶν.....	251

Β. Διάταγμα 6 Δεκεμβρ. 1837. Περί τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστι- κῶν ὑπογραμματέων καὶ γραφέων.....	252
Νόμος ΥΜΓ' τῆς 29 'Ιουνίου 1871. Περί ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοθίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ 'Ελεγκτικοῦ συνεδρίου.....	252
Νόμος ΑΡΚΑ' τῆς 13 'Απριλίου 1883. Περί συντάξεως τῶν μελῶν τῆς 'Αρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετείων.....	256
Νόμος ΑΦΜ' τῆς 27 Μαρτίου 1891. Περί ἐρμηνείας καὶ συα. πληρώσεως τοῦ νόμου ΑΡΚΑ' τῆς 13 'Απριλίου 1883. Περί συντάξεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν μελῶν τοῦ 'Αρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετείων.....	257
Β. Διάταγμα 8 Μαΐου 1835. Περί τῶν δικαιωμάτων τῶν δι- κηγόρων.....	258
Α'. εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν εἰρηνοδίκων....	258
Β'. εἰς ὑποθέσεις τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν.....	258
Γ'. εἰς ὑποθέσεις τοῦ τῶν ἐφετῶν δικ. καὶ τοῦ 'Αρείου Πάγου.....	260
Δ'. Γενικοὶ ὅρισμοί.....	260
Συντάξεις Δικαστηρίων. Δικαστικά διακοπαί. Διεργη- νεῖς Ἀριθμὸς δικαδῶν. Ἀρχαιοφύλακες. Δικα- στικοὶ κλητῆρες. Δικηγόροι.....	263
Νόμος 19 Μαρτίου 1882. Περί ἐσπαγωγῆς τῆς 'Ελληνικῆς Νό- μοθεσίας εἰς τὰς ἄρτι προσαρτηθείσας Θεσσαλικὰς καὶ 'Ηπειρωτικὰς ἐπαρχίας.....	265
Νόμος ΑΝΕ' τῆς 22 'Ιουνίου 1882. Περί εἰρηνοδικίων καὶ εἰ- δικῶν Πταισματοδικείων.....	267
Νόμος ΑΣΜΕ' τῆς 26 'Ιουλίου 1885. Περί καταργήσεως εἰδι- κῶν Πταισματοδικείων.....	269
Β. Διάταγμα 8 Δεκεμβρίου 1837. Περί διακρίσεως τῶν Πρω- τοδικείων εἰς 2 τμήματα.....	270
Νόμος ΑΜΓ' τῆς 20 Μαΐου 1882. Περί διορισμοῦ ἐρμηνέων τῆς Τουρκικῆς γλώσσης ἐν τοῖς δικαστ. τῶν νέων Ἐπαρχίων.....	270
Β. Διάταγμα 12 Μαΐου 1901. Περί συστάσεως δευτέρου Εἰρηγο- δικείου ἐν τῷ δήμῳ Πειραιῶς Α' τάξεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυ- μίαν «Εἰρηνοδικεῖον βορείου πλευρᾶς Πειραιῶς», ἐδρεύον- τος ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς.....	273
Νόμος ΡΠΑ' τῆς 5 (7) 'Ιουλίου 1851. Περί δικαστ. διακοπῶν.....	274
Νόμος ΑΦΝΔ' τῆς 30 'Ιουνίου (22 'Ιουλίου) 1887. Περί ὀρι- σμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν παρὰ τοῖς ἐφετείοις καὶ τοῖς Πρωτοδικείοις.....	275
Νόμος ΑΡ ΣΤ' τῆς 30 Μαρτίου 1883. Περί διορισμοῦ ἀρχαιοφυ- λάκων ἐν τοῖς δικαστηρίοις.....	276

Νόμος ΥΜΔ' τῆς 29 'Ιουνίου 1871. Περί ἐμείσθων κλητῆρων...	276
Β. Διάταγμα 21 Μαρτίου 1836. Περί συμβολαιογράφων κλπ. ..	278
Νόμος τῆς 24 'Ιουλίου 1843. Περί συμβολαιογραφούντων Εἰρηνοδικῶν	279
Β. Διάταγμα 10 Νοεμβρίου 1836. Περί τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικείοις δικηγόρων	279
Νόμος τῆς 27 Φεβρουαρίου 1842. Περί ἐλευθέρως ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων, τῶν ἐμποροδικείων, τῶν ἐμπορικῶς ὑποθέσεις δικαζόντων Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετερίων καὶ τῶν διοικητ. δικαστηρίων	280
Νόμος τῆς 22 Φεβρουαρίου 1847. Περί παρὰστάσεως διὰ πληρεξουσίων συνηγέρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Πρωτοδικῶν	281

Ποινικὴ Διατίμησις..... 283

Β. Διάταγμα 11 [23] 'Οκτωβρίου 1834. Περί ποινικῆς δικτιμῆσεως	285
Γενικοὶ Ὁρίσμοι.....	285
'Εγκύκλιος Ὑπουργ. Δικ. τῆς 15 Σεπτεμβρ. 1889. Περί λευβουχικῶν τῶν μεταγομένων καταδικῶν καὶ ὑποδικῶν.....	288
'Εγκύκλιος Ὑπουργ. Δικ. τῆς 3 Μαρτίου 1890. Ὁμοίως διὰ τοὺς λιμένας Στουίδος καὶ Μεσολογγίου.....	288
ΤΜΗΜΑ Α'. Περί τῶν κυρίων ἐξόδων τῆς Ποιν. δικαιοδοσίας.	289
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περί τῶν ἐξόδων τῶν πρὸς μετακομιδὴν ὑποδικῶν καὶ κατηγορουμένων, δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ ἀντικειμένων συντελούντων εἰς ἔλεγχον ἢ ἀπόλυσιν.....	289
'Εγκύκλιος Ὑπουργ. Δικ. 27 'Απριλ. 1833. Περί πινάκων ποινικῶν ἢ ἱεροδικαστικῶν δικαιωμάτων.....	291

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Περί τῶν ἀτιμισθιῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἱατρῶν, χειρουργῶν, μαιῶν καὶ ἐμμηγνέων...	292

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' Περί τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὅποια δύνανται ν' ἀπαιτήσουν οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἑσρκοί.....	294

Β. Διάταγμα 21 Σεπτεμβρίου 1837. Περί δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων εἰς ποινικὰς ὑποθέσεις.....	294

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Περί τῶν ἐξόδων τῶν πρὸς φύλαξιν ἐπιτεθειμένων ἀφραγίδων πράξεώς τινος, ὡς καὶ τῆς κατασχέσεως.....	296

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. Περί διεκπεραιωτικῶν καὶ ἄλλων δικαιωμάτων τῶν δικαστικῶν γραμματέων.....	298

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'. Περὶ δικαιωμάτων τῶν κλητῆρων...	300
Β. Διάταγμα 5 Δεκεμβρίου 1839. Περὶ ἐπιχορηγήσεως τῶν κλητῆρων τοῦ ἀκουατηρίου τῶν Κακουργιοδικῶν.....	301
Ἐγκύκλιος Ὑπουργ. Δικαιοσύνης 22 Σεπτεμβρ. 1884. Περὶ πινάκων ἀποζημιώσεως τῶν χωροφυλάκων.....	303
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. Περὶ τῶν ἐξόδων τῆς διατριβῆς καὶ πορείας τῶν ὑπαλλήλων.....	305
Νόμος ΧΚΓ' τῆς 21 Ἰουνίου 1877. Περὶ τροποποιήσεως τῶν ἄρθρων 63 καὶ 66 τῆς Ποιν. Διατιμῆσεως.....	306
Ἐγκύκλιος Ὑπουργ. νικ. 21 Σεπτεμβρίου 1884. Περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ΧΚΓ' νόμου.....	308
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. Περὶ τῶν ἐξόδων τῆς πορείας καὶ διατριβῆς τὰ ὅποια δύνανται νὰ προέλθουν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ποινικῆς δίκης.....	307
Β. Διάταγμα 13 Ἰουλίου 1836. Περὶ τῶν δικαιωμάτων πορείας καὶ διατριβῆς τῶν δοτῶν εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς προσκαλουμένους ἐπὶ ὁρκοδοσίᾳ.....	308
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. Περὶ τῶν ἐξόδων τῆς τυπώσεως καὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς μετακομιδῆς.....	310
Β. Διάταγμα 17 Ἰουλίου 1837. Περὶ τῶν ταχυδρομικῶν τῆς ἀποστολῆς φακέλλων ποινικῶν ὑποθέσεων.....	312
ΤΜΗΜΑ Β'. Περὶ τῶν ἐξόδων τῶν ἐξομοιουμένων μὲ τὰ ἐξόδα τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας.....	313
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περὶ τῆς αὐτεπαγγέλτως γινομένης ἀπαγορεύσεως.....	313
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Περὶ καταδιώξεων αὐτεπαγγέλτως γινομένων παρὰ τῶν ἐπὶ τῆς εἰσαγγελίας εἰς πολιτικάς ὑποθέσεις.....	314
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Περὶ τῆς εἰσπράξεως προστίμων καὶ χρηματικῶν ἐγγυήσεων.....	314
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Περὶ τῆς μετακομιδῆς τῶν ἐγγράφων τῶν δικαστικῶν γραφείων.....	315
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΟΡΙΣΜΟΙ.....	316
Β. Διάταγμα 12 Μαρτίου 1842. Περὶ τῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γινομένων ἀνακρίσεων.....	316
Β. Διάταγμα 5 Μαρτίου 1843. Περὶ τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τῶν ἀνακρίσεων ἐξόδων.....	317

Ἑκκαθάρισις.....	319
Β. Διάταγμα 11 [23] Μαρτίου 1835. Περὶ ἑκκαθαρίσεως, δια- γραφῆς ἐκτίσεως, καταλογισμοῦ καὶ ἀπολήψεως τῶν ἐξό- δων τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας.....	321
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Περὶ τῆς ἑκκαθαρίσεως καὶ διαγραφῆς..	321
Κανονισμὸς τῆς 25 Ὀκτωβρ. 1861 τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομι- κῶν καὶ Δικαιοσύνης. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἑκκαθαρίσεως καὶ πληρωμῆς τῶν μαρτυρικῶν δικαιωμάτων.....	322
Ἐγκύκλιος 19 Ὀκτωβρ. 1837 τῆς ἐπὶ τῆς Δικ. Γραμμ. Περὶ τῆς διακρίσεως εἰς κατεπείγοντα καὶ μὴ κατεπείγοντα τῶν ἐξόδων τῆς ποιν. Δικαιοσύνης.....	328
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. Περὶ τῆς ἐκτίσεως.....	328
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Περὶ τοῦ καταλογισμοῦ.....	329
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Περὶ τῆς ἀπολήψεως.....	330
Ἐγκύκλιος 18 Δεκεμβρ. 1839 τῆς ἐπὶ τῆς Δικ. Γραμματ. Περὶ καταστάσεων ποιν. ἐξόδων.....	332
Ἐγκύκλιος 4 Ἀπριλίου 1850 τοῦ Ὑπουργ. τῆς Δικ. Περὶ βεβαι- ώσεως τῶν εἰς τοὺς κλητῆρας ἀνηκόντων τελῶν ἐπὶ ἐπιδό- σεως τῆς ποινικῆς Δικαιοσύνης.....	332
Ἐγκύκλιος Ὑπουργ. Δικ. τῆς 28 Ἰουλίου 1863. Περὶ ἑκκαθαρί- σεως τῶν ἐξόδων τῆς ποιν. Δικαιοσύνης.....	335
Ἐγκύκλιος Ὑπουργ. Δικ. τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1860. Περὶ ὑπο- βολῆς καταλόγων τῶν ἐκδικασθεῖσων ἢ ἀναβληθεῖσων κατὰ τριμηνίαν ποινικῶν ὑποθέσεων.....	336
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'. Τελευταῖοι ὅρισμοί.....	341
Πίναξ δικαστηρίων.....	343

ΠΙΝΑΞ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΣ

(Οἱ ἀριθμοὶ ἐμφαίνουσι τὰς σελίδας).

1383

- Β. Δ. 3 Ἀπριλ. Περὶ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης 5.
Ἐγκύκλιος Ὑπουργ. Δικ. 27 Ἀπρ. λ. Περὶ πινάκων ποινικῶν ἢ ἱατροδικαστικῶν δικαιοματίων 291.

1384

- Ν. μος 21 Ἰανουαρίου. Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων καὶ Συμβολαιογράφων. 15.
Β. Δ. 8 Μαΐου. Περὶ τῶν δικαιοματίων τῶν δικηγόρων 258.
Β. Δ. 6 Ἰουλίου. Περὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως τῆς ἱατρικῆς παρὰ τῶν εἰρηνοδικῶν 134.
Β. Δ. 11 [23] Ὀκτωβρ. Περὶ ποινικῆς διατιμῆσεως 285.
Β. Δ. 13 Ὀκτωβρ. Περὶ τῶν πρὸ τῆς 19 Ἀπριλ. 1834 κακουργ. 13.
Β. Δ. 25 Ὀκτωβρ. Περὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἐγκληματικῶν δικῶν 13.
Β. Δ. 1 Ἰανουαρίου. Περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῶν δικαστηρίων τῆς ἐπικρατείας 12.
Β. Δ. 1 Ἰανουαρ. Περὶ τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἡ νέα νομοθεσία 12.
Δηλοπ. 4 Φεβρουαρ. Περὶ ὑποδείγματος βιβλίων δικηγόρων καὶ κλητῶν 85.
Δηλοπ. 4 Φεβρουαρ. Περὶ ὑποδείγματος βιβλίων Συμβολαιογράφων 107.
Δηλοποιήσις Γραμματείας Δικαιοσύνης 4 Φεβρουαρ. Ὑπόδειγμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 112 Ὅργ. Δικ. ἐκθέσεων περὶ τῆς καταστάσεως τῆς πολ. δικαιοσύνης 244.
Δηλοποίησις 9 Φεβρουαρ. Περὶ ἐγγυοδοσίας τῶν Συμβολαιογράφων 97.

1836

- Β. Δ. 21 Μαρτίου. Περὶ συμβολαιογράφων κλπ. 278.
Ἐγκύκλιος 22 Μαΐου. Περὶ γραφικῶν ἐξόδων 66.
Δηλοπ. 23 Ἰουνίου. Περὶ τῶν ἐκτὸς τοῦ Κράτους πεμπομένων ἐγγράφων 48.
Β. Δ. 13 Ἰουλίου. Περὶ τῶν δικαιοματίων πορείας καὶ διατριβῆς, τῶν δοτέων εἰς τοὺς ἱερεῖς τοὺς προσκαλουμένους ἐπὶ ὁρκοδοσία 308.
Β. Δ. 21 Σεπτεμβρίου. Περὶ τοῦ ἀρθροῦ 293 § 4 τοῦ ὑπὸ 21 Ἰανουαρίου 1834 νόμου περὶ Ὀργανισ. τῶν Δικαστηρίων 145.

Β. Δ. 16 Ὀκτωβρίου. Περί ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 276 τοῦ περὶ Ὁργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων νόμου 131.

Β. Δ. 10 Νοεμβρίου. Περί τῶν παρὰ τοῖς Εἰρηνοδικοῖς δικηγόρων 279.

1837

Νόμος 3ΜΓ' τῆς 20 Μαΐου. Περί διορισμοῦ ἐρμηνέων τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν νέων Ἐπαρχιῶν 270.

Νόμος 44Ε' τῆς 22 Ἰουνίου. Περί Εἰρηνοδικείων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικείων 267.

Β. Δ. 17 Ἰουλίου. Περί τῶν ταχυδρομικῶν τῆς ἀποστολῆς φακέλλων καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων 312.

Β. Δ. 21 Σεπτεμβρίου. Περί δικαιωμάτων τῶν μαρτύρων εἰς ποινικὰς ὑπ' θέσεις 294.

Ἐγκύκλιος τῆς ἐπὶ τῆς Δικ. Γραμματ. τῆς 29 Ὀκτωβρίου. Περί τῆς διακρίσεως εἰς κατεπείγοντα καὶ μὴ κατεπείγοντα τῶν ἐξοδῶν τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης 328.

Β. Δ. 6 Δεκεμβρίου. Περί τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαρχαματῶν καὶ γραφέων 252.

Β. Δ. 8 Δεκεμβρίου. Περί διακρίσεως τῶν Πρωτοδικείων εἰς 2 τμῆματα 270.

1838

Δηλ. 5 Ἰανουαρίου. Περί τῆς τάξεως τῶν μετατιθεμένων δικαστῶν 25.

Ἐγκύκλιος 21 Ἀπριλίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείας. Περί καταστάσεων διαχειρίσεως τῆς δικαιοσύνης 225.

1839

Ἐγκύκλιος Ἰανουαρίου. Περί καταστάσεων διαχειρίσεως τῆς δικαιοσύνης 233.

Β. Δ. 5 Δεκεμβρίου. Περί ἐπιχωρηγήσεως τῶν κλητῆρων τοῦ ἁρχαίου τῶν Κακουργιοδικῶν 301.

Ἐγκύκλιος 18 Δεκεμβρίου τῆς ἐπὶ τῆς Δικ. Γραμμ. Περί καταστάσεων παιν. ἐξοδῶν 332.

1841

Νόμ. 13 Ὀκτωβρίου. Περί τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 217 Ὁργ. τῶν Δικαστηρίων 112.

1842

Νόμος τῆς 27 Φεβρουαρίου. Περί ἐλευθέρως ἐμφανίσεως τῶν δικηγόρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων, τῶν Ἐμποροδικείων, τῶν ἑμπορικῶν ὑποθέσεων ὁ καζόντων Πρωτοδικείων καὶ Ἐφετείων καὶ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων 280.

Β. Δ. 12 Μαΐου. Περί τῶν ἐξόδων τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γενομένων ἀνακρίσεων 316.

1843

Β. Δ. 5 Μαρτίου. Περί τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν ἐπὶ τῶν ἀνακρίσεων ἐξόδων 317.

Νόμος τῆς 24 Ἰουλίου. Περί συμβολαιογραφούντων (εἰρηνοδικῶν) 279.

1845

Ἐγκύκλιος 8 Ἀπρίλ. Περί ἀδείας ἀπουσίας τῶν ὑπογραμμάτων 140.

1847

Νόμος τῆς 22 Φεβρουαρίου. Περί παρυστάσεως διὰ πληρεξουσίων καὶ συνηγόρων ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικῶν καὶ Πταισματοδικῶν 281.

1849

Νόμος ΡΙΖ' τῆς 29 Ἰανουαρίου. Περί τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμμάτων αὐτῶν 251.

1850

Ἐγκύκλιος 4. Ἀπρίλ. τοῦ Ὑπουργ. τῆς Δικ. Περί βεβαιώσεως τῶν εἰς τοὺς κλητῆρας ἀνηκόντων τελῶν ἐπὶ ἐπίδοσεως τῆς ποιν. Δικαιοσύνης 331.

1851

Νόμος ΡΠ' τῆς 4 Ἀπρίλ. Περί αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης 6.

Νόμος ΡΠΑ' τῆς 5 [7] Ἰουλίου. Περί δικατηκῶν διακοπῶν 274.

1853

Ἐγκύκλιος 21 Φεβρουαρίου. Περί καταστάσεως διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης 237.

1854

Ἐγκύκλιος 6 Ἰουλίου. Περί τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρ. 123 Ὁργ. Δικ. 63.

1859

Νόμος ΦΛΣΤ' τῆς 28 Μαΐου. Περί αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν δικαστ. ὑπαλλ. 250 καὶ 252.

1860

Ἐγκύκλιος 21 Ἰουλίου. Περί ἀλληλογραφίας τῶν Εἰσαγγελέων 58.

Ἐγκύκλιος ὕπουργ. Δικ. τῆς 28 Ἰουλίου. Περί ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξόδων τῆς Ποιν. Δικαιοσ. 335.

Ἐγκύκλιος ὕπουργ. Δικ. τῆς 15 Σεπτεμβρίου. Περί ἀποστολῆς κατα-

λόγων τῶν ἐκδικοσθειστῶν ἢ ἀναβληθειστῶν κατὰ τριμηνίαν ποιν.
ὑποθέσεων 336.

1861

Κανονισμὸς τῆς 25 Ὀκτωβρ. τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν καὶ Δικαιο-
σύνης. Περί τοῦ τρόπου τῆς ἐκκαθάρισεως καὶ πληρωμῆς τῶν μαρ-
τυρικῶν δικαιωμάτων 322.

1869

Β. Δ. 16 Δεκεμβρίου. Περί διαιρέσεως τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ
ὑπουργ. τῆς Δικαιοσύνης 56.

1871

Β. Δ. 27 Μαΐου. Περί συστάσεως ποινολογίου παρὰ τῇ Εἰσαγγελίᾳ
τοῦ Ἀρείου Πάγου 239.

Νόμος ΥΜΓ' τῆς 29 Ἰουνίου. Περί ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοβίων δικα-
στῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου 252.

Νόμος ΥΜΔ' τῆς 29 Ἰουνίου. Περί ἐμπίσθων κλητῶρων 276.

1872

Β. Δ. 23 Ὀκτωβρίου. Περί τῶν ἐργασιῶν πρὸς καταρτισμὸν στατι-
στικῆς τῆς πολ. καὶ ποιν. Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς
ἐργασίας τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν συμπραττόντων δικαστικῶν
λειτουργῶν 239.

1877

Νόμος ΧΚΓ' τῆς 21 Ἰουνίου. Περί τροποποιήσεως τῶν ἀρθρῶν 63 καὶ
66 τῆς ποιν. Διατιμῆσεως 306.

Νόμος ΧΕΣΤ' τῆς 31 Δεκεμβρίου. (2 Ἰαν. 1878). Περί προσόντων
τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν δια-
τάξεων 159.

1882

Νόμος τῆς 19 Μαρτίου. Περί εἰσαγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας
εἰς τὰς ἀρτι προσαρτηθείσας θεσσαλικὰς καὶ ἡπειρωτικὰς ἐπαρ-
χίας 265.

1883

Νόμος ΑΡΙΣΤ' τῆς 30 Μαρτίου. Περί διορισμοῦ ἀρχαιοφυλάκων ἐν
τοῖς δικαστηρίοις 276.

Νόμος ΑΡΚΑ' τῆς 13 Ἀπριλίου. Περί συντάξεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρ.
Πάγου καὶ τῶν Ἐφετερίων 256.

1884

Νόμος ΑΡΔΔ' τῆς 11 Φεβρ. Περί πληρωμῆς εἰς νέας δραχμὰς τῶν
μισθῶν τῶν δημ. ὑπαλλήλων 250.

*Εγκύκλιος 22 Σεπτεμβρ. ὑπουργ. Δικ. Περί πινάκων ἀποζημιώσεως τῶν χωροφυλάκων 303.

*Εγκύκλιος 22 Σεπτεμβρ. ὑπουργ. Δικ. Περί τῆς ἐννοίας τοῦ ΧΚΓ' νόμου 306.

1885

Νόμος ΑΣΜΕ' τῆς 26 Ἰουλίου. Περί καταργήσεως εἰδικῶν Παινοδικείων 269.

1887

Νόμος ΑΥΕΔ' τῆς 28 Μαΐου. Περί ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων 223.

Νόμος ΑΦΝΓ' τῆς 30 Ἰουνίου [19 Ἰουλίου]. Περί μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 171.

Νόμος ΑΦΝΔ' τῆς 30 Ἰουνίου [22 Ἰουλίου]. Περί ὁρίσμου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δικαστῶν παρὰ τοῖς ἐφετείοις καὶ τοῖς Πρωτοδικείοις 275.

1889

*Εγκύκλιος 22 Ἰανουαρίου. Περί τῶν πειθαρχικῶν ἀποφάσεων 153.

*Εγκύκλιος 15 Σεπτεμβρίου Ὑπουργ. Δικαιοσύνης. Περί λεμβουχικῶν τῶν μεταγομένων καταδίκων καὶ ὑποδίκων 288.

1890

*Εγκύκλιος 3 Μαρτίου Ὑπουργ. Δικαιοσύνης. Περί λεμβουχικῶν τῶν μεταγομένων καταδίκων καὶ ὑποδίκων διὰ τοὺς λιμένας Μεσολογγίου καὶ Στυλίδος 288.

Νόμος ΑΩΟΔ' τῆς 30 Δεκεμβρίου [2 Ἰανουαρ. 1891]. Περί προσδιορίσμου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐμπίσθων δικαστικῶν κλητῆρων παρὰ τοῖς πρωτοδικείοις τοῦ Κράτους 197.

Νόμος ΑΩΟΔ' τῆς 31 Δεκεμβρ. [2 Ἰαν. 1891]. Περί τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΑΦΝΓ' τοῦ 1887 περὶ μεταρρυθμίσεως κλπ. τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 176.

1891

Νόμος ΑΖΜ' τῆς 27 Μαρτίου. Περί ἐρμηνείας καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΑΡΚΑ' τῆς 13 Ἀπριλ. 1883 περὶ συντάξεως τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐρστέων 257.

Νόμος ΑΖΜΒ' Περί αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ τῶν μελῶν τοῦ Ἀρ. Πάγου 250.

1892

- Β. Δ. 3 Μαΐου. Περί εκτελέσεως τῶν ἄρθρων 281 κ. ε. τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων 135.
- Νόμος ΒΕ' τῆς 7 'Ιουλίου. Περί ἀναστολῆς τῆς αὐτῆς τοῦ μισθοῦ τῶν μελῶν τοῦ 'Αρείου Πάγου 250.
- Νόμος ΒΙΘ' τῆς 17 'Ιουλίου. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 28 Μαΐου 1887 ΑΥΞΔ' νόμου περὶ ἐποπτείας καὶ ἐπιθεωρήσεως τῶν δικαστικῶν γραφείων 225.
- Νόμος ΒΟΓ' τῆς 5 [6] Αὐγούστου. Περί ἐρμηνείας τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ ΧΕΣΤ' νόμου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1877, 198.
- Νόμος ΒΗΗ' τῆς 1 'Οκτωβρίου [7 'Οκτωβρίου]. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 179.
- 'Εγκύκλιος ὑπουργ. Δικαιοσ. τῆς 10 'Οκτωβρ. Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΒΗΗ' περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 245.
- Β. Δ. τῆς 14 'Οκτωβρίου. Περί ὁρισμοῦ τῶν λεπτομερειῶν τοῦ διατάγματος καὶ τοῦ τρόπου τῆς βαθμολογίας τῶν διαγωνιζομένων 206.

1893

- Νόμος ΒΡΠΘ' τῆς 20 'Απριλ. Περί ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 187.
- Νόμος ΒΡΗ' τῆς 20 [27] 'Απριλ. 1893. Περί δικαστ. κλητῆρων 191.
- Β. Δ. 27 [28] 'Απριλ. Περί μεταρρυθμίσεως τοῦ περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ΒΗΗ' νόμου ἀπὸ 14 'Οκτωβρίου 1892 Β. Διατάγματος περὶ ἐξετάσεως τῶν ἐμπίσθων Παρέδρων 214.
- Β. Δ. 27 [28] 'Απριλ. Περί ἐκτελέσεως τοῦ νόμου ΒΡΠΘ' περὶ ἀντικαταστάσεως ἄρθρων τινῶν τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 240.
- Β. Δ. 10 [12] Μαΐου. Περί ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀπὸ 14 'Οκτωβρίου 1892 Β. Δ. περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ δικαστικῶν ὑπαλλήλων ΒΗΗ' νόμου 210.

1894

- Νόμος ΒΕΙΖ' τῆς 8 [9] Φεβρουαρίου. Περί προσθήκης ἐδαφίου εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ΒΡΠΘ' νόμου τῆς 20 'Απριλ. 1893 περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 190.

1895

- Νόμος ΒΤΚΗ' τῆς 27 'Ιουλ. [2 Αὐγ.] Περί μεταρρυθμίσεως τῶν νόμων περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 194.

1899

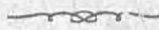
Νόμος ΒΦΠΗ' τῆς 25 [26] 'Ιουλ. Περὶ αὐξήσεως τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 249.

Νόμος ΒΧΝΣΤ' τῆς 16 [17] Δεκεμβρίου. Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ νόμου Β'ΗΗ' περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων 197.

1901

Β. Δ. 12 Μαΐου. Περὶ συστάσεως δευτέρου Εἰρηνοδικείου ἐν τῷ δήμῳ Πειραιῶς Α' τάξεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Εἰρηνοδικεῖον βορείου πλευρᾶς Πειραιῶς» ἐδρεύοντος ἐν τῇ πόλει Πειραιῶς 273.

Β. Δ. 3 Νοεμβρ. Περὶ ὑπογραφῆς χρημ. ἐνταλμάτων ὑπουργείου Δεχαιοσύνης 8.



ΠΙΝΑΞ ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ

(Οἱ ἀριθμοὶ ἀπλῶς σημαίνουν τὰ ἄρθρα τοῦ Ὁργανισμοῦ Δικαστηρίων. Π=ἄρθρον τοῦ περὶ Ποινικῆς Διατιμῆσεως Διατάγματος. Έκ=ἄρθρον τοῦ περὶ Ἐκκαθαρίσεως Διατάγματος. δ=σελίς).

Α

***Άδεια** ἀπουσίας δικαστικῶν ὑπαλλήλων 282 κ. έ. Β. Δ. 3 Μαΐου 1892. σ. 135. Κλητῆρων 160. Ὑπογραμματέων Έγκ. Ὑπουργ. Δικ. σ. 140. Εἰρηνοδικῶν, Εἰδικῶν Πταισματοδικῶν καὶ τῶν Γραμματέων αὐτῶν σ. 269.

***Άλληλογραφία** δικαστηρίων καὶ εἰσαγγελέων 115, Έγκυκλ. Ὑπουργ. Δικ. σ. 18. Ἀνακριτῶν 120.

***Ανακριταί** 118 κ. έ. Ὁρ. καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

***Ανάκλησις** διορισμοῦ δικαστῶν ἀκύρου, Ὁρα Διορισμός.

***Ανικανότης** ἰσοβίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σ. 253.

***Αντεδιαγγελεὺς** 91 κ. έ. Ὁρ. καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλ. κλπ.

***Αντίγραφα καὶ ἀπόγραφα** 127, 165, 193, 244 κ. έ.

***Αντιμίσθια** Ὁρα Δικαιώματα.

***Απόγραφοι** Ὁρ. Ἀντίγραφα καὶ Ἀπόγραφα.

***Απόλυσις** ἐξόδων ποιν. δικαιοσύνης Έκ. 18 κ. έ. Ὑπόδειγμα καταστάσεως 339.

***Απουσία** δικαστικῶν ὑπαλλήλων 281. Ὁρα καὶ Βιβλία ἀπουσιάσεων καὶ Ἀδεια.

***Αποχώρησις** τῶν ἰσοβίων δικαστικῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σ. 252.

***Αρείος Πάγος** 9. ὅρα καὶ Πινακες δικαστηρίων.

***Αρχαιοφύλακες** σ. 263, σ. 276.

Αὔξησις Μισθοσύνης δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Ὁρα Μισθός.

Β

Βαθμολογίας τρόπος κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἐμπίσθων Παρέδρων σ. 209 Διχηγῶρων 212.

Βαθμὸς δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Προέδρου καὶ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου 222. Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων ἐφετῶν 223. Προέδρων καὶ Εἰσαγγελέων Πρωτοδικῶν 224. Εἰρηνοδικῶν 225. Γραμ.

ματέων κ. ἡ ὑπογραμματέων 226, 227. Κλητῆρων 228. Δικηγόρων 229. Παρέδρων 232. Ἑρμηνέων τουρκ. γλώσσης 271.
Βιβλία συμβολ. κλητ. δικηγ. γραμματ. 87, 128, 150, 164, 200. Ἡσαγγελίων 105, 106. Ἀστυνομῶν 106. Ἀλληλογραφίαι 115. Ἀνακριτῶν 120. Ἑρμηνέων τῆς τουρκ. γλώσσης 271. Βιβλία ἀπουσιῶν Β. Δ. 3 Μαΐου σ. 135.



Γραμματεῖς 10, 122 κ. ἑ. Παρὰ κακουργιοδικαῖς 44. Προσλαμβάνει ὑπογραμματεῖς 122, 124. Εἶναι ὑπ' ὄντος ἀλληλεγγύως μετ' αὐτῶν 124. Ὅρα καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Γραφεῖς. Ὅρ. Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Γραφικὰ ἔξοδα δικαστηρίων 120, Ἑγκ. Ὑπουργ. Δικαιοσ. σ. 66, 238. Εἰρηνοδικῶν σ. 251. Εἰδικῶν Πταισματοδικείων σ. 268.



Δελτίον. Ὅρ. Συνεδριάσεων δελτίον.

Δῆμοι. Ἐξομοιοῦνται μετὰ τῶν πολ. ἐναγόντων ὡς πρὸς τὰ δικ. ἔξοδα Ἑκ. 22.

Δημόδια καταστήματα. Ἐξομοιοῦνται μετὰ τῶν πολ. ἐναγόντων ὡς πρὸς τὰ δικ. ἔξοδα Ἑκ. 22.

Δημόδιος διοικητής. Ἐξομοιοῦται μετὰ τῶν πολ. ἐναγόντων ὡς πρὸς τὰ δικ. ἔξοδα Ἑκ. 22.

Δημόδιοι κατήγοροι 100.

Διαγραφὴ ἔξοδων ποιν. δικαιοδοσίας. Ἑκ. 4 κ. ἑ., ἔγκ. 28 Ἰουλ. 1860 σ. 335.

Διαγωνισμὸς ἐμπίσθων παρέδρων, ὅρα προσόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων.

Διακοπαὶ δικαστικαὶ σ. 263. σ. 274.

Διαχειρίσις Ποιν. καὶ Πολ. Διαιουμένης. Ὅρα Πίνακες.

Διεργυνεῖς. Ὅρα Ἑρμηνεῖς

Δικαιοδοσία δευτέρα εἰρηνοδικεῖου Πειραιῶς σ. 273.

Δικαιώματα δικ. γραμματέων, συμβολαιογράφων, δικηγόρων, κλητῆρων διὰ τὴν προσαγωγὴν ἐγγράφων ἐνώπιον ποιν. δικαστηρ. Π. 13, ἱατρῶν, χειρουργῶν, μαιῶν, ἐμπειροτεχνῶν καὶ ἑρμηνέων Π. 15 κ. ἑ. Μαρτύρων καὶ ἐνόρκων Π. 23 κ. ἑ. Διεκπεραιωτικὰ καὶ ἄλλα τῶν δικ. γραμματέων Π. 41 κ. ἑ. Κλητῆρων καὶ χωροφυλάκιον Π. 53 κ. ἑ. καὶ ὑποσημ. σελ. 300, Κλητῆρων δικαστηρ. Κακουργιοδικῶν ὑποσ. σ. 301. Δικηγόρων ὅρα τὴν λέξιν ταύτην. Ὅρα καὶ Τέλη καὶ Δικαιώματα καὶ ἔξοδα.

Δικადίμοι ἡμέραι. Ὅρα Τάξεις ὑποθέσεων.

Δικασταί. Ἀριθμὸς αὐτῶν σ. 263, σ. 275. Ὅρα καὶ *Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι*.

Δικαστήρια πολιτικὰ σ. 15. Ἀρμοδιότης αὐτῶν 28. Ποινικὰ σ. 31. Ἀρμοδιότης αὐτῶν 30. Προξενικὰ σ. 15 σημ. 1. Σύστασις δικαστηρίων σ. 263. Ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις σ. 265. Εἰρηνοδικεῖων καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικεῖων σ. 267. Πίναξ τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους σ. 345.

Δικαστικά παρακαταθῆκαι 126, 6.

Δικαστικὴ στατιστικὴ. Ὅρα *Πίνακες*.

Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί σ. 46. Ἐπιτηρησις 69. Διορισμός, προσόντα, παῖδας, ἀποχώρησις, μισθός, σύνταξις. Ὅρα τὰς λέξεις ταύτας.

Δικαστικοὶ Κλητῆρες. Ὅρα *Κλητῆρες*.

Δικηγόροι 131 κ. ἔ. σ. 263. Ἀριθμὸς 135. Διορισμός 136, 137 (ὅρ. καὶ *Προσόντα*). Ἔργα αὐτῶν 142, Δικαιώματα καὶ ἀντιμισθία 144, 145, σ. 258. (ὅρα καὶ *τέλη καὶ δικαιώματα δικ. ὑπαλλήλων*). Ἐπικύρωσις ἀντιγράφων 151. Δικηγόροι παρὰ τοῖς Εἰρηνοδίκαις, ἐμποροδίκαις, τοῖς δικ. Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετῶν ἐπὶ ἐμπορικῶν ὑποθέσεων, καὶ τοῖς δικ. δικαστηρίοις σ. 280. (ὅρ. καὶ *Δικολόβοι*) Ὅρ. καὶ *Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων* κλπ.

Δικολόβοι σ. 279 σ. 281.

Διορισμός Δικαστικῶν ὑπαλλήλων 10 κ. ἔ. Ἀνακριτῶν 118. Δικηγόρων 136. Κλητῆρων 153 κ. ἔ. Συμβολαιογράφων 169, 170, 206. Ἑρμηνείαν τῆς τουρκικῆς γλώσσης σ. 270. Ἀρχειοφυλάκων σ. 276. Ἐμίσθων κλητῆρων σ. 278. Διορισμὸς δικαστῶν ἀνακληθέντος ὡς ἀκύρου, συνέπεται σ. 198. Ἐπίσης εἰσαγγελείως ἢ Ἀντεισαγγελείως σ. 198. Ὅρ. καὶ *Προσόντα δικαστ. ὑπαλλήλων*.

Ε

Ἐγγύηδις Γραμματέων 129, 130. Δικηγόρων 152. Συμβολαιογράφων 174, 176 καὶ Ἀπλοπ. Ὑπουργ. Δικαιοσ. σ. 97. Χρηματικαὶ ἐγγυήσεις πῶς εἰσπράττονται. Ὅρ. *Εἰσπραξις*.

Εἰρηνοδικεῖα 3, σ. 267. Κατάρτησις σ. 269. Σύστασις δευτέρου ἐν τῷ ὅρμῳ Πειραιῶς σ. 273. Ὅρα καὶ *Πίνακες δικαστηρίων*.

Εἰρηνοδικεῖς 1. Παιδαγωγικὴ ἐξουσία αὐτοῦ 89. Ὅτι δύναται νὰ μετερχεται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ σ. 134. Συμβολαιογραφεῖ σ. 270, σ. 279. Μετάθεσις εἰς θέσιν εἰδικοῦ Πταισματοδίκου σ. 268. ἄρθρ. 7. Ὑποδικασμός σ. 269. Ὅρα καὶ *Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων* κλπ.

Εἰσαγγελεῖς 10. 91. κ. ἔ. Ἱεραρχία 93. Εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις 101. Κρατεῖ τὴν δικαστ. ἀλληλογραφίαν 115. Ἐπιθεωρεῖ τὰ

γραφεία τῶν συμβολαιογράφων 211. ("Ορ. καὶ Ἐπιθεώρησις δικαστικῶν γραφείων κλπ.). Ἐξόδα 117, 238. Πορείας καὶ ἀποζημιώσεως σ. 224. ἄρθρ. 6. Ἀντιμισθία 239. "Ορ. καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ. (Προβιβασμός καὶ διορισμός εἰς ἀνωτέρας δικαστικὰς θέσεις).

Εἰδηγητής 85.

Εἰδπραξις προστίμων καὶ χρηματικῶν ἐγγυήσεων Π. 86 κ. ε. Ποινικῶν ἐξόδων ὅρα Ἀπόληψις.

Ἐκθέσεις διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης 111, σ. 223, σ. 224, σ. 225 ὑποδείγματα αὐτῶν σ. 244, ὅρα καὶ *Mémoires, Poénologie*, Ἐπιθεώρησις.

Ἐκκαθάρσις ἐξόδων ποινικῆς δικαιοδοσίας Ἐκ. 4, κ. ε., σ. 335· τῶν κατεπειγόντων ἐξόδων Ἐκ. 4. τῶν μὴ κατεπειγόντων Ἐκ. 5. τῶν μαρτυρικῶν δικαιωμάτων σ. 322. "Ορ. καὶ Ἐξόδα.

Ἐκτίσις ἐξόδων ποινικῆς δικαιοδοσίας Ἐκ. 12 καὶ 13.

Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. Περί ἀπογορήσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ σ. 232.

Ἐμποροδίκαι 1.

Ἐμποροδικεῖα 4, 7.

Ἐνόρκων δικαστήριον. "Ορ. Κακουργιοδικεῖα.

Ἐξετάσεις Δικηγόρων, ἐμμίσθων Παρέδρων κλπ. ὅρ. Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων.

Ἐξετάστρα ὅρ. Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Ἐξόδα γραφικὰ ὅρ. Γραφικὰ ἔξοδα ποινικῆς διαδικασίας Π. 4 κ. ε. Πρὸς μετακομιδὴν ὑποδίκων, κατηγορουμένων, δικαστικῶν ἐγγράφων καὶ πειστηρίων Π. 4 κ. ε. Διὰ τὴν φύλαξιν ἐπιτεθειμένων ἀφραγίδων πράξεώς τινος ὡς καὶ τῆς κατασχέσεως Π. 32. Διατριβῆς καὶ πορείας τῶν δικ. ὑπαλλήλων Π. 63 κ. ε. Διατριβῆς καὶ πορείας χειρουργῶν, μαιῶν, ἐμπειροτεχνῶν, ἐρμηνέων, μάστῶρων, ἱερέων κλπ. Π. 65 κ. ε. Τοπώσεως καὶ ταχυδρομικὰ Π. 72 κ. ε. Αὐτεπαγγέλτως γινομένων ἀπαγορεύσεων Π. 81 κ. ε. Αὐτεπαγγέλτως γινομένων καταδιώξεων εἰς πολιτικὰς ὑποθέσεις Π. 84 καὶ 85. Συσκευασίας καὶ μετακομιδῆς ἐγγράφων ὁλοκλήρου δικαστικοῦ γραφείου ἢ μέρους αὐτῶν Π. 89, κ. ε. Τῶν κατὰ τὴν Τουρκίαν γενομένων ἀνακρίσεων Β. Δ. 12 Μαΐου 1842 σ. 316 καὶ Β. Δ. 5 Μαρτ. 1843 σ. 217. Ἐκκαθάρσις, διαγραφή, ἔκτισις, καταλογισμός καὶ ἀπόληψις ἐξόδων ποινικῆς δικαιοδοσίας σ. 322. Κατεπείγοντα καὶ μὴ κατεπείγοντα Ἐκ. 2, σ. 328. ὅρα καὶ Δικαιώματα.

Ἐπιθεωρήσις δικαστικῶν γραφείων 96. Συμβολαιογραφείων 211, Εἰρηνοδικείων. Παιματοδικείων, συμβολαιογράφων, ὑποθηκῶν, μεταγραφῶν, δημοσίων κατηγόρων, ληξιαρχῶν κλπ. σ. 221, σ. 223 κ. ε. σ. 225. ὅρα καὶ Ἐκθέσεις διαχ. Δικαιοσ.

Ἐπίπληξις 293.

- Ἐργάσιμοι ἡμέραι καὶ ὄροι δικαστικῶν γραφείων 125.
 Ἐρμηνεὺς τῆς τουρκικῆς γλώσσης ἐν τοῖς δικαστηρίοις τῶν νέων ἐ.
 παρχιῶν σ. 270.
 Εὐθύνη δικαστικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἀποζημίωσιν 296, 297.
 Εὐρετήρια συμβολ., κλητ., γραμματ., δικηγ., εἰσαγγελ., ἀνακρι-
 τῶν κλπ. Ὁρ. Βιβλία.
 Ἐξέτεϊα 8. Ὅρα καὶ Πίνακες τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους.
 Ἐχεμύθεια περὶ τὴν ὑπηρεσίαν 291.

Η

- Ἡλικία ἀποχωρήσεως τῶν ἰσοθίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ
 Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. σ, 233.

Ι

- Ἰδιῶται κατήγοροι. Καταδικάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικ.
 ἐξόδων. Ἐκ. 20, 21.

Κ

- Κακουργιοδικεῖα 34 καὶ ἐ. Συνέδρων δικαστῆριον αὐτ. Ἐνόρκων
 δικαστῆριον 45 κ. ἐ.
 Κανονισμὸς μαρτυρικῶν δικαιωμάτων σ. 322.
 Καταλογισμὸς ἐξόδων Ποιν. δικαιοδοσίας. Ἐκ. 14 κ. ἐ., Ἐγκ. 28
 Ἰουλ. 1860 σ. 335.
 Κατάλογοι ποιν. ὑποθέσεων σ. 336.
 Καταστάσεις Διαχειρίσεως τῆς Δικαιοσύνης. Ὅρα Πίνακες.
 Κατάστικτα συμβολ., κλητ., γραμματ., δικηγ., Εἰσαγγ., Ἀνακρ.,
 κλπ. ὅρα Βιβλία.
 Κατεπεΐγουσαι ὑποθέσεις ὅρα ὑποθέσεις.
 Κατοικία δικαστικῶν ὑπαλλήλων 280.
 Κλητῆρες 153 κ. ἐ., 263. Ἀκροατηρίου 155, 156. Κατοικία 157.
 Ἔργα 162. Ἀριθμὸς αὐτῶν σ. 193. Ἐμμίσθιοι σ. 276 ἀριθμὸς
 τῶν ἐμμίσθων σ. 197. Ἀριθμὸς τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς
 Δικαιοσύνης σ. 8.

Λ

- Λογαριασμὸς τελῶν. Ἐκ. 6 κ. ἐ.

Μ

- Μισθὸς δικαστικῶν ὑπαλλήλων 233 κ. ἐ. 289, 294, 308 σ. 247.
 Μετὰ παραίτησιν 510. Ἐμμίσθων Παρίδρων σ. 180. Αὐξήσις
 249 κ. ἐ. Εἰρηνοδικῶν, Πταισματοδικῶν καὶ τῶν Γραμματέων
 αὐτῶν σ. 250. σ. 251, σ. 252, σ. 268. Λοιπῶν δικαστικῶν

ὕπαλλήλων, σ. 250. Δικαστικῶν ὑπογραμμάτων καὶ γραφῶν σ. 252. Ὑπογραμμάτων εἰδικῶν Πταιματοδικείων σ. 268. Ἑρμηνείων τουρκ. γλώσσης σ. 271. Ἑρμίσθων δικ. κλητῆρων σ. 277. Ὅρα καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.



Ὅρκος ὑπηρεσίας δικαστ. ὑπαλλήλων 214 κ. ἐ. Δικηγόρων 210.
Ὅργανισμὸς Ὑπουργ. Δικαιοσύνης σ. 4. Δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων σ. 9.



Παράδοξον τῶν ἀμφισβητούτων τὴν ἀκρίβειαν τῆς μεταφράσεως ἐρμηνεύς σ. 272.

Παρέδροι 9, 22 κ. ἐ. Ὅρα καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Παρέδροι ἑμίσθοι. Ὅρα Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Παῦδις δικαστικῶν ὑπαλλήλων 13, 284, 307, 309. Προσωρινή 283, 294, 305, 308, Β. Δ. σ. 145. Ὑπογραμμάτων 123, Ἐγκ. Ὑπουργ. Δικ. σ. 63. Δικηγόρων σ. 162. Δικαστικῶν κλητῆρων σ. 192. Ἀρχαιοφυλάκων σ. 276. Ἑρμηνείων τῆς τουρκικῆς γλώσσης σ. 271. Ἑρμίσθων κλητῆρων σ. 278. Ἰσοθίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου σ. 255. Ὅρα καὶ Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ 293 κ. ἐ. Ὅρα Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις.

Πειθαρχικαὶ περιπτώσεις 273 κ. ἐ. τῶν εἰσαγγελέων 116. Τῶν δικαστηρίων 116. Τῶν παρέδρων 232. Βεβαίωσις 98. Καταδίωξις 99. Ἀρμοδιότης 299, 300, 301. Ποιναὶ 293. Συνέπειαι 294, 295. Διεξαγωγή 302 κ. ἐ. Νέα ἀνάκρισις 307. Ἐπίτασις ἢ μετρίσις τῆς ποινῆς 307, σ. 162.

Πειθαρχικὰ ἔξουδια 298. Δικαστηρίων 23, 26, 33, 41, 97, 299. Τοῦ προέδρου 29. Τοῦ εἰσαγγελέως 97, 298. Τοῦ εἰρηνοδίκου 298.

Πίνακες διαχειρίσεως δικαιοσύνης 108 κ. ἐ., 121, σ. 221, Ἐγκ. Ὑπουργ. Δικ. σ. 237, Ἐγκ. Ὑπ. Δικ. σ. 336, Β. Δ. 23 Ὁκτωβρ. 1872 σ. 239 κ. ἐ. Ποινικῶν ἢ ἱατροδικαστικῶν ἐξόδων Ἐγκ. Ὑπ. Δικ. σ. 291. Ἀποζημιώσεως χωροφυλάκων Ἐγκ. Ὑπ. Δικ. σ. 303. Ἀπαιτήσεως ποινικῶν ἐξόδων Ἐκ. 5 κ. ἐ. Πληρωθέντων καταπειγόντων καὶ μὴ καταπειγόντων ποινικῶν ἐξόδων Ἐκ. 15 κ. ἐ. Ἀπολήψεως ποινικῶν ἐξόδων Ἐκ. 19, Ἐγκ. Ὑπ. Δικ. σ. 336. Ἐκκαθαρίσεως ποινικῶν ἐξόδων Ἐγκ. 8 Ἰουλ. 1860 σ. 335. Τομῶν περὶ τῶν πριμηγαίων εἰσπράξεων Ἐκ. 27. Πίναξ δικαστηρίων σ. 345. Ὅρα καὶ Ποιρολόγιον, Ἐκθέσις, Ἐπιθεώρησις.

Πινάκια 263, 269.

Πλημμελειοδικεῖα 32.

Ποιναὶ πειθαρχικαί. Ὅρα *Πειθαρχικαὶ ποιναί*.

Ποινικὴ Διατίμησις σ. 283. Διάταγμα 11 [23] Ὀκτωβρίου 1834 σ. 285.

Ποινολόγιον σ. 221 σ. 239.

Πολιτικῶς ἐνάγοντες. Καταδικάζονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν δικ. ἐξόδων. Ἐκ. 20, 21.

Πρακτικὰ Συνεδριάσεων. Ὅρα *Συνεδριάσεων Πρακτικά*.

Προβιβάσμεναι δικ. ὑπαλλ. Ὅρα *Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων* κλπ.

Πρόεδροι 81 κ. ἐ. Πειθαρχικῇ ἐξουσίᾳ αὐτῶν 89. Δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτῶν εἰδικώτερον 90. Ἀντιμισθία 289. Ὅρα καὶ *Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων* κλπ.

Προβεδουτῶν ἀναστολὴ κατὰ τὰς διακοχὰς σ. 275.

Προξενικὰ δικαστήρια. Ὅρα *Δικαστήρια*.

Προσόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν σ. 157. Γραφείων καὶ ὑπογραμματέων σ. 159, σ. 268. Γραμματέων Εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν δικαστηρίων σ. 159, σ. 187, σ. 195, ἄρθρ. 4, σ. 213, σ. 268. Γραμματέων εἰδικῶν Πταισματοδικείων σ. 268. Εἰρηνοδικῶν καὶ εἰδικῶν Πταισματοδικῶν σ. 160, σ. 188, σ. 214. Συμβολαιογράφων καὶ εἰδκῶν ὑποθηκοφυλάκων σ. 161, σ. 171, σ. 188, σ. 195, σ. 214. Δικηγόρων σ. 161, σ. 189, σ. 191. Ἐξέτασις καὶ διορισμός τούτων σ. 210. Παρέδρων Εἰρηνοδικείων καὶ πολυμελῶν δικαστηρίων σ. 163, σ. 171. Πρωτοδικῶν καὶ Ἀντεισαγγελέων σ. 164, σ. 171, σ. 179, σ. 181, σ. 187, ἄρθρ. 15, σ. 194, σ. 197. Προβιβάσμοι καὶ διορισμοὶ εἰς ἀνωτέρας δικαστικὰς θέσεις σ. 164, σ. 171 κ. ἐ. σ. 176 κ. ἐ. σ. 182, σ. 187 ἄρθρ. 15, σ. 194 κ. ἐ. Ἐγκ. ὑπουργ. Δικαιοσύνης σ. 215. Περιπτώσεις πάσσεως τινῶν ἐκ τῶν μὴ ἰσοθίων δικ. ὑπαλλήλ. σ. 168, σ. 174, σ. 178, σ. 184, σ. 187 ἄρθρον 15, σ. 195 ἄρθρ. 6 κ. ἐ. (Περὶ πάσσεως τῶν ἰσοθίων δικαστῶν καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ συνέδριου. Ὅρα *Πάσις*). Ἐξέταστρο σ. 170, σ. 180, σ. 189, σ. 192, σ. 207 ἄρθρ. 4, σ. 214. Ἐμίσθιον παρέδρων σ. 179, σ. 197. Λεπτομέρεια διαγωνισμῶν τούτων σ. 203, σ. 210, σ. 214. Δικαστικῶν κλητῶν σ. 191. Σ νέπεια ἀκροῦ διορισμοῦ δικαστῶν, εἰσαγγελῶν καὶ ἀντεισαγγελέων, ὅρα *Διορισμοί*.

Πρόστιμον ὁρ. Πειθαρχικαὶ ποιναί. Εἰσπραξίς προστικῶν ὁρ. *Εἰσπραξίς*.

Προσωπικὸν Ὑπουργ. Δικαιοσύνης αὐξήσις σ. 6.

Πρωτοδικεῖα 6. Ὅρα καὶ *Πινάκες δικαστηρίων*.

Πταισματοδικεῖα 29, 31 σ. 267. Κατάργησις εἰδικῶν Πταισματοδικείων σ. 269. Μετάθεσις εἰδικῶν Πταισμ. εἰς θέσιν εἰρηνοδίκ. σ. 268 ἄρ. 7. Ὑποβιβασμός σ. 269. Ὅρα καὶ *Προσόντα δικ. ὑπαλλήλων* κλπ.



Σημείωμα σ. 11.

Στατιστική τῆς Πολ. καὶ Ποιν. Δικαιοσύνης. "Ορα Πίνακες.

Στολὴ δικαστικῶν ὑπαλλήλων 230, 231, 232.

Συμβολαιογράφοι 166 κ. ἑ. Πότε ἀρνοῦνται τὴν ὑπηρεσίαν των 172. Ἡότε δὲν δύναται νὰ τὴν χορηγήσωσιν 177. Καθήκοντα ἐπὶ διαθιγῶν 194, 195. Πότε ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Εἰσαγγελέως. Ἀναπληροῦνται ὑπὸ τῶν Εἰρηνοδικῶν σ. 278 σ. 279. Ἐπικύρωσις τῆς ὑπογραφῆς αὐτῶν διὰ τὰ ἐξερχόμενα τῆς ἐπικρατείας ἔγγραφα. "Ορα καὶ Προσόντα δικαστικῶν ὑπαλλήλων κλπ.

Συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον 178. Περιεχόμενον 181. Ἀκυρότης 180, 181, 185, 188. Ποτε θεωρεῖται ὡς ἰδιωτικὸν 190. Πίστις 191. "Οτι ἐκτελεστόν 191, 198, ἐν ἀπόγραφον αὐτοῦ δίδεται 196, 197. Ἐπικυροῦται παρὰ τοῦ Προέδρου 199.

Συνεδριάσεων διάρκεια 251. Πρακτικὰ 260, 261, 270. Δελτίον 266 κ. ἑ.

Συνέδρων δικαστήριον ὅρ. Κακουργιοδικεῖα.

Συνοπτικαὶ ὑποθέσεις. Τάξις συζητήσεως 265.

Συντάξεις δικαστικῶν ὑπαλλήλων σ. 247. Τῶν μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν Ἐφετείων σ. 256. Τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν σ. 257. "Ορα καὶ Ἀποχώρησις ἰσοβίων δικαστῶν κλπ.

Σύσταδις δικαστηρίων. "Ορα Δικαστήρια.

Σφραγίς ὑπηρεσίας 271 κ. ἑ.)



Τάξις ὑποθέσεων ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ. Ἐπὶ δικαστηρίων παντὸς εἶδους 249 κ. ἑ. Εἰς τὰ Πολιτικά δικαστήρια 263 κ. ἑ.

Τέλη καὶ δικαιώματα δικαστικῶν ὑπαλλήλων. Τρόπος εἰσπράξεως 240 κ. ἑ. Δικαστικά, πῶς πρέπει νὰ σημειῶνται 127. Λογαριασμός τελῶν εἰς ποιν. ὑποθέσεις Ἐγκ. 6 κ. ἑ. Κλητῆρων ἐπὶ ἐπιδόσεων τῆς ποιν. Δικ. πῶς βεβαιοῦνται Ἐγκ. 4 Ἀπριλ. 1850 σ. 332. Ἐκκαθάρισις καὶ πληρωμὴ δικαιωμάτων μικροῦρων σ. 322, ὅρα καὶ Δικαιώματα.

Τιμὰ καὶ διακρίσεις δικαστικῶν ὑπαλλήλων 310, 311.

Τμήματα. Διαίρεσις εἰς τμήματα τῶν πολυμελῶν δικαστηρίων σ. 262. Τῶν Πρωτοδικείων εἰς 2 τμήματα σ. 270. Τμήμα διακοπῶν σ. 274.

Υ

- Ἰπάλληλοι δικαστικοί. Ὅρα Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί.
 Ὑπηρεταὶ δικαστικοί. Ὅρα Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρεταί.
 Ὑπογραμματοὶς 122 κ. ἐ. Ἐγκ. Ὑπουρ. Δικ. σ. 63. Ὅρα καὶ
 προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.
 Ὑποθέσεις κατεπείγουσαι, δικαστέαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δια-
 κοπῶν σ. 275.
 Ὑποθηκοφύλακες. Ὅρα προσόντα δικ. ὑπαλλήλων κλπ.
 Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης. Ὅρα Ὁργανισμὸς Ὑπουργ. Δικαιοσύνης.

Χ

- Χρηματικά ἐντάλματα ὑπουργείου Δικαιοσύνης ὑπὸ τίνας ὑπογρά-
 φονται σ. 8.
 Χρηματικαὶ ἐγγυήσεις. Ὅρα ἐγγυήσεις.



ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Σελ. 24. Όβελιστέα ή υποσημείωσις.

Σελ. 32. Υποσημείωσις. Συμπληρωτέον ταύτην ως ἐξῆς·
Τὰ ἄρθρα 34—80 κατηγγήθησαν ὑπὸ Νόμου ΒΚΗ' τῆς 20
Ἰουλίου 1892 ὃν ἐπιθεὶ ἐν τεύχει Ποινικῆ Δικονομίας
σελ. 7.

Σελ. 42. Υποσημείωσις. Ἀντὶ διωρίσθη γράφε διωρθώθη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ανδρικό Κεντρική Βιβλιοθήκη Βαρότος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίνης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βεροίας

ΔΗΜΟΣΙΑ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας